

למבט פנינים לזוהר בזוהר הרקיע

לימוד זוהר היומי

ספר הזוהר המחולק ל-354 ימות השנה

ובו: "ספר הזוהר" - "זוהר חדש" - "תקוני זוהר"

❖ זוהר היומי לחודש תמוז ❖

שבט תשס"ט - עיד"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

ב"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצווה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל – לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

hazohar.com@gmail.com

לקבלת הספרים בחינם: הרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

מכון 'זוהר הקדוש השנתי' - ללימוד כל ספר 'זוהר הקדוש' במעגל השנה - שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד ספר הזוהר הקדוש' מטרת המפעל: כמו שכתוב בזה"ק (רע"מ ח"ג קכד 6): ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן כ"י ל"א תשכ"ח מפי' זרע' גלותא ברחמי ויתקיים בהון ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר. ע"ד ו'קדוש מ'ן ש"מ"א ו'חיה

בונה עולמות

לימוד זוהר בניסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללימוד ולהבין פירוש מאמר אחד, יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת, מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה כו'. (נסא מלך לחיקו"ו, תיקון מג אות ט)

לימוד הזוהר

שעה אחת יותר מלימוד פשט בשנה תמימה לימודו כל השנה אינו כלום אם אינו מעטרו ביום אחד בלימוד הקבלה, כי שקול הוא כנגד כולם. (שם)

בן עולם הבא

אם קובע עת לה' שעה אחד בכל לילה, אז מובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקינא. (שם)

מרום על כל לימוד

לימוד ספר הזוהר מרום על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שימעה בקריאתו. והוא תיקון גדול לנשמה. (מורה באצבע להחיד"א זע"א, אות מד)

מביא השק לכל מיני לימודים

על ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה. (שיחות הר"ן אות קח)

אשרי הזוכה

אשרי הזוכה להיות עמלו בתורה, הן בנגלה, הן בנסתר בספר זוהר הקדוש והתיקונים, וכדאי הוא רשב"י התנא האלקי זע"א לפסוד את כל העולם כולו מן הדין ולקרב את גואולה. (נאום יצחק ירוחם בהגאון החסיד מוה"ר"ד משה יהושע לייב זצ"ל דיסקין)

עזרי מעם ה' **לחם שבין לעם זההיר בזהר הרקיע**

ספר הזוהר

השלם והמגן

על חמשה חמשי תורה

מהתנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זע"א

* * *

על ידי באי בשערי זוהר הקדוש לבגם ולטיל בפרדם זוהר, ותקנים מה שאמר אליהו לבר יוחאי בספר הזוהר: "ותגליא לתתאי בסוף יומיא, ובגנייה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה וגו', ושבתם איש אל אחותו" וגו'.

ספר הזוהר הקדוש הזה סדר מחדש ומחלק לקטעים. כדי ללמד את הזוהר מדי יום ביומו. וכל שנה ושנה ישלים את כל ספר הזוהר הקדוש. כל נפש מישראל למגדול ועד קטן מחיב ללמוד ספר הזוהר דבר יום ביומו. ולסיום את כל ספר הזוהר הקדוש בכל שנה ושנה. חק ולא יעבר. לתקון הגאולה האמתית. ובשעה אחת יזכה להיות בן עולם הבא. (ת"ד רבני ירושלים תרפ"א - כסא מלך)

כל הזכויות של הזוהר הקדוש המגן השלם, שמורות להמחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זע"א, ומצוה גדולה לכל אחד מישראל להדפיסו ולהפיצו בהנם ולחלקם לכל אחד ואחד מישראל לזכות את הרבים, ועל ידי זה יזכה להיות "בן עולם הבא", ולהיות במחיצת הרשב"י זע"א. וכל המזכה את הרבים אין קץ לשכרו, וזוכה לבגים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הזוהר הקדוש" בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

דרך הבעש"ט האמיתי

הבנל עם טוב זע"א צוה לאנשי, שקודם כל תפילה [שחרית, מנחה, וערבית], ילמדו מאמר זוהר ותיקונים. (ליקוטי תורה משערוביל, הדרכה ו')

מציל ממיגפה

לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממיגפה ושערורות. (אמרי פנחס שער ו אות עג)

מבטל כל מיני פורעניות

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותאם וחרבא וביה מעלמא. (רבני ירושלים תרפ"א)

מה שגורמים אלו שלא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה

קול אומר קדא, "מה אקרא כל הבשר חציר", הכל הם כבהמות שאוכלות חציר. "וכל חסדו כציון השדה", כל חסד שעושים לעצמם עושים. ואפילו כל אלו שעוסקים בתורה, כל חסד שעושים לעצמם עושים. באותו זמן ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, זה הוא רוח המשיח.

אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת נביעת החכמה שהיא י' ממנה, ונשארת ב' ביעשה.

אוי להם שגורמים עניות וחרב וביה והר ואלו בעולם. והוה וזוהר שמסתלק, הוא רוח המשיח, כמו שנאמר. והוא רוח הקודש. והוא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה'.

(תיקוני זוהר, תיקון ל')

ל' עמי שומע ל'י. בדור הרע הזה שהמינות גובר. היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר ותיקונים להגות בה. והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו. ויתקיים. (נוצר חסד מס' אבות פ"ד)

בס"ד

הוד והדר פעלם וצדקתם עומדת לעד
כדאי רבי שמעון לסמוך עליו
כל הרוצה ליטול חלק במפעל הזוהר הקדוש היומי
נא להתקשר: +972-548-436-784
או באי-מעיל: hazohar.com@gmail.com

A partner of the worldwide Zohar Hakadosh -
Is, in essence, a partner of Rabbi Shimon Bar Yochai himself. As known

---

לזכות לזרע של קיימא זיווג הגון ברכה והצלחה מרובה לפרנסה טובה בשפע,
לעשירות, לבריאות, לגידול צאצאים
לתורה ולחופה ולמעשים טובים.

לעילוי נשמת אבי מורי.....ב"ר.....ז"ל
יום השנה .....לחודש .....שנת .....

לעילוי נשמת אמי מורתי.....ב"ר.....ז"ל
יום השנה.....

לעילוי נשמת זקני .....ב"ר.....ז"ל
יום השנה.....

לעילוי נשמת זקינתי .....ב"ר.....ז"ל
יום השנה .....לחודש .....שנת .....

על ידי שתעזור לפרסם את ספר הזוהר בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע,
נזכה לשמחה וששון ליהודים בביאת משיח בן דוד בב"א.

והוא ימליץ טוב בעדינו אדונינו בר יוחאי

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל מדינה
ומדינה כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם

To merit much blessing and success, finding a shidduch, abundant
parnassah, wealth, children, good health, true torah study, the raising of our
offspring to torah chupah and maasim tovim with peace of mind, and success in
settling in eretz yisrael.

הספר נדפס לזכות הרבים ונחלק בחינם לכל דורש ומבקש

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למוידנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

למדו והפיצו – גליוני "ספר זהר הקדוש" פרוק ומנסה לכל מיני סגילות רפואות וישועות

מורי ורבותי! כבר היה מספיק

עד מתי? בואו נתעורר?

- ❖ מאנשים שהתפוצצו ממכוניות תופת רח"ל.
- ❖ מאנשים שהתפוצצו בעקבות מתאבדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שקיבלו חולי הידוע רח"ל.
- ❖ מאנשים שנעלמו עקבותיהם תחת הריסות בנין רח"ל.
- ❖ מאנשים שהשאירו יתומים ואלמנות רח"ל.
- ❖ מאנשים שנפטרו לעולמם רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים פיזית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים נפשית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאבדו פרנסתם רח"ל.
- ❖ מאנשים שהסתככו במשפטים קשים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים ואין להם ילדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שילדיהם אינם גדלים כפי רצון ההורים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים בשידוכים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמסתובבים עם חובות לאלפים ורבבות רח"ל.
- ❖ מאנשים שבתיהם נשברו רח"ל.

העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת מלב כואב של כל אלו הנזכרו לעיל

אבל רבותי! בואו נחשוב, במה יכולים האנשים הסובלים לעזור לעצמם, ומה יכולים אחרים לעשות בעדם לפדותם ממצבם הקשה.

– יש לנו עצה קלה בשבילכם –

למדו כל יום ויום ספר "זוהר הקדוש" אנשים מעידים שהם רואים בחוש ישועות בכל העניינים ספר "זוהר הקדוש" מחולק בחנם

* * *

לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות.
(אמרי פנחס שער ו אות עג)
כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומתנא וחרבא וביזה מעלמא.
(רבני ירושלים תרפ"א)

אלו שלא עוסקים בלימוד הזוהר, אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדן בעולם רח"ל, וגורמים שמסתלק רוח המשיח. (תיקוני זוהר)
על ידי זה שתעזור לפרסם את ספר הזוהר הזה בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע, יזכו לשמחה וששון ליהודים בביאת משיח בן דוד בב"א.

כ"י לא תשנ"ח מפ"י ורע"ו

ספר זוהר

הש"ס והמנקד

יוצא לאור במנוחה שית
על ידי:

מכון "זוהר הקדוש היומי"

לדמוד כל ספר "זוהר הקדוש" במעגל השנה

שע"י רבי:

מפעל הזוהר העולמי. תלמידים וחסידים של התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א. לפרסם בחנם תורת הנסתר. ועל ידי זה יתקיים מה שהבטיח הרשב"י: "בדא יפקון מן גלותא".

מטרת המפעל, כמו שכתוב בזוהר הקדוש (רע"ח ח"ג קכ"ו): ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים בהון ה' בדרך נחמנו ואין עמו אל נכר.

כל הזכויות של הזוהר הקדוש המנקד השלם, שמורות להמחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א, ומצוה גדולה לכל אחד ממשאל להדפיסו ולהפיצו בחנם ולהלקם לכל אחד ואחד מישאל לזכות את הרבים, ועל ידי זה יזכה להיות "בן עולם הבא", ולהיות במחיצת הרשב"י זיע"א. וכל המזכה את הרבים יזכה לבנים צדיקים.

תפילה קודם למוד הזוהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדוה ובהשתחויה, שקרבנתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אוזיך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך כריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, והמימותם, וקדושתם, יעמוד לנו לכל נפש בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

הכשתח אלהינו הנביא ובור לטוב, לרבן שמעון בר יוחאי זיע"א

ובמה בני נשא לתת ותפרטון מהאי תמרא דילה. בד ותגלי לתתא בדרא בתראה בפה יומא, ובגנייה וקראתם דרוך בארץ וכו'. (תקוני זוהר כ"ג)

ע"ר ו' קדיש מ'ן ש'מ"א נ'ח"ת

זכור השאלה שיישאלו אותך בבית היו של מעלה, "צפית לישועה?"

מה עשית לקרב את הגאולה ולהביא את מלך המשיח? שעל זה אנו מתפללים בכל יום "כי לישועתך קנינו כל היום" !!!
הקב"ה מתרעם על האדם כשאינו מחכה למלכותו, כדאיתא בפסיקתא (כמאמר גילי) שאמר הקב"ה לצדיקים לא יפה עשיתם שחיבתם לתורתו ולא הכיתם למלכותו, הרי אפילו שמצדיקים המחבבים את התורה דורשים מהם על הצפייה לישועה. (צפית לישועה מהחפץ חיים זצ"ל, פרק ג)

החיי חבורא דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי

אחיותו יומא וכו' יורה ונשמתו איש אל אחיותו

הקדמה לספרי ”הזוהר היומי”

ישמחו החסידים ויגילו ה'לומדים בעזרת השי"ת ובזכות התנא האלוקי רבן שמעון בר יוחאי זי"ע הרינו נותנים לפניכם היום ברכה הספר הקדוש ”זוהר היומי” החדש [בהוצאה שניה], עם הוספות של זוהר חדש ותיקוני זוהר. סידרנו אותם ללימוד יומי, זאת אומרת, שכל יום ויום קוראים 11 עמודים ובשנה אחת גומרים אי"ה כל ”ספר הזוהר על התורה”, ”זוהר חדש”, ו”תיקוני זוהר”. וסידרנו אותם ל-12 כרכים, מחולק ליי"ב חדשי השנה, כך שבכל חודש לומדים וגומרים כרך שלם.

עוד הוספנו ג' מפתחות, ואלו הן:

מפתח א': ”סדר הלימוד היומי”, שיכולים למצוא את הדף שבכל יום ויום, באיזה עמוד הוא נמצא, מאיפה מתחילים ואיפה גומרים.

מפתח ב': ”מפתח פרשיות הזוהר, ותיקונים של תיקוני זוהר”, דהיינו הסדרים והפרשיות של ספר הזוהר על חמישה חומשי תורה וזוהר חדש, ושבעין תיקונים של תיקוני זוהר.

מפתח ג': ”מפתח דפי הזוהר הישנים”, כדי שיוכלו למצוא כל הדפים לפי דפוס הזוהר מווילנא, ושנדפסו אחר כך.

בט"ו מנחם אב תשס"ח לפ"ק העבר עלינו לטובה השלמנו בס"ד את סדר לימוד היומי על הזוהר הקדוש ונדפסו בי"ב חלקים, ונתפרסם מחודש אלול תשס"ח עד היום בכל העולם.

ובשבעה חודשים הראשונים מאז שגמרנו את הלימוד היומי של הזוהר, הגענו בס"ד קרוב לחצי מיליון אנשים שלומדים ומעיינים בזוהר הקדוש מידי יום ביומו.

עוד הכנסנו במהדורה הקודמת של י"ב חלקי הזוהר היומי, הספר ”אור הזוהר” (הוצאה ב'), שבו מלוקט קרוב ל-500 ספרים שמדברים על גודל מעלת לימוד ואמירת הזוהר לכל אחד ואחד, מאמרים הרבה שנמצאים בספרים שונים המדברים בגודל מעלת לימוד ואמירת הזוהר, מסודר בסדר נאה כל עניין ועניין.

"זוהר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזּוֹהַר וְתִקּוּנֵי בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

ובמהדורה המפוארת הנוכחית של י"ב חלקי הזוהר היומי אנו מוסיפים גם את ספר "אור הזוהר החדש והשלם" (הוצאה ד'), שיצא לאור בשנה זו, דברים חדשים נוראים ונפלאים, גם הוא מחולק לי"ב חלקים, ושאלות ותשובות על אמירת ולימוד הזוהר הקדוש, שהוא קובץ גדול מתלמוד בבלי ירושלמי, מדרשים, זוהר הקדוש, תיקונים, ראשונים ואחרונים, ספרי בעל שם טוב הקדוש ותלמידיו, ספרי מוסר, ספרי קבלה, "כללים יסודיים ועיקריים בעניין אמירת ולימוד הזוהר והתיקונים לכל אחד ואחד מישראל אפילו כשאין מבינים כלום, ובפרט לילדים קטנים" ..

נודה את ה' בכל לבב ובתוך רבים נהללנו אשר הגיענו עד הלום לברך על המוגמר שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה להדפיס את י"ב חלקי ספרי הזוהר הקדוש, זוהר חדש, ותיקוני זוהר, "אור הזוהר", "קרא לשמש ויזרח אור הזוהר" שיצא לאור לקראת "ברכת החמה" דהאי שתא, וספר "אמירת הזוהר כהלכתה", כדי לעורר אודות לימוד תורת הסוד.

זכות רבינו הקדוש רבי שמעון בן יוחאי יגן בעדינו, שטרחנו לקבץ מאורותיו להפיצן בישראל, לחזק הלימוד בהן. צקון לחשינו, כשם שזכינו להוציא לאור ספרים הנ"ל, כן נזכה להוציא לאור שאר החלקים מספר זה, אמן כן יהי רצון.

וכאן אנו מעתיקים קצת התעוררות מגדולי ישראל הראשונים והאחרונים מדברים שכתבו על לימוד ואמירת ספר הזוהר הקדוש ותיקונים אפילו כשאין מבינים כלום.

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה העניק השם יתברך ברוב חסדו לעמנו עם סגולה, והוא ספר הזוהר הקדוש, שנתחבר בקדושה עליונה על ידי התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. ובזכות הקריאה והלימוד בספר הזוהר הקדוש מובטח לנו שנזכה ונגאל ברחמים ללא צרות וייסורים רחמנא ליצלן. דבר זה מבואר בספר הזוהר הקדוש עצמו, מפי קודשו של משה רבנו עליו השלום "הרעיא מהימנא", אשר היה נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריו במעמד מלא הוד, ומגלה להם סתרי תורה.

וכך אומר משה רבנו ע"ה לרשב"י זיע"א בזה"ק פרשת נשא, "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ביאור הדברים: בזכות החיבור שלך ספר הזהר הקדוש יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות וייסורים וללא צער חבלי משיח!

ואף משמים הסכימו על כך! בספר תיקוני הזהר מבואר שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו ולמד עמהם סתרי תורה בעניין תיקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם "כמה רב כוחו וקדושתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון, "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגינה, "וקראתם דרור בארץ".

ביאור הדברים: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החיבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלימה.

וכאור לעינים ביאורו של השל"ה הקדוש, שכתב על כך, "הנה מבואר מכאן שחיבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים ובזכות העוסקים יבוא משיח כי אז תמלא הארץ דעה בסיבתו אשר זה תהיה סיבה קרובה לביאתו וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחוזתו וכו' כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקב"ה לקדשם בדם הפסח ובדם המילה כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שייזכו לתוספת הקדושה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קירוב הגאולה ברחמים, מסוגל הלימוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזירות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצטו זצוק"ל זיע"א בעל ה"מסילת ישרים" ועוד, תיקן בישיבתו סדר לימוד מיוחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה כתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון, "זאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאוד..."

... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים כי אני אלמלא נתיישר חיילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום אבל כבוד תורתכם יקח את

"זוהר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזּוֹהַר וְתַקּוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

העצה הזאת ויהיה לו לזכות כי אין כמוה לטובה לכל ישראל וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זיע"א אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזירות מעם ישראל אלא את העצה הזו, לימוד בספר הזוהר ברצף ללא הפסק, שבכוח הקדושה העליונה של ספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזירות ולקרב הגאולה ברחמים.

עד כמה היה חביב לימוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, יש ללמוד ממה שהרה"ק מוהרי"א מזידיטשוב זיע"א העיד בעצמו ואמר: שלמד ושנה הפרי עץ חיים מאה פעמים ואחד.

האמת היא, שדי בדברים שהבאנו עד עתה לעורר את הלבבות לקריאה ולימוד בספר הזוהר הקדוש, וכי ימצא חלילה יהודי אשר לא רוצה לפעול על מנת לקרב גאולת ישראל ברחמים ולבטל כל גזירות קשות רח"ל. אלא, שלצערינו הרב, כלל גדול ונורא הוא, שכפי קדושתו ומעלתו של הדבר כך יש יצר הרע שמנסה להתנגד לכך בכל כוחו. דבר זה בולט וזועק לשמים בפרט בנושא הקריאה והלימוד בספר הזוהר הקדוש. היצר הרע שיודע בוודאות שע"י הקריאה והלימוד בספר הזוהר הקדוש, הוא נדחה מן העולם ומתבטלת ממשלתו לעד וכל מציאות העולם משתנה ומתקרבת בצעדי ענק לקראת הגאולה השלימה ברחמים, משקיע מאמצים מיוחדים להחדיר דעות שטות והבל הפך האמת ממש, ואף לא בוחל כדרכו בשקרים ובהפחדות, והעיקר שמטרתו תושג ותאבד טובה מישראל חלילה וחס. כדרכו של היצר הוא פונה לכל אדם בשפתו שלו וכביכול מתוך דאגה עמוקה ואהבה:

לאחד - שאיננו מבין את לשון הזוהר, טוען כנגדו מה התועלת בקריאתך הרי אינך מבין כלום.

לשני - שעוסק כל יומו בלימוד ש"ס ופוסקים, טוען: הרי אינך מקובל, כשתסיים ללמוד את כל הש"ס והפוסקים אז תמצא זמן גם ללמוד בספר הזוהר, כעת זה ביטול תורה.

לשלישי - שעדין רחוק מקיום המצוות, טוען, מה לך ולספר הזוהר הקדוש הזה? זה, לא בשבילך כלל!

”זוהר הַיּוֹמִי” - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזּוֹהַר וְתַקּוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

לרביעי - המחפש כל טענה להתחמק מקיום חובותיו, טוען, אסור לקרוא בספר הזוהר! ומי שיעיז, ישתגע. השמר נפשך והתרחק מזה הספר.

בראשונה נבאר כי אף גירסא בעלמא - קריאה ללא הבנה כלל בספר הזוהר הקדוש מעלתה גדולה ונשגבה ופועלת רבות ונצורות.

ונביא משל למה הדבר דומה - לרופא הנותן תרופה לאדם הנזקק לה אף על פי שאדם זה אינו מבין כלום בחכמת הרפואה, מכיוון שלקח תרופה מרופא מומחה שבקי ויודע בחכמת הרפואה התרופה מועילה לו והוא בסייעתא דשמיא מתרפא וקם מחוליו, נכון גם הדבר לגבי הקריאה בספר הזוהר, אפילו שהקורא לא מבין כלל את אשר הוא מוציא מפיו, הקדושה העליונה הטמונה במילים של ספר הזוהר הקדוש פועלת בקורא אותם את פעולתה וזוכה לכל המעלות שנאמרו לגבי העוסק בספר הזוהר הקדוש. (גורי הארי ז"ל, החיד"א, פלא יועץ, דגל מחנה אפרים, רבי חיים פלאג'י, שו"ת ישכיל עבדי, שו"ת פרחי כהונה, ועוד.) כמו כן, גם תלמידי חכמים ובני ישיבות העוסקים כל זמנם בלימוד התורה, צריכים להקדיש בכל יום זמן לקריאת מס' דפים בספר הזוהר, שזכות הקריאה הזאת, מלבד כל מעלותיה לכלל ישראל, תועיל להם ביותר שיזכו להבין את לימודם ולזכרו, וכן להתעלות רוחנית גדולה, כנראה בחוש.

מִרְן רַבִּינוּ יוֹסֵף חַיִּים זִיע"א בַּעַל הַבֵּן אִישׁ חַי מְבַאֵר אֶת מֵאֵמֶר הַגְּמָרָא "כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה מִבְּפָנִים תּוֹרָתוֹ מְכַרְזָת עֲלָיו מִבַּחוּץ" שְׁכָל הָעוֹסֵק בַּחֶלֶק הַפְּנִימִי שֶׁל הַתּוֹרָה זוֹכֵה וּמְאִירוֹת עֵינָיו בַּחֶלֶק הַנִּגְלָה שֶׁל הַתּוֹרָה. וְאֵף מִרְן הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל רַבִּי בֶּן צִיּוֹן אַבָּא שְׂאוּל זְצוּק"ל זִיע"א הִיא מוֹרָה לְתַלְמִידָיו בַּעֲדוּם בַּחוּרִים צַעִירִים לְקַרְא בְּכָל יוֹם מִס' דְּפִים בַּסֵּפֶר הַזּוֹהַר, שׁוּזָה יַעֲזוֹר לְפַתּוּחַ אֶת הַלֵּב לְתוֹרָה וּלְזַכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ. וְהוֹסִיף עוֹד וְאָמַר, כִּי סֵפֶר הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מֵלֵא וְגָדוֹשׁ בְּמוֹסַר וּמְלֵהִיב בִּיּוֹתֵר לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְזֶהוּ סֵפֶר הַמוֹסַר הַטוֹב בִּיּוֹתֵר. אֲנַחְנוּ רֵאִינוּ בַּעֲיֵנָנוּ מַעֲשֵׂה רַב מְאֹד מִגְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ, אֲשֶׁר הִיא מִיְקַר אֶת זְמַנּוֹ מִכָּל יְקַר וְדוּאָג וּמִיְצַר עַל כָּל רֵגַע שֶׁל בִּיטוֹל תּוֹרָה חֲלִילָה, שֶׁהוֹרָה לְתַלְמִידָיו בַּעֲדוּם צַעִירִים לִימֵים לְקַבּוֹעַ זְמַן בְּכָל יוֹם לְקַרְיָאָה בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ. נִיתֵן לְהַאֲרִיךְ עַל כֵּךְ בַּעֲדוֹ עוֹבְדוֹת רַבּוֹת, אֵךְ דִּי בַכֵּךְ לְמַבִּין.

ולאותו אח יקר שעדין לא זכה לקיים את כל מצוות ה' בכל דקדוקיהם, גם הוא צריך להשתדל ולקרוא בכל יום בספר הזוהר הקדוש, שעל ידי הקריאה תזדכך נפשו ותטהר מכל זוהמה ויימשך בעבותות אהבה לעבודת ה' יתברך

כּוּדַע בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים וּמְגוּרֵי הָאֵר"י ז"ל. וּבֵאִשֶׁר לְטַעֲנָה הַרְבִּיעִית - הַמְשַׁמֶּשֶׁת מִפְּלֵט לְאוֹתָם שֶׁלֹּא בּוֹדְקִים כִּלְל בְּמָה מְדוּבָר, אִם אוֹזְנָם כְּרוּיָה לְשִׁמוּעַ, נִיתֵן לְהַסְבִּיר וּלְבַאֵר לָהֶם כִּי דַעָה זֶה הִיא הַהִיפֶךְ הַגְּמוּר לְאִמְתּוֹ, וּבֵאִה לְהַרְחִיקָם חֲלִילָה מִהַטּוֹבָה הַגְּדוּלָה שִׁיכּוּלִים לְזַכּוֹת בָּהּ! סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ - הוּא הַמְרַפֵּא לְנֶפֶשׁ הַגְּדוּל בִּיּוֹתֵר שְׁקִיִּים! בִּכְחַ הַקְּרִיאָה בּוֹ לְטַהַר וּלְקַדֵּשׁ אֶת נֶפֶשׁ הָאָדָם וּלְרַפְּאֵה מְכַל חוּלֵי וּמְכַל מִידוֹת רַעוֹת וְתַאֲוֹת רַעוֹת רַח"ל עַד שֶׁהִיא מְאִירָה וּמְזַהֶרֶה בְּאוֹר קְדוּשׁ וְעֵלְיוֹן. וְכֹל הָאֲזַהֶרֶה אוֹדוֹת לְיִמּוּד הַקְּבֵלָה וְהַהֲגַבְלוֹת עַל כֵּךְ לֹא נֹאמְרוּ כִּלְל וְעִיקַר עַל לְיִמּוּד פֶּשֶׁט הַזֹּהַר וּמוֹסְרָיו וְעַל הַקְּרִיאָה בּוֹ. אֵלֹא נֹאמְרוּ עַל לְיִמּוּד בְּכַתְבֵי הָאֵר"י ז"ל, בְּשַׁעַר הַכּוּוֹנוֹת, שַׁעַר הַגְּלָגּוּלִים, עֵץ חַיִּים וְכוּ', אִשֶׁר לְלִימּוּדָם נֶצְרַךְ הַכְּנָה גְּדוּלָה וְאֲזַהֶרֶת גְּדוּלוֹת. וְלִכֵּן אֵין בְּכֵךְ כֹּל חֶשֶׁשׁ, וְתוֹכֵל לְצַמּוּחַ מְכַךְ רַק טוֹבָה וּבְרַכָּה לְאָדָם עֲצֻמוֹ וּלְכִלְל יִשְׂרָאֵל.

מְמַעֲלוֹת הָעוֹסֵק בְּסֵפֶר הַזֹּהַר בְּקִצְרָה:

- ◆ מְקַרְבַּ גְּאוּלֵּת יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים
- ◆ מְבַטֵּל גְּזִירוֹת קִשּׁוֹת
- ◆ זוֹכֵה לְטַהַר וּלְקַדֵּשׁ אֶת נִשְׁמַתּוֹ שֶׁתֹּאִיר וְתִזְהֵר בְּאוֹר נִפְלֵא וּמְזַכְכֵּה מְכַל סִיג וּפְגָם עַד שֶׁמְרַפְּאֵה לְגַמְרֵי.
- ◆ מְרַחֵק מִעֲצֻמוֹ כֹּל הַמְקַטְרָגִים וַיִּצַר הָרַע.
- ◆ יִשְׁמַר מִמְקָרִים רַעִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
- ◆ יִנְצֵל מִתַּאֲוֹת רַעוֹת וּמִמִּידוֹת רַעוֹת.
- ◆ הָרִי הוּא כְּהוֹגָה וּמְפַרֵּשׁ אֶת הַשֵּׁם שִׁישׁ בְּכוּחוֹ לְעִשׂוֹת נִסִּים.
- ◆ יִזְכֶּה לְחַזוֹת בְּנוֹעַם ה'.
- ◆ נִיֻּצֵל מִטְּמֻטּוֹם הַלֵּב וְהוֹפֵךְ לֵב הָאֲבֵן לְלֵב מְאִיר וּמְבִין.
- ◆ זוֹכֵה לְהַבִּין אֶת לְיִמּוּדוֹ וּמִתְקִיִּים בִּידוֹ.
- ◆ לְיִמּוּד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ לְעַ"נ נְפֻטְרִים מְסוּגֵל בִּיּוֹתֵר לְתַקֵּן נִשְׁמַתּוֹ וְלְהַעֲלוֹתָהּ לְמִקּוּמָה הַעֲלִיּוֹן וְלְהַצִּילָה מְכַל דֵּינִים.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

◆ ”כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק” שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע”א, ניוושע בכל הנצרך לנו.

◆ תיבת ”ורפאתיו” עולה בגימ’ (703) כמנין שמעון בר יוחאי (703) כי בזכותו נמשכת רפואה לאדם

◆ ועל ידי זה יושפע שפע רב בכל העולמות, ראשי תיבות רשב”י שהעוסק בתורתו יזכה בסייעתא דשמיא לשפע רב רוחני וגשמי.

השנה הזו ”תשס”ט” בגימטריא ”רבי שמעון בן יוחאי” עם הד’ תיבות.

רבי שמעון בר יוחאי זיע”א ימליץ טוב בעד הלומדים מתורתו, כמו שכתוב בספר חסידים [סימן רכ”ד]: כל האומר דבר שמועה מפיהם הם מתפללים עליו שם וממליצים טוב עליו.

וזאת למודעי, שספרים האלו מותר ומצווה לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באיזה שפה ולשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים. ובגודל כוח זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדושה, עד אשר נזכה בקרוב שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבוד ליוצרנו בכל כוחנו ובכל נפשנו ובכל מאודנו, ויקויים הבטחת הרעיא מהימנא ”בְּהַאי סְפֵר הַזֶּה־ר, יִפְקֹן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי” בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן. המוציאים לאור

כָּל נַפְשׁ מִיִּשְׂרָאֵל לְמַגְדֹּל וְעַד קֶטֶן מְחִיב לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֶּה־ר דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. וְלִסְיָם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. חֵק וְלֹא יַעֲבֹר. לְתַקּוֹן הַגְּאוּלְיָה הָאֲמִתִּית. וּבְשִׁעָה אַחַת יִזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא. (רַבֵּנִי יְרוּשָׁלַיִם תַּרְפ”א)

כָּל הַזְכוּיּוֹת שֶׁל הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ הַמְנַקֵּד הַשָּׁלֵם

שְׁמוֹרוֹת לְהַמְחַבֵּר הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע”א

וּמִצְוָה גְדוּלָה לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהַדְפִּיּוֹ וּלְהַפִּיּוֹ בְּחֵן וּלְחַלְקֵם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּיּוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְהִיּוֹת ”בֶּן עוֹלָם הַבָּא”, וְלִהְיוֹת בְּמַחִיצַת הַרְשָׁבִי זִיע”א. וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּיּוֹת אֵין קִיץ לְשַׁכְרוֹ, וְזוֹכֶה לְבָנִים צַדִּיקִים, וְאֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

וְנָא לְפָרְסֵם בְּבִתֵּי כְּנָסִיּוֹת וּבְבִתֵּי מְדַרְשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת, וּלְכָל הַחֲבָרִים וַיְדִידִים,

לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּיּוֹת לְהִיּוֹת ”בֶּן עוֹלָם הַבָּא” עַל יְדֵי לְמוּד ”הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ”

בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא ”תּוֹרָה לְשִׁמְחָה” !

כללים יסודיים ועיקריים בענין אמירת ולימוד הזוהר והתיקונים לכל אחד ואחד מישראל אפילו כשאין מבינים כלום, ובפרט לילדים קטנים מלוקט מתוך הספר "אור הזוהר החדש והשלם" שמופיע בסוף כל כרך

רעט. נפש חיים: לימוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאד הגם דלא ידע מאי קאמר

כתבו ז"ל כי לימוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאד הגם דלא ידע מאי קאמר, ולזה מועיל מאד לתקן הנפש. (נפש חיים מערכת הז' אות ד', משם הגדולים להחיד"א)

רפ. דגל מחנה אפרים: לשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאומר

על דרך דאיתא שלשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאומר, כמשל הנכנס לחנות של בושם, אף על פי שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו.

(הרה"ק ר' משה חיים אפרים מסדילקוב בעל דגל מחנה אפרים בליקוטים דיבור המתחיל ישקני)

רפא. אמר הבעש"ט ז"ל: אמירת הזוהר מסוגל לנשמה

אמר הבעש"ט ז"ל, בג' דברים הכלל היפך ממה שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיכוין, אלא אחד המכוין כו' ובלבד שירבה, אמירת הזוהר מסוגל לנשמה. (ספר נתיב רש"י, בשם "מורי", ה"ה הרה"צ ר' הלל מפאריש)

רפב. בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא) נשמתו בגני מרומים: ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר

שמעתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא) נשמתו בגני מרומים סגולה למחשבות זרות בעת התפילה הוא ג' דרכים וכו', וכן ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר, (ספר מגדל עז, מאמרי דא"ח מאדמו"ר יחב"ד, ע' תכ"ו)

רעה. פלא יועץ: לימוד הזוהר הקדוש מטהר ומקדש הנפש - לימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל ומרוצה לפני ה'

לימוד ספר הזוהר נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש, ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא... בלימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל ומרוצה לפני ה' וכו'. (פלא יועץ אות ז', זוהר)

רעו. סידור האריז"ל: אף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים

לימוד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים, כי הם מסוגלים לטהר הנשמה. (סידור כוונות האריז"ל מהמקובל האלוקי מוהר"ר יעקב קאפיל של רבי יעקב קאפיל איש ליפשיץ זצוק"ל אשר היה מגיד מישרים בבית המדרש מעזריטש, גדול לפני תקופת הבעש"ט - לפני 300 שנה. כולל ביאורים על כל חלקי התפילה. בסדר כוונת הלימוד)

רעז. אור צדיקים: לשון של הזוהר מזכך הנשמה

מי שלא זכה להבין הזוהר, אף על פי כן ילמוד, כי הלשון של הזוהר מזכך הנשמה. (אור צדיקים להר"מ פאפריש, סימן א' ס"ק ט"ז)

רעה. החיד"א: לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה

לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה. (עבודת הקודש להחיד"א, מורה באצבע סי' מ"ד)

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותיקונים במעגל השנה

רפז. הגה"ק מקאמארנא: מי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה - ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה - אפילו אמירה בעלמא מן השפתיים סגולה ותיקון הנפש מאוד - ובפרט ספר התיקונים שהם תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת

על כן בני ואחיי תרגילו עצמכם ללימוד בדברי הזוהר והתיקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפילו אמירה בעלמא מן השפתיים סגולה ותיקון הנפש מאוד, ובפרט ספר התיקונים שהם תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת. (הקדמת ספר עצי עדן מקאמארנא ז"ל)

רפח. הגה"ק מקאמארנא: אם דורי היה שומע בקולי, היה לומד כבר מגיל תשע ספר הזוהר

"אם דורי היה שומע בקולי, היה לומד כבר מגיל תשע ספר הזוהר, וכך היה רוכש יראת שמים במקום חכמה חיצונית". (הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקומרנא, ספר "נוצר חסד")

רפט. הבעש"ט: קודם כל תפלה ילמדו מאמרי זוהר

הבעש"ט צוה לאנשיו שקודם כל תפלה ילמדו מאמרי זוהר. (ר' יצחק בר ישעיה עטיה, דורש טוב, ענין זוהר)

רצ. אור צדיקים: הלשון של הזוהר מזכך הנשמה

ומי שלא זכה להבין הזוהר אף על פי כן ילמדו כי הלשון של הזוהר מזכך הנשמה. (אור צדיקים ודרך סעודה, סימן א' סעיף ט"ז)

רפג. שמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) בליאזני: מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר

וכמו ששמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) בליאזני, שיש בחינת טמטום המוח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר. (חנה אריאל, להר"א מהומיל, שמות ע' ס"ד)

רפד. הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה

יעסוק בספר הזוהר אף על גב דלא ידע ולא מבין מאי קאמר, מכל מקום הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה. (תיקון ליל הוש"ר)

רפה. בשם הקדוש ר' אהרן מזיטאמיר: שזוהר הקדוש צריך לאומרו בלא ביאור, כי התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך

בענין לימוד זוהר הקדוש אמר בשם הקדוש ר' אהרן מזיטאמיר שזוהר הקדוש צריך לאומרו בלא ביאור, כי התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך, רק מי שרוצה ללמוד עם ביאור יעיין מקודם בהביאור, והזוהר יאמר כסדר בלי ביאור. (שאריית ישראל שער ההתקשרות שער הא' דרוש ה' מאמר ב')

רפו. מהרצ"א מדינוב: לשון הזוהר מסוגל לזכך הנשמה גם למי שלא יודע כלום

מקובל בידינו שגם מי שלא יודע כלום, לשון הזוהר מסוגל לזכך הנשמה. (מהרצ"א בהגותיו לספר סור מרע, דפוס מונקטש אות ט')

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

רצו. רבי חיים הכהן: הלשון מסוגלת לזכך הנשמה ולהאירה בזוהר נפלא

מי שלא זכה להבין, אפילו הכי, יקרא הלשון מפני כי הלשון מסוגלת לזכך הנשמה ולהאירה בזוהר נפלא. (רבי חיים הכהן, הנהגות טובות, אות מה')

רצו. מהרצ"א מדינוב: מקובל בידינו: שגם מי שלא ידע כלום אף על פי כן לשון הזוהר מסוגל לזכך הנפש

אמת שמקובל בידינו שגם מי שלא ידע כלום אף על פי כן לשון הזוהר מסוגל לזכך הנפש. (ר' צבי אלימלך שפירא מדינוב, מהרצ"א, הוספות מהרצ"א, אות ט')

רצה. הגה"ק מקאמארנא: כל אות ואות של ספר הזוהר וכתבי מר"ן של הרב חיים ויטאל... הם תיקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים

כל אות ואות של ספר הזוהר וכתבי מר"ן של הרב חיים ויטאל... הם תיקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים. (ר' יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

רצט. הגה"ק מקאמארנא: בדור הזה שהמינות גובר צריכין ללמוד עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים

ולו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים להגות בהם והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים. (ר' יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ').

ש. החזון איש: לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי הז"ל

לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי הז"ל. (מעשה איש, למרן הגה"ק בעל החזון איש זצ"ל)

רצא. הגה"ק מאלעסק: לימוד הזוהר הוא שלימות גדול אל הנפש - הלשון של הזוהר לבד מסוגל מאוד

לימוד הזוהר הוא שלימות גדול אל הנפש ואף על פי שאינו מבין. הלשון של הזוהר לבד מסוגל מאוד. (רבי חנוך הניך מאלסק, סדר הלימוד, אות ב')

רצב. שארית ישראל: התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך

התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך. (הרב משה ישראל בר אליהו, שארית ישראל שער ההתקשרות, שער א' דרוש ה' מאמר ב')

רצג. רביה"ק רבי נחמן מברסלב: לימוד הזוהר מסוגל מאוד מאוד - על ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה - הלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאוד לעבודת השם יתברך

ידוע שלימוד הזוהר מסוגל מאוד מאוד ודע שעל ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה, והלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאוד לעבודת השם יתברך. (רבי נחמן מברסלב, שיחות הר"ן, ק"ח)

רצד. סידור קול יעקב: דברי הזוהר ותיקונים מסוגלים לטהר הנשמה

לימוד בספר קבלה ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים כי הם מסוגלים לטהר הנשמה. (רבי יעקב קאפיל, סידור קול יעקב, בסדר כוונת הלימוד)

רצה. האדמו"ר הזקן זיע"א פוסק: בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר

מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר אף שאינו מבין, כי מה איכפת ליה שאינו מבין אפילו הכי הוא סגולה. (רבי שניאור זלמן מלאדי, אדמו"ר הזקן (בעל התניא), מאמרי האדמו"ר הזקן הקצרים 1 דף תקע"א)

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

שו. על ידי הזוהר הקדוש יצאו מן הגלות

ובגלל שעתידים ישראל לטעום מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הקדוש, יצאו על ידו מן הגלות. (ר' שמעון בר יוחאי, הזוהר, נשא אות צ')

שז. הגר"א ז"ל והזוהר הקדוש: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

הגר"א ז"ל והזוהר הקדוש: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש הגר"א על משלי ה' י"ח)

שח. הגר"א ז"ל: פנימיות התורה הם חיים לנפש

פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו)

שט. הגר"א ז"ל: עיקר הגאולה בלימוד הקבלה

הגאולה לא תהיה רק על ידי לימוד התורה ועיקר הגאולה בלימוד הקבלה. (אבן שלמה פרק י"א אות ג')

שי. הגר"א ז"ל: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש הגר"א על משלי ה' י"ח)

שיא. הגר"א ז"ל: ללמוד ספר הזוהר

והשיב ללמוד ספר הזוהר ושערי אורה כדי להבין קצת הכינים בזוהר הקדוש רק בלי הפירוש כי הוא מבלבל ומסיע לענין אחר. (אבן שלמה פרק י"א אות ג')

שיב. אדמו"ר הזקן: הזוהר סגולה אף שאינו מבין

ובנידון שאר הלימוד יהיה בזה האופן מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר הקדוש אף שאינו מבין כי מזה איכפת ליה שאינו מבין אפילו הכי הוא סגולה. (מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

שא. הבן איש חי: קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן

מזמן אשר הציץ זרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזוהר קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאוד מאוד. (רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התיקונים בניהו)

שב. החפץ חיים זצ"ל פוסק: על לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה - ילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים

וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו החפץ חיים זצ"ל שעל לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה כי רובו מדרש והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים. (ר' יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בנין יוסף)

שג. הרב יצחק כדורי זצ"ל: אני קורא לכל אחד, להקדיש כל יום זמן ללימוד הקבלה

"אני קורא לכל אחד, להקדיש כל יום זמן ללימוד הקבלה, מפני שבזה תלוי ניקוי נשמתכם". (הרב יצחק כדורי)

שד. כסא אליהו: בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבוא הגואל

בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבוא הגואל. (רבי אליהו בן סולימן מאני, כסא אליהו, שער ד')

שה. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: לימוד הזוהר הקדוש מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות. (רבני ירושלים, שנת תרפ"א)

”זוהר הַיּוֹמִי” - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתִקּוּנֵי בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

שיט. רבי יוסף זונדל מסלאנט: ללמוד בכל יום זוהר

ללמוד בכל יום זוהר ושערי אורה. (הנהגות צדיקים - הנהגות פרטיות מרבי יוסף זונדל מסלאנט על פי הגר"א)

שכ. רבי נחמן מטולטשין: ללמוד זוהר הקדוש

ללמוד ... זוהר הקדוש. (הנהגות צדיקים - סדר עבודת היום מרבי נחמן מטולטשין)

שכא. רבי אליהו מני: בי"ת ראשי תיבות: י'רבה ת'למודו ב'זוהר

בי"ת ראשי תיבות: י'רבה ת'למודו ב'זוהר. (הנהגות צדיקים - תקונים ואזהרות מרבי אליהו מני)

שכב. שומר אמונים: ספר התיקונים, כי הוא תיקון גדול לנפש

ללמוד כל אחד מחברתינו בהתמדה ספר התיקונים, כי הוא תיקון גדול לנפש (אגרות שומרי אמונים אגרת ה')

שכג. שומר אמונים: לומר תקוני זוהר בכל יום מסוגל מאוד לנפש – לא להתרשל מזה חלילה – אין לשער גודל ועוצם הטובה הנצמח מזה וימתקו הדינים

ואני מצווה לכל אחד מהאברכים לומר איזה דפים תקוני זוהר בכל יום המסוגל מאוד לנפש, ולא להתרשל מזה חלילה, כי אין לשער גודל ועוצם הטובה הנצמח מזה וימתקו הדינים. (שם אגרת ט"ו)

שכד. לומר בכל יום כמה דפים תיקוני זוהר וימתקו הדינים

ותראה לומר בכל יום אם אפשר קודם התפלה יותר טוב כמה דפים תיקוני זוהר וימתקו הדינים בעזרת ה'. (שם כ"ז)

שיג.הגה"ק מקארלין: קודם התפלה ללמוד איזה ענין בזוהר

קודם התפלה למעט בדבור כל מה דאפשר וללמוד איזה ענין בזוהר או תיקונים או זוהר חדש. (הנהגות צדיקים - סדר היום מרבי אהרן מקארלין)

שיד. ערוגת הבושם: דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא

דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא והשמר פן ישיאך לבבך לחדול מזה (הנהגות צדיקים - הנהגות ישרות מרבי משה גרינוואלד מחוסט בעל ערוגת הבושם)

שטו. רבי מרדכי מטשערנאביל: ללמוד זוהר בכל יום

לקבוע עתים לתורה דהיינו ללמוד בכל יום ... זוהר, ושלחן ערוך ... וקריאת שמע של האריז"ל (כמבואר בשערי ציון) ולילך במקוה לטבול ט' פעמים בכדי לקבל עליו קדושה וטהרה מן המקוה העליונה והבן. (הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

שטז. רבי מרדכי מטשערנאביל: זוהר הוא חלק מהתיקון על חטאת נעורים

לשוב באמת על חטאת נעורים... להיות ניעור כל ליל ששי וללמוד באותו לילה... זוהר, תיקונים... ולקרות קריאת שמע של האר"י ז"ל בכל לילה הנדפס בשערי ציון ... (הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

שיז. רבי מרדכי מטשערנאביל: אחר התפלה ילמוד זוהר

אחר התפלה יקבע עתים לתורה דהיינו ... וזוהר. (הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

שיח. מהרצ"א מדינוב: קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא לבטל לימוד הזוהר

קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא לבטל שיעורין כסדרן בתורת ה', דהיינו ... זוהר או שאר קבלה, זה בכל יום עדכ"ש. (הנהגות צדיקים - הנהגות ואזהרות מרבי צבי אלימלך מדינוב)

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים על כן אנחנו רבני וגאוני ארץ הקדושה מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משגת ללמוד עוד פעם בכדי לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה וישראל ישכון לבטח ונראה וקראתם דרוור בארץ.

שכט. כסא מלך: אם אינם לומדים קבלה גורם אורך גלותא ומעכבים הגאולה

ובתיקון ל' בספר כסא מלך וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם אורך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רח"ל כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה כלמוד חודש ימים בפשטי התורה כי גדול כחה לקרב הגאולה.

של. כסא מלך: מובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא

ובתיקון מ"ג שם בכסא מלך כי לימוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפילו פירוש מאמר אחד יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה ומובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

שלא. כסא אליהו: עכשיו בעיקבא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל אי אפשר לטהר נשמתם רק בסמים יקרים, היינו בזוהר הקדוש, כי לשון הזוהר מסוגל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפילו בליגלוג - ובזה יהיה נשמר

שכה. ללמוד זוהר הקדוש כולו בכל השנה - מחלקים הדפים כפי הימים של כל השנה

גם דע כי יש נוהגים ללמוד זוהר הקדוש כולו בכל השנה שמחלקים הדפים כפי הימים של כל השנה ואשריהם ואשרי חלקם. (כסא אליהו שער ד')

שכז. לחלק הזוהר על פי דפים ולרשום כל חלק על פתקא אחד, ויחלקו הפתקאות לאנשי עירם החרדים על דבר ה', ללמוד כל אחד חלק הרשום בכל יום

גם אלה החכמים ראשי ומנהיגי כל עיר ועיר וכל פלך ופלך שיישימו לב לחלק דפי הזוהר הקדוש ג' חלקים לכמה חלקים ולרשום כל חלק על פתקא אחד ויחלקו הפתקאות לאנשי עירם החרדים על דבר ה' ללמוד כל אחד חלק הרשום בכל יום ובזה יוכלו לעשות שיגמרו בין כולם כל הזוהר הקדוש בכל יום ויום וכבר נודע כי בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבא הגואל בב"א כ"ר. (כסא אליהו שער ד')

שכז. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: תקון לגאולה האמתית - מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא - לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא - מבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים

לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו.

שכה. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: לגמור הזוהר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא. והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל במודעות "תקון לגאולה האמתית" מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא אשר היא נעתקה למטה לשקוד על לימוד הזוהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

**שעה אחד בכל לילה אז מובטח לו שהוא
בן עוה”ב מבני היכלא דמלכא ויהי מרואי
פני המלך היושבים ראשונה במלכותא
דרקיעא**

ומי שיכול לקנות לו רב שילמדהו קבלה או חבר
או מתוך הספרים ומתשל, גורם אורך גלותא כו',
כי לימוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל
שכן אם זכה ללמוד ולהבין פי' מאמר אחד יעשה
בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה
בלימוד הפשט שנה תמימה כו'. ואין צורך להאריך
בראיות לזה המפורשים מפי גבורות הקדוש עליון
האריז”ל.

גם מאמר זה מורה באצבע כל דברי רב זלה”ה
למדקדק בו, כי קים לן תורה מגינה ומצלה אפילו
בעידנא דלא עסיק בה, ואיך אמר טב לי' דלא יוליף
כלל, אלא ודאי לימודו כל השנה אינו כלום אם אין
מעטרו ביום אחד בלימוד הקבלה, כי שקול הוא
כנגד כולם.

וז”ש וגרים דלא ישתדלון בהון, דוק מינה הא
אם ישתדלון בהון כל אחד כפי יכולתו אפילו יום
לשנה, תורתו כולה עושה פירות למעלה, וכל שכן
אם קובע עת לה' שעה אחד בכל לילה אז מובטח
לו שהוא בן עוה”ב מבני היכלא דמלכא ויהי מרואי
פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.
ודי בהערה זו למי שחננו ה' בינה והשכל. (כסא מלך
לתיקוני זוהר תיקון מ”ג אות ס')

**שלד. זכירה לחיים: רבי שמעון והחברים
יגיננו עליו**

על ידי לימוד בספר הזוהר זכות רבי שמעון
והחברים שלו יגיננו עליו. (זכירה לחיים דף יד ע”ד).

**שלה. אברהם במחזה: זכות רבי שמעון בן
יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא**

ועוד שזכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן
עליו גם לעולם הבא. (ספר אברהם במחזה דרוש ט”ז)

**שלו. רבי משה בסולה: לימוד הזוהר
הקדוש סגולה ליראת שמים**

ולימוד הזוהר הקדוש סגולה ליראת שמים.
(הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים)

**מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם
הזה ובעולם הבא**

ועכשיו בעיקבא דמשיחא נשמות נמוכים וגם
התגברות החיצונים רח”ל אי אפשר לטהר נשמתם רק
בסמים יקרים, היינו בזוהר הקדוש, כי לשון הזוהר
מסוגל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפילו בליגלוג ובה
יהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם
הזה החומרי וגם בעולם הבא הרוחני כנודע מזוהר
הקדוש פרשת פנחס (דף רי”ט) בוצינא קדישא דנהיר
חכמתיה בכל דרין דהוה אבתריה עד ביאת הגואל אור
תורה שיש זכות אם מחזיקים סתרי תורה בבית אף
אם לא מבינים אותם.

(כסא אליהו שער ד' אות י”ח)

**שלב. רבינו חיים וויטאל: כמה גדול החיוב
המוטל על הלומדים החרדים לדבר ה'
ללימוד קבלה, ועונשם כמה גדול אם אינם
לומדים, כי יעשה בשעה אחת בלימוד
הקבלה מה שלא יעשה בלימוד חודש ימים
בפשטי התורה**

זה המאמר הביאו מוה”ר חיים ויטאל ז”ל
בהקדמתו לספר עין חיים, להודיע כמה גדול החיוב
המוטל על הלומדים החרדים לדבר ה' ללימוד קבלה,
ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים, כי יעשה בשעה
אחת בלימוד הקבלה מה שלא יעשה בלימוד חודש
ימים בפשטי התורה. (כסא מלך לתיקוני זוהר שם)

**שלג. כסא מלך: מי שיכול לקנות לו רב
שילמדהו קבלה או חבר או מתוך הספרים
ומתשל, גורם אורך גלותא כו', כי לימוד
הזוהר בגירסא בעלמא בונה עולמות -
לימודו כל השנה אינו כלום אם אין מעטרו
ביום אחד בלימוד הקבלה, כי שקול הוא
כנגד כולם - אם ישתדל בה כל אחד כפי
יכולתו אפילו יום לשנה, תורתו כולה עושה
פירות למעלה, וכל שכן אם קובע עת לה'**

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שמה. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ: מביא את האדם לאמונה

הלימוד בזוהר מביא את האדם לאמונה. (אמרי פנחס שער ט אות ג)

שמו. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ: רפואה לרגלים

והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (אמרי פנחס שער ט אות ג)

שמו. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ: מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות

לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות. (שם שער ו אות עג)

שמה. אור החמה: והספר הזה עתיד להתפרסם בימי מלכא משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה בעזרת השם, ובה' בטחנו שנהי' בכלל הזוכים

וזהו עצמו היתה עיקר כוונת רבי שמעון בן יוחאי בחיבור ספר הזוהר, להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ואין עוזר, ורצה לייחדה ... שזה גורם לייחוד קודשא בריך הוא ושכינתו על ידי הסוד שהוא ר"ז דהיינו או"ר, וגם על ידי חיבור זה הוא ביטול הקליפות וקלות הגלות והשבתת קטרוגם שהם לוחמות בכל עת ובכל שעה נגד ה' ונגד שכינתו ונגד בני' שהם ישראל הנתונים בגלות בין האומות הנקראים חיון, חיון בישין ודובין דאכלין ענא שהם ישראל, ועסק התורה נקרא הקלע והחרב והרומח, והם בחינת הסודות להצילם מרעתם בחיבור זה כו', והספר הזה עתיד להתפרסם בימי מלכא משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה בעזרת השם, ובה' בטחנו שנהי' בכלל הזוכים, אכידה"ר. (הקדמה השניה לספר אור החמה)

שלו. האריז"ל: העסק בספר הזוהר סגולה להשגה

העסק בספר הזוהר סגולה להשגה. (האריז"ל בשער רוח הקודש דף יא ע"ב)

שלה. שארית ישראל: העסק בזוהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה

העסק בזוהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה. (שארית ישראל שער ההתקשרות שער א' דרוש ה מאמר ב)

שלט. שבחי האריז"ל: תיקון גדול לבעל תשובה

הלימוד בזוהר הוא תיקון גדול לבעל תשובה. (שבחי האריז"ל).

שמו. החיד"א: תיקון גדול לנשמה

הלימוד בזוהר הוא תיקון גדול לנשמה. (מורה באצבע אות מד).

שמה. בעל התניא: הזוהר מסיר טמטום הלב

לימוד בזוהר הקדוש מסיר טמטום הלב. (מאה שערים לבעל התניא)

שמו. זוה"ק ובעל התניא: לעתיד לבוא לא ישב בבושה

הלומד בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבוא לא ישב בבושה. (זוהר פרשת וישב דף קפה ע"א בכללות, ובפרטות בלקוטי תורה לבעל התניא פרשת צו).

שמו. רבי אברהם מסלונים: סיוע רב להבנת נגלות התורה

לימוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (רבי אברהם מסלונים בספר תורת אבות)

שמו. הרמ"ז: מביא את האדם לאהבת הבורא

הלימוד בזוהר מביא את האדם לאהבת הבורא. (הרמ"ז בהגהותיו לספר הכוונות)

מודעה חדשה

כבר ידעו לכבודם מעלת לימוד הוזהר הכרוש אשר הוא מבבל כל מצו פורענות גזירות משות ורעות ומתנא ותרמא ובהו מעלמא והשנה שנתה כבר עוררת עם ישראל במדעה. תמן למאולה האחרית ממעם רבנים וגאונים מארי דארעא סריסאי אשר היא נקדמה למשה לשטרד קרי ליתוד הוזהר למבד בארץ ובהוצאה לארץ אלה סומים. וכפי הדימויות אשר סבלו לא נגברו רק ערך שש מאות סומים. עיב אנהו רבני גאונים ארץ המדושה מבכוסים מכל בר ישראל אשר ידו משנתה למבד עוד פעם בבדי נסוד האלף סומים בכדי אלול הבעלש כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברה של אשתכר סומ וזהר אחד לעילוי מול עם ישראל ולכפל כל הדרים אותם עליונים ותחתונים וישר עצת אויבינו ומללל מחשבותם ולא תעשינה ידוהם תושיה וישראל ישכן לבמה ונראה כנפשת צוק אכירי. -- ירושלם תיז בשיא חדרש אייר שנת תפארי לפ"ס

קדם הלימוד יאמר

הרי אנהו למורים בספר הוזהר המדרש לעזרי שכינת עתנו ולהרים סין מול ישראל ולמתום פי כל הצדים אנהו עליונים ותחתונים ולהמיר העפדה לישנה ואמר די לצוהינו וישראל ישכון לבמה אמן כיר

<p>סכסס אנו לכל המחבר למעלה ומקטע סאכסאי בכל סקס והמירי למבד הקדוש ועני וספרי העני חסות וועני הקדוש רבאי ועניא וחולק יגן עליו לכות לזאת כנאלת ישראל ברחמים כביא ספייס הנביא גם כי ועני ביום עתה אקבלי. ובעלית הם פתח שני חרי"א בא סיסופיה בשורשנה לפי.</p> <p>חבני יעקב מאיר סיי ראש חרבים ויקין סידוס</p>	<p>לר העלת נדעיות הלימוד הקדוש של הוזהר הקדוש התקנים כבר כתבתי בהו בשנה שגברת השית סרתי יתן התעשרת השנה סלעילא בלב עמי ישראל ונפתי לראת כישוק קריבה כעויות לב תפשי המבנה</p> <p>תי יוסף חיים ואנענפעקער רב ואכיר</p> <p>לשקלת האשכנזים בשוק וירושלם תבכיא</p>	<p>לב כל יראי די תוסבי שני ישבת על התעשרות הקדושה של תפיסת הלימוד בספר הוזהר הקדוש והעלה אשר כותבין וכתול וסו סוכה וקרישה הוא ההתעשרות הזאת של כשרת כל ספר הוזהר אלה פעמים עלי חבורת הקדוש המעושה מחלופים בני ועילא כפומים אנהו כעויל: לארי הקדוש הכלא שפעת ספיי אבה הועני על כל כרות אור הוזהר ועלה הוזהר הוזהר לזמן לנו את כפוני התעשה הבעלת תפסות ויריענו על כפוי אהל והעילנו נהיל יעקב אבינו העלה את נפשות כלל עם קדוש לתשיבה עילא המבטיע נשול לזמן כביא</p> <p>לזאת אטרב כעו"ה ספחא וקדרא תרפ"א פנתיק ויחשיך</p> <p>תי אנדרלם יצחם הבהן קוק עובד עבודת הקדוש על ארמת הקדוש ראש רבני ארץ ישראל רב ואכיר</p> <p>פנתיק וירושלם תבכיא</p>	<p>יכרי חסות ספרי די ריסקין שלישי.</p> <p>עמי עילוי ירושלם קדוש תיז. כבי אפרו חכילי שחלמוד והנה היא שקולה סכרי כל המשה אשרי הוסת להיות עילוי כחורת הן כבולת הן כבומר, בספרי חולק וחתוקים.</p> <p>הוא הא רשבי הנסא הלקי ויעניא לספור את כל העולם כלו סן חרף לקרי את הבעלת וענינו תחתנה כנאלת כנאלת אור חי. ומלאה חרף דעת את חי כבא כארץ וישראל נשן בחי המשת עלימים כנאלת וקריב א"ל.</p> <p>נאם יצחם ויהם כחסות חסירי סודירי משה ירושע ירדרא לרב גאל ריסקין</p>
--	---	--	---

תקון לגאולה האמתית

ממעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא

ידעו לכל כי ספר הוזהר של רמב"ם האלוי, אור העולמות הנלווים והתחתונים תפארי עליו זה האיש מוקדם הרין סוכו סבלית ובכריא אשיר וילדת אסיה סוכי ששען הילד הא לא תלד. (מסא י"ז ע"ג) הוא עשרת ראשית המעורר. הרשבי דעיא אשר תהנה כוקת לאלי ואלים והכני רבנה עלמות ועבורת בין שופים המפנים והשכלים והנה הקדוש מקום נהרי אש אבולה אש עד קול ומסא וקל לפני חקלה והנה כל ונחנה מה שלמות הדינים ומרמם על עלא.

פוק זה מה שכתב רמב"ם וירא אללה. לימוד הוזהר מוסרם על כל לשור אפירד ולא ידע מאי קאמר. יהיב כסא סלך. (אירוש על חוקי מ"ג) אשר לימוד הוזהר בנירמא בנהו עלמות עליונים. עד יאמר אלודו רל לרבי לשמעון כרמי ספר הוזהר

הפירוקן סן נלוחא כר אתעליא כררא כתרמא.

עד כר קביר: עד לאה משה רבינו לרבי שמעון, ומסכילים יאשרי כהור וקרקע כביא חכרא דיך וראוה ספי הוזהר כעילוי לא סרין סמין (ר"ל כי הוזהר בספר הוזהר לא יוכל תכלי משה) ובכן ירישאל עוררין למפנים סילטא ודרי הא ורא סר, חוזה יעקב כיה כנלוחא ברהמי.

עד כקדמת החוקים, ומסכילים יאשרי כהור חוקין ותי ומסכילים יאשרי די לשמעון הבריא ידעו כר אתכנשו למעני הא חכרא "ורשוא אחריות להן זאלירנו עשהו לכל כפסחן דמיתת לאורחא כניתינו לכל כמלכיה, כמלכיה ומכרת שכל חלות על סולא יודב רש לכל שוק קדישין וכל חוקין וכל בנין למלאה לן רזן כפירין כל שם כדכתיב. וילת. ורשואה יתב לעשר כפירין ללאה לן רזן כפירין ולא אחייבה רש ללאה לן קרי דיהי דרא חלמא כמיתא.

המרים סן האסור כי והאלה תלוי. כלימוד הוזהר, ומהו כמבט מה נוסף כעולם כשול לימוד הוזהר וקת אותו מרבי חוס מעול הסקבל האלוי רבי חיים וישראל חלמי מלמד הרב הארירי דעיא חכור. כחוקים עד הקדמות, חיל אנו מעני כעול חיל כמלך חיים וישראל סן לאי האר וקסן וישראל חלמי כהורין סן שלשים למת תכש כתי ויכירי כפירין ומסכילים כפירין כי ער קדיש בלה קין ויכירי לא כנישני תרופת לא עלתה למולחנה אן סודו לכפירי ולא עלתה ארמת לבמה. והלוי כלי סקישון, אוי לו כי פנת היום וסו כפי אלוי ערס וכלו כל הקאים

דיוס דוקיין

מִבְּתַח ”זֶהֶר הַיּוֹמִי” לְהַיָּדוּשׁ תַּמּוּז

- 2941 ..... סדר הלימוד ליום א תמוז [יום 267 בשנה]
- 2950 ..... סדר הלימוד ליום ב תמוז [יום 268 בשנה]
- 2961 ..... סדר הלימוד ליום ג תמוז [יום 269 בשנה]
- 2971 ..... סדר הלימוד ליום ד תמוז [יום 270 בשנה]
- 2981 ..... סדר הלימוד ליום ה תמוז [יום 271 בשנה]
- 2991 ..... סדר הלימוד ליום ו תמוז [יום 272 בשנה]
- 3001 ..... סדר הלימוד ליום ז תמוז [יום 273 בשנה]
- 3011 ..... סדר הלימוד ליום ח תמוז [יום 274 בשנה]
- 3021 ..... סדר הלימוד ליום ט תמוז [יום 275 בשנה]
- 3031 ..... סדר הלימוד ליום י תמוז [יום 276 בשנה]
- 3041 ..... סדר הלימוד ליום יא תמוז [יום 277 בשנה]
- 3052 ..... סדר הלימוד ליום יב תמוז [יום 278 בשנה]
- 3062 ..... סדר הלימוד ליום יג תמוז [יום 279 בשנה]
- 3072 ..... סדר הלימוד ליום יד תמוז [יום 280 בשנה]
- 3082 ..... סדר הלימוד ליום טו תמוז [יום 281 בשנה]
- 3092 ..... סדר הלימוד ליום טז תמוז [יום 282 בשנה]

- 3102 ..... סדר הלימוד ליום יז תמוז [יום 283 בשנה]
- 3112 ..... סדר הלימוד ליום יח תמוז [יום 284 בשנה]
- 3123 ..... סדר הלימוד ליום יט תמוז [יום 285 בשנה]
- 3133 ..... סדר הלימוד ליום כ תמוז [יום 286 בשנה]
- 3143 ..... סדר הלימוד ליום כא תמוז [יום 287 בשנה]
- 3152 ..... סדר הלימוד ליום כב תמוז [יום 288 בשנה]
- 3162 ..... סדר הלימוד ליום כג תמוז [יום 289 בשנה]
- 3172 ..... סדר הלימוד ליום כד תמוז [יום 290 בשנה]
- 3182 ..... סדר הלימוד ליום כה תמוז [יום 291 בשנה]
- 3192 ..... סדר הלימוד ליום כו תמוז [יום 292 בשנה]
- 3202 ..... סדר הלימוד ליום כז תמוז [יום 293 בשנה]
- 3212 ..... סדר הלימוד ליום כח תמוז [יום 294 בשנה]
- 3223 ..... סדר הלימוד ליום כט תמוז [יום 295 בשנה]

זהר חדש פרשת לך לך

מְדַרְשׁ הַנְּעִלָּם לָךְ לָךְ. רבי יהודה פתח, (שיר השירים ב) הנצנים נראו בארץ עת הזמר הגיע וקול התור נשמע בארצנו. אמר רבי יהודה, בא וראה, כמה יש לו לאדם להכשיר מעשיו לפני בוראו, ולהתעסק בתורתו יומם ולילה. שמעלת התורה למעלה מן כל המעלות.

האמר רבי יהודה, תרין טבין רברבין אית באורייתא, חיים, ועוֹתְרָא. דכתיב, (משלי ג) ארץ ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד. אמר רב פפא, אלין תלתא הוו. אמר ליה רבי יהודה, כבוד בכלל העוֹשֵׁר הוא. דמאן דאית ליה עוֹתְרָא, אית ליה יקרא, ובמה יזכה האדם לכל, בשביל התורה.

אמר רבי יהודה, תא חזי, אין בכל לילה ולילה, שאינו אוֹחוּ מטטרוֹן שר הפנים, כל נשמתן של תלמידי חכמים, העוסקים בתורה לשמה, ומראה אותן לפני הקדוש ברוך הוא, וממתינים מלאכי השרת ודוממים מלומר שירה, עד שיתכנפו נפשות הצדיקים עמָהֶם, ויזמרו ביחד לאל עליון.

שנאמר הנצנים נראו בארץ, אלו העוסקים בתורה לשמה. עת הזמר הגיע, אז הוא עת לומר לבוראם ביחד. וקול התור נשמע בארצנו, זה מטטרוֹן, הבא לאסוף נשמתן של צדיקים, לומר ליוצרם בכל לילה ולילה, שנאמר (תהלים קמט) יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם. מהו בכבוד. אמר רבי יהודה זה מטטרוֹן.

אמר רבי יעקב בר אידי, כל נשמותן של צדיקים, נגזרו מתחת כסא הכבוד, לנהג את הגוף, כאב המנהיג את הבן. כי בלתי הנשמה, לא יוכל הגוף להתנהג, ולא לדעת ולעשות רצון בוראו. דהא אמר רבי אבהו, הנשמה היא מורה ומלמדה לאדם, ומחנכתו בכל דרך ישר.

ובשעה ששולח הקדוש ברוך הוא אותה ממקום הקודש, מברך אותה בשבע ברכות, הדא הוא דכתיב (בראשית יב) ויאמר ה' אל אברם, זו היא הנשמה, שהיא א"ב, ללמד את הגוף, ור"ם עליו, שממקום רם ונשא באה. ומה אומר לה, לך מארצה וממולדתך, מדירתך, וממקומך, ומתנאך. ומבית אביך, אמר רבי יעקב זו היא אספקלריא המאירה. אל הארץ אשר ארץך, כלומר לגוף פלוני, לגוף קדוש. לגוף ישר.

ועם כל דא, ואברכה מברכך, אותם הנוהגים עמך מדות טובות, מדות ישרות. אותם המברכים אותי בשבילך, ואומרים כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך ה' אלהי. ומקללך אאר, אותם המקללים אותך, ומקללים מעשיהם ודרכיהם.

(שם) וילך אברם כאשר דבר אליו ה'. כיון שנתברכה בשבע ברכות הללו, מה פתיב, וילך אברם, זו היא הנשמה, שהיא אב לגוף. ורם ממקום הרמים. כאשר דבר אליו ה', להפנס באותו הגוף שנצטוו להנהיגו וללמדו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי יעקב, ראה מה כתיב ביה, כיון שבאה ליכנס בגוף, וילך אתו לוט, זהו יצר הרע, המזומן ליכנס עם הנשמה ביחד כיון שנולד אדם, ומנין שנקרא יצר הרע כך, שנאמר (בראשית ח) כי יצר לב האדם רע מנעריו, וזהו לוט שנתארר בעולם.

ואזלא הא כי הא דאמר רבי יצחק, הנחש שהשיא לחיה, הוא יצר הרע. וראינו שנתקלל, שנאמר (שם ג) ארור אתה מכל הבהמה, ולפיכך נקרא לוט. שבשעה שהנשמה בא ליכנס בגוף, מיד וילך אתו לוט, שהוא מזומן ליכנס עמו, ולהשטין לאדם, ולהיות מקטרג להנשמה.

אמר רבי יעקב בר ר' אידי, מנין מה שאמרנו שהוא משל על הנשמה. ממה דכתיב אחר כך, (שם יב) ויקח אברם את שרי אשתו, זהו הגוף. ואת לוט בן אחיו, זהו יצר הרע, שהוא בן אחיו, משותף ונדבק עם הגוף. ואת כל רכושם אשר רכשו, אלו מעשיהם. ויצאו ללכת ארצה כנען, כולם מדובקים ללכת בהבלי העולם, הולכים אחרי בצעם והרהורים.

ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה, בכל מקום שזה מתאוה, הנשמה עמו. והכנעני אז בארץ, זו התאוה, שהיא דבקה בגוף.

כיון שפוקד הקדוש ברוך הוא מעשיהם, ומוציא הנשמה מן הגוף, הנשמה רוצה לעלות למעלה, ראה מה כתיב בה. (שם יג) וילך למסעיו מנגב ועד בית אל, ורצונה לחזור אל המקום אשר היה שם אהלה בתחלה. אמר רבי יעקב, אהלה כתיב בה"א, ואזי היא עומדת בין בית אל ובין העי, בין לעלות למעלה ובין לירד למטה.

זכתה עולה אל מקום המזבח, (שם) אשר עשה שם בראשונה, מקום אשר מיכאל השר הגדול מקריב נשמתן של צדיקים. ויקרא שם אברם בשם ה', הנשמה נותנת שבה והודאה בירושלים של מעלה, שזכתה לאותה המעלה. ואם לא זכתה, מה כתיב. (שם יב) ויסע אברם הלוד ונסוע הגגבה, דוחין אותה והולכת עד שסובבת כל העולם עד שתקבל עונשה.

אמר רבי יהודה, הצדיקים מה הם עושים אם בא ליטהר, אפלו יצר הרע הבא לקטרגו, נשמתו מסייעת אותו, שנאמר (שם יג) ויאמר אברם אל לוט, הנשמה אומרת ליצר הרע, אל נא תהי מריבה ביני ובינך.

מה עושה הצדיק הזה. הולך לבית המדרש, קורא ושונה, ומקטרג ליצר הרע, ואומר לו הלא כל הארץ לפניך, הפרד נא מעלי. סגי אין אית בעלמא, דאת יכול לון, מן קדם דאבאישו עובדיהון. אם השמאל ואימינה, אם אתה רוצה להשמאל אותי, אני אימין, אלך לצד ימין, שלא אטה אשורי ימין ושמאל. ואם הימין ואשמאילה, אף על פי

שאראה שהיא טובה עצתך, אעשה הפך רצונך ותאותך.

ואמר רבי בון, יצר הרע מהו עושה באותה שעה, שהוא רואה שלא נעשתה עצתו, מה כתיב ביה, (שם) ויבחר לו לוט את כל כפר הירדן, לאותם הרשעים שלא קטרגו עמו, ובשביל זה הדרך ויפרדו איש מעל אחיו. ואז הנשמה מה כתיב בה. ואברם כבד מאד, בכל מעשים טובים וישרים בתורה ומצות.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, קודשא בריך הוא מגן לצדיקיא, דלא ישלטון בהון בני אנשא, וקודשא בריך הוא אגין על אברהם, דלא ישלטון ביה ובאנתתיה.

תא חזי, שכנתא לא אתעדי מעם שרה. בההוא ליליא, אתא פרעה למיקרב בהדה. אתא מלאכא, ואלקי ליה. כל אימת דהוה שרה אמרה אלקי, הוה מלקי.

ואברהם הוא אתקיף במאריה, דהא שרה לא יהון יכלי לשלטאה עליה. הדא הוא דכתיב, (משלי כח) וצדיקים ככפיר יבטח. והכא נסיונא היא, דלא הרחר אברהם אבתריה דקודשא בריך הוא.

אמר רבי, תא חזי דבגין כך, לא פקיד ליה קודשא בריך הוא לנחתא למצרים, אלא הוא מגרמיה נחת, בגין דלא יהא פתחון פה לבני עלמא, דאמר ליה כך, ולבתר אצטער על אנתתיה. עד כאן.

(בראשית יד) וישמע אברם פי נשבה אחיו, ר' תנחום פתח, קמתי אני לפתח לדודי כו' (שיר השירים ה) ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו. אמר רבי תנחום, בא וראה כמה יש לו לאדם ליטהר מעונותיו, בעוד דרכי התשובה פתוחין לפניו, בטרם יסתם הדרך. שנאמר (ישעיה נה) דרשו ה' בהמצאו וגו'. יש עתים שהוא קרוב, ויש עתים שהוא רחוק.

ומי אמר רבי תנחום הכי, והא כתיב (תהלים קמה) קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת. אמר, האי קרא מסייע ליה. משמע דכתיב לכל אשר יקראהו באמת, ועם כל זה מאי כתיב, רצון יראיו יעשה.

משל למלך, דהוה יתיב, ואתא בר נש וצוח קמיה, אצית מלכא כל מה דאמר, ולא אתיב ליה, הוא צוח ומלכא אצית ושתיק. אזל ההוא גברא.

אמרו משמשוהי קמי מלכא, מרנא, למה לא אתיבת להאי מספינא מדעם, אמר להו, שמעית כל מה דאמר, ואצית ליה, אבל הוא חייבא קמאי, וליתוהי פדאי למעבד רעותיה, דהא אמרו ליה ולחברוהי זמנין סגיאיין מן שמי, דלא יהוון בישין, וייתון קמאי ואעביד עמהון טבא, ולא אשגחו בי, כען לית אנא משגח בהון.

כך הוא הקדוש ברוך הוא, קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת, ושומע להם. אבל למי שהוא עושה רצונו, להאי כתיב, (שם) רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם.

אמר רבי חלבו אמר רב הונא, ממי אתה למד, ממשנה רבינו עליו השלום. דכתיב (שמות לג) ובמה יודע אפוא פי מצאתי חן בעיניך אני ועמך. אמר משה, רבונו של עולם לית אנן צריכין למלאך, ולא לשרף, ולא לשר, מאי שינויא? היא לנא מן

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

האומות, להם שר, ולנו שר, אבל ונפלינו אני ועמך וגו', ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך הלא בלכתך עמנו, אתה ולא שר.

אמר רבי יהודה, מאי הוה דעתיה דמשה דלא קביל ליה למלאכא. אלא, אמר משה ידענא בהון בישראל, דאינון חייביא וקשי קדל, אלמלי יתמסרון למלאכא, וכל שפן למי שהוא מדת הדין, לא ישתיר משנאיהון דישראל שריד ופליט.

דאמר רבי יהודה, בכל מקום ה' מדת רחמים. אמר משה, רבונו של עולם, אתה אמרת שמצאתי חן בעיניך. (שם לד) ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך ילך נא אדני בקרבנו שהוא מדת רחמים.

אמר ליה למה. אמר ליה כי עם קשה ערף הוא וסלחת. ישראל סרבנין טרחנין הם, פיון שחוטאים יש ביד המלאך לעשות דין, ולא לעשות סליחה ומחילה. אבל אתה רחום וחנון, היכולת והכח בך, ורחמיך רבים, וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו. מה שאין רשות לשום מלאך לעשות כן.

אמר רבי שמעון, רחמנותו של הקדוש ברוך הוא אצל פנסת ישראל, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ה) פתחי לי, פתח של תשובה, למען תזכי לכל טוב שבעולם. שראשי נמלא טל, זהו ראש העולם. קנצותי רסיסי לילה, זהו קצה העולם. כלומר, ראש העולם וקצהו, מלאתי כל טוב בשבילה, ולא פתחת לי באותו זמן. ולאחר כן פשהציק לה מה פתיב, (שם) קמתי אני לפתח לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו.

דבר אחר, קמתי אני לפתח לדודי, זו היא הנשמה אצל הגוף, בעוד שהנשמה בגוף, אינם רוצים להעיר דרכי התשובה. אמר רבי פנחס, בשעה שהנשמה רוצה לצאת מן הגוף, מתחרטת למה לא שבה בתשובה עד שיצאה מן הגוף, ונשאר הגוף ככלי אין חפץ בו.

ואמר רבי פנחס, כל שבעת הימים נפשו מתאבלת עליו ואמרת, קמתי אני לפתח לדודי. תדע לך, בעוד שהנשמה בגוף, והגוף עומד בכח, היא, תשובה מעלייתא, ולא בשעתא דלא יכיל.

כדאמר רבי פנחס, משל למדת הדין, לאדם העומד על שולחנו, והיה רעב ותאב לאכול, ובעוד שהיה אוכל, עמד עני על הפתח, שאל ממנו להאכילו, ולא החזיר לו פנים, הלך אותו העני בפחי נפש.

לאחר שעה, הגישו עוד לפניו לאכול, היה בטנו מלא מכל, פיון שראה שאינו יכול לאכול עוד, אמר תנו לו לזה העני. היה חכם אחד עומד עליו, אמר ליה,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שוטה, אלו יכולת לאכול לא נתת לו, עתה שאין בך כח לאכול יותר אתה נתנו לעני.

כך הוא האדם בעולם הזה, הולך בהבליו רעב לאכול ולהרויח ממון, בא העני שהוא היצר הטוב, ושאל ממנו בבקשה שיחזור בתשובה ולעסוק בתורה, ואינו רוצה, מפני שהוא רעב יותר להרויח ממון.

לאחר זמן תופסין אותו בקולר, כשרואה שאינו יכול להרויח יותר, אומר אחזור בתשובה. שמא יתנו לו שעה לכך, או שמא לא יתנו לו. אמר ליה הקדוש ברוך הוא, שוטה עכשיו שאינך יכול עוד להרויח יותר את אומר אחזור בתשובה, דאלו היית יכול להרויח עוד לא היית חוזר בתשובה, בעודו כף יצאת נשמתו.

ואמר רבי זריקא, רב דמן חברייה אלישע בן אבויה הוה, ולא יתנו ליה רשותא למחדר בתשובה, דנפקא תהוא קלא, ואמר בשעתא דהוה מת, כל אורחין ושביילין מלעילא ומלרע יסתתמון מההוא גברא, דלא ייתי לעלמא דאתי. ארבי יהושע בן לוי, למח לן כוליי האי, ר (קהלת יב) וזכר את בוראך כו' עד אשר לא יבואו ימי הרעה.

ג (בראשית יד) וישמע אברם פי נשבה אחיו. רבי אבא פתח, כנגד יצר הרע כדאיתא לעיל. הא תנינן, פיון שנפרד יצר הרע מן הגוף של צדיק לאיזה מקום הולך, למקום הרשעים, שלא יקטרגו עמו.

מאי משמע. דכתיב (בראשית יג) ולוט ישב בערי הכפר ויאהל עד סדם ואנשי סדם רעים וחטאים וגו', למקום רשעים וחטאים, שם שם אהלה לשבת. יצר הרע שם מהו עושה, חוטא עמם, ומחטיא, עד שנשבה בעונותיו ונלכד.

ונשמת הצדיק מה (הוא) עושה. וישמע אברם זו היא הנשמה, פי נשבה אחיו, זה יצר הרע. וירק את חניכיו ילידי ביתו, אלו הם הצדיקים המחונכים במצוות, ובדרך הטוב, כדקאמר רבי אבהו, פיון שרואה הצדיק דהרשע נעזב ונלכד בעונותיו, הולך לאחוז בו, אולי יחזירנהו בתשובה, ומקרבנו ומלמדו. הדא הוא דכתיב, וירדה עד דן, עד עיקר דינו רודה להצילו מדינה של גיהנם.

וכן הוא דרך הצדיקים, לרדוף אחרי הרשעים כדי להחזירם למוטב. מה כתיב בהו. (שם יד) ויחלק עליהם לילה וגו'. וזהו נשמת הצדיקים, שמיסרים ומבקשים להם, כדי שלא ילכו בדרך רשעתם. הוא ועבדיו ויפם, הנשמה והצדיקים רודפים אחריהם, ומוכיחין להם, ומייסרים להם.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וירדפם עד חובה, מודיעים להם רעתם, ורודפים אחריהם, עד שמגלים להם רעתם ורשעתם, למען יבושו ממעשיהם. וזהו וירדפם עד חובה. הנשמה עושה כך, ומודיעה להם דרכם הרעה, וזהו עד חובה. והאיד הם הולכים, לשמאל ולא לימין.

מה כתיב אחרי כן. (שם) וישב את כל הרכש וגם את לוט. אמר רבי אבהו, בעל כרחם הם חוזרים בתשובה. דכתיב וגם את לוט אחיו ורכושו השיב. ואפילו יצר הרע, בעל כרחו שב בתשובה. ואמר רבי אבהו, בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחרים לחזור בתשובה. מנא לן, כמה דכתיב אחריו, (שם) ומלפי צדק מלך שלם.

תאני רבי חייא רבה, בשעה שנשמת הצדיק, המחזיר בתשובה לאחרים, יוצאה מן הגוף, מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני בוראו, הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר ומלפי צדק, זהו מיכאל ראש שומרי שערי צדק. מלך שלם, זו ירושלים של מעלה. הוציא להם ויין, שמקדים ויוצא לקראתו, ואומר לו שלום בואך.

אמר רבי חייא, מכאן למדנו, כל המקדים ויוצא לקראת הבא מן הדרך, ונותן לו שלום, מעלה עליו הפתוב פאלו אכילה ושתיה הוא נותן לו. מנא לן, מהאי קרא, דכתיב (דברים כג) על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים. וכי צריכין ישראל ללחם ולמים, והלא המן יורד להם, שהיה טב ושפיר מכל אכילה שבעולם.

אלא מפני שלא באו להקדים להם שלום, העלה עליהם הפתוב כאילו חסרו מחייבתם. וכל המקדים שלום לחבירו, ויוצא לו לדרך, מעלה עליו הפתוב, פאלו נותן לו לאכול ולשתות. וכן אמר רבי חייא רבה, מיכאל וגבריאל ומלאכי השרת השומרים שערי צדק, יוצאין לקראתו ומקדימין לו שלום.

והוא כהן לאל עליון, דתאני רב יוסף, כשם שכהן גדול למטה, כך מיכאל השר הגדול הוא כהן למעלה, והוא מקדים ומברך לנשמה קודם, ואחר כך מברך להקדוש ברוך הוא. ואלמלא מקרא פתוב אי אפשר לאומר, שנאמר (בראשית יד) ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ. אשריה שזכית לכך, ואחר כך וברוך אל עליון אשר מגן צריך בדרך, אלו הרשעים שזיפיתם בתשובה, ועשית את נשמתם.

(שם) ויתן לו מעשר מכל, אמר רבי יצחק, האי קרא לא ידענו, מי נתן מעשר למי. אלא הקדוש ברוך הוא נותן לו מעשר. נוטל אות א' מתחת פסא הכבוד, ונותן אותה עטרה על הנשמה, שהוא אברם. ואינו היא אות אחת. אות ה'. כאשר נברא העולם בה, להיות צרורה בצרור החיים, ונשלמת בהשלמתו. הדא הוא דכתיב, (שם)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(י) ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם, וזהו המעשר שנתן לו הקדוש ברוך הוא.

אמר רבי יהודה, מהו מכל, הוא שכנתו של מקום, דהא תנינן, אמר רבי ברכיה, מאי דכתיב (בראשית כד) וה' ברח את אברהם בכל, שהשרה שכנתו עמו.

אמר רב חסדא, אין הקדוש ברוך הוא עושה משפט ברשעים בעולם הבא, עד שנמלך בנשמתן של צדיקים, שנאמר (איוב ד) מנשמת אלוה יאבדו. וכשהן אובדין, אין אובדין אלא מאותו הדין, שהנשמה דנה לרשעים.

ותאנא, ערסיאמר ליה שרו של גיהנם, עומד לפני נשמת הצדיקים שלא יתפללו על הרשעים לפני הקדוש ברוך הוא, ושיתגם ברשותו להורידם לבאר שחת, הדא הוא דכתיב, (בראשית יד) ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש. מלך סדום זהו שרו של גיהנם, העומד על הרשעים, והוא מלך סדום.

ומה אומר לנשמה שהוא אברם, תן לי הנפש, שהיא החוטאת, כמה דאת אמר (יחזקאל יח) הנפש החטאת היא תמות. כלומר תן לי אותה הנפש שהיא מתאוה בחטאות, כדי שתהא נדונית כפי רשעתה, ולא תקחנה בתחנוניה. והרכוש קח לה, אותם אשר שבו בתשובה בנפשותם מדרך הרעה, קח לה, והצילם מדינה של גיהנם.

אמר רבי יהודה, באותה שעה הנשמה מה היא אומרת, ויאמר אברם אל מלך סדם הרמתי ידי אל ה' אל עליון, בשבועה, שלא אתפלל ולא אקח לאותם הרשעים, שהייתי מכריז לפניהם באותו עולם, והוכחתי לחזור בתשובה, ופרשתי להם כל משפטי גיהנם, ולא שמעו לי. אם אקח מכל אשר לה, שלח הם, וברשותך הם.

דארבי יהושע בן לוי, זמנא חדא חזי הוית וערעית סמוך לתרעא דגיהנם, ושמעית קל חייביא, דהו טרידין בגיהנם בדינא רבא, דדיינין לחייביא בעלמא דאתי, והו אמרין, פותקנא סיפנא, שמענא, ולא אריכנא אודננא, ווי לן, מילתא דצדיקיא לא עבדנא.

בכינא, שמעית ההוא קלא דאמר, בר ליואי בר ליואי, סק סיקתך וסתום פומך, לית לך רשותא לצלאה עלוהי, ואת וחבריאי פתיב בכו (מלאכי ג) ועפותם רשעים כי יהיו אפר תחת רגליכם.

וארבי יהושע בן לוי, שבעה מדורות יש בגיהנם, באשר נדונין הרשעים לעתיד לבא. ושבעה פתחים יש בגיהנם, כנגד שבעה פתחים שיש לנשמות הצדיקים להפנס בהם. כנגדן, יש לנפש הרשע שבעה פתחים להפנס בהם, ואלו הן: אופל,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

צְלָמוֹת, שְׁעָרֵי מוֹת, בְּאֵר שַׁחַת, טֵיט הַיּוֹן, שְׂאוֹל וְאַבְדּוֹן. וְשֵׁם נִידוּנִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשׁ.

דָּאֵמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִשְׁפֵּט רְשָׁעִים בְּגִיהֶנֶם, שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשׁ, וְשֵׁם יִצְפָּצְפוּ בְּתִשְׁבֵּה. וְנִשְׁמַתָּם שֶׁל צְדִיקִים פּוֹגְעִין לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמַעְלִין אוֹתָן מִשְׂאוֹל, שֶׁהוּא הַמְדוֹר הַשְּׁשִׁי, שְׁנַאֲמַר (שְׁמוּאֵל א ב) מוֹרִיד שְׂאוֹל וַיַּעַל.

וַיְמִי שְׁנַכְנַס בְּמְדוֹר הַתְּחַתּוֹן שֶׁהוּא אֲבִדּוֹן, שׁוֹב אֵינּוּ עוֹלָה. דְּתֵאֵנָּא, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִף עַל פִּי שְׁנַכְנַס בְּשְׂאוֹל, עוֹלָה בְּתִשְׁבֵּה, שְׁנַאֲמַר (יוֹנָה ב) מִבְּטֵן שְׂאוֹל שׁוֹעֲתִי שְׁמַעַת קוֹלִי.

דְּבַר אַחַר (בְּרֵאשִׁית יד) הִרְמַתִּי יָדַי אֶל ה' אֶל עֲלִיוֹן וְגו' אִם מַחוּט וְגו' אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר הָרֵאשִׁים לָךְ, שֶׁהֵם רְשָׁעִים גְּמוּרִים, שֶׁלֹּא שָׁבוּ בְּתִשְׁבֵּה מֵעוֹלָם, בְּשִׁבּוּעָה שֶׁלֹּא אָקַחְם לְעוֹלָם.

בְּלַעְהִי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים. אָמַר רַבִּי תַנְחוּם, בֵּא וּרְאֵה כַּמָּה חֲבִיבָה הַתּוֹרָה לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁבְּשִׁבִילָהּ זוֹכָה הָאָדָם לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְכֹל הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה לְאַחֵרִים, יוֹתֵר מִכּוֹלָם. בֵּא וּרְאֵה מַה פְּתִיב בְּכֹאן, אִם אָקַח מִכָּל אֲשֶׁר לָךְ, אוֹתָם הִרְשָׁעִים הָרֵאשִׁים לָךְ. בְּלַעְדֵי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים, חוּץ מֵאוֹתָם הַמְּוֹרִים תּוֹרָה לְאַחֵרִים וּלְתִינוּקוֹת, שֶׁשָּׂכַרְם כְּפוּל.

דָּאֵמַר רַבִּי יִצְחָק, הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה לְתִינוּקוֹת, דִּירְתוּ עִם הַשְּׂכִינָה. וְהֵינּוּ דָאֵמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּד הוּא אֶתִי לְמַחְמֵי עוֹלִימֵיָא בְּבֵי רַב, הוּוּ אָמַר, אֲזִלְנָא לְמַחְמֵי אִפִּי שְׂכִינָתָא.

וְאוֹמַר (שם) רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים, חוּץ מֵאוֹתָם אֲשֶׁר לְמַדּוּ לְנְעָרִים תּוֹרָה, וְחֻלְק הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכוּ אֶתִי בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, תִּדְעַ שְׂאֲחֻזִּיק בְּהֵם, וְלֹא אֶתְנֵם לָךְ, אִף עַל פִּי שְׂרָאוּיִם לִיעֲנֵשׁ.

כָּל כֶּף יֵשׁ לְנִשְׁמַת הַצְּדִיק עִם מֶלֶךְ סְדוּם, שֶׁהוּא שָׂרוּ שֶׁל גִּיהֶנֶם, הַמוֹשֵׁל עַל הִרְשָׁעִים. וְעוֹד אוֹמֵר לוֹ, לֹא אֲנִי לְבִדִּי אֲחֻזִּיק בְּאֵלוֹ, אֶלֶּא עֲנַר אֲשָׁכּוּל וּמְמָרָא, שֶׁהֵם הָאֲבוֹת, הֵם יִקְחוּ חֻלְקָם.

רַבִּי אֶלְעָזָר בַּר רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּגַע בֵּיהּ בְּאַלְיָהוּ, בְּדִיוֹקְנָא דְסָבָא חֲדָא, וְעַלְמָא זְעִיר עֲמִיָּה, וְהוּוּ מַעְבֵּר נִהְרָא דְמֵיָא רַבָּא, לְאַעְבְּרָא לְהָךְ גִּיסָא, אָמַר לֵיהּ סָבָא, אֲרַמִּי אַכְתָּפָאִי רַבִּיָּא דִּין, וְאַתְּ בְּאִידָךְ גִּיסָא, וְאַעְבֵּר לְכוּן מַעְבְּרָא דְמֵיָא.

אָמַר, וְלֹא מְאִרִי דְדָרָא אַתְּ, וְלֹא תִיכּוּל לְאַעְבְּרִינָנָא. אָמַר לֵיהּ סָבָא, אִי אַתְּפֹסֵף בְּתַרִּי יָדַי, לָךְ וְלֵיָהּ, אֲרַמִּי יִתְכוּן לְאִידָךְ גִּיסָא בְּפִלְגוֹת מֵיָא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר ליה, ולעית באורייתא. אמר ליה אין. אמר ליה ולא נקראת תושיה, שמתשת כחו של אדם. אמר ליה ולא נקראת אסוותא, ושקוייא, שנאמר (משלי ג) רפאות תהי לשרף ושקוי לעצמותיה. אף אנא שתי מאורייתא סגיאה, כמאן דשתי מאנא דאסוותא ואתיישר חילי. אעברינון.

אמר ליה סבא סבא, מאן רביא דין גבך. אמר ליה אנא מליף ליה באורייתא. אמר ליה, סבא סבא, חילי סגיא בעלמא דין ובעלמא דאתי, ובגיניה דרבייא דין, לא אשבוק למלאכא דגיהנם, למינגע בך, ואנא עיילנא לך לעלמא דאתי, בתקיף חילי דאית לי תמן.

אמר ליה, רבי ר', חילך סגיאה לעלמא דאתי, כחד מן שמשוי דקודשא בריך הוא דמשמשין קדמוהי. עד דאשגח ביה, לא חזייה. אמר שמע מינה דאליהו הוה, והוה חדי בעובדוי דעבד ליה.

ומן יומא ההוא כד הוה חמי דיוקנא דאבוי, הוה אמר ליה אבא אבא, אימא לההוא סבא, שפמין סגיאין מאורייתא הוה. אמר ליה אימא ליה סבא דקדמאי, סבא דפותקא. ומיד יתיישר חילך.

(בראשית טו) אחר הדברים האלה היה דבר ה' אל אברם וגו', ר' עזריה פתח, (שיר השירים א) משכני אחרוך נרוצה. אמר רבי יצחק, כל הקורא קריאת שמע כתקנה על מטתו, עולה נשמתו לשוב בארץ החיים.

אמר רבי אייבו, מאי כתקנה, תא שמע, ששים אותיות ידועות יש בקריאת שמע של לילה, שיהא מכוין בהם לדעת, הסובבים את כסא הכבוד, שהם ששים. הודא הוא דכתיב, (שם ג) ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל. והא ע' אינון. אלא עשר ממונים למיעבד דינא, שנאמר (תהלים פב) אלקים נצב בעדת אל.

תנו רבנן, זמנא חדא, אזל רבי דוסתאי למחמי לר' אלעזר בן ערף, אזדמן ליה רבי חגי, אמר ליה לימא לן מר אורחא דתקנא קמיה, למאן אזל. אמר ליה למחמי סבר אפי יומין. אמר ליה מאן הוא. אמר ליה, מאן דנחתין קמיה רברבי עילאי דמלכא בריך הוא.

אמר ליה, ניחא ליה למר דאיזיל עמיה לאורחיה. אמר ליה, אי תיכול למסבר סברא למאי דתשמע, זיל. ואי לא, סטי אבתרן, כי היכי דלא תענש. אמר ליה לא ליחוש מר להאי, דהא שמעית מילתא דרזא עילאה, ואסתכלית ביה, וסברית סברא.

אמר ליה ומאי היא, אמר ליה שמעית האי רזא דהאי פסוקא, (שיר השירים ג) הנה מטתו שלשלמה, היא פורסייא יקרא דמלכא דשלמא כולא דיליה. ששים

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

גבורים סביב לה, אלן שתין רברביא משמשין עילאין קדישין, דאינון משמשין גבי כורסא יקרא דמלפא עילאה. מגבורי ישראל, דאנון ממנן תחות שולטנא רברבא קדישא, מיכאל אפוטרופסא דישראל. בגין דאינון תחות ידיה, פלהו רברבין אפוטרופין דישראל, הדא הוא דכתיב מגבורי ישראל.

אמר ליה ר' דוסתאי, יאות אנת יתיר מני, למיזל למחמי סבר אפי יומין. אזלו, פד מטו לגביה וחמא לון, אמר לשמשיה זיל ואימא לון, דכורסייא דתלת קיימא מאי היא בלא חד.

שמע רבי דוסתאי, אסתבל בנפשיה מילתא, ואמר לשמשא זיל ואימא ליה למר, דלאו למגנא אמר דוד, (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, דא דוד מלפא דאיהו רביעאה.

אזל שמשיה ואמר ליה האי מילתא. אמר ליה מימר שפיר קאמרת, אלא זיל ואימא ליה, אן געלו ביה בדוד, דאמר אבן מאסו הבונים.

אמר ליה לר' חגי, שמעת בהאי מילתא פתגם, אמר ליה תלת ענייני שמעית, חד הוא דרשא, אמר ליה לאו לדרשא קא אתינא הכא. דעובדא דישי ובני שמענא, אבל עיקרא דמלתא אי שמעת, אימא.

אמר, עיקרא דמלתא אינון תרי ענייני דשמעית, חדא הוא דאמר אבא, ביומא דאתבני בי מקדשא עבד קודשא בריך הוא טיבו סגי לדוד מלפא.

דבתר דאזדמן ליה ההוא חובא, ואף על גב דמחל ליה קודשא בריך הוא, פד נפק מהאי עלמא, לא שבקוהו מלאכי עילאי למעבר תרעי ירושלים דלעילא, והוה יתיב אבראי.

וביומא דאתבני בי מקדשא, קרא קודשא בריך הוא למיכאל רברבא קדישא, ומני ליה למהוי הוא, ושתין קדישין עילאין, אפוטרופסים דישראל, אינון דאסחרו כורסי קדישא דיקריה.

ומני ליה למיכאל, למיעל לדוד משיחא בתרעי ירושלים דלעילא, ולאתקנא ליה עם אבהתנא, רתיכא קדישא עילאה, הדא הוא דכתיב, (מלכים א ח) על כל הטובה אשר עשה ה' לדוד עבדו ולישראל עמו.

סדר הלימוד ליום ב תמוז [יום 268 בשנה]

ואיהך, ענינא הוא, דכתיב ביהודה סבוי, דגעלוי ביה אחוי. הדא הוא דכתיב, (בראשית לח) ויירד יהודה מאת אחיו, דסרו ליה מגאותיה. וקודשא בריך הוא לא

בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי - [דף 2950]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ניחא קמיה מפל בנוי דיעקב למהוי שולטנא דמלכותא דעלמין, אלא ליהודה. הדיא הוא דכתיב, (שם מט) לא יסור שבט מיהודה וכו' ולו יקחת עמים, הוא בלחודוי, ולא לשאר בנוי דיעקב, והיינו מלתא דהוה אמר אבוי.

ותו שמענא, מאי חמא קודשא בריך הוא למיהב שולטנותא ליהודה מפל שאר אחוי. אלא, אסתפל קודשא בריך הוא בשמיה הגדול דהוה רשים בשמיה דיהודה, ובגיניה אשליטיה על כלא, ושולטניה לא תעדי. אתא ר' דוסתאי ונשקיה ברישית.

שמע רבי אלעזר, ונפק לגביהון, אמר אתון מאריהון דמתיבתא עילאה, פלגותא ושלימתא אייתו גבאי, ותחמון ותיחון. מה דלא הוה גלי לעלמין, דכתיב (שמות ג) כי לא יראני האדם וחי. ואתון תחזון ותיחון.

יתבון קמיה, אשתיק, ואינון אשתיקו. עאל לאדרונא, שמע ההוא קלא דהוה אמר, אימא לון מה דאינון בעאן, דזכאין אינון. עד דנחית, רמש ליליא. אכלו. עד דהו אכלי, אשתיק, ואינון אשתיקו. כד אכלו, קמו למשכב, אמר לון אי אית מנכון, דשמע מילתא לימא לי.

פתח רבי דוסתאי ואמר, אנן סברא נסבור, וטיבו למינדע, את אימא לון. אמר לון, שמעתון האי מילתא דאמר רבי יצחק, כל הקורא קריאת שמע פתקנה על מטתו, נשמתו עולה לשוט בארץ החיים. הדיא הוא דכתיב, (שיר השירים ג) ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל. אמרו ליה לימא מר.

אמר לון, בקריאת שמע אית שתין אתוותא ידיעאן, עד ובשעריך. ועל כל את ואת אית סוד יקרא דמלכותא קדישא, דשליטא עילאה. ופולחניה דבר נש קמיה, עד דיקרב דעתיה, לכורסי יקרא דמלכותא קדישא.

ובהוהו שעתא, נסיב לון מן פומיה מאריה דאפייא, די שמיה כשמא דמריה, והוא אסיק להון לעילא עם נשמותיהן דצדיקייא, קמי מדבחא יקרא דלעילא.

ונסבין לון, שתין מלאכין, דסחרין פורסי יקרא, כל חד וחד את חד, ומזמרין בהון כל ליליא. הדיא הוא דכתיב, (דברים כו) ולקח הפתח הטנא מידך והניחו לפני מזבח ה' אלהיך. ולקח הפתח, דא הוא מטטרו"ן, הטנ"א, אלין שתין אתוותא דקריאת שמע דליליא.

אוליף להו, נפק נשמתהון מנייהו, וחמו מה דחמו, ואיתערו. אמר חד לחד, לא ניתיב פאן, לית אנן חזיין להאי. מאן דאיהו מלאכא עילאה, להוי בהאי יקר. מאי הוה דעתיהו. חזו דמלאכייא דחזיין להו לבר, ואצטערו, עד דחמו מאי דחמו, ונשמתיה דרבי אלעזר אעבר להו, ואשתזיבו.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חמו להוא כהנא רבא, דאתא לקבלא אולפניה דרבי אלעזר, ואמר, רבה קדישא, סק סק, אמר ליה, משכני אחריה גרוצה. אמר ליה, מאן אלין גבך. אמר ליה רבבי דרא אינון. אמר ליה לית לי רשותא, דהא קודשא בריך הוא אמר לי לקבלא אפך, ואנא עיילנא קמיה, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים א) הביאני המלך חדריו. ובחייך קדישא כל חילי דשמייא, נגילה ונשמחה בך.

אמר רבי יצחק, כך, לכל צדיקייא, עביד קודשא בריך הוא, למטרוין שר הפנים, דיסלק נשמתייהו לעילא. הוא אומר סק סק, ונשמתייהו אתיב ליה ואומר, משכני אחריה גרוצה הביאני המלך חדריו. הואיל ורעותיה דאנא עייל לאידרין עילאין נגילה ונשמחה בך. הדא הוא דכתיב (תהלים קמט) יעלו חסידים בכבודי, דא מטרוין.

אמר רבי יצחק, באותה שעה שנשמתי של אותו צדיק עולה לפני הקדוש ברוך הוא, עושה לו הבטחה, ומברך לו. הדא הוא דכתיב, (בראשית טו) אחר הדברים האלה היה דבר ה' אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד. אל אברם, זו היא הנשמה. במחזה, כשהוא שוכב על מטתו. ומה אומר לו, אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד.

דבר אחר במחזה, זהו שנאמר (שמות כד) ומראה כבוד ה' פאש אוכלת בראש ההר. וזהו מטרוין, המוליכו לפני בוראו.

דבר אחר אמר רבי תנחום, מה כתיב למעלה מן הענין, רק אשר אכלו הנערים, וכתיב בתריה אחר הדברים האלה היה דבר ה' אל אברם. באותה שעה שהנשמה יושבת ונוגנת מאותו האור של מעלה, ומתלבשת בו. דאמר רבי תנחום, לבוש הנשמה לעולם הבא, הוא אור זוהר שלמעלה מפסא הכבוד הוא, שנאמר (תהלים צז) אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. וכתיב (ישעיה ס) והיה לך ה' לאור עולם. ולא מלאך ולא כסא הכבוד. ודוד אמר (תהלים כז) ה' אורי וישעי ממי אירא.

ואזלא הא, כי הא דאמר רבי יהודה, נשמתי של צדיק ניטלה מאור כסא הכבוד, ונכנס בעולם הזה. אי זכתה ועולה למעלה, אינו דין שיתוסף לה יותר אור ממה שקבלה בראשונה ליכנס בעולם הזה. וממי מקבלת אותו האור, אמר רבי יהודה, אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, דכתיב (בראשית טו) אל תירא אברם אנכי מגן לך, אנכי ולא אחר, ולמה, בשביל ששכרך הרבה מאד.

דבר אחר שכרך הרבה מאד, יש לך שכר הרבה מאד, על שהיה לך בראשונה. ומתלבשת מאותו האור, והקדוש ברוך הוא נוטל אות א' משמו, ונותנה בראשה. כי הא דתנו, עתיד הקדוש ברוך הוא להיות עטרה בראש כל צדיק וצדיק לעולם.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הבא. ואיזהו, זה אות ה"א, כאשר ברא שמים וארץ, דכתיב (בראשית ב) בהפראם, בה"א בראם.

ההא הוא דכתיב, (שם יז) ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם. להיות הנשמה שלימה בתכלית השלימות והטוב, הדא הוא דכתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים וזלתך יעשה למחכה לו.

רבי יהודה בן פזי, הוה ליה ההוא אריסא, והוה קא מצער ליה, אתו לקמיה ר' זירא ור' אבא, אמרו ליה מאי עביד מר באריסיה. אמר להון גברא פי גניב, מאריה דשמשא יזהר עליה זיהרא. אמרו ליה, לא לעיין מר במליה. אמר להו, ומה אעביד והוא מצער לי. אמרו ליה, יתפרש מר מיניה, ויתהני לך.

עה דהו יתבי, אמרו ליה לאו להאי אתינא גבך, אלא לימא לן מר, השבטים בני יעקב, מה אינון לעלמא דאתי. אמר להו, קודשא בריך הוא סליק להו למתיבתא דרקייעא, וכל נשמתא דצדיק דסליק, אינון סהדין על עובדוי.

ההא הוא דכתיב, (תהלים קכב) ירושלים הפנויה, זו ירושלים של מעלה. ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל, כדי להעיד על כל צדיק וצדיק מישראל. ולמה, להיות כלם מודים ומברכים לשמו. הדא הוא דכתיב, עדות לישראל להדות לשם ה'. וכל אחד ואחד מכיר את שלו ומשתבח ואומר, רבנו של עולם ראה מה הנחתי בארץ, וזהו להודות לשם ה'.

והיינו דתנו, כל צדיק וצדיק יש לו מדור לפי כבודו, ולפי הראוי לו. מאן דאתי מראובן, שם מדורו עם הצדיקים מן ראובן, וכן כל שבט ושבט. ומאן דהוא גר מאומות העולם ונתגייר, מדורו במדור של גרים. והשבטים, עומדים לעדים לכל צדיק וצדיק. הדא הוא דכתיב, ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם ה'.

אמר רבי יהודה, נשמתו של צדיק, יודעת ומפרת לעולם הבא, מה שאינו יודע ומכיר מלאך המשרת. הדא הוא דכתיב, (ישעיה ג) אמרו צדיק פי טוב, פי טוב ממלאך המשרת. וכתיב (תהלים צז) אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה.

רבי אבא פתח ואמר, (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, זמין קודשא בריך הוא למעבד פורקנא לבנוי, כאינון יומין דשלח קודשא בריך הוא לאפקא לישראל, ואלקי באינון מכתשין למצרים, בגיניהון דישראל.

תא חזי, מה בין פורקנא דא, לפורקנא דמצרים. פורקנא דמצרים הוה, בחד מלכא ובמלכו חד. הכא, בכל מלכין דעלמא, ובכל מלכותא דעלמא. וכדין אתייקר קודשא בריך הוא בכל עלמא, ובכל ארעא, וינדעון כלא שולטנתיא דקודשא בריך

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

הוא בכל עלמא, וכלהו ילקון במכתשין עילאין על חד תרין, בגין די סרבון בהון ביש ראל.

וכד ינדעון שולטנותיה דקודשא בריך הוא, כמא דכתיב, (זכריה יד) והיה ה' למלך על כל הארץ. כדין פלהו יתנדבון בהו בישראל לקודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב, (ישעיה 10) והביאו את כל אחיכם מפל הגוים מנחה לה'. כדין יודמגון אבהן בחדות, למחמי פורקנא דבנייהו כמלקדמין. הדא הוא דכתיב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

זוהר חדש פרשת וירא

(בראשית יח) ואברהם היה יהיה: יהיה בגי' שלשים. יומא חד נפק ר' שמעון, וחזא עלמא דחשיף ואפיל, ואסתתם נהוריה. אמר ליה רבי אלעזר, תא ונחזי מה בעא קודשא בריך הוא. אזלו, ואשכחו חד מלאכא, דדמי לטורא רברבא, ואפיק תלתין שלהובין דנורא מפומיה.

אמר ליה רבי שמעון, מה את בעי למיעבד, אמר ליה בעינא למחרביה לעלמא, בגין דלא שכיחי תלתין זכאין בדרא. דהכי גזר קודשא בריך הוא על אברהם, ואברהם היה יהיה, יהיה בגי' תלתין הוו. אמר ליה רבי שמעון, במטו מינך זיל קמי קודשא בריך הוא ואימא ליה, בר יוחאי שכיח בעלמא.

אזל ההוא מלאכא קמי קודשא בריך הוא, אמר ליה, מארי עלמא גלי קמך מה דאמר לי בר יוחאי, אמר ליה קודשא בריך הוא, זיל אחרביה לעלמא, ולא תשגח ביה בבר יוחאי.

כה אתא, חזייה רבי שמעון למלאכא, אמר ליה אי לא תיזיל, גזרנא עלך דלא תיעול לשמיא, ותהוי באתר דעזא ועזאל. וכד תיעול קמי קודשא בריך הוא אימא ליה, ואי לית תלתין זכאין בעלמא, ליהוון עשרים. דהכי פתיב לא אעשה בעבור העשרים. ואי לית עשרים, להוון עשרה, ואחר כך פתיב, לא אשחית בעבור העשרה. אי לית עשרה להוון תרין, דאינון אנא וברי. דהכי פתיב, (דברים יט) על פי שנים עדים יקום דבר, ואין דבר אלא עולם, דכתיב (תהלים לג) בדבר ה' שמים נעשו וכו'. ואי לית תרין, הא אית חד, ואנא הוא. דכתיב (משלי י) וצדיק יסוד עולם. ביה שעתא נפק קלא מן שמיא ואמר, זכאה חולקך רבי שמעון, דקודשא בריך הוא גזר למעלה, ואת מבטל לתתא, בודאי עלך פתיב (תהלים קמה) רצון יראיו יעשה.

זוהר חדש פרשת תולדות

(בראשית כה) ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה. אמאי פתיב תרי זמני האדום. אלא, בגין דכל מה דאית ליה אדום, הוא אדום, כדבר אחר (שם) ויצא הראשון אדמוני. ותבשילא דיליה אדום, דכתיב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה. וארעא דיליה אדומה, דכתיב ארצה שעיר שדה אדום. וגוברין דיליה אדומין, דכתיב (בראשית לו) הוא עשו אבי אדום. ומאן דזמין לאתפרעא מניה אדום, דכתיב דודי צח ואדום. ולבושיה אדם, דכתיב (ישעיה סג) מדוע אדם ללבושה, וכתיב (שם) מי זה בא מאדום.

סתרי תורה תא חזי, שבעה יומין עלאין, ברא קודשא בריה הוא בעלמא. ועלייהו שתיל ובני עלמין. הדיא הוא דכתיב (שמות כ) כי ששת ימים עשה ה', ולא כתיב בששת.

ולקביל אינון שבעה יומין עלאין, ברא בארעא שבעה זכאי קשוט, לקיימא לון, ולאנהרא לון, כל חד וחד לקביל יומיה. ושתיל להו, כל חד וחד בדרא דאתחזי ליה. ואינון אבהו דעלמא, אברהם יצחק ויעקב ויוסף ומשה ואהרן ודוד.

ואינון איקרון תריס, תרי קדם, דאינון תליין מאינון שבעה יומין עלאין דאמרן. ו' יומי בראשית, וז' דקיימא קמיהו, הדיא הוא דכתיב, (זכריה יב) ובית דוד כאלהים כמלאך ה' לפניהם.

ואף על גב דאיהו שביעאה, רביעאה איהו ביומין. ויוסף איהו שביעאה. אבל כד אתפלילת ביה ביוסף, ויהיב ליה תוספת תפנוקא מבי מלכא, אקרי אוף איהי שביעאה.

וכלהו אחידו בה בשכינתא, ברוזא דשבעה. בגין דשכינתא איקרי בת שבע. בת מאימא עילאה, דאיהי כללא דשבע דרגין דעמה. ואיהי דרגא דצדק, עשיראה דאינון ספירין, דאיקרי בהו קודשא בריה הוא.

ואיקרי שביעאה בקרא, (דברי הימים א כט) דלך ה' הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההודו כי כל וכו', עד הממלכה. ומאי טעמא, והא רביעאה היא ליומי. אלא בגין דאיהי נטיעה בתראה, ואתפלילת בשביעאה, בגין כך נטלה שמה, וכולא חד.

וכל חד וחד מאבהו, ידע ליה לקודשא בריה הוא, מגו אספקלריא דיליה. אברהם ידע ליה, מגו חסד, דאיהו מדת הגדולה, מדת החסד, ימינא דמלכא. ועל דא אחיד בה, ולא שביק לה לעלמין, ועביד טיבו עם בני נשא, ואוקמוה. דהא עובדוי סליקו ליה בהאי דרגא.

יצחק ידע ליה בדרגא דגבורה, דאקרי פחד יצחק, ודחיל ליה לעלמין. יעקב ידע ליה מגו דרגא דתפארת. דאיהו כליל מחסד ומפחד, ואקרי אמת, ואחיד בה. הדיא הוא דכתיב, (מיכה ז) תתן אמת ליעקב.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יוסף ידע ליה לקודשא בריה הוא מגו ההיא אספקלריא, דאקרי כל. ועל דא איקרי יוסף כלכל, דכתיב (בראשית מז) ויכלכל יוסף. ואיקרי יוסד עולם.

משה ואהרן אינון תרין כרובין, דאשתמע קלא דלעילא מבינייהו, ועל דא אתיהיבת אורייתא על ידיהו. הדיא הוא דכתיב, ונועדתי לך שם ודברתי אתך וגומר. ואינון תרין כרובין דלעילא, אינון נצח והוד, ואינון תרין סמכין דגופא.

כגוונא דא, אית לה למטרוניתא לתתא, תרין כרובין תחותה, דינקין מינה. ואינון עילאין ודאי, על ארון העדות, דאיקרי צדק, ארונא דעדות. ומאן עדות, דא יוסף, הדיא הוא דכתיב, (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו. ואיקרי תורה שבכתב, והאי ארונא תורה שבעל פה.

תא חזי, כל אינון אבהן עילאין דאחידן לעילא, רמיזן פלהו בתורה שבכתב, תורת ה'. ודוד דאיהו אחיד בברייתא, דאיהי תורה שבעל פה, רמיזא בדברי קבלה. ובגין כך אקרי קבלת, דמקבלת נהירו מתורה שבכתב, דאיקרי צדיק, ואיקרי יוסף, ואיקרי כל.

ואינון תרין כרובין עילאין, קיימין על ההוא סהדותא דארונא, הדיא הוא דכתיב, (דברי הימים א כט) והנצח וההוד, כי כל בשמים ובארץ, ודא איהו סיומא דשמיא ומזווג להאי ארץ.

והכי הוא, דכל מה שפרא קודשא בריה הוא לעילא, ברא לקבליה לתתא. ויוסף אקרי עדות, הדיא הוא דכתיב עדות ביהוסף שמו. ועל דא שמה דיוסף שלים בכלא לעילא ותתא.

ועל דא תנינן, ארון דיוסף וארון דשכינתא, בהדי הדדי הוו אזלין במדברא, והוו כולי עלמא אמרי מה טיבן של שני ארונות אלו. ומתיבין לון, קיים זה מה שכתוב בזה. קיי"ם ודאי, הדיא הוא דכתיב, (משלי י) וצדיק יסוד עולם, איהו קיומא דעלמא.

אתא דוד דאיהו שביעאה, דאבהן אחיד בת, בהאי בת שבע, דאיהי ממלכה, ולא שביק לה לעלמין. הדיא הוא דכתיב, (יחזקאל לו) ודוד עבדי נשיא להם לעולם. וכתיב, (תהלים פט) כסאו פשמש נגדי. וכל דא אוליה לן אורייתא, דכלהו אחידן בה בשכינתא ברזא דשבע.

תא חזי, אברהם בוצינא קדמאה קדישא דעלמא, כד בעא לסלקא לדרגיה, לא יכול, עד דסליק ואשתמודע באינון תלת דרגין עילאין דעליה, דתהוא חולקא דיליה.

כיון דסליק ואשתמודע ליה לקודשא בריה הוא, מגו אינון תלת דרגין, דעם אינון שבעה, דאיקרון פתר עליון חכמה בינה, ואינון שלימו דעשר ספירן, דאיקרי בהו קודשא בריה הוא. וכיון דסליק אחר כך באינון תלתא, דאינון עתיקא ואבא ואימא, דנגיד מנהון נהירו לתתא, כדין אחיד לחולקיה, ההוא דרגא דתחותיהו דאינון תלתא, דאיקרי חסד.

וכלהו אדביק לון, מגו אספקלריא דשלטא בליליא, דבהו ממש לא הוה בר נש דידע פלום. ועל דא תנינן, בן שלשה שנים, הפיר אברהם את בוראו, בן שלשה דייקא.

ותא חזי, רזא דהני שלשה שנים, ולא פחות, בגין דשכינתא אקרי בת שבע, ולא יכול לאתקרבא בהדה, עד דסליק באינון תלת דרגין עילאין, דעם אינון ז', לאשתמודעא מגוון, ולא תנהרא בכל מאי דאיהו לתתא, וג' וז', הא עשר דרגין עילאין, רזא דשמה דקודשא בריה הוא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכיון דהוה מתנהיר באינון שלשה, בעא לסלקא באינון שבע, ברזא דכתיב, (בראשית כא) ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן. ורזא דא רמזו לאבימלך, דלא ישלטון עליהון בנוי, עד דישתלימו אינון שבעה זכאי קשוט בישראל, לקביל אינון שבעה דרגין דלעילא.

כיון דישתלימו, יתיב עלמא תתאה פגוונא דעלמא עילאה. בקיומא שלים. וייתי דוד, דאיהו שביעאה, ויתער לההיא בת שבע דלעילא, דאיהי נקמא נקמתהון דישראל, ויתפרע מנהון.

ההא הוא דכתיב, (שמואל ב ח) ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתג האמה מיד פלשתים. מאי ויהי אחרי כן. בטר דאשתלימו ישראל, והווי פגוונא דלעילא, פדין ויך דוד את פלשתים ויכניעם. דהא עד השתא לא יכילו ישראל למיתבר תוקפיהון, והא איתערו חבריאי בההוא מתג האמה, ואוקמוה.

ותא חזי, האי דרמזו ליה אברהם בכבשות הצאן, ולא בעזים, ולא במילי אחריני, בגין דאינון מסטרא דחסד, מאינון ממנן דינקין מסטרא דחסד, ינקין לתתא אינון כבשים, תחות שולטניהון. ואברהם אחיד לחולקיה מדת החסד, וכולא ברזא דחכמתא.

ועל דא תנינן, מאן דשרי גו עאנא, לא מסתפן לעלמין. ואי איהו שרי גו עזיאי, ורעי לון, פמה גרדיגי נימוסין, יתבין לקבליה לאסטאה ליה, בגין דאינון מסטרא דדינא קשיא.

אבל פד אתא יצחק למגזר עמיה קיים, גזר עמיה בשבעה, דאתגלייא מגו ההיא בירא, דכתיב (בראשית כו) ויקרא אותה שבעה.

תא חזי, אברהם קרא לההיא בירא דמיין, באר שבע. יצחק קרא לה, שבעה. מה בין האי להאי. אלא בגין דיצחק אחיד לחולקיה דרגא דפחד, דאיהו דינא, ועל דא אוסיף בה ה'. וה' בכל אתר מדת הדין. וסימנך (יחזקאל טו) הא דרפך בראש נתתי. הדא הוא דכתיב ויקרא אותה שבעה. דלא עבד בחורפן, פמה דעבד אבוה, וכלא ברזא דחכמתא, ואוסיף בה ה', לאחזאה דאיהי חולקיה.

תא חזי, פד ברא קודשא בריך הוא עלמא, ברא ליה בדינא. פיון דחזא דלא מתקיים, שתף ביה חסד. הדא הוא דכתיב כ (בראשית ב) בהבראם, ביום עשות ה' אלהים, ואוקמוה באברהם איתקיים עלמא. בגין פך האי בירא, ביתא דעלמא, על שמיא איתקרי. הדא הוא דכתיב, (שם כא) על פן קרא למקום ההוא באר שבע. אף על גב דהאי בירא אתדבק ביצחק, דכתיב (שם כו) ויקרא אתה שבעה. שמה באר שבע, סטרא דאברהם, ולא באר שבעה, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ב) וימינו תחבקני.

ותא חזי, ד' מאינון שבעה זכאי קשוט, פד בעו לאתקרבא בשכינתא, ברזא דשבע, פלהו איערעו בהאי באר, דלא פסקו מימיו לעלמין.

אברהם פרי לה להאי בירא, בגין דאיהו אוליה לכל בני עלמא, דיפלחון לקודשא בריך הוא. וכיון דכרי לה, אפיק מיין נבעין דלא פסקין לעלמין.

וכיון דמת אברהם, מה כתיב (בראשית כו) וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם. בארת כתיב, וחד הוה, דכתיב באר שבע, וקרו ליה בארות, דמשמע דסגיאיין הוו. בגין דהאי בירא, מתחזי לון לאבהן בכל דוכתא דהו אולין, והוה מתחזי לון פבירין סגיאיין.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

כיון דמילאו פלשתים עפרא, רוא דאהדרו בני עלמא לעבודה זרה, הוה עלמא שמם, דלית דידע לקודשא בריה הוא. כיון דאתא יצחק, מה כתיב, וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו. מאי וישב, אלא דאתיב עלמא לתיקוניה, ואוליף לון לבני עלמא דידעון לקודשא בריה הוא. הדיא הוא דכתיב, (שם כה) ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו.

וישב יצחק עם באר לחי רא"י, האי בירא ממאן הוא. ממאן דכל חיינ עילאין ותתאין וקיימיהון תליין ביה. וחזי כללא. הדיא הוא דכתיב, (דניאל ב) ידע מה בחשוכא ונהורא עמיה שרא.

ותא חזי, אינון עבדי יצחק בגין דאינון מסטרא דדינא קשייא, כד חפרו לה, מה כתיב, שטנה, והא אוקמונה, עד דאתא איהו (בראשית כו) ויחפר באר אחרת וגו', ויקרא שמה רחובות ודאי. אבל עבדי אביו, בגין דכלהו אתיין מסטרא דדימנא, לא הוה שטנא בעלמא, ולא נפיק דינא בהאי בירא, לאשטנא לון, כד לא מכשרי עובדיהון.

וימחא בירא, איהו פתחא למינדע ליה לקודשא בריה הוא. הדיא הוא דכתיב, (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק אבא במ אודה יה. ועד דלא סליק יצחק מעלמא, בריה ליה ליעקב, וישלחיה לחרן, לאודוגא. וכד אזיל לחרן מה כתיב (בראשית כט) וירא והנה באר בשדה, כיון דחזא יעקב יקרא דקודשא בריה הוא, מגו תהוא בירא, דאקרי באר שבע. כדן אמר ליה ללבן, אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה דייקא.

תא חזי, לקבל אינון שבעה זפאין, פקיד קודשא בריה הוא באורייתא, לקרבא קרבן מוסף, בשבע זמנין בשתא. בגין לאוספא להו עידונין ותפנוקין מבי מלכא, דישבעון אבהו בקדמיתא, ובתר כן בנין. ואינון ז' זמנין ולא יתיר.

בשבתא לקבל צדיק יסוד עולם, דאקרי כל, ואקרי שבת, לאוספא ליה עידונין ממוחא סתימאה, וברישי ירחא, לקבל כנסת ישראל, דאתקריאת סיהרא.

ובט"ו יומא לירחא קדמאה, לקביל אברהם אבוהון, דאחיד במדת החסד, ואקרי ראשון. ובעצרת דבחדש חג, דאתיהיבת ביה אורייתא בשבעה קולות, לקביל יעקב, דאיהו תליתאי לאבהו, ואחיד בקול קול יעקב. ובראש השנה, לקביל יצחק, דאתיליד ביה, ואנן מדפרינן ביה עקדת יצחק, ואיהו יומא דדינא, לקבל מדת הדין דאחיד בה.

ביום הכפורים, לקביל משה, דקביל קודשא בריה הוא ביה צלותיה, וחס על ישראל, ואהדר ליה לוחי אורייתא. בחג הסוכות, לקביל אהרן, דבזכותיה הוו אזלין שבעה עננין, דחפון על ישראל כסופות, ובגין כד אינון עבדין סופה. וכל אורייתא, כמה רזין עילאין סתימין בה, וכד אלין שבעה מתוספין בברכאן, כל עלמא בשלימו סגיאה.

זוהר חדש פרשת ויצא

מדרש הנעלם ויצא יעקב. א (דניאל ב) ידע מה בחשוכא ונהורא עמיה שרי, אף על גב דנהורא עמיה שרי, ידע מה בחשוכא. ותיינו דכתיב, (ירמיה כג) אם יסתר איש במסתרים ואני לא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אֲרָאנוּ נָאם ה'. וּמִי אֲר"י הַכִּי, וְהָא אַמְרֵן דְּהָא חֲכָמְתָא הוּוּ בְּסִמְיֻכּוּתָא דְקִרְאִי, בְּכָל מַה דְּאִיתְמַר, וְהָאִינְא פְּשִׁיטוּתָא דְקִרְא צְרִיכְנָא, דְּאִבְרָהִם הוּוּ, וְיִצְחָק הוּוּ, וְיַעֲקֹב הוּוּ. אָמַר לִיה אַף עַל גַּב דְּהוּוּ, חֲכָמְתָא דְקִרְאִי אִסְתְּכַלְנָא לְמַנְדַּע.

רַבִּי יִצְחָק פְּתַח, (תהלים טו) מִזְמוֹר לְדוֹד ה' מִי יִגּוֹר בְּאַהֲלֵיךָ מִי יִשְׁכֵּן בְּהַר קִדְשֶׁךָ הוֹלֵךְ תְּמִים וּפְעֵל צְדָק וְדָבַר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וְגו'. מֵאִי מִשְׁמַע, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר רַבִּי יוֹסִי, אֲלִין עֲשֶׂרָה, אִינּוֹן כְּנֻגְדַּ עֲשֶׂרַת הַדְּבָרוֹת, שְׁעֵתֵינְדִין בְּנִיּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, לְקַיִים בְּמִקּוּם הַהוּא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְהָא חַד סַר אִינּוֹן. אָמַר לִיה לֹא רַגְלָא עַל לְשׁוֹנוֹ, לֹא עֲשָׂה לְרַעְהוּ רַעְהָ, חַד מְלָה אִינּוֹן. דְּכָל הַמְרַגְל בַּחֲבֵרוֹ, מִיַּד עֲשָׂה עִמוֹ רַעְהָ. לֹא רַגְלָא בְּלְשׁוֹנוֹ לֹא עֲשָׂה עִמוֹ רַעְהָ. וְכִי מֵאֵן שׁוּיָא לְאֲלִין, כְּנֻגְדַּ עֲשֶׂרַת הַדְּבָרוֹת.

אָמַר רַבִּי, כְּלָהוּ עֲשֶׂרַת הַדְּבָרוֹת, מִשְׁתַּמְעֵי מִינֵייהוּ. הוֹלֵךְ תְּמִים, כְּנֻגְדַּ אֲנָכִי ה' אֱלֹהֶיךָ. מְלַמֵּד שְׁצָרִיךְ אָדָם לְקַבֵּל עָלָיו אֵימַת עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם, וְאִין לוֹ רְשׁוּת לְהַרְהַר בְּמַה שְׁאִינּוֹ יְכוּל לְהַשִּׁיג, מִשְׁמַע דְּכְתִיב אֲנָכִי ה' אֱלֹהֶיךָ סֵתָם. כְּתִיב הָכָא הוֹלֵךְ תְּמִים, וְכְתִיב הֵתָם (דברים יח) תְּמִים תִּהְיֶה עִם ה' אֱלֹהֶיךָ. וְאִין לָךְ רְשׁוּת לְהַרְהַר עַל מַה שְׁלֹא הוֹרְשִׁיתָ.

וּפְעֵל צְדָק, כְּנֻגְדַּ לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרָיִם עַל פְּנֵי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם. מִכַּאֵן אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִין לָךְ דְּבַר עוֹמֵד כְּנֻגְדַּ חִילּוֹל ה'. מְנָא לָן. מִמַּסִּית. דְּכְתִיב (שם יג) יְדָךְ תִּהְיֶה בּוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ. לְמַה, כִּי בִקֵּשׁ לְהַדִּיחָךְ מֵעַל ה' אֱלֹהֶיךָ. וְאִי קָטִיל לִיה, נִקְרָא צְדִיק, מְקַנָּא, וּפּוֹעֵל צְדָק, וְזֵהוּ וּפְעֵל צְדָק.

וְהִבֵּר אֱמֶת בְּלִבּוֹ, כְּנֻגְדַּ לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לִית אִינּוֹן כְּסֻדְרָן, וְאִף עַל גַּב דְּלִית אִינּוֹן כְּסֻדְרָן, לִית לָן בְּהָ. לֹא רַגְלָא עַל לְשׁוֹנוֹ לֹא עֲשָׂה לְרַעְהוּ רַעְהָ, כְּנֻגְדַּ לֹא תַעֲנֶה בְּרַעְךָ עַד שְׁקֵר. וְחֲרַפָּה לֹא נִשָּׂא עַל קְרוֹבוֹ, כְּנֻגְדַּ מְחַלֵּל שְׁבִתוֹת בְּפִרְהִסְיָא. ר' יוֹסִי אָמַר, כְּנֻגְדַּ לֹא תִגְנוֹב. דְּכְתִיב, (שמות כב) אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו.

(תהלים טו) נְבוֹזָה בְּעֵינָיו נִמְאָס, כְּנֻגְדַּ לֹא תִרְצֵחַ. מֵאֵן דְּאִיהוּ נְבוֹזָה בְּעֵינָיו, לֹא יַעֲבִיד קִטְטָה דִּיקְטוֹל, וְלֹא יִקְטְלוֹנִיהָ.

וְאֶת יְרֵאִי ה' יִכְבֵּד, כְּנֻגְדַּ כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, עַל הַכֹּל חַיִּיב אָדָם לְכַבֵּד אָבִיו וְאִמּוֹ, יִצָּא מְכֻלָּל זֶה, אִם יֵאמְרוּ לוֹ לְעַבּוֹר עַל דְּבָרֵי תוֹרָה אוֹ לְעַבּוֹד עֲבוּדָה זָרָה, שְׁאִינּוֹ חַיִּיב לְכַבֵּדֵם. הָדָא הוּא דְכְתִיב וְאֶת יְרֵאִי ה' יִכְבֵּד.

נִשְׁבַּע לְהִרְעֵ וְלֹא יִמִּיר, כְּנֻגְדַּ לֹא תִנְאֲף. דְּהָא אִם יִצְרוּ בְּעֵי לְשִׁלְטָאָה עָלֶיהָ, יִטִּיל שְׁבוּעָה עַל יִצְרוֹ, כְּבוּעֵז, דְּאָמַר (רות ג) חֵי ה' שְׁכַבִּי עַד הַבֹּקֶר.

(תהלים טו) כִּסְפוֹ לֹא נָתַן בְּנִשְׁךָ, הָאִי הוּא כְּנֻגְדַּ לֹא תִגְנוֹב. דְּאִי הוּא לֹא אוֹזִיף בְּרַבִּיתָא, וְדָאִי לֹא יִזִּיל וְיִגְנוֹב. וְשַׁחַד עַל נְקִי לֹא לְקַח, כְּנֻגְדַּ לֹא תַחֲמֹד.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֵּן קִיסְמָא, כְּנֻגְדַּ אֵלּוּ נִאֲמַר בְּיַעֲקֹב עֲשֶׂרָה אַחֲרָיִם, דְּכְתִיב (בראשית כח) וַיִּפְגַּע בְּמִקּוּם, א'. וַיִּלֶּן שָׁם, ב'. כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ, ג'. וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמִּקּוּם, ד'. וַיִּשֶׂם מֵרֵאשִׁיתוֹ, ה'. וַיִּשְׁכַּב

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

במקום שהוא, ו'. ויחלום והנה סלם מצב ארצה, ז'. וראשו מגיע השמימה, ח'. והנה מלאכי אלהים, ט'. עולים ויורדים בו, י'. הא עשרה.

דבר אחר ויפגע במקום, רבי בו פתח, (שיר השירים א) אל תראני שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים פרמי שלי לא נטרתי. הא אתחזר על יעקב, דשלטנא דיעקב בקדמייתא הוה שמשא, ואתחזר ההוא שולטנא לעשו, ואתעבר מניה. ויעקב אמר, אל תראני שאני שחרחרת, דהא אתייהיבת לי שלטנא דסיהרא, דהיא אוכמא לעידנין וזמנין. ששזפתני השמש, כד אתעבר מני שלטנא דשמשא.

בני אמי נחרו בי, זהו עשו. דכתיב, (בראשית כז) וישטם עשו את יעקב. שמני נטרה את הכרמים, דכתיב (שם לא) הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה. פרמי שלי לא נטרתי, דכתיב (שם ל) ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי.

(שם כח) ויפגע במקום, רבי יצחק אמר, באיזה מקום פגע, במקום שעתיד לעמוד בית המקדש, והתפלל שם. רבי יהודה אומר, היום היה גדול, ורצה להלוך ולא יכיל.

אמר רבי יוסי, התפלל באותו מקום, והתחיל להתרעם לפני קונו, על דאתעבר מניה ההוא שולטנא דשמשא, הדא הוא דכתיב וילן שם. כמה דאת אמר (שמות טו) וילונו העם על משה, לשון תרעומות. ולמה, מפני כי בא השמש, דאתעבר מניה ואתייהיבת לעשו.

מה עשה יעקב, התחיל בוכה. מיד ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו, כדי לצער נפשו. פיוצא בדבר ויקחו אבן וישומו תחתיו וישב עליה.

ויקח מאבני המקום, אמר רבי יוסי אבן אחת ממש היתה. משמע דכתיב מאבני, ולא אבני. כמה דאת אמר מבנות הכנעני, ולא אמר אלא אחת. הדא הוא דכתיב, (בראשית כד) אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני, אחת מהן.

פתח ההוא יודאי ואמר, (בראשית ל) ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולונו וערמונו. ויקח לו לגרמיה, ולתקוניה. מקל לבנה, דא רזא דוא"ו דשמא קדישא, דאקרי תפארת. דאיהו אחיד בה. ואיהו כגוונא דמקל. לבנה, בן להאי עילאה סתימאה. לח, מסטרא דמיא דאקרון חסד. ולונו, מסטרא דאש דאיקרי גבורה. וערמונו, מסטרא דגרמיה וחולקיה. כללא דכל גוונין. דהא יעקב חכימא הוה בערמימותא.

ויפצל בהם פצלות לבנות. בהם, בו הוה ליה למימר, דהא מקל חד הוה. מאי בהם, בכל אינון ז' דרגין, דרמיון בקרא, (דברי הימים א כט) דלף ה' הגדלה והגבורה. אשלים לון באינון קילופין חורין, דקליף בהו סטרא דאש, ואסחר לון לסטרא דמים. הדא הוא דכתיב מחשף הלבן אשר על המקלות.

תא חזי, ז' מעלות ממקלות, רמיון בהני קראי. ויקח לו יעקב מקל, חד. אשר על המקלות, תרין. הא תלת. ויצג את המקלות, תרין, הא חמשה. יחמו הצאן אל המקלות, הא ז'.

ואינון רזא דו' קולות, ואינון רזא דכתיב, (משלי ט) חצבה עמודיה שבעה. ואינון ז' יומי בראשית, דנהרין מראשית, דאיקרי חכמה. ואינון ז' סמכין, דאקים קודשא בריך הוא עלייהו עלמא, וכולא ברזא דשמא קדישא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, כד הוה האי מקל בידו דיעקב שלימא, קרי ליה אורייתא מקל. וכד הוה בידיהו דמשה ואהרן, קרי ליה מטה. הדיא הוא דכתיב, (שמות ד) ויקח משה את מטה האלהים בידו. ואהרן נמי אחיד ביה. מה בין האי להאי.

סדר הלימוד ליום ג תמוז [יום 269 בשנה]

אָלָא רַזָא עֵילָאָה הוּא, כַּד הָוָה בִּידוּי דִיעֵקֵב, קָרִי לִיה אִוְרִייתָא מְקַל, מִסְטָרָא דְקַל, דְהָא יַעֲקֹב קוֹל אִיקָרִי, דְכָתִיב (בראשית כז) הַקֵּל קוֹל יַעֲקֹב. וּבְקוֹל אַחִיד, דְהָא דְרַגְיָה הוּא.

וכד הוה בידיהו דמשה ואהרן, דאינון אחידין בנצ"ח והו"ד, דאינון תרין סמכין, איקרי מטה, לישנא דסמכא. דהא על ידי אסתמיה עלמא באורייתא, דנפיק מבין תרין למודי ה' ואתייהבא על ידיהו. ועל דאינון סמכין לעלמא באורייתא, דנפיק מבין נצ"ח והו"ד, דאחידן בהו. קרא ליה מטה. ומאן דאחיד באורייתא, סמכא ליה, ומחזקא ליה על ירכוי, דלא יסטי לימינא ושמאלא.

זכאין אינון ישראל, דקודשא בריה הוא יהיב להון אורייתא, לגלאה לון רזין עילאין. מאן דאחיד באורייתא, סמכא ליה, ומחזקא ליה על ירכוי, דלא יסטי לימינא ולשמאלא. זכאין אינון ישראל דקודשא בריה הוא יהיב לון אורייתא, לגלאה לון רזין עילאין. עליהו כתיב (דברים ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום.

רבי זירא עאל קמי רבי אלעזר בן ערף, אשכחיה דהוה יתיב, ועינוי נבעין מיא, והוה מרחיש בשפוויתיה ובכי, חזר לאחורוי רבי זירא. אמר לשמשיה, מאי האי דיתבי מר ובכי, אמר תרי זמני עיילינא לקרבא גבוי, ולא זכילנא. עד דהוה יתיב, חמון ליה דעאל לאדריה, עד דנחת, הוה קליה אזיל בביתא ובכי.

שמע דהוה אמר, אבנא אבנא, אבנא קדישא עילאה על כל עלמא, בקדושתא דמארף, זמיני בני עממיא לאתזולא בך, ולאותבא גולמי מסאבין עלך, לסאבא אתרף קדישא, וכל מסאבין יקרבו בך, ווי לעלמא בהווא זמנא.

נחת ויתבי בסולסלניה, אמר רבי זירא לשמשיה, זיל ואימא ליה למר, אי איעול קמיה. עאל שמשיה, אמר הא רבי זירא הכא, לא אשגח ביה, ולא זקיף עינוהי.

לבתר אמר, רבי זירא ליעול, ואת תיב לבר. עאל ר' זירא, וארכין ברפוי, ויתבי קמיה. חמא ר' אלעזר, בטש ברגליה, אמר קום מהתם, ותיב כארחה, קם ויתבי כארחה.

אמר רבי זירא, האי דמר דהוה בכי, מאי חזא. אמר, ארכבתא תבירא סגיא דכל עלמא, חזינא ההוא אבנא יקירא קדישא, דמינה אשתיל עלמא. וההוא אבנא הוה, דשוי יעקב רישיה עלה.

וכי אבנא דמינה אשתיל כל עלמא, והוה רישיה משקעא בתהומא רבא, היך יכול יעקב לנענעה לה. אלא ההוא אבנא, זוייתיה משקען בתהומא רבא, ורישיה אתמגוס בבי מקדשא, ועלה קדש קודשין, ושכינתא יקרא עילאה עלה. הדיא הוא דכתיב, (בראשית מט) משם רועה אבן ישראל. ושמא קדישא דמלכא עילאה הוה גליף עלה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כה אתא יעקב, קרא ההוא שמא קדישא, ונסבה מכאן, ושויה בההוא אתר דקדוש קדשין הוה תמן. אמר רבי זירא, אנא שמענא בשם ר' בון, דאמר רזא דמלה בהאי, ולא אדפרנא.

אמר רבי אלעזר, אי רבי זירא דעתי אחיס עלך. ודילמא האי מלה שמעת, וכך הוא בריא דמלתא, דכתיב (שם כח) ויקח מאבני המקום, אבן אחת מאבני המקום. מאיזה מקום, ממקום הידוע, שהוא מקום התהום, ששם אבנים ששוחקים מים לכל העולם. הדיא הוא דכתיב, (איוב יד) אבנים שחקו מים.

האבן הזאת, היתה עיקר לכלם, והיתה עולה עד מקום שהיה שם בית המקדש. ויעקב לא היתה פונתו על שום אחת מהן, אלא עליה, משום דרמיזא ליה רמיזא. מה היא הפל אשתיל מינה, כך יעקב כל עלמא אשתיל מינה. באותה שעה ויקח מאבני המקום, שהיא עיקר כל העולם, ושם מראשותיו, שם בלבו שהיא מראשותיו, דוגמת זה כוון. מיד וישכב במקום ההוא, כלומר, נתישבה דעתו באותו מקום.

וסימן ידוע לקח, אמר זו היא דוגמא שלי, ואם לזו תהיה שום מעלה, בידוע שיהיה לי מעלה. ועל כך שם לבו עליה, ונדר נדר, דכתיב, (בראשית כח) והאבן הזאת אשר שמתני מצבת. כלומר, אם האבן הזאת אשר שמתני מצבה יהיה בית אלהים, מיד וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך. נדר המעשר. אמר רבי זירא, הא ודאי שמענא.

אמר ליה, על האי אתקרי (שם מט) אבן ישראל. כלומר, נקראה כך על שמו, על שנתן לבו ועיניו עליה. והקדוש ברוך הוא עשה אותה בית עולמים, ושם היתה שכינתו.

ועל דא בכינא, דחזינא דעל האי אבנא, זמינין לשואה סואבת עממיא, ופגרי מיתיאי. מאן לא יבפי, ווי לעלמא, ווי לההוא זימנא, ווי לההוא דרא. בכה כד בקדמיתא, אתנח ואשתיק. לבתר חזר ואמר, ווי לאינון דיהון זמינין בעלמא, כד יתער מלכא עילאה דעלמא.

בכה רבי זירא, אמר מלאכא קדישא ידע דין, יאות הוא למבכי עלה. זכאין אתון צדיקיא, דאתון קדישין בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

פרשתא יח. (שם כח) ויחלם והנה סלם מצב ארצה וגו', עלים וירדים בון. רבי פתח בהאי קרא, (שיר השירים ד) כמגדל דוד צוארף בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגברים. אמר רבי, כל הדברים יכלו והתורה לא תכלה. ואין דבר חביב לפני הקדוש ברוך הוא, כמו התורה ולומדיה. דתנן, כל המתעסק בתורה בכל יום, יתחדשו לו סתרים של מעלה. והתורה אומרת לו, (שם ח) אשקך מיין הרקח מעסים רמני. זהו יינה של תורה. וזהו יין המשומר בענביו מששת ימי בראשית. והם דברים העתידיים להגלות לצדיקים לעתיד לבא.

קם רבי בון על רגליו ואמר, אי כך הוא, לא הוה ליה למימר, אלא יין המשומר בענביו מהר סיני, מהו מששת ימי בראשית. אמר ליה, אינון עומקי סדרי בראשית, דלא איתגלו לבר נש, וזמינין צדיקיא למנדע לון, כגוונא דא ינדעון אינון דעסקו באורייתא תדיר.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ותאנא, אמר רבי יהודה, רזא אורייתא לחכימין אתיהבו, לאינון דאתעסקו באורייתא תדיר. ותני רבי יהודה, כל מאן דהוא עסיק באורייתא כל צרכו, סלקין ליה לנשמתיה לעילא, כד איהו נאים בשינתיה, ואולפין ליה מעומקי תורה. ומינה דובבן ומרחשן שפוותיה ביממא, הדא הוא דכתיב, (שם ז) דובב שפתי ישנים.

אמר רבי יצחק, כל המתעסק בתורה לשמה, כשהוא ישן בליילה, נשמתו עולה למעלה ומראין לה אותן הדברים העתידין להיות בעולם.

רבי יוסי הוה יתיב ועסיק באורייתא, אתא לגביה רבי אבא, אמר רבי יוסי מארי דשמעתא אתא. קם קמיה, יתבו ואתעסקו באורייתא, עד דהוו יתבי, רמש ליליא, יתבו ואתעסקו בה, עד פלגות ליליא.

אהמיך רבי אבא, ורבי יוסי הוה יתיב, חמא לרבי אבא, דאנפוי מסמקי טפי, והוא חייך, וחמא נהורא רבא בביתא. אמר רבי יוסי, שמע מיניה דשכינתא הכא. ארכין עינוי, יתיב תמן. עד דהוה סליק שחרותא דצפרא, ונהורא הוה נהיר בביתא, עד דזקף עינוי, חמא צפרא ואתחשף ביתא.

איתער רבי אבא, ואנפוי הוה נהירין, ועינוי חייכין. אחיד ביה רבי יוסי, אמר רבי אבא, אנא ידענא מה את בעי, חייך, רזין עלאין חמית, ובשעתא דאחיד נשמתא דיילי מארי דאפיא, סליק לה לאדרין רברבין ועילאין.

וחמית נשמתהון דשאר צדיקיא דסלקי תמן, ואמר לון זכאין אתון צדיקיא, דבגיניכון אנא אתבני בבניינא קדושא, דשמא יקרא, לאענאה לחילוי דמלכא עילאה. וחמית אורייתי, דהוה מנחא תמן תלי תלים כמגדלא רבא. ובגיני כף חדינא בחולקי, וחיכין עינאי.

אמר רבי יצחק, אל תתמה על הא דרבי אבא, דהא קרא אסהיד כף. דתנינן, עשה הקדוש ברוך הוא לזה הממונה תחתיו, ותלה ממנו כל שאר הצבאות, כהאי צואר, שכל הגוף תלוי ממנו. ובשעה שהצדיקים עוסקים בתורה, הקדוש ברוך הוא בונה עולמו, ונותן שמו בקרבו, להגיע לכל, ולהספיק לעולם מטובו של מקום.

וכשאין הצדיקים עוסקין בתורה, הקדוש ברוך הוא נוטל שמו מקרבו, ואזי העולם חסר, והוא אינו במעלות היכולת. מנא לן, דכתיב, (שיר השירים ד) כמגדל דוד צוארך בנוי לתלפיות. אם מרבים ומגדלים הצדיקים תורה כהאי מגדל, מיד צוארך בנוי לתלפיות. זהו שהוא צוארו של עולם, בנוי בבנין קדוש, שכל הפיות תלו ונלאו לדעת השגחתו, וזהו תלפיות, כמא דאת אמר (בראשית מז) ותלה ארץ מצרים.

ואז אלה המגן תלוי עליו, וכל שלטי הגבורים, אותן הנקראים אלה אלפין, וכל הנשאר תלויים עליו, וכל השליטין, וכל העולמות, מלאים מטובו של מקום.

אמר רבי יהודה, והיינו דכתיב (שם כח) ויחלם והנה סלם מצב ארצה, כלומר, כשהצדיקים אינם עוסקים בתורה, סלם מצב ארצה, ואינו במעלה. זכו הצדיקים ועסקו בתורה, ראשו מגיע השמימה,

”זהר היומי” – לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אזי יש לו מעלה, וכל טוב לא יחסר, ומיד והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו. מאי בו. אמר רבי יהודה, בשמו של מקום. כמה דאת אמר (תהלים קיח) נגילה ונשמחה בו.

אמר רבי יצחק, בו, בהוא ממונה. ומפני מה. דכתיב אחריו, (בראשית כח) והנה ה' נצב עליו, על ההוא ממונה. מפני זה עולים ויורדים בשבילו. מפני שמו של מקום, שהוא נצב עליו. אמר רבי תנחום, למה נקרא שמו מלך שלם, מכל שאר הצבאות. שאין לה נושא שמו של מקום בקרבו כמו זה.

אמר רבי יעקב, רמזו ליעקב, והשיבו על מה שנתרעם לפני הקדוש ברוך הוא. כלומר, שאם בניו יזכו לעסוק בתורה ובמצוות, יש מעלה לזה, ומעלה לבניו. לא זכו לעסוק בתורה ובמצוות, אין מעלה לזה, ואין מעלה לבניו. הדין הוא דכתיב, (שם) והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו. מלאכי אלהים, אלו בניו של יעקב, ובו עולים. לא זכו, יורדים. בו: בשבילו. בו: כשיש לו מעלה יש להם.

אמר רבי יצחק, כל שרי האומות, היו עולים או יורדים בשביל זה. כשיש לו מעלה, יורדים שרי האומות. כשיש לו ירידה, עולים. והכל תלוי בבניו של יעקב. אמר רבי יהודה בר שלום, אין טוב ואין רע בא לעולם, אלא בשביל בניו של יעקב.

הגמון אחד בא לרבי אבהו, ואמר, אית לאתכנפא כל עלמא עליכו, כעל האי גובא, לאובדא לכו מן עלמא בשעתא חדא. אומה דא היא לא פלחה למארה, כתיב (דברים יא) ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה. אי היא סטייא, כל עלמא ייבד בגינה. אמר ליה, והא אתון עבדין לה דתסטי ולא תתך באורחא דכשרא. אמר ליה חובתכון עבדין לאתערא לן. אמר רבי יהודה שפיר קאמר ההוא הגמון.

תנו רבנן, (בראשית כח) והנה סלם מצב ארצה, זהו בית עולמים. וראשו מגיע השמימה, כמה דאת אמר (שמות טו) מכותן לשבתך פעלת ה'. איזהו ראשו, זהו ציון, ששם השכינה, והפרובים, וקדש הקדשים. אמר רבי אבא, סולם זה סיני, שבו ניתנה תורה, ושם נגלו מרכבותיו של הקדוש ברוך הוא.

רבי בא בשם ר' יוחנן אמר, עוד אית לאסתפלא בהאי קרא כדביןמיתא, (שיר השירים ד) כמגדל דוד צוארף בנוי לתלפיות, דהא תנינן, אמר רבי שמעון אמר רבי זירא, כל זמן שישראל היו עוסקים בתורה, בית המקדש היה קיים, הדין הוא דכתיב כמגדל דוד צוארף בנוי. אי מגדלים תורה, כהאי מגדל, צוארף בנוי. מהו צוארף, זה בית המקדש. הדין הוא דכתיב, (בראשית מה) ויפל על צוארי בנימין אחיו ויבך, מלמד שבכה על מקדש ראשון ועל מקדש שני.

אמר רבי יצחק, מהו מגדל. אלא מה מגדל דוד, מגדל חזק, אף המתעסקים בתורה, צריכין חיזוק, ובנין חזק. ר' תנחום אמר, מגדל דוד, מה דוד היה מתגדל בתורה יותר מכל בני דוד, כך המתעסקים בתורה, צריכין להתגדל בתורה ושלא יתבטלו ממנה.

מה דוד היה עוסק בתורה לילה ויומם, כך צריך האדם להתעסק בתורה לילה ויומם, ובועד שיתעסקו בה, ויתגדלו בה, כמגדל דוד הצואר בנוי בנין חזק וגדול.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואם לאו, אלה המגן תלוי עלי, אלו אלה שנים שיהיו בגלות, והדבר תלוי אם יגאלו בו ואם לאו. זכו בתורה, יגאלו באלף שנים. לא זכו, כל שלטי הגבורים, אמר רבי תנחום, כל שלטי הגבורים ישתעבדו בהם, ולאחר כן יגאלו.

מכאן אמר רבי בא, והנה סלם מצב ארצה, זהו בית עולמים, הנצב בבנינו, בשביל אותן העוסקין בתורה בארץ. וראשו מגיע השמימה, שהמקדש הוא במעלה גדולה, על כל העולם. והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו, אלו כהני משמורת.

ר' אליעזר אומר, על שהוא מכון כנגד ירושלים של מעלה. ואותם השומרים ירושלים של מעלה, הם שומרים ירושלים של מטה. משמע, עולים ויורדים.

מה מעלה יותר יש בו. אמר רבי אליעזר, זהו דכתיב והנה ה' נצב עלי. כמה דאת אמר (תהלים כז) אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר. והיינו דכתיב, והנה ה' נצב עלי, להיות שומר על אותן השומרים.

מהו עלי. אמר רבי אלעזר, לשמירה. כמה דאת אמר, (ירמיה לט) ועיניך שים עלי. כף (מלכים א ט) והיו עיני ולבי שם כל הימים. ולעתיד לבא, עתיד הקדוש ברוך הוא לחזור לירושלים, ולהיות חומה לשומרה. כמה דאת אמר, (זכריה ב) ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה.

(בראשית כח) הארץ אשר אתה שוכב עליה. אמר רבי יצחק, מלמד שקפל לו ארץ ישראל. אמר רבי יהודה, בית המקדש ממש היה, ועליו נתבשר, ועליו היה שוכב. משמע דכתיב (שם) וישכב במקום ההוא.

אמר רבי יהודה, מן הג' אבות לא נתבשר אחד מהם על בית המקדש, אלא יעקב, שהוא שלישי מן האבות. וכנגד אלו השלשה: ישי, דוד, שלמה. שלמה שהוא הג' בנאו.

אמר רבי יהודה, יעקב שהוא הג' נתבשר על שלמה, שהוא הג', שיבנהו. זה אוהב נשים, וזה אוהב נשים. זה עומד בתומו, וזה לא עומד בתומו, דכתיב (מלכים א יא) ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו.

ר' יוסי פתח, יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירפתי צפון קרית מלך רב. (תהלים מח) יפה נוף, זהו ירושלים, שהוא מתוק לנפש ומרפא לעצם. כמה דאת אמר (שיר השירים ד) נופת תטופנה שפתותיך.

אמר רבי יהודה, ארץ מצרים כל יופי שבה נוף ותחפנחם היו. נוף היה המשובח מכלם, שהיתה בשלש מאות ותשעים וחמש תכשיטין של יופי. וציון גדלה ביופי והדר על נוף. דאמר רבי יהודה למה נקרא שמה ציון, מה הציון עומד לגם להסתכל בו כו'.

והיתה גדולה ביופי מנוף, הדא הוא דכתיב, (תהלים מח) יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירפתי צפון, שכל מי שהיה רואה אותה, היה שמח. דתניא, אמר רבי יוסי אמר רבי חייא, מעולם לא נכנס אדם בירושלים והיה עצב, לקיים מה שנאמר משוש כל הארץ.

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי יצחק, כיון ששכב יעקב עליה, נתישב דעתו, ונגלתה עליו השכינה ודברה עמו, מה שלא היה קודם לכן. דאמר רבי יצחק, עד שעמד יעקב באותו מקום, לא נגלתה עליו השכינה.

כיון שראה יעקב כך, ידע שהמקום גרם לו, והקיץ משנתו, ונתירא שמא דבר אחר היה, וישכב בבתחלה. אמר ליה קודשא בריך הוא, יעקב, לא כך הוא, אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק. ועוד הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזרעה. ולא אתגלה לאומה אחרת, בגילוי השכינה על הארץ.

אמר רבי יוסי, מהו אשר אתה שוכב עליה. אלא כשם שאתה שוכב עליה ונבואה עמה, כך זרעה הנבואה תהיה מצויה עמהם, ולא עם אומה אחרת.

ר' יעקב פתח, (ישעיה כו) יחן רשע בל למד צדק. תניא, אמר רבי יעקב, ווי שהרשע יחן בעולם הזה, זה זרעו של עשו הרשע. ומפני מה יש להם חן ורחמים. מפני שזרעו של יעקב לא למד צדק. בארץ נכחות יעול, זו ירושלים, שהיא ארץ נכחות.

מהו יעול, אמר רבי יעקב, אוירא דארעא ישראל מחכים. ומרמוז נבואה. וזרעו של עשו יעול האויר והנבואה. מפני מה, מפני שזרעו של יעקב לא ראה גאות ה', ואינם עוסקים בתורה, ועל פן יחן רשע ויעול טוב הארץ והנבואה. ר"י בר' יהושע אמר, יחן רשע, אלו אומות העולם שיש להם ממשלה בעולם הזה, מפני שלא למד ישראל צדק.

זוהר חדש פרשת וישב

תא חזי, כמה שנין יתיב ההוא צדיק, דלא חזא לאבוה עשרין ותריין שנין. הא אינון יתבו במצרים, עשרים ותריין שנין, לכל שבט ושבט מאינון עשר שבטין דזבינו ליה, לפום חושבנא הוו מאתן ועשרין שנין לכלהו, דל מינייהו עשר שנין, דנכיתו לון בדינא דלעילא, בגין עשר שבטין קדישין דמיתו תמן במצרים, אשתארו מאתן ועשר, הדא הוא דכתיב רדו שמה.

תא חזי, כד גרמו חובין, והאי שבת לא אתנטיר כדקא יאות, דכתיב (ירמיה יז) ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת. לא תטלון עליכון מטולא דחובין, דהוה מגין עליכון מנייהו, יום השבת.

ולא שמעו ליה לנביאה, ואיתער עליהן חרב נוקמת נקם ברית. מאן ברית, דא שבת, דכתיב לדורותם ברית עולם. וברית מילה, דכתיב (שם יא) ובשר קדש יעברו מעליך. וברית צדיק דזבינו ליה.

וכלא בחד דרגא, שבת, וברית מילה, וצדיק. ורזא דא, (עמוס ב) על ג' פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו, וכלהו תלי במכרם בפסח צדיק. וכדין שרו

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לֹאֲשַׁתְּעַבְדָּא שְׁבַע עַל חַטָּאתָם. וְאַתְגִּזֹר עֲלֵיהוֹן בְּגִלוּתָא דְבָבְל, שְׁבַעִין שָׁנִין, בְּחֻבִין דְּשִׁמְטָה וְיוֹבֵל, דְּתַלְיִין בְּשַׁבַּת הַגְּדוּל, וְשַׁבַּת סָתָם.

וּלְבַתֵּר אָתוּ לְאַרְעָא קְדִישָׁא, וְאַתְיִישְׁבוּ בֵּה ת"כ שָׁנִין, לְתַשְׁלוּם שְׁבַעִין שְׁבוּעִין, וְשְׁבַעִין שָׁנִין, עֲשָׂרָה שָׁנִין לְכָל יוֹמָא, מְאִינוֹן דִּינְקִין מְשֻׁבְּעִי, דְּשַׁבַּת הַגְּדוּל אוּף הָכִי אִיקְרִי שְׁבִיעִי מִתְתָּא לְעֵילָא. דְּכֻלִּיל כְּאֶחָד זְכוּר וְשְׁמוּר. וּלְבַתֵּר אֲתַקְיָמוּ ת"כ שָׁנִין בְּאַרְעָא, עַל חֵילָא דְאֹרִייתָא, דְּהוּוּ מִתְעַסְקִי.

וְכַד גָּרַם חֻבָּא דְשִׁנְאָת חָנָם, אֲתַעְרִי שִׁנְאָת חָנָם דְּבִקְדָמִיתָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית לו) וַיִּשְׁנְאוּ אוֹתוֹ, לְהִהוּא זַכָּאָה. וְכִדִּין יִהִיב לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּיַד מֶאֵן דְּסַנִּי לֹון שִׁנְאָת חָנָם. הָדָא הוּא דְכְּתִיב בְּאֶדוּם, (יחזקאל לה) יַעַן הָיִיתָ לָךְ אֵיבַת עוֹלָם וַתִּגַּר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל יַדֵי חָרֵב.

וְכִדִּין אֲתַפְרַע מְנִיָּהּ, עַל יְדוּי מְנִיָּנָא דְאִינוֹן שָׁנִין, דְּחֶסְרוּ מְרוּזָא דְשְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם. תָּא חֲזִי, כַּד תְּמַנִּי עֲשָׂרִים וַתְּרִין שָׁנִין שְׁבַע זְמַנִּין, לְכָל חַד מְאִינוֹן עֲשָׂרָה דְזַבִּינוּ לֵיהּ, הוּוּ לְהוּ אֶלְף וְחֲמִשׁ מְאָה וְאַרְבַּעִין.

לֹא עָלְתָה שׁוּעָתָם לְפָנָיו. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כַּד עָבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּינָא בְּפַמְלִיא שֶׁל מַעְלָה, תְּהוּא דִּינָא מְאִי הוּי. אָמַר ר' אֶלְעָזָר, אֲעֵבֵר לְהוּ בְּתִהוּא נְהַר דִּינְוֹר, וְאֲעֵבֵר לְהוֹן מְשׁוּלְטָנְהוֹן, וּמְנִי שׁוּלְטָנִין אַחֲרָנִין דְשָׂאָר עֲמִין. אָמַר לֵיהּ, וְהָא כְּתִיב (תהלים קד) מְשַׁרְתִּיו אֵשׁ לוֹהֵט. אָמַר לֵיהּ אֵיִת אֲשָׁא קְשִׁיא מְאֲשָׁא, וְאֵיִת אֲשָׁא דְכַבִּי אֲשָׁא.

סְתָרֵי תוֹרָה פְּתַח תְּהוּא יוֹדָאי וְאָמַר, (תהלים עג) וְאֲנִי קָרַבַת אֱלֹהִים לִי טוֹב וְגו'. תָּא חֲזִי, כַּד בַּר נֶשׁ אֲתַקְרִיב לְאֹרִייתָא דְאִקְרִי טוֹב, דְּכְּתִיב (שם קיט) טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ, כַּדִּין אֲתַקְרִיב לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִקְרִי טוֹב, דְּכְּתִיב (שם קמה) טוֹב ה' לְכָל. וְכִדִּין אֲתַקְרִיב לְמַהוּי זַכָּאָה. כַּמְדַּבֵּר אַחֲרַי, (ישעיה ג) אָמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב, וְכַד אִיהוּ זַכָּאָה, שְׁכִינְתָּא שְׂרִיא עֲלֵיהּ, וְאוּלִּפְתָּ לֵיהּ רִזִּין עֵילָאִין בְּאֹרִייתָא. בְּגִין דְשְׁכִינְתָּא לֹא אֲזַדְוּגָא אֶלָּא בְטוֹב, דְּהָא צְדִיק וְצַדִּיק כְּחַדָּא אֲזַלִּין.

תָּא חֲזִי, כַּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא, קִיָּים לֵיהּ וְשִׁתִּיל עַל הַנְּהוּ שִׁיתָא יוֹמִין עֵילָאִין, וְשְׁבִיעָאָה דְעֵלְיָהּ, דְּבִגִּינִיָּה דְשְׁבִיעָאָה דְאִקְרִי צְדִיק, מִתְזַנִּין עֵילָאִין וְתַמְאִין, וְעֵלְיָה קִיָּיִמִין, וּבֵיהּ מִסְתַּמְכִּין, וְהוּא יְסוּדָא וְשִׁרְשָׁא דִּילְהוֹן.

תְּהָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קמה) עֵינֵי כָל אֱלִיָּה שְׁבִירוּ וְגו'. עֵינֵי כָל אֱלִיָּה שְׁבִירוּ, לְהִהוּא מְשַׁח רְבוּת עֲלָאָה, דְנִגְיַד מְמוּחָא סְתִימָאָה דְכָל סְתִימִין, לְהָאִי כ"ל. וְכִדִּין וְאַתָּה גוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעַתּוֹ, דְּהָאִי כָל כַּד אֲתַעַר לְכֻלָּהּ, דְּאִיָּהִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְכִדִּין הוּא לְמִרְחָם עַל עֲלָמָא, וְכוּלְהוּ עֲלָמִין בְּחַדוּ בְשַׁעֲשׁוּעָא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכדין מה כתיב, פותח את ידך וגו'. ודא רעוא דרעוין, דנחית ממוחא סתימאה, להאי כל. וכיון דהאי כל אתברך, כולהו עלמין איתברכו, הדא הוא דכתיב צדיק ה' וגו', קרוב ה' וגו', רצון יראיו יעשה וגו'.

וכמא דברא האי בעלמא עילאה, ברזא דשמיה קדישא, הכי ברא בעלמא תתאה, שיתא זכאי קשוט, וחד שביעאה. בדכתיב (קהלת ז) גם את זה לעמת זה עשה האלהים.

וכד גרמו חובין, ודחו להווא כל דאיקר צדיק מאתריה, בדכתיב (עמוס ב) על מכרם בפסח צדיק. אמר קודשא בריך הוא, אנא גזרנא דיהא עלמא תתאה כגוונא דעלמא עילאה, ויהא החווא צדיק שליט על הארץ, ויהוון כל בני עלמא, מתברכין על דווי.

ההא הוא דכתיב, (בראשית מט) בן פורת יוסף, דהא לית בכל שיפיי גופא דיעביד פירין, אלא האי צדיק יסוד עולם. ובן פורת עלי עין, מאי קא מיירי.

אלא, כמה דהאי עין קיומא דגלגלא, דלא יכלא גלגלא לאתקיימא, אלא בבת עין דיליה. הכי יוסף איהו כעין לכל אינון שתא דסחרין ליה. מימיניה תלתא, ומשמאלא תלתא, ואיהו מקים לון. והכי איהו לכל עלמא, דהא עלמא לא קיימא אלא על אינון שיתא, ושביעאה דעלייהו.

וקרא קודשא בריך הוא לצדיק ברזא דשבת. ונח ביה, ואנח ביה כל ברכאן, לברכא כל שאר יומין. הדא הוא דכתיב, (שמות כ) וינח ביום השביעי על בן ברך ה' את יום השבת. מאן יום השבת, הוי אימא דא צדיק.

אמר לון קודשא בריך הוא, אתון חללתון להאי שבת, דאנא גזרנא דיהא מלך על כל שאר יומין, ואתון עבדתון יתיה עבד עבדין, אוף אתון תסבלון תהווא עבודה קשיא.

תא חזי, כמה שנין יתיב תהווא צדיק, דלא חזא לאבוהי, כ"ב שנין. הא אנון יתבו במצרים כ"ב שנין, לכל שבטא מאינון עשר שבטין דזבינו ליה. לפום חושבנא הווא מאתן ועשרים שנין לכולהו, דל מינייהו עשר שנין דנכיתו לון בי דינא דלעילא, בגין עשר שבטין קדישין דמיתו תמן במצרים, אשתארו מאתן ועשר, הדא הוא דכתיב, (בראשית מב) רד"ו שמה.

אמר לון יעקב, בבועו מינייכו, חותו לגלותא, ונכיתו אינון חובין ולא יתחרב עלמא בכפנא, דהא לית בכו מאן דיוון לכו קודשא בריך הוא, בר על ידי דההוא צדיק דזבינתון. הדא הוא דכתיב, (תהלים קמה) פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. על ידי דמאן, על ידי דכ"ל. הדר פריש מאן האי כל, צדיק, הדא הוא דכתיב צדיק ה' וגו'.

וכגוונא דא לתתא, על ידא דהאי צדיק, הוה ליה לעלמא שזיבותא, באינון שבע שני כפנא. ועל דמנעו ברכאן משבע דרגין עילאין, איתערו דרגין דסטרא אחרא עלייהו בחובייהו.

כיון דנחת יעקב שלימא למצרים, הוא וכל אינון שבטין, וחמו עלמא תתאה כגוונא דעלמא עילאה, דעל ידי דההוא צדיק מיתון עלמא, הדא הוא דכתיב, (בראשית מב) הוא המשביר לכל עם הארץ.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הוא המשביר, מאי משביר. אלא שובר הוא בקדמיתא מעלמא עילאה. כדכתיב עיני כל אליך ישברו. ובתר משביר לעלמא תתאה.

ומנא לן דיוסף אקרי כל. דכתיב (מלכים א ה) וככלל ודרדע. ותאנא, כלכל זה יוסף, דכתיב וככלל, וכתיב משם רועה אבן ישראל.

וכד חמא יעקב שלימא כל דא, וחמא כל אינון שבע שנין עילאין, דאסתכמו למהוי כפנא בעלמא, על חובא דגרמו בנוי, דזבינו להאי זכאה קדישא, ולאפקא ליה מאתריה. כדן צלי לקודשא בריך הוא, ואעדי מנהון חמש שנין.

מאי טעמא חמש שנין, אלא תא חזי, רזא דמלתא הכי הוא, באינון יומין עילאין, איהו אחיד בחמשאה, דהכי הוא מתתא לעילא. אבל באינון תרין דעליה, דאחדין בהו אבהתוי, לא הוה ליה רשותא לבטלא מידי, ועד חולקיה באינון בטל גזירה, ולא יתיר.

ויוסף הצדיק נמי עביד הכי, הדא הוא דכתיב, (בראשית מז) ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויציגם לפני פרעה. מאן אינון, חמשה אינון דלא סני ליה, הדא הוא דכתיב, (שם לו) והוא נער את בני בלהה וגו'. אמר כדאי אתון זכאין, למיקם בהאי פרצה דפרצו אחיכון. לפני פרעה, מאן פרעה, דא דינא עילאה, דקיימא לאתפרעא מחובי עלמא.

וכד אשתלימו אינון יומין דאתגזר עליהו למיתב בגלותא, כדן קודשא בריך הוא איתער ברחמוהי סגיאין עליהו, ובדינא על אינון דאשתעבדו בהו, ואפיק לון מתמן.

כיון דמטוי למרה, קמת מדת דינא קמי קודשא בריך הוא, ואמר, ואיך פקון ישראל מגלותא, והא כתיב באורייתא דטמירא תרי אלפי שנין מקמי דאתברי עלמא, דעל חד שבועה על חוביהון אית להון ליסבל, בגין ההוא פרצה רבתא דפרצו וחבו בההוא זכאה קדישא.

אמר ליה הקדוש ברוך הוא הכי הוא דינא, מיהו באורייתא קדישתא, אית לי מתנה טובה, ושבת שמה, וכד אינון נטרין לה, איהו קיימא בההוא אתר, לסגרא ההיא פרצה דפרצו. דההוא צדיקא שביעאה בה אחיד, וכדאי היא לכפרא על ההוא חובא.

ההא הוא דכתיב, (שמות טו) ויצעק אל ה'. מאן ויצעק, דא מדת דינא, דקיימא וצווחא קמיה. ויורהו ה' עץ, דא אורייתא, הדא הוא דכתיב, (משלי ג) עץ חיים היא למחזיקים בה. וישלף אל המים, מאן אינון מים, מים הנדונים דקמו לאתפרעא מיניהו, וכדן וימתקו המים, אבסימו ודאי, דהא חזו אסוותא רבתא לההוא חובא.

ומנא לן דבמרה אתפקדו. דכתיב (דברים ה) שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוה ה' אלהיך, ואמר מר, כאשר צוה, במרה. אמר לון קודשא בריך הוא, אי אתון נטרין להאי שביעאה עילאה, לית רשו למדת דינא לקטרגא בכו. הדא הוא דכתיב, (שמות טו) שם שם לו חק ומשפט.

ועל דא תנינו, יכולה היא שבת שתרחם עלינו, ויקבצנו קודשא בריך הוא מן גלותינו, ואלמלי שמרו ישראל שתי שבתות כהלכתן, מיד נגאלים.

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

תָּא חֲזִי, כַּד גָּרְמוּ חוּבִין, וְהָאִי שֶׁבֶת לָא אֲתַנְטִיר כְּדָקָא חֲזִי, כְּדָא שְׂכַחַן דְּאֶזְהַר לֹון נְבִיאָה עֵילָאָה, הִדָּא הוּא דְכְתִיב, (ירמיה יז) כֹּה אָמַר ה' הַשְּׁמֵרוּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם וְאַל תִּשְׂאוּ מִשָּׂא בַיּוֹם הַשֶּׁבֶת וְהִבְאֵתֶם בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַיִם. מֵאִי וְאַל תִּשְׂאוּ מִשָּׂא. אֲלָא אָמַר לֹון, בְּבַעוּ מִיַּנְיִכּוּ, לָא תִשְׂאוּ מִשָּׂא דֶּהָהוּא חוּבָא דְשֶׁבֶת עֲלֵיכּוּ.

וְאִי אַתּוֹן נְטָרִין לֵיהּ, תַּגְרָמוֹן קִיּוּמָא דְעֵילָאִין וְתַתְּאִין. דֶּהָהוּא שֶׁבֶת עֵילָאָה דְחַבְתוֹן לְקַבְלֵיהּ, מְדוּרְיָה וְשַׁעֲשׁוּעֵיהּ לָאוּ אִיהוּ, אֲלָא בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַיִם עֵילָאָה, דְּאֶקְרוּן שַׁעְרֵי צְדָק. וְאִיהִי כְּלָה הַכְּלוּלָה מִהַכֹּל.

וְאִי אַתּוֹן נְטָרִין לֵיהּ, תַּגְרָמוֹן דְּכַדִּין הִיא תַתְּחֻזָּק בִּידָא דְמַלְכוּתָא דְאַרְעָא, מַלְכוּתָא דְדוּד, בְּגִין דְּהִיא מַלְכוּת אֲתַקְרִיאַת, וּבְגִין דָּא אָמַר דוּד, דְּאֶחִיד בֵּיהּ, (דברי הימים א כט) לָךְ ה' הַמַּמְלָכָה, בְּתַרִּין מִמִּיָּן, לְאֶכְלָלָא מַלְכוּתָא דִּילֵיהּ, וְלִיַּחְדָּא לָהּ בְּמַלְכוּתָא דְשְׂמִיא. וְאִי אַתּוֹן לָא תִשְׁמַעוֹן לְקַדְשׁ לֵיהּ, וְתַעֲבִדוֹן לֵיהּ חוּל, מַה כְּתִיב (ירמיה יז) וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּשַׁעְרֵיהָ וְאֶכְלָה אֲרַמְנוֹת יְרוּשָׁלַיִם, דְּלַתְתָּא.

תָּא חֲזִי, כַּדִּין אֲתַעֲרַת הֵהִיא חָרַב נּוֹקְמַת נָקַם בְּרִית, עַל דְּלָא נְטָרוּ הֵהוּא בְּרִית קַדִּישָׁא, בְּתַלַּת גְּוּוּנִין. חַד בְּרוּזָא דְצְדִיק דְּנִבְיָנוּ, דְּאֶחִיד בֵּיהּ, וְנָטַר לֵיהּ, וּבְגִינֵיהּ אֶקְרִי צְדִיק. וְחַד, דְּכְתִיב (שם יז) וּבִשְׂרָר קִדְשׁ יַעֲבִרוּ מֵעַלְיָךְ. וְחַד בְּרוּזָא דְשֶׁבֶת דְּחַלְלוּ, וְכֹלָא בְּחַד אַתְר אִיהוּ.

וּכְדִין עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל, אַתְּגִזֵּר עֲלֵיהּ לְמַהוּי שְׁבַעִין שְׁנִין לְבַר מְאַרְעָא קַדִּישָׁא, עֲשָׂרָה לְכָל יוּמָא. וְלִסּוּף שְׁבַעִין שְׁנִין, אֶפִּיק לּוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְּמָן, וְאִתּוּ לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל. וְאִתְקִיַּים בֵּית שְׁנֵי ת"כ שְׁנִין, עַל חֵילָא דְאֹרִייתָא, דֶּהּוּ מִתְּעַסְקִין בֵּיהּ, בְּאִינוֹן פְּקוּדִין קַדִּישִׁין כְּדָקָא חֲזִי.

וּכְד אֲשַׁתְּלִימוּ, גְּרַם חוּבָה דְשִׁנְאֵת חֲנַם, וְאִיתְעַר הֵהִיא שִׁנְאֵת חֲנַם דְּקַדְמִיתָא, הִדָּא הוּא דְכְתִיב, (בראשית לו) וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ, לְהֵהוּא צְדִיק. וּכְדִין יֵהֵב יַתְּהוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּידָא דְמָאֵן דְּסַנִּי לֹון שִׁנְאֵת חֲנַם, הִדָּא הוּא דְכְתִיב בְּאֶדוּם (יחזקאל לה) יַעַן הָיִיתָ לָךְ אֵיבַת עוֹלָם וְתַגְר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי חָרַב.

וּכְדִין אֲתַפְרַע מְנִייהוּ, עַל יְדֵי מְנִינָא דְאִינוֹן שְׁנִין, דְּחֶסְרוּ מְרוּזָא דְשֶׁבַע עַל חֲטָאֲתֵיכֶם. תָּא חֲזִי, כַּד תַּמְנָה כ"ב שְׁנִין ז' זְמָנִין, לְכָל חַד מְאִינוֹן עֲשָׂרָה דְּנִבְיָנוּ לֵיהּ, תִּשְׁכַּח אֶלְפָּה תַק"מ, וּכְדִין יַתְעַר פּוּרְקָנָא דִּישְׂרָאֵל, כְּצַפְרָא דְשָׂאֲרַת לְאַנְהָרָא זְעִיר זְעִיר, עַד י"ז שְׁנִין, דְּאֶסְתַּלַּק הֵהוּא צְדִיק דְרָגָא דְטו"ב, הִדָּא הוּא דְכְתִיב, (בראשית לו) יוֹסֵף בֶּן י"ז שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת אָחִיו. דֶּהָא כַּדִּין יַתְחֲזִי לְמִיקָם בְּפָרְץ, קָמִי מִדַּת דִּינָא, דֶּהָא אֲשַׁתְּלִימוּ חוּבֵי עֲלָמָא, וּכְדִין (עובדיה א) וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְחֵבֶה וּבֵית עֲשׂוֹ לְקֶשׁ וּדְלָקוּ בֵּהֶם וְאֶכְלוּם.

וּכְדִין יַתְעַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא טְבוּן סְגִיאִין עַל יִשְׂרָאֵל, וְיַתְבַּע עֲלִבּוֹנָהוֹן, וְעֲלִבּוֹנָא דְאֹרִייתָא, דְּאֹקְדוּ בְּנוּרָא. וְדָמָא דְאִינוֹן דְּאֶתְקַטְלוּ עַל קְדוּשַׁת שְׁמִיהּ. וּכְדִין יַתְרַעֵי יוֹסֵף לְאַחוּהִי, (ישעיה יא) אֶפְרַיִם לָא יִקְנָא אֶת יְהוּדָה וְיְהוּדָה לָא יִצוּר אֶת אֶפְרַיִם.

תָּא חֲזִי דְהַכִּי הוּא, דְּתַנּוּן בִּי"ז בְּתַמוּז בּוּטַל הַתְּמִיד, וּבְט' בָּאָב חָרַב בֵּית מִקְדָּשָׁא. כְּדָאמַר רַבִּי יוֹסֵי, מְגַלְגְּלִין זְכוֹת לְיוֹם זְכָאִי, וְחוּבָה לְיוֹם חֲטִיב. דְּבַתְּהִיא לִילְיָא אֶפִּיקוּ דְּבַה רָעָה עַל אֲרַעָא קַדִּישָׁא, וְאַרְיִמוּ קָלְהוֹן בְּכִכְיָהּ, וְאֶתְקַבַּעַת לְדַרְי דְרִין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והוק ותשפח, מדבוטל התמיד, דהוה מכפר על חוביהו, עד דאתחרב בי מקדשא, בין בזמנא קדמאה בין בזמנא תנינא, כ”ב יומין, לקבל אינון כ”ב שגין דלא חמא ההוא צדיק אפי יקרא דאבוה, לאחזאה חכמתא עילאה, דהא בהא תליא.

והא איתערו חבריאי, דכד חריב מקדשא מוצאי שבת היתה, ומוצאי שביעית, ומשמרתו של יהויריב היתה, והלויים עומדים על דוכנם, ואומרים שירה: (תהלים צד) יגודו על נפש צדיק וגו' ויהי ה' לי למשגב וגו', וישב עליהם את אונם וגו', ולא הספיקו לומר יצמיתם ה' אלהינו, עד שבאו גוים וכבשום. דהא אי אמרו ליה, לא הוה לון תקנתה.

ומוצאי שבת, חכמתא סגיאה קא רמו, דנפקו משבת דהוה רפואה למפתהון. ומוצאי שביעית, דחבו לגבי פנסת ישראל. ולא עוד, אלא דחאבו במילה, ולא קיימא בשר קדש. ומשמרתו של יהויריב, כמה דאת אמר (ירמיה ב) עוד אריב אתכם נאם ה' ואת בני בניכם אריב.

וזמין קודשא בריך הוא לאפקא לון מגלותא, דהא הוא דכתיב, (זכריה ט) גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הגה מלכך יבא לך צדיק ונושע הוא.

ואי תימא אמאי אתי משיחא מיהודה, מיוסף מבעי ליה. אלא דתרויהו ייתון, ובגין דקודשא בריך הוא לא מקפח שכר כל בריה, יהב מלכותא לדוד, בגין דהוה עשיראה לצדיקים, ושביעאה דאחים. והכי הוא מלכותא דארעא, כעין מלכותא דרקיעא.

סדר הלימוד ליום ד תמוז [יום 270 בשנה]

זוהר חדש פרשת בשלח

(שמות יז) ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם וגו', מאי טעמא יהושע אגח קרבא ולא מן שאר עמא. אלא בגין דעמלק אתא עליהו, על ההוא חובא דשבתא דלא נטרין ליה, כמה דאתערו חכמים זכרונם לברכה, אלמלי נטרו ישראל שבתא קמא, לא שלטא בהו אומה ולשון. מה כתיב (שם טז) ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו, וכתיב ויבא עמלק.

ותא חזי רזא דמלה, כד פקיד לון קודשא בריך הוא לישראל במרה על שבתא, בגין דאתיא מדת דינא לקטרגא על ההוא חובא דצדיק דזבינו ליה, דאיהו לקביל יומא דשבתא, ואינון אפיקו ליה לחול, אמר קודשא בריך הוא, הא אית לון רפואה לההוא חובה, אי אינון נטרין ליומא דשבתא, דאיהו לקביל צדיק חי העולמים. והיינו דכתיב (שם טז) ויזרהו ה' עץ. עץ חיים, דינטרון יומא דשבתא. ואינון אחילו ליה, כדין ויבא עמלק.

בההיא שעתא, אמר ליה משה ליהושע, פוק אגח קרבא בעמלק, דהא לך חזיא, בגין דאת בר בריה דההוא צדיק, ואיהו בההוא חובא אתי עלן. ואי לא אשתכח

בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי - [דף 2971]

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מְקַטְרָגָא לִיה לְעַמְלָק, מְחוּלְקִיה וּמִבְנוֹי דְהַהוּא צְדִיק, לִית מֵאן דִּיכִיל לִיה, כְּדִין עֲבַד יְהוֹשֻׁעַ כְּמֵא דְאָמַר מֹשֶׁה.

וְתָא חֲזִי, דְבִגִין הָהוּא חוּבָא אַתָּא עֲלֵייהוּ, דְאָרַע לֹון לְאִינוּן דְהוּוּ מִבְתַּר עֲנָא, וְנָסִיב מִינֵיהוּ הָאֵי בְרִית קְדִישָׁא, וְזָרִיק לִיה כְּלָפֵי עֵילָא. וְאִי לֹאוּ דְאִינוּן חָאבוּ בֵיה, לֹא הוּוּ לִיה סִייעָתָא מְלַעֵילָא לְמִיעֲבַד הַכִּי. אֲלֵא בִגִין לְאַחֲזָאָה לֹון, דִּישְׁתַּמּוּדְעוּן חוּבֵיהוּן דְחָבוּ בְהַהוּא צְדִיק, דְנָטַר הָאֵי בְרִית, וְהִשְׁתָּא אַחֲלוּ שְׁבַתָּא דְאִיהוּ לְקַבְלֵיה, דְאִיהִי קֵאִי לְאַגְנָא עֲלֵייהוּ מִקְמֵי מַדַּת דִּינָא.

תָּא חֲזִי מַה כְּתִיב, (שם) וַיִּסְעוּ מִמֶּרֶה וַיָּבֹאוּ אֵילְמָה וְשָׁם שְׁתִּים עֶשְׂרֵה עֵינַת מִים וְגו'. מַהוּ אֵילְמָה, אֲלֵא דְתָבוּ לְפּוּלְחָנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְלְקַבְלָא מְלוֹי בְּלָבָא שְׁלִים, בִּגִין כְּךָ אַל"מ"ה.

וְהָא אוֹקְמוּהָ, דְהִיא אַתְרָא הָהּ מְשׁוּבַח בְּמִיא, מִכָּל אַתְרִין דְעֲלָמָא, דְהָא אוֹרֵייתָא שְׁבַכְתָּב תְּמָן הוּא, וְתְמָן תְּרִין עֶשְׂרֵה מְבוּעִין, וְשִׁבְעִין דְקָלִין. וְכוּלָּא בְרוּא דְמַהִימְנוּתָא, דְהָא כְּלָהוּ ע' סְנֵהֲדָרִין מַהֲהוּא אַתְרָא מִתְזַנֵּין, וּמִתְבְּרַכִּין מֵאִינוּן מִיין עֵילָאִין בְּסִימָאן.

זְכָאָה מֵאן דְזָכִי לְהִנְהוּ מִיָּא לְאַתְבְּרָכָא מִנֵּיהוּ. וַיִּשְׂרָאֵל קְדִישִׁין שְׂרָאן תְּמָן, וּמְחַבְרִין אִינוּן מִיין עֵילָאִין בְּאִינוּן תְּרִין עֶשְׂרֵה מְבוּעִין תְּתַאֲיִן. וְאִי אִינוּן קְלָקְלוּ בְּקַדְמִיתָא, וְחָבוּ לְגַבֵּי הַהוּא צְדִיק, הָא אֲדַבְּקוּ לִיה בְּאַתְרֵיהּ, וּמִתְזַן עַל יְדֵיהּ עֲלָמָא. וְשִׁבְעִים תְּמָרִים אֲתִיזֵנָן מַהֲהוּא תְּמָר, (שיר השירים ז) זֹאת קוֹמַתְךָ דְמִתָּה לְתִמְרָא. וְאִינוּן תְּרִין עֶשְׂרֵה מְבוּעִין, לְקַבֵּיל תְּרִין עֶשְׂרֵה שְׁבַטִין, סְחָרִין לְהַהוּא אַתְרָא קְדִישָׁא.

וְהוּוּ יִשְׂרָאֵל עֶסְקִין בְּאוּלְפָן אוֹרֵייתָא, דְאוּלְפִּיפוּ מִמֶּרֶה. וְאַתְחַבְרַ עֲמִייהוּ הַהוּא בְרִית קְדִישָׁא, וְאַתְפָּרֵשׁ חוּיָא עֲקִימָא מַהֲהוּא בְּאָר מִים, דְהוּוּ מְמַרְר לְאִינוּן מִיין. וּמֵאן הָוּה גְרִים חוּבֵייהוּ עַד הַשְׁתָּא.

אַבְל הַשְׁתָּא, כִּיּוֹן דְאַתְהֲדָרוּ בְּתִיּוּבְתָא לְמֵאֲרִיָּהוּן, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אוּלְפִי לֹון אוֹרְחֵי דְהַהוּא אֵילְנָא דְחֵי, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (שמות טו) וַיִּזְרְחוּ ה' עֵץ, דָּא תוֹרָה שְׁבַכְתָּב. וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַמַּיִם, דָּא תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. וּמֵאִי וַיִּשְׁלַךְ, אֲלֵא י"ש ל'ך, י"ש, דָּא עֲלָמָא דְאִתֵּי. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (משלי ח) לְהִנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ. ל'ך, דָּא אֵימָא עֵילָאָה, חֲמִשִּׁין תְּרַעִין דְאַתְדַּבְּק בֵּיה. כְּדִין בְּסִימוּ מִיא, וְנַחַת טְלָא עֵילָאָה מְעַתִּיקָא קְדִישָׁא, וְאַתְמְלֵי חֲקַל תְּפּוּחִין.

מֵאן גְרַם כָּל דָּא, אַל"י מ"ה, תִּיּוּבְתָא דִּישְׂרָאֵל לְמֵאֲרִיָּהוּן. וְכְדִין הָוּה לְהוּן רְשׁוּ, לְמִשְׁרֵי עַל הִנְהוּ מִיא. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (שמות טו) וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל הַמַּיִם. מֵאִי וַיַּחֲנוּ שָׁם, אֲלֵא סְמָא דְחֵי שְׂרִיא בְּאִינוּן מִיין, בִּגִין כְּךָ וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל הַמַּיִם. מַהֲרֵשׁ הַנְּעֵלָם

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(שמות טז) ומטף אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת. תניא, אמר רבי יוסי, גליף הוה חוטרא מתרין סטרין, בשמא קדישא. חד סטרא דרחמי ודינא באתון גליפין. וחד סטר דינא בדינא, נחש עלי צור.

תא חזי, פתיב (שם יד) ואתה הרם את מטף ונטה את ידך על הים. מאי ונטה. כלומר, ונטה בחד גיסא, דגליפא ברחמי ודינא. וכתיב ויט משה את ידו, ולא כתיב וישלח את ידו, כלומר, אסטי מחד גיסא.

ואי תימא, דגליף הוה מקדמת דנא נחש עלי צור. אלא באסנא אתגליף דכתיב (שם ד) וישלכוהו ארצה ויהי לנחש. בההיא שעתא אתגליף נחש עלי צור.

ותא חזי אמר רבי יהודה, בעא קודשא בריך הוא דשמוי דהו גליפין בחוטרא יעביד אתאן. ותניא, תרין אתין אתעבידו בימא, בההוא סטר דסטא משה ברחמי ודינא. בזע ימא לישראל בי”ב שבילין, ואתיב בדינא על מצראי, ואטבע לון בתהומא. הדיא הוא דכתיב, (שם טו) וישב ה’ עליהם את מי הים.

בההיא שעתא, בעי לאפקא מיא, אמר ליה קודשא בריך הוא, משה, אסטי חוטרא מגיסא אחרא. דתרין אתאן אתעבידו ביה. כמא דאתעביד מסטרא אחרא. חד את הכא, וחד את במריבה. אבל השתא, (שם יז) והפית בצור. מאי צור. בהאי צור דסליק נחש.

לזמנא אחרא אמר רבי אלעזר, מאי דכתיב, (במדבר כ) קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם. מהו ודברתם, אמר רבי אלעזר, מגי ליה עלי נחש. דהא אתעביד בצור, השתא בעי דיתעביד בנחש. לאשלמא שמוי דקודשא בריך הוא, באלין אתון.

משמע דכתיב ודברתם אל הסלע. וכתיב (שם כא) וידבר העם באלהים ובמשה. מה פתיב בתריה, (שם) וישלח ה’ בעם את הנחשים השרפים. מה נחש חיליה בפומיה, אוף הכא בפומא.

ומשה לא עביד הכי, אלא הכה, ולא אשלים שמא, אלא חזר כקדמיתא בשמא דצור, ושבק דנחש, הדיא הוא דכתיב ויך, ולא כתיב וידבר, כמה דאתפקד ודברתם. דתנינן, צור למעבד, ונחש למללא. וכתיב (שם) ויך את הסלע במטהו פעמים, חד דלשעבר, וחד דהשתא.

תניא, אמר רבי אלעזר בה שעתא אשתאר שמא. כלומר, דלא אשתלים בההוא את, דשבק משה נחש, ולא אשתלים כל שמא.

דהא בחד גיסא אשתלים בימא. מגיסא אחרא שרי בצור, ולא אשתלים בנחש. אמר ליה קודשא בריך הוא, עבדת דשרי שמי, ולא אשתלים למעבד אתין. אוף

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

את שרית, ולא תשתלים. לכן לא תביאו את בני ישראל. שרית לאפקא לון, ולא תשלים לאעלאה להון לארעא, לכן לא תביאו.

אמר רבי אלעזר, ידע לבא דמשה בקדמיתא דדחיל, כד חמא נחש. דכתיב (שמות ד) וינס משה מפניו. לבא חמא, ולא ידע.

אמר רבי אלעזר, כתיב (במדבר כא) ויעש משה נחש נחשת וישימהו על הנס. על נס לא כתיב, אלא על הנס, בעא לאתקן ולהשלים מה דחסר. אמר ליה קודשא בריך הוא, משה, כתיב (שם כז) להקדישני במים, במים ולא בדבר אחר. כשם שהתחלתי במים, בעינא דישתלים בשמי הנס במים. אמר רבי אלעזר אתרא דחסר לא שלים, אבל אתעביד נסא הכא.

אמר רבי יהושע, כתיב (שם כא) עשה לך שרף. עשה לך, לתועלתך. עשה לך, תקן ממה דחסרת. עם כל זה לא תקן אלא ראיה, שהיו רואין בנחש וחיין, אבל לא נתקדש שמא במים, ונשאר חסר מהשאר.

ותקנת בראיה, (שם כז) עלה אל הר העברים הנה וראה וגו', וראית אותה ונאספת אל עמיק, (דברים לד) הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר. תא חזי, דעונשו הנה דאפילו ראיה לא תקן כדחזי, כיון דעבד ליה ראיה, בהאי אשלים ליה ראיה, אבל לא אשלים שמייה במיא, כמו כל שאר שמא.

אמר רבי יצחק, בשעה שאמר קודשא בריך הוא לכן לא תביאו. אמר משה, האי חוויא לתקלא דעלמא הוה. אמר ליה קודשא בריך הוא לאו הכי, דינא הוה לחייביא, וחיין למארי קשוט. דכתיב (במדבר כא) וראה אותו וחי. באותה שעה ידע משה דרכיו, והצדיק עליו את הדין.

פתח ואמר, (דברים לב) הצור תמים פעלו, דא הוא צור דקא אמרינן. אל אמונה ואין עול, דכתיב וראה אותו וחי. וכתיב (תהלים יח) האל תמים דרכו.

אמר רבי חייא, והא תנינן אל גזרת רחמי. כמה דאת אמר (במדבר כג) אל מוציאם ממצרים. (שמות לד) אל רחום וחנון. אמר ליה לאו הכי, דתנינן, דשליט רחמי על דינא. אל בלחודוי יכולת הוא, ורשותא הוא דיליה. מאי יכולת, שולטנותא. כלומר, שולטנותא דאל, אתגבר גזרה דיליה. כדבר אחר (בראשית לא) יש לאל ידי, רשותא דיליה יכולת דעינא בישא. אמר ליה והא כתיב (דברים י) האל הגדול הגבור. אל גדול נצחא, אל בלחודוי נצחא.

נהדר למילי קדמאי, וכתיב (שם לב) הצור תמים פעלו פי כל דרכיו משפט, הא צור. אל אמונה ואין עול וגו', הא נחש עלי צור. וכתיב (איוב ח) האל יעות משפט.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

משום דאורחיה דנחש לאסטאה אורחיה, לךך פתיב ואין עול. האל יעות משפט חס ושלום. אמר רבי אלעזר, היינו דכתיב (תהלים פה) אשמעה מה ידבר האל ה'.

(שמות ד) וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו. כדבר אחר מטה כלפי חסד. אמר רבי יוסי שני מטות היו, אחד של משה, ואחד של הקדוש ברוך הוא. משמע דכתיב (שם יז) ומטה האלהים.

דתנינו, בשעתא שהיה נוטל משה המטה, היה כאלו היה ברשותו וביכלתו. הדיא הוא דכתיב, (שמות ד) ויקח משה את מטה האלהים בידו. ודאי שבידו לקח, אלא מהו בידו, ברשותו, כאלו הוא שלו.

ואמר רבי יוסי, ברשותו של משה היה, עד שהוקם המשכן. כיון שהוקם המשכן, החזיר המטה לפני העדות. ומשם היה נוטלו לעשות בו נסים. הדיא הוא דכתיב, (שמות ד) ויקח משה את המטה מלפני ה', כיון שלקחו הרי הוא ברשותו, וכשלו היה.

אמר רבי יהושע, אותו המטה של סנפירינון היה, ומששת ימי בראשית אתברי. כמה דתנינו, והמכתב והמטה. רבי יהודה אומר, של עץ היה.

מאן דאמר של סנפירינון היה, דכתיב (יחזקאל א) כמראה אבן ספיר דמות פסא, וכתיב מטה האלהים. ומאן דאמר עץ היה, דכתיב (שמות טו) ויזרהו ה' עץ וישלף אל המים וגו'.

שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו. אמר הקדוש ברוך הוא, מכאן ולהלאה הרי חק ומשפט לעשות נסים. חק ומשפט, דכתיב (משלי ל) נחש עלי צור. ושם נסהו, משום דכתיב וימתקו המים. דבר אחר, אמר הקדוש ברוך הוא, מכאן ולהלאה חק ומשפט, שלא יהא נקדש אלא במים שנמתקו.

אמר רבי יהודה, פתיב פי מרים הם, מכאן שנינו, יש מים עכורים, ויש מים צלולים, ויש מים מתוקים, ויש מים מרים. ויצעק אל ה', למה צעק, מכאן שהיה בצער באותה שעה. אמר ליה הקדוש ברוך הוא, משה, הנחש שנהפך בסנה, עכשיו אצטריך לחקקא ליה בצור. ותרוייהו עמדו על המים המרים. ובאותה שעה נתחקק צור בנחש שהיה בו קודם, הדיא הוא דכתיב שם שם לו חק ומשפט.

כה אתא רבי אבא, שאילו קמיה, אמר להו שפיר קאמר ר' יהודה, והכי הוא. ואנא אצטריך לגלאה רזא דמלה, הא חזינא דרבי יהודה גלי לה.

אלא אמר הקדוש ברוך הוא למשה, משה, השתא במצרים היה המטה של אהרן לדחות הקש השולט על ישראל במצרים, אבל כשיצאו ממצרים, כמה מקטרגים מזומנים על ישראל, לדחותם ביים, כמה מים מרים נודמנו אצלם. כמה מים רעים יקטרגו בהם.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּאוֹ לַיִם, בָּא רֵהב שָׁרוּ שֶׁל מִצְרַיִם וְשֶׁל יָם. אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, (שמות יד) מִשֶּׁה הָרַם אֶת מִטְף וּנְטָה אֶת יָדָהּ. כִּיּוֹן דְּאָמַר הָרַם אֶת מִטְף, מֵהוּ וּנְטָה אֶת יָדָהּ. אֲלֵא הָרַם אֶת מִטְף נֶגֶד שָׁרוּ שֶׁל יָם. בְּאוֹ לְמַרְה, כִּמְה מִים מְרִים נִזְדַּמְנוּ אֲצִלָּם, וּנְצַטְעַר מִשֶּׁה וְצַעַק, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּצְעַק אֶל ה'.

אָמַר לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִשֶּׁה, הָרִי לָךְ עֲצָה בְּזוּה, הַשְׁלֵךְ הַמִּטָּה אֲצִלָּם, וַיִּתְחַקֵּק נַחֲשׁ עָלֵי צוּר שְׁנִיָּהֶם בְּיַחַד, וַיִּנְצְלוּ. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, וַיִּזְרְהוּ ה' עַץ. כַּמְדַּבֵּר אַחֲרַי, (קהלת יא) מְקוּם שִׁיפּוּל הָעֵץ, שֶׁהוּא עֲצָה. וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַמַּיִם. וְכַתִּיב שָׁם שָׁם לֹו חֶק וּמִשְׁפָּט, נַחֲשׁ עָלֵי צוּר. וְשָׁם נִסְהוּ, עֲטָרְהוּ בְּנִסִּים. אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, הָרִי לָךְ שִׁיעָמוּד אֲצִל הַמַּיִם, הָרִי לָךְ שִׁיתְקַדֵּשׁ שְׁמִי בַמַּיִם.

כְּשֶׁבָאוּ לְאֵלִים, בְּאוֹ הַמַּיִם לְקַטְרַג עֲלֵיהֶם, אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִשֶּׁה, בְּמְקוּם הַזֶּה אֵין צְרִיךְ מִטָּה, הָרִי יַעֲקֹב שֶׁהוּא הָאֵילָן בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ, וְהוּא שִׁבְעִים תְּמָרִים. וְשִׁתִּים עֲשָׂרָה עֵינֹת מַיִם, שְׁנַיִם עֲשָׂר שִׁבְטִים. כְּשִׁבְעִים עֲמוּדִים, וְשְׁנַיִם עֲשָׂר שִׁבְטִים, זְכוּתָם יִגָּן עֲלֵיכֶם, בְּמְקוּם הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא אֵילָן, וְהוּא אֵלִים. כִּמְה דָּאָתָּ אָמַר, (ישעיה א) כִּי יִבְשׁוּ מַאֲיָלִים אֲשֶׁר חֲמַדְתֶּם.

מִיָּה וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל הַמַּיִם, מִשְׁמַע דְּכְּתִיב עַל הַמַּיִם, וּמִשְׁמַע דְּכְּתִיב, שָׁם שָׁם לֹו, וְלֹא בְּמְקוּם אַחֲרַי. וְשָׁם שְׁלֹטוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַמַּיִם, וְלֹא הוּצְרַךְ הַמִּטָּה. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה אֲצִטְרִיךְ הַמִּטָּה בְּנַחֲשׁ עָלֵי צוּר, אֲצִל הַמַּיִם.

בְּאוֹ לְחוּרְבַי, בְּאוֹ הַמַּיִם לְקַטְרַג, אָמַר לִיה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַפִּיתָ בְּצוּר, הַמִּטָּה אֲצִטְרִיךְ הַכָּא, וְהַפִּיתָ לְאֵלוּ בְּאוֹתוֹ צוּר, וְלֹא בְּנַחֲשׁ. אָמַר מִשֶּׁה, יִתִּיר אֲצִטְרִיךְ הַכָּא, אֲנָא חָמִי מַיִם דְּבַעוּ לְשִׁטְפָא. אַמְאִי, הַנְּנִי עוֹמֵד לְפָנֶיךָ שָׁם עַל הַצּוּר וְהַפִּיתָ בְּצוּר.

אָמַר לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִשֶּׁה, עַדִּיין בְּמַרְיָבָה עֲתִידִים הַמַּיִם לְקַטְרַג יוֹתֵר, שֶׁהֵם מַיִם עֲכוּרִים רְעִים וְנִדְוֹנִים, וַיִּזְדוּגוּ בְּהֵם בְּיִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּי לְעֵינֵיהוֹן, וּבְאוֹתָהּ שְׁעָה אֲצִטְרִיךְ הַמִּטָּה, וְהַתִּיר עֲלֵיהֶם הַנַּחֲשׁ בְּגִלּוּי לְעֵינֵיהֶם, וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִי. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (במדבר כז) לְהַקְדִּישְׁנִי בַמַּיִם לְעֵינֵיהֶם. מֵהוּ לְעֵינֵיהֶם. בְּגִלּוּי. כְּדַבֵּר שְׁנִדְוּוּגוּ בְּהֵם בְּגִלּוּי.

תָּא חֲזִי, הַכִּי חָמָא דְּוֹד, דְּכְּתִיב (תהלים קכד) לֹוִלִי ה' שְׁהִיָּה לְנוּ בְּקוּם עֲלֵינוּ אָדָם, זֶה פְּרַעָה. אֲזִי עֶבֶר עַל נִפְשָׁנוּ הַמַּיִם הַזְּדוּנִים, כְּדַאמְרִינָן. וְכַתִּיב (שם) נִפְשָׁנוּ כְּצַפּוֹר נִמְלָטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים וְגו'.

אָמַר רַבִּי אַבְא, מַה רָאָה מִשֶּׁה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, שְׁלֹא עָשָׂה בְּנַחֲשׁ. אֲלֵא יִשְׂרָאֵל הָיוּ דוֹחֲקִין לְמִשֶּׁה תְּנָה לְנוּ מַיִם, נִתְיַעֵץ מִשֶּׁה וְאָמַר, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לִי לְעָמוּד בְּנַחֲשׁ, וְאֲנָא חָמִי דְּאֵין גְּזִירָה לְנַחֲשׁ בַמַּיִם, דְּאֵין יְכוּלְתוּ אֲלֵא בְּעַפְרָא, דְּכַתִּיב

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

(בראשית ג) ועפר תאכל כל ימי חייה, משמע דעפרא ייכול וישיצי כל יומי, אבל במיא לא. וישראל דחקין לי, ואף על גב דיעביד ניסא, לא יעביד באתר דא, אלא כד אתחקק, אתחקק בעפרא, ולא במיא. דכתיב (שמות ד) וישליכוהו ארצה ויהי לנחש. וצור בדא אתחקק, במיא, במרה, וכבר עבד ניסא. טב דאעביד בהאי, דאתעביד ניסא אחרא. מיד ויך את הסלע במטהו פעמים, אמר ליה קודשא בריך הוא, משה יען לא האמנתם בי להקדישני, דחשבתון דלא יכיל נחש במים, לכן לא תביאו. ומטף אשר הכית בו את היאור כו' מאי טעמא משום דמחקק בניסין הוה ושמא קדישא עלאה רשימא ביה.

זוהר חדש פרשת יתרו

(שמות כ) אנכי ה' אלהיך, בהאי פסוקא שאל רבי ייסא זעירא דמן חברייה מרבי שמעון בן יוחאי, ואמר ליה, אית לי למשאל שאילתא חדא מינה, ומכשכשא לי בלבאי, ואנא דחיל מלמשאל מינה. ואמינא, אי נשאל, דחילנא דילמא איתענש. אי לא נשאל, משכשא לי בלבאי. אמר ליה רבי שמעון, אימא.

אמר ליה האי דקודשא בריך הוא מדבר להון לישראל בכל אתר ואתר, אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים. (ויקרא יט) אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים. מאי רבותא אוליה הכא. תנאה שלים הוא, הדא הוא דאמר לאברהם, (בראשית טו) כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם וגו' ואחרי כן יצאו ברכוש גדול. אם כן, למה לאדפרא להון מילתא דא בכל אתר ואתר.

אמר ליה תא חזי ברי, קודשא בריך הוא לא אתני עם אברהם, אלא דיפיק ית ישראל מן גלותא דמצרים, ולא מתחות שעבודא דדחלא אחרא. דודאי ישראל כד הוה במצרים, אסתאבו ואתטנפו גרמיהון בכל זיני מסאבו, עד דהוה שראן תחות ארבעים ותשע חילי דמסאבותא. וקודשא בריך הוא אפיק יתהון מתחות פולחן כל שאר חילין.

ועוד, דאעיל יתהון במ"ט תרעי דסוכלתנו לקבליהון. מה דלא אתני עם אברהם, אלא לאפקותהון ממצרים, והוא עביד טיבותיה וחסדיה עמהון.

ובגין כך תשכח באורייתא, חמשין זמנין יציאת מצרים, לאחזאה לכל בני עלמא, חסדא דעבד קודשא בריך הוא עם ישראל, דאפיק יתהון מאינון חילין דמסאבו, ואעיל לון לגו חילין דדכוי, דהיינו חמשין תרעין דסוכלתנו.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והא איהו דאנן מנן להו, מימא טבא דפסחא. ואנן מנן יומי ושבועי, והא איתערו חבריאי, מצוה לממני יומי, ומצוה לממני שבועי. כי בכל יומא אפיק לן מחילא דמסאבו, ואעיל לן בחילא דדכיו.

(שמות יח) ואתה תחזה מפל העם, בשית סטרין: בשערא דעל רישא, דאיהי מתתקנא על אודנין. במצחא, בשרטוטין דמצחא. בעיינין, ובקריצין דעל עיינין. באנפין, ובדיוקנא דאנפין. בחוטמא, דאיהי מתתקנא באורח מישר על פומא. בגופא, בקומה דיליה, ובשיעורא דיליה לכל סטר, לד' סטרין ולעילא ותתא. האי איהו תיקונא דאדם. ולזמנין איתקרי אריה, ולזמנין איהו דיוקנא דשור, ולזמנין דיוקנא דנשר.

וכען צריך לפרשא, פיון דאיהו ייחוד דקודשא בריך הוא בספירן, אמאי אתקריאו בדיוקנא דאדם, ובדיוקנא דאריה, ובדיוקנא דשור, ובדיוקנא דנשר.

אלא ודאי בזמנא דבעי למיעבד עבידתיה, ולאנהגא לישראל דאתקריאו במזלא דאדם, אתלבש בדיוקנא דההיא חיה דאתקריאת אדם, ואתקרי הוא אדם. ובזמנא דבעי לאנהגא לישראל לאינון דאתקריאו במזלא דאריה, אתלבש בדיוקנא דההיא חיה דאתקריאת אריה. והכי בגוונא דא בחיה דאתקריאת שור. וכן בגוונא דא בחיה דאתקריאת נשר. ובגוונא דא שכנינתיה.

ובגין כך אתקרי קודשא בריך הוא באלין שמיהן, וכל חילין דילהון. לית אתר ולית בריה בעלמא, דלא שליט שמיה עליה, ואתקריאו בשמיה. בגוונא דא דיוקנא דאדם, י' שרייא ברישא. ה' ה' בעשר אצבען, ו' בגופא. וכגוונא דא בנשר, י' על רישיה ה' ה' על גדפוי. ו' על גופיה. והכי בכל חיה וחיה. וכן בכל מלאך ומלאך.

ולית נימא ברישא דלא שרייא בהם שם יהו"ה. ולית עשבא, דלא שריא ביה שם יהו"ה. ושושנה, בתפוח דיליה שרייא י'. ובשרביט דילה ו'. בחמש עלין דלבר, וחמש דלגו, שרייא ה"ה. לאחזאה, דלית אפילו עשבא דלא אתברי בשמא דיהו"ה. דלא יימרון דאלוה אחרא ברא לון.

לית בריה בעילאין ותתאין, דלאו אינון רשימין בשמיה, וכן בשכנינתא בכל חד. ובגין כך אתקריאת שכנינתא שושנה. ואתקריאת נשרא. פרה אדמה אילת. יונה. צפור. לית בריה דלא אתקריאת בשמיה, כד אתלבשא ביה, למיעבד פעולתיה.

ובגין כך אתקריאת מעשה מרפכה. כד רכבת בההיא חיה דאיהי נשר, או שור, או אריה, או אדם. ושבחא דכלהו בריין דברא, איהו אדם, דאיהו דיוקנא דכל עלמא, ומכל בריין דאית בעלמא, ובגין כך איהו חביב עליה מפל בריין.

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתִקּוּנֵי בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

וְכִמָּה בְּנֵי נֶשֶׁא אֵינּוֹן בְּדִיּוֹקְנָא דְאָדָם מְלָגִיו. וּמְלָבֵר לָא אֵית בְּהוֹן אֶלָּא אוֹ עוֹפָא, אוֹ אַרְיָה, אוֹ שׁוֹר, אוֹ חַיִּיא מְאֵלִין מְזוֹלוֹת דְּאֶתְקַרְיָאוּ בְּבְנֵי נֶשֶׁא. וְאַחֲרֵינִין בְּהַפּוֹכָא, אֵינּוֹן בְּדִיּוֹקְנָא דְאָדָם מְלָבֵר, וְלֹא חֵכִי מְלָגוּ. וְעַל דָּא הוּוּ אֶמְרִין מְכַל מְקוּם, כָּל מִי שְׂאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ אֵל יְכַנֵּס לְבֵית הַמְדַרְשׁ. דְּאֶתְחַזִּי בְּאַנְפוּי דִּיּוֹקְנָא דְאָדָם, וּמְלָגִיו חַיּוּא בִּישָׂא.

וּבְגִין דָּא אֶמְר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמֹשֶׁה, וְאַתָּה תַּחֲזוּה מְכַל הָעָם אַנְשֵׁי חֵיל, מְסֻטְרָא דְאַבְרָהָם. יְרֵאֵי אֱלֹהִים, מְסֻטְרָא דִּיצְחָק. אַנְשֵׁי אַמֶּת, מְסֻטְרָא דִיעֶקֶב. שׁוֹנְאֵי בְּצַע, מְסֻטְרָא דְדוּד. דְּאֵיהוּ רְגֵלָא רְבִיעָא, וְעַלִּיָּהוּ שְׂרִיָּא יְהו"ה.

וְשִׁמְתָּ עֲלֵיהֶם שְׂרֵי אֶלְפִים, מְסֻטְרָא דָּא' מִן אֲדָנִי. שְׂרֵי מְאוֹת, מְסֻטְרָא דָּאֵת ד', דְּאֵינּוֹן אַרְבַּע מְאָה שְׁנֵין דְּמַצְרִים בְּקָרָא. נ' שְׂרֵי חֲמִשִּׁים. י' שְׂרֵי עֶשְׂרוֹת.

וְאַנָּא בְּעֵינָא לְפָרְשָׁא, גּוֹפָא בְּתַמְנֵיָא תִּיקוּנֵין אֵלִין, בְּגִין דְּאֵית לוֹן יְסוּדָא מֵהַאי קָרָא. אִף עַל גַּב דְּר"ש לָא פְרִישׁ אֶלָּא בְּשֵׁתָא אַנְפִּין. וְרוּזָא דְתַמְנֵיָא אַנְפִּין אֵלִין, בְּרוּזָא דִּיאַהֲדוּנָה י'.

וְאֵלִין אֵינּוֹן ח' תִּיקוּנֵין לְגַבִּיָּהוּ. וְאַתָּה תַּחֲזוּה מְכַל הָעָם אַנְשֵׁי חֵיל. בְּרֵאִיָּה, בְּעֵינֵינוּ, וּבְקַרְיָצִין דִּילְהוֹן, וּבְגוּוֹנֵין דִּילְהוֹן, בְּעַמִּיקוּ דִּילְהוֹן, בְּאַרְיָכוּ דִּילְהוֹן, וּבְקַמִּיטוּ דִּילְהוֹן. הֲכָא רְזָא דְחִתָּה דְּאֵיהוּ אַרְיָה, חֲסֵד פְּעִיל בֵּיתָה. וְאַרְיָה דָּא מִיכָּאֵל. בְּהַיְפוּךְ אַתּוּן אַרְיָה, תְּשַׁכַּח לֵיה רֵאִיָּה.

יְרֵאֵי אֱלֹהִים בְּשִׁמְיָה דְּאוּדְנִין, וּבְשַׁעְרָא דְתַלְיָא מְרִישָׁא עֲלִיָּהוּ וְשִׁמְיָה אֵיהִי חִתָּה דְּאֶתְקַרְיָאֵת שׁוֹר. שַׁעְרָא אֵיהִי דִּינָא. וְכִמָּה נִימִין תַּלְיִין מִינָה, דְּאֵינּוֹן צְבָא הַשְּׁמַיִם, קְיִימִין עַל בֵּי דִּינָא רַבְרָבָא, דְּאֵיהִי גְבוּרָה לְשִׁמְאֶלָּא, דְּפַעוּלְתָּה בְּחִתָּה דְּאֵיהִי שׁוֹר, וְדָא גְבַרְיָאֵל.

וּבְצִלוֹתָא, צְרִיךְ לְבַעְרָא לוֹן מִן בְּתַר אוּדְנִין, דְּלָא יְהוֹן מְכַסִּין תְּרַעִין דְּשִׁמְיָה, לְאַעְלָא בְּהוֹן צְלוֹתָא. וְאִם לָאוּ, אַתְקִיִּים בֵּיה קָרָא, (מְשֻׁלִּי א) אִזּוּ יְקַרְאֲנִי וְלֹא אַעֲנֶה. וּבְזַמְנָא דְשִׁמְיָה אֵיהִי פְנוּיָה מְאֵלִין דִּינִין, אַתְקִיִּים בֵּיה (יְשַׁעִיָּה נח) אִזּוּ תְקַרָּא וְה' יַעֲנֶה.

אַנְשֵׁי אַמֶּת, בְּדִיּוֹקְנָא דְחוּטְמָא, דְּאֵיהוּ רוּחָא דְקוּדְשָׁא, וְדָא תַּפְאָרַת אֵיהוּ חוּטְמָא, חוּתָם אַמֶּת. יַעֲקֹב שְׁלִימָא. תְּרִין אַנְפִּין אֵית לֵיה לְקַבֵּל לְאַ"ה וְרַח"ל. וְאֵלִין אֵינּוֹן אַנְפוּי דְרַחֲמֵי, כְּלִילָן חִיּוֹר וְסוּמְקָא, מְסֻטְרָא דְחֲסֵד וּגְבוּרָה.

מְצַחָא מִתְתַּקְנָא עֲלִיָּהוּ, דְּאֵיהוּ בֵּינָה, בְּכִמָּה שְׂרֻטוּטִין, דְּאֵינּוֹן אוּרְחִין דִּימָא דְאוּרִיָּתָא. עֲלִיָּהוּ אֵיתְמָר (תְּהֵלִים כח) כָּל אַרְחוֹת ה' חֲסֵד וְאַמֶּת. מְאִי נִיהוּ דְעַבִּיד

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אורחין אלין, דאינון שרטוטין דמצחא. דא מוחא, דאיהו חכמה. ואלין שרטוטין,
אינון תלתין ותריין שבילין דימא דאורייתא.

וחיה דרכיב עליה תפארת, דא נשר. הדא הוא דכתיב (משלי ל) דרך הנשר
בשמים. ודא אוריאל. ומוחא ומצחא, ותריין אנפין אלין, דכלהו על חוטמא. אלין
אינון ארבע בתי דתפילין, דאינון על רישא דתפארת.

וחוטמא דאיהו יעקב, איתמר ביה (בראשית ב) ויפח באפיו נשמת חיים. ודא בינה,
בן י"ה. משה רבנו איהו ליה כנשמתא דחיי.

ל"ב שרטוטין דמצחא אלין, אחזיין רזא דל"ב אנפין, וגדפין דד' חיון דאינון ד'
אנפין, וד' גדפין לכל חיה מאלין.

דיקנא דאנפין, אינון נימין דלית לון סוף. ואחזיין על סבא דסבין דאיהו עילת
העילות, דלית סוף לעלמין דתליין מגיה.

שונאי בצע, דא פומא, ואיהי מלכות. תריין שפון דילה, מתתקנן עלה, ואינון
נצח והוד. יסוד, דא איהו לשון למודים.

וכלהו אזלין בקו המדה, דאיהו קו היושר, בין עיינין, בין אנפין, בין אוידין,
וחוטמא, ומצחא, ושפון. ואלין דלאו אינון בקו המדה, דנפקין מקו היושר, ודאי
לאו אינון דיוקנין דלעילא, ולא שרייא שם יהו"ה עלייהו.

ובגין דא אמר למשה, ואתה תחזה וגו'. פומא ודאי סיומא דאדם, ודא מלכות.
וחיה דרכיב בה, הוא רפאל. איהו אפר, איהו עפר דבי מקדשא, דאתנטיל מגיה
אדם. ובהפוכא אפר איהו פאר, ודא איהו (יחזקאל כד) פארף חבוש עליך.

הרי לך ד' תיקונין, דאינון, ראיה, שמיעה, ריח, דבור. והאי דבור, מתמן נטלין
ליה נביאים, דאינון תריין שפון. ודא איהו ודברתי על הנביאים.

ועל אלין ארבע תיקונין, שרייא יהו"ה. וסליק לעשרה, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו
ה"א, דאינון עשר ספירין, דנהרין במוחא ובמצחא ובעיינין ואודנין ואנפין וחוטמא
ופומא. מצחא ומוחא תריין. עיינין תריין. אודנין תריין. ואנפוי תריין. וחוטמא ופומא
תריין. הא עשר.

ה' תיקונין דלתתא, אדנ"י, ואינון עשיה בידין, נענוע בגופא, שימוש בברית
מילה, הליכה ברגלים, והכא שיעור קומה. וצריך לאחזרא על פלהו.

ואתה תחזה מפל העם, אנת אית לך לאסתפלא, ולא אחרא. דאנת איהו נהורא
דאורייתא, לקיימא בך (מלאכי ג) זכרו תורת משה עבדי. ואתה תחזה, ודאי בראיה

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דילך בעיינין, בגין דעיני כל אליך ישברו, ואנת יהיב לון את אכלם בעתו, דאיהי מיכלא דאורייתא, בגין דשמא דילי נהיר בעינה, ובכל תיקונין דילך.

פתח ואמר, רבון העולמים, ברשו דילך אנא איעול לגלאה רזין טמירין דילך. (תהלים קיט) גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, לשבחא דכלה דילך, באלין תיקונין, ולכל אינון דתליין מינה. ואינון רשימין מינה, דאיהי תרעא דילך לאעלא בך, למחזי אפק, דאיהו תפארת. שופרא דילך, עלה איתמר (שה”ש ד) פלך יפה רעיתי, (שם) הנך יפה עיניך יונים. פיונים ודאי, דאינון מרקמין בגופייהו בגדפייהו, וברקימו דילהון אשתמודעין בשאר עופין.

ועוד פיונים, דלית בכל עופין מהימנא לגבי בעלה פיונה. עיינין גבהנין, מסתכלין באורח מישור לגבי בעלה. גדפוי דיונים, אלין כנפי עינא, די בהון פרחת יונה לגבי בעלה. יונים אתקריאו.

מסטרא דחסד חורין. וסומקין מסטרא דגבורה. וירוקין מסטרא דתפארת. ואוכמין מסטרא דמלכות. דאיתמר בה (שה”ש א) שחורה אני ונאווה.

סדר הלימוד ליום ה תמוז [יום 271 בשנה]

חורו דילהון, כמשפיות כסף. ואיהו כחורו דשושנה. סומקי דילהון, כתפוחי זהב, ואיהו כסומקי דשושנה. ירוקא דילהון, פליל תרי גוונין. אוכמי דילהון שפירו דאורייתא, דאיהי אוכמא שפירתא, כמה דאיתמר שחורה אני ונאווה.

בגוון חור, איהו יפה כלבנה. בגוון סומק, ברה כחמה. איומה כנדגלות, בתרין גוונין אחרנין. רבון עלמא, באלין ד’ גוונין, אהא מסתכל לשמך יהו”ה, דתפרוק לה.

(איוב א) ראה ה’ כי הגדיל אויב דאיהו סמאמר ליה, דעיינין דיליה עקימין, וגוונוי חשיכין, ולא מסתכלין באורח מישור, למעבד טב בגלותא עם צדיקיא, אלא עם רשיעיא, דאינון עקימין באורחיהו בכלא. בנוי דנחש הקדמוני, דקטיל לאדם ולכל בריין דאתיין מגיה.

גוון חור דעיינין דיליה, איהו נחש. גוון סומק, שרף. גוון תליתאי, ירוק. פליל מתרווייהו, עקרב. גוון רביעאה אודם, צמאון אשר אין מים.

כלהו גוונין דעינא דרשיעיא, קטלין. עלייהו איתמר (משלי כג) אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמתי. ובגין דא, אסור לעמא קדישא לאסתכל ברשיעיא. ואורייתא דילהון, צריך לאתפסאה מינייהו. הדא הוא דכתיב, (תהלים קמז) לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כמה דיונה צריכת נטירו מגין, כגוונא דא צריכין נטירו, עיניך יונים דצדיקים, מעיינין דרשיעיא, דאינון ערב רב, בנוי דלילית רשיעתא, דאינון קשין למעבד טיבו עם עניי בני ישראל. ואינון עקימין בכל אורחיהו, בנוי דנחש הקדמוני, דאלין אינון זוהמא דהטיל חויא בחות.

הרי ארבע גוונין בישין לקטלא. וארבע גוונין אחרנין טבין לאחייא. תרין פרובי עינא, אינון נצח והוד. אלין אינון כנפי יונה. עין דא צדיק, איהו יונה ממש. דכר ונוקבא, אינון צדיק וצדק. מסטרא דצדיק אתקריאת יונה, מסטרא דתפארת אתקריאת עין.

נשר, הדא הוא דכתיב, (משלי ל) דרך הנשר בשמים. דלא דחיל מעופא דעלמא, בגין דנשרא איהי מטרוניתא עילאה, ושולטנותה ביומין טבין ושבתות. אבל יונה שולטנותה בשית יומי בראשית, ואיהי בגלותא לית לה מנוח לכף רגלה. בגין דבנוי דלילית, זוהמא דחויא, עליהו איתמר (בראשית ז) והמים גברו מאד מאד על הארץ, דאינון ישראל דאתמר בהון (בראשית כח) והיה זרעך כעפר הארץ. אינון מתגברין עליהו בגלותא, בנושין שפירין, בבנין שפירין, בעותרא, בלבושין שפירין.

וישראל עניים בכלא, אוכמא בכלא. בנוי דההוא דאיתמר בה, (שה"ש א) אל תראוני שאני שחרחורת, בגלותא. ואינון בנוי דההוא דאתמר ביה, (ישעיה נ) אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם. אינון מתלבשין באינון לבושין, בגין אלין רשיעיא דמתגברין עליהו בגלותא, דלא מסתכלין לון אלא בעינא בישא. (משלי כב) וערום ראה רעה ונסתר, כגון נח, והכי צריכים ישראל לאתכפאה מנייהו בגלותא, בלבושיהון, בנשיהון, בבניהון, בעותרא דלהון. ולא למגנא אמרו מפל מקום, דלית ברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העין.

ונחש ועקרב, אלין מומין דעינא. עיינין עקימין דבר נש, דלא מסתכלין באורח מישור, חויא, דאיהו נחש עקלתון תמן. בהאי לא תפיס כלל, מאינון דקו המדה בהו. עליהו אתמר, (במדבר טו) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם וגו'. אף על גב דישאל אינון בגלותא, ופרנסי דרא אינון כגוונא דלבא, ועיני ישראל דהו סנהדרי גדולה, פיון דאינון זונים ומשוטפין בזמה, לא תתורו אבתרייהו, דהא לית בהו מהימנותא.

עיינין עקימין, רמאי איהו, ומפתי בני נשא בלישניה, כגון דפתי נחש לחוה. עץ הדעת טוב ורע איהו. אתחזי בפומיה ובמלוי טב, ולביה רמאי ביש, איסתמר מניה. עליה אתמר, (בראשית ב) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו.

חורו דעיינין, מכסיא כל גוונין אחרנין. עיינין דיליה אינון רברבין, גבהנין, ואיהו גבה לב, עליה איתמר (משלי טז) תועבת ה' כל גבה לב. כל טבין דעביד,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

למעבד ליה שם. ואיהי מאלין דאתמר בהון, (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם. אלין אינון דבונין בתי כנסיות ובתי מדרשות מממוניהון. וכלא למעבד להון שם, ולא לשמא דה'. האי איהו גיפא, דיוקנא דחמור נואף איהו. אסתמר ברתיך ואתתך מניה, אם יהא אושפיך.

ועוד, האי בר נש משתדל כל יומי בכשות, ואצלח בהון עם מלכין ושליטין. איהו מעונן ומנחש ומכשף. ואיהו רשימו דיליה רשימו דחויא, במדה חורא. ורושם חור אית ליה בכתפוי, דמתמן אתנטיל נחש, ולית שערא על ההוא רושם. ומזליה דהאי בר נש בכל מלה, חורא. שערא דיליה חור, והוא אריך קומה, ושערוי אריכין.

ועיינן חיוורין, מסתכלין באורח מישר. האי איהו מאריה דחסד, דאתיליד האי בר נש ביומא קדמאה, בשעתא קדמאה, דמזליה טלה. וחיה דיליה אריה ביומא קדמאה, כל י"ב מזלות, ו' פוכבייא, אינון משועבדים לכוכבא דיליה, ולמזלא דיליה. והכי כל יומא ויומא כגוונא דא.

האי בר נש איהו חיוור, מחורו דנהורא דאתברי ביומא קדמאה. הדא הוא דכתיב, (בראשית א) ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. אתיליד בריש שערא דיומא, יהא חפימא יתיר באורייתא. ויהא רישא דמארי מתיבתא. ואם אתיליד באמצעיתא דשערא, יהא בינוני באורייתא. ואם בסופא דשערא, יהא עני באורייתא. זנב לאריות, דאינון תלמידי חכמים.

והאי איהו במזל ראוב"ן, דאיהו או"ר ב"ן, מסטרא דחסד. וסיהרא דאיהי מלכות, נטלא חורו דנהורא. דמלכות איהי סיהרא מסטרא דחסד, יפה כלבנה. ואיהי חמה מסטרא דגבורה. ואיהי פוכב מסטרא דת"ת, הדא הוא דכתיב, (במדבר כד) דרך פוכב מעקב. ואיהי נוגה מסטרא דנצח. ואיהי מאדים, מסטרא דהוד, דאתאדם בגבורה. ואיהי שבת, מסטרא דיסוד. שבתאי דמסטרא טבא איתמר ביה שבת.

אבל מסטרא אחרא שבתא"י, ובזמנא דהאי שליט על עלמא אסתלק שבת, ואמרין אושפיזין דאינון נשמות יתירות, אי שבת.

ובגין דא, עיינן חיוורין, נטלין בסיהרא מסטרא דחסד. אלין אינון מארי דחסדים טובים, מורעא דאברהם. אלין עיינן מסתכלין באורח מישר כלפי ימינא.

האי בר נש, וותרן איהו בממוניה, דממונא דנשמתא איהי אורייתא, ושאר עותרא ממונא דגופא. האי בר נש חור איהו ככספא, אריך קומה איהו. רשימו

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חור אית בימינא דיליה. רחים איהו מבני נשא, רחים איהו מקודשא בריך הוא.
הדא הוא דכתיב, אברהם אוהבי. שערא דיליה שעיע חור.

ותא חזי, דלית עיינין דלאו אינון כלילין מארבע גוונין. ואמאי אתקריאו עיינין
חורין. אלא כל גוון דשליט על אחרנין, אתקריאו עיינין על שמייה. ובגין דא כד
שליט גוון חור בעיינין, אתקריאו עיינין חורין. ומאן דבעי לאצלחא באורייתא,
ואשתדל בה, עליה איתמר הרוצה להחכים ידרים.

עיינין סומקין מסטרא אחרא, נטלין סומקו משרף, דאוקיד לון בשלהובי דחמה
בישא, ומתאדמין במאדים דסטרא אחרא. דתרין דרגין אלין, אינון מאומה דעשו,
איהו אדום מסטרא דמאדים, ואתמר בבנוי דמונין לחמה, ובגין דא כד לוקה חמה
סימן רע לאמות העולם. לקותא דחמה דאומין דעלמא.

אורייתא דאיהי אוכמא, דאתמר בה (שה"ש א) שחורה אני ונאווה. לקותא דשמשא
דסטר קדישא, שבתאי לילית פתייא אוכמא. ובנהא, אינון לקותא דישראל.

מאדים, לקותא דסיהרא טבא דיעקב. ומאדים איהו עשו. ומאדים דסטרא טבא,
לקותא דסיהרא בישא, דמונין לה אומה דישמעאל.

לקותא דעיינין בסומקו דילהון, ובאדימו דילהון בבשרא, דגבינין דלהון. האי
איהו חמה דאוקיד לון, דאיהו שרף, ואושדין דמעין ואדימו. כולהון לקותא
דמאדים אלין. אינון עיינין קמיטין ביבשותא, דשרף דאוקיד לון ואתקמיטו,
ועיינין סומקין דסטרא אחרא הוא.

מארי דעיינין סומקין, אסטמר מיניה, אושיד דמין איהו. ואי הוא חור בתיובתא,
אושידו דדמא דיליה, יהא בפקודין דאורייתא. או יהא טבחא. או מוהלא.

והאי בר נש, איהו קמיט באנפוי, בחוטמיה, בקדליה, בגופיה, בדרעוי, ברגלוי.
בהפוכא דעיינין חורין, דאיהו אריך באנפוי בחוטמיה בקדליה בגופיה בדרעוי
ברגלוי. דא רחמי. ודא דינא.

עיינין סומקין דסטרא דכייא, אלין עיינין דדוד דאיתמר ביה, (שמואל א טז) והוא
אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי. שערי ירוקין בגוון חמה טובא, אנפוי סומקי
מסטרא דמאדים טב.

בשערוהי הו ז' מיני גווני דהבא, דאיהו זהב סגור, זהב אופיר, זהב פרוים, זהב
שחוט, זהב טהור, זהב מופז, זהב תרשיש. ז' אינון מיני דהבא, דשבע ספירין
אתפלילן בהו. ושערא דיליה קמיט. וכל איברין דיליה קמיטין. מסטרא דשברים.
ובגין דא, דוד הוא הקטן, ואיהו דרגא דיליה הוד, דנטיל בגבורה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אבל עיינא חורין, נטלין בנצח וחסד, ואינון אריכין. ושרטוטין דמצחא פלהון אריכין, מסטרא דתקיעה. אבל שרטוטין דמצחא מסטרא דבר נש קמיט, אינון קמיטין ברזא דשברים. ואית ליה רושם סומק תחות דרועא שמאלא, או בדרועא שמאלא, או בשוקא שמאלא.

ומאן דאתייליד בשעתא קדמאה דיומא תניינא, דאיהו דרגא דגבורה. יהא תקיף ביצריה, אם ישתדל באורייתא דבעל פה. ומלכות איהו חמה טבא, אורייתא דבעל פה מסטרא דגבורה, ואיהי סיהרא קדישא, אורייתא דבכתב אתקריאת מסטרא דחסד.

חמה בישא איהי גיהנם, דאתברי ביומא תניינא. ובסטרא דדרגא דעשו, נפקת סומקא. אף על גב דנטילת לבתר מפל גוונין, חוור וירוק ואוכם, מאן דאלים גבר, ועל שמיה אתקריאת.

והאי איהי תיקוונא דחכמתא עילאה. אבל איסטגנינון לא נטלין פוכבא בסידרא דא, אלא פנים ממשלת דילהון באורח חושבנא.

עיינין סומקין, אינון מרכבה דחיה דשור, דאיתמר בה (יחזקאל א) ופני שור מהשמאל לארבעתן, דאינון ד' גווני עינא. ושולטנו דארבע גוונין אלין, איהו סומק. אבל עיינין חורין, מרכבה דילהון אריה.

ואריה איהו מיכאל. שור, גבריאל. ומאן דאתייליד ברישא דשעתא דשור, יהא עתיר בדהבא, ובכל מיני סומק. בעיינין חורין נהיר יהו"ה רחמי ודאי, ואתמר ביה הרוצה להחפים ידרים. בעיינין סומקין נהיר אדני", וביה הרוצה להעשיר יצפין.

מאן דאתייליד בפלוגתא דשעתא קדמאה דיומא תניינא, יהא בינוני בעותרא. מאן דאתייליד בסופא דשעתא, האי איהו בזנבא דשור, יהא עני.

ויומין דכל חד מתפלגין לתלת סטרין, כגוונא דנשמתא ורוחא ונפשא. נשמתא איהו מפרסייא יקרא, ואיהי מרכבה בריש כל פוכב ומזל. רוחא איהי מן מלאכיא, ואיהי מרכבה במציעות כל פוכב ומזל. ונפשא שותפי דבעיראן ועופין, וכל אלין דתאוה דעלמא שפלה, ואיהי מרכבה בסופא דכל שעתא, ובסופא דכל פוכב ומזל.

ומסטרא דנפשא דבעירא, יומי דבר נש קצירין, ואינון מעט ורעים. דכל יומי דבר נש דאינון בעניותא בצערא ובדוחקא, לאו אינון חיים, וכל שפן אי אינון יומין בלא תורה ומצוה, דלאו אינון חיים.

אם חזר בתשובתא, אף על גב דאיהו בזנב טלה או שור, בכל מזל ומזל, קודשא בריך הוא אוסיף ביה רוחא יתירא דמלאכין, וסליק מזנבא למהוי בינוני. זכה יתיר

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְמִיּוֹדֵד בְּתִיּוֹבְתָא בְּמַחְשַׁבְתִּיהּ, קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לִיה נְשֻׁמְתָא מְפּוֹרְסִיא,
וְסָלִיק לְמַהוּי רִישָׁא בְּרִישׁ כָּל פּוֹכֵב וּמְזֹל.

וּבְגִין דָּא אִין מְזֹל לְיִשְׂרָאֵל. וְאָף עַל גַּב דְּאֲתִילִיד בְּרִישׁ שַׁעְתָּא, וְקִלְקַל עוֹבְדוּי,
קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְחִית לִיה מְרִישָׁא לְגוֹפָא, לְמַהוּי בִּינּוּנִי. וְאִי מְקִלְקַל יִתִיר
בְּעוֹבְדוּי, נְחִית לִיה לְסוֹפָא דְכָל מְזֹל וּמְזֹל. וְהָאִי אִיהוּ תְלוּי בְּמְזֹל, וּמְזֹל רְכִיב עֲלִיה
וְשִׁלִּיט עֲלִיה. אֲבָל בּוֹמְנָא דְנִשְׁמַתִּיה שְׁלִיט וְרְכִיב עַל מְזֹלָא, מְזֹלָא אִיהוּ טְפִילָא
לְרוֹכֵב עֲלִיו.

וְאִם מְזֹלָא דְאִיהוּ טְפִלָּה לְרוֹכֵב שְׁלִיט עֲלִיה, אִיתְמַר בֵּיה (דְּבָרִים כח) הִגֵּר אִשָּׁר
בְּקִרְבָּךְ יַעֲלֶה עֲלֶיךָ מַעֲלָה מַעֲלָה וְאִתָּה תֵרַד מִטָּה מִטָּה הוּא יִלּוֹךְ וְאִתָּה לֹא תִלּוֹנוּ
הוּא יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאִתָּה תִהְיֶה לְזִנָּב. וְאִיתְמַר עַל נְשֻׁמְתִיה וְרוּחִיה, (שם) וְהָיוּ חֲתִיף
תְּלוּאִים לָךְ מִנְגֵד.

וְאִם חֲזַר בְּתִיּוֹבְתָא, יַחְזֹרוּן לִיה רוּחִיה וְנִשְׁמַתִּיה, וְאֲתַקִּיִּים בֵּיה קָרָא דְכְּתִיב, (שם)
וּנְתַנְּךָ ה' לְרֹאשׁ וְלֹא לְזִנָּב וְהִיִּית רַק לְמַעֲלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה כִּי תִשְׁמַע אֶל מְצוֹת
ה' אֲלֵהֶיךָ. בְּמְצוֹת זָכִי לְרוּחָא, בְּאוֹרֵייתָא זָכִי לְנִשְׁמַתָּא.

עֵינִין יְרוּקִין דְּסִטְרָא אַחְרָא, מְדִידוּ דְאֲתַמְשֵׁךְ מִנִּיה רְזָא דְתוּהוּ, דְאִיהִי קוּ יְרוּק,
קְלִיפָא דְאֶגּוּזָא.

וְתַלְת קְלִיפִין אִינּוּן, דְאֲתַחְזִיין בְּעֵינִין דְּסִטְרָא אַחְרָא. תְּהוּ גּוּן יְרוּק, קְלִיפָא
קְדָמָא דְאֶגּוּזָא. בְּהוּ גּוּן חוּר, קְלִיפָא תְּנִינָא דְאֶגּוּזָא, וְאִיהוּ חוּרָא דְעֵינִין. חֲשֵׁף
קְלִיפָא תְּלִיתָא דְאֶגּוּזָא, וְאִיהוּ סוּמְקָא, כְּעֵשֶׂן דְאֶצְטַבַּע בְּסוּמְקָא דְאִשָּׁא, וְאִיהוּ
סוּמְק חֲשׁוּף. מְרָה אוּכְמָא, תְּהוּם, וְאִיהוּ חֲלָל דְאֶגּוּזָא, וְדָא אִיהִי לְבוּשָׁא דְיִצְר הָרַע.

נְטִיל מְרָה יְרוּקָה בְּסִטְרָא דְתוּהוּ, וְעֵבִיד צִיּוּרִין וְשִׁרְטוּטִין כְּפּוּם חוּבִין דְּבִנֵי נְשָׂא.
כְּלָהוּ צִיּוּרִין וְשִׁרְטוּטִין עֲקִימִין, וְלָאוּ בְּאוּרַח מִישֵׁר. וְכֵן חוּטְמָא וְאַנְפִין וְעֵינִין, בְּכָל
אֲתַר דְיִצְר הָרַע חוּיָא בִישָׁא שְׂרִיָּא, אִיהוּ עֲקִימָא, וְכָל צִיּוּרִין דִּילִיה עֲקִימִין.

נְטִיל מְרָה סוּמְקָא מְסִטְרָא דְחֲשֵׁף, וְעֵבִיד צִיּוּרִין וְשִׁרְטוּטִין. נְטִיל מְרָה אוּכְמָא
מְסִטְרָא דְתְּהוּם, דְאִיהוּ חֲלָל דְאֶגּוּזָא, וְעֵבִיד צִיּוּרִין וְשִׁרְטוּטִין.

וְתָא חוּזִי, תַלְת קְטָרִין בְּבַר נֶשׁ מְסִטְרָא דְדְכִיו, וְאִינּוּן נְפִשָׁא רוּחָא וְנִשְׁמַתָּא. נְפִשָׁ,
נְטִיל עֲפָרָא וּמִיא וְאִשָּׁא וְרוּחָא. הָאִי נְפִשׁ סְטָא לִימִינָא, וְנְטִיל מִיא כְּלִיל בְּפּוּמָא
דְאַרְיָה, וְעֵבִיד צִיּוּרִין. וְהִיא מִיא דְנְטִיל, אִיהוּ מְמוּחָא, וְאֲתַפְלַג לְאַרְבַּע מוּחִין.
וְרְזָא דְמְלָה (בְּרֵאשִׁית ב) וּמִשָּׁם יִפְרֵד וְהִיה לְאַרְבַּעַה רָאשִׁים. אִינּוּן גִּיחוּן פִּישוּן פְּרַת
חֲדָקַל.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ובזמנא דייתי משיחא, כל חד וחד מאבהו, אחזי פעולתיה. הדיא הוא דכתיב, (שם א) תוצא הארץ נפש חיה למינה, דאיהו חיתו ארץ, אפיק זרעא דיליה, כל חד ביחוסיה. ודיא זרעא דיצחק, דאיהו נפש חיה, דאינון מינה, וזרעא דילה באומה דא, זרעא דאינון עמי הארץ, דחיה דאיהי שור, דרגא דיצחק.

(שם) ויאמר אלהים ישרצו המים, אליו מאריהון דחכמה, דאיהי נפש חיה, דאינון כנונין דמתרביין בימא דאורייתא. ואינון מסטרא דאריה דימא, דאיהו כשר בים. דאריה דסטרא אחרא איהו פסול ביבשתא, ואריה דימא איהו לימינא, דאברהם, וביה הרוצה להחכים ידרים.

ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים, ודיא פני נשר אליו זרעא דיעקב, דאינון מארי פקודי דאורייתא.

(שם) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה, היבשה, דיא אדם דאתנטייל מד' סטריין דעפרא. כד אתקיים בה, יבשה הארץ ממי טופנא, יפקון מן גלותא. ודיא דמלה ויהי כ"ן, דאיהו שבועין שניין.

ביומא קדמאה, עביד עבידתיה לאנהרא לון, הדיא הוא דכתיב, (שמות י) ולכל בני ישראל היה אור. ועוד (שם יג) וה' הולך לפניהם יומם וגו', כגוונא דמצרים. ביומא תנינא, ויהי מבדיל, אפריש לישראל מנייהו, הדיא הוא דכתיב ולא קרב זה אל זה כל הלילה.

ביומא תליתאה, אעבר לון בימא. הדיא הוא דכתיב, (בראשית א) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה. כתיב הכא ותראה היבשה, וכתיב התם (שמות יד) וישם את היים לחרבה.

אור דיומא קדמאה, מיניה נהרין שמשא וסיהרא, ביומא רביעאה. ועלייהו אתמר, (שם יג) וה' הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם.

יומא תנינא, ביה אתברי ימא. הדיא הוא דכתיב, (בראשית א) יהי רקיע בתוך המים. ויום חמישאה, מיניה אפיק נוני ימא. דכמה דמאורות דיומא רביעאה תליין ביומא קדמאה, הכי נונין דיומא חמישאה תליין ביומא תנינא. יומא תליתאה, איהו פליל מפלא, איהו דרגא דיעקב, דאיהו נשרא, פלילא ממיא ואשא. ויומא שתיתאה, ביה תלייא, וביה אתברי אדם, מההוא עפרא דיומא תליתאה.

יומא קדמאה אברהם, דדרגיה חסד, לקבליה הוא נצח, ואהרן כהנא נהיר אנפוי כשמשא, איהו לקבליה, יומא רביעאה, דיא בדא תליא, הדיא הוא דכתיב, (תהלים טז) נעימות בימינך נצח.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יומא תננינא יצחק, דדרגיה גבורה, לקבליה יומא חמישאה, דאיהו הוד, דרגא דדוד.

יומא תליתאה יעקב, לקבליה יומא שתיתאה, שלמה, דדרגיה יסוד, דאיהו שלום ה', ועליה איתמר (במדבר כה) הנני גותן לו את בריתי שלום.

יום שבת, מלכות, דרגא דבן י"ה, דאיהו ו'. דמהלך חמש מאה שנין, דאינון חמש ספירות, מטי ליסוד, לאתחברא בה'. ויום שבת איהו משה רבנו, דדרגיה בינה.

יום שבת פליל פלא, פגוונא דא, (בראשית ב) ויכל אלהים ביום השביעי, דא יומא קדמאה. מלאכתו, דא יומא רביעאה. וישבת ביום השביעי, דא יומא תננינא, מכל מלאכתו אשר עשה, דא יומא חמישאה, דביה אתחרב בי מקדשא, ולא הוה בנינא ביה באלף חמישאה. ויקדש אותו, דא יומא תליתאה, כי בו שבת מכל מלאכתו, דא יומא שתיתאה.

אשר ברא אלהים לעשות, דא גופין לנשמתין דרשיעייא. דלא בעא למעבד לון גופין, דאזלין פלהו נע ונד. ודא רזא (משלי יא) יד ליד לא ינקה רע.

וישבת דכלהו, נייחא דכלהו, יהא משה. דאיהו דוגמת בן י"ה, דבת זוגיה מלכות, שבת ודאי, דעלה אתמר (תהלים קג) ומלכותו בכל משלה, דאיהו מלאכות דאדכיר ביומא דשבתא.

ולא כמא דחשבין טפשיין, דקודשא בריך הוא עביד עבידתא, או טרח למעבד עבידתיה, ונח ביומא שביעאה, פבר נש דטרח בעבידתיה, ולבתר דסיים נח. חס ושלום, אלא בכל זמנא דשכינתא איהי בגלותא, אתמר בה (בראשית ח) ולא מצאה חיונה מנוח, דלא אשתכח צדיקא, דיהא לה נייחא ביה.

ונייחא דילה, אינון צדיקייא, דנחתת בהון, פגון אברהם ואהרן וזרעיה. יצחק ודוד וזרעיה. יעקב ושלמה וזרעיה. ועליהו אתמר, (בראשית ב) ויכל אלהים ביום השביעי, וישבת ביום השביעי, ויברך אלהים את יום השביעי, ויקדש אותו. יומא דכלהו, נייחא דכלהו.

יום השביעי, משה, פליל פלהו, ביה נח שכינתא מפלהו, ודא איהו וישבת ביום השביעי, שביתה דאלהים ודאי, דאיהי שכינתא, ולא אמר וישבת ה', דאימא איהו דטרחא בבנין, הדא הוא דכתיב, (ישעיה ב) ובפשעיהם שלחה אפכם.

ובגין דא ד' יסודין, פל חד עביד עבידתיה, חד אריה, והא איתמר. תננינא שור, סומקא פוורדא, סטא לשמאלא, נטל גוון אשא ועביד ציורין ושרטוטין ואתריה בלבא.

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לִימוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

נֶשֶׁר, אֶתְרִיהַּ בְּגוֹפָא, נָטַל רוּחָא כְּלִילָא בְּפוּמָא, סָטָא לְאַחוּרָא, וְנָטִיל גְּוֹן חַד
מְסִיחָרָא, סָטָא לְקַמִּיהַּ, וְנָטַל גְּוֹן חַד מִשְׁמָשָׁא, סָטָא לְיַמִּינָא וְשְׂמָאלָא וְנָטִיל תְּרִין
גְּוֹנִין מִנִּיחֹהּ, אֶשְׁתַּכַּח כְּלִיל מִכָּל גְּוֹנִין. וְהָאִי אִיהוּ נֶשֶׁרָא רַבְרָבָא, מְאֲרִי דְנוּצָה,
רַב גְּדַפִּין, כָּל גְּוֹנִין בֵּיהּ אֶתְחַזְיִין.

אָהֶם סָטָא לְעִילָא, וְשְׂרִיָּא בְּדִיוֹקְנָא דְאַנְפִּין, וְרִשִׁים תַּמָּן דִּיוֹקְנָא דְכְּלָהוּ חִיוֹן,
וְאֶתְלַבֵּשׁ בְּכְּלָהוּ, וְאֶתְחַזֵּי דִיוֹקְנֵיהּ בְּהוּ. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (יחזקאל א) וְדַמּוֹת פְּנֵיהֶם
פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְּׂמָאל לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵי נֶשֶׁר
לְאַרְבַּעַתָּן. וְרִשִׁים בְּהוּן צִיּוּרִין וְגְוֹנִין דְאַנְפִּין, וְשְׂרַטוּטִין דְמַצְחָא.

בְּהוּן רִשִׁים תְּלַתִּין וְתֵרִין שְׁבִילִין, דְאַיְנוּן נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה. וְכּוֹלָהוּ אֶתְכַסִּיין
בְּתַלְתִּין וְתֵרִין, בֵּין אַנְפִּין וְגְדַפִּין דְחִיוֹן, דְשֵׁשׁ עָשָׂר אַנְפִּין אֵינּוּן לְאַרְבַּעַתָּן לְד' חִיוֹן,
וְשֵׁשׁ עָשָׂר גְּדַפִּין סְלָקִין ל"ב. הֵכִי אֵינּוּן שְׂרַטוּטִין דְמַצְחָא, וְשְׂרַטוּטִין דְעֵינִין.

תְּלַת עָשָׂר גְּוֹנִין אֵינּוּן בְּצִיּוּרִין דְאַנְפִּין דְקוּ הַמְּדָה. וְכּוֹלָהוּ גְּוֹנִין אֲזֻלִּין בְּקוּ
הַמְּדָה, בְּאוּרַח קְשׁוּט, וְכּוֹלָהוּ רִשִׁימִין בּוּא"ו. תְּרִין וְתַלְתִּין שְׁבִילִין מְצוּיִרִין בּוּו"ד
ה"א ה"א.

תְּרִין עָשָׂר גְּוֹנִין, דְתַלְתִּין חִיוֹן, דְאַיְנוּן ו"ו, וְדַמּוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, א דְמִתְלַבֵּשׁ
בְּהוּן וְאֵיתְכַסִּי בְּהוּן. ו' לְתַתָּא, ו' לְעִילָא. ו' לְעִילָא, שִׁית גְּוֹנִין עִילָאִין. ו' לְתַתָּא,
שִׁית גְּוֹנִין תַּתָּאִין. בְּשִׁית גְּוֹנִין עִילָאִין פְּרַח לְגַבֵּי עִילָא. וּבְשִׁית גְּוֹנִין תַּתָּאִין פְּרַח
לְגַבֵּי תַתָּא.

וְרִזָּא דְמַלְהָ, (ישעיה ו) בְּשִׁתִּים יְכֹסֶה פְּנֵיו וּבְשִׁתִּים יְכֹסֶה רַגְלָיו וּבְשִׁתִּים יַעֲוֹפֶה,
אֲלִין אֵינּוּן דִּיוֹקְנֵין, דְאֶתְלַבֵּשׁ בְּהוּן א' עֲלִיאָה, דְאִיהוּ תַפְּאָרַת. אָדָם, יו"ד ה"א
וּא"ו ה"א. אֲלִין אֵינּוּן נְתִיבִין דְחֲכָמָה, נְתִיב לָא יְדַעוּ עֵיט, א', דְאִיהוּ אָדָם, עֲלִיהַּ
אֶתְמַר בְּמוּפְלָא מִמָּךְ אֶל תְּדַרְשׁ וּבְמִכּוּסָה מִמָּךְ אֶל תַּחְקֹר. דְאִיהוּ דְאֶתְעַטֵּר בְּגְוֹנִין
דְאַיְנוּן ו"ו, וְאִיהוּ לָא אֶתְגַּלְיָא, עֲלִיהַּ אֵיתְמַר (דברים ד) כִּי לָא רְאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה.

וְאֵית לְתַתָּא דְמוֹת אָדָם, וְלָא אָדָם. עֲלֵה אֶתְמַר (במדבר יב) וְתְמוּנַת ה' יִבִּיט וְדָא
נֶפֶשׁ הַשְּׂכֵלִית, מְסַטְרָא דְמַלְכוּת, דְרִשִׁים כָּל גְּוֹנִין אֲלִין, וְאִיהִי אֶתְקַרִּיאַת יו"ד ה"א
וּא"ו ה"א, וְדָא אִיהוּ מ"ה לְמַטָּה.

רוּחַ רִשִׁים רִשִׁימִין בְּמִלְאֲכֵיָא, דְאַיְנוּן ד', מִיכָא"ל גְּבַרִיא"ל גּוּרִיא"ל רְפָא"ל.
וְסָלִיק לְעָשָׂר, דְאַיְנוּן: אַרְאֵלִי"ם. שְׂרָפִים. חֲשְׂמֵלִים. שְׁנַאֲנִים. תְּרִשִׁישִׁים. אוּפְנִים.
אַלְהִים. אִישִׁים. חִיּוֹת. בְּנֵי אֱלֹהִים.

וְכְּלָהוּ מִתְלַבֵּשִׁין וְנַהֲרִין בְּגְוֹנִין דְאַנְפִּין. דְגְּוֹנִין אֵינּוּן לְבוּשִׁין לְאַיְנוּן מְלָאֲכִין,
כְּגוּפָא דְמִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשִׁין. וְאַיְנוּן אֶתְחַזְיִין דִּיוֹקְנֵין בְּלְבוּשִׁין, לְנַבִּיאָה. וְרוּחָא דְאִיהוּ

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תפארת, רכיב במלאכיא, ברוחא דאיהו רכיב בגופא, ורוא דמלה, (חבוק ג) פי תרכב על סוסיה מרכבותיה ישועה.

נשמתא איהי מסטרא דבינה, ועלה שרייא מחשבה דלית לה סוף. ובה, לית דמיון, ולית צורה, ולית דיוקנא. בגין דאיהי עלמא דאתי. ולית בה לא גופא, ולא דיוקנא, כמה דאוקמוה מפל מקום, העולם הבא אין בו לא גוף ולא גויה. ונשמתא אתלבש בכורסיא, דאיהו אדם דבריא, ובארבע סטרין דילהון. תמן איתמר, (דברים ד) כי לא ראיתם כל תמונה, דעלה איתמר (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתה.

ובהאי מחשבה, הווי מצירין כל נביא, כל דמיונין וכל צירין לתתא מינה. ולעילא מינה לא תפסין ציור כלל. בה לא הווי יכלין למתפס ציור ולא גוון כלל. כל שפן לעילא מינה.

וצריך לאחזרא למלה קדמאה. עיינין ירוקין דסטרא דדכיא, רחמים אינון מסטרא דת"ת, וירוקא דילהון מסטריה. איהו נהיר בנהורא דאבן מרגלית.

דבגין דא אתקריאו ספירן ספירות, דנהרין גווינין דילהון כספירים יקירין, ולא כספירים דאינון פסולות דעלמא שפלה, אלא פאבנין יקירין ומרגלאן דגנתא דעדן, דנהורא דלהון מסוף העולם ועד סופו. ואלין אינון ספירן דנהרין לבר נש באורייתא כולא, עד דלית שיעורא.

דאית מרגלאן ואבנין יקירין, דאינון מנשמתא ורוחא ונפשא, דכרסייא יקרא, ומלאכיא, וד' סטרי עלמא. נהורא דאלין מרגלאן אית ליה שיעורא, ואית ליה רישא וסופא. אבל לנהורא דנשמתא ורוחא ונפשא דאינון באורח אצליות, מבינה ותפארת ומלכות, לית ליה שיעורא.

ואלין אינון באורח אצליות, אבל אחרנין, איתמר בהון ספיר גיזרתם, כמה דאוקמוה קדמאי, כל הנשמות גזורות מפסא הכבוד.

וכל אלין גווינין נהירין בעיינין דגופא דגן עדן. ובהון שבחת אורייתא לשכינתא. ומשה בגין דאתלבש בההוא גופא דגנתא דעדן דלתתא, איתמר ביה (שמות לד) ויראו מגשת אליו.

ובגן עדן דלעילא איתמר ביה, (שם לג) ופני לא יראו, דאף על גב דבכל אתר איהו קודשא בריך הוא. אית אתר דאתגלייא ביה, ואתר דלא אתגלייא ביה כל כף. ודא איהו רוא דאספקלריא המאירה, ואספקלריא שאינה מאירה.

כגוונא דא אית באורייתא כמה לבושיין, כמה אנפין, דאתקריאו פנים הנראים, ופנים דאינם נראים. וקודשא בריך הוא לא אתגלי באורייתא, אלא לכל חדא כפום עובדוי, וכפום נשמתייה ורוחיה ונפשייה מאתר דאתגזרו.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עיינין אינון פגוונא דגלגל, דמגלגל עיגולין מסטרא דמים. ודא איהו רזא דגלגלים. ואזלין בקו המדה, באריכו דילהון, בעמיקו דילהון.

ורזא דמלה (ישעיה מ) מי מדד בשעלו מים. ואינון ה' מדודים מדד בה, פגון זה::
ואינון א א ו א א כיצד, מי מדד

בשעלו מים ז א. ושמים בורת תפן א. וכל בשליש עפר הארץ א. ושקל בפלס הרים א. וגבעות במאזנים א.

ואינון ו, קו דנפיק מן המדה דאיהי י', ומדיד ה' מדודין בהם, בחמש ספיראן דכלילין בה' תתאה. ודאי י' דילה, איהי מדה דילה.

סדר הלימוד ליום ו תמוז [יום 272 בשנה]

ואינון ד' גוונין דעינא, מדד בהון לד' סטרין. וקו איהו ו', גלגל דאיהו י' עם ו' אתעביד גלגול. דסליק לחושפן ע"ב.

כה גלגל דעינא אתהפך בקו דאיהו ו', ומתהפך עינא ביה לחוורא, אתגלייא ביה דאיהו גלגול דיליה, מזמנא קדמאה מסטרא דחסד. ואם יתעסק באורייתא, חכים יהא, מסטרא דמינא, בגין דתמן אתמר בה, הרוצה להחכים ידרים.

ואי לא יתעסק באורייתא, יהא חכים במלין, לצייר בידיה כמה ציורין, דכמה מלאכות, אף על גב דלא אוליפו ליה בהאי עלמא. דמאן דלא עביד מלוי מלבוי וממחשבתיה עד דאוליפו ליה, האי לאו איהו בגלגולא דא כלל.

וכד גלגל דעינא אתהפך לשמאלא באדימו, דשליט על גוונין אחרנין, איהו מזמנא תניינא גלגולא דיליה. והאי יהא עתיר בלא טורח ובלא מזל ועליה איתמר הרוצה להעשיר יצפין. ויתקרב בר נש לגביה, דוותרן יהא בממוניה, בגין דלא טרח ביה, דההוא דטרח בממוניה לא תתקריב לגביה, דקמצן יהא.

וכד גלגל דעינא אתהפך לירוקא, דשליט על כל גוונין. דא איהו בגלגולא תליתאה. ויהא חכים באורייתא, ועתיר בממונא דלא טרח ביה. דא איהו שלים מפלא, מסטרא דיעקב, דאיתמר ביה (בראשית כה) ויעקב איש תם. (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.

וכען צריך לפרשא, מאן איהו עין דאתגלגל בגלגולא דתלת גוונין, אלין אדם קדמאה דסטרא דכייא, דאית אדם אחרא מסטרא דמסאבו. ולא עוד, אלא תלת אדם אינון: אדם דבריא, אדם דיצירה, אדם דעשיה, מסטרא דדכיו. ואית אחרא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מסטרא דמסאבו, דאיהו אדם בליעל, איש און, יצר הרע. אדם טוב, יצר הטוב. דהכי אוקמוה קדמאין, (קהלת ז) גם את זה לעמת זה עשה האלהים.

וכען צריך לפרש אדם דסטרא דכיא. תא חזי, כד אתלבש אדם דדכיו, באברהם, אתלבן ביה. וביצחק אצטריך. הדא הוא דכתיב, (זכריה ג) וצרפתים כצורף את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב. ביצקב, אחזי דיוקניה, ועביד תולדין.

והאי אמאי. אלא ליצר הטוב וליצר הרע, דאינון אדם טוב אדם רע, מני קודשא בריך הוא תלת פקודין. עבודה זרה. גלוי עריות. ושפיכות דמים. עבודה זרה, הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) ויצו ה' אלהים על האדם לאמר. ואמרו מארי מתניתין, לית צו אלא עבודה זרה. על האדם, זה שפיכות דמים. לאמר, זה גלוי עריות.

ובצווי דא הוו פחדא יצר הטוב ויצר הרע. לבתר דעבר יצר הרע על צווי דקודשא בריך הוא, גזר עליה מיתה. אמר, מה אעבד, אם אנא אימות איהו נטיל עבד אחרא. דיצר הרע איהו עבד, ובת זוגיה שפחה, ואתריה ירית ליה ההוא עבד.

מה עבד, אזל איהו ואתתיה, לפתאה לאדם ולאנתתיה דסטרא טבא. בת זוגיה דיצר הרע לילית, פתי לאדם דאיהו יצר הטוב, ובגינה איתמר (שם ג) האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ. ויצר הרע פתי לחוה, וגרמו לון מות.

בגין דא, קודשא בריך הוא אפשיט לאדם דאיהו יצר הטוב מגופיה בגן עדן וממלבושי, ליה ולאנתתיה, הדא הוא דכתיב, (שם) וידעו כי ערומים הם. וגירש לון מגן עדן, הדא הוא דכתיב, (שם) וגירש את האדם. את, בת זוגיה עמיה.

ונחית לון לשבע ארעין, דאינון: גיא. נשיה. ציה. ארקא. ארץ. אדמה. תבל. עבד תיובתא, הוה מצפצף ועולה. ועם כל דא הוה ערום בלא לבוש הוא ואתתיה.

מה עבד קודשא בריך הוא. אייתי ליה בגלגולא באברהם, ולאנתתיה בשרה. וקודשא בריך הוא הוה מלבן ליה בכורא דכספא, דאיהו מעורב באברא, דאיהו עופרת, מיד דארמי ליה בנורא, אתלבנא כספא, ואפיקת זוהמא, דאיהו עופרת לבר, וכגוונא דא אתלבן אדם באברהם. ואפיק מניה זוהמא לבר, ודא ישמעאל, דאיהו זוהמא דהטיל חויא בחוה.

לבתר אתגלגל ביצחק, בת זוגיה דאדם, ואסתמק בנורא, ואפיק זוהמא לבר, ודא עשו. וסומקא דיליה כדמא דשחיטה. ובגין דאתגלגל נוקבא ביצחק, אתקרי שמאל נוקבא.

לבתר עאלו תרווייהו ביצקב ובת זוגיה, ואפיקו מניה זרעא. וגוונא דיליה הוא ירוקא דיליה דסחרא. ודא איהו (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עיינין אוכמין חשוכין, תמן לילית, דאיהי חשוכא אפילה, פתיא אוכמא. ועיינין אוכמין עקימין, ודאי תמן שבתאי, דעליה אתמר (משלי ג) מארת ה' בבית רשע. דההוא גוון חשוד, שליט על גווי אחרנין.

ולמאן דאסתפל ביה לילית או שבתאי באילין עיינין, מארה ועניותא וכפנא ומותנא ייתי. אסתמר מניה, (שם ה) דרגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו. וכל משא ומתן דעביד בר נש קדם מארי דעיינין אלין, אתאביד.

וצריך בר נש דלא ישתכח בשבעה קדמיה ביומין דחול, אלא בשבת, דלית ליה שלטנותא עליה ואם אשתכח ביומין דחול בשבעה קדמיה, ואסתפל ביה בעינא בישא, לא אשתזיב מניה ממיתה או מעוני. וחוטמא ופומא ואנפוי דהאי בר נש לא אינון על קו היושר.

עיינין אוכמין שפירן, על קו היושר, איהו מסטרא דשבת, דאיהי בת עין שפירא. עלה איתמר, (שה"ש א) שחורה אני ונאווה. האי איהו בדיוקנא דשבת, דאיהו שקול לאורייתא כולה.

ובשבת צריך לאחזאה שובעה, בהפוכא דשפחה לילית. וצריך באתר דעציבו דשבתאי, לאחזאה חדוה, באתר דחשוכא. שרגא. באתר דעינוי, ענג. למעבד תמן שינוי בכלא.

דלילית מרה אוכמא, צמאון דלית ביה מים, דאיהו (בראשית לו) הבור רק אין בו מים, אבל נחשים ועקרבים יש בו. ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב. יוסף דאיהו בגובא, דא ישראל דאינון בגלותא דילה, בההוא בור.

ומאן דאוקיר שבת, ימלט ממנה. (קהלת ז) וחוטא ילכד בה. חוטא דמחלל שבת, ילכד בה, דאיהי חילול שבת ודאי, חללה זונה. דמאן דנטיר אות שבת או אות ברית, מחלל ליה, ביה אתקרי צדיק, ואשתזיב מינה. ולא עוד אלא דסליק למלכות, דאיהי שבת ודאי.

ויוסף בגין דנטיר ברית, אשתזיב מן גובא, ומן נחשים ועקרבים דילה. ולא עוד אלא דזכה למלכות. וישראל דנטרין שבת ואות ברית מילה, איתמר בהון כל ישראל בני מלכים, ואלמלא נטרין ישראל שבת אחד פהלכתה מיד נגאלין.

וכל בר נש דאיהו עיינין אוכמין על קו היושר, דאיהי קו המדה, ענג איהו וחדוה ושבעא, וותרן, ועיינא טבא. ובעי לאתפארא בלבושין שפירין. בגין דאיהו בן דשבת, בן מטרוניתא ודאי. ובהפוכא בן לילית. עד הכא רזא דעיינין. ודאי איהו רזא דאנשי חיל.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יְרֵאֵי אֱלֹהִים בְּשִׁמְעָה, דְּתִלְיָא בְּאוּדְנִין, דְּתַמְן יִרְאֵה. הַדָּא הוּא דְכְּתִיב, (חבקוק ג) ה' שִׁמְעֵתִי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי.

פּוֹתֵלַת צְלוֹתִין אִינוּן, חַד תִּלְיָא בְּרֵאִיה. וְתַנְיִנָא בְּרִיחָא. וְתִלְיָתָא בְּשִׁמְעָה. פְּה, אִיהוּ שַׁבַּת, כְּלוּלָה מִכְּלָהוּ. אִיהִי תְּפִלָּה לְעַנִּי, דְּאִיהוּ צְדִיק, וְאִיהוּ יוֹם הַשַּׁבָּת. וְצְלוֹתָא דְּפֶסַח, אִיהִי כּוּרְסֵיָא דְּרַחֲמֵי. וְצְלוֹתָא דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כּוּרְסֵיָא דְּדִין. וְתַמְן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ דִּיין, וְכֹל צְבָא הַשָּׁמַיִם קְיַמִּין עֲלֵיה, מִיַּמִּנָא וּמִשְׁמַאלָא. כְּגוּוּנָא דְּשַׁעְרָא, דְּתִלְיָא בְּתַר אוּדְנִין, מִיַּמִּנָא וּמִשְׁמַאלָא.

וְהָא אוּקִימָנָא לְעֵיל, דְּצְרִיךְ לְבַעְרָא לֹון, אִם אִינוּן תְּחוֹת אוּדְנִין, לְאַתְגְּלָאָה אוּדְנִין, דְּאִינוּן תְּרַעִין דְּצְלוֹתָא. דְּכַמָּה מְאָרֵי דְּדִינִין סְתַמִּין תְּרַעִין, בְּחוּבִין דְּיִשְׂרָאֵל. וְצְלוֹתָא לְבַר, דְּלֹא מְנִיחִין לָהּ לְאַעְלָאָה בְּהִיכְלָא דִּילֵיה, דְּאִיהוּ אַדְנִי. וְאִיהִי קְרָאָה לְתַרְעִין דְּהִיכְלָא דִּיפְתַחִין לָהּ. וּבְנֵהָא לְתַתָּא קְרָאָן בִּיחֻדָּא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, לְקָלָא דְּצְלוֹתָא דִּילָךְ, דְּאִיהִי לְתַרְעָא דִּילָךְ.

וְאִם מְבַעְרִין שְׁעָרִין דְּתְּחוֹת אוּדְנִין, דְּאִינוּן מְאָרֵי דְּדִינִין, מִיַּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ יִשְׂרָאֵל, דִּיין אַמַּת, אַפְתַּח הִיכְלָא דְּתִיעוּל צְלוֹתֵיה. וְדָא אִיהוּ אַדְנִי שְׁפַתֵי תְּפַתַּח, פְּתַח הִיכְלָל דְּאִיהוּ אַדְנִי בְּחוּשְׁבוֹן, וְיִיעוּל צְלוֹתָא.

וְצְלוֹתָא דְּיִשְׂרָאֵל לְעֵילָא, אִיהִי מְלָכוֹת, וְאִיהוּ תְּפֹאֲרַת. וְצְרִיכִין יִשְׂרָאֵל דְּלֹא יִסְלְקִין לָהּ לְעֵילָא, עַד דִּיתְּבַעְרוּן דִּינִין מִתְּרַעָא, וְיִהוּן צְוּחִין בְּהַ לְגַבִּיָּה, בַּעֲשָׂרָה מְלָכוֹת, וּבַעֲשָׂרָה זְכוּרֹנוֹת, וּבַעֲשָׂרָה שׁוֹפְרוֹת.

דְּצְלוֹתָא דְּמְנַחָה, אִיהִי דִינָא דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה. וּבְגִין דָּא תְּקִינוּ עֲשָׂרָה שׁוֹפְרוֹת, דְּאִינוּן: קִשְׂרָ"ק, קִשְׂ"ק, קִרָ"ק. לְסִלְקָא לָהּ בַּעֲשָׂרָה, דְּלִית שְׂכִינְתָא שְׂרִיָּא בְּפָחוֹת מַעֲשָׂרָה. וּבְגִינֵיהוּ אִיתְּמַר (בראשית יח) לֹא אֲשַׁחֲיַת בַּעֲבוּר הַעֲשָׂרָה.

בְּשַׁבְּרִים, (שמות כג) שִׁבְרַתְּ שִׁבְרֵי מִצְבוֹתֵיהֶם, דְּקְיַמִּין קָדָם תְּרַעִין, דְּלֹא מְנִיחִין לְאַעְלָא צְלוֹתָא. בְּתַרְעָה, תְּפַסִּין לֹון בְּשִׁלְשָׁלָאִין. בְּתַקִּיעָה, (במדבר כה) וְהוֹקַע אֹתָם לָהּ נֶגֶד הַשָּׁמַיִם. בְּגִין דְּלֹא יִהְיִו יְקָרָא לְמִטְרוֹנִיתָא, לְאַעְלָא בְּתַרְעִין דִּילָהּ.

וּבְשַׁעְתָּא דְּדִינִין פְּנוּין מִתְּרַעִין דְּהִיכְלָא דְּמִלְכָּא, סְלִקָּא צְלוֹתָא בְּכַמָּה שִׁרִּין וְתוֹשְׁבַחוֹת וְהוֹדָאוֹת דְּצְלוֹתָא. וְחִיּוּן כְּלָהּ פְּתַחִין גְּדַפְיָהּ, לְקַבְּלָא לָהּ בְּחֻדָּה, הַדָּא הוּא דְּכְּתִיב, (יחזקאל א) וּפְנֵיהֶם וּכְנַפֵּיהֶם פְּרוּדוֹת. כְּלָהּ פְּרוּדוֹת לְעֵילָא לְקַבְּלָא לָהּ.

וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפֵּיהֶם, בְּגִין דִּישְׁמַע מְלָכָא, דְּמִטְרוֹנִיתָא קָא אַתֵּיא, וְיִפְתַּח הִיכְלָא לְגַבְּה. הַדָּא הוּא דְּכְּתִיב, (תהלים נא) אַדְנִי שְׁפַתֵי תְּפַתַּח. מִיַּד אַפְתַּח מְלָכָא הִיכְלָא, וְקַבִּיל לָהּ בְּחֻדָּה, וְיִיעוּל עִמָּה בְּהִיכְלֵיהָ. אִימְתִי בְּצְלוֹתָא דְּעַמִּידָה. מִיַּד אִיתְּמַר בְּחִיּוּן, בַּעֲמָדָם תְּרַפִּינָה כְּנַפֵּיהֶם.

זֹהַר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתַקּוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

בְּהִיּוֹא זְמַנָּא, אִיהוּ יְהוּ"ה בְּהִיכְלִיָּה, כְּגוֹנָא דָּא יֵאֵהְדוּנָה"י. בְּהִיּוֹא זְמַנָּא, מֵאֵן דְּבַעֵי לְמִישְׁאֵל שְׁאֵלְתִּיהָ, יִשְׁאֵל. הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב, (דְּבָרִים ל"ב) שְׁאֵל אֲבִיךָ וַיְגַדְךָ. (תְּהִלִּים ב') שְׁאֵל מִמְּנִי וְאַתְּנָה גוֹיִם נַחֲלַתְךָ. וְהִבֵּן שׁוֹאֵל מֵאַבְיוֹ, בְּאַמְצָעוֹת דְּצְלוֹתָא. בְּהִיּוֹא זְמַנָּא דְּאִיהוּ יְהוּ"ה בְּהִיכְלִיָּה, אֲזַ תְּקַרָּא וְה' יַעֲנֶנָּה.

וְאִית גִּימִין דְּשַׁעְרָא, דְּהִיּוֹא דְּאִיתְמַר בֵּיה (דְּנִיָּא ל' ז) וְעֵתִיק יוֹמִין יְתִיב לְבוּשִׁיהָ כְּתִלְג חִיּוֹר וְשַׁעַר רִישִׁיהָ כְּעֵמֶר נְקִי. וְכִלְהוּ רַחֲמֵי. לִית גִּימָא דְּלֵא אִית לִיה מְבוּעָא, וְדָא י'. גִּימָא אֲרִיכָא דָּא ו'. קְמִיטָא ה' זְעִירָא. אֲרִיכָא וְקְמִיטָא לְתַתָּא, דָּא ה' עִילָאָה, דְּאִית בָּה דִּינָא וְרַחֲמֵי. דְּקְמִיטָא וְלֵא אֲרִיכָא, דָּא ה' תַּתָּאָה, דְּאִיהוּ כְּלָא דִּינָא.

וְכָל גִּימָא וְגִימָא, אִיהוּ עֲלָמָא שְׁלִימָא, וְעֲלִיָּהוּ אִיתְמַר (ש"ה"ו ז) וְעֲלָמוֹת אֵין מְסֻפֶּר. בְּגִין דָּא אֲמַרוּ מְאָרִי מִתְּנִיתִין כָּל צְדִיק וְצְדִיק יֵשׁ לוֹ עוֹלָם בְּפָנֵי עֲצָמוֹ. וְאִיהוּ גִימָא חֲדָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עֲלָמָא שְׁלִימָא. וּבְגִינָה אִתְמַר, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְדַקְדֵּק עִם הַצְּדִיקִים אֲפִילוּ כְּחוּט הַשַּׁעֲרָה.

וְצְלוֹתָא דְּשַׁחְרִית, כַּד סִּלְקָא כָּל אֲלִין מְאָרִי דְּדִינָא, כְּלָהוּ רַחֲמֵי, וְלֵא מְעַכְבִּין לָהּ לְאֵעֲלָא. שַׁעְרָא יְרוּקָא, לִית תְּמֵן דִּינָא כְּלָל. גִּימִין יְרוּקִין שְׁפִירִין, כְּלִילִין מַחֲוֹר וְסוּמְקָא, אֵינֻן כְּלָהוּ רַחֲמֵי. וְכַד סִּלְקָא צְלוֹתָא בְּהוֹן, כְּלָהוּ חִיילִין דְּגִימִין מְקַבְּלִין לָהּ בְּחֻדְוָה וְרַחֲמֵי.

שַׁעְרָא אוּכְמָא שְׁפִירָא, כָּל גִּימִין דִּילִיהָ, אִתְקַרִּיאָו עוֹלָמוֹת דִּילִיהָ. הֵדָּא הוּא דְּכְּתִיב, וְעֲלָמוֹת אֵין מְסֻפֶּר, וְאֵינֻן חִיילִין דְּשַׁבְּתָא. וְצְלוֹתָא דְּשַׁבְּתָא, אִיהִי שְׁקִילָא לְאוּרִיָּתָא. וְכַמָּה תְּלִי תְּלִים דְּתְּלִין מִינָה אִתְקַרִּיאָו קְנוּצוֹתֵי תְּלַתְּלִים.

שַׁעְרָא חוּרָא מְסֻטְרָא דְּחֶסֶד. סוּמְקָא, מְסֻטְרָא דְּגְבוּרָה. שַׁעְרָא יְרוּקָא, מְסֻטְרָא דְּתַפְּאֶרֶת. אוּכְמָא, מְסֻטְרָא דְּמַלְכוּת. דְּאִיתְמַר בֵּיה (ש"ה"א א) שְׁחוּרָה אֲנִי וְנָאוּת. הָרִי אַרְבַּע תְּקוּנִין דְּשַׁעְרָא, דְּשַׁרְיָא עֲלִיָּהוּ יְהוּ"ה.

י"ג תִּיקוּנִין אֵינֻן דְּתְּלִין מִשַּׁעְרָא, ג' לְכָל סֵטֶר, לְד' סֵטֶרִין, וְאֵינֻן וּא"ו. עֲלִיָּהוּ אִיתְמַר (ש"ס ה) קְנוּצוֹתֵי תְּלַתְּלִים. לְעִילָא בְּרִישָׁא, בְּפִלְגוּ דְּרִישָׁא, מִתְּפִלְגִין אוּרְחִין בְּשַׁעְרָא, לְתַלְתִּין וְתִרִין שְׁבִילִין, בְּחוּשְׁבֵּן יו"ד ה"א ה"א. וְכִלְהוּ שְׁבִילִין אֵינֻן בִּימָא, דְּאִיהוּ מוּחָא. וְאֲלִין תִּיקוּנִין אֵינֻן בְּרִישָׁא דְּהִיּוֹא גוּפָא דְּגֵן עֲדוֹן, וְכִלְהוּ תִיקוּנִין אִית בֵּיה, עַד הֶכָּא יִרְאִי אֱלֹהִים.

אֲנָשִׁי אַמַּת, בְּדִיקוּנָא דְּאֲנָפִין, בְּחוּטְמָא, בְּשֵׁרְטוּטִין דְּמַצְחָא, בְּדִיקוּנָא דְּאֲנָפִין, בְּקִרְיָצִין דְּעַל עֵינִין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, תלת שותפין אינון, אדם דבריא, אדם דיצירה, אדם דעשיה. אדם דבריא, איהי נשמתא, בה חשיב בר נש, ודא עולם המחשבה ודאי אתקריאת. רוח, אדם דיצירה, עולם הדיבור, כד אתלבש ביה מחשבה, בה חשיב, וצייר ציורין דשרטוטין ודיוקנין. ואף על גב דחשיב לון, לית רשו לאפקא לון מהווא חילא דאיתמר ביה מהכח אל הפועל, עד דאתלבשו נשמתא ורוחא בנפשא, ובה אפיקו כלא לפועל. בגין דנפשא איהו עולם המעשה. ובה רוחא בטש במצחא ועביד שרטוטין. בטש בעיינין, ועביד קריצין. בטש בעיינין, ועביד גוונין. בטש באנפוי, ועביד גוונין ותיקונין. נחית לתתא, בטש בידין, ועביד שרטוטין. בטש באברים כלהו דגופא, ועביד דיוקנין. ולית חילא למחשבה ולאן לרוחא לאפקא חילא לעובדא, בלא נפשא.

ועם כל דא דתלת שותפין אלין בפר נש, לית מחשבה דאית לה חילא לחשוב בלא שכינתא עילאה, דתמן חכמה. ולא רוחא דאית ליה רשו לציירא בלא תפארת, דאיהו כליל שית ספירן. ונפשא לית לה חילא למיעבד עובדא בלא מלכות, דאיהו מעשה בראשית, עלה איתמר (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה.

אבל בריאה באלהים דאיהי בינה, הדא הוא דכתיב (בראשית א) בראשית ברא אלהים. ויברא אלהים את שני המאורות הגדולים. (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו. הו"ה איהו ביצירה, הדא הוא דכתיב, (שם) יהי אור ויהי אור. יהי רקיע. בכל אתר ויהי כן, איהו תפארת כליל שית סטרין, הוא טוב דכל יומי בראשית, והוא צייר יצר הטוב, דאיתמר ביה (שם) ויצר ה' אלהים. ביצירה תשכח יהו"ה.

מאן דבעי למיפעל עשיה, מאלין מלאכין דממנן על צלותין, לית ליה רשו למיעבד עובדא בצלותא, אלא בעובדין טבין דתליין במעשה, דבהון נחית שכינתא עליה, דאיהו עולם המעשה, דאיהו מעשה בראשית, דאיהו פועל.

ובינה פת, כ"ח אתון דקרא קדמאה דבראשית, כ"ח מ"ה, דאיהו חכמה, מחשבה. יהו"ה אלהינו יהו"ה כוז"ו במוכס"ז כוז"ו. פעולה דהאי פת לאו איהי, אלא במעשה, דאיהי פועל אדנ"י ודא איהו מהכח אל הפועל. והפועל לית ליה חילא למיפעל בלא דיבור, דאיהו יהו"ה תפארת, דכליל כלא.

הכא לית קיצוץ ופירוד במחשבה ודיבור ומעשה. תפארת כליל כלא, והכי אתכליל כלא בבניה. והכי אתכליל כלא במלכות.

מחשבה מבינה ולעילא עד אין סוף, ומינה לתתא עד אין תכלית. דיבור בתפארת, מעילא לתתא ומתתא לעילא. עשייה במלכות, מתתא לעילא ומעילא לתתא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מחשבה למהוי בה בר נש חשיב בבורא עלמין, ליחדא שמייה עד אין סוף ועד אין תכלית, ואיהו ברא בביתה. הדא הוא דכתיב, (ישעיה מ) וראו מי ברא אלה. מי ודאי.

דבור לאתעסקא ביה באורייתא, ולמנדע מניה יוצר הכל, דעליה איתמר יוצר אור. ולית אור אלא תורה. הדא הוא דכתיב, (משלי ו) פי נר מצוה ותורה אור. ודא איהו יוצר, דצייר ביה בבר נש אנפין ועיינין ואודנין וחוטמא ופומא, לאתעסקא באורייתא, ולמנדע ליה מניה.

כגוונא דא צייר פומא, למללא באורייתא. צייר עיינין, לאסתכלא בנהורא דאורייתא. צייר ביה אודנין, למשמע בהון פתגמי אורייתא. אלן אינון שית סטרין דכליל תפארת, תרין עיינין, תרין אודנין, פומא ולשון.

צייר חוטמא, ובה (בראשית א) ויפח באפיו נשמת חיים, למהוי חשיב בה בייחודא, כמה דאיתמר, (ישעיה מד) אנכי ה' עשה כל, דא שכנתא תתאה. מניה יהיב בבר נש נפש השכלית, למנדע מניה בכל עובדין דאורייתא, דאינון פיקודין דאורייתא, להווא דאתקרי עושה כל.

ואינון תלת קטירין, דיהיב בבר נש. נשמה השכלית, למנדע בה לעושה כל עלמין, דאיהו אומר ועושה, מדבר ומקיים, ואיהו בורא יוצר ועושה. כלא חד. איהו מלגיו, איהו אפיק כלא מפח לפועל. ואיהו משנה עובדוי, וביה לית שנוי.

ואיהו הוא דמסדר כל ספיראן, ואית בספירן, מנייהו, רב ובינוני וזעיר, כל חד על סדורא, וביה לית סדר. ואיהו ברא כלא בביתה, ולית מאן דברא ליה. איהו צייר ויצר כלא בתפארת, וליה, לית ציור וצייר. איהו עביד כלא במלכות, ולית מאן דעביד ליה.

ובגין דאיהו באלין עשר ספירן מלגו, דבהון ברא וצייר ועבד כלא, שוי תמן יחודיה, לאשתמודעא ליה תמן. וכל מאן דאפריד בשום ספירה מחברתה מאלין עשר ספירן, דאתקריאו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, כאלו אפריד ביה.

ואיהו דמייחד י' בה' ו' בה', ולא אתקריאו יהו"ה, אלא ביה. וכן אדנ"י. וכן אהי"ה. וכן אלהי"ם. ומיד דאסתלק מתמן, לית ליה שם ידיע. ואיהו דקשיר כל מרפבות דמלאכייא, וקשיר לון כחדא. וסביל עילאין ותתאין. ואם הוא אסתלק מנייהו, לית לון קיומא, ולא ידיעה, ולא חיים. לית אתר דלאו איהו תמן, לעילא עד אין סוף, ולתתא עד אין תכלית, ולכלל סטרא לית אלוה בר מניה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אבל עם כל דא דאיהו בכל אתר, בריאה יצירה ועשיה דיליה לא שוי, לא בכורסייא, ולא במלאכיא, ולא בשמיא, ולא בארעא ובימא, ולא בשום בריה בעלמא. בגין לאשתמודעא ליה כל בריין, אלא בספירן.

ולא עוד, אלא כל בריין אינון, מנייהו על ידי בריאה, ומנייהו על ידי יצירה, ומנייהו על ידי עשיה. וספיראן, אף על גב דכלא ברא ויצר ועבד בהון, לא אתקרי בהו בריאה ויצירה ועשיה כתתאי, אלא אינון באורח אצילות. ובגין דא, פתר וחכמה ובינה ודעת דשאר בריין, לא דמי לון, הדא הוא דכתיב, (שם מ) ואל מי תדמיני ואשוה ואמר קדוש. כגוונא דאורייתא דאתמר בה (משלי ג) יקרה היא מפנינים וכל חפציך לא ישוו בה, ובורא ויוצר ועושה כלא. אף על גב דאשתמודעא לבני נשא בעשר ספיראן, דאינון פתר עליון חכמה ובינה וכו', אתמר ביה, דאיהו חכים, ולא בחכמה ידיעא. מבין, ולא בבינה ידיעא. חסיד, ולא בחסד ידיעא. גבור, ולא בגבורה ידיעא. איהו פאר בכל אתר, ולא באתר ידיעא. איהו הוד והדר בכל אתר, ולא באתר ידיעא. איהו צדיק, ולא באתר ידיעא. איהו מלך, ולא במלכותא ידיעא.

איהו אחד, ולא בחושבן. כגון אחד, דסליק תלת עשר מכילן. ואף על גב דלאו איהו לבר מפלא, איהו סביל לעילאין ותתאין, וסביל כל עלמין, עד דלית סוף ולית תכלית, ולית מאן דסביל ליה.

כל מחשבתין לאן למחשב ביה, ולית חד מנייהו דידע לאשגא ליה. ואפילו שלמה דאתמר ביה (מלכים א ה) ויחכם מכל האדם, בעא לאשגא ליה במחשבתיה, ולא יכיל. ובגין דא אמר, (קהלת ז) אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני.

למאן דאיהו מחיה ביהו"ה, לית מאן דקטיל ליה, ולמאן דאיהו ממת באדנ"י, לית מאן דמחיה ליה. ואלין אתוון לית בהו חיי ומיתה. בר מניה. ואף על גב דבהון מיתה וחיי, ולית בהון קריבו וייחודא, בר מניה. שמה לא אתקרי שלים, אלא ביה. ולא אפיק פעולה לפועל אלא ביה.

וסטרין אחרנין דאינון מסטרא אחרא, פלהו ברשותיה, למעבד בהון רעותיה. ועלייהו אתמר, (דניאל ד) וכל דירי ארעא פלה חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא. ולא איתי די ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת. הוא תפיס בכל מחשבתין, ולית מחשבה ידיעא ביה.

ולא צריך לרשמה אתר למחשב ביה, ולא למנדע ביה. אבל לבריין, בגין דלא יכיל מחשבתא דילהון לאשגא ליה בכל אתר, בגין דאית ליה עלמין אפילו לעילא מן ספירן. כנימין דשערא דלית לון חושבנא. ובגין דינדעין למקרי ליה באתר

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ידיע, רשים לון ספירן לאשתמודעא ליה בהון, בגין דאינון קשירן בעילאין ותתאין, וברא בהון כל ברין, לאשתמודעא ליה בהון.

ואיהו דצייר שרטוטין, והפרת אנפין. בעמודא דאמצעייתא צייר תרי אפין, בתרין יודין מן וייצר. חוטמא באות ו' מן וייצר, וסליק בהון חושבן יהו"ה. צייר לון בהאי שמא לאשתמודעא מניה ליוצר עלמין.

יהו"ה איהו תפארת, איהו נהיר באנפין. תרין גוונין דאנפין עבד ליה, דאינון חוור וסומק, דאינון חסד וגבורה, דאינון רזא ק (שמות לד) דויעבר ה' על פניו ויקרא. ועלייהו אתמר לגבי עילא, (שם לג) ודבר ה' אל משה פנים אל פנים. פומא דיליה מלכות. תרין שפון, נצח והוד. יסוד, לשון למודים, עלה אתמר (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו.

שרטוטין דמצחא, אינון כגוונא דא, = - = מינייהו חמש בפותייתא. ברזא דהאי כוכבא כגוונא דא; :: מינייהו כגוונא דא ו' ו' ארבעה. ברזא דהאי כוכבא כגוונא דא; . ואינון ברזא דאת ד'. מינייהו שית כגוונא דא מאן דרשים פלא י'ו, דאינון קו המדה דלהון. ובהון סלקין לתלתין ותריין. וכלא ד' כוכביא. ואית בהון תלתין פיקודין, בחושבן תלת יודין, דאינון י י י, ואלין תלת יודין, אינון תלת ירחין דסיהרא. ובהון (שמות ב) ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים. ואינון תלת ירחין דסיהרא קדישא, תלת אבהן אינון.

יעקב, עליה אתמר (שם יט) בחדש השלישי. ביה ההוא טוב גניז, והוא אורייתא, דאתמר ביה, (תהלים קיט) טוב לי תורת פיך. (מלאכי ג) זכרו תורת משה עבדי.

ועל ההוא טוב, איתמר לגבי יעקב, (בראשית לב) ויזרח לו השמש. ועליה אתמר, (שמות יט) ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים.

ובזמנא דייתי מלכא משיחא, בסוף גלותא בתרא, דאתמר ביה (בראשית כט) הן עוד היום גדול, (שמות ב) ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא. כגוונא דארון דספר תורה. אורייתא ודאי יהא גניזו דיליה, בדרא בתרא. ובה אתמר, כגוונא דנח בתיבה, דהוה אזיל על מייא. הכי האי אזיל בין ערב רב, דאינון מים הזדונים.

ובסוף גלותא שוי קודשא בריך הוא למשה בההיא תיבה, ואייתי ליה בגלותא. ומנא לן דבסוף גלותא אייתי ליה. תדא הוא דכתיב, (שם) ותשם בסוף. ועד ההוא סוף, פתיב (דברים ד) והיה באחרית הימים ושבתי עד ה' אלהיך. ועוד, ותשם בסוף, דא איהו רזא (קהלת יב) דסוף דבר הכל נשמע.

ותחמרה בחמר ובזפת, חמר מבפנים חוור, וזפת מבחוץ אוכם. הכי אורייתא, חוורא מלגיו, ואוכמא מלבר. חוורא מסטרא דאור, דאיהו אור דאברהם, דדרגיה

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חסד. והאי איהו אור דאתמר ביה, (בראשית א) וירא אלהים את האור פי טוב. ואתמר ביה ותרא אתו פי טוב הוא. ואין אור אלא תורה, דכתיב (משלי ו) ותורה אור. ודא אור דאתייהב מימינא. אוכמא מלבר, בההוא חשך דיצחק, דאתמר ביה (בראשית כו) ותכהין עיניו מראות, ואתמר (שם א) ולחשך קרא לילה.

ותשם בסוף, דא יעקב. דאתמר ביה, (שם מט) ויאסף רגליו אל המטה. על שפת היאור, דא אורייתא דבעל פה, בגין דאיהי הלכה למשה מסיני, קבלה למשה.

כה אזלא לגביה, אתקריאת הלכה למשה. כד קביל לה בדרועוי, אתקריאת קבלה למשה. כד שרייא בפומיה, (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו. ועתידא למיזל לגביה בסוף יומיא, ויקבל לה בדרועוי. ובה בוקע מיא דאורייתא.

ועוד ותחמרה, בקלין וחמורין דאורייתא. בחמר ובנפת, בחומרא דפיקודין דעשה, דאינון מצד אור. ומפיקודין דלא תעשה, דאינון חשך.

ורזא דמלה, (תהלים מב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי. בההוא דאתמר ביה ולחשך קרא לילה. ויקרא אלהים לאור יום, לקבליה אמר, יומם יצוה ה' חסדו. ולחשך קרא לילה, לקבליה אמר, ובלילה שירה עמי.

ותשם בסוף, בסוף מ' שנין בתראין דגלותא. לקבליהו עלוי ישראל לסוף מ' שנין דאזלו במדבר, לארעא דישראל. בההוא זמנא, (תהלים מב) פי רם ה' ושפל יראה.

ותתצב אחתו מרחק, דא חכמה דיליה. הדיא הוא דכתיב, (משלי ז) אמר לחכמה אחתי את. ותתצב, ביה (שמואל א ג) ויבא ה' ויתיצב. מרחוק, (משלי לא) ממרחק תביא לחמה.

ועוד ותתצב אחתו, דא חכמה. מרחק בההוא זמנא דמתרחקין ישראל מחכמת קבלת משה, ואתרחקא איהי מנייהו. בההוא זמנא, (שמות ב) ותדבר בת פרעה לרחץ על היאר, נחתא מדת הדין לקטרגא עלייהו, ולא תרחצא מדמא דישראל, דאינון דמים דלהון, דאינון חיייהו. וכלא על דההוא אור דאתמר ביה (בראשית א) וירא אלהים את האור פי טוב, על אור דאורייתא, דהו מתרחקין מינה, אור דמשה ודאי.

ונערתיקה הלכת על יד היאר. אלין האומות, דאינון ערב רב. וכן כל אומין דעלמא, אתייעטין עלייהו דישראל, לאעקרא לון מן עלמא, וכולא על סיבה דההוא אור, וזהו על יד האי או"ר.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

סְתַרִי תוֹרָה וּתְלַת דְּלָא עֲבֵרוֹן, הָאִי אִיהוּ בְּאֵת פ’ וְאֵת א’, וְכֹלָא פ”א
בְּאִשְׁלָמוֹתֶיהָ. אֵת ר’ לִית בֵּיה כָּלִל.

שְׁעָרֵי אוֹכְמִין, תְּלִינ וְלָא שְׁעִיעֵן. דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּשְׁתִּיק תְּדִיר. אָבֵל פְּקִיחָא
אִיהוּ, מְאָרֵי דְלִישְׁנָא בִישָׂא, מְלוֹי בְּרוּגְזָא, פּוּם מְמַלֵּל רַבְרָבֵן, אֲצִלַּח וְלָא אֲצִלַּח,
מְאָרֵי קֶטְטָא בְּבִיתֶיהָ, לָא חֵישׁ לִיקְרָא דְבַר נֶשׁ, חַד בְּפוּמִיָּה וְחַד בְּלַבִּיָּה, הִפְכֵּפֵךְ
בְּלִישְׁנֵיהָ, גְּבִינִין דִּילֵיהָ סוּמְקִין זְעִיר.

וְאִי קְמִיטָא תַּחוּת עֵינֵיהָ רַב, וְאֲזִיל עַד חוּטְמָא מְסֵטֵר יְמִינָא, וְתָרִין תַּחוּתֶיהָ, וְחַד
מְנִיָּהוּ זְעִיר מְאוּחְרָא, דָּא שְׁכִיב בְּנֶדָה מִיּוּמִין זְעִירִין, וְחוּבִיָּה רְשִׁים בֵּיה רְשִׁימִין
אֵלִין.

סדר הלימוד ליום ז תמוז [יום 273 בשנה]

בֵּין כְּתוּבֵי אֵית לֵיה רוּשָׁם חַד, וְד’ שְׁעָרִין בֵּיה, חַד מְנִיָּהוּ בְּאִמְצָעִיתָא רַב וְתִלִּי,
וְג’ אַחֲרָנִין זְעִירִין. וְעַד לָא הָוָה עֲבִירָה דָּא, הָוּוּ תְּלַת זְעִירִין, וְחַד דְּאִתְרַשָּׁם בֵּיה
דְּקִיק וְזְעִיר מְכֻלָּהוּ. הֵהוּא רוּשָׁם הָוָה בֵּיה מְקַדְמַת דְּנָא אוֹכְם, וְאִינוּן שְׁעָרִין חוּרִין
כְּלָהוּ. הִשְׁתָּא לָאוּ הֲכִי, אֵלָא רוּשָׁם אוֹכְם, וְחַד סוּמְקָא כְּרְשִׁימוּ דְטוּלְפָחָא
בְּאִמְצָעִיתָא. וְהוּא שְׁעָרָא דְאִתְרַבֵּי בֵּין אַחֲרָנִין, רִישֵׁיהָ סוּמְקָא, וְדָא שְׁתָּאֵר חִיּוּר. אִי
תַב בְּתִיּוּבָתָא, תִּשְׁכַּח בְּעֵינֵיהָ יְמִינָא חַד חִיּוּרָא, חִיּוּר גּוֹ הֵהוּא אוֹכְמָא.

בְּמִצְחֵיהָ תְּלַת שְׁרָטוּטִין עֲבֵרִין, וְתָרִין דְּלָא עֲבֵרִין. הֵהוּא רוּשָׁם אוֹכְם, וְסַחֲרָנִיָּה
חוּטָא סוּמְקָא, וּבְגוֹ הֵהוּא חוּטָא, חַד שְׁעָרָא דְקִיק זְעִיר, וְתְּלַת שְׁעָרִין בְּאִמְצָעִיתָא,
כְּלָהוּ כְּחַדָּא. זְעִירָא יַחֲפֵם בְּאוּרִיָּתָא, אִי יוֹלִיף, וְלָא יִצְלַח בְּעוּבְדוּי.

וְאִי יְרוּקָא דְעֵינָא לָא אֲצִטְבַּע כָּל כְּפָה, וְעֵינֵי אוֹכְמִין, וְחַד חוּטָא סוּמְקָא זְעִיר,
אֲעֵבֵר בֵּין אִינוּן גּוּוּנִין. כְּדִין אִיהוּ בְּאֵת פ’ בְּשְׁלִימוּ, וּבְאֵת ר’ בְּלַחוּדוּי.

בְּמִצְחֵיהָ תִּשְׁכַּח שֵׁית שְׁרָטוּטִין, תְּלַת עֲבֵרִין, וְתְּלַת לָא עֲבֵרִין. שְׁעָרֵיהָ תְּקִיף וְלָא
כָּל כְּפָה, תְּלִי וְלָא תְּלִי. הָאִי אִיהוּ בְּשְׁלִימוּ לְכָל בַּר נֶשׁ. קְמָצָן אִיהוּ, לִית בֵּיה חִידוּ,
וְאִפִּילוּ בְּחַדוּהָ לָא אִתְחַדִּי. בְּדוּוּנָא אִתְחַזִּי.

אָטִים אוּדְנֵיהָ שְׁמָאֵלִיהָ. בְּשִׁינֵי אֵית תְּלַת רַבְרָבִין מְלַעֲלָא, וְיַהֲבוּן לֹון דּוּכְתָא
אִינוּן דְּלַתְתָּא, מְהִימְנָא אִיהוּ וְלָא כָּל כְּפָה.

אֲנְפוּי אֲרִיכִין, וְלָא שְׁפִירִין, קְלִיָּה כְּאִיתְתָּא, וּמְלוֹי כְּאִיתְתָּא, מְקַנַּח פּוּמִיָּה בְּמְלוֹי,
אִפְתַּח אֲצַבְעָאן דִּידוּי בְּמִלּוּלֵיהָ. כַּד אֲזַל, אֲקָדִים לֵיה בְּלִיתָא דְפֶרְסָאִי, דְּלָא יַחוּב
בַּר נֶשׁ לְגַבִּיָּה, עֲלִיָּה כְּתִיב, (דְּבָרִים כד) כִּי תוֹעֵבָה הִיא לְפָנַי ה’.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עיינין ירוקין, ואלין סימנין ביה, ואנפוי אריכין שפירן, שערוי אוכמין ומריטין
מלעילא ברישיה. רישיה רב, כד אזיל כפיה רישיה, קריצין דעינוי פקדמאה, עליה
כתיב (משלי א) מנע רגלך מנתיבתם.

עיינין רברבין וירוקין, דא איהו בתרין אתוון, ר' פ"א, חד יחידא, וחד בשלימו.
במצחוי שרטוטא חדא, דאזיל ועבר מסטר לסטר, ותלת אחרנין אית דלא עברין.
מצחיה רב. קריצין דעל עינוי לאו רברבין. בדיקניה שערא טפי. ואנפוי שפירן
סומק, שעריה שעיע ולא כל כך.

דחיל חטאה איהו, רחים אורייתא איהו, רחים לאינון דמשתדלין בה, חדי בכלא,
עביד טיבו לכלא, כדיבא לתועלתיה, מהימנא איהו לרזין דאורייתא, טב איהו
למלין דעלמא, מאן דאשתתף בהדיה לא אצלח, לא איהו, ולא אחרא. אצלח איהו
בלחודוהי, דהא את ר' גרים.

פגים איהו ברישיה לעילא, רשימא דחד מכתשא דהוה ליה תמן, דעבד ליה חד
רבייא באבנא, בלא רעו וכוונה, ואיכסי בשערא. וטהוא רישומא דמכתשא, כגוונא
דגמיל יוני'ת. מהימנא איהו לגבי בני נשא, וסליק למהוי רישא דעמא, עד הכא
רזא דעיינין.

ואית רזין אחרנין בעיינין, דמתפרשן מינייהו. עיינין דמעמקן וחיכין, דא איהו
בשלימו דאתוון, בר דקדמאה ר', ולבתר פ'. דא איהו בר נש דאצלח בעובדוי.

תלת שרטוטין במצחיה, מצחיה עגיל, עינוי נהירין, מרקמן עובד ציור, דכייין,
קיימין על שלימו. שנאוי יפלו תחותיה, פקיחא איהו, אצלח בכולא, בהיל
בעובדוי, טב איהו עם בני נשא, מלוי בקשיו בלא דחילו, וותרן איהו, עביד טיבו,
ולא לשמה.

שעריה שעיע ותליא. ולישניה פחרבא. תחות עינוי קמיטין, תלת רברבין ותלת
זעירן, ואי אית ד' זעירין ותלת רברבין, כדין תשפח תרין שרטוטין במצחיה, עברין
מסטר לסטר, ותלת דמטו ולא מטו.

תחות טבוריה קיימא רישומא חד, ציורא דרישא דבר נש, אוכם וחיזור תרין
שערין תליין ביה. ההוא בר נש אתכשל באיתת גבר מיומין רחיקין, ולא תב מההוא
חובא. מרעין רדפין אבתריה. ועל דא חד מאינון מרעין, דצריך לאושדא שתן ולא
יכיל. דעד כען ההוא חובא תלייא בקדליה דנחש עקימא, ושליט עליה בדא. ודא
לסוף יומין דסיבו.

ואי תב בתיובתא, בזמנא דאיהו בחיליה, ההוא רשומא אזעירת דיוקנאה,
ושערין לא תליין ביה כלל. ואי תב בתיובתא בסוף יומי, כד מרעין רדפין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אבתריה, כְּדִין הֵהוּא רְשִׁימָא קְמִיט, וְשַׁעְרִין תְּלִיין בֵּיה, וְהֵהוּא מְרַעָא לָא אַעְדִי מְנִיה, מְגו דְתִלְיָא בְּקַדְלִיה דְנַחֲשׁ.

בְּגִין דֵּהֵהוּא נַחֲשׁ, כִּיּוֹן דְאֶחִיד הֵהוּא חוּבָא עַל קַדְלִיה, לִית מֵאן דִּיתִיר קְשָׂרָא מְקַדְלִיה. בְּגִין דֵּהֵהוּא נַחֲשׁ לִית לִיה רְשׁוּת בְּיוֹמֵי דְעוֹלָיְמוּ דְבַר נָשׁ לְקְשָׂרָא הֵהוּא חוּבָא עַל קַדְלִיה. וְקִשְׂרֵי לִיה בְּקִשְׂרִין תְּקִיפִין.

וְאִיהוּ רְדִיף אַבְתְּרִיה דֵּהֵהוּא בַר נָשׁ, וּמְלָקִי לִיה בְּתֵהוּא בְּרִית דְחַב בֵּיה. וְאִף עַל גַּב דְתַב בְּתִיּוּבְתָא, יְצוּחַ מְגו עָאקוּ דְלָקוּתָא. הֵהוּא חוּיָא דְלִיג וְעָאֵל בְּתֵהוּא קְשָׂרָא לְשִׁיפּוּלֵי דֵתְהוּמָא רַבָּא, כְּדִין רוּחַ לִיה לְבַר נָשׁ, וְהֵהוּא נַחֲשׁ לְבַתֵּר יוֹמִין נְפִיק וְעָבִיד דָּא.

וּבְזוּמָנָא דְמִית הֵהוּא בַר נָשׁ, תְּלַת מָאָה שׁוּטְרִין רְדִפִין אַבְתְּרִיה דֵּהֵהוּא בַר נָשׁ, וְתַפְסִין לִיה וְעִיִּלִין לִיה קְמִי מְלָכָא. וּמְלָכָא קְדִישָׁא מְתַבַּר אִינוּן קְשָׂרִין, וְנַחֲתִית הֵהוּא חוּבָה מֵעַל קַדְלִיה.

וְעַל רוּזָא דָּא פְתִיב, (ישעיה כב) אִם יִכְפֹּר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תִּמְתּוּן. כְּדָבַר אַחַר (שם כח) וְכִפֹּר בְּרִיתְכֶם אֶת מוֹת. תְּבַר הֵהוּא קְיִימָא דִּילְכוּן. אֶת מוֹת, כְּמָה דָּאֵת אֲמַר (בראשית לב) כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָּנָיו בְּמִנְחָה, אֲבַטֵּל רוּגְזִיהָ. כְּדִין הֵהוּא בַר נָשׁ אֲזִיל לְהֵהוּא עֲלָמָא נְקִי מֵהֵהוּא חוּבָה, דְהָא קַבִּיל עֲנֻשִׁיהָ בְּהָאֵי עֲלָמָא.

וְכִי תִימָא, הִיכִי מְשַׁמַּע דְבַהָאֵי עוֹן אִשְׁתִּי אִישׁ מְשַׁתְּעֵי קְרָא. דְכְּתִיב הֲכָא אִם יִכְפֹּר הָעוֹן הַזֶּה, וְכְּתִיב הֵתֵם בְּאִיסוּר אִשְׁתִּי שׁוֹיִנְתָּה, (במדבר ה) וְנָקָה הָאִישׁ מֵעוֹן. וְכְּתִיב גַּבִּי אֲבִנֶר וְאִישׁ בִּשְׁתִּי, (שמואל ב ג) וְתַפְקֵד עָלַי עוֹן הָאִשָּׁה הַיּוֹם הַזֶּה. אִי נְמִי, (ישעיה כב) וְהִנֵּה שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה הָרַג בְּקֶר וְשַׁחַט צֹאן אֲכוּל וְשָׁתוּ, וְכְּתִיב (משלי ל) הֵתֵם אֲכָלָה וּמְחַתָּה פִּיהָ, וְכְּתִיב (בראשית לט) כִּי אִם הִלַּחֵם אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל.

וְכְּתִיב (משלי ט) מִי פָתִי יִסֵּר הַנֶּה וְחָסַר לֵב וְאָמְרָה לוֹ. מִיִּם גְּנוּבִים יִמְתְּקוּ וְלַחֵם סֹתְרִים יִנְעָם. וְלֹא יָדַע כִּי רַפְּאִים שֵׁם בְּעַמְקֵי שְׂאוּל קְרָאִיהָ. זְהוּ כַּד לֹא קַבִּיל עֲנֻשִׁיהָ בְּהָאֵי עֲלָמָא.

וְאִי אֲשַׁתְּכַח בֵּיה זְכוּת אָבוֹת, עוֹנְשִׁיהָ בְּהָאֵי עֲלָמָא בְּתֵהוּא עוֹן, כְּמָה דָּאֵת אֲמַר (תהלים פט) וּפְקַדְתִּי בְשֹׁבֵט פִּשְׁעֵם וּבִנְגָעִים עוֹנֵם. וּפְקַדְתִּי זְעִיר זְעִיר, ק (איוב ל) אִם בְּפִידוֹ לָהֶן שׁוּעַ. (שמות כ) פּוֹקֵד עוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים. מוֹזְעִיר וְנוֹתֵן זְעִיר עַל דָּא, וְזְעִיר עַל דָּא, וְאֲשַׁתְּזִיב הוּא וְאָבוֹי מְעוֹנְשָׁא דֵּהֵהוּא עֲלָמָא, דְהָא בְּרָא מוֹזְפִי אָבָא.

עֵינִין עֲקִימִין, דְלֹא מְסַתְּכְלִין בְּאוּרַח קְשׁוּט, דָּא הוּא בְּלֹא אֵת כְּלָל, פְּרַחִין מְנִיה כָּל אֲתוּוּן, בְּגִין דְאִיהוּ מְאָרִי דְעֵינָא בִישָׂא, חִיזוּ דִילִיהָ בְּהִיפּוּכָא, הֵהוּא רַע עֵין שְׁלִיט עֲלִיהָ.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואי פשרין עובדוי דההוא בר נש, לא שליט אלא על עינוי. ואיצטריך בר נש לאסטמרא מעינוי. בגין דסטרא אחרא שלטא עליהו. אינון עיינין חמאן כל ביש, ואתעבידין סרוסרין לגביה, ושייפי גופא נצחן, אבל שלטין עינוי מסתכלין.

מאן דבעי לאסטמרא מניה, לכתוב בידיה ימינא יו"ד, ובידיה שמאלא זי"ן, ויפתח קמיה ולימא, יו"ד באפכא באתווי, ואשתזיב מניהו.

דא איהו דפגים לשימושא דקדושה, בגין כך לא שריין ביה אתוון, והא אסתלקו מניה. דהא איהו ברזא דההוא קו ירוק דנפיק מתוהו במדידו דבוצינא. ואית לאסתכלא גו שרטוטין דינא, בימינא ובשמאלא, וברזא דאינון שרטוטין דידין תשכח דא.

מאן דעינא חד אטים ולא כל כך, ועינא אחרא פקיתא, מומא חד מאינון מומין אית ביה. דא איהו באת ר' בלחודוי באשלמותיה. ואת י' מטי לגביה ולא מטי.

במצחיה תלת שרטוטין עברין, וחד זעירא דאעבר, אוף הכי רשימא חדא סליק מעיניה לקביל אודניה שערי תלי ותקיף. קריצוי רברבין. איהו מומא מסטר אוחרא. אימא דיליה אזלת בחרשין כד הוה במעהא. ונפקת לפרשא דאורחין בלייליא, כד דא אתייליד. בגו תרין שנין דיליה אתחלש עד דאזער דיוקניה ואמיה אזלא בלילא בהדיה, וקא עבדת חרשין עליה.

האי חדי בחדוא, לית ביה מהימנותא, משבח גרמיה במה דלית ביה, גס רוח, ממלל בישין ועתיקין. וותרן איהו, לית ביה קמצנו כלל. מארי דגייפא הוא. אצלח ולא אצלח, חדידא בלישניה.

ואי חד שרטוטא במצחיה רב ותרין זעירין, דא אזל גו חרשין, והא אימיה עבדת להו. ומתחלפין שרטוטין דקא סלקין מעינא ימינא לעינא שמאלא. גס רוח איהו, אבל לית ביה בישא כלל. קמצאן איהו, לית ביה קצת גיופא. חדידא בלישניה איהו.

בשפה דיליה אית ביה רושם חד סומק טפי, וחד שערא באמצעותא. אצבען די ברגליה שמאלא, קמיטין זקיפין מתפשטין, עיינין זבלגנין, ירוקין, נחתין דמעין תדיר. האי אתדבק באת פ', ואת ר' לא אתיישב ביה, האי אית ליה ארבע שרטוטין במצחיה, ועברין פלהו, ותרין זעירין מעיניה ועד שעריה. תרין רשימין, ותלת זעירין בין קריצי עינוי.

האי איהו בר נש, דאזל כפיף רישא. זינא חד, מתלת מארי רשומין דתולדות מארי צרעת, אית ביה בזיניה. האי לאו מסאבא הוה למסגר. חדי איהו בכלא, וחייך תדיר, כל מלוי חייכין בהו בני נשא. קמצן איהו בביתיה, באחרנין לאו הכי. לית

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ליה כסופא במלוי, בגין דחמי דכלא חייכין ביה. גייפא איהו, שערוי סומקין זעיר, לא שעיעין ולא קמיטין.

ואי במצחוי תלת שרטוטין דעברין, ותלת זעירין דלא עברין, וכל שאר סימנין ביה. האי אית ליה פגימו, ורושם חד בעינא. דבר נש דהוה צד צפרין עבד ליה, בלא כוונה, באעא דהוה אושיט לצפרין. ואיהו אתרשים על עיניה שמאלא, לעילא מקרצוי באורכא.

ההוא דהוה צד צפרין, אגזים ליה בההוא אעא, בגין דהוה אפרח צפרים, ומחא ליה בלא כוונה. האי אצלח למזוניה ולביתיה, ולא למכנש ממונא סגי. מהימנא איהו, ולא כל כך. והאי מהימנותא במלין זעירין, אבל ברברבין לאו איהו מהימנא. מארי דלישנא בישא. וכלא חייכין במלוי.

פומיה רב, שפוותיה רברבין. מאן דאשתתף בהדיה, אצלח בכולא. ואיהו אצלח אוף הכי. טב איהו לכל שתופא.

רשימא דההוא מכתשא עמיה, עינוהי זבלגין, ירוקין, וחד רשימו אוכם סחרא לון. האי איהו באת פ"א בשלימו דתרין אתוון, ואת ר' בלחודוי.

דא רישיה רב, וד' שרטוטין רברבין במצחיה. ותלת זעירין בין קריצוי. וחד לעילא קריעא זעיר. על חוטמיה שערוי רברבין. רישיה עגיל. הוא גיבר חילא, מארי זדונא במלין.

שעריה קמיט, גייפא איהו. ובליליא אשתתף איהו לגיפא. לזמנין אתכשל איהו באינתו אסורה. דיקניה מליא בשערין, האי אית ליה בדרועא שמאלא חד רשימו דחרבא, דמחא ליה חד גבר, אטר ימינא, ביומא רביעאה דשבתא, כד בעא שמשא לאתכנשא. דהא בההוא יומא איתער עליה חד חוטא דמאדים. ההוא חוטא דבסטר שמאלא, וההוא רשימו עקימא בבשריה בעיגולא.

כה מטא ליומין דסיבו, נפל מאתר דרכיב ביה, או סוסיא, או חמרא, או נפיל מן פותלא, ומניה יתחלש וימות. דהא חובא דחב בעולימוי בהבל רדיף אבתריה. ואי ההוא גברא תב בתיובתא באמצע יומוי, נפיל מגו חולשא דביה, וימות.

ואי תב בעולימוי, כדין תשכח שרטוטין דמצחיה, תלת רברבין וארבעה זעירין. ותרין תרין מגו עינוי דסלקין לעילא. האי באורח כל ארעא יהא מרעיה. ויפול מערסיה, וימות. דהא לעלמין אית ביה נפילה לבסוף.

עיינין זעירין דקיקין, דלא אתחזיין גוונין דילהון לפום שעתא, וכד מסתפלין בהון, אינון ירוקין ואוכמין. האי איהו שפון חדין, ואפין אריכין בחדידו, כדין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תשפח במצחיה תרין שרטוטין, וחד זעירא בינייהו, האי איהו באת פ' בלחודוי, ובאת ר' בלחודוי.

האי איהו, שעריה תליא, ולא שעיע. אצלה בעובדי ידוי, ובאורייתא אי אשתדל. אוף הכי זעירא איהו בשייפוי, וגם בשרא לית ביה. רוחא, ממליל מגו חוטמוי, בגין דנקבין דלהון דחיקין, ובגין כף נפיק רוחא בדחיקו לסטר שמאלא.

בירכא דיליה לעילא מארכובא, רשימא חד חבורה, דעבד ליה רבייא חד בסכין, ביומי עולימוי, ואסתפן ביה. מקנא הוא לאתתיה, עד דבר נש חייכין מניה. בעי לאתתקנא בגוברין אחרנין, ולא אתתקן, וחייכין ביה. האי לא ישתתף בר נש בהדיה, דלא יצלה. חמדן איהו, אשתדל במה דלא אית ליה, חשיב גרמיה דאיהו גברא רבא, ולא הכי. זכי לבנות, ולא לבנים.

ואי מתחלפן שרטוטין, תרין זעירין וחד רברבא במצחיה, ואנפוי סומקין. זכי לבנין, ולברתא חדא, או דילדת בר ואסתלקת מעלמא.

את חד אית ליה בתר אודניה ימינא, רושם דטולפחא, וחד שערא דתלי בריש אודניה. ואצבעא זעירא די בינא שמאלא כפיף כדין תתקיים ותוליד בנין ובנין. אי סימנין אלין תהוין לה. בין רגלהא יכרע ויפול חד ברא, בין אינון דיהא מבוועא דנביע באורייתא. הוא מקרב ומפיק מבוועין ונחלין דאורייתא, ובשנין זעירין יתכנש מעלמא.

האי איהו מאינון אלה, דמתכנשין מעלמא מריש שתא ועד ריש שתא. ביומין קדמאין. מדאתחרב בי מקדשא, לא אשכח בר שתין חסר חד, ואלין אינון דמסתלקי מעלמא, כד יהבי ריחא, עד לא מטא זמנייהו.

בגין דכד קודשא בריך הוא עאל לאוליה אורייתא, לאינון ינוקין דאסתלקו מעלמא, כד יהבו ריחא, עד לא מטא זמנייהו, אינון קדמאי באינון מלין. וקודשא בריך הוא אמר ליה לההוא ממנא יופיאמר ליה שמיה, דקאים וקשיר קשרין דאורייתא, מאן הוא דין דאקדים לי, הדא הוא דכתיב, (איוב מא) מי הקדימני ואשלם, ואשלם ודאי.

כדין קרא קודשא בריך הוא למטטרוין, דאיהו קיימא גו פרוכתא דפרסא, וששים אלה רבוא מארי דאולפנא דאורייתא סוחרניה, ואיהו מקשר קשרים למאריה. אמר ליה מאן האי דאקדים לי, מי הקדימני ואשלם. איהו רשים גו מתיבתך. או לא. אמר ליה מארי דעלמא, לאו איהו במתיבתא די לי, גו מתיבתך איהו. וכל אינון דקדמי, תחות כל שמיא הוא, הדא הוא דכתיב, (שם) תחת כל השמים לי הוא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בגין דתרין מתיבתין אית לעילא. מתיבתא דהוא נער מטטרו"ן. ומתיבתא עילאה דקודשא בריך הוא. ובכל אתר דתנינן מתיבתא עילאה, דא הוא דקודשא בריך הוא. מתיבתא דרקייע, דא דמטטרו"ן.

כדין אמר ליה קודשא בריך הוא, אי הכי, לקוט ליה גבאי. לקיט ליה, וארח ליה, הדא הוא דכתיב, (שה"ש ו) דודי ירד לגנו לערוגת הבשם. דודי, דא קודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (שם ב) דודי לי ואני לו הרועה בשושנים. ירד לגנו, דא גורן דרקייע, דקיימי כגורן. לערוגת הבושם, דא מתיבתא דמטטרו"ן. לרעות בגנים וללקט שושנים, לעיינא ולאסתכלא באינון מתיבתאן דיליה. מאי וללקט שושנים, אל תקרי שושנים אלא שושנים. אלין אינון דמקדמי ריחא בהאי עלמא, דמתלקטי ומסתלקי מהאי עלמא, עד דלא מטא זמנייהו.

כדין קארי ההוא נער מטטרו"ן לגבריאל, די קסת הסופר בחרצוי, ואמר ליה, כתוב פתקא והב למלאך המות על פלוני, דילקוט ליה מעלמא. ואתלקיט מיד. וסלקין ליה בקדמיתא למתיבתא דמטטרו"ן, ותמן אמר תלמודיה דאייתי בידיה. ואוליף תמן מה דאוליף. לבתר סלקין ליה למתיבתא עילאה דקודשא בריך הוא. וזמינא למתיבתא דיליה. ותמן אשתעשע בהו, באינון דיליה, וברזין עילאין, וטעמי דאורייתא, דהוו סתימין מניה בהאי עלמא.

ויפיאמר ליה רב ממנא, אזיל מגו מתיבתא עילאה, וחתים סתרין ורזין דאורייתא, מגו תרין מתיבתין. כל מה דאקשו במתיבתא דרקייעא, אינון דמתיבתא עילאה מתרצין. במתיבתא עילאה, לית תמן פרכי וקוששין, אלא במתיבתא דרקייעא. וחתים מתרי מתיבתי מלין דאורייתא פדקא יאות. ועל דא כתיב, (תהלים פד) ילכו מחיל אל חיל.

ולזמנא דאתי יסתלקון פרכי וקוששין מגו מתיבתא דרקייעא. כמא דאת אמר, ילכו מחיל אל חיל, וכתיב (שם קכב) יחי שלום בחילך שלוה בארמנותיך. עד הכא רזין דעיינין, בגו גוונין לאסתכלא.

דיוקנין דחוטמא, חוטמא איהו חותמא ופרצופא דבר נש לאשתמודעא. חוטמא זעירא עקימא, דלא אתיישבת פראוי באורח מישר, דא איהו דאביד פרצופא דבר נש, ודא איהו באת ה' בלחודוי, בלא שלימו. דא איהו דאורח ענותנותא ושלימתא אתעבר מיניה, חציפא איהו. שעריה בין סומק לחיור.

תלת רשימין רברבין על מצחיה, ותלת אחרנין דלא אתחזיין כל כף. תלת שרטוטין אחרנין מסטרא דא לסטרא דא, שפון דיליה רברבן. בחציפותיה ממלל בקשיו כל מה דבעי. דאורח ענותנותא אתעבר מחוטמיה, ומעל אנפוי, דהא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כיסופא וענותנותא מיישר חוטמא על אנפין. והאי לית ביה כלל. ובגין דאיהו חציפא, כדיב וחייד במלוי.

ואי מתעברין שרטוטין מעל מצחיה, ואינון ג' רברבן וג' זעירין, ושעריה אוכם, הא איהו בין תרין אתוון במתקלא. דא נמיך רישא, וחייד במלוי. שעריה שעיע ולא כל פה, צערין רברבין מתערין עלוי, ואשתויב מפלהו.

דא, זכו זעירא מאבוי מגין עליה. וההוא זכו אתרשים גו עמודא דקאים ביה ההוא נער. ואיהו זכי בחד יתמא. בגין דכל יתם וארמלתא, קיימין בפקדוניה דמטטרוין, דקיימא לדיינא באינון שבעין סנהדרין.

בהיכלא דזכותא, דיינין כל דינין דעלמא, בר מתלת, בני חיי ומזוני. וכלהו בקראי פתיבי. בני דכתיב (שמואל א א) ותתפלל על ה', על דייקא, לעילא לעילא. אתרא דמזלא עילאה. חיי, דכתיב (ישעיה לח) הנני יוסיף על ימך חמש עשרה שנה, יוסיף דייקא. מזוני, דכתיב (תהלים נה) השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך, על דייקא. ותמן דיינין בני עלמא.

ויהבין פתקא למלאך המות לקטלא לון, ולנטלא רוחיהון, והואיל ומשכונין עילאין, וטבין דבני נשא בידוי דקודשא בריך הוא, פקיד למטטרוין, דיהון בני דההוא בר נש ואתתיה בפקדונא דיליה. ובגין דאסור למשכנא לון, משכונין על משכונין, לא ימיתון.

ועל דא, מאן ישיזיב לון מעינויא, ההוא זכו אגין על בנוי. והוא, חד מנייהו דההוא זכו אגין עליה, בעידן עקתיה.

להא אית ליה רושם במצחיה. חיבא, או גייפא איהו. ולא אתחזי קמי בני נשא, דלא ידעין ביה. דא אצלח. ומאן דאתחבר בהדיה, יצלח יתיר מניה.

חוטמא עקימא, ותרין נוקבין דיליה רברבין, וסלקין לבר אינון פתחין דנחירוי, וחוטמא לא סליק. דא איהו באת ה' בשלימו.

ה' שרטוטין במצחיה רברבן, ושית זעירין. אודנוי רברבן. עינוי רברבן. ותרין רשימין אוכמין דקיין בעיניה דיימנא. שעריה, לא אתתקן במזייה, בגין דאיהו רב ותקיף. רושם מכתשא במצחיה.

דא שרפא, בכל יומא זמין פד אתרעם. ברוגזיה, קריר חוטמיה, ואתחזי תוור. תב מרוגזיה לזמן רב. מהימנא איהו במלין רברבין. ובזעירין לאו הכי. חמדן איהו. גופיה מלי מכתשין ואבעבועין בכל יומי שתא, ובר זמנא חד זעיר ביומי דסתווא, אתנהיג בענותנותא בביתה. תיאובתיא למיכל בכל אתר, אף על גב דלא זמנון ליה. אי זכי באורייתא, ואולף ינוקין, זכי בהו בשיין תי'.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ביהיה ימינא, רושם עמיקא מתולדה דאתילד ביה. תרתי נשין אנדמנו ליה, קדמייתא תמית על משברא. תניינא תזכי לתרין בנין, חד ימית זעיר בחלבא דאימיה, וחד יקום בעלמא גייפא, יתיר מבני נשא אחרנין, וחיין קיימין ביה, אבל לא כל כד.

חוטמא דאזיל באורח מישר, ומתתקנא על גבי אנפין. האי איהו באת ה' בשלימו. דא אתגלי במצחיה תרין שרטוטין רברבין, וה' זעירין, ותרין מסטרא דימינא לגבי שעריה. מישר מתתא לעילא. שעריה בין אוכס לסומק, תליא על אודנוי. עינוי רברבין ירוקין, וחוטא סומקא סחרא לגו. אנפוי אריכין.

דא, איקרי אנפי נשר. דא, מבנוי דסיהרא באשלמותא. כד בעי לאזערא גרמיה, טב איהו לגבי מאריה. דחיל חטאה איהו. בימי עולימוי איהו בלא מרעין, אזיל בבריאותיה, כגיבר בלא דחילו. ביומין דסיבו נחית פנחיתו דסיהרא, חלשא להוי. מרעין רדפין אבתריה, דא זכאה במרעין יתכפרון.

ואי מתחלפין סימנין, ביומי עולימוי להוי במרעין. בגין דאיהו פסיהרא דבעיא לאנהרא. ויהא הוא גברא במסכנו. וביומין דסיבו, יהוי בלא מרעין, ובעותרא ויקר סגיא. דהא פדין אנהירת סיהרא וקיימא באשלמותא. ודא איהו צדיק וטוב לו. ודא ענותנותא ביה, רחים הוא למאריה בכלא.

חוטמא אריכא וחד, חדודא פרישא דחוטמא דנשרא. האי איהו בלא את כלל. שעריה קמיט. שרטוטין דמצחיה תלת. אנפוי חדידן. עינוי זעירין. הא איהו חמדן במה דאית להו לאחרנין. כל עובדוי לאו בדחילו דשמיא. סאני אורייתא, סאני למאן דלעאן בה. רחים לפום שעתא למשמע מלין דאורייתא, ולפום שעתא פרחין מניה.

ברגליה שמאלא תרין אצבען קמיטין דלא מתפשטין וברגליה ימינא חד. האי איהו בחטאה דגנבא, ולא יתוב מההוא חובא לעלמין.

בין כתפוי תליין תרין שערין רברבין. בחדוי אית תלת שערין דתליין. אומי אומאה בכל רגעא ושעתא, ולא אתהני. זמנין תרין בשתא ישתתף בר נש בהדיה. ולא יתיר, ויצלח, והוא מאדר עד ריש ניסן. ומאלול, עד שית יומין דמרחשוון, ולא יתיר, וביומין אלין, יצלח מאן דישתתף בהדיה, דהא יומין אלין יומין דאתון אינון, ומאן דלית ליה אתון, אתאחד בהו.

ביומין אלין נפקין נשמתין ערטלאין, ואינון מתהדרן כמלקדמין, ולית לון וווגין. וביומין אלין נפקין אתון כ"ב ושראן בהו, ומתעטרן בהו, וברחמי ישתכחון וווגין. ובירחין אחרנין, וביומין אחרנין, לאו.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דהא מז' באדר בטש בוצינא, ואפיק אתון זעירין, ובקעין רקיעין ונפקין לעלמא. בזמנא דאינון נפקין, כל אינון נשמתין ערטלאין, דהו זמינין לאתהדרא, נפקין בהדיהו, ואתאחדן באינון אתון.

ונפקין על ידי דפרוונקא. בגין דכל בני עלמא, כד אתבנין לאתציירא בהאי עלמא, כל ציירין דאתון מתציירין בהו, על ידא דאינון תלת שותפין, דקא מזדווג בנינא. והשתא אלין דקא מתהדרן, כל אינון אתון קא אתציירו בהו. אחרנין לא מתציירי בהו. דהא אינון פרוונקין, לא מצייירין לון באתון, כמה דאתציירו בקדמיתא, מסטרא דאבא ואימא.

ואלין אתון אזלין ומשטטין בעלמא, ואתאחדאן בהו כל אינון דלית להו אתון, עד ריש ירחא דסיון. דהא כדין אתטמרו אלין, ואתון עילאין בעיין לאתגלאה.

ומאלול אתטמרו אלין עילאין. עד ו' יומין במרחשוון. עד דיהדרון בני נשא מחובייהו, ויתכפר לון, ומתהדרן אתון כמלקדמין. ובין כה ובין כה, אינון זעירין נפקן לקיימא עלמא, ואלין אתאחדין בהו, בגין דלית לון אתון כלל.

דהא מאלול קיימא תשובה, ואתון סלקין לגבה, ובני עלמא מתהדרן מחובייהו, ומתהדרן לאתון, וקיימין על עלמא תרין ירחין, ומסתלקין טבת ושבת.

מז' באדר נפקין אלין אחרנין, כמא דאתמר. ואלין דמתאחדן בהו, מקדמי רחמי באלין יומין. ותרין ירחין אחרנין אתטמרו כלהו, ואלין תמוז ואב. ונפקין ימי הרעה באתותייהו ושלטין אלין על עלמא, ואחרנין אתטמרו. ובגין כה, באינון יומין, זכאה איהו מאן דאשתזיב מנייהו.

וכד חוטמא אריכא, רב בפותייהו לגבי רישא. דא איהו באת ה', ולזמנין את י' אתחבר בהדיה. דא איהו בר נש דאצלת.

אנפוי קמיטין, בתולדות דאבעבויעין. עינוי סומקין. דא איהו בין אינון תולדין דסגירו. דעינוי לזמנין זלגין דמעין.

קמיטין דמצחיה ד' וב' עברין רשימין, כאריח על גבי לבנה. שעריה רב. האי אצלת, ודחיל חטאה, שבח גרמיה בכלא, יתיר ממה דאית ביה. ובזמנא דאתנענע, עינוי זלגין דמעין. וכאבא בחוטמיה, עד דאושיד ליחה ירוקה. ודא קשיא מאינון זיני דסגירו. מאן דאשתתף בהדיה אצלת. מהימנא איהו בכלא.

על כתפיה שמאלא, אית תלת רשימין. ב' סומקין, וחד אוכס. ברם אוכס אית ליה תועלתא. האי משיד לאתקרבא בבני נשא, ואחיד בהו, דלא יחשבון ליה כסגירא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מומא אתייליד ביה בלילא, בחד יומא דסתווא, ביומי דעולמוי, דאכל נונא ושטה מיא, ונפק לבר. ובההוא שעתא הוה שליט כוכב שבתאי בעלמא, וחד ענפא דיליה הוה משיך לאתפשטא לתתא, ונפק איהו בגילוייא דרישא, ומחה ביה על ידא דקורקפנ”י ושמרירו”ן תרין רוחין דשלטין בההוא ענפא. וכך אתמחי האי בר נש, רשמו ביה תרין רשימין סומקין. וההוא ענפא רשים ביה ההוא רשימו אוכמא. דהא מילוי דשבתאי באוכם אשתמש.

ורוא דא שליט בעמא דשבתאי ולא בעמא קדישא. בגין דעמא קדישא לית לון חולקא ואחסנתא בכוכבייא ומזלי, אלא בקודשא בריך הוא בלחודוי. ואצטריך לון לאחזאה חדות, ומיכלא ומשתייא, ולבושין חורין, או דגוונין שפירין, ולתקנא ביתא ופתורא ביומא דא.

סדר הלימוד ליום ח תמוז [יום 274 בשנה]

דלאו הכי אינון דאחידן בכוכבייא דשבתאי, דאצטריך לון לאתענאה, ולאחזאה עציבו ודאגה, ולמלבש שחורין, ולכסאה שחורין, ולא למיכל בשרא וחמרא ומשחא. ולא לאתענגא בעינוגין דעלמא. אלא למיתב בדיורא עציב, ולא תפרשא מן בני נשא. וכדין אלין רוחין קרקפונ”י ושמרירו”ן אתמשכין עליה, ואודעין ליה מלין דעלמא באמשכותא דשבתאי.

חזינא בספרא דשלמה מלכא, דאית בר נש דאתיילידו פד שלטא ענפא דא, ואינון עציבין תדיר דלא חדאן לעלמין. בר אי לעאן באורייתא, וקא אתאחדאן בקודשא בריך הוא.

ועם כל דא, אי אית ביה בההוא בר נש יסודין ושרשין מזכו דאבהו, ענפא דא דנפיק משבתאי, לזמנין נצח ליה, ואחיד ליה, ואינון תרין רוחין מתפשטין, ואזלין לנוקבא דטינרא, דתמן מתכנשין כל רוחין ערטלאין, דלא עאלן לגו פרגודא דמלכא.

ואינון ערטלאין בהאי עלמא, וכד נפקי מהאי עלמא, משטטי לאעלא בההוא עלמא, ונעלין תרעא באנפיהו, בכל סטרין דעלמא. ולא אשכחו נייחא, עד דאינון נפקין ומשטטי בעלמא, ואלין איקרון בשמהן שכנות.

וביומא דשבתא, פד אתקדש יומא, ואינון לאן עאלין. לגו נוקבא דחד טינרא, דאיהו לבר מחומות גנתא, בטורין דלבר, ומשתכחי תמן כל יומא דשבתא. ולבתר נפקין ומשטטין בעלמא, ומודיעין בחיזו דליליא, מלין לבני נשא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכד נצח ענפא דא לההוא בר נש. אינון תרין רוחין אזלין לההוא נוקבא, ומתעכבין תמן עד דנפיק שבתא. כיון דנפיק שבתא, נפקין אינון נשמתין ואינון רוחין בהדייהו, ומתחברין כחדא.

ואתיין אינון תרין רוחין, וחד נשמתא דגזעא דההוא בר נש, ע' דרגין לאחורא, ושארן על ההוא בר נש, רוחא בתר רוחא, ואודעי ליה מלין בעלמא, מנייהו קשוט ומנייהו לאו קשוט. מנייהו קשוט, מסטרא דנשמתא ערטילאה. דהא אשכחא תמן נייחא. ומנייהו לאו קשוט, מסטרא דאינון רוחין. ולזמנין, אינון רוחין אודעין ליה מילי קשוט, לזמן קריב.

והא איהי נשמתא דלא אשפחת פירוקא, מע' דרגין לאחורא. כדין, כוכב שבתאי משיך להאי עלמא, אינון רוחין. ובגינה לא דחיל ההוא בר נש, פד שראן עלוהי, ולא אודעזע. זכאה חולקיה דמאן דאית ליה זכו דאבהו, לסייעא בכל אינון עובדין.

חוטמא עקים, וההוא עקימו סטא לסטר ימינא. דא איהו בר נש דרשים באת ה' ולזמנין באת ר'. ולא מתחברין כחדא. דא איהו בר נש ממלל רכיכין.

במצחיה שרטוטא חדא רברבא, וד' זעירין, ואינון דקיקין ולא כל פך, ואינון מתהפכן לסומקא. שערוי תליין שעיעין זעיר, שלשלאה רברבא הוה ליה, ותלייא מניה. סיעא אית ליה, מהימנא איהו. אצלח בעובדוי. דא אית ליה פגימו דמומא, דאיהו סריס חמה, או תלייא בכיסא דבעוי חד ממעוי, ולא אפיק זרעא פדקא יאות. בידיא דשמאלא אית ליה אצבע זעירא, קמיט ולא אתפשט.

אמר אדם קדמאה, לא נכחד עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי (תהלים קלט) בתחיתות ארץ. מכאן דמזווגא דדכר ונוקבא, אתיא נשמתא קדישא. מזווגא דמלכא במטרוניתא. מאי טעמא. תחתיות ארץ. תרין תחומין אית לההיא דאיתקרי ארץ חפץ. אתרא דאתצירא נשמתא דדכורא לימינא. ואתרא דנשמתא דנוקבא לשמאלא.

ועל דא בעי אתערותא מסטרא דנוקבא. הדא הוא דכתיב, (ישעיה מא) העירותי מצפון ויאת. וכדין ממזרח שמש קורא בשמי. זווגא דשמשא בסיהרא, יעקב ברחל ויבא סגנים כמו חמר. אלין חילין דעלמא, דנפקו מאד"ם קדמאה.

בתר הכי, (תהלים קלט) גלמי ראו עיניך, פשהייתי מוטל גולם בלא צורה, ממזרח למערב. ראו עיניך, הדורות העתידות לצאת ממני. פי אתה הוא הקורא הדורות מראש.

ועל ספרך פולם יפתבו. זה ספר תולדות אדם לדיוקנין. דבהאי ספרן של צדיקים, הוו אתחקקון כל דיוקנין בעלמא. בצירופא דאתוון, זר"ה פס"ץ.

“זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ותמן כלם יכתבו, בצירין דקמטין, במשכא דאדם, כגוונא דרקייע השמים, דתמן פוכבים, (ישעיה מ) המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא. לזרעא דישראל עבדי, יעקב אשר בחרתיה. דאינון איקרון אדם, דכתיב (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם. ובגינהון אתברי עלמא. הדא הוא דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית תבואתה. דאינון עאלו במחשבה, עד לא אתברי עלמא. וכלהו ועל ספרך כלם יכתבו.

ימים יוצרו, לכלהו יומין עילאין, כמנין משכ"ו וקחו לכם. משכו יומין עילאין, לאנהרא ליומין תתאין. שס"ה ורביע יום. ומקצת יומא ככולי יומא, לחושבן משכו. ומאן דמשיך מתמן משיך גהירו לסיהרא לקדשא לה.

ולא אחד בהם, דא דוד משיחא. דלא הוו ליה יומין לאתנהרא, ואיהו משיך ליה שבועין שנין. כדבר אחר, (תהלים לט) הנה טפחות נתת ימי. מאי טפחות, ט' פחות. טב הכא דפחית לון מיזמוי דאדם, למיהב לדוד, דהוה טוב רואי. טוב דיליה, מאדם קדמאה, דעבד עמיה צדקה, בגין דיהא מוכן דוד, לעשות צדקה לישראל. כגוונא דקביל דוד דהוה עני ואביון, הכי יחיב למספני. וכלא במשפט, כמה דאת אמר (שמואל ב ח) ויהי דוד עושה משפט וצדקה לכל עמו.

ואתערו, שופריה דיעקב אבינו, מעין שופריה דאדם קדמאה. בגין דיעקב יושב אוהלים, ואוליף תמן, בבית שם ועבר ואברהם ויצחק, למפלח לקודשא בריך הוא. בגין דאיהו בכור, דכתיב (שמות ד) בני בכורי ישראל, ועבודה בבכורות הוה.

ודאי, ספרא דאדם קדמאה, הוה ליה ליעקב. וספרא דחנוף. וספר יצירה דאברהם אבינו. והא איתרעו, מסכת עבודה זרה דאברהם אבינו, ד' מאה פרקי הויין. ומכל אינון ספרין, אוליף יעקב אבינו איש תם יושב אוהלים, חכמתא סגיא, והוה שופריה ושרטוטין דיעקב, כגוונא דשרטוטין דאדם קדמאה.

והוא כגוונא דאדם קדמאה, דאיהו קדם ליצירה, יציר כפיו של הקדוש ברוך הוא. אנה יעקב ראשון. ראשון לשלימו, קדש ישראל לה' ראשית תבואתה, דהוה ערסיה שלים.

מה דלית הכי באברהם, דנפיק מניה ישמעאל ובני קטורה, דאינון סיגי הכסף. ואדם, דנפק מניה קין. ונח, דנפק מניה חם. ויצחק, דנפק מניה עשו, סיגי דהבא. אבל יעקב ערסיה שלימא איהו. ועל דא ביה בחר ה' מכל העמים. דכתיב, (תהלים קלה) פי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו, וכתיב (דברים לב) פי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו. עד כאן סתרי תורה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(שמות כ) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר. רַבִּי שְׁמַעוֹן וְר' אֶלְעָזָר, וְר' אָבָא, הוּוּ יְתִבִי. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אִי נִיחָא לִיה לְאָבָא, לִימָא חַד מְלָה בְּמַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה. אָמַר לִיה, וְהָא תַנּוּ, וְלֹא בְּמִרְכָּבָה בִּיחִיד. אָמַר לִיה, דַּעֲתִיה דְּאָבָא דְּאִימָא מְלָה דְּאוּלִּיפְנָא מִנִּיה. נִפְק ר' אָבָא. אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן לְר' אָבָא, אַנְתָּ בְּלַחוּדָךְ תַּתְּקַן פְּתוּרָא, וְאֶלְעָזָר בְּהַדִּי.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (יחזקאל א) וַיְהִי בְּשַׁלְשִׁים שָׁנָה בְּרַבִּיעֵי בְּחַמְשָׁה לַחֹדֶשׁ וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוּלָה עַל גֵּהַר כְּבֹד נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶרְאָה מֵרְאוֹת אֱלֹהִים. הָאִי קָרָא לָא אֲתַמַּר מֵאֵן אֲמַרְהָ, אִי יְחֻזְקָאֵל, הָא כְּתִיב אֲבַתְרִיהָ, (שם) הִיָּה הִיָּה דְּבַר ה' אֶל יְחֻזְקָאֵל בֶּן בּוּזִי הַכֹּהֵן. וְהָאִי קָרָא אֶצְטְרִיךְ לְמִיכְתָּב בְּקַדְמִיתָא, דְּהָא בְּרִשׁוּתָא קָאֲמַר, וּלְבַתֵּר וַיְהִי בְּשַׁלְשִׁים.

אֶלָּא יְחֻזְקָאֵל קָאֲמַר לִיה, וּבְרִשׁוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קָאֲמַר כָּל מַה דְּקָאֲמַר, וְגַלִּי כָּל מַה דְּגַלִּי. וְהָאִי קָרָא אוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא. אֲבַל גְּבוּאָה דָּא הוּוּת, בְּזַמְנָא דְּנַחְתַּת שְׁכִינְתָּא עִמָּהוֹן דִּישְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא, וַיִּקְרָא עֵילָאָה מְנַצָּא, סְתִימָא אֲסַתְּפִלוּתָא דְּהָהוּא דְּאִיקְרִי זְהַר שְׁכִינְתָּא, דְּמַהֲהוּא זְהַרָא אֲתַזְנַת, לָא אֲזַדְהָרָא. וְשְׁכִינְתָּא עֵילָאָה אֲסַתְּלַקַּת מֵעַל בְּנִין, וְאֲתִיֵּיב רְשׁוֹ לְשַׁבְעִין שָׁנִין אַחֲרָנִין דְּמַלְכוּת בְּבַל לְשַׁלְטָאָה.

אֲהֶהְכִי, נַחְתַּת אֲשָׁא מְלַעֲיָלָא, וְסַחְרָא לֹוֹן, וְהוּוּ שְׁמַעִין קָל מִשְׁרִיין עֵילָאִין, מְגוֹ אֲשָׁא. חַדִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לִיה פְּתַח פּוּמְךָ וַיִּנְהַרוֹן מְלִין.

פְּתַח וְאָמַר, בְּרַבִּיעֵי: דָּא דוּד מְלַכָּא דְּאִיהוּ סְמְכָא רְבִיעָאָה לְכוּרְסִיָּא עֵילָאָה, בְּהַדִּי אֵינּוֹן תְּלַת סְמְכִין עֵילָאִין, דְּאֵינּוֹן רְוָא דְּשַׁלְשִׁים שָׁנָה, וְהָאִי סְמְכָא רְבִיעָאָה, אִיהוּ בְּחִיבוּרָא חֲדָא עִמָּהוֹן. וּבְגִין דְּאִיהוּ עִמָּהוֹן בְּלָא פִירוּדָא, אֲתַמַּר בְּרַבִּיעֵי. בְּחַמְשָׁה לַחֹדֶשׁ, אֵלִין דְּרַגִּין לְתַתָּא, דְּאֵינּוֹן תִּיקוּנָא דְּסִיְהָרָא, לְאַתְחַבְּרָא בְּהוּ.

וְלִית לְכַלְהוֹ דְּרַגִּין בְּאֲסַתְּלַקוּת שְׁכִינְתָּא עֵילָאָה מֵעַל בְּנִין, גִּיחָא וְנַהוּרָא. וְכַדִּין לְבָשׁוּ שָׁמַיִם קַדְרוֹת וְשָׁק הוּשָׁם כְּסוּתָם. וְכַדִּין כְּתִיב, וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוּלָה, דְּהָא נַחְתַּת שְׁכִינְתָּא בְּגִלּוּתָא, וְאֲתַגְּלִיָּא יְקָרָא עֵילָאָה, וְשִׁמְשָׁא אֲתַחֲשַׁךְ.

וְכִמָּה דְּבִזְמַנָּא דָּא, הָאִי קָרָא דְּרִשְׁיָנָן לִיה בְּצַעַר, הָכִי בְּזַמְנָא אוּחְרָא, כָּל זִימְנָא דְּקִיָּמָא הָהוּא נַהוּרָא לְאַנְהָרָא, וְכַרְסוּוֹן אֲשַׁתְּלִימוּ בְּנַהוּרָא, דָּא בְּדָא. כּוּרְסִיָּא עֵילָאָה קְדִישָׁא, אֲנַהִיר נַהִירוּ בְּאַבְהֵן בְּקַדְמִיתָא, וְכַד אֵינּוֹן נַהִרִין מְגוֹ הָהוּא נַהוּרָא עֵילָאָה, כְּלָא נַהִיר. הַדָּא הוּא דְּכְתִיב, וַיְהִי בְּשַׁלְשִׁים וְגו' וַיְהִי מִקְדַּמַּת דְּנָא.

וְהָכִי תַנִּיָּא, וַיְהִי אוּר, וְהָיָה אוּר לָא נֶאֱמַר, אֶלָּא וַיְהִי אוּר, שְׁכַבְרָה הוּוּת. אוּף הָכָא וַיְהִי בְּשַׁלְשִׁים שָׁנָה, וְהָיָה לָא נֶאֱמַר, אֶלָּא וַיְהִי, דְּהָא כְּבֹד הוּוּת. וְרְוָא דָּא דְּכְתִיב, עַל

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

נהר כבר, על נהורא דכבר הוה. ברביעי: דא דוד מלכא, כמא דאתמר. ואיהו קיימא בארבע סרי, לאנהרא. איהו רביעאה ודאי. בחמשה: דא שלמה מלכא, דאיהו אשלים לכורסייא, דכתיב (דברי הימים א כט) וישב שלמה על כסא ה' למלך.

עה כאן אתנהיר נהירו בכלא, מכאן ואילן, שארי נהירו לאתפסייא, דכתיב ואני בתוך הגולה. רוא ואני, קריבת לאתחשכא. דכתיב בתוך הגולה, ולא כתיב בגולה, אלא דהוה קריב לגולה, ואתחשכא ואזיל עד דאתחשך, ואתפסי נהורא.

אמאי אתפסי נהורא, אהדר ואמר על נהר כבר. על נהורא דכבר הוה, דאסתלק השתא ואתפרש מינה, ובגין דאתפרש מינה ההוא נהורא דכבר הוה, דאיהו נהורא קדמאה, נפתחו השמים, בגין כך נפתחו ודאי.

דהא בקדמיתא אשתכח חיבורא חדא בכללא חד, דאתפלילא ימינא בשמאלא, ושמאלא בימינא, ואתעביד מניה שמים דכליל תרווייהו. פיון דימינא אתהדר לאחורא, כמא דכתיב, (איכה ב) השיב אחור ימינו, כדין ודאי נפתחו השמים, נפתחו מההוא שלימו דחבורא דהוה בקדמיתא, ואתפסי קדרותא בההוא אתר, דכתיב (ישעיה ג) אלביש שמים קדרות, דחסר מנייהו נהר כבר, ההוא נהורא אור קדמאה, דכבר הוה. כביכול אשתכח פירודא.

ורוא (שם סג) פי אברהם לא ידענו, וכיון דאברהם לא ידענו ולא נהיר לן, וכדין וישראל לא יפירונו, דהא נפתחו השמים, וחבורא לא אשתכח, ונהורא אתאבד.

ואראה מראות אלהים, מה דהו מתפסיין בקדמיתא בגו נהירו עילאה, ולא אתגליין, השתא חמינא לון בקדרו, צווחין לבר. כמה דאת אמר, (שם לג) הן אראלם וגו', חמינא לון דיצעקו חוצה, ונחתו לגלותא דאיהו חוצה, לבר מארעא קדישא, לבר מתחומא דילהון.

וצווחין תרין בכיין, חד, על דנחתי בגלותא, לבר מתחומא דילהון. וחד, על דנפתחו השמים, ושלום לא אשתכח, ואינון תרין בכיין, הדא הוא דכתיב צעקו חוצה, הא בכייה חד. מלאכי שלום, אינון דהו מסטרא דשלום, יבכו על ההוא שלום, בגין דחסרי נהר כבר.

בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יהויכין, (יחזקאל א) בחמשה לחדש, הא אוקמוה. אבל יומא דא, יומי דשבועות, ההוא יומא דקבילו ישראל אורייתא על טורא דסיני, ושמעו אנכי. וכדין אתקיים, (ישעיה מט) ואנכי לא אשכחך. ואדכר לון ההוא יומא, ונחתת שכינתא לגלותא לדיירא עמהון דישראל.

בההוא יומא דאיהו חמש'ה לחדש, יומא דחמשין תרעין, הוה כד קבילו ישראל אורייתא על טורא דסיני, ונחתי כמה רתיכין, כמה משריין דסחרין כורסי יקרא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עִלְאָה, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְתִיב עַל כּוֹרְסֵיִיא, גּוּ יִקְרָא עִלְאָה דְמַלְכָּא שְׁלִיטָא
בְּהִידוּרָא. וְרַפִּיד שְׁמִיא וְשְׁמִי שְׁמִיא עַל טוּרָא דְסִינֵי, וְיֵהִיב אוּרֵיִיתָא.

וּכְדִין אֲשַׁתְּכַח חֲדוּה קַמֵּיהּ, יוֹתֵר מִיּוֹמָא דְאַתְבְּרוּן שְׁמִיא וְאַרְעָא. דְּהָא שְׁמִים
וְאַרְץ עַל תְּנַאי אֲתַבְּרִיא, וְלֹא אֲתַקֵּימוּ בְּקִיּוּמֵיהוּ, עַד הָהוּא יוֹמָא דְאַתִּיְהִיב
אוּרֵיִיתָא לְיִשְׂרָאֵל. כִּיּוֹן דְּקַבִּילוּ יִשְׂרָאֵל אוּרֵיִיתָא עַל טוּרָא דְסִינֵי, כְּדִין אֲתַבְּסֵם
עַלְמָא, וְאַתְקֵימוּ שְׁמִיא וְאַרְעָא.

וּכְמָא דְהָהוּא יוֹמָא הָוֵה חֲדוּה קַמֵּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, הָכֵי נְמִי הָכָא יוֹמָא
דְּעַרְבוּבֵיָא וְעַצִּיבוּ הוּוּ, לְאַתְתְּרָכָא שְׁכִינְתָא מִתְּחוּמָא קַדִּישָׁא, וְהוּאִיל וְאַתְגְּלִיָּא
נְבוּאָה דָא, לֹא אֲתַגְּלִיָּא אֱלָא בְּיוֹמָא דָא, יוֹמָא דְאַדְכַּר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל
הָהִיא קִיּוּמָא דְטוּרָא דְסִינֵי, וְקַבִּילוּ אוּרֵיִיתָא.

(יחזקאל א) הִיָּה תִּהְיֶה דְבַר ה' אֶל יְחֻזְקָאֵל בֶּן בּוּזִי הַכֹּהֵן בְּאַרְץ פְּשָׁדִים עַל נְהַר כְּבָר
וַתְּהִי עָלָיו שֵׁם יְד ה'. מִכָּאן, דְּבַר־שׁוֹתָא גְּלִי יְחֻזְקָאֵל, וְאַתִּיְהִיב לִיה רְשׁוּ עִלְאָה,
לְגַלְאָה כָּל מַה דְּגְלִי.

הִיָּה תִּהְיֶה: קִיּוּם עַל קִיּוּם, הָוֵה בְּקִיּוּמָא דְהָהוּא מְלָה, וְהָהוּא נְבוּאָה. שְׁמָא דְקוּדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא דְאַתְמַסֵּר לְמֹשֶׁה, הָוִי שְׁמָא קַדִּישָׁא עִלְאָה, וְשְׁמָא דָא אִיהוּ לְאַגְנָא עַל
גְּלוּתָא, וְאַלְמֵלִי הָוֵה שְׁלָם בְּרִזָּא דְשְׁלִימוּ, לֹא יִתְעַכְּבוּן כָּלֵל בְּגְלוּתָא. אֲבַל אֲסַתְּלַק
מִשְׁמָא דָא א', וְאַשְׁתָּאֵר הִיָּה. וּבְגִין דְּאַסְתְּלַק א'. אֲתַכְּפַל הִיָּה תְרִי זְמַנִּי, לְאַגְנָא
עַלִּיָּהוּ, וְאִיהוּ רִזָּא חֲדָא. דְּהָא בְּשְׁמָא דָא נַחְתָּא שְׁכִינְתָא לְגְלוּתָא, אֲבַל בְּאַסְתְּלַקוּת
אוּר אַת א'.

וְאַתְגְּלִי נְבוּאָה דָא לְיְחֻזְקָאֵל בְּאַרְץ פְּשָׁדִים, בְּחֶסְרוֹן אוּת אֱלֹהֵי מְרִזָּא דְשְׁמָא
קַדִּישָׁא. לְאַחְזוּאָה, דְּלֹא הָוֵה אֱלָא עַל נְהַר כְּבָר, עַל נְהַר דְכְּבַר הָוֵה, דְּאַסְתְּלַק
מִשְׁמָא דָא.

וּבְגִין כְּה, וַתְּהִי עָלָיו שֵׁם יְד ה'. בְּקַדְמִיתָא דְבַר ה', וּלְבַתֵּר יְד ה', וּכְלָא חֲדָא, וְרִזָּא
חֲדָא. אֱלָא בְּקַדְמִיתָא לָאו בְּדִינָא, דְּהָא לָאו אֲתֵרִיָּה אִיהוּ לְאַתְגְּלִיָּא עַלִּי שְׁכִינְתָא.
וְהָאִי קְרָא, רוּחַ קוּדְשָׁא אֲמַרְהָ. דְּאַסְהִיד עַלִּיה דִּיחֻזְקָאֵל, דְּאַתִּיְהִיב לִיה רְשׁוּ, וּבְרוּחַ
נְבוּאָה אֲמַר כָּל מַה דְּאֲמַר. עַד כָּאן אֲשַׁתְּעִי קְרָא רִזָּא דְעוּבְדָא, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה
שִׁירוּתָא דְרִזִּין עִלְאָיִן.

(שם) וְאַרְא וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה בָּאָה מִן הַצָּפוֹן וְגו'. מִכָּאן שִׁירוּתָא לְגַלְאָה רִזִּין, וְלֹא
אַצְטְרִיכוּ לְגַלְאָה, בַּר לְחַפִּימֵי לִיבָא, דִּידְעִין לְמַדְרַשׁ בְּהוּ. וְאַרְא, וְלֹא כְּתִיב וְאַרְאָה.
אֱלָא ה' עִלְאָה אֲסַתְּלַק, וְלֹא חָמָא, בְּמַה דְּלֹא אֲתִיְהִיב לִיה רְשׁוּ, וְלֹא לְאַחְרָא
לְגַלְאָה.

”זֶהָר הַיּוֹמִי” - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

וְהוּא אֶסְתַּפֵּל לְתַתָּא, בְּאִינוּן מְרֵאוֹת דְּאֵתְגַלְיִין יְתִיר, וְתַמְן פְּתִיב וְאַרְאֵה. אָבֵל הֵכָא, אָף עַל גַּב דְּקָא רְמִיז מְלִין עֵילְאִין, כְּמֵאן דְּאֶסְתַּפֵּל בְּתַר כּוֹתְלָא הָוֵה, בְּגִין כְּדֵ אֶסְתַּלַּק ה' מִתִּיבָה דָּא.

וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה בָּאָה מִן הַצָּפוֹן, הָאִי אִיהוּ רִזָּא דְקֶאֱמָרְן, דְּאֵתָא לְמִיתְבַּר קַמִּי נְבוּכַדְנֶצַּר חֵיבָא, רִישׁ מְלַכּוּן. רוּחַ סְעָרָה, דְּקָא מְסַעַר כּוֹלָא.

וְהִינּוּ רִזָּא דְקָא גְלִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַלְהֵהוּ, דְכְּתִיב, (מַלְכִים א יט) וְרוּחַ גְּדוּלָּה וְחֻזֵק מִפְּרֻק הָרִים וּמִשְׁבַּר סְלַעִים כּו', לֹא בְרוּחַ ה' וְדָאִי. וְאַחַר הָרוּחַ רַעֲשׁ לֹא בְרַעֲשׁ ה'. וְהִינּוּ עֵנַן גְּדוּל. דְּהֵחָא עֵנָא קָא מְרַעֲשׁ וְאֵזִיל, דְּאִיהוּ גְּדוּל. וְאַחַר הָרַעֲשׁ אִשׁ לֹא בְּאִשׁ ה' וְדָאִי. וְהִינּוּ אִשׁ מִתְלַקַּחַת.

וְכָל אִינוּן קְלִיפִין לְמוֹחָא דְסַחְרִין, דָּא לְגוּ מִן דָּא, וְדָא לְגוּ מִן דָּא. וְהֵחָא אִשׁ, אִיהוּ דְקָא אַחִיד בְּגִיּוּיָה הֵחָא נְגָה, דְכְּתִיב וְנָגַה לוֹ סָבִיב. הָאִי אִיהוּ לְגוּ מִן כּוֹלָא, וְדָא אִיהוּ דְקָא מִתְאַחַד בְּמוֹחָא.

הֵכָא אִיהוּ רִזָּא דְאַרְבַּע מְלַכּוּן, דְסַחְרִין כּוֹלָא. רוּחַ סְעָרָה, דָּא מְלַכּוֹת בְּכָל. עֵנַן גְּדוּל, דָּא אִיהוּ מְלַכּוֹת מְדִי. וְאִשׁ מִתְלַקַּחַת, דָּא אִיהוּ מְלַכּוֹת אָדוּם. וְנָגַה לוֹ סָבִיב, דָּא אִיהוּ מְלַכּוֹת יוֹן, דְסַחְרָא לֹן נְגָה, וְלֹא בְהוּ נְגָה, דְכְּתִיב בְּהוּ סָבִיב. בְּגִין דְלִית בְּכָל מְלַכּוּן, דְאִינוּן קְרִבִין לְאוֹרַח מְהִימְנוּתָא, כְּפוּתִיּוּהוּ. אוּף הֵכָא בְּאִינוּן קְלִיפִין, לְאוּ מֵאן דְקָרִיב לְמוֹחָא, כְּהָאִי. וְהָאִי סַחְרָא לִיה נּוּגָה, וְלְאוּ בֵיה נְגָה, אֶלָּא נְפַקָּא מְגוּ מוֹחָא, וְנִהִיר סַחְרִין סַחְרִין.

וְאַלִין ד' מְלַכּוּן מִתְחַלְפִין, כְּדֵ שְׁלֵטָא הָאִי עַל אִינוּן אַחְרֵינִין, אֵתְדַחֲיִין כָּל אֶלִין, וְעָאֵל הֵחָא דְשְׁלֵטָא לְקַבְלָא מְהָאִי נּוּגָה, וּבֵיה שְׁלֵטָא לְמַהוּי קְרִיב.

(יְחֻזְקָאֵל א) וּמִתּוֹכָהּ כְּעִין חַשְׁמֶל, הָא אוּקְמוּהָ, דְאִינוּן חִיוֹן אִשָּׁא מִמְלַלְן, וְאִינוּן זוּהָרָא דְזוּהִיר, סְלָקָא וְנַחְתָּא, אִשָּׁא דְלַהִיט, קָאִים וְלֹא קָאִים, דְלִית מֵאן דִּיכּוּל לְמִיקָם בֵּיה בְּדוּכְתָא חֲדָא. וְעֵינִין וְחֻזּוּהִי לֹא יִכְלִין לְשְׁלֵטָאָה עֲלֵיהָ. הָא אִיהוּ, וְהָא לֹא אִיהוּ. הָא בְּדוּכְתָא חֲדָא, וְהָא בְּדוּכְתָא אַחְרָא. הָא סְלִיק, וְהָא נַחֲתָא. וּבְחִיזוּ דָּא, אֵתְטַמַּר מַה דְאֵתְטַמַּר, וְאֵתְגַנִּיז מַה דְאֵתְגַנִּיז.

וְהָא אִיהוּ רִזָּא, דְאַקְרִי חַשְׁמֶל. דְנְבִיאָה לְמַגּוּ מִן דָּא אֶצְטְרִיךְ לְמִיחּוּזִי וְלְמַנְדַּע, וְלְאֶסְתַּפֵּלָא בְּצַחוּתָא דְלִיבָא, וְעֵינָא אִיהוּ סְגִיר יְתִיר מְכּוֹלָא, וְלוּאִי דִיכִיל לְקִיּוּמָא בֵּיה.

וְכָל מַה דְאֶסְתַּפֵּל לְמַחְמִי וְלְמַנְדַּע, כָּל דָּא בְּאֶסְפַּקְלָרִיא דְלֹא נְהָרָא. אָבֵל בְּאֶסְפַּקְלָרִיא דְנְהָרָא, לֹא זָכָה נְבִיאָה לְאֶסְתַּפֵּלָא בְּרַ מְשָׁה נְבִיאָה מְהִימְנָא, דְכָל מִפְתָּחַן דְבֵיתָא בִּידֵיהָ. שְׁאָר נְבִיאִים, כְּדֵ הוּוּ מְטָאן לְהָאִי חַשְׁמֶל לְאֶסְתַּפֵּלָא לְגִיו

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רעיונין אתבהילו, ולבא לא שכיך, ונפקו ביה מפל רעיוני גופא, כדין חמו לגו מה דחמו בלחישו.

האי חשמל, גוון אשא מלהטא מנצצא, סלקא ונחתא, נציץ ולהיט. מהאי סטרא, נפקא נציצו חד, חיזו מנצצא מלהטא, הוי ולא הוי, קאים ולא קאים. וחד כגוונא דא מהאי סטרא, ודא מהאי סטרא, וכן לד' סטרין.

ממלל דא אל דא, ודא ממלל אל דא, וכן כלהו, עד דאינון חד. כדין נצצן ניציצין בנציצו חד. סלקא ונחתא, אזלא וקיימא. אתחזי ולא אתחזי. הא איהו, והא לאו איהו. לית מאן דקיימא ביה. אתהדרן נציצו בחיזו דחיון כמלקדמין. ממללא. רעיונין מתבהלין ביה, ולבא לא שכיך ודא איהו רזא דחשמל.

לגו מן דא איהו רזא בלחישו, רזא דקיימין לגו במוחא. ודא איהו דכתיב, (שם) ומתוכה דמות ד' חיות וזה מראיהן, ומתוכה וגו', האי איהו רזא פנימאה, במוחא קיימא, גו רזין עילאין, בדיוקנא עילאה, מגו כל אינון קליפין דסחרין למוחא בדקאמרון.

ומתוכה, מתוכה דמאן. מתוך ההוא דאקרי חשמל. ואי תימא, הא כתיב חשמל, והא כתיב חשמלה, דמשמע דחשמל איהו דכר, וחשמלה איהו נוקבא, והכא כתיב חשמל, אמאי כתיב ומתוכה.

אלא פלהו לתתא, נוקבי אינון. וכל מאן דשליט דא על דא, האי דאיהו לתתא, איקרי נוקבא, וכל אינון דלעילא דוכרין אינון, ודא לגו מן דא.

דמות ד' חיות, דמות דמאן. דמות דאינון חיון עילאין, דהא מאלין אתחזון אינון גניזין דלא אתחזון. הכא איקרי דמות, ואיקרי צלם, דכתיב (בראשית א) בצלמנו כדמותנו וכתיב (שם ט) בצלם אלהים עשה את האדם, וכתיב (שם ה) בדמות אלהים עשה אתו.

בגין דהכא רזא עילאה איהו, דכד ההוא נהר דנפיק מעדן, פרחין מגיה כל אינון נשמתיין, דאינון איבא דקודשא בריך הוא, ונטלא לון מאן דנטלא, בשעתא דנפקא מקמי קודשא בריך הוא. פלהו כל חד עאל בדיוקנא לאצטיירא, בההוא אתר דאיקרי דמות, ואינון ד' חיוון.

ותמן מצטיירא כל חד וחד, בההוא דיוקנא דאתחזי ליה. ומתמן נפקי כל אינון דיוקנין, מצטיירין בדיוקניהו כל חד בדיוקניה, כמאן דאעיל בדפוס לאצטיירא. דמות דא, אפיק דמות. וצלם, אפיק צלם. חיות דנפקי מחילא דחיה דאיהו דכר.

ובגין דאינון נוקבי, איקרון חיות ד', דאינון בד' סטרין דעלמא, ובהון כלילין כל אינון חילין ומשריין. דמות ברזא דלעילא ברזא דלתתא, נטלי דיוקנין לעילא,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

נטלי דיוקנין לתתא, ואינון דיוקנא ממש דכל סטרין. ואפיקו דיוקנין דכל סטרין דלעילא ותתא.

כיון דאמר דמות, אמאי לבתר כתיב וזה מראיהן. אלא דאחית קמיה, ואחזייה מלה דלא ידיע. כמה דאת אמר, (במדבר ח) וזה מעשה המנורה. (בראשית ו) וזה אשר תעשה וגו', אוף הכא וזה מראיהן.

ואי תימא כל אינון נביאים בר משה נביאה מהימנא, פלהו מתערבבי דעתיהו כד מטי לגו חשמל, והוא יכיל למיקם על דא. אלא בגין רוח נבואה הוה קאמר מלין, ובגין רחימו דישראל איתגלי כל חזון דלבר. פלהו מתערבבי, וכלהו בערבוביא.

וחיזו פנימאה איהו חיזו בלחישו, כמה דאמר (מלכים א יט) ואחר האש קול דממה דקה. ודא איהו רזא, דדיוקנא דכליל כל דיוקנין בחיזו דלעילא, קול עילאה, בלחישו דלעילא, דמניה נפקי כל דיוקנין. קול לתתא, כההוא קול עילאה דנקיט בגויה כל דיוקנין. ובגין דדא איהו בלחישו, כד נביאה מטי לגביה, נהיר ביה עיינין, ונהרין רעיונין.

וזה מראיהן, דהא לית לון חיזו, אלא מגו רזא דאספקלריא דנהרא לעילא, דאיהו חיזו דילהון, וחזווא דכלא, וכלא נהרין בההוא נהורא.

חשמל, אינון ארבע נציצין, דלהטין ונציצי ועאלין דא בדא, אתעביד מנייהו חד גופא, ואיקרי חשמל. אוף הכא אלין ד' חיות, כלילן דא בדא.

בגין דאינון לד' סטרין. ההוא דלסטר מזרח, אתכליל בסטר מערב. וההוא דלסטר מערב, אתכליל בסטר מזרח. וההוא דלסטר צפון, אתכליל בסטר דרום, וההוא דלסטר דרום, אתכליל בסטר צפון. וכיון דאתכלילו כולהו דא בדא, אתעביד מנייהו חד גופא, ואיהו רזא דאקרי אדם. ואף על גב דכל אנפין משתנין בסטרייהו.

ומגו אלין דאינון רזא פנימאה, לגבי נקודה דקיימא עלייהו, נפקי כמה משריין לזינביהו.

אהם דכר ונוקבא. את דאיהו רזא, דכר איהו את נ'. רזא דאדם בשלימו. ואת דא שלטא בנקודה דא דאיהו ד', על ד' חיון.

וברזא דא דאיהו רזא פנימאה דכלא, כל אינון משריין אחרנין וכל אינון חילין אקרון בשמא דא, דכתיב, (תהלים סח) אלפי שנאן. ואף על גב דאוקמוה, אבל רזא דא, בגין דנפקי מגו רזא דמוחא פנימאה, בכללא דכלא, שנא'ן, רזא דמוחא, שור נשר אריה, אדם כליל לון, אכליל עלייהו נ'. אתחבר מוחא פלא כחדא, ברזא פנימאה, ואינון רזא שנא'ן, ועל דא אקרון אלפי שנאן.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכד לפום שעתא מסתפלין, כתיב, ודמות פניהם פני אדם. ולבתר מתפרשו דיוקנין, כל חד וחד לסטריה. וכד אתחפין כלהו, דלא מסתפלין לעילא, לגו רזא דעלייהו, לא אתחזי דיוקנא כלל, בר דיוקנא דאדם, דדא איהו דיוקנא דכליל כל דיוקנין. וכלהו סתימין קמי האי דיוקנא. בגין כך, כל דיוקנין דעלמא פד מסתפלן לדיוקנא דאדם, כלהו דחלי וזעאין מקמי האי דיוקנא.

דיוקנא עילאה דנפק מגו רזא עילאה, בגו אתוון רשימן, איהי רזא דאדם, וכלא כליל ביה. אדם כללא דכלא, ברזא דמקצה השמים עד קצה השמים, ואיהו אמצעיתא, ותתא, ועילא, כלא בכללא חדא. ם סתימא, לעילא, דכליל כלא לתתא. ד' לתתא, דכליל כמה רתיכין ומשרין כחדא. א רזא דכלא, באמצעיתא, דנטיל לכל סטרין, בגין כך, אדם, רזא דכלא, מסטרא חד לסטרא חד. בר רזא עילאה, דקיימא במחשבה ורעו, עד דסלקא לאין סוף.

(יחזקאל א) ורגליהם רגל ישרה וגו' דא איהו רזא, לבתר דקאמר רזין דגופא, אהדר ונחית לתתא ברגלין, וטלפין.

אלין מטו עד ניצוצי דחשמל, האי איהו חשמל דלבר. בגין דמהאי חשמל, נפקין אחרנין דאיקרון על שמא דא, וכלהו נפקי, בשעתא דחיות מכווני רגלייהו. ומטו לאינון ניצוצין דחשמל, כדין מלהטים אינון ניצוצין, סלקי ונחתי ונפקי כל אינון דאקרון על שמא דא.

חשמל דא, מקיף סחור סחור. ניצוצין דייליה נחתין לתתא, עד שהוא אתר דאקרי קרקע זעירא. ותמן בההוא קרקע, רהטי כל זיני אבנין דבדולחא, ומרגלאן ניצוצין, ואבנין דברקת.

וכד ניצין ולהיט נהירו דחשמל, וסליק ונחית, ומתגפן אינון ד' סטרין דא עם דא, נהיר ההוא קרקע זעירא, ורהטי אבנין, ומרגלאן סלקין, עד דמטן לגבי תרעא דדרום. ותמן אוצרין סתימין, ופיתחאן ד' מאה ושבעין, פחושבן קרק"ע. וגליצו"ר ממונה בהו.

בזמנא דהאי חשמל אנהיר ניצוצין לד' סטרין, קל חד נפיק מלעילא, ואיתער מבין גדפין, פד אקישו דא עם דא אינון גדפין דאשמיעו קלא, כמה דאת אמר (שם) ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים. וכדין האי קלא כלילא בד' קלין, פד נפק פגע באינון ניצוצין, ואתפליג לד' קלין.

קל חד אזלא לגליצו"ר, ואיתער בההוא קלא נהירו דחשמל, ואתעביד מניה דבור חד. ובההוא דבור איתער דיבורא אחרא סתימו, בלחישו. וכד מטי האי לגליצו"ר, כדין אתגליין ליה, מאתן וארבע סרי רזין עילאין דאתגליאן.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קלא תנינא, אזלא לענא"ל, רב ממנא על תמנסרי אלה רבוא משריין, משמשיין
גו קרקע אחרא, דאיהו בנהירו דכל גוויין, האי אקרי קרקע דארגוונא, נהיר בכל
זיני נהורין דנפקי מהאי חשמל. ותמן בההוא קרקע, שקיען תריסר אלה רבוא
מרגלאן עילאין.

וכד סלקין נציצין דחשמל, ועאלין דא בדא, סלקין כל אינון מרגלאן דאינון
שקיען בההוא קרקע, ומטו לגבי תרעא דמזרח. ותמן שית אלה אלפין תרעין
פתיחן, וענא"ל רב ממנא בהו.

קלא פד איתער מלעילא, בטש נהירו דהאי חשמל ביה, ואתעביד מניה דבור,
ובההוא דבור אתער דבור אחרא סתימא.

וכד מטי האי לענא"ל ממנא, כדין אתגליין תלת מאה ושתין וחמש רזין עילאין,
דאינון שקיעים בגושפנקא חותם אמת. כדין באימתא בחיל בררת בזיע, סלקין
שריין ותושבחן למארי כלא. ונהירו דרשים בשם המפורש, במ"ב אתוון מחקקו,
נפקא מההוא רב סגנין על כל שאר משריין, וסנדלפון אקרי, וההוא נהירו חפייא
על אינון ב' קרקעי, מקרקע זעירא ועד קרקע דארגוונא.

סדר הלימוד ליום ט תמוז [יום 275 בשנה]

ורזא דא (מלכים א ז) וספון בארו מהקרקע ועד הקרקע, סנדלפון אקרי הכי, בגין
דתמן עאלין כל רזי פנים עילאין, ואנעילו ביה, כהאי סנדלא, דאיהו אעיל בגויה
כל יסודא ושרשא דגופא.

דא רב ממנא, משמשא לאינון פנים לגו. בהאי חקיקין רזין דאתוון רשימין
גליפין, בלטיין בההוא נהירו דחפייאן על אינון קרקעי. פד האי קשיר פתריין
למאריה, אינון אתוון סלקין בההוא נהירו, ומתעטרין באינון פתריין והדרא ההוא
נהורא חפייא באתריה, ואתוון סלקין באינון פתריין, ברזא דשמא קדישא.

(יחזקאל א) ורגליהם רגל ישרה, מתחבראן כחדא, דאינון כחדא, למהך באורח
מישר, ברגשת חבורתא במישר כחדא, ורגליהן במישר. ועל דא, לחיזו נביאה
בדרגין ידיעאן.

וכלהו דרגין איקרון רגלי החיות ארע מנייהו. ולהו כחיזו רגלין בגופא, בסדרא
דקא מסדרא, ואיהו כלא בשיעורא.

וכף רגליהם ככף רגל עגל, בחיבורא דהאי סטרא. ולית לון אצבען לתתא, בגין
דאצבען לתתא אחזיין חילין אחרנין, בדיוקנא אוחרא. ועל דא בר נש אחזי
באצבען חילין אחרנין לעילא בידין, וחילין אחרנין לתתא ברגלין. ואלין לא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רשימין בגוייהו חילין אחרנין דסטר אחרא, ועל דא אקרו רגל ישרה, דסתים לסטרא דא, ואינון כף אחת.

ואף על גב דלא מתפרשין בפרישו דאצבען בחילין אחרנין דסטר אוחרא, אית בהו רשימו חד, למיהב דוכתא לסטר אחרא, ואתחזיין לתתא ככף רגל עגל, אבל לא כף לאסטאה, אף על גב דאינון רגל עגל, ישרה איהו, דלא אסטי לעלמין.

בהווא רגשא, נפק נציצו ושלחובא לסטרא דא לשמאלא, ואינון נציצו ושלחובא מתחברן כחדא, ונציצין לכל עיבר, ואתעביד מנייהו חיילין ומשריין, וכלהו איקרון רגלי החיות, בגין דנפקי מאינון רגליין. וכלהו אזלין ושאטן בשליחותא בעלמא, לאתלבשא בגופא לתתא. ואתחזון כאינון אחרנין דאיתחזון ועבדי שליחותא בעלמא, ומהדרן ברמשא ובפניא, ומקדשי שמא דמאריהון.

(שם) ודמות פניהם פני אדם, דמות ההוא דיוקנא לעילא, לאצטיירא בצירא גניזא. פנים קליטין בקולפין דקיקין. דמות אנפין דלגו צירא דיוקנא דאדם, נציץ נציצו דהווא נציצא מלהטא דלגו דחשמל פנימאה, דטמיר וגניז, הוי ולא הוי.

אור נציץ, אשא להיט, מלהטא בשלהובי דנורא. רוחא מנצצא אחיד בגווי, קולפא בסוטרא, גו פלילא חדא. אחיד לעילא, אחיד לתתא. גווי אחידו לכמה סטריין.

גוון אור גניז, אחיד נהיר ונציץ בנציצו, והאי אור אחיד ותפיס ואעיל לגביה נהירו דאשא מלהטא, ושלחובי נורא, אלין תרין לא מתישבן כחדא. ומגו מרגלא דלא אתגלייא כלל, נפקא רוחא דבוסמא, כלילא בתריסר בוסמין עילאין, ומגו ההוא סליקו דאינון תרין דלא מתישבן כחדא, אחיד בהו ההוא רוחא, ומתישבן בדוכתייהו.

וכדין, אצטבע ההוא רוחא, מגו ההוא נהירו דאור גניז, ונהירו דאשא מלהטא, ואתישבן וקיימא ביה, כדין אצטיירו ביה, צירא דפני אדם, דכליל כל דיוקנין, והאי איהו גוון דכליל כל גוויין. אנפין דכליל כל אנפין.

וכד אינון מתתקנן כדקא יאות, לגו פרסייא, כלהו בדיוקנא חדא דאדם. ורוא דא, כד מסתכלין לסטר מזרח, כלהו אינון בדיוקנא חדא דאדם, בגין דמתמן איהו תקיפו דרוא דאדם.

וכד מסתכלין לסטר דרום, כל אנפין אינון בדיוקנא חדא, דיוקנא דאריה, דתמן איהו חילא ותוקפא דכלא. וכד מסתכלין לסטר צפון, כל אנפין אינון בדיוקנא חדא, דיוקנא דשור, דתמן איהו נגיחו דדינא תקיפא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכד מסתכלין לסטר מערב, כל אנפין אינון בדיוקנא חדא, בדיוקנא דנשר. כמה דאת אמר, (משלי ל) דרך הנשר בשמים. בגין דתמן (דברים לב) נשר יעיר קנו על גוזליו ירחף. ואורח דנשר, לאתדבקא תדיר בשמים, דתמן איהו תיאובתיה לאסתלקא ולאסתדבקא. ובגין כך איהו לסטר מערב.

ובגין דכל אנפין משתנין, כפום ההוא אתר דההוא סטרא דמסתפלאן ביה, כתיב בכלהו בכל דיוקנא ודיוקנא, לארבעתם. פני אדם ופני אריה לארבעתם פני שור לארבעתן ופני נשר לארבעתן.

האי פד מתתקנן בכרסייא, כמא דכרסייא פני למיזל, הכי אינון אתחזיין דיוקנייהו, כפום ההוא סטרא דאזל, פדכתיב (יחזקאל א) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו.

וכד לא אזלין ולא מתתקנין גו פרסייא, כדין כל חד וחד אתפרש בדיוקניה דאתחזי ליה. ועם כל דא, כל חד וחד אתדבק בדיוקנא דחבריה, וכלהו אתחזיין דיוקנייהו מתדבקו דא בדא, ודא כליל בדא, כל חד כליל בחבריה, וחבריה ביה.

סטרא חד אומר קדוש, וסטרא חד אומר קדוש, וסטרא חד אומר קדוש, וסטרא אחרא אומר ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו.

ויהי אדם מתחת פנפיהם, האי לקבלא מאריהון דתיובתא לגבייהו, דהא ימינא דקודשא בריך הוא, פרישא לקבלא כל אינון דתייבין לגביה. מתחת פנפיהם, אמאי, בגין צניעו, דהא מאריהון דתיובתא צניעו אצטריך, דלא למנדע בהו אחרא, כמא דאת אמר (תהלים לב) כסוי חטאה.

רזא דא, דלא סלקין ידייהו לעילא, כמא דבני נשא דידייהו סלקין לעילא על רישייהו, והני לאו הכי, דהא מתחות גדפיהו לא נפקי לבר, דהא גדפיהו ואנפיהו פרידן אינון לעילא. כמא דאמר (יחזקאל א) ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה. דאתפרשן פד לא מתתקנן גו כורסייא כדקא אמרן. ואלין ידן לא אתחזיין כלל לסלקא לעילא, מגו דאתגליין, ועל דא מתחת פנפיהם כתיב.

וכד אלין נטלין, גדפיהו מתחברן כחדא, למהוי בארץ מישר, לנטלא דא עם דא כחדא, בשעתא חדא, בזמנא חדא, וכלהו כחדא סלקין לכרסייא לעילא.

ואינון דלא ידעי לאן אתר אזלין ולא חמאן ולא מסתפלין, זעאן, ומההוא זיעא דלהון פד אינון נטלין, וסלקין לכורסייא קדישא, אתעביד מההוא זיעא נהר דינור, נגיד ונפיק.

וההוא זיעא כנטילו דנטלי איהו. טפין מנטפין מד' גוויי אשין. אשא חוורא, מנטפא אשא סומקא, אשא ירוקא. אשא סומקא, מנטפא אשא אוכמא, אשא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ירוקא. אשא ירוקא מנטפא אשא סומקא, אשא חוורא. אשא אוכמא, מנטפא
ההוא אשא סומקא.

חיוורא תניינא, לאו איהו ההוא חיוורא קדמאה. ויהיא אשא אוכמא, לאו איהו
ההוא אשא אוכמא קדמאה. וכן כל גוונין, לאו אלין פאלין, קדמאה, ותניינא,
ותליתאה, וכן פלהו.

בשעתא דנטפין אלין אשין, ואתפלילו לאתחברא פחדא, סלקין שלהובין
מלהטן, ובטשי דא בדא, ומההוא בטישו דבטשו פחדא, אתעבידו כל אינון מלאכי
חבלה, דטרדי חייביא בגיהנם. מאינין שלהובין אתעביד נורא דגיהנם לתתא,
דאינון שליחן דחבלה, אתמנון באינון שלהובין, לאוקדא חייביא תמן, דרזא דילהון
תמן. דכתיב, (יחזקאל טו) מהאש יצאו והאש תאכלם.

כה נטלין, פלהון נטלין לקבל אנפוי, דההוא דאתמנא לההוא סטרא. פד רוחא
איתער למיהד לסטרא דמזרח, בטיש ההוא רוחא לגבי אנפין דההוא דקיימא
לההוא סטרא, ואיהו נטיל בקדמיתא, וכלהו עמיה פחדא, דכתיב (שם א) ואיש אל
עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו.

האי רוח, איהו רוח ממללא. רוח דכליל כל רוחין בגייה. רוח טמיר וגניז
בגווייהו. רוח דא, איהו רוח דכליל ברזא דלתתא, לקבל תלת קידושין דאתקדש
בהון פחדא. ואינון קדוש קדוש קדוש, לקבל תלת זימנין רוח דכתיב הכא. אל
אשר יהיה שמה הרוח, חד. על אשר יהיה שם הרוח, תרי. שמה הרוח ללכת, תלת.
בגין, דרוח דא פליל מתלת רוחין, רזא דחיות הקדש עילאין, דאינון רזא דתלת
קדושאן, דנחתא מההוא קדש עילאה, רוח סתימא, דכל קדושאן מניה תליין.

(שם) ודמות החיות מראיהם כגחלי אש בערות וגו'. ודמות, דיוקנא דמתלבשן
בחד מנייהו, דאתלבש בנורא. ואיהו לא חזא, אלא דיוקנא חיוזו שמשי דגחלי
דנורא.

גחלי אש, אלין אינון דאיקרונ מראיהם, חיוז דחיון, דבהו אסתפלן למיחמי
בחיוז. כמראה דאחזי כל גוונין, הכי שרפים, אינון כמראה לאחזאה בהון דיוקנין
דחיון. בגין דכולא אתלבש דא בדא, ודא מראה דדא.

אבל ודמות החיות, לא אמר דיוקנא דילהון, ולא איצטריך, דהא בקדמיתא
קאמר כל דיוקנין דילהון. והכא אמר מאינון דמות דלהון דאינון מראות דילהון.

כגחלי אש, מאן גחלי אש. אלין שרפים. מראיהם, אינון אופנים, דבהון
אתלבשן, לאחזאה דיוקנין, וחיוז דילהון.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

נְצִיצוּ דִילְהוֹן, בְּאִינוֹן דְּאִיקְרוֹן לְפִידִים. וּמֵאֵן אִינוֹן חֲשַׁמְלִים תְּתַאֲיוּ, דְּנַפְקִי מֵהֵוּא חֲשַׁמֶּל תְּתַאֲה. רְזָא דָא, כְּרֹזָא עֵילָאָה לְעֵילָא, בְּהֵוּא חֲשַׁמֶּל פְּנִימָאָה, בְּגִין דְּכֹלָא גְוֹנָא חֲדָא, מִתְתַּא וְעֵילָא. עַד הֶכָּא רְזָא דְחֲשַׁמֶּל, בְּגְוֹנִין דְּלֹא אֲתַחֲזוֹן, אֲלֵא בְּחִיזוֹ. חִיזוֹ לְגוֹ מִן חִיזוֹ, חִיזוֹ דָּא לְגוֹ מִן דָּא. כְּמָא דְכְּתִיב, מִמְרָאָה מִתְנִיזוּ וְלִמְעֵלָה וּמִמְרָאָה מִתְנִיזוּ וְלִמְטָה.

הִיא מִתְהַלְכַת בֵּין חַיּוֹת, דְּאֲתִיְהִיבַת בֵּין תְּרִין סְטְרִין, וְאֲתַחֲקַקַת תְּמִן בְּגְלוּפָא וּדְיוֹקְנָהָא. דְּכְתִיב (שה"ש ח) שִׁימְנִי כְּחוֹתֶם עַל לִבִּי וְגו'. וּמַגּוֹ דְהֵאִי אֲבָן טְבָא מְרַגְלִיתָא, אֲזֵלָא בֵּין תְּרִין סְטְרִין, אֵית לָהּ נְהִירוֹ לְאַנְהָרָא, וְלִסְלֶקָא נְהוֹרָא. עַל כֹּל שְׂאָר אֲבָנִין מְנַצְצִין.

וְנוֹגָה לְאֵשׁ, הֵאִי נוֹגָה אִיהוּ מִסְטְרָא דִּימִינָא, וְאֲתַפְלִיל בְּשַׁמְאֵלָא, וְשַׁמְאֵלָא בְּימִינָא, וְאֵשׁ מְלַהֲטָא מְנַצְצָא. מֵהֵוּא נוֹגָה נְהִיר הֵוּא אֲבָנָא, וְאֲתִיְהִיב בְּהַ חִיזוֹ, לְאַסְתַּכְלָא בְּשׁוּפְרָהָא.

וְהֵאִי נוֹגָה אִיהוּ נְצִיצוּ דְנַצְצִין כְּאֵשׁ, וְנְהִיר סוּמְקָא דִילִיָּה. וּמַגּוֹ דָּא, בְּשַׁעְתָּא דְעָאֵל וְנִקְיב גּוֹ הֵוּא אֲבָנָא, אִיהִי שְׁפִירָא בְּחִיזוֹ.

בְּתְרִין גְוֹנִין, אֲתַחֲזִיָּא הֵאִי אֲבָנָא וְאַצְטַבַּע, בְּגִין דְּאִיהוּ גְוֹן חֲשׁוּד בְּקַדְמִיתָא, כִּיּוֹן דְּאֲתַתְקַנַּת לְקַבְלָא נְהוֹרָא, אֲתַעַר נְהִירוֹ מִסְטְרָא דִּימִינָא, וְאֲתַנְהִירַת בְּחִוּוֹרוֹ. כִּיּוֹן דְּאֲנְהִירַת בְּחִוּוֹרוֹ כְּאֲבָנָא בְּדוּלְחָא, עַד כְּעֵן לִית לָהּ חִיזוֹ בְּשַׁפִּירוֹ לְאַסְתַּכְלָא, עַד דְּאֲתָא סְטְרָא דְשַׁמְאֵלָא דְהֵוּא נוֹגָה, דְּסוּמְקָא, וְעָאֵל בְּגוּיָה הֵוּא סוּמְקָא בְּהֵוּא נוֹגָה, כְּדִין אִיהִי שְׁפִירָא בְּחִיזוֹ, שְׁפִירָא בְּרִוָּא, לְאַסְתַּכְלָא.

אִיהִי אֲבָנָא יִקְרָא בְּשַׁלִּימוֹ בְּגְוֹנִין. כְּאֲתַתָּא שְׁפִירָא בְּחִיזוֹ, חוּוֹר וְסוּמְקָא. וְכְדִין אֲתוּוֹן מְנַצְצִין בְּגוּיָה, וְנַפְיִק בְּגוֹ הֵוּא נְצִיצוּ בְּרַק מְבַרְקַת, נְהִיר לְפּוּם שַׁעְתָּא, חוּוֹר וְסוּמְקָא, סוּמְקָא וְחִוּוֹר.

רְזָא קְדִישָׁא, לְאַצְטַבַּע שְׂאָר אֲבָנִין מֵהֵוּא אֲבָנָא טְבָא דְאִקְרִי בְּרַקַת. בְּגִין דְּאַצְטַבַּע מֵהֵוּא נְהִירוֹ דְּבְרַק, אִיקְרִי עַל שְׁמִיָּה בְּרַקַת. בְּגִין דְּהֵאִי אֲבָנָא טְבָא, מְרַגְלִיתָא עֵילָאָה, אֲצַטַבַּע בְּתְרִיסַר גְוֹנִין, מְנַהֲרִין גּוֹ אִינוֹן תְּרִין. מַגּוֹ נְצִיצוּ דְנַצְצִין וְאַפִּיק, אֲצַטַבַּעַן תְּרִיסַר אֲבָנִין דִּילָהּ, וְאִינוֹן תְּלַת סְדְרִין. וְכַפּוּם דְאַצְטַבַּעוּ מִינָהּ, חֲכִי אִקְרוֹן עַל הֵוּא שְׁמָא מְמָשׁ.

(יחזקאל א) וְהַחַיּוֹת רְצוּא וְשׁוֹב, נְהִירִין גְּנִיזִין גְּלִיִּין, וְסְתְרִין קְיִימִין וְלֹא קְיִימִין, נְהִירִין וְלֹא נְהִירִין. זְמַנִּין נְהִירִין בְּהֵאִי גְוֹן, וְלְפּוּם שַׁעְתָּא גְוֹן אַחְרָא. הַשְׁתָּא שְׁמָא דָּא, וְלְפּוּם שַׁעְתָּא שְׁמָא אַחְרָא. לִית מֵאֵן דִּיכִיל לְקְיִימָא בְּאֵלִין נְהוֹרִין.

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

יְהו"ה, נְהִירו דְאִסְתַּלַּק בְּשֵׁמָא דָא, דְכָלִּיל כָּל נְהוּרִין בְּשְׁלִימוֹ. וְלָפוּם שְׁעָתָא, נְחִית וְאִתְהֵדַר נְהִירוֹ בְּגוּוֹן אוֹחְרָא, וְאִסְתַּלַּק בְּשֵׁמָא אַחְרָא, אֱלֹהִי"ם. וְלָפוּם שְׁעָתָא, א"ל. וְלָפוּם שְׁעָתָא, צְבָאוֹת. וְלָפוּם שְׁעָתָא שְׁד"י. וְהָכִי בְּכָל אֵינּוֹן שְׁמֵהּ דְאִיקְרִי בְּהוּ קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא.

וּבְגִין דְאִית אֲתֵר גְּנִיז דְנִפְקִי מִנֵּיהוּ, וְכַפּוּם דְאִיהוּ נְבִיעַ מְגוּ מְבוּעָא גְּנִיז דְאִתְגְּנִיז בֵּיה, הָכִי אִתְחַזִּי כָּל חַד. וְלִית מֵאן דְיִקּוּם בְּהוּ. וְרוּזָא דָא מְנָא דְמֵיִיא וְשִׁמְשָׁא, בְּכוּתְלָא.

וּכְמָא דְאֵינּוֹן רְצוּזָא וְשׁוּב, אוּף הָכִי בְּלָבָא וְדַעְתָּא. בְּר נְבִיאִי מְהִימְנִי, דְמִסְתַּכְּלִי מְגוּ אֵינּוֹן דְלִתְתָא, דְאֵינּוֹן בְּרוּזָא דְאִסְפַּקְלָרִיא דְלָא נְהָרָא, וּמְגוּ אֵלִין הוּוּ מִסְתַּכְּלִין כְּבִתֵּר כּוּתְלָא. עַד הָכָא דְמוֹת מְאִינּוֹן רוּזִין לְעֵילָא וְהִשְׁתָּא לְתַתָּא.

כְּתִיב (שם) וְאֵרָא תְחִית וְהִנֵּה אוּפִן אֶחָד בְּאַרְצֵי וְגו'. וְאֵרָא תְחִית, דָּא אִיהוּ אִסְתַּכְּלוּתָא בְּאִסְפַּקְלָרִיא דְלָא נְהָרָא. וּמְגוּ דְחָמָא אֵלִין, אִסְתַּכְּל בְּמָה דְגְּנִיז וְסִתִּים.

וְהִנֵּה אוּפִן אֶחָד בְּאַרְצֵי, דָּא מִטְטְרוּ"ן, דְאִיהוּ עֵילָא מְנִייהוּ ת"ק שְׁנִין. מִטְטְרוּ"ן, מִיטְטְרוּ"ן, זְבוּל, עֵבֶד, זְבוּאֲמֵר לֵיה, הָא חֲמִשׁ. וְכַפּוּם שְׁלִיחוּ דְמֵאֲרִיָּה, הָכִי אִסְגִּיאוּ שְׁמוּי לְד' סְטְרוּי, כְּד' סְטְרִין דְעֵלְמָא.

קְשִׁיר קְשִׁרִין לְמֵאֲרִיָּה, שְׁלִיט בְּרוּזִין דְאַרְבַּע אֱלֹף וְחֲמִשׁ מָאָה נְהָרִי אִפְרִסְמוּזָא, דְנַגְדִין וְנִפְקִין מְגוּ תְלִיסַר אַחְרָנִין גְּנִיזִין. וְאַרְבַּעָה אֱלֹף וְת"ק רְבוּזָא הִיכְלִין, דְאֵינּוֹן טְמִירִין בְּגוּ אֵינּוֹן נְהִירִין, קְיִימִין קְמִיָּה, וְאִיהוּ מְמָנָא עֲלִיָּהוּ.

כָּל זְמָנָא דְעָאל וְנִפְיק, אֱלֹף וְת"ק רְקִיעִין זְעָאִין קְמִיָּה. תְרִיסַר אֱלִפִי רְבוּזָא מְיִמְנִיָּה, וְתְרִיסַר אֱלִפִי רְבוּזָא מְשִׁמְאֲלִיָּה. תְרִיסַר אֱלִפִי רְבוּזָא קְמִיָּה, תְרִיסַר אֱלִפִי רְבוּזָא מְאֲחֹרִיָּה. כָּל הַנִּי מְשִׁרִין נְהָרִין, מְגוּ שְׁלֵהוּבָא חַד מְנַצְצָא. דְנִפְקָא מִנֵּיה. וּבְהִהוּא שְׁלֵהוּבָא חֲקִיקָן אֲתוּוֹן דְשֵׁם הַמְפּוֹרֶשׁ, נְצִיצִין מְלֵהֲטִין מְגוּ הִהוּא שְׁלֵהוּבָא. וְכִלְהוּ כְּד מִסְתַּכְּלָאן בְּנְהִירוֹ דְאֲתוּוֹן מְחַקְקָן גְּלִיפּוּ, כְּלֵהוּ זְעָאִין וְדַחְלִין, וְנִטְלִין לְגַבִּי הִהוּא נְצִיצוּ דְאֲתוּוֹן.

וּמְגוּ שְׁלֵהוּבָא דָא, נְהָרִין אוּפְנִים אוֹחְרָנִין, דְנִטְלִי בְרִתִּיכִין אַחְרָנִין לְתַתָּא, גּוּ אֵינּוֹן הִיכְלִין, דְאֵינּוֹן מְשִׁלְבָן דָּא בְּדָא, כְּדָבֵר אַחַר כְּאִשְׁרִי יְהִיָּה הָאוּפִן בְּתוּךְ הָאוּפִן, כְּלִיל דָּא בְּדָא, וְעָאל דָּא בְּדָא, רִישִׁין בְּרִישִׁין, אֵלִין בְּאֵלִין. וְאַנְפִין פְּרִישִׁין בְּסְטְרִיָּהוּ.

וְכִלְהוּ נִטְלִין לְגַבִּי אַנְפִין, בְּגוּ נְהִירוֹ דְמִסְתַּכְּלָאן לְגַבִּי אֵינּוֹן אַנְפִין. כְּד מִסְתַּכְּלָאן לְמַהָךְ, חֲמָאן הִהוּא נְהִירוֹ דְנְהִיר, לְהִהוּא אֲתֵר דְנְהִיר, אֲזִלִין וְנִטְלִין כְּלֵהוּ. וְאֲתוּוֹן

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

דְּשָׂמָא קְדִישָׁא מְחַקְקָא, נְהִיר עַל כְּלָא. וְאִיהוּ נְטִיל כְּלָהוּ, גּוּ הֵהוּא רוּחָא עֵילָאָה, דְּנְטִיל כָּל מְשָׁרְיִין.

וּמְטַטְרוּן רַב מְמַנָּא, קָאִים בְּקִינְמָא דְהֵהוּא שְׂמָא קְדִישָׁא, וְנְטִיל לְכָל מְשָׁרְיִין בְּרִזָּא דִּילֵיהּ, לְד' פְּנִי, בְּד' דְיוֹקְנִין, גּוּ ד' סְטְרִין דְעֵלְמָא. וְאִיהוּ כְּלִיל שְׂמָא דְאִקְרִי שְׂדִי. וְכִלְהוּ קְרָאן שְׂמָא דָּא, גְּבִי שְׂמָא עֵילָאָה קְדִישָׁא.

בֵּיהָ דְמְטַטְרוּן אֲתַמְסְרוּ תְרִיסַר מִפְתָּחִין עֵילָאִין, בְּרִזָּא דְשְׂמָא קְדִישָׁא. וְד' מִפְתָּחִין מְנִייהוּ, אִינּוּן ד' רִזִּין נְהוּרִין דְמִתְפָּרְשֵׁן. מִפְתָּחָא חֲדָא, אִיקְרִי אֹר נְצִיץ, טְמִיר וְגַנִּיז, לִית לֵיהּ גּוּן. וְהֵהוּא נְצִיצוּ לָא קִימָא לְאִסְתְּכָלָא, וְלָא אֲתַחֲזִי גּוּן, אֲלָא נְצִיץ נְצִיצוּ לְעֵינִין, וְאִגְנִיז וְלָא אֲתִידַע. מִפְתָּחָא תְנִינָא, אֹר נְהִירוּ חִידוּ לְאִסְתְּכָלָא. לְזַמְנִין אִיהוּ חִידוּ, לְזַמְנִין יְרוּק, לְזַמְנִין לָא דָּא וְלָא דָּא.

מִפְתָּחָא תְלִיתָאָה, אִיקְרִי אֹר זוּהַר, דְזוּהַר וְנְהִיר, אִיהוּ זוּהַר דְנְהִיר לְכָל שְׂאָר נְהוּרִין. הָאִי מְרַקְמָא בְּכָל גּוּנִין. הָאִי אֹר אִיהוּ מְהֵהוּא זוּהַר דְהוּא רְקִיעַ דְעַל גְּבִי חִיּוֹן, דְכְּתִיב (דְנִיאל יב) כְּזוּהַר הַרְקִיעַ. כְּלִיל גּוּ עֶשֶׂר שְׁבִילִין, דְנְפַקִי מְאִינּוּן ל"ב שְׁבִילִין גְּנִיזִין.

מִפְתָּחָא רְבִיעָאָה, אִיקְרִי אֹר דְסוּכְלַתְנוּ, דִּיהֵב סוּכְלַתְנוּ בְּלָבָא לְמִינְדַע וְלְאִסְתְּכָלָא וְלְקִימָא עַל רִזִּין עֵילָאִין. וְהָאִי אֹר דְחֲדִי לָבָא, יְהִיב נְהִירוּ דְחֻכְמָתָא וְסוּכְלַתְנוּ, לְמִינְדַע וְלְאִסְתְּכָלָא.

וְאֵלִין אִינּוּן ד' מִפְתָּחִין עֵילָאִין, דְכָל שְׂאָר מִפְתָּחִין כְּלִילִין בְּהוּ. וְכִלְהוּ אֲתַמְסְרוּ בִידָא דְהָאִי רַב מְמַנָּא, מְטַטְרוּן. מְאִרִי רַב כְּלָהוּ רִזִּין דְמְאִרִיָּה, בְּגִילּוּפִין דְרִזִּין דְשְׂמָא קְדִישָׁא מְפּוֹרְשָׁא.

עַל אַרְבַּעַת רְבַעִיהֶן בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ וְגו', עַל אַרְבַּעַת דְאִינּוּן ד' דְתַחֲוֹתֵיהוּ, וְאִינּוּן דְתַחֲוֹתֵיהוּ, אִיקְרוּן רְבַעִיהֶן. כְּדָבַר אַחַר, רְבִיעַ תַּחֲוֹת טוּעֵנִיָּה, וְעַל אִינּוּן דְרְבִיעִין תַּחֲוֹתֵיהוּ, כִּד אִינּוּן בְּעָאן לְמִיזַל אֲזִלִּין. דְכָל חַד אִית לֵיהּ ד' גְּלַגְלֵי אֹפְנִים, רְבִיעִין תַּחֲוֹתֵיהוּ. וְעַל אֵלִין רְבַעִיהֶן אָמַר, בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ.

וְהֵינּוּ דְכְּתִיב, (יחזקאל א) וּבְלַכְתֶּם תַּחֲוֹת יִלְכוּ הָאֹפְנִים אִצְלָם, וּבְהַנְשָׂא תַחֲוֹת כּו' יִנְשָׂאוּ הָאֹפְנִים. וְאִי אֹפְנִים רְבַעִיהֶם דְתַחֲוֹת, אִצְטְרִיךְ לְמִימַר וּבְלַכְתֶּם הָאֹפְנִים. אֲלָא מִכָּאן דְתַחֲוֹת נְטִילִין לְדְנְטִילִין לֹון, כְּגוּוֹנָא דָּא אֲרוֹן, נְטִיל לְמָאן דְנְטִיל לֵיהּ.

כְּרִסְיָא קְדִישָׁא נְטִילַת לְחִיּוֹת. וְאִי אִיהִי נְטִילַת לֹון, זִיעָא דְתַחֲוֹת מִמָּה אֲתַעֲבִיד. אֲלָא זִיעָא דִּילְהוֹן, בְּאִסְתְּכָלוּתָא לְמִינְדַע וְלְאִסְתְּכָלָא וְלְאִדְבָקָא, בְּמָה דְטְמִיר וְגַנִּיז, וְלָא יְכַלִּין לְמִיקָם בֵּיהּ. וְעַל דָּא אִיהוּ זִיעָא דִּילְהוֹן. אֲבָל כָּל אִינּוּן דְמִתְדַבְּקָאן

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּקִדּוּשָׁה עֵילָאָה, אֵינוֹן נְטֻלִין לְאֵינוֹן דְּנְטֻלִין לֹון. וְרִזָּא דָא, עַל אַרְבַּעַת רַבֵּיעֵיהֶן בְּלַכְתָּם יִלְכוּ.

(שם) וְגַבֵּיהֶן וְגַבְהָ לָהֶם. וְגַבֵּיהֶם, רִזָּא דְגֻוּנִין דְגּוּפָא, אַתְנַהִיר וְסַלְקָא בְּשִׁיעוּרָא מְרִישָׁא דְבוּצִינָא לְרִישָׁא דְבוּצִינָא פְּשִׁיעוּרָא דְלִתְתָא. וְאַסְתַּחֲרָא בְּאַרְבַּע גְּוּוּנִין נְצִיצִין. גְּוּוֹן נַהִיר בְּנַהִירוֹ, בְּרִזָּא דְחֻשְׁמַל לְעֵילָא, כַּד נַהִיר וְאַתְגַּנִּיז גּוּ גְּוּוּנִי. גְּוּוֹן נְצִיצִין, דְנְצִיצִין בְּנְצִיצִין. גְּוּוֹן זַהִיר, בְּזַהֲרָא דְרַקִּימוֹ דְרַקִּיעָא דְקִימָא עַלֵּיהּ. גְּוּוֹן מְרַקְמָא מְכַל גְּוּוּנִין, וְאַתְכַּלִּיל בְּכַלְהוֹ, וְדָא אִיהוּ גּוּפָא מְצִיירָא בְּצִיורָא, לְאַתְכַּלִּילָא בְּכַלְלָא חֲדָא.

וְגוּבָה לָהֶם, מְסַטְרָא דְלְעֵילָא. וְיִרְאָה לָהֶם, מְסַטְרָא דְלִתְתָא. וְגוּבָה לָהֶם, גוּבָה שְׁמַיִם. וְיִרְאָה לָהֶם, דְחִילוֹ דְדַחִיל וּמַבְעִית וְאַרְעִישׁ כּוּלָא. דְחִילוֹ דְסַחֲרָא דְלָא לְקַרְבָּא לְקוּדְשָׁא. וְאִיהוּ דְסַחֲרָא לֹון מְסַטְרָא דְלִתְתָא.

וְגוּבָה לָהֶם, בְּסַלְיָקוֹ דְחִיזוֹ דְגֻוּנִי שְׁמַיִם. בְּגִין דְגֻוּנִי שְׁמַיִם, הֵהוּא רִזָּא דְכְּתִיב, גוּבָה שְׁמַיִם. וּמֵאֵן אִיהוּ. דְנְטִיל כָּל גְּוּוּנִין, מִימִינָא וּמִשְׁמַאלָא, וְכַד נְטִיל לֹון לְגַבֵּיהָ, אִיקְרִי גוּבָה שְׁמַיִם.

וְיִרְאָה לָהֶם, בְּחִיזוֹ דְהֵהוּא יִרְאָה לִתְתָא, בְּסַדְרָא דְאֵינוֹן גְּוּוּנִין לְהֵטִין וּמַהֲפָכִין חִיזוֹ דְאִשָּׁא דְלָא דְקִיק, כְּאִשָּׁא דְקִיק לְעֵילָא. וְהֵאֵי אִיהוּ דְקָא מַבְעִית לְכַלָּא. וּבְגִין כַּךְ, וְגוּבָה לָהֶם, מְלַעֲיָלָא. וְיִרְאָה לָהֶם, מִתְתָא.

וְגוּבָתָם מְלֵאוֹת עֵינַיִם, לְאַסְתַּפְלָא בְּכַל סַטְרִין. וְאַף עַל גַּב דְאִית מְאִרֵי דְעֵינַיִם בְּחִיזוֹ לְאַסְתַּפְלָא אַחֲרָנִין לִתְתָא, אֵלִין בְּאֵינוֹן עֵינַיִן לְאַסְתַּפְלָא אֵלִין בְּאֵלִין בְּסַחֲרָנוֹ, לְקַמֵּייהוּ וּבְאַחֲוֹרָא, דְעֵינַיִן סַחֲרִין לְכַל סַטְרִין.

וּבְגִין כַּךְ חֲמָאן הַכָּא וְהַכָּא, בְּסַטְרָא דָא וּבְסַטְרָא דָא, חֲמָאן מַה דְהוּי, וּמַה דְזַמִּין לְמַהוּי מְסַטְרָא דְאַחֲוֹרָא. וְהֵינּוּ דְכְּתִיב סְבִיב. וְחֲמָאן מִימִינָא וְחֲמָאן מִשְׁמַאלָא. חֲמָאן מִימִינָא, בְּכַל אֶרֶח זָכוּ וְקִשׁוּט. חֲמָאן מִשְׁמַאלָא, בְּכַל אֶרֶח דְלָא קִשׁוּט וְלָא קִימָא בְּזָכוּ. וְעַל דָּא מְסַתְפְּלִין בְּכַל סַטְרִין, וּבְדָא אִית לֹון שׁוּלְטָנִי וְסוּכְלָתָנוּ עַל כּוּלָא, לְאַסְתַּפְלָא בְּכַל הַנִּי סַטְרִין, מַה דְלָא מְסַתְפְּלִין הַכִּי כָּל אֵינוֹן אַחֲרָנִין.

וְעַם כָּל דָּא לָא יְכַלִּין לְאַסְתַּפְלָא לְעֵילָא, וְלָא אַתֵּייהִיב לֹון רִשׁוֹ לְאַסְתַּפְלָא. וְכַד בְּעָאן לְאַסְתַּפְלָא, כְּלָהוּ מְרַתְתֵי בְדַחִילוֹ בְּאִימְתָא בְּזִיעַ, וְכְלָהוּ קְרָאן בְּדַחִילוֹ סְגִי, בְּקַל רַב, (שם א) בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְקוּמוֹ.

וְגַבֵּיהֶם, וְלָא כְּתִיב מַהוּ, כְּמָא דְכְּתִיב לְבַתֵּר, וְגַבְתָּם מְלֵאת עֵינַיִם. אֵלָא גּוּפָא דְסַטְרָא דְמְסַתְפְּלָא לְגוּ, לְגַבֵּי נְקוּדָה סְתִימָא. מַהֲתִיא סַטְרָא אִית לֹון גוּבָה. וְכְלָהוּ מְסַתְפְּלִין לְגוּ, כְּדַבֵּר אַחַר (מלכים א' ו') וְכַל אַחֲרֵיהֶם בֵּיתָה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אברהם אתקריב לגבי רזא דקיימא, עד דסליק ברזא עילאה לעילא. ועם כל דא לא זכה כיעקב, דיעקב איקרי איש תם. מהו איש תם, רזא דא כמא דאתמר, איש האלהים, מאריה דביתא. משה אקרי איש האלהים, יעקב אקרי איש תם, וכלא רזא חדא.

אוף הכי וגבותם, ההוא דקיימא לגו. כלהו מליין עיינין לאסתכלא לבר. ואף על גב דלא מסתכלא לגו, גובה להם, וגבותם מלאות עינים.

(יחזקאל א) ובלקת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים, וכלהו כפום ההוא רוחא, דאזיל ושליט עליהו.

(שם) על אשר יהיה שם הרוח ללקת, כתיב (שם) אל אשר, וכתיב על אשר. אלא רוח דא דנפיק מגו רוחא סתימאה, ודא איהו רוח קדישא, כד נפיק מגו ההוא טמירא דכורסייא, ובטיש בההוא דשרי עלוי, כדין כלהו נטלין כחדא לגביה, והיינו על אשר. אל אשר, דבטיש ביה ההוא רוחא, ולא שארי, אלא דנטיל לגביה, ונטלי כלהו לגבי ההוא סטרא.

על אשר יהיה שם הרוח ללקת, על: ההוא אתר טמיר וגניו. דההוא רוחא עילאה שריא עלוי, כלהו מסתכלן לגביה, לאתוספא זיוא. ומההוא זיוא, אתוסף זיוא אינון קרני החיות. ואינון זיוא דלהיט ונציץ, לפום אסתכלותא דיקרא, דההוא רוח אחרא, דנפיק מהאי רוח קדמאה, דאיהו טמיר וגניו בגניו יקרא.

דא איהו ברזא דשמא קדישא, דכליל ביה שם אהי"ה, שמא רבה ושליטא. מהאי שמא, זעאין ודחלין, ונטלין באימתא בזיע. ודא איהו שמא דשליט על רתיכא דא, ברשימו דתלת שמחן דכלילן ביה. ברזא דא אית שבעין שמחן מפורשין, שליטין על כל רזין וגניזין עילאין, די כל חילין ומשריין זעאן מנייהו, ונטלי בגנייהו. ברזא דא, כלילן כ"ב אתוון, וכלהו שבילין.

רוח אחרא דנפיק מהאי רוחא קדמאה, איהו דמתמן רזא דמהימנותא בכל סטרין. ודא איהו ברזא דשמא קדישא, דכליל ורשים עליה, שמא דאקרי יהו"ה, דנפיק ואתרשים מגו שם אהי"ה. ואף על גב דכלא ברזא חדא, אבל שם יהו"ה בנין אב, דאתבני משמא טמירא אהי"ה. ודא איהו רזא, דנפיק מרוחא קדמאה.

רוחא אחרא תתאה, דנפיק מגו רוחא דא, דא איהו ברזא דשמא קדישא כליל ביה שם אדנ"י. שמא דא שליט, על חיות ואופנים לתתא.

והכי איהו רזא עילאה ותתאה. עילאה שם אהי"ה, שליט על אינון חיוון עילאין, ברזא דשמא קדישא דקאמרן. תתאה שם אדנ"י, שליט על אלין חיוון תתאין לתתא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואינן חיות עילאין ואופנים עילאין, וחיות תתאין ואופנים תתאין. חיות עילאין, דקאמרן. אופנים עילאין, אינן רזא דכתיב (שה”ש ה) שוקיו עמודי שש, ואופנים תתאין ברזא דלתתא, כמה דחיות ברזא דלתתא.

חיות עילאין ד’. אופנים ד’. כד מתחברא חד באינן רזא דחיות, כדין אינן ואופנים בחיבורא דהוא חד, אינן ד’. וכן כגוונא דא לתתא, כלהו ברזא דא דד’. חיות ד’. אופנים ד’. ואתפרשן לתתא ברזא דא. והכא בכלהו מתפרשאן רזין עילא ותתא, ועל דא איקרי מרפכה. ואף על גב דלא חמא יחזקאל, אלא מגו רזא דלתתא אסתכי ברזא עילאה.

על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו, רזא אהי”ה, כללא דכלא, שליט על חיות עילאין סתימין. ובגין כך אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת, רזא הוי”ה בגין אב. פי רוח החיה רזא אדנ”י, למהוי סתימין רזין גו סתימין דרתיכא דא, למהוי כלא כחדא ברזא חדא.

(יחזקאל א) בלכתם ילכו, בלכתם דמאן. אי תימא דחיות, לאו. אלא ברזא דאלין תלת רוחין, תלת שמהן, כד נצצי, נהרין ונפקין אזלין חיון עילאין ותתאין. ובעמדן יעמודו, כד אינן בחבורא חד, בלחישו כלהו קיימין. כדין אתעבידו תלת רוחין חד, תלת שמהן חד, וקודשא בריך הוא איתגאי בגיאותא על כלא.

ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים, בהסתלקות חיות, ברזא דרוחין עילאין, מעל הארץ, מלשמשא על רוחא תתאה, אינן אופנים מסתלקין עמהון, לאחזאה, דכלהו גופא חדא, ורזא חדא, בלא פירוודא מעמהון.

כי רוח החיה באופנים, רעותא דהיא חיה באופנים. דאף על גב דרעותא באינן חיות עילאין, רעותא יתיר באינן אופנים. תלתא, תרין גליין. וחד גנין. ואלין עבדין עובדא דרעו בהיא חיה. והיינו דכתיב ומעשיהם כעין תרשיש, כעין תרי שש דא ימינא ושמאלא, דאלין תרין מאינן שית. ועל דא כעין: כגוונא דילהון.

עה הכא רזא דחיות ברזא עילאה, כגוונא דא לתתא, ודמות על ראשי החיה רקיע. ודמות, דיוקנא לתתא, כגוונא דלעילא. דעד הכא אית רשו לפרשא, מכאן ולהלאה, מאן דחמי חמי, דלא אית רשו לאסתכלא. מהאי רקיע ולתתא, אית רשו למיחמא, ומחאי רקיע ולתתא, אית רשו לאסתכלא. מאתר דאסתכלותא ולעילא, אתפסיין שבילין ואורחין, לית עינא דאסתכל ביה, דכולא אתפסייא.

ראשי החיה, אינן רתיכין. ד’ רישי נהורין לד’ זיוין. ואינן תריסר ירחין. ואינן תריסר מכילן, וחד דשלטא עלייהו, למהוי תליסר. ואלין איקרון ראשי שלטונין, שליטין נהירין לכלהו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ב' רְקִיעֵין בְּחַד, אֵית רְזָא דְדִיּוֹקְנִין דְּלָא אֲתַחְזוּן. וּבְחַד, לִית בֵּיה דְדִיּוֹקְנִין, וְלָא גְוּוֹנִין, וְלָא לְמַנְדַּע, וְלָא לְאַסְתְּפְּלָא, וְלִית מֵאן דְּיָקוּם בֵּיה. דָּא אִיהוּ רְקִיעַ עֵילָאָה טְמִירָא, דְּגַנְיִז מַה דְּגַנְיִז, וְיִהֵב חִידוֹ וּקְיִימָא לְכַלָּא.

בְּרִזָּא דְשֵׁם אַהֲיָה, שְׁלִימוֹ דְכָל שְׁמֵהּ. רְזָא דְרִתִּיכָא קְדִישָׁא, בְּרִזָּא דְד' זִיווּן דְּעֵלְמָא עֵילָאָה. רְזָא דְד' שְׁמֵהּ דְכְלִילֵן בְּחַד. תְּלַת שְׁמֵהּ עֵילָאִין, וְחַד דְּאֲתַחְבַּר עֲמֵהוּן בְּכַלְלָא חַד.

י'ה, רְזָא טְמִירָא עֵילָאָה. כְּלָלָא דְכַלָּא, רְקִיעַ עֵילָאָה טְמִיר דְּקִימָא בְּגַנְיִזוֹ. וְחַד סְפִירָא גְנִיזָא טְמִירָא דְכַלָּא עֲלִיה. הָאִי אִיתְאַחַד וְלָא אֲתַאחַד בְּמַה דְּלָא אֲתִידַע, וְלָא קְיִימָא בְּסוּכְלִתְנוּ. רְזָא דְכַלָּא. כְּלָלָא דְכַלָּא. בְּרִיךְ הוּא וּבְרִיךְ שְׁמִיה לְעֵלְמָ וּלְעֵלְמֵי עֲלְמִין. לְתַתָּא כַּד אֲתַפְּשֵׁט שְׁמָא דָּא, אִיהוּ ו' בְּאַתְרֵיהּ דְּאַלְפָּא, בְּרִזָּא חֲדָא. בְּדִין אִיהוּ רְקִיעַ לְתַתָּא, כְּגִוּוֹנָא דְלְעֵילָא, וְחַד אֲבָן סְפִירָא לְעֵילָא עַל גְּבִי הַהוּא רְקִיעָא וְדָא אִיהוּ רְזָא ה' דְּאֲתַפְּרָשָׁא שְׁמָא לְתַתָּא, בְּרִזָּא יְהו'ה.

סדר הלימוד ליום י תמוז [יום 276 בשנה]

וּלְזַמְנִין דְּאֲתַחְבַּר בְּשְׁמָא דָּא אֲתַ ו'. וְאִיהוּ כְּלָלָא חֲדָא, הוּא וּבֵית דִּינּוֹ וְכַלָּא חַד, רְזָא דְרִזִּין גּוֹ שְׁמֵהּ קְדִישִׁין.

(שם) נְטוּי עַל רְאִשֵׁיהֶם מְלַמְעֵלָה, רְקִיעַ פְּרִישׁ לְעֵילָא, דְּלָא יְכִילִין חֵיות לְמַנְדַּע וְלְאַסְתְּפְּלָא, דְּכַלָּא אֲחִיד דָּא בְּדָא, רְזָא דָּא סִימְנָא בְּעֵלְמָא, בְּרִזָּא לָא יְכִיל לְמַחְמֵי לְרִאשֵׁיה, וְאַף עַל גַּב דְּאִיהוּ הוּא, כָּל שְׁכָן מֵאן דְּסִתִּים בֵּיה.

הָאִי רְקִיעָא עֵילָאָה, לִית בֵּיה דְדִיּוֹקְנָא כְּלָל. לִית מֵאן דְּאַסְתְּפַל מִתְמָן וּלְהֵלָאָה, כּוּלָּא סִתִּים וְחִתִּים בְּגוּשְׁפִּנְקָא. רְקִיעַ פְּרִישׁ עַל גְּבִי רִישֵׁי דְחִיּוֹן לְעֵילָא, מְזוּנָא דִילְהוֹן נְטִיף מֵהַהוּא רְקִיעָא. וּלְתַתָּא כְּלָהוּ קְיִימִין בְּקִיּוּמָא, מִתְחוּת הָאִי רְקִיעַ.

רְקִיעַ דָּא תְּלִיין בֵּיה תְּלַת שְׁמֵהּ לְעֵילָא, כְּמָא דְמִתְפְּרָשָׁא לְתַתָּא, קְדוּשׁ, רְחוּם, חַנוּן, כְּבוֹד שְׁמֵהּ קְדִישִׁין. סִתִּימִין לְעֵילָא בְּרִזָּא דְלְתַתָּא, כְּלָא כְּגִוּוֹנָא דָּא מִן דָּא.

אַלִּין שְׁמֵהּ, גּוֹ רְזִי מְהִימְנוּתָא רְזָא דִילְהוֹן. כָּל אִינּוֹן כְּבוֹד שְׁמֵהּ, תְּלִיין בְּרִזָּא דְשְׁמֵהּ קְדִישִׁין אֲלִין, דְּאִיקְרוּן חִיּוֹן ו טְמִירִין, מְחַפִּיין עַל שְׁמֵהּ דְלְגָאוּ, וּמְעַפְפִין בְּאַלִּין, וְאַתְחַפִּיין בְּאַלִּין. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיקְרִי בְּהוּ. וְדָא אִיהוּ דְכְתִיב, (שה"ש ה) פְּשֻׁטִי אֶת כְּתָבְתִי, לְאַתְתַּקְנָא לְגַבְה.

מֵהָאִי רְקִיעַ וּלְתַתָּא, תְּלִיין אִינּוֹן כְּבוֹדֵיהֶן, לְאַתְחַפִּיא בְּהוּ רְזָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא. מֵהָאִי רְקִיעַ וּלְעֵילָא, לָא תְּלִיין כְּבוֹדֵיהֶן. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (יחזקאל א) וְתַחַת הָרְקִיעַ

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כנפיהם ישרות אשה אל אחותה. בגין לאתחפייא בהו אינון טמירין עילאין ברזי שמהן קדישין.

כנפים, כסויין לאתכפסא שמהן בטמירו. ולזמנא דאתי, לא יתכסה רזא דשמא קדישא, דכלהו זכאה קשוט ינדעון באתגלייא, ולא מגו פינזיין. ורזא דא פתיב (ישעיה ל) ולא יפנה עוד מוריך והיו עיניך ראות את מוריך.

לאיש שתים מכסות להנה. תרין אינון לכל חד וחד לאתכפסא בהו. תהוא דימינא, אית ליה חד דימינא וחד דשמאלא. והאי דשמאלא אית ליה חד דשמאלא. וחד דימינא. וכן פלהו פלילן אלין באלין לאתחפייא בהו.

גוייתיהם, רזין דלגאו, בשמהן קדישין. דמנייהו רזא דגופא דילהון. ועם כל דא, אלין פגוונא דאלין. הדא הוא דכתיב, (יחזקאל א) ואשמע את קול כנפיהם פקול: אל, אלהים, ה'. דכנפיהם: גדול, גבור, ונורא. האי ברזא דרזין לעילא, לאטמרא פלא בגניזו. לתתא קיימין בחיזו גדפין, גו שעורא, בת"ק פרסי דשעורא. ואינון גדפין בחיזווא.

הכא אית חמש קולות, לקבל חמש עילאין סתימין. דכתיב, (שם) ואשמע את קול כנפיהם פקול מים רבים פקול שדי בלכתם קול המלה פקול מחנה. קול כנפיהם, דהא באינון פינזיין אית שמא חד, מההוא שמא דאיהו מאינון שמהן דלגו. ומאן איהו. אמר ליה. דהא שמא דא אזל באינון פינזיין ודא איהו שמא, פשמא דמים רבים. ומהכא אתפרש שמא דא לתתאי.

כקול שדי, אלהים. דשמא אתכפי בתתאי, ואתחתים בתתאי, אלק"י. קול המל"ה, דא שמא דאקרי אלו"ה, ושמא דא אתבני בבי דינא לתתא, באתר דזכותא שריא. פקול מחנה, דא שמא דיעקב שריא ביה. דכתיב, (בראשית לב) מחנה אלהים זה.

תו, קול דא, מחפין חד גופא, לאפרשא דא מן דא, לאשתמודעא, ולאחברא גופא חד הכא, וגופא חד הכא. פמה דאת אמר (יחזקאל א) לאיש שתים חוברות איש. מחברן איש, לאשתמודעא ולאפרשא דא מן דא.

ותרין אחרנין מחפין לגופא, ושתים מכסות את גוייתיהנה. וכלהו גליפין מחקקון, באתוון דרזא דשמא קדישא, בארבעין ותרין אתוון. תחות תרין אבנין עילא ותתא, לאשתמודעא קודשא בריך הוא בשמיה ביקריה למהוי חד.

ארבעין ותמנייא רתיכין טמירין בגרמייהו, טמירין בסטרא דההוא אדם דשרייא על פרסייא, ברזא דארבעין ותמנייא אתוון. ומאתן אחרנין גליפן בגרמייהו, לקבל

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שׁיִיפִין דְּגוּפָא, וְכוּלְהוֹן שְׁלֵטִין עַל כּוּרְסֵיָא לְתַתָּא, כְּחוּשְׁבַן פְּקוּדֵי אוּרִיָתָא, בְּרֹא דְזִכּוּר.

הָהוּא אָדָם נְטִיל לְכָל הַיַּי פְּקוּדֵי, וְלְכָל הַיַּי רִזִּין דְּשׁיִיפִין דְּגוּפָא, וְאוּתִיב בְּרֹא דִילְהוֹן לְגוּ כְּרִסֵּיָא קְדִישָׁא. וּבְהוּ אֶסְתְּלֶקֶת כְּרִסֵּיָא, בְּתֵלֶת מָאָה וְשֵׁטִין וְה' פְּקוּדִין אַחֲרָנִין בְּרֹא דְשְׁמוּר.

כְּרִסֵּיָא עֵילָאָה, אֶפִּיק כָּל אֵינוּן, מְגוּ חַד מְבוּעָא טְמִירָא גְנִיזָא דְאַתְגְּנִיז דְשְׁלֵטָא עֵלֵיהּ. הָהוּא מְבוּעָא לִית מָאן דִּידַע לֵיהּ וְלִית מָאן דְאַסְתְּפֵל בֵּיהּ. עֵלֵיהּ כְּתִיב (איוב כח) וְנַעֲלָמָה מֵעֵינֵי כָּל חַי וּמְעוֹף הַשָּׁמַיִם נִסְתָּרָה.

וּכְתִיב שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְפָסָא, אֶלִּין שֵׁשׁ סִטְרִין לְתַתָּא, כְּגוּוֹנָא דְשֵׁשׁ סִטְרִין לְעֵילָא. שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכְרִסֵּיָא עֵילָאָה. שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכוּרְסֵיָא תַתָּאָה. אֶלִּין וְאֶלִּין, לָא יִכְלִין לְאַסְתְּפֵלָא וּלְמַנְדַּע, לִיקְרָא דְכְרִסֵּיָא דְעֵלֵיהּ. כָּל שְׁכָן לְמָאן דְשָׂרֵי עַל כְּרִסֵּיָא. כָּלֵהוּ בְּאֵימָתָא בְּדַחִילוּ, תַּחוֹת כְּרִסֵּיָא קִיָּמִין. נְטִלִין כְּרִסֵּיָא עֵלֵיהּ, וְלָא יִדְעוּ, לָאן אַתְר מִתְחַבְּרָאן גּוּפִין, כְּדָבָר אַחֲרָ, (יחזקאל א) חוּבְרוֹת אִשָּׁה אֶל אַחוֹתָהּ כְּנַפְיָהֶם, בְּגִין לְסֻלְקָא לָהּ. וּכְדִין כָּל אֵינוּן פִּינּוּיִין דְמַכְסֵּיִן לְשִׁמְהוֹן קְדִישִׁין, שְׁלֵטִין בְּשִׁמְיָהוּ, וְאַקְרִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכַנּוּיָא.

וּכְדִין קִיָּמָא כְּרִסֵּיָא בְּכַנּוּיָא דְחַדוּהָ, בְּאַתְר דְאַצְטְרִיךְ, כְּדִין אֵינוּן חִיּוֹן תְּרַפִּינָה כְּנַפְיָהֶם, וְלָא שְׁלֵטִין בְּאֵינוּן פִּינּוּיִין, וְחַדוּהָ דִילְהוֹן בְּתַהוּא זְמַנָּא, דְאַיְנוּן פִּינּוּיִין תְּרַפִּינָה כְּנַפְיָהֶם. דְּהָא כְּדִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶקְרִי בְּהוֹן בְּשִׁמְהוֹן אַחֲרָנִין קְדִישִׁין עֵילָאִין.

הָהּ הוּא דְכְתִיב, בְּעַמְדָם, עַל קִיּוּמֵיהוּ. בְּעַמְדָם, דְּלָא נְטִלִין. אֶלָּא דְחַדָּאן מַחְדוּהָ דְקְדוּשָׁא. וְנַהֲרִין, מְגוּ נַהֲרֵי דְנְטִלִין מְכוּרְסֵיָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שם) תְּרַפִּינָה כְּנַפְיָהֶן. וְשְׁלֵטִין שְׁמָהוֹן אַחֲרָנִין עֵילָאִין קְדִישִׁין, דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶקְרִי בְּהוּ.

(שם) וְאַרְא כְּעִין חֲשַׁמַּל כְּמִרְאָה אִשׁ בֵּית לָהּ סְבִיב וְגו'. וְאַרְא, דְּהָא אֶסְתְּלֶק מִנֵּיהּ הָהּ חִיּוֹן, דְּחָמֵי לְפּוּם שְׁעָתָא. בְּגִין כִּד אָמַר וְאַרְא, וְלָא כְּתִיב וְאַרְאָה.

כְּעִין חֲשַׁמַּל, וְלָא חֲשַׁמַּל. כְּעִין: כְּגוּוֹן מְלַחְטָא מְנַצְצָא, סְלֶקָא בְּגוּוֹנֵי. כְּעִין: כְּגוּוֹנָא דְעֵינָא דְלָא יִכִּיל לְאַסְתְּפֵלָא בְּאַסְתְּפֵלוֹתָא, אֶלָּא סְתִים וּפְקִיחָא וּפְקִיחָא פְּקִיחָא וּסְתִים, הִכִּי אִיהוּ חֲשַׁמַּל.

וְאִית חֲשַׁמַּל סְתִים, דְּלָא אַתְחַזִּי כְּלָל, אֶלָּא מְגוּ מִרְאָה סְתִימָא, דְּלִית מָאן דְּיִכִּיל לְקִיָּמָא בֵּיהּ, וְלֹא שְׁתַּמּוּדְעָא בֵּיהּ כְּלָל. וְאִית חֲשַׁמַּל דְּקִיָּמָא בְּגוּוֹנִין, גּוּ נְצִיצוּ לְאַנְהָרָא וְלֹא אֶסְתְּפֵלָא לְפּוּם שְׁעָתָא. וְדָא אִיהוּ לְתַתָּא, דְּהָא לְעֵילָא לָא כְּתִיב וְאַרְא,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אֵלָא וְאַרְאָהּ. וְדָא חֲשַׁמְל דְּאַתְחֲזִי בְּגֻוְנִין, גֻּוּן אַרְגֻּוֹנָא, יְרוּק, אָדָם, לְבָן. סְלָקָא דָא, וְנַחְתָא דָא. נְצִיץ וְלֵהִיט, סְלָקָא וְנַחְתָא.

וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב, כְּעֵין חֲשַׁמְל, וְלֹא כְּתִיב וְאַרְא חֲשַׁמְל, וְלֹא וְאַרְא חֲשַׁמְל, דְּלֹא אִיהוּ חֲשַׁמְל, אֵלָא כְּגֻוְנָא דִּילֵיהּ. כְּגֻוּן דְּאַתְחֲזִי, הֲכִי גֻוְנִי. חֲשַׁמְל דָּא אִיהוּ נְהִירוֹ, דְּנִקִּיט נְהִירוֹ בְּגֻוִיָּהּ, הֵהוּא נְהִירוֹ דְּאַתְחֲזִי בְּאִינוֹן נְצִיץ, נְהִירוֹ אַחְרָא דְּקִיק, זְהִיר וְנְצִיץ יְתִיר אִית בְּגֻוִיָּהּ, וְהֵאִי דְּקֶאֱמֵר הֲכָא, לָאו אִיהוּ חֲשַׁמְל, אֵלָא כְּעֵין חֲשַׁמְל.

בְּחִיזוֹ דְּקֶדְמָאָה מַה כְּתִיב. וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת וְנוֹגַהּ לוֹ סְבִיב, וּלְבַתֵּר, וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין חֲשַׁמְל. וְהֲכָא בְּקֶדְמִיתָא כְּעֵין חֲשַׁמְל, וּלְבַתֵּר כְּמִרְאָה אֵשׁ בֵּית לָהּ סְבִיב, מֵאַמְצְעִיתָא דְּגוּפָא לְעֵילָא, וּמֵאַמְצְעִיתָא דְּגוּפָא לְתַתָּא.

וְתַלְת גֻּוְנִין הֲכָא, חֲשַׁמְל בְּקֶדְמִיתָא. וּלְבַתֵּר אֵשׁ לְגוֹ מִינָהּ. וּלְבַתֵּר נוֹגַהּ. וְאִינוֹן רִזִין גְּלִיפִין גּוֹ שְׁמָא קִדִּישָׁא. אַדְנִי בְּקֶדְמִיתָא, כְּעֵין חֲשַׁמְל. אֱלֹהִים לְבַתֵּר, כְּמִרְאָה אֵשׁ בֵּית לָהּ. יְדוּד לְגוֹ מְפּוֹלָא, וְנוֹגַהּ לוֹ. וְכוּלְהוּ תַלְת גְּלִיפָאן, גּוֹ הֵאִי רְזָא, כְּלִילָן בְּחַד, לְמַהוּי פּוֹלָא חַד דָּא בְּדָא. וְעַל דָּא יְחֻזְקָאֵל אֶסְתַּכַּל לְעֵילָא, וְאַסְתַּכַּל לְתַתָּא, גּוֹ מְהִימְנוּתָא, בְּרִזִין עֵילָאִין. מִמִּרְאָה מִתְּנִיזוֹ כּוּ.

(שמות כ) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאִמֹר. אִיהוּ בְּלַחֲדוּי בְּדִיבּוּרָא חֲדָא וְהֵא אֻקְיָמְנָא, אֲנָכִי וְלֹא יְהִיָּה לָךְ בְּדִיבּוּרָא חֲדָא אַתְּאֲמָרוּ.

וְכִי הֲנִי, וְתוֹ לָא, אֵלָא הֲנִי כְּלָלָא דְּכָלָא, הֲנִי כְּלָלָא דְּכָל אֻרִייתָא וְהֲכִי נְמִי זְכוֹר וְשְׁמוֹר. וּבְגִין דְּזְכוֹר וְשְׁמוֹר אִינוֹן כְּלָלָא דְּכָלָא, נִקִּט הֲנִי דְּאִינוֹן כְּלָלָא. זְכוֹר וְשְׁמוֹר. אֲנָכִי, זְכוֹר. לֹא יְהִיָּה לָךְ, שְׁמוֹר. וְכָלָא בְּדִיבּוּרָא חֲדָא.

מֵאִי בְּדִיבּוּרָא חֲדָא. הֲכִי הוּא וְדָאִי, בְּדִיבּוּרָא חֲדָא וְלֹא בְּתִרִין. בְּגִין דְּהֵאִי דְּבוּר, אִיהוּ אַתְּפִלִּיל מְכַלְהוֹ קָלִי. וְאִיהוּ דְּהוּה אֲמֵר בְּתוֹקְפָא וְחֵילָא דְּכַלְהוֹ, דְּכָל חַד וְחַד הוּא בְּטַשׁ בֵּיהּ בְּלַחֲשׁוֹ, וְאִיהוּ הוּה אֲמֵר.

וּבְגִין דְּכַלְהוֹ הוּוּ בְּלַחֲשׁוֹ וְלֹא אֲשַׁתְּמַעוּ, כְּתִיב (שם) וְכָל הָעַם רוֹאִים, וְלֹא כְּתִיב וְכָל הָעַם שׁוֹמְעִים, בְּגִין דְּלֹא אֲשַׁתְּמַעוּ כְּלָל, אֵלָא כַּלְהוֹ הוּוּ אַתְּיִין, וְכָל חַד וְחַד נְשִׁיק לְהֵאִי דְּבוּר בְּלַחֲשׁוֹ, כְּמֵאֵן דְּנְשִׁיק בְּחִיבּוֹ דְּרַחֲמִימוּתָא, וּלְבַתֵּר הֵאִי דְּבוּר פְּרִישׁ, וְאֲמֵר מְלָה, וְאַכְרִיזוּ לָהּ.

וְעַל דָּא כְּתִיב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, דְּאִינוֹן כְּלָלָא דְּזְכוֹר וְשְׁמוֹר אֲנָכִי וְלֹא יְהִיָּה לָךְ. אֲנָכִי כְּלָלָא דְּכָל פִּיקוּדֵי אֻרִייתָא, דְּאִינוֹן בְּכָלֵל זְכוֹר, וְאִיקְרוּן מְצוֹת עֲשֵׂה. אֲנָכִי כְּלָלָא דְּדַכְר וְנוֹקְבָא כְּחֲדָא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ומאן דאמר דאיהו רזא דכורסיא, לאו איהו פורסיא בלחודוהי, ולא הכי, דהא רזא דזכור איהו, ואיהו דכורא. אבל אף על גב דאיהו דכורא, פללא דדכר ונוקבא פחדא איהו.

ואף על גב דכלא שפיר, אבל אני, דא רזא דברית קדישא, יסודא דעלמא. כ' אתפליל בגויה, דא איהו רזא דנוקבא. ובכל אתר כ', דא איהו נוקבא דאקרי פתר.

ובגין כך פלא איהו פחדא, רזא דדכר ונוקבא פחדא, וכלא אקרי זכור, דהא דכר לאו איהו בלחודו, ונוקבא אוף הכי לאו איהו בלחודהא, ולעלמין לא אתפרשן דא מן דא. זכור אתיא בנוקביה, שמור אתיא אוף הכי ברזא דוא'ו, דאיהו דכורבי אלעזר. בגין דלא מתפרשן דא מן דא.

אנכי פללא דדכר ונוקבא פחדא, וכלא איקרי זכור. מאי טעמא, בגין דאיהו נטיל לנוקבא, ואכליל לה בגויה. ועל דא לא אידכר אלא איהו בלחודו. וכד איהו אמשיכת לבעלה בהדה, ואתי איהו לגבה, כדבר אחר (שיר השירים ג) עד שהבאתיו אל בית אמי, כדין איהו נטלא שמא, וכלא איקרי שמור. מאי טעמא. בגין דאיהו אמשיכת ליה לגבה, ונטלת ליה. כדין פל ביתא קיימא ברשותהא, ולא אדכר אלא איהו בלחודהא, ולעלמין לא מתפרשין דא מן דא.

אנכי, רזא דרזין לידעי חכמתא. בההוא שעתא דאלין אתוון נפקו ברזא דכליל פחדא, נפקא בוצינא לגלפא משחתא. מדיד בסטרא דא עשר אמין, ונפקו זיקין, בזיקין שבעין ותריין. ואתלהטן שביבין, נציצין סלקין ונחתין. לבתר, אשתככו, וקאימו בסליקו לעילא לעילא. מדיד בסטרא אחרא עשר אמין, ונפקו אוף הכי זיקין, בההוא גוונא קדמאה, וכן לכל סטריין.

אתפשטא בוצינא וסחרא סחור סחור, ואתלהיטו שביבין נציצין, וסליקו לעילא לעילא, ואתלהיטו שמיא. וכל חיילין עילאין פלהו, אתלהיטו ואתנציצו פחדא.

סחרא בוצינא לבתר מסטרא דדרום ומדיד וסחרא מתמן למזרח, וממזרח לצפון, עד דאסחר ותב לסטרא דדרום כדבדקדמיתא.

לבתר מתגלגלא בוצינא לאסתלקא, וזיקין ושביבין אשתככו, וכדין נפקו אלין אתוון מחקקן מתלהטן נציצין, כדהבא כד אתלהיט בנוציצו. כהאי אומנא כד מצרף כספא ודהבא, ואפיק לון מגו אשא מלהטא, בריר וצריף כולא. הכי נמי נפקי אתוון, צריפן ברירן מגו משחתא דבוצינא. ועל דא פתיב (תהלים יח) אמרת ה' צרופה. כמאן דמצרף כספא ודהבא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כה נפקו אלין אתון, נפקו כלהו צריפין, מחקקון, ברירן, נציצין, מלהטון. וישראל כלהו הו חמאן לון דהו פרחי באורא, ואזלין לכל סטרין, ואתו ומתחקקון על לוחי אבניא.

ותא חזי פד הו נפקי אלין אתון ברזא דכללא דדכר ונוקבא, ברירן מחקקון. חד את הו סליק עלייהו, דהו רשים וגליף להני אתון, ומעטר לון, וההוא את אזיל בכולהו, מרזא דבוצינא אתגליף. וההוא את איהו אות ו', דהוא סליק על כל אתון אחרנין, וגליף לון על כלא.

ורזא דא, (שמות כ) וכל העם רואים א"ת ה"קולות וא"ת ה"לפידים ואת קול השופר. את הקולות, אלין אינון אתון אחרנין, דהו נפקין מאינון קולות פדקאמרו, ואתחזון באורא לעיניהון דכלא.

דכתיב את הקולות, ולא כתיב וכל העם רואים הקולות, אלא את הקולות, אלין אינון אתון דהו נפקי מנייהו. ואת קול השופר, דא את ו', דהו סליק על כל אתון, וגליף לון, כמא דאיתמר. בגין דרזא דאת ו' איקרי קול השופר, ובגין כד פתיב רואים. וכד שמעו לא שמעו אלא קול מילולא חדא, דכתיב (דברים ד) קול דברים אתם שומעים, ההוא קול דאיקרי דברים, דהוא הו אמר מלה בלחודוי.

ואף על גב דכל ישראל חמו יקריה דקודשא בריך הוא, לא הו חמאן, אלא כמאן דחמי מגו עששיתא, והו מסתכלן למנדע חכמתא באינון אתון דהו נפקי. והו חמאן גהירו דנהיר מגו גהירו אחרא. ועל דא פתיב, (שם) כי לא ראיתם כל תמונה.

אנכי רזא דזכור, רזא דדכורא, דבטש ואנהיר לדבור, ונפקי אלין אתון לאתעטרא, ובאלין אתון הו חמאן, והו שמעין מלה דאיקרי אנכי, דאיהו אסתפלותא הו חמאן מנייהו. שמיעה דתיבותא דילהון, הו שמעין.

דכתיב קול דברים אתם שומעים. הוא שמיעה, למעבד דברים, מאינון אתון דהו חמאן. ואף על גב דקול דברים איהו, ואיהו הו ממלל, ולא הו ממלל אלא מלה, דאינון אתון, כמא דאיתמר.

אנכי הכא איהו רזא כלל. ופרט, יהו"ה אלהיך. ה', רזא דזכור. אלהיך, רזא דשמור. ועל דא הכא כלל ופרט, ואורייתא ברזא דא מתעטרא. בכלל ופרט, כללא דכל אורייתא. וכל פקודי אורייתא. בגין דאיהו כללא דזכור ושמור פחדא.

כמא דאוקימנא בספרא דשלמה, בגילופא דעיטורא דאתון. אנכי: א"י דכר. נ"כ נוקבא. ושפיר איהו, והכי קאמר, אני דכר ונוקבא פחדא, דהא נוי'ן כפופה איהו נוקבא בכל אתר. אוף הכא אנכי כלא פחדא.

"זוהר ה'יומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

אמאי נקט אנכי, ולא אני. אלא נ"כ תרי נוקבי אינון, ותנינון, כגוונא דשכינה לתתא, אוף הכי שכינה לעילא. וכלא אשתכח במלת אנכי, בחיבורא חדא. אנכי כללא דזכור, רזא דכל מהימנותא, כללא דעילא ותתא. יו"ד: לעילא לעילא, ראשיתא דכל מהימנותא. נ"כ: תרין נוקבי, עילאה ותתאה, תרין עלמין עילא ותתא. א: רזא דקו אמצעיתא, דנטיל מכל סטרין, מעילא ומסטרין. ועל דא הכא אשתכח כל רזא דמהימנותא.

ובגין דהכא תליא כלא, בחיבורא חדא, בכללא חדא, שארי בהאי מלה, לאעטרא רזא דאורייתא במלה דא אנכי, כללא דכלא. ה' אלהיך, פרטא דכלא, שמא שלים, דאתגליף עלייהו דישראל תדיר.

תא חזי (בראשית ב) ה' אלהים, שם מלא, על עולם מלא. דקיימא איהו בלחודוי, ואתעטר בגויה. בגין דלא אשתכח בההוא זימנא עמא ולישן, על מה דאתעטר. ובגין כף הוה מתעטר בגויה, ואקרי ה' אלהים.

כיון דאתו ישראל, וקיימו על טורא דסיני, וקבילו אורייתא, כדין אתעטר שמא שלים עלייהו דישראל, ואיקרי אלהיך. וכד אמר משה ה' אלהינו, בגין דאיהו שבחא דישראל, ועמיה אהרן כהנא רבא, ובנוי דמשה מסטרא אחרא. ביה הוה מתעטר שמא שלים יתיר מישראל, ועל דא הוה אמר ה' אלהינו.

ועם כל דא אכליל עמיה לכל ישראל, דלא כתיב ה' אלהים, אלא ה' אלהינו, כלא כחדא, לאתעטרא עלייהו. ועל דא אתעטרן ישראל על טורא דסיני, למחוי שמא שלים מתעטרא עלייהו כחדא, דהא מקדמת דנא לא אקרי ה' אלהיך, אלא ה' אלהים.

כיון דקבילו ישראל אורייתא, ם סתימא דהוה אסתים בגויה, בההיא שעתא אתפתח, ואתמשך לאנהרא לתתא, ולאעטרא עלייהו דישראל. ומן אות ם אתפתח ואתמשך לאנהרא לתתא, ואתעביד ך.

ועל דא תנינון ברזא דאתוון, שיעורא דאת ך, כשיעורא דסתימו דם' סתימא. ומשיכו דאת נו"ן לתתא, כשיעורא דכפלתא דנו"ן כפופה. דהא כלא ברזא חדא. וכלא הוה נפיק מההוא קול דברים דקאמרן, דכתיב וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר.

זוהר חדש פרשת תרומה

אמר רבי שמעון בן יוחאי, בשעתא דבר נש אקדים בצפרא, ואנח תפילין ברישיה, ותפילין ברשימא קדישא, בדרועא, ואתעטף בעיטופא דמצוה, ואתי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לנפקא מתרעא דביתיה. ד' מלאכין קדישין מזדווגין עמיה. ונפקי עמיה מן תרעא דביתיה, ואזיפו ליה לבי כנישתא, ומכריזו קמיה, הבו יקרא לדיוקנא דמלכא קדישא, הבו יקרא לבריה דמלכא, לפרצופא יקרא דמלכא. רוחא קדישא שריא עליה, אכריז ואמר, (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר.

בתר הכי, אית ליה למקרי פרשתא דבראשית עד יום אחד, דאיהו עילוויא ותושבחתא דכלא. לבתר יתעסק בפרשת קרבנות, לכפרא עלוי. וכל אינון קרבנין. ויימא (ויקרא ו) צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה, בגין לכפרא על כל אינון הרהורין ומחשבין דליליא. לבתר ישבח בתושבחן דדוד מלכא. ובגין כך עאל בר נש, בתרעין דבי כלה. ואיהי אתתקנת, ומתתקנין דרגין בהדה.

כיון דמטי ליוצר אור, דאיהו שירותא דצלותא דמיושב, כדין כל אינון דרגין פתחין תרעין, וכדין כתמרות עשן כתיב, (שיר השירים ג) מה תמרות עשן דקטורת סלקא, ומתחברין דרגין אלין באלין, אוף הכא איהי צלותא כתמרת עשן דקטורת, סלקא, ומתחברין דרגין, ומתקשרן אלין באלין דהא איהו מקשר לון.

ואומר כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים. לבתר אהבה רבה, לסלקא ולא תקשרא בימינא. ויחודא דשמע, ואינון פרשיין. וכדין איקרי מקטרת מר. לבתר אמת ויציב, דאיהו ולבונה. ואף על גב דאיהו דידה, כללא איהו.

כיון דאמר אמת, אמאי ויציב, דאיהו תרגום, ומה אצטריכא הכא, אלא ודאי, כל אמת, דא יעקב. ויציב, דא יוסף. ואצטריך לאתדבקה בתרווייהו. ובגין דפרשת יציאת רזא דכלה, אצטריכת לון, מיד אנון אמרי תרווייהו, אמת ויציב. ועל דא אמת דא יעקב, ויציב דא יוסף. אי הכי, אמאי תרגום. אלא בגין דאמת אמת לא אמרינו, בגין פגימו. ועל דא איהו תרגום, ולית פגימו בתרווייהו.

מכל אבקת רוכל, דא צלותא דמעומד. ג' קדמאי, דאינון מגן, ומחיה, ואתה קדוש. מגן, אית ביה מ"ב תיבין. ברזא דשמא קדישא, דמ"ב אתוון. ואית לאכללא ליה בלבא, ולא תקשרא ביה ברזא דא, כשלהובא בגחלת, ברחימו דמאריה. ודא איהי ברפתא ימינא.

מחיה, אית ביה מ"ט תיבין, ברזא דחמשין תרעין חסר חד. ואית ביה שמא, רזא דגבורות ה'. ואיהו את"ה גבור"ר לעול"ם אדנ"י. ורזא דיליה, אגל"א. וברזא אחרא יגל"א. וכולא רזא חדא, מן גבורתא דברכאן, (בראשית מט) "יהודה אתה יודוך. גור אריה יהודה. לא יסור שבט מיהודה. אוסרי לגפן עירה. בדא איתער יהודה בגבורתא קדישא, ודא איהי ברפתא שמאלא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קהושה, אית ביה י”ד תיבין. עשר אמירן, וד’ אתוון. ודא כליל לכל סטרין, ואחיד מסייפי עלמא עד סייפי עלמא.

תלת בתראי, לאו אינון בחושבן דא בתיבין, ואינון רצה ומודים תמכי אורייתא, תרין עמודים. שים שלום, אילנא דחיי, דאיהו שלמא דביתא, שלמא דכולא. בין כף ובין כף באמצעיתא, אינון ברכאן דתקיננו קדמאי, והא אוקמוה. לבתר דמסיים צלותא ואודי על חוביה, נפילת אפיים.

נפילת אנפין מה היא. הא אוקמוה, דקא עביד כל מה דעביד משה, צלותא ותחנונים ובעותין ונפילת אפיים, דכתיב (דברים ט) ואתנפל לפני ה’. אבל בתר דמסיים צלותיה, ועאל בכל אינון דרגין עילאין, ואתקשרת פלה בכלהו, אית לבחתיא לתתא, והואיל ונחית לתתא, אצטריך נפילת אנפין, באלפא ביתא.

מאי טעמא. בגין דכיון דצלי צלותיה, ואודי על חובי, מכאן ולהלאה, אחזי גרמיה, דמסר נפשיה למאריה ברחימו. (תהלים כה) לדוד אליה ה’ נפשי אשא. ונחית ליה לההוא סטרא דשרייתא ביה מותא, ועביד ליה נייחא בדא.

ועם כל דא, באלפא ביתא, אית רוזא דרוזין לחכימין. באלפא ביתא דא לית ביה וא”ו, ואית ביה פ”א באתריה, והיינו, (שם) פדה אלהים את ישראל. לבתר ר’ תרי זמני נינהו. ולית ביה קו”ף.

מאי טעמא. בגין דנפילה דא, דאתמסר בר נש למותא, אצטריך לכוונא רעותיה, ולמעבד נחת רוח לההוא סטרא דשרייתא ביה מותא, כמה דעביד קוף בחרבות ובהרים, אחזי גרמיה דמית, ואתחזי דמית קמי חיותא חדא דדחיל מינה. כיון דההיא חיותא קריב לגביה, וחשיב לקטלא ליה, ולנשכא ליה, חמא ליה נפיל לארעא כמת, וחשיב דאיהו מת, כדן תב לאחורא, ולא מקטרג ליה. ועל דא אסתלקו אלין ב’ אתוון, דלא ידע בהו בר קודשא בריך הוא בלחודי.

ועם כל דא, ברעותא דלבא ישוי גרמיה לקודשא בריך הוא, דמסר ליה נפשיה ברחימו. וקודשא בריך הוא חשיב עלוי, פאלו נטיל נשמתיה מינה. ועל דא צריך למנפל בארעא כמת, בשעתא דיימר נפילת אנפין, בגין דאית חובין דעביד בר נש, דלא מתכפרין אלא במותא. כדכתיב, (ישעיה כב) אם יכפר העון הזה וגו’. והשתא דאתחשיב ליה דנטל קודשא בריך הוא נשמתיה, ואיהו יהיב לה ברעותא. ההיא שעתא קיימא לכפרא על חובי, ואשלים לכל סטרין, ולההוא סטרא דאתמר.

ועל כל דא, צלותא עולה, ואסתלקא בין ב’ דרועין, בחבוק דרחימו כדקא יאות. ואיהו מקושרת מור ולבונה מפל אבקת רוכל.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הוצרך משה ארבעים יום לתורה שבעל פה ללמדה, בגין דהוא דרגא ארבעין אקרי. ולכך אמר, (שמות לד) ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה, דאתחברו תורה שבכתב ותורה שבעל פה. ולכך הוצרך להזכיר ולפרט ארבעים יום וארבעים לילה, דהא בארבעים יום הוה סגי.

ובמ' יום אפיקת ההיא הורת"ם, בתורה ומצוה. דכורא לתורה ומצוה, לקבל מ' יום דיצירת הולד. דנפיק מן הכח אל הפועל. ואתרשימו איברוי דהוא דכורא, באינן ארבעין יומין, לאכללא ביה נהירו דלעילא, ולא תבנא תמן גופיה מנהירו דלעילא. בגין דיתחזי לשמשא קמי מלפא, ולא משכא עליה רוח נבואה לתתא.

כגוונא דאשתלים במ' יום במעי אמיה גופא דלתתא, הכי אשתלים לעילא. ועל דא (במדבר יב) בכל ביתי נאמן הוא. דאשתכלל לעילא בביתא דילי, כגוונא דביתא דלתתא.

ועל דא קרן עור פני משה, דהא אתנהיר מקרן עילאה, ומשיך שמן הטוב על ראשיה, ואשתלים כל חד מארבע יסודין דיליה בעשר, הא ארבעין יומין וארבעין לילוון, ואמשיך שמן הטוב על ראשיה, וכדין אתנהיר.

ולבתר בא אהרן, ושנה לו פרקו, דאחית ליה תהוא נהירו על דיקניה, והיינו שני טפי מרגליות, דנחתי על דיקנא דאהרן. ונהירין נהירו סגי, ואינן רמו לתורה שבכתב ותורה שבעל פה, דאתחברו בדיקנא דאהרן, וחיבורא דילהון במזלא עילאה תלי.

וכדין מה טוב ומה נעים. טוב: דא תורה שבכתב, ודא צדיק. נעים: דא זמירות ישראל, דאיקרי נעים, כד שרא עליה נועם דלעילא, דעלמא דאתי. וכולא על דא דאהרן, דחבר לון כחדא בקרבנא.

ועל דא (מלאכי ב) בריתי היתה אתו וגו', דא מטרוניתא דילי, דהוות עמיה. החיים והשלום, חיים, דאימא עילאה. ושלום, דא שר שלום.

ואתנן לו מורא ויראני. יהבית ליה הנהו דרגין, לחברא לון אינן שתי טפות מרגליות יהבית ליה. וכד אעבר מורה על דקניה, דהיינו כד הוה מסתפר, כמדבר אחר (שופטים יג) ומורה לא יעלה על ראשו. ויראני, דלמא מעל בההוא שמן דנגיד ליה משמי עילאה, דאיקרי שם, דנגיד מניה שמן הטוב. ועל דא, (מלאכי ב) ומפני שמי נחת הוא.

והוא מה עביד. (שם) בשלום ובמישור הלך אתי. דחבר שלום במישור. מאן מישור. כמה דאת אמר, צדיק וישר הוא. וכדין, ורבים השיב מעון, על ידי דקרבנוי דקריב לון קמי מלפא. וכדין אתיהב שלום במישור. והכא תלי רזי דקרבנא, דמסר

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ליה קודשא בריך הוא לאהרן. ומישור איקרי, על דאמשיך אורייתא ונהירו לעלמא תתאה.

ומזרח אנהיר לדרום בקדמיתא, דכתיב הולך אל דרום. בגין כך (שמות לד) וישבו אליו אהרן וכל הנשיאים בעדה. אהרן, דא רזא דאהרן דאתנהיר ממשא. וכל הנשיאים, דא נחשון, דאיהו רישא דכל הנשיאים. וכלהו אתמשכו אבתריה, וקיימי לשמאלא דמשה.

והא איתערו, את גדלך: דא אהרן, מימינא. ואת ידך החזקה: דא נחשון, משמאלא. דלבתר דאתנהיר דרום מאספקלריא דנהרא, יתנהיר צפון. דכתיב, (קהלת א) הולך אל דרום וסובב אל צפון. דאקיף ליה נהירו דרחמי מפל סטרין, דלא יפוק בשלהובי לאוקדא עלמא, ויתבסם דינא ברחמי. מאן רחמי, דא שמשא, והיינו רוח, דכתיב (שם) סובב הולך הרוח, דרחמי אקיף כלא.

ועל סביבותיו שב הרוח, סביבותיו דמאן. סביבותיו דההוא מקום דכתיב לעילא, ואל מקומו שואף, ודא מערב. ועד תמן שב הרוח, לאנהרא באינון ע' שנין, דאתפליל מקומו לאנהרא לעלמין, ולאנהרא לע' רברבין ממנן דקיימין סחרניה דההוא מקומו דשמשא דאמרן.

תא חזי, כגוונא דא משה לתתא, אנהיר לאהרן, סטרא דדרום. ולבתר לנשיאים, סטרא דצפון. דכתיב, וסובב אל צפון, ואקיף לון סחרני מדבחא. לבתר ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם, ודא היא ועל סביבותיו שב הרוח.

תא חזי, בקדמיתא אינון שבעים זקנים ינקין ממשא, ואינון דבקצה המחנה אתאכלו בנורא דדליק. והא איתערו, מאן גרים לון. כיון דחזא משה דלא יכלין לאתקיימא בלא זקנים, בעא סיעתא לאנהרא לישראל, וקודשא בריך הוא אמר ליה, (במדבר יא) אספה לי שבעים איש כו', ואצלתי מן הרוח אשר עליך, דא רוח דאספקלריא דנהרא במשה שריא ולא באחרא. בגין כך אצטריכו לאתנהרא מניה, ודא הוא ועל סביבותיו שב הרוח, לאנהרא כדבקדמיתא.

סדר הלימוד ליום יא תמוז [יום 277 בשנה]

כיון דחמא שלמה מלכא דא, אמר (קהלת א) הבל הבלים כו', וזרח השמש. ביומי דמשה, דנהיר שמשא לישראל ארבעין שנין, לקבל נהירו דלעילא, דקביל באינון ארבעין יומין דתוה בהו, ומקצת שנה ראשונה פכולם, דבהו קבל נהירו דאנהיר לתתא. ובא השמש, כד אסתלק מעלמא. ואל מקומו שואף, כמא דאת אמר (יחזקאל א) ברוך כבוד ה' ממקומו. ודא מקום עילאה, דנהיר למקום תתאה.

בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלויתא ברחמי - [דף 3041]

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דבר אחר, מקומו תתאה ממש. שואף נהירו מלעילא, וזרח הוא שם, דנהיר תמן לסיהרא, ודא יהושע, דאתנהיר מניה, דכתיב ונתת מהודך עליו. ואתערו, פני משה בפני חמה וכו'. הולך אל דרום, בקדמיתא כד הוה בעלמא, כל סטרין אתנהירו כדאמרן. אבל השתא כד אסתלק, במקומו זרח ולא יתיר.

ושמא דיליה איקרי זהב ירקרק, ורזא דא אוקמוה חברייא, אסתר ירקרקת היתה. גוון אתרוג, וכולא חד. זהב דא, איהו רישא בסתימו, אף על גב דאיהו באתגליא לגבי זהב עילאה. עד דאתמשכא ושריא לרישא דגבריאל, כמה דאוקימנא. ובגין כך כלא איהו ברזא עילאה, ואתמשכא ההוא רזא לתתא, כלא כגוונא חד.

(שמות כה) ועשית כפרת זהב טהור, רבי שמעון אמר, בכל פרשתא דא אשכחנא דאתמסר עבידתא בידי דמשה, בר תרין. בכלהו כתיב, ועשית. ובארון ובאפוד כתיב (שם) ועשו ארון, (שם כח) ועשו את האפוד, ולא כתיב ועשית. מאי טעמא בארון לא כתיב ועשית, בגין דארון כליל ליה למשה בגויה, לאתנהרא מניה. ואצטריכו אחרנין לתקנא תיקוונא ושפירו דיליה, למיעל ליה לגביה.

באפודה, לאו דיליה הוא, ולא לאשתמשא ביה, ולא אצטריף ליה למשה למעבד פולחנא דאחוי, דהא משה איהו מלכא, ואהרן שושבינא דמלכא.

ואי תימא, והא כתיב (שם כט) והלבשת את אהרן כו', ואפדת לו. ושמת המצנפת על ראשו וגו'. הא פולי האי פולחנא דמשה, ויקרא דאהרן איהו. לאו הכי אלא יקרא דמשה איהו, דהא קודשא בריך הוא לא בעא פולחנא דאהרן, אלא על ידא דמשה. ואהרן לא יכול לאתקדשא אלא על ידא דמשה. ובכלא אצטריף אהרן למשה, וכל האי יקרא דמשה איהו.

ועשית כפרת, תא חזי, כתיב בפרשתא דא עובדא דשמים וארץ, וכל אינון חיילין דתמן, דהא קודשא בריך הוא לא פקיד למעבד משכנא, אלא כגוונא דעובדי שמיא וארעא, למהוי דירא דלתתא, כגוונא דדירא דלעילא, ולא תחברא דא בדא כגוונא דנשמתא וגופא, למהוי כלא חד.

כתיב (בראשית א) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. בראשית, הא אוקמוה. אבל רזא דעובדא דכפורתא, הכא ברמיוז דלעילא, שלשלא דמטרווין, גניזא דמשכנא, לארמא ארמות קודשא לעילא ותתא.

בראשית, ראשיתא עילאה י' כפורתא גניזא טמירא, דאשתכחא מרזא דנקודא טמירו עילאה, ואתפרש פרישו, לאתנהרא גו נהירו, לאתמרא גו טמירו. טמירא גו האי כפורתא, מיטטרווין מטטרווין, דאתאחדא מתתא לעילא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מגו דחילו דאזל בקושטא בגו ארעא, הוה משכח נהירו דאביד אדם קדמאה, דאיטמר ההוא נהירו בגנתא דעדן. סלקא לעילא, לא אתיישבא בדוכתיה, דהא לא הוה אשתלים מפל סטרין, דהא שלימו דלתתא הוה גרע, דהא אתאביד בחובא דאדם קדמאה נחת לתתא, ואתטמר גו אילני גנתא, אתפשטא תמן בכל סטרי גנתא, עד דאתייליד חנוף בן ירד.

כיון דאתייליד הוה אשתכח סמוך לגנתא, שריאת ההיא נהירו לאנהרא בגויה, אתרבי ברבו קודשא, ושריא עליה נהירו דא מנצצא. עאל לגנתא דעדן, אשכח תמן אילנא דחיי, ענפוי ואנבי דאילנא, ארח בהו, ואתיישב בגויה ההוא רוחא דנהירו דחיי.

אתו שליחן מלאכי עילאי, ואוליפו ליה חכמתא עילאה, יהבו ליה ספר דהוה טמיר גו אילנא דחיי, ואוליף מניה, וידע אורחוי דקודשא בריך הוא, ואשתדל אבתריה. הדיא הוא דכתיב, (שם ה) ויתהלך חנוף את האלהים. עד דההוא נהירו, אשתלים בגויה.

כיון דההוא נהירו אשתלים לתתא, בעא לסלקא לדוכתיה. ובגין לאחזאה ההוא שלימו ברזא דחנוף. יומא חד עאל גו גנתא דעדן, ואחמו ליה טמירין דגנתא, ואנח ההוא ספר, וכל מה דחמא, לבר, ואיהו צניע בגו חברייה.

לבתר אתלבש ההוא נהירו, גו ההוא לבושא, לאחזאה לעילא, ולמהוי פיסופא בהדיה, לכל אינון דעבדו קטרוגא במאריהון, דלא יתברי בר נש בעלמא.

ההא הוא דכתיב, (שם) ואיננו פי לקח אתו אלהים. ואיננו: בהאי עלמא. ואיננו: פדקא הוה בהאי עלמא. פי לקח אתו אלהים. לדיוקנא אחרא. בהאי, איהו נער תדיר. ורזא דא אוקימנא, (משלי כב) חנוף לנער על פי דרפו, לאנהגא עלמין פלהו. גם פי יזקין לא יסור ממנה, דהא תדיר אשתכח ביה ואתהדר נער.

בחנוף אתפליל דיוקנא דעלמא טמירא. איהו כורסייא דמאריה, עביד שליחן בעלמא. פד עלמא בדינא, נפק ואיקרי מטטרוין, רבון על כל חיילין עילאין. וסבא איהו נער. עאל מעלמא לעלמא, ואתיישבא רוגזא.

דיוקנא דא אתפרס בפריסו כפורתא, ואתצייירין ביה בההוא פריסו תרין דיוקנאין, חד דכר, וחד נוקבא. וקיימן תרי רביין עולמין רחימין, ברחימו דביקאן דא בדא.

ורזא דא בראשית ברא אלהים, פריסו כפורתא סתימאה. את השמים ואת הארץ, תרין פרובין קיימין בדביקו דחביבותא. שמים וארץ לא כתיב, אלא את השמים ואת הארץ, לאסגאה תרין פרובין כחדא. כפרת דא פריסא לגו, בטמירו דהיכלא, ובתרין סטרין קיימין תרין אלין.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בראשית סלקא לעילא. רזא דיליה, נחתא לתתא. כגוונא דהווא רזא דבראשית סלקא לעילא, ולא אתרשים ברשימו, נפקא רשימו לתתא, ואתעביד מניה כפורתא עילאה, רשימא ברשימין תלתא. ברזא יהו"ה אלהינו יהו"ה. מאלין תלת, נפקו תלת אחרנין, ואינון שית, והיינו ברבי אלעזר שי"ת.

אתפרש כפורתא דא לסטר דרום ומערב, ואפיק תרין כרובים כחדא, דכר ונוקבא, דישתפחון דא לקבל דא. דרום, איהו ראש, כהן נוטל בראש. ואיהו בן דכר. מערב איהו נוקבא, בת יחידה, בת היתה לאברהם ודאי. והיינו ברזא דא, בראשית: ב"ת רא"ש. "כפורתא, דלא אשתמודע, עד דאתפרס בפריסו, ואפיק תרין אלין. כגוונא דא ה'. ועל דא. בת, בת ראש, בת לאברהם. "כפורתא לאתפרסא.

אתהדר כפורתא ממערב לצפון, ואתפרס בפריסו. ואתגלייא דכר, דאתאחיד בסטרא דכפורתא. ונוקבא אתטמרת לתתא, ואתעבידת באש דצפון. ורזא דא בראשית, בת אש. "כפורתא. "פריסו דאתפרס, ואחזי חד, ולא תרין, דהא נוקבא אתכפייא לתתא. ואי תימא כולא חד פריסו עילאה ותתאה. הכי הוא. דלא אתפריש שמא דא מן דא, כלא איהו אלהים.

אתהדר כפורתא ממערב למזרח, פריסו בתרי סטרין, בסטרא דמזרח, ובסטרא דמערב. כיון דכפורתא קיימא במזרח ומערב, כדן חדוה אשתכת, וחיבורא כדקא יאות, והאי בת, אתכלילת בעיטרהא כדקא יאות, וקיימא באשלמותא. וכדן איהו ברזא דיליה בראשית, בלא פירודא כלל.

ולקבל אלין תלת זימנין, סלקין ישראל תלת זימנין למיתג חגייהו. בפסח אתהדר כפורתא בסטר דרום ומערב, וכדן ההיא בת קיימא באברהם, ואיהי ב"ת רא"ש, ותמן הלל, ולאו הלל גמור, דהא תרין כרובין אלין, לאו אינון באשלמותא כדקא יאות, דהא ישמעאל נפיק ומקטרג.

מיומא דראש השנה עד יומא קדמאה דסוכות, אתהדר כפורתא מצפון למערב, כדן ההיא בת אתכפייא, וקיימא ביה ביצחק, ולא בחדוה, ואיהי ב"ת א"ש, ואינון לאו באשלמותא, ועל דא לית תמן הלילא כלל, דהא עשו נפיק ומקטרג. בסוכות, סלקא האי בת. ואישתלימת ביה ביצחק בחדוה, ומתחברן דא בדא, וכדן הלל גמור, על דאשתכין רוגזא, וחברותא אשתבת.

בשבועות דאקרי עצרת, אתהדר כפורתא בסטר מזרח ומערב, כדן שלימו אשתכת, וחביבו ודביקותא איהו בכל סטרין, וחדוה דעילאי ותתאי. וכדן (תהלים יטו) תורת ה' תמימה משיבת נפש.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ובתלת זמנין אלין, כפורתא אתהדרת בסטרהא, כדקא יאות, כפרתא דא אתפרסא לעילא, גו ההוא נקודה טמירא, בנהירו קדמאה דאתפרסא. לבתר אתפרס בשלימו. ושרייתא על ההוא פריסו, כד אתחפיין גדפי כרובים על האי כפרתא, בגין לאתחפייתא כפרתא, ולא יהא באתגלייתא.

כפרת. כפרת כתיב, דכד אתיא נהירו עילאה, אינון כרובים בטשי בגדפייהו, וסלקין לון לעילא, ואמרין שירתא מסגיאוו דההוא חדוה דההוא נהירו.

כגוונא דא לתתא, וכפורתא אתהדר, ומאינון תלתא הוו כרובים ימינא ושמאלא. ימינא שרייתא ביה רוחא דלעילא, מטההוא סטרא. ושמאלא דהוה במערב באתהדרותא דכפורתא, קאים לגביה בסטר שמאלא, ושרייתא ביה רוחא דנוקבא, ואתחבר דא בדא בחביבו דדכר ונוקבא. וכן לכל סטרין באתהדרותא דכפורתא. ולעולם תרין אינון, דכר ונוקבא, לתתא בהאי עלמא אינון תרין ולא יתיר.

ואי תימא לעילא הואיל ולא אצטריך דבקותא בכפורתא, איך אתהדר כפורתא. ודאי בההוא אתהדרותא, אתדבק דא בדא, ותדיר אתדבק בה.

כגוונא דכרובים אינון לעילא, קיימין על את וניסא. והא אוקימנא רזא דכתיב, (שמות כה) פורשי כנפים סוככים, ולא כתיב פרושי כנפים סוככים בכנפיהם, אלא על את וניסא הוו קיימין. זמנין ידיען הוו סלקון גדפייהו, ופרשי לון לעילא בכל יומא ויומא, והוו מתהדרן ומחפיין על כפורתא. ועל דא באת וניסא הוו קיימין.

בכל אתר דרוחא עילאה הוה אתי ושרייתא, ודאי בההוא אתר דשרייתא, אית ביה ממשו, וקיומא באת וניסא. בר נש איהו מעפרא, ועד לא שרא עליה נציצו דרוחא דלעילא, לית ביה ממשו, כיון דשרייתא עליה, אית ביה ממשו, וקיימא בקיומא.

ואי תימא דא בלחודוי, תא חזי מחוטרא דאהרן, דאיהו אעא בלא ממשו כלל, כיון דשדר ביה קודשא בריך הוא זעירו דרוחא, קאים בקיומא, ואתעביד ליה בריה וממשו. ומה אעא דלאו אורחיה בכך, כיון דשדר ביה קודשא בריך הוא חד זעירו דרוחא, קאים בקיומא, והוה ביה ממשו. כרובים דאינון קדושים, וקיימין בקדושה כגוונא דלעילא, על אחת כמה וכמה.

בכל זימנא דישראל הוו זכאין, כרובים הוו דביקין בדביקו אפין באפין, כיון דהוו סרחן, הוו מהדרן אפיהו דא מן דא. מנא הוו ידעי, הכא אתפלגון עמודין דעלמא. אבל בתננא דקורבנא, ובקורבנא על גבי מדבחא, ובכהנא כד בריך ית עמא. באלין תלתא הוו ידעי, דהא כרובים מהדרין אנפין דא מן דא, וקודשא בריך הוא בעי תיובתא דבנוי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תִּנְנָא דְקוֹרְבָנָא, כַּד הוּוּ יִשְׂרָאֵל זַפְאִין, תִּנְנָא הוּוּ סְלִיק לְעֵילָא בְּאוּרַח מִיִּשְׂרָאֵל, כְּעֵיטוּרָא דְקוֹלְפִין, אִי לְסִטְר מְזוּרַח, אִי לְסִטְר מְעָרְב, אִו בְּכָל סִיפֵי עֲלָמָא, בְּאוּרַח מִיִּשְׂרָאֵל הוּוּ סְלִיק. וְכַד לָא סִטָּא לְיִמִּינָא וְלִשְׂמָאלָא, כַּדִּין רְעוּתָא קִיִּמָּא לְעֵילָא וְתַתָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ אֲתַרְעֵי בְּעוּבְדִין דִּישְׂרָאֵל בְּחַבִּיבוּ יִתִּיר.

בְּקוֹרְבָנָא דְעַל גְּבִי מְדַבְּחָא. כַּד הוּוּ יִשְׂרָאֵל זַפְאִין, הוּוּ מִתְחַזֵּי עַל גְּבִי אֲשָׁא דְמְדַבְּחָא דִּיוֹקְנָא דְאַרְיָה אֲכִיל קוֹרְבָנָא עַל מְדַבְּחָא. וְכַד לָא הוּוּ זַפְאִין, הוּוּ חֲמֵן דִּיוֹקְנָא דְכֻלְבָּא רְבִיעַ עַל מְדַבְּחָא.

כַּהֲנָא כַּד בְּרִיךְ יִת עֲמָא, בְּשַׁעֲתָא דְזֻקִיף יְדוּי, כַּד הוּוּ יִשְׂרָאֵל זַפְאִין וְאַתְחַזֵּן לְבִרְכָּא, יְדוּי הוּוּ זְקִיפִין בְּזֻקִיפּוּ, בְּלֹא טוּרַח כְּלָל, וְאַתְאַרְמוּ בְּחִידוּ וּבְרַעוּ. כַּדִּין שְׂכִינְתָּא שְׂרִיָּא עֲלֵיהוּ, וְאַזְדַּקְפֵּן אֵינּוֹן מְגַרְמִייהוּ, וְכַדִּין כַּהֲנָא הוּוּ יְדַע, דְאַתְחַזֵּן יִשְׂרָאֵל לְבִרְכָּתָא, וּבְרִיךְ לֹוֹן בְּרַעוּ דְלָבָא.

וְכַד יְדוּי הוּוּ יְקִירִין וּבְטוּרַח סְגִי אֲזַדְקָפוּ, וְלֹא יְכִיל לְאַרְמָא לֹוֹן, אֲלֹא בְּרֹוב טוּרַח. כַּדִּין הוּוּ יְדַע, דְהָא שְׂכִינְתָּא לָא שְׂרִיָּא עַל יְדוּי. וְיִשְׂרָאֵל לָא אֲתַחַזֵּן לְבִרְכָּא.

בְּגִין דְבְּשַׁעֲתָא דְשְׂכִינְתָּא הוּוּ אֲתִיָּא לְשְׂרִיָּא עַל יְדוּי, כָּל אֵינּוֹן אֲצַבְעֵן דְאַיִנּוֹן בְּדִיוֹקְנָא עֵילָאָה, הוּוּ חֲדָאן בְּחִידוּ, לְקַבְּלָא לָהּ לְשְׂכִינְתָּא עֲלֵיהוּ, וּפְרַחֵי לְאַזְדַּקְפָּא לְעֵילָא. כְּמָא דְהוּוּ חֲדָאן כְּרֹובִין דְהָאֵי עֲלָמָא, וְכָל שְׁכֵן לְעֵילָא, לְקַבְּלָא לָהּ לְשְׂכִינְתָּא עַל גְּבִייהוּ.

וְרֹזָא דָּא, (שְׁמוֹת יז) וְיְדֵי מֹשֶׁה כְּבָדִים. מֵאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְהִתִּיא שַׁעֲתָא יִשְׂרָאֵל לָא הוּוּ זַפְאִין. וְיְדוּי דְמֹשֶׁה אֵיתִיָּקְרוּ, וְלֹא יְכִיל לְזַקְפָּא לֹוֹן לְעֵילָא. דְכַתִּיב לְעֵילָא, (שם) עַל רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נְסוּתָם אֶת ה'. וְכַדִּין וַיָּבֵא עֲמֶלֶק, וְאַתִּיָּקְרוּ יְדוּי דְמֹשֶׁה, וְלֹא יְכִיל לְזַקְפָּא לֹוֹן, עַד דְקַבִּיל עֲלֵיהּ עוֹנֶשָׁא. דְכַתִּיב וַיִּקְחוּ אֹבֵן וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה וְגו'. כְּגוּוֹנָא דָּא לֹוּחֵי אַבְנֵיָא, כְּגוּוֹנָא דְכַהֲנָא.

וְעַל דָּא, כְּרֹובִים בְּהוּוּ זְמַנָּא דְהוּוּ יִשְׂרָאֵל זַפְאִין, הוּוּ אֲנַפִּין בְּאַנַפִּין, מִתְדַבְּקִין דָּא בְּדָא. וְכַד לָא הוּוּ זַפְאִין, הוּוּ מִתְדַרְּסִין אֲנַפִּייהוּ דָּא מִן דָּא. וְעַל רִזִּין אֲלִין, הוּוּ יְדַע, אִי יִשְׂרָאֵל זַפְאִין, אִי לָא.

כְּרֹובִים: רַבִּינִין. וְכֻלָּא בְּרֹזָא חַד קִיִּימֵי, דְכַתִּיב (הוֹשֵׁעַ יא) כִּי נָעַר יִשְׂרָאֵל וְאוּהַבְהוּ. וּבְגִין כֶּף כְּלָא בְּחֲדָתוּתָא דְסִיְהָרָא קִיִּימָא, כְּמָה דְאַתְחַדֵּי דָּא בְּחֲדָתוּתָא, הֲכִי אִיהוּ כְּלָא. וּבְגִין נָעַר, אֵינּוֹן נְעָרִים. וְרֹזָא דָּא אֲשֶׁת נְעוּרִים, דְקִיִּימָא עַל תְּרִין נְעָרִים, בְּחֲדָתוּתָא עֵילָאָה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כְּרוּבִים אֲנָפִי רַבְרָבִי, וְאֲנָפִי זוּטְרִי. וְדָאֵי הֲכִי אֵינּוֹן אֲנָפִין טְמִירִין לְעִילָא, דְּלֹא אֲתַגְלִיין. וּבְגִינֵייהוּ, הוּי חֲדָתוּתָא דְסִיְהָרָא, וּמְלוּי דִּילָהּ.

אֲנָפִי זוּטְרִי לְתַתָּא, כְּמָה דְאֻקִּימְנָא בְכַפְרָת, לְעִילָא וְתַתָּא בְרוּזָא חֲדָא קְיִמָּא. אֵת הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, אֵינּוֹן רְזָא דְתַרִּין כְּרוּבִים, חֲד דְכַר, וְחֲד נּוֹקְבָא, לְמַהוּי דְבִיקִין אֲלִין בְּאֲלִין בְּחַבִּיבוּתָא, כְּמָא דְאִיתְמַר. אֵת, לְאַסְגָּאָה עִילָא וְתַתָּא כְּחֲדָא, לְמַהוּי רְזָא דְכְּרוּבִין כְּלָא בְכַלְלָא חֲדָא.

כְּתִיב (תהלים ק) עֲבָדוּ אֵת ה' בְּשִׂמְחָה, חֲדוּתָא דְתַרִּין כְּרוּבִין. דְּהָא רַבִּין, כָּל מֵאן דְּשָׂאֲרֵי בְּגוּיֵיהוּ, אֲתַהֲדֵר אֲנָפִי כְּרַבִּיָּא, וְחֲדֵי עֲמַהוֹן. וְרְזָא דָא, כִּיּוֹן דְּשָׂאֲרֵי עֲלֵייהוּ, מֵאן דְּשָׂאֲרֵי, אֲתַהֲדֵר נְעַר, בְּחִידוֹ דְכֻלָּא, וּבְרַעוּתָא, אִף עַל גַּב דְּאֲתֵיָּא בְּדִינָא עַל עֲלָמָא, כִּיּוֹן דְּשָׂאֲרֵי עֲלֵייהוּ, אֲתַהֲדֵר בְּחֲדוּהּ, נְעַר קְטִיר בְּחִידוֹ. וְעֲלָמָא אֲתַהֲדֵר בְּרַחֲמֵי.

מֵאן דְּאִיהוּ בְּרוּזָא, יִיתוֹן לְגַבִּיהַּ נְעַר, וְיִשְׁתַּכַּף רוּגְזֵיהּ, וְיִתְהַדֵּר בְּחֲדוּהּ, וְשׁוּי גְרַמִּיהַּ כְּרַבִּיָּא, וּכְדִין כְּלָא בְּחִידוֹ. וְעַל רְזָא דָא כְּתִיב, (הושע יא) כִּי נְעַר יִשְׂרָאֵל וְאוֹהֲבֵהוּ, לִית רַחֲמֵוּ וְחַבִּיבוּ בְּרַבִּיָּא.

כְּתִיב (שמות לג) וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן נְעַר לֹא יָמִישׁ. דְּהוּהּ קָאִים גּוּ מְשַׁכְּנָא דְּמִשָּׁה, בְּגִין דְּהָהוּא אוֹהֵל, אוֹהֵל דְּמִשָּׁה הוּהּ. וּבְשַׁעֲתָא דְּשְׁכִינְתָּא הוּהּ אֲתֵיָּא, וְאַשְׁכַּח תַּמָּן לִיהוֹשֻׁעַ דְּאִיהוּ נְעַר, וּמִיד הוּהּ בְּחִידוֹ וְרַעוּ. דְּחֲדוּהּ דִּיהוֹשֻׁעַ אֲנָפִי דְסִיְהָרָא בְּכוּלָּא, בְּכָל רִזִּין דִּילֵיהּ הֲכִי הוּהּ.

כִּיּוֹן דְּמִשְׁכְּנָא אֲתַבְּנִי, לֹא אֲצַטְרִיךְ יְהוֹשֻׁעַ לְמַהוּי תַּמָּן, אֲלֵא כְּרוּבִים הוּוּ תַּמָּן, וּמִשְׁתַּכַּחֵי בְּחַבִּיבוּ דָא בְּדָא, אֲנָפִין בְּאֲנָפִין, כְּרַבִּיָּא בְּחִידוֹ. כִּיּוֹן דְּשָׂאֲרֵי עֲלֵייהוּ מִיד כּוּלָּא בְּחִידוֹ, וְדִינָא לֹא אֲשַׁתַּכַּח כְּלָל. וּבְגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רַעוּתֵיהּ בְּעַמָּא דִּישְׂרָאֵל, בְּעֵיין לְאַחֲזָאָה עוּבְדָא לְתַתָּא, לְאַתְעָרָא רַחֲמֵי, וְלֹאֲעַבְרָא דִינָא, דְּלֹא יִשְׁלוּט עֲלֵייהוּ כְּלָל, וְיִהוֹן תְּדִיר בְּחֲדוּהּ עֲמִיהּ. זְכָאִין אֵינּוֹן בְּעֲלָמָא דִין, וּבְעֲלָמָא דְּאֲתֵי.

כְּתִיב (שמואל א ג) וְהִנֵּעַר שְׁמוּאֵל מִשְׁרָת, כְּתִיב נְעַר, וּכְתִיב (תהלים צט) וּשְׁמוּאֵל בְּקוֹרָאֵי שְׁמוֹ. וְתַנִּינָן, שְׁקוּל הָיָה שְׁמוּאֵל כְּנֶגֶד מִשָּׁה וְאַהֲרֹן. אִי שְׁקוּל אִיהוּ כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן, אֲמַאי כְּתִיב נְעַר, דְּהָא בְּכַמָּה דְּרַגִּין אֵינּוֹן, דְּלֹא הוּהּ מְטָא אֲפִילוּ לְדְרַגָּא זְעִירָא דְּמִשָּׁה, כָּל שְׁכֵן לְמַהוּי שְׁקוּל כְּתַרוּוִיֵּיהוּ.

אֲלֵא הָאֵי קָרָא הֲכִי הוּא, (שם) מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנִיּוֹ, מִשָּׁה אִיהוּ נְבִיאָה מְהִימְנָא עִילָאָה עַל כָּל שְׂאָר נְבִיאֵי. אֲהֲרֹן בְּכַהֲנִיּוֹ, אִיהוּ כְּהֵנָּא עִילָאָה עַל כָּל כְּהֵנֵי עֲלָמָא, דְּלֹא הוּהּ כְּהֵנָּא רַבָּא דְּסִלִּיק בְּדְרַגָּא עִילָאָה כְּאַהֲרֹן. זְכָה אֲהֲרֹן לְכַהֲנֵהּ וּנְבוּאָהּ,

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

נביא וכהן. מה דלא זכה פהנא אחרא. ואי תימא, הא זכריה פהן ונביא היה, ההיא נבואה לשעתיה הוה, דכתיב (דברי הימים כד) ורוח לבשה את זכריה.

זוהר חדש פרשת כי תשא

מאי (שמות ל) כל העובר על הפקודים, אלא דא הוא מאן דעבר על פקודין דמאריה, אי בעי לאתקנא קמי מאריה, ולא ישלוט עליה דינא דלעילא, זה יתנו. ז"ה בעי למיתן, לקרבא ליה בוא"ת, ולאנהרא לה בנהירו, בגין דלא תוקיד עלמא בשלהובי. בגין דמאן דעבר על פקודין דמאריה, אפריד זה מזאת, כדין בעי לאתקנא להווא אתר, ולארמא רישא קמי דינא, ולא ישלוט דינא עליה.

זה יתנו. תא חזי, בי דינא דלעילא, לא מענישין ליה לבר נש עד דאיהו בר עשרין שנין. מאי טעמא, בגין דהווא זמנא אשתלים בתרין חולקין, בחולקא דקודשא בריך הוא וכנסת ישראל. ועל דא, אי ההוא זמנא עבר על פיקודא, למאן בעי למיהב, באתרא דחב גביה, ולמאן בעי לאמשכא. הדר ואמר מחצית השקל.

תא חזי, קודשא בריך הוא וכנסת ישראל איקרון אחד. וכד פנסת ישראל בגלותא, לא איקרי אחד. ועל דא מחצית השקל, דהווא עשר גרה, רזא דיו"ד, בעי לאמשכא ולאנהרא באתרא דפגים.

והא הוא כופר נפשו ודאי, דהא נפש וא"ו איהי בי דינא. במאי אתכפרא ואסתליק דינא. בהווא מחצית השקל, ודא איהו טוב, דאנהר ליה. וכד מתדבקין תרווייהו כחדא, טוב ונפש, כדין אקרי שקל הקדש. ואיתער פסח ימינא דמלכא, לגבי תרומת ה'.

ועל דא בעא משה בשעתא דדינא, ועתה יגדל נא פח אדנ"י. יו"ד רבתא יתחבר בהדה, דאקרי מחצית השקל. ובאן אתר אתחבר. בשקל הקדש. וכד תרווייהו מתחברין, כל אינון בתי דינין דבתרע מקדשא, מסתלקין דלא למעבד דינא, דהא ודאי כפר נפשו יחב.

תא חזי האי כופרא, כדאי הוא לכפרא על עשרה שבטין, דזבינו ליוסף, ואפרידו ז"ה מזאת, ועברו על פקודייה דמאריהון. בגין כך עשרים גרה השקל, לקביל ההוא דגר בארעא נוכראה, דאסתלק מארעא קדישא, ונמכר בעשרים. ובני ישראל לא ארימו רישא מההוא שעתא, בההוא חובא. אמר ליה קודשא בריך הוא למשה, אי את בעי לארמאה רישיהון לעילא, זה יתנו, כ"ל.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, ההוא צדיק כל אקרי, וכנסת ישראל עשיראה דכלהו אתפלילת ביה אתקרבו דא בדא, כדין שקל הקדש אקרו, בגין דאיהו פלג גופא, ופנסת ישראל פלג גופא, אתחברו דא בדא, גופא אשתלים.

ותרין עשר שבטין דתחות ימא, ינקין כל חד מאתר דיליה. הדא הוא דכתיב, זה יתנו. ו'ה, חושבן תרין עשר, דאתדבקי סחרני משכנא עילאה. ובההוא זמנא יהא לון נשיאות רישא, משום דאתדבק ראש המטה באתריה ההוא דנטיר יו"ד. וכד אזל לעלמא דאתי, אתוסף ביה יו"ד, דכתיב (בראשית ג) וישם בארון במצרים.

ועל ידוי דמשה דאתייליד באדר, אסתלק מתמן, והוה לון לישראל נשיאת ראש. ובגין כף באדר יתבין אינון שקלים, לארמא רישיהון לעילא, ולקרבא קידושין דמלפא לאתריהו, וסטרא דימינא אתער בעלמא, וסמכי משכנא אתקיימו על תיקוניהון. ואתיא זאת ברשימו דצדיק דהוא יו"ד, דאיתדבק בה בכל קידושין דלעילא, כד אתייהיב מחצית השקל, דאיהו מעין דכספין, דאתקשרו דא בדא.

ועל דא קטרת לבטלא דינא, ולבטלא מותנא, בגין דקשיר לה באתרא דזה. ותא חזי, קטרת וכל קרבנין דמקרבין, מהאי מחצית השקל אתי, דיהיב כל חד וחד מישראל, וכדין תרומת ה' ודאי.

תא חזי, כתיב (משלי טז) עטרת תפארת שיבה כו'. עטרת, דא תרומת ה', דאיהי עטרת תפארת. בגין דהא תורה שבעל פה, מעטרא לתורה שבכתב, בגין דאיהי אתרא דאתגלייא, לגלויי סתרהא, ולפרושי תיקונין דילה, על ידא דעטרת, דאיהי מראה, דכלהו אתגליין בה. וכי תימא היאך אתגליין בה. בההוא אתר דאקרי דר"ף צדק"ה. ומאן איהו דר"ף צדקה. דא זה דאנהיר לה. וכדין תמצ"א ודאי נהירו דתורה שבכתב.

ועל דא תרומת ה' איקרי, תרומת ודאי, דארים דגליה על כולא, ההוא דכתיב ביה, (תהלים מח) גדול ה' ומהלל מאד בעיר אלהינו. אימת איהו גדול ואתעטר בעטרוי, בעיר אלהינו. וכדין, נהירו דעתיק יומין נהיר בועיר אנפין, ואתעטר בגין לאתדבקה בקרתא קדישא. הדא הוא דכתיב, עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא. ונגיד לההוא אתרא דאקרי צדקה, ואנהיר חוורא לסומקא.

ונהרין מניה שתין גבורין, ותרין עשר שבטין. בגין כף ששים עשרון בכלי אחד נבללין, דכלהו מסטרא חד. ותרין עשר לא אתפללן עמהון, דאינון ינקין גופא דאילנא, הדא הוא דכתיב זה יתנו, ודאי יתנו לכולא, לענפי דסחרני אילנא. ועל דא כל אומין מתפפרין בקרבנא דישראל.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וישראל ינקין בקדמיתא מהאי אתר דאקרי סלע. היינו דכתיב (דברים לב) ויניקוהו
דבש מסלע. ומאי טעמא דבש, בגין דאיהו תמר, דכתיב (שיר השירים ז) זאת קומתך
דמתה לתמר.

ולבתר, שמן מחלמיש צור. דא אתרא דלעילא, אתרא דיצחק שרי. אף על גב
דשמן מסטרא דאברהם, כד ישראל מכשרין עובדיהו, מהפכין דינא לרחמי ודא
הוא דאמר לון קודשא בריך הוא, ויניקוהו דבש מסלע, דאתחברן תמר דכר ונוקבא.
ושמן מחלמיש צור, כולהו דרגין נגדין שמן, ואפילו אתר דאיקרי צור. והיינו
דכתיב, (דברים לב) הצור תמים פעלו. דאתהדר צור למעבד פעלו דתמים. תמים דא
אברהם, דכתיב (בראשית יז) התהלך לפני והיה תמים. צור דא יצחק, ואוקמוהו.

תא חזי, על דא תמה משה ואמר, (במדבר כ) המן הסלע הזה נוציא לכם מים.
פיון דאתון לא אזלין באורח מישר, ולא מבסמין אתרא. ועל דא ישראל עבדין
נסוד תמים בחג, לינקא האי מזבח ממיא דאברהם, וכדין אתברך עלמא.

ויבר נש כד איהו מברך על מזונא בכסא, איבעי ליה למיהב ביה מיא, בברכת
הארץ, לברכא להאי ארץ, דאיקרי מזבח, ואיקרי פוס של ברכה, דכלהו ברכאן
ביה תליין.

ותא חזי, כד ישראל מכשרין עובדיהו, האי מזבח, שלטא בסטרא דימינא, והו
חזיין פחיוו אריה רביע עליה, על קרבנא, ואכיל ליה. ועל דא מדבחא איקרי
אריאל. (ישעיה כט) קרית חנה דוד. ודאי דחולקיה דדוד הוא, וכל יומי אשתדל
לאנהרא לה.

ועל דא (תהלים טז) תודיעני אורח חיים. כמה דאת אמר, (שמות ב) וידע אלהים.
אורח חיים, ומאן הוא, שובע שמחות, ההוא דכל שבועא אתפליל ביה, ויהדר אנפוי
לקבלי פניה, דאנא אחיד בהון. וכדין נעיונות בימינך נצח, דשמאלא אתפלילת
בימינא, וכד אתפלילת, אתהדר צור למעבד פעלו דתמים, ועל דא זה יתנו.

פתח ואמר, (דברים לג) בכור שורו, דא יוסף. הדר, דא יעקב. דכתיב אלה
תולדות יעקב יוסף. ומנא לן דאקרי יעקב הדר. דכתיב (בראשית לו) וימלך תחתיו
הדר, ואוקמוהו באידרא קדישא. וקרני ראם קרניו, אלו אברהם ויצחק. בהם עמים
ינגח יחדיו. מהו יחדיו, אלא כד פלהו אבהן כחדא, לית דיקומון קמיייהו ובההוא
זמנא, ישראל זקפין רישא. הדר הוא דכתיב, פי תשא.

ותא חזי, כד נפקו ישראל ממצרים, בסיועא דאבהן נפקו, וארימו רישא. הדר
הוא דכתיב, (שמות יד) ובני ישראל יוצאים ביד רמה. מאן יד רמה. דא אברהם. ידא
ימינא, דבעי לארמא לה על שמאלא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ומה אברהם, עבד ליה קודשא בריך הוא נוקמין בליליא, אוף ישראל ביד רמה נפקין, וסייעא דיליה נקטו. ונטרו יד דיליה, דאומי לאבימלך. ועל דא לנטרא ההוא יד רמה (שם יג) ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים.

ומנו שבע שבועין מתתא לעילא לסלקא לאתריה, ולקבלא חירות מאימא עילאה. וכד אשתלימו, נחתא אורייתא, ופתיחו דילה באברהם, אנכי לקבליה. לא יהיה, לקבליה דיצחק.

ותא חזי, פד יהיב קודשא בריך הוא אורייתא לישראל, רשים לה ברזא דשמא קדישא, ואמר (שם כ) אנכי ה' אלהיך, ברזא דחסד דאברהם אחיד בה, ולקבליה מצות עשה. ורזא דא, תפקידתא קמייתא דפקיד קודשא בריך הוא לאברהם, מצות עשה הוה. דכתיב, (בראשית יב) לך לך מארצה. ובגין כך מצות עשה רמ"ח, כחושפן אברהם.

(שמות כ) לא יהיה לך אלהים אחרים. ברזא דגבורה, דאחיד בה יצחק. דכל אינון אלהים אחרים, ואינון סרכין ממנו, מסטריה ינקין. וכן עשו, וכל אינון ממנו דיליה. דהא יצחק במצות לא תעשה אחיד, ותפקידתא קמייתא דיליה, מצות לא תעשה הוה, דכתיב (בראשית כו) אל תרד מצרימה. ומצות לא תעשה מסטרא דדינא אתי, דהא מענישין ליה לבר נש פד עבר עלה.

ובגין כך, חושפן מצות לא תעשה, ברזא דדרגא דיליה, ברזא דשס"ה לקביל יומין דשמשא, דנהיר מסטרא דגבורה. הדא הוא דכתיב, (שופטים ה) כצאת השמש בגבורתו.

לא תשא, ברזא דת"ת, דאקרי אמת, דאחיד בה יעקב שלימא, ויניק תרי חולקין, מצות עשה ומצות לא תעשה. דכתיב, (בראשית כה) ויעקב איש תם יושב אהלים. ועל דאיהו אשלים לכל סטרין, לרחמי ולדינא, למצות עשה ולמצות לא תעשה, איקרי שלים. ולקבליה לא תשא, בגין דשבועתא לשלמא אתי. ועל דא איהו ברזא דעשה ולא תעשה. דכמא דאיהי לא תעשה פד איהי לשקרא, דכתיב (שמות כ) לא תשא. הכי איהי מצות עשה, פד איהי באמת, דכתיב (ירמיה ד) ונשבעת חי ה' באמת. וכתיב (דברים ו) ובשמו תשבע.

(שמות כ) זכור את יום השבת, ברזא דברית, דאיהו יסוד, דאחיד ביה יוסף. ועל דא אקרי שבת. דהא יוסף כל אקרי, ושבת נמי אקרי כל. בגין דכל עינוגא ותפנוקא נפיק מגיה, לקיימא לעלמין פלהו. ועל דא שבת פלילא מעשה ולא תעשה. בגין דיוסף נמי בוכרא, דנטיל תרין חולקין.

סדר הלימוד ליום יב תמוז [יום 278 בשנה]

תא חזי, כתיב בדברות במשנה תורה, (דברים ה) וזכרת פי עבד היית בארץ מצרים ויפדך ה' אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על פן צוף ה' אלהיך לעשות את יום השבת. הכא אוליה לן אורייתא רזא עילאה, דהא ההוא צדיקא דאזדבן לעבדא במצרים, ואחילו ליה. לקבליה איהו זכור את יום השבת. ובגין כך אמר לון קודשא בריך הוא לישראל, בבועו מנכון הוּו דכירין ההוא צדיקא דאזדבן על ידיכו, והוּו לעבדא במצרים, ובההוא חובא אתגזר עלייכו לאשתעבדא במצרים, ולכפרא ההוא חובה דזבינתון ליה. נטרו יומא דשבתא, וישתביק לכון, דהא יומא דשבתא לקבליה איהו.

כהאוקימנא ברזא דמהימנותא. יומא קדמאה, לקבליה דאברהם. הדא הוא דכתיב, (תהלים נב) חסד אל כל היום. יומא תניינא, לקבליה דיצחק. ובגין כך ביה יתיב קודשא בריך הוא למידן עלמא. יומא תליתאה לקבליה דיעקב, דאיהו קו האמצעי, ובגין כך כתיב ביה בעובדא דבראשית, (בראשית א) יקוו המים.

יומא רביעאה, לקבליה דדוד. דכתיב ביה, (שם) יהי מאורות. מארת חסר, דהא כנסת ישראל לית לה גהורא מדילה, אלא מה דאיתייהב לה על ידא דצדיקא. הכי נמי דוד, דכתיב ביה (תהלים פו) עני ואביון אני, ולית ליה חיים, אלא מה דאתיהיב ליה מיומי דאדם קדמאה, ע' שנין.

יומא חמישאה, לקבליה דמשה. יומא שתיתאה, לקבליה דאהרן. ואינון ששת ימי בראשית לתתא, לקביל ששת ימי בראשית דלעילא. ומאן אינון ששת ימי בראשית לעילא. אינון דרמיוזו בקרא, (דברי הימים א כט) לך ה' הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד פי כל וגו' לך ה' הממלכה. ואינון חולקיהון דצדיקיא ברזא דא, הגדלה: דא אברהם. הגבורה: יצחק. התפארת: יעקב. הנצח: חולקא דמשה. ההוד: חולקא דאהרן. פי כל: לקביל חולקא דיוסף. הממלכה: חולקא דדוד. ויוסף שבת אקרי לתתא, לקביל צדיק חי העולמים, ואקרי שבת לעילא. ובגין כך כתיב, (דברים ה) על פן צוף ה' אלהיך לעשות את יום השבת.

תא חזי, כד בעו ישראל למכבש לארעא דכנען, אקיפו לה שיתא יומין, זמנא חדא בכל יומא, לקביל אינון שית זכאי קשוט דעליהון מתקיים עלמא. וביומא שביעאה שבע זמנין, לקביל יומא דשבתא, דאיהו לקביל צדיק, דאיהו זן לכולהו, ומקיים להון, דכתיב (משלי ט) חצבה עמודיה שבעה. וכתיב (שם י) וצדיק יסוד עולם. איהו יסודא ועיקרא דכל אינון זכאין, ואי לא זכותהון דצדיקיא, לא הוּו

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יְכַלִּין לְמַכְבְּשָׁה. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (דברים ט) לֹא בְצַדִּיקְתָּךְ וּבִישׁוֹר לְבַבְךָ אֶתָּה בָּא לְרִשְׁתָּ כו', וְלִמְעַן הִקִּים אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאַבְרָהָם כו'.

(שמות כ) כִּפַּד אֶת אַבְיָה, בְּרֹזָא דְנִצְחָה, דְּאַחִיד בְּהַ מִשָּׁה, וַיִּנִּיק לָהּ, דְּהָא מִשָּׁה הָוָה אוֹקִיר לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוֹרֵייתָא. תָּא חֲזִי, אִי לָאו אוֹרֵייתָא דְאַתִּייהַבְתָּ עַל יְדוּי דְמִשָּׁה נְבִיאָה רַבָּא, לֹא הוּוּ יְדַעִין בְּנֵי נִשְׂאָ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא הוּוּ מוֹקְרִין לִיָּה, דְּהָא עַל יְדָא דְאוֹרֵייתָא אוֹלִיף בַּר נִשְׁ פּוּלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה, וְאוֹקִיר לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְגִין כֶּךָ כִּפַּד אֶת אַבְיָה וְאֶת אִמָּךְ, לְקַבִּיל דְמִשָּׁה אִיהוּ.

דְּבַר אַחַר, כִּפַּד אֶת אַבְיָה, זֵו תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב. וְאֶת אִמָּךְ, דָּא תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. דְּכֻמָּא דְאַבָּא יְהִיב שְׁפַע לְאִימָא, הֲכִי נְמִי יְהִיב שְׁפַע תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב לְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה.

(שם) לֹא תִרְצָח, לְקַבִּיל דְרִגָּא דְהוּד, דְּאַחִיד בְּהַ אַהֲרֹן. וּבְגִין כֶּךָ לֹא תִרְצָח. בְּגִין דְּכַד קָטְלִין לִיָּה לְבַר נִשְׁ, הֵהוּא זִיּוּא וְהוּד עֵילָאָה דְעֵלִיָּה, נְטֻלִין מְנִיָּה. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (דניאל י) וְהוּדִי נִהַפֵּךְ עָלַי לְמִשְׁחִית. וּבְגִין כֶּךָ אֲזַהִיר לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבְנֵי נִשְׂאָ, דְּהֵהוּא שׁוּפְרָא עֵילָאָה דִּיהִב לֹון, דְּלֹא יִטְלוּן לִיָּה מִנְהוּן. וְאִית גְּמִי רִזָּא דְשְׁלָמָא, וּבְגִין כֶּךָ קָאִים אַהֲרֹן לְכַפֵּרָא, לְנַכְסָא נַכְסַת קוּדְשִׁין. וְעַל פּוּמִיָּה כִּפַּר לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פָּדִיתָ.

(שמות כ) לֹא תִנְאַף, בְּרֹזָא דְמַלְכוּת. דְּאַחִיד בְּהַ מֵאֵן דְּאַחִיד. וְאִיהוּ רִזָּא דְחַכְמָתָא, דְּהָא כְּנַסַת יִשְׂרָאֵל לֹא אֶתְחַבְּרַת אֶלָּא בְּהֵהוּא דְחֲזִי לָהּ, דְּאִיהוּ צְדִיק יְסוּד עוֹלָם. דְּבַר אַחַר, הֲכִי אוֹלִיפְנָא בְּרֹזָא דְמַהִימְנוּתָא. כִּפַּד, לְקַבִּיל כְּנַסַת יִשְׂרָאֵל. לֹא תִרְצָח, לְקַבִּיל דְרִגָּא דְנִצְחָה. לֹא תִנְאַף, לְקַבִּיל דְרִגָּא דְהוּד.

דְּבַר אַחַר, כִּפַּד, לְקַבִּיל יְהִי מְאוּרוֹת, דְּעוּבְדָא דְבְּרָאשִׁית. לֹא תִרְצָח, לְקַבִּיל (בראשית א) יִשְׂרָצוּ הַמִּים שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה. בְּגִין כֶּךָ נֶפֶשׁ חַיָּה לֹא תִקְטוּל. לֹא תִנְאַף, לְקַבִּיל (שם) תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ. בְּגִין כֶּךָ, לֹא תִנְאַף בְּאִיתָתָא דְלָאו מִינָהּ, דְּלָאו אִיְהִי בֵּת זוּגָף.

לֹא תִגְנוֹב, לֹא תַעֲנֶה, לֹא תַחֲמֹד. דָּא הוּא סִיּוּמָא דְעֵשֶׂר אֲמִירֵן דְּאוֹרֵייתָא, לְקַבִּיל עֵתִיקָא דְעֵתִיקוֹן, רֵאשִׁיתָא דְכֻלָּא לְאַחֲדָא סוּפָא בְּרִישָׁא, וְלִמְהוּי כֻלָּא חַד. וְהָאִי דְלֹא שְׂאֲרֵי בְּהוּ בְּקַדְמִיתָא. לְאוּלְפָא רִזָּא עֵילָאָה, עַד אֵן אַתְר אֶתִייהִיב רְשׁוּתָא לְמִשָּׁה לְאַסְתְּכֻלָּא, וּמֵאֵן אַתְר קַבִּיל אוֹרֵייתָא, דְּהוּא מוֹזְעִיר אֲנַפִּין.

וּבְגִין כֶּךָ אֲמַר שְׁבַע אֲמִירֵן, לְקַבִּיל שְׁבַע דְרִגִּין עֵילָאִין, דְּרִמִּיזִין בְּקִרָא (דברי הימים א כט) דְּלָף ה' הַגְדִּלָה וכו'. וְעַד הֵהוּא אַתְר אֶסְתְּכֻל מִשָּׁה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (דברים ה) פָּנִים בְּפָנִים דְּבַר ה' עִמָּכֶם. פָּנִים, דָּא בְּרָא קְדִישָׁא, בְּפָנִים, דָּא בְּרָתָא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פנים, דא ברית. בפנים, דא ארון. וכיון דאתחברו, דבר ה'. ומאי ניהו. שבע אמירן, באינון תלתא דרגין עילאין דעתיקא קדישא, אתאמרו לקבליהון תלתא אמירן בתראין, וסליקו מתתא לעילא.

ואמר לא תגנב, לקבל אימא עילאה, בינה, דינקא מחכמה. ומאן דאית ביה בינה, איקרי מבין דבר מתוך דבר. כמאן דגניב ונסיב מה דאית בלבא דחכם, דאוליף ליה חכמתא, ואוליף ליה אורייתא. ואף על גב דאשתרי לגביה בינה לינקא מחכמתא. גניבא אית מסטרא אחרא דאסיר, ואמר לא תגנב סתם.

(שמות כ) לא תענה, לקביל דרגא עילאה דחכמתא. דהא בר נש לא יכיל לאתבא פתגם, אלא בגין דרגא דרוחא עילאה דחכמתא דאית ביה. דכתיב, (איוב טו) החכם יענה דעת רוח. ואף על גב דהאי ענייה דאיהו עני, אית ביה קיומא דעלמא, ואית ליה בה סיוע עילאה, למנדע למאריה, ואיהו ברזא דמהימנותא. אית ענייה מסטרא אחרא דאסיר, דכתיב (שמות כ) לא תענה ברעך עד שקר.

(שם) לא תחמד, לקבל דרגא סתימאה עילאה, דכל מחשבתן ביה תליין, ולית בעלמא דינדע ההוא דרגא, בגין דאיהו סתימאה דסתימין. וכד סליק במחשבה עילאה, למיברא, עלמא עילאה ועלמא תתאה, כולא הוו ברגעא חדא. הדא הוא דכתיב, (ישעיה מח) יעמדו יחדו. וההוא מחשבה סתימא.

ובר נש לתתא, אית ליה מחשבה סתימאה, דלית דינדע בה, בר קודשא בריך הוא בלחודוי. ויהבה ליה לבר נש, למחשב מלין דאורייתא, מלין דמצוה. בגין דההיא מחשבה עילאה, נגדא מבויעין דילה, לאתרא דחכמתא, ולא אתפרש כלל. ומההיא חכמתא עילאה נפקא תורה. ונגיד שקיותא עד ההוא אתר דחכמה תתאה, דאיקרי מצוה.

ועל דא מאן דחשיב למעבד מצוה, כאלו עשאה. בגין דגרים למיתי סיפוקא דברכאן, מההוא מחשבה עילאה, לאתר דאיקרי מצוה. וכאלו עשאה. כדבר אחר ועשיתם אתם. מחשבה ודאי רישא דכולא. ואף על גב דבסטרא דמחשבה עילאה אתייהב ליה רשותא למחשב. מלין דמצוה מותר, מלין דלאו מצוה, אסירן, דכתיב לא תחמד.

ותא חזי, מאי טעמא פלהו אמיראן, לקבל כל פתרא, מצות עשה באתרא דחזי ליה, מצות לא תעשה באתרא דחזי ליה. ואינון תלתא בתראי, אינון לא תעשה, מפלל דעשה, פדאוקימנא בכולא, אף על גב דהאי שרי, האי אסור. דבגין דאינון לקבל עתיקא דעתיקין, דחסד ורחמים גדולים ביה שריין, ולא אתחזי אלא למצות עשה. בגיני כף דייק מנייהו, דלא יתפני בר נש לסטרא אחרא, ורשים להו במצות לא תעשה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואזהיר לון לבני נשא בלאו, על האי אמירה בתראה, דאיהו כללא בתראה דאורייתא, ומאן דעבר על האי, פאלו עבר על כל אורייתא. בגין דאיהו לעילא, ראשיתא דכלא, כללא דכלא. ואי בר נש עבר על האי, ואסטי מחשבתיה מן אורחין דאורייתא, כדין אתדבק בסטרא אחרא, בסטרא דשקר, וכדין אתי לידי לא תענה ברעך עד שקר. כדאשכחנא באחאב, דחמיד פרמא דנבות היזרעאלי, וכדין אסהידו עליה שקרא, ומהאי אתי בר נש למעבר על פלהו אמירן.

אבל כד איהו אזיל באורחין דאורייתא, וחשיב בפקודוי, כדין אתפשטא ההיא מחשבה בכלהו דרגין, מסטרא דאמת, סטרא דמהימנותא עילאה.

ותא חזי, דהא נעיצין פלהו אמירן, סופא ברישא, ורישא בסופא. רישא למנדע לקודשא בריך הוא במחשבתיה. סופא דלא לאסטאה מחשבתיה ורעותיה לסטרא אחרא. וכד בר נש מתדבק בהאי, כדין פלהו עלמין מתמלאן ברכאן עילאין דנגדין מן עתיקא סתימא דכלא.

וכד נחתו, פלהו אתקשרו ביום השלישי, ודא יעקב. בגין כך שביעאה לקבליה, דכלהו שבעה אתקשרן ביה. וכדין דאתי ארץ, בנהירו עם בנהא, דכלהו שבעה אתקשרן לאנהרא, וכדין ארבעה פוסות, ארבעה גאולות.

קידוש על היין, לקבליה דדוד. הגדה, לקבליה דיעקב. ברפת המזון, לקבליה דיצחק. הלל הגדול, לקבליה דאברהם.

מתתא לעילא סליק כגוונא דא, מצה, לקבליה דדוד. שבועות, לקבליה דיעקב. ראש השנה, לקבליה דיצחק. סוכות, לקבליה דאברהם. ואף על גב דאוקימנא לקבליה דאהרן, פלא חד. וכיון דמטו לאתרא שלימא דיעקב, אמרו הלל הגדול.

דבר אחר (שמות ל) זה יתנו, כמה אית לון לבני נשא לאסתמרא באורחיהו, דכד ההוא זכאה אנדבון, פלהו עשר דרגין אסתימו נהורייהו, דהא לא נגיד נהירו דעתיקא, אלא בגיניה לתועלתא על ארעא. ומאן דעבר על דא, עבר על כל פיקודייהו. וקודשא בריך הוא ברחימו סגיא, יהב שבת לנטרא לקבליה, דשקיל ככל פיקודייהו. ועל דא עשר גרה, דאתדר לאתריה, איהו כופר נפש, ונהרין לאתרא דאיקרי נפש, מאתרא דישרא"ל. ושמים נהירין להאי ארץ, ויהבין לה כל תקונתא לאתחברא לעילא.

תא חזי, פתיב (תהלים יט) השמים מספרים כבוד אל. מאן שמים. שמיא דקודשא בריך הוא, מספרים לאתרא דאיקרי כבוד אל. מאן כבוד אל. ברתיה דאברהם, דאיקרי אל. אל, דא אברהם. מאי מספרים. כמה דאת אמר (איוב כח) אז ראה

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ויספרה. מאי ויספרה. כדבר אחר (שם) מקום ספיר אבניה. ואינון שמיא, מתקנין לה בכל תיקונהא, להאי כבוד אל.

ועל דא ישראל לתתא, מייתין לה נהירו בלחישו, ממבועא דלעילא, ואומרין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ואתר דאיקרי שמים אסהיד בהון. ועל דא עיין ודלי'ת אינון רברבין, למיהוי סהדין. שמים, דכתיב (דברים ל) העדתי בכם היום את השמים, דא יעקב, אתרא דשמים. ומנא לן דאיהי אסהידת. דכתיב ואת הארץ. וכתיב (תהלים פט) כירח יפון עולם ועד בשחק נאמן.

וכד ישראל בשלימו כדחזי, סהדין שלימין סהדין בהו, קודשא בריך הוא וכנסת ישראל, ובההוא זמנא נגיד טלא דלעילא, מאתרא דעתיקא. אימתי, כד אינון ביחודא. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ה) שראשי נמלא טל. חשבון ט"ל: יהו"ה אח"ד. קודשא בריך הוא וכנסת ישראל. דבההוא שעתא אתחזון ישראל לטלא.

וישראל דידיעין בהון, אינון מיחדון לון תרי זמני ביומא. חד בסטרא דיממא, וחד בסטרא דליליא.

ומההוא טלא, זמינן מיתייא לאחיא לעלמא דאתי. הדא הוא דכתיב, (דניאל יב) ורבים מישני אדמת עפר יקיצו. מישני, כדבר אחר, (שיר השירים ה) אני ישנה ולבי ער כו', אתרא דלבי. קול דודי, אתרא דאיקרי קול, ודא יעקב. שראשי נמלא טל, היינו ברכות שמים, דאתיין להאי אתרא דאיקרי שמים, כד איהו בייחודא עם נוקבא, ותיקום מעפרא.

ויצחק כד בריך ליה ליעקב, אמר, (בראשית כז) ויתן לך האלהים מטל השמים. בגין דחזא דיעקב ירית ההוא אתרא. האלהים, דא אימא עילאה. דעטרא ליה בעיטרין עילאין, לאזדוגא במטרוניתא.

וכד מטי האי טלא לזעירא, מסטרא דצפון אגליד. ומסטרא דדרום נגיד. עד דמטי לכסא הכבוד. וכד מטי לכסא הכבוד, אתרא דאיקרי ארץ, כדין סטרא דצפון דאחיד ביה, אגליד ויתעביד שלג, וביה אתברי עלמא. ועל דא איתערו קמאי, עולם מהיכן אתברי, משלג שתחת פסא הכבוד.

ועל דא בדינא לא קאים עלמא, עד דאתערו רחמי. הדא הוא דכתיב, (תהלים יט) השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד תרקייע. דא רקייע, דביה תליין כל נהורין וכוכבייא. ודא צדיק, דאנגיד לון להאי אתר דכבוד.

(שם) יום ליום יביע אמר, מאן יום ליום, דא שמיא ורקיע. ולילה ללילה יחיה דעת, האי אתרא דאיקרי לילה אנגיד לגבריא דאיקרי לילה. מאי דקביל מאתרא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דַּאִיקְרֵי דַעַת. וְהוּא הוֹן יֶקֶר וְנָעִים, דְּגַנְיֹו דַעְתִּיה, בְּהַאי אַתְרָא דְלִילָה. וּגְבַרְיָאֵל קָבִיל מִתְמָן, וְהוּא דַּאִיקְרֵי לִילָה, וְאַנְגִיד לְתַתְּאֵי רוּחַ דַעַת וְיֵרֵאת ה'.

(שם) אֵין אִמֵר וְאֵין דְּבָרִים, בְּגִין דְכֻלָּא בְלַחֲשׂוֹ. בְּכַל הָאָרְץ יֵצֵא קוֹם, דָּא קוֹ הָאֲמָצְעֵי, דְאַנְגִיד לְהַאי אָרְץ. הֵדֵר פְּרִישׁ מֵאֵן שְׁמַיִם, דָּא שְׁמַשׁ. (שם) וְהוּא כְּחָתָן יוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ, דָּא (שיר השירים ג) עֲטָרָה שְׁעֵטְרָה לֹו אִמּוֹ.

יְשִׁישׁ כְּגַבּוֹר לְרוּץ אֹרְחַת, לְאַנְהָרָא לְסִינְהָרָא, מַהוּ יְשִׁישׁ כְּגַבּוֹר. בְּגִין דְסִטְרָא דְגַבּוֹרָה אֵיתַעַר בְּהֵוּא זְמַנָּא. (תהלים יט) מְקַצֵּה הַשְּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ, דָּא רִישָׁא דְכוּלָּא. וְתַקּוּפְתּוֹ עַל קְצוֹתֵם, בְּגִין דְהוּא מְקִיף לְכוּלָּא, מְבָרִיחַ מִן הַקְּצֵה אֶל הַקְּצֵה.

וְאֵין נִסְתָר מִחֻמְתּוֹ, הֵיִינוּ דְכַתִּיב (ירמיה כג) אִם יִסְתֵר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים. תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, כְּמָה דָּאֵת אִמֵר (בראשית כה) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם. מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, כְּמָה דָּאֵת אִמֵר (ירמיה נא) נִשְׁבַּע ה' צְבָאוֹת בְּנַפְשׁוֹ. בְּגִין דְהוּא אַתְקִין לָהּ עַל תִּיקוּנָהָא, וַיִּתִּיב בְּבֵיתָא דִילָהּ, וְזֶן לָהּ בְּכַל מַה דְאַצְטְרִיכָא, וְעַל דָּא מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ.

(תהלים יט) עֵדוֹת ה' נְאֻמָּנָה, דָּא אַתְרָא דִיוֹסָף, דַּאִיקְרֵי עֵדוֹת. אִמְאֵי נְאֻמָּנָה. בְּגִין דְהוּא אַתְרָא דְנִהָרָא, דְלֹא יְכַזְּבוּן מִימּוֹי. מִחֻפְיַת פְּתִי, אַתְרָא דְלִית לִיה דַעְתָּא הוּא מִחֻפְיַם לָהּ, בְּהֵוּא חֻכְמָה זַעִירָא דְקַבִּילִית מִנִּיה וְאוֹקְמוּהָ, וּמִנִּי לָהּ לְפִרְנָסָא עֲלֵמָא. וַיִּהְיֶה לְמֵאֵן דְלִית לִיה זְכוּתָא מְדִילִיה.

(שם) פְּקוּדֵי ה', אֵינוֹן דְתַלְיִין מִתְחִיָּא דְאַתְפַּקְדוֹן בִּידָה כָּל גְּנִיזוֹן דְמִלְכָּא, וְעַל דָּא יִשְׂרָיִם, כְּדָבָר אַחַר (דברים לב) צְדִיק וַיִּשֶׁר הוּא, וְצַדִּיק אִיקְרֵי חֵכִי. מְשֻׁמְחֵי לֵב, שְׁמַחָה, דָּא כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל. וְאֵימְתִי הִיא בְּחֻדוֹת. בְּזִמְנָא דְאַתְחַבְּרַת בְּלֵב הַשְּׁמַיִם.

מְצוֹת ה' בְּרָה, כְּדִין אַתְעַבִּידַת מְצוּה בְּרָה. בְּקַדְמִיתָא אִיקְרֵי מְצוּה, הַשְּׁתָּא דְשְׂרָיָא עֲלָה תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, אִיקְרֵי מְצוּה בְּרָה. כְּדָבָר אַחַר (שיר השירים ו) בְּרָה כְּחָמָה. וְצַדִּיק וְצַדִּיק בְּשִׁיקוּלָא חֲדָא.

מְאִירַת עֵינַיִם. (זכריה ד) עֵינֵי ה' הִמָּה מְשׁוּטְטִים. מְאִי טַעְמָא מְאִירַת. בְּקַדְמִיתָא מְאִירַת, דְכַתִּיב (בראשית א) יְהִי מְאִירַת בְּרִקִיעַ הַשְּׁמַיִם, וְכַד הַאי רִקִיעַ הַשְּׁמַיִם אֲנַהִיר לָהּ, אֵיהִי מְאִירַת, דִּינִו'ד אֵיתוֹסָף בְּה נְהִירוֹ דְצַדִּיק, וּפְרִישׁוֹ דְשְׁלָמָא דִילִיה, כְּדִין הוּא בְּרָבוֹ סְגִיָּא. וְאֵימְתִי הִיא בְּרָה, כְּדִ אַתְכְּלִילַת דְכַר וְנוֹקְבָא.

יֵרֵאת ה' טְהוֹרָה, שְׁבַחָא דְכְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, דְאֵיהִי בְּדַכּוּי. כְּדִ אֵיהוּ אֲנַהִירוֹ לָהּ אֲנַפִּין. עוֹמְדַת לְעַד, דְקִימָא תְּדִיר שׁוֹר רָם וְתַקִּיף עַל בְּנֵהָא. אֵימְתִי, כְּדִ מְשֻׁפְּטֵי ה' מְאִירַת דְאֵמַת נְהָרִין בְּה. וְהַאי דְכַתִּיב, צַדִּיקוֹ יַחְדּוֹ, כְּדִ אֵינוֹן כְּחֲדָא בְּהַאי צַדִּיק, וְנִטְלִין שְׁמָא דִילָהּ, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים יט) צַדִּיקוֹ יַחְדּוֹ. וְאֵיהִי שְׁמָא דִילִיה, מְשֻׁפְּטֵי ה'.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּבַר אַחַר פְּקוּדֵי ה', נִצַּח וְהוּד, דְּאִינוּן לְמוּדֵי ה', מְשַׁמְחֵי לֵב, דָּא אֲתְרוּג, דְּדַמְיָא לְלֵב. מְצוֹת ה', דָּא אֲתְרוּג. יְרֵאת ה', כְּדַבֵּר אַחַר (משלי לא) אִשָּׁה יְרֵאת ה' היא תִּתְהַלֵּל. מְאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְּאִיְהִי טְהוּרָה. מְשַׁפְּטֵי ה' אֲמַת, אֲלִין שִׁית בְּנִין, דְּכֻלִּילִין בְּיַעֲקֹב, דְּאֲקָרֵי מְשַׁפֵּט, וְהוּא אֲמַת. צְדָקוֹ יַחְדּוֹ, בְּיַחְוּדָא שְׁלִימָא בְּיְרֵאת ה', דְּהִיא טְהוּרָה.

(תהלים יט) הַנְּחַמְדִּים מְזַהֵב וּמְפֹז רֵב, מְסַטְרָא דְזַהֵב, דָּא שְׁבַחָא דִּיצְחָק, כְּמָה דָּאת אָמַר, (שיר השירים ח) שְׁמַאלוֹ תַחַת לְרַאשֵׁי. וּמְפֹז, דָּא אֲבָרְהָם, וְדָא יְמִינוֹ תַחֲבַקְנִי. רֵב, דָּא יַעֲקֹב. וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ, דְּבִשׁ דָּא תַמָּר, דְּכֻלִּיל דְּכַר וְנוֹקְבָא. בְּגִין כֶּף אִימְתִי אִינוּן מְתוּקִים. כַּד אֲתַחֲבְרוּ, וּנְפִיק מִנְיֵיהוּ דְבִשׁ.

וְנוֹפֵת צוּפִים, כְּדַבֵּר אַחַר (שם ד) נוֹפֵת תִּטּוּפְנָה שְׁפֹתוֹתֶיךָ כִּלְהָ. צוּפִים, בְּגִין דְּכָל מֵאן דְּבַעֵי לְמַצְפֵי וְלֹאֲסַתְפְּלָא בְּהַאי מְרֵאָה, מְסַתְפֵל. כְּדַבֵּר אַחַר (יחזקאל לג) צוּפָה נִתְתִּיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעַת מִפִּי דְבַר. וְדָאֵי הַאי אֲתֵרָא, אֲקָרֵי פִתְחָא דְמַהִימְנוּתָא. וְכַתִּיב, (שם) וְאֵרָאָה מְרֵאוֹת אֱלֹהִים. מְכַאן וְלַעֲיֵלָא לִית רִשׁוֹ לֹאֲסַתְפְּלָא. וְעַל דָּא מִינָהּ יִנְקִין אִינוּן לְמוּדֵי ה', דְּאִיקְרוּן צוּפִים, כְּמָה דָּאת אָמַר וְנוֹפֵת צוּפִים.

דְּבַר אַחַר צוּפִים, אֲלִין לְמוּדֵי ה', דְּנִהְרִין בְּהַ, וּמִתְמָן יִנְקִין גְּבִיאִין. בַּר מְמִשָּׁה דְּאֲסַתְלַק לְעֵילָא. וּבְהַהוּא זְמַנָּא דְּכֻלִּילִין כִּלְהוּ בְּחַד, אִינוּן נְחַמְדִּים.

דְּבַר אַחַר (תהלים יט) יְרֵאת ה' טְהוּרָה עוֹמְדַת לְעַד. תָּא חֲזִי, אִי בַר נֶשׁ אֲשַׁתְּדַל בְּקַדְמֵיתָא בְּהַאי אֲתֵרָא דְּאִיקְרֵי יְרֵאת ה', כְּדִין אוּרִייתִיה עוֹמְדַת לְעַד. מְאֵי טַעְמָא, בְּגִין דִּיעוֹל מְכַאן לְמַהִימְנוּתָא, מְהַאי פִתְחָא דְכּוֹלָא. וְכַד דְּחִיל מְהַאי אֲתֵרָא, אֲתֵרְבֵּרְבָא הַאי אֲתֵרָא, וְיִתְבָּא בְּנִהִירוֹ עִם מְלַכָּא, בְּגִין דְּאֲפִיקַת בְּרָא טְבָא לְעֵלְמָא.

וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֹמֹה, (קהלת יב) סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת הָאֱלֹהִים יִרָא. הַאי סוּף, סוּף דְּדִרְגִין. סַמְ"ךְ רִבְתָּא, דְּהַאי אֲתֵר סַמְ"ךְ אֲקָרֵי. מְדַאֲתַת אֲתֵרָא, אֲתָא סַמְ"ךְ, דְּכַתִּיב (בראשית ב) וַיִּסְגַּר בֶּשֶׁר תַּחֲתָנָה. וְאִימְתִי הִיא בְּשַׁלְיָמוֹ וּבְרֵבוֹ סִגִּי. כַּד בַּר נֶשׁ דְּחִיל מִינָהּ בְּקַדְמֵיתָא, וְלִבְתֵּר עֵבִיד פְּקוּדֵי אָבוּי.

הָהָא הוּא דְּכַתִּיב, (קהלת יב) אֶת הָאֱלֹהִים יִרָא וְאֶת מְצוֹתָיו שְׁמוֹר. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ויקרא יט) אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ. אֲקָדִים אִימָא בְּיְרֵאָה בְּקַדְמֵיתָא. וְאֶת מְצוֹתָיו שְׁמוֹר, מְצוֹת ה'. מֵאן עֵבִיד שְׁמָא קְדִישָׁא לְעֵילָא. מֵאן דְּעֵבִיד דָּא. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב כִּי זֶה כָּל הָאָדָם, וְכַדִּין אֲשַׁתְּלִים הָאָדָם לְעֵילָא.

פִּתַח וְאָמַר, (משלי כד) יִרָא אֶת ה' בְּנֵי וּמְלָךְ. יִרָא אֶת ה', לְחַבְרָא יְרֵאָה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּנֵי וּמְלָךְ, לְאֲמִשְׁכָּא נְהִירוֹ מְאִימָא עֵילָאָה, דְּאִיקְרֵי מְלָךְ. לְהַאי בְּרָא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בוכרא, למיעל מתתא לעילא. דבר אחר בני ומלך, תמשיך נהירו מברא לברתא, דאיקריא מלך.

ועם שונים אל תתערב, דלא ישנה מסדרא דמהימנותא. דהא בקדמיתא בעי לאשתדלא בהאי יראת, דאיהי פתחא דכולא. ולבתר בתורה דבכתב, דאיהי לעילא. בגין דכל בר נש דלא דחיל חטאה, לית ליה רשו למיעל להאי פתחא דמהימנותא. פיון דמהאי פתחא דחין ליה, מפלא דחין ליה, דלית ליה במאי דיעול לכולא, הדא הוא דכתיב, (תהלים קיח) זה השער לה.

ועל דא איתערו קדמאי, כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת. דיתבא חכמה על פנה אשר נטעה ימינה, דאקרי פבוד אל.

ואם בר נש לא דחיל מינה, איהי מיסרת ליה, דאתמנת לייסרא בני נשא. הדא הוא דכתיב, (משלי ו) ודרך חיים תוכחות מוסר. מאן הוא דרך לאילנא דחייא. ההוא דאתמנא על עלמא, לייסרא בני נשא דלא יטעיין מאורחיה.

ועם כל דא, בעי לקשרא לה לעילא, בגין דאתקריא גופא, ובעייא נשמטא. ונדב ואביהו, על דלא קשירו לה, ונטלו מינה נשמטא, נטלת נשמטהון, וגופא דילהון קיים, פגוונא דעבדו. וישימו עליה קטרת.

בגין דלית לה מדילה חיים כלום. ועץ החיים יהיב בה חיים. בגין כך איהי גופא. יעקב, נשמטא. עתיקא, נשמטא לנשמטא.

ופנחס דיהיב שלום בארץ. חיים בארץ. איתוסף ליה נשמטא, ונהרא ליה אנפאה, בגין דאתער חיים לקבלה, ועל דא באור פני מלך. כד האי מלך דלתתא, נהירא אנפאה, חיים אתדבקו בה.

דבר אחר (שם טז) באור פני מלך חיים, דא יעקב, חיים, דאתיין ליה מאימא. ובגין פינחס אתקיים עלמא, דחיבר ברית בלילה. הדא הוא דכתיב, (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה. מאי טעמא יומם. דאתחברת מ"ם סתומה פיום, ונהיר בלילה. ואלמלא האי. חקות שמים וארץ לא שמתני, אלין חוקות דקביעין בהאי חוקות התורה לא יתקיימו. ואימתי יתקיימו, כד צדקו יחדו.

גם עבדך נזהר בהם, מלמיטעי בתיקוני דמלכא. דהא בכל לילי אשתדל בהו, לחברא לון פחדא. הדא הוא דכתיב, (תהלים קיט) חצות לילה אקום להודות לך. על משפטי צדקה, דמשפטים דאינון נחמדים, וכלילן מכולם, יתחברון בהאי צדק.

וכדין כד מזדווגין, אינון נטרין דלא יתקרב למקדש ערל וטמא. וכד אינון נטרין לה שמירה להאי סופא דדרגין דאיהו עקב, כדין איהי רב אתחברת לעילא. ועל דא כתיב, (משלי כב) עקב ענוה יראת ה'. עקב ענוה, יתבה יראת ה'. ענוה: פמא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דַּאֲתַמַּר (במדבר יב) וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנּוּ מְאֹד. וְאִיקָרִי (דברים לג) אִישׁ הָאֱלֹהִים. וּכְתִיב (תהלים יח) וְעֲנֹתֶךָ תִּרְבְּנִי.

וּכְתִיב, (שם קיא) רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה'. בְּגִין דְּבְרִישָׁא בְּעֵי לְמִדְחַל מִינָהּ, וּלְבַתַּר לְסִלְקָא בְּחֲכָמָה. דְּבַר אַחַר רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה', דָּא יִרְאֵה עֵילָאָה. וּבְגִין דְּהִיא רִישָׁא לְתַתָּאי נְקֻטָּא שְׂמָא דְעֵילָאָה. וְעַל דָּא אִקָּרִי עֲטָרַת, בְּשִׂמְא דְכַתְּרָא עֵילָאָה, טְמִירָא דְכוּלָּא, לְיַחְדָּא רִישָׁא בְּסוּפָא, וּבַחֲד שְׂמָא אַתְּכְלִילַת.

דְּבַר אַחַר (תהלים יט) בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רַב, אִינוּן מְשַׁפְּטִים נְטְרִין לְהָאִי עֵקֶב רַב, דְּהָא יַעֲקֹב, מְאָרִיָּה דְּבֵיתָא, נְטִיר בֵּיתָהּ. וְהָא אִיתְעָרוּ בְּהוּא דְנָסִיב אוּמְנוּתָא דִּיעֵקֶב, דְּכַרְע שְׁבַע פְּרִיעֹן, לְבַטְלָא שְׁבַע רִישֵׁי דְחוּיָא, דְּלָא יִקְרַב לְמִקְדָּשָׁא.

גַּם מְזִידִים חֲשׂוֹךְ עֲבָדָךְ, זָדִים: דָּא נְחֹשׁ דְּרַכִּיב עֲלֵיהּ סַמְאָמַר לִיהּ. חֲשׂוֹךְ עֲבָדָךְ, כְּגוֹן הָהוּא עֲבָדָא דְכָל מִפְתָּחֵן דְּמְאָרִיָּה בִּידֵיהּ, אָמַר דְּהִיא בְּחֲשׂוֹכָא וְטְלִימוּתָא, בְּגִין אִינוּן זָדִים דְּשִׁלְטוֹ בְּעֵלְמָא, וְגִרְמוּ מִיתָהּ. וְזִמְנִין פְּגִימָא סִיְהָרָא, וְשִׁלִּיט חוּיָא.

וְהוּא הוּוּ בְּעֵי רַחֲמִין עַל דָּא, וְאָמַר אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֹז אִיתָם, דְּלָא יִשְׁלוּט בְּאַתְרֵיהּ. לְנְטְרָא הָהוּא עֵקֶב, עַל יְדָא דִּיעֵקֶב, דְּאִקָּרִי רַב, בְּרָא בּוּכְרָא. דְּלִית לָךְ בְּעֵלְמָא דְאַתְגַּבַּר לְקַבְלֵיהּ דְּהָאִי נְחֹשׁ, פְּוֹתֵיהּ דִּיעֵקֶב, וְאַעֲדֵי יְתִיהּ מְאַחְסַנְתִּיהּ, בְּגִין דְּהוּא מְאָרִיָּה דְּבֵיתָא, דְּלָא יִסְאֵב בֵּיתָהּ.

כִּיּוֹן דְּלָא יִשְׁלוּט, כְּדִין, אֹז אִיתָם. אֹז: אֵל"ף, נְהִירוּ דְעֵתִיקָא. זִי"ן, שְׁבַע דְרָגִין דְּכְלִילֵן בִּיעֵקֶב. כִּיּוֹן דְּכָל הָאִי אַתְחַבַּר, כְּדִין אֶהְיֶה תָם. דְּהִכִּי אִקָּרִי מְכַתָּם, מִךְ וְתָם. מִךְ: בְּגִין דְּלִית לָהּ נְהוּרָא מְדִילָהּ. תָם: כַּד סִיְהָרָא בְּאַשְׁלָמוּתָא, וְנְהָרָא בְּנְהִירִין עֵילָאִין, כְּדִין תָם. וְעַל דָּא מְכַתָּם לְדוּד.

אִימְתִי. כַּד אַתְנַטְרִת סִיְהָרָא. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (שם טז) שְׁמַרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְךָ. מְאִי חֲסִיתִי, כְּמָא דְאַתְ אָמַר (שם נז) חֲסִיָּה נַפְשִׁי.

מְאִי טַעְמָא שְׁמַרְנִי אֵל. סְטְרָא דְאַבְרָהָם בְּעָא לְאַתְעָרָא, דִּינְהִיר חֲסֵד עֵילָאָה, לְחֲסֵדֵי דוֹד הַנְּאֻמָּנִים. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (שם קג) וְחֲסֵד ה' מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם. חֲסֵד: דָּא אַבְרָהָם. דְּנִקִּיט מְעוֹלָם עֵילָאָה נְהִירוּ וְחִיִּים, וְיַחֲבִיב לְעוֹלָם בְּתַרְרָאָה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאִיו. הוּא עוֹלָם בְּתַרְרָאָה דְתַלְיָא בֵּיהּ יִרְאָה.

וּכְדִין, וְצַדִּיקָתוֹ דָּא עוֹלָם בְּתַרְרָאָה, דְּאִקָּרִי צְדִיק. לְבִנֵי בְנִים, דִּינְקָא לְמִשְׁרִיתָא דְּאִיקָרוּן בְּנֵי בְנִים. דְּהָא שִׁית עֵילָאִין דְּנְהִרִין לָהּ, אִיקָרוּן בְּנִים. כְּמָה דְאַתְ אָמַר (שיר השירים א) בְּנֵי אִמִּי נְחָרוּ בִּי. וּכְתִיב (תהלים קיג) אִם הִבְנִים שְׂמַחָה. וְאַלִּין דְּסַחְרֵי הָאִי עוֹלָם בְּתַרְרָאָה, אִיקָרוּן בְּנֵי בְנִים. אִימְתִי, כַּד נְטִירִי קִיּוּמִיָּהּ. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (שם

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קג) לשומרי בריתו. תא חזי, בגין דהני בני בני, לא נטרו קיומיה פקדמיתא, וזבינו ליה לארעא נוכרא, אתגזר עליהון עונשא.

והא בעא משה, כד חמא דיתעביד דינא באינון עשרה הרוגי מלכות. ואן הוא אורייתא דילהון. אמר ליה, חזור לאחור, לאינון דשראן אחורי משכנא, דזבינו להאי צדיק. אמר ליה, ומאי שנא באלין גופין. אמר ליה, כף עלה במחשבה, ולית דיכול לאדבקא.

ועל דא אשתדל דוד, לברכא להאי אתרא, דאתי מניה נהירו. ואמר (תהלים קטו) ה' זכרנו יברך, דא צדיק. יברך את בית ישראל, האי צדיק יברך את בית ישראל. יברך את בית אהרן, סטרא דחסד דאית בה, דאקרי בית אהרן, כד אתחברת לחסד. הדא הוא דכתיב, (שמות ו) ויקח אהרן את אלישב"ע בת עמינדב, דאתחברת לאל.

יברך יראי ה', אלין יתבי משכנא, דשארן בהאי יראה. הקטנים עם הגדולים, כדבר אחר (תהלים קד) חיות קטנות עם גדולות. חיות קטנות, כל אינון רברבן דנפקו מאינון בני בני, כדבר אחר (במדבר ב) כל הפקדים למחנה יהודה. עם גדולות, אינון שבטין.

ועל דא, כל דעבר על פקודי, יהיב אגרא בקע לגלגולת, למהוי כופר לההוא נפשו, ויתפשט מנה נהירו, כד אתחבר ימינא כסף לגבה. ועל דא יברך את בית אהרן, כד אתוסף בה ברכתא, ואתער ימינא לגבה, בההוא כסף, כדן ברכתא דילה נגיד באינון דדחלין מינה.

תא חזי, כל בר נש דתב בתיובתא קמי מאריה, ודחיל כל יומא מההוא חובה דעבד. קודשא בריך הוא מחיל ליה, ולא גבי מניה. דהא אחוי דיוסף, דחילו סגי נפל עליהו, כד חזו דאסתלק אבוהון לעילא, וחזו גרמייהו בגלותא על ההוא חובא, עד דאמר להו יוסף, (בראשית ג) אל תיראו. לא תדחלו ודאי מעונשא בהאי זמנא, כי התחת אלהים אני. ודאי אסתלקנא לעילא מההוא אתרא. ודרגא דילי ינהיר, לסטר בי דינא, לאנהרא לכו, דאתון תחות ההוא אתרא.

כה חמא דוד למאריה דביתא דאמר כף. אמר (תהלים קטו) ה' זכרנו יברך, ההוא דיתב בעלמא דדכורא. ה', לעילא לעילא, יברך יתיה בעטרין עילאין. דהא פלהו שבטין בר מיוסף, בעלמא דנוקבא יתבין, ומתברכין מניה.

ההוא אתרא, יברך את בית ישראל ודאי, ביתו דדוד. יברך את בית אהרן, דיתער סטרא דחסד דילה. יברך יראי ה' הקטנים. בגין כף יוסף ה' עליכם, מסטרא דיוסף, דהוא עליכם, איתער ברחמי עליכון. דהא ההוא חובא יוסף מחיל לתתא,

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

וְאָמַר (בראשית ג) אֲנֹכִי אֶכְלָכֶל אֶתְכֶם וְאֶת טַפְכֶם. בְּגִין כִּף עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם, וַיִּגֵּן זְכוּתִיהָ עֲלֵיכֶם, וְעַל בְּנֵיכֶם, דְּלֹא יִתְפָּשׂוּן בְּחֻבֵיכֶם, וְלֹא יִשְׁלוּט עֲלֵיכֶם הַהוּא חוּיָא.
בְּגִין כִּף אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אִזּוּ אֵיתֶם, וְאֶתְעֵטֵר הַהוּא אֶתְרָא בְּעֵטְרוֹי, כְּגִוּוֹנָא דְאֶתְעֵטֵר כִּד עֵבְרוּ יִשְׂרָאֵל יִמָּא, וְאָמְרוּ אִזּוּ יִשְׂרָאֵל, כִּד חֲמוּ דְאֶשְׁתְּלִימַת סִיחְרָא. (תהלים ט)
וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב, דָּא חֻבָּא דְשִׁבְטִין, דְהוּהוּ רַב.

סדר הלימוד ליום יג תמוז [יום 279 בשנה]

וְעַל כּוּלָּא בְּעָא רַחֲמִין, (שם) יְהִי לְרַצוֹן קַמִּי עֲתִיקָא קְדִישָׁא. אֲמַרִי פִי, דָּא פִּה דִּילִיהָ. וְהִגִּיזוֹן לְבִי, דָּא לֵב הַשְּׁמַיִם. לְפָנֶיךָ, אֵלִין פָּנִים עֵילְאִין, דְמִטְמָרִין וְאֶתְגַּלְיִין בְּעַת רַצוֹן. ה', דָּא יִמִּנָּא. צוּרִי, דָּא שְׂמַאֲלָא. וְגִוּוֹלִי, דָּא אֲמַצְעִיתָא.
דְּבַר אַחֲרָא, ה', דָּא אֲמַצְעִיתָא, דָּא יַעֲקֹב. צוּרִי, דָּא שְׂמַאֲלָא. וְגִוּוֹלִי, דָּא דִּימִנָּא, דְאֶקְרִי גִוּוֹל, קְרוּב, וְדָאִי. וְזִמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַרְמָא יִמִּנָּא דִּילִיהָ, וְלִמִּפְדֵי לְבָנוֹי, הַדָּא הוּא דְכֹתֵיב, (שם קיח) יִמִּין ה' רֹמְמָה יִמִּין ה' עוֹשֶׂה חֵיל.

זוהר חדש פרשת צו

[חֲסֵר תַּחֲלַת הָעֵנָן]. וּבִסְטֵר שְׂמַאֲלָא, קִיִּמָּא דְרָגָא אַחֲרָא, דְּבִסְטֵר מְסַאֲבָא, דְאֶקְרִי אוּף הַכִּי מַחֲשָׁבָה, וְאֶקְרִי מַחֲשָׁבָה רְעָה. בְּגִין דְּדִרְגָא דְעֵלָה אִיהוּ רַע, וּבְגִין כִּף אֵיקְרִי מַחֲשָׁבָה רְעָה.

הַכָּא קִיִּמָּא כָּל רְעוּתִין בִּישׁוּן, וְכָל הַרְהוּרִין בִּישׁוּן, וְכָל בִּישׁוּן דְעֵלְמָא. וְאִיהִי קִיִּמָּא לְכָל רְעוּתִין אֵלִין, דִּיִּסְתָּאב בַּר נֶשׁ בְּהוּ. בְּהַאי מַחֲשָׁבָה רְעָה קִיִּמָּא כְּמָה דְרָגִין מְסַאֲבִין, וְכִלְהוּ קִיִּמִּין לְסַאֲבָא לְבַר נֶשׁ, בְּאִינוֹן רְעוּתִין וְהַרְהוּרִין דְמַחֲשָׁבָה רְעָה, וּכְדִין אִסְתָּאב בַּר נֶשׁ בְּהוּ, וְאֶתְדַבֵּק בְּהוּא סְטָרָא.

וְעַל דָּא בְּעִי לְקַרְבָּא עוֹלָה לְאֶתְדַכָּא, וְכִד קָרִיב לָהּ, בְּעִי לְאַסְטָאָה רְעוּתִיהָ לְגַבִּי מַחֲשָׁבָה קְדִישָׁא. וְכִד סְלִיק תְּנַנָּא מְאִינוֹן חֲלָבִין וְאִמּוּרִין, וּמְאִינוֹן אֵיבְרִין, לְהַהִיא מַחֲשָׁבָה רְעָה סְלִיקָא בְּקַדְמִיתָא, וְכִלְהוּ נְטִילַת לָהּ, וּמִתְנַנָּא מִיְנִיָּהּ.

וּלְבַתֵּר סְלִיק תְּנַנָּא אַחֲרָא דְקִיק. וְכָל אִינוֹן עֵילְאִין, מִיְנִיָּהּ מְאִרְיָהוֹן דְדִינָא, מִתְכַּנְשֵׁי וְעֵיילוּ לְגוּ לְגוּ, עַד דְאֶתְכַּנְשׁ דָּא לְגוּ דָּא, וְדָא לְגוּ דָּא, עַד דְאֶסְתְּלִיקוּ כּוּלְהוּ לְאֶתְכַּלְלָא כְּלָא דָּא עִם דָּא, וְלֹאֲשַׁלְמָא דָּא עִם דָּא, וְגוּפָא אֶתְקַשֵּׁר בְּגוּפָא.

כְּדִין אֶעֱטֵר הַהוּא בַּר נֶשׁ רְעוּתִיהָ, בְּרְעוּתִיהָ דְהַהִיא מַחֲשָׁבָה טְהוּרָה. וּכְדִין כְּהֵנָּא מְסַטְרָא דִּימִנָּא, וְלִיּוּאֵי מְסַטְרָא דְשְׂמַאֲלָא, מְקַשְׁרֵי שִׁיפִין בְּשִׁיפִין, עַד דְאֶסְתְּלִיקָא

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

האי מחשבה טהורה בין ימינא לשמאלא, ואתחברו דא עם דא, ואתקשרו דא עם דא, והווי חד. וכדין אקרי גיחות, גיחא ורעותא, לאתחברא ולאעלא דא בדא.

וכד כלא אתקשרו דא בדא, עלמא דאתי אפיק כל גהירו, לאתנהרא פולהו כחדא. וכל חידו אשתכת, וכל אנפין גהירין, וכלא איהו בבסימו. ואתפרש בר נש מגו מחשבה רעה, ואתדבק במחשבה טהורה, עד דאתדבק כלא בגו מחשבה סתימאה עילאה דכלא, והווי כלא חד.

ומאי דאשתאר מן קרבנא, בעיא לאתוקדא ולא תאכלא בלילא, דלא יתהני מיניה בר נש. מאי טעמא דהאי עולה, קרבנא דעלוון, לית רשו לבר נש בעלמא לאתנהנאה מיניה. בגין דההוא קרבנא לא אתקריב, אלא מגו דאתמשכא במחשבה רעה, סטרא דמסאבא. ודלא יתפשט ולא יסטי האי סטרא, כלא אתהדר לגו אשא לאתאכלא, ולא יתהני מההוא קרבנא בר נש בעלמא.

בליליא אתאכל כל מאי דאשתאר, כדבר אחר (ויקרא ו) על מוקדה על המזבח כל הלילה. דכד עאל ליליא, כל אינון גרדיני גימוסין משתכחין, ואזלין ושלטין בכל אינון אמורין ופדרין, וכלהו מתאכלי, ומנהון אתזנון כל אינון גרדיני גמוסין, ואינון חולקא דילהון לאיתזנא, בגין דלא ישלטון, ולא יתקרבו לגו קודשא. ויתפרש בר נש מההוא סטרא, ויתדבק ברעותא עילאה, וכדין שביק ליה מאריה לההוא בר נש, וכהנא מכפר עליה, דכתיב (שם ד) וכפר עליו הכהן מחטאתו.

זוהר חדש פרשת אחרי

תא חזי, בשעתא דאתפריאו אתלפשו בדיוקנא קדישא עילאה דנהורא, בגנתא דעדן דלעילא. ובדיוקנא קדישא אחרא, בגנתא דעדן דלתתא. ויהבין לון אחסנתא עילאה. ויהבו להון חולקא עילאה. ובתר דיהבין להון דא, אמר להון מלאכא, אתא זימנא דתיפקו, דקודשא בריך הוא אמר די תפקון מכאן.

תוהו, ואמרו לאן. אמר ליה תרין מלאכין, קודשא בריך הוא אמר (בראשית יב) לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך. מארצך: דא גנתא דעדן דלתתא. ומבית אביך: דא גנתא דעדן דלעילא. אל הארץ אשר אראך: דא ארעא חשוכא שפלה.

ואחזיאו ליה כל גנתא דעדן. ואחזיאו ליה היכלין וביתין, מדורין עילאין וכמה היכלין דכסיפין, וכמה ביתין, וכמה מדורין, וכמה דרגין, וכל חלק וחלק שיש לו לצדיק בפני עצמו.

זֹהַר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתַקּוּנֵי בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

אָמַר מָה אֵינּוֹן הֵיכְלִין, אָמְרוּ לִיה תְּרִין מְלֹאכִין, אַרְבַּעִין וְתִרִין הֵיכְלִין אֵינּוֹן מְרַקְמֵן בְּכַמָּה גּוּוּנִין נְאִים, וְכָל אֵינֶשׁ דְּקָרִי קָרִיאַת שְׁמַע שְׁמָא דַּמ"ב שְׁמָהּן כְּדָקָא יְאוּת, יִירַת לֹון. עָאֵל לִיה לְשַׁבְּעִין דְּרַגִּין, וּבְהוֹן ע"ב חֲלוּנוֹת, וּמְרַקְמֵן בְּכַמָּה גּוּוּנִין. אָמַר לְמָאן אֵינּוֹן. אָמְרוּ לִיה, כָּל אֵינֶשׁ דְּקָרִי קָרִיאַת שְׁמַע שְׁמָא דַּע"ב תִּיבִין כְּדָקָא יְאוּת, יִירַת דָּא.

עָאֵל לִיה לְהֶלֶן, וְאַחֲזִי לִיה חֲמִשִּׁין מְדוּרִין אַחֲרָנִין, מְרַקְמֵן בְּכַמָּה גּוּוּנִין. אָמַר לְמָאן אֵינּוֹן. אָמְרִי לִיה, לְכָל בַּר נֶשׁ דְּקָרִי קָרִיאַת שְׁמַע שְׁמָא דְּחֲמִשִּׁין תִּיבִין כְּדָקָא יְאוּת, יִירַת דָּא.

עָאֵל לִיה לְהֶלֶן, אַחֲזִי לִיה שְׁבַעִין וְתִרִין מְדוּרִין אַחֲרָנִין מְרַקְמֵן בְּכַמָּה גּוּוּנִין. אָמַר לְמָאן אֵינּוֹן, אָמַר לִיה, לְכָל בַּר נֶשׁ דְּקָרִי קָרִיאַת שְׁמַע שְׁמָא דַּע"ב תִּיבִין דָּאִית בְּפִרְשָׁתָא רַבִּיעָא.

אָמַר לְהוֹן, וּבְכַמָּה אָנָּא אַרוּוח דָּא. אָמְרוּ לִיה, (בראשית ג) בְּעַצְבוֹן תֹּאכֻלָּנָה. אָמַר לְהוֹן וּמָהוּ הַעֲצָבוֹן. אָמְרוּ לִיה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע. עֲשִׂינָה, בְּעוֹבְדִין טְבִין. וְשִׁמְיָעָה, בְּאוּרִייתָא.

אֲפִיקוּ לִיה מַגְנָתָא דְּעֵדוֹן, וְאֹזְלוֹ עֲמִיָּה לְגִיתָנָם, וְעַמּוּדָא דְּעַנְנָא לְמַהֲדָּ בְּהוּ בִּמְמָא עַל רִישִׁיָּה, וְעַמּוּדָא דְּאֲשָׁתָא לְמִיתָדָּ בְּהוּ בְּלִילָא. אָמְרוּ לִיה, תָּא חֲזִי, אַתְרָא דָּא אִיהוּ חֲשׂוּכָא בִּימְמָא וּבְלִילָא. אַחֲזִיאוּ לִיה כָּל מְדוּרִין דְּגִיתָנָם וְאַחֲזִיאוּ לִיה לְהַטְּ הַחֲרַב הַמִּתְהַפֶּכֶת. וְאַחֲזִיאוּ לִיה (ישעיה נו) הַכְּלָבִים עֲזִי נֶפֶשׁ לֹא יִדְעוּ שְׁבַעָה.

אָמַר לֹון, מָאן אֵינּוֹן. אָמְרוּ לִיה, אֵינּוֹן אַרְבַּעִין וְתִרִין הֵיכְלִין חֲשׂוּכִין. וְכַמָּה גּוּוּבְרִין בְּשִׁלְשִׁין בְּצוּאָרִיהוֹן, וְאַסּוּרִין מִן יְדִיהוֹן וּמִן רַגְלִיהוֹן, וְאֵינּוֹן צּוּוחִין וְאַמְרִין וּוי וּוי. וּוי לָנָא דְּאֹזִילָנָא בְּהַבְלִי עֲלֵמָא, וְלֹא אֹזִילָנָא לְבִתִּי כְּנִסְיוֹת, וְלֹא קָרִינָא שְׁמָא דְּאַרְבַּעִין וְתִרִין שְׁמָהּן, דְּלֹא אוֹלִיפְנָא לִיה. וּוי לָנָא, וּוי לְנַפְשָׁנָא, וּבַעַל הַאֲסוּרִין מְמוּנָה עֲלֵיהֶם.

עָאֵלוּ לִיה לְהֶלֶן, אַחֲזִיאוּ לִיה ע"ב חֲלוּנִין חֲשׂוּכִין, וּבְהוֹן הוּוּ עָאֵלִין הַשְּׁלִשְׁלָאִין מִן צּוּאָרִיהוֹן. עָאֵלוּ לִיה לְהֶלֶן, וְאַחֲזִיאוּ לִיה חֲמִשִּׁין שְׁעָרִין, וְכִלְהוּ נוֹקְבִין, וְרַגְלִיהוֹן מִן חֲיִיבִיא הוּוּ עָאֵלִין בְּאֵינּוֹן נוֹקְבִין, וְאֵינּוֹן צּוּוחִין וְאַמְרִין, וּוי לְרַגְלָנָא דְּאֹזִילוּ בְּהַבְלִי הָעוֹלָם, וְלֹא אֹזִילָנָא לְבִית הַכְּנֶסֶת. וְלֹא לְמַדְנָא שְׁמָא דְּחֲמִשִּׁין תִּיבִין מִן קָרִיאַת שְׁמַע.

עָאֵלוּ לִיה לְהֶלֶן, ע"ב מְדוּרִין, וּיְדִיהוֹן אֲסִירִין בְּנוֹקְבִין מִן מְזוּזִין דְּמִן בֵּיתָא, וְאֵינּוֹן אֲמְרִין וּוי לָנָא, וּוי לִידְנָא, דְּלֹא אֲקָשְׁרוּ תְּפִילִין בְּרִישָׁא וּבִידְנָא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עָלוּ לִיהּ לְהִלָּן, וְאַחֲזִיאוּ לִיהּ כָּל מְדוּרֵין דְּגִיְהֵנָם, אָמְרוּ, כָּל בַּר נֶשׁ דְּעָלְמָא, יִיעוּל בְּאַתְרָא דִּין. וְאַפִּילוּ מֵאן דְּאִיהוּ חֲפָשִׁי. הֵדָא הוּא דְכְתִיב, (איוב ג) קָטַן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא וְעַבְדַּי חֲפָשִׁי מֵאֲדָנִי, וְלִית חֲפָשִׁי אֲלָא כָּל גְּבַר דִּידַע שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדָקָא יְאוּת. הֵדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים צא) אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי יִקְרָאֲנִי וְאַעֲנֶהוּ.

תָּא חֲזִי, כָּל גְּבָרָא דְעַבִּיד עוֹבְדִין טְבִין, דְּאִינוּן מְצוֹת עֲשֵׂת. כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ דִיעַבִּיד, אֶסְתַּלַּק לְעֵילָא, וְקִימָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאָמַר אָנָּא מִפְּלַנְיָא דְעַבִּיד לִי, וְיֵהֵב לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְלֶאךְ אַחַד, דִּיעֲזוּרְוֵינָהּ בְּאַתְרַי חֲשׂוּכָא דְגִיְהֵנָם דְּאַתְקָרִי לִילִיָּא דְאִיהוּ בְּאַתְרָא דְדִין.

וְכָל פְּתַגְמָא דְאוּרִייתָא דְשָׁמַע, עַל כָּל מְלָה וּמְלָה, יֵהֵב לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְלֶאךְ אַחַד, לְכָל מְלָה וּמְלָה דִיעֲזוּרְוֵינָהּ. וְעַל דָּא (יהושע א) וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמַר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַכְּתוּב בּוֹ כִּי אֲזַ תְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ וְאֲזַ תִּשְׁפִּיל. וְאִם אַתְּ תַעֲבִיד דָּא, דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּקֻדָּה דְתַתְּעַסַּק בְּאוּרִייתָא בִּימְמָא וְלִילִי, וְתִיטֵר וְתַעֲבִיד כָּל מָה דְאִית בְּהָ, לָא תִדְחַל מֵאַתְרָא דָּא. הֵדָא הוּא דְכְתִיב, (שם) הֲלֹא צוֹיִתִּיךָ חֲזֹק וְאֶמֶץ אֶל תַּעֲרִץ וְאֶל תַּחַת וְגו'. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהֵא עִמָּךְ בְּשַׁעֲתָא דְתַתְּעַסַּק בְּאוּרִייתָא בִּימְמָא וּבְלִילִיָּא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהֵא עִמָּךְ בְּשַׁעֲתָא דְתִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַכְּתוּב בּוֹ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהֵא עִמָּךְ בְּשַׁעֲתָא דְתַתְּפַטְרָא מְעַלְמָא, וְתִיעוּל הַכָּא.

וְאִי לָא תַעֲסוּק בְּאוּרִייתָא, וְלֹא תִיטֵר וְלֹא תַעֲבִיד פְּקוּדֵי אוּרִייתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יֶסְתַּלַּק מִנָּךְ. וּמְלֶאכְיוּ לָא יִצוּהָ לָךְ לְשַׁמְרָךְ בְּכָל דְּרָכֶיךָ. הֵדָא הוּא דְכְתִיב, (ויקרא כו) וְאִם תִּלְכוּ עִמִּי קָרִי וְגו' וְהִלַּכְתִּי אִתְּךָ אֲנִי עִמָּכֶם בְּקָרִי.

בְּתַר דִּיחֲזִי לִיהּ כָּל דָּא, וְיִימָא לִיהּ כָּל דָּא, אָמַר לִיהּ מְלֶאכְא חַד מִן הַתְרִין, דְּאִיהוּ יִצַר הַטוֹב, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לִי דְאֲזִילְנָא עִמָּךְ, אָנָּא וְיִצַר הָרַע. אוּמִי לִי דְתַקִּיִּים אוּרִייתָא כְּלָא, לְלַמּוּד וּלְלַמֵּד לְשַׁמְרַי וְלַעֲשׂוֹת. אוּמִי לִיהּ. וּבְתַר כֵּן אָמַר, לָךְ לָךְ מֵאַרְצֶךָ וּמִמּוֹלְדֶתְךָ, לְגוּף שְׁפַל, כְּמָא דְאַמְרָנָא.

וּבְשַׁעֲתָא דִּיפּוּק מִבְּטָן אִימִיהּ, יִתְקִיף מְלֶאךְ בִּידֵיהּ בְּצוּאָרִיָּה, וְיִשְׁכַּח לִיהּ אוּרִייתָא, וְרָשִׁים לִיהּ בְּאַצְבָּעֵיהּ עַל פּוּמִיָּהּ, לָא תִשְׁכַּח הַשְּׁבוּעָה דְנִשְׁבַּעְתָּ לִי. וְאִם גְּבָרָא יַעֲבִיד, וְאַתְקִיִּים הַשְּׁבוּעָה, יִתְבוּ לִיהּ כָּל מָה דְאַחֲזִיאוּ לִיהּ. וְאִם יוֹתֵר יְרוּיַח, יוֹתֵר יִתְנוּ. הֵדָא הוּא דְתַנּוּן, לְמוּד תּוֹרָה חֲרִבָּה וְיִתְנוּ לָךְ שְׂכָר חֲרִבָּה.

וְאִם לָאוּ, תָּא חֲזִי, בְּבַר נֶשׁ אִית בֵּיהּ שֵׁם יְהוּ"ה. י"ה, הָעוֹלָם הַבָּא. ו"ה, הָעוֹלָם הַזֶּה. י"ה אֶתְלַבֵּשׁ בְּדִיוֹקְנָא עֵילָא, מִן גִּינְתָא דְעַדָּן דְלַעֲיָלָא. ו"ה אֶתְלַבֵּשׁ בְּדִיוֹקְנָא דְעַדָּן דְלַתְתָּא. וְאִינוּן כְּדוּגְמָא דָּא, י', אֱלִימְלָךְ. ה', נַעֲמִי. ו', מַחְלוּן. ה', רוּת.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואם ההוא גברא אזיל בארחין טבין, ויקיים האומאה דאומי, יִהְיוּ לִיהּ כָּל טִיבוֹ דְאַחֲזִיאוּ לִיהּ, וְכָל מַה דְּרוּחַ בְּעֵלְמָא דִּין. וְאִם לָאוּ, מַה אֲמַרְתָּ נְשַׁמְתָּא קְדִישָׁא, (איוב א) עָרַם יִצְאָתִי מִבֶּטֶן אִמִּי וְעָרַם אֲשׁוּב שָׁמָּה. וּמֵאִי אִיהוּ עָרַם, מִשְׁמָא קְדִישָׁא יְהוּ”ה דְאַמִּינָא.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְאַתִּי בַר נֶשׁ לְעֵלְמָא, יִהְיֵב בֵּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁמִיָּה בְּבַר נֶשׁ. וְשְׁמָא אַחְרָא מִן שַׂד יְהוּדָא, דְאַיְתְּקָרִי חוּל. וְשְׁמָא אַחְרָא, דְאַתְקָרִי חֲשָׁךְ.

הָהָא הוּא דְכְּתִיב, (דברים ל) רָאָה נְתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמּוֹת וְאֶת הָרָע. הַחַיִּים: דָּא שֵׁם יְהוּ”ה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאֶת הַטּוֹב: זֶה הַשַּׂד יְהוּדָא, דִּיהֵב לִיהּ עוֹשֶׁר בְּעֵלְמָא דִּין. וְאֶת הַמּוֹת וְאֶת הָרָע: אֵלֶּיךָ תֵּרִין מִקְטָרְגִין רְשָׁעִים טְמָאִים, מִסְטָרָא דְסַמְאָר לִיהּ וְנַחֲשׁ, מִן שָׂרָו שֶׁל יִשְׁמַעְאֵל וְעֵשׂוֹ.

אִם בַּר נֶשׁ יְקִיִּים הָאוּמָאָה דְאֻמִּי, טוֹב. וְאִם לָאוּ, יִסְתַּלַּק מִנִּיהּ י”ו, אֲשַׁתְּאַרְתָּ ה’ ה’. וּבְהֵאֵי שַׁעְתָּא, ה’ עֵילְאָה מַה אֲמַרְתָּ. (יחזקאל לג) שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרַפְכֶּם הָרָעִים, שְׁהֵם הָרְשָׁעִים שְׁאַמְרֵנוּ.

וְאִם תְּבוּ הָרִי טַב. וְאִם לָאוּ, יִסְתַּלַּק ה’ עֵילְאָה עִם ו”י, וְאַתְעֵבִיד הוּ”י. וּמַה הִיא אֻמְרָת. (ישעיה א) הוֹי גּוֹי חוּטָא וְגו’. וְאִם תְּבוּ מִדְּאַשְׁתְּאַרְתָּ בֵּיהּ ה’ תַּתְּאַה, הָרִי טַב. וְאִם לָאוּ, יִתְעֵבִיד הוּ”ה. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (איכה ב) הִשִּׁיב אַחֲזָר יְמִינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב. וְיִתְעֵבִידוּ הָרְשָׁעִים שָׂר עֲלֵיהֶם.

וּבְהֵוּא זְמַנָּא, יִתְעֵבִידוּ הָרְשָׁעִים אֲדוֹנִים לְהוֹן, וּמִתְעַלָּה הַטְּמָא דְאִיהוּ מִסְטָרָא דְשָׂרָו שֶׁל עֵשׂוֹ, עַל אֱלִימְלָךְ וְנַעְמִי. וְשָׂרָו שֶׁל יִשְׁמַעְאֵל, עַל מַחְלוֹן וְרוּת. וּבְהֵהִיא שַׁעְתָּא אַמְרוּ, (ישעיה כו) ה’ אֱלֹהֵינוּ בְּעֵלְוֵנוּ אֲדוֹנִים זוּלְתָךְ.

וּבְהֵהִיא שַׁעְתָּא, וְיְהִי רָעַב בְּאַרְצֵךְ. הָאַרְצֵךְ, דָּא גּוֹפָא. וּבְהֵהִיא שַׁעְתָּא, אִם יִתְעַסֵּק בְּתוֹרָה הָרִי טַב. וְאִם לָאוּ, יִתִּי סַמְאָר לִיהּ רְכִיב עַל נַחֲשׁ, לְאַלְיִמְלָךְ. (בראשית לב) וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכוֹל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוּ. אֲזַיִל לְאַתְתָּא נַעְמִי, יִהְפֹּךְ לָהּ, וְיִעֲבִיד לָהּ דְתִיחֻב, וְתֵהָא בִישָׂא.

אִם אָדָם אֲתַפְרֵשׁ מִיְנָהּ, הָרִי טַב. כְּמָא דְאַמַר אוֹיֵב, (איוב ב) כְּדַבֵּר אַחַת הַנְּבִלוֹת תְּדַבְּרִי גַם אֶת הַטּוֹב נִקְבַּל מֵאֵת הָאֱלֹהִים וְהָרָע לֹא נִקְבַּל. הַעֲצָה דִּיהֵב לָךְ הַטְּמָא, לֹא נִקְבַּל. וְאִם יְקוּם עֲצַת הַחֲטָא כְּמוֹ שְׁאַמְרָהּ הִיא, וַיִּגְנוּב אוֹ יַעֲשֶׂה כָּל הַעֲבִירוֹת שְׁבַעוּלָם, אַחַר כֵּךְ יִתְלוּהוּ עַל הַעֵץ וַיְמוּת. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (רות א) וַיְמוּתוּ גַם שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכַלְיוֹן. וְנִשְׁאַרוּ ה”ה אֲלִמְנוֹת.

וְתַאמַר נַעְמִי, וּמַה הִיא אֻמְרָת. ו”י ו”י ו”ה. וְעַם כָּל זֶה נַעְמִי אֻמְרָת, (שם) שְׁבִנָּה בְנוֹתִי, שׁוּבוּ שׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה, הַעוֹד לִי בָנִים בְּמַעֲזִי וְהָיוּ לָכֶם לְאַנְשִׁים, י”ו דְאַסְתַּלְקוּ.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עֲרַפָּה מִסְטָרָא דְמִסְטָאבוּ, תְּשׁוּב אֶל עֲמָה וְאֶל אֱלֹהֶיהָ. וְרוּת דְּבִקָּה עִם נְעָמִי, הֲדָא הוּא דְכָתִיב, (שם) אֶל אֲשֶׁר תִּלְכִּי אִלַּי.

וְאִם תָּבוּ בְּתִיבְתָא, יִיְתִי אֱלִימֶלֶךְ, וְיִיְתִי מַחְלוּן. וְאִם תָּבוּ כּוּלְהוּ, יִיְתִי שְׁמָא קַדִּישָׁא עֵילָאָה. וְאִם לָא, יָמוּתוּ. הֲדָא הוּא דְכָתִיב, (שם) וַתֵּצֵא מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִיְתָה שְׁמָה וְשְׁתֵּי כְלוּתֶיהָ עִמָּה, נִפְקוּ מִגּוּפָא.

בְּהֵיא שְׁעָתָא אִיהִי אֲזֻלַת לְנִטְרִי גֵן עֵדֶן, לְמִיעַל בְּגִנְתָא דְעֵדֶן, דְּחִיִּין לָהּ לְבָר, וְאֲזֻלַת בְּאַתֵּר דְּחִשׁוּכָא. (שם) וַתֵּהֶם כָּל הָעִיר עֲלֵיהֶן וַתֵּאמְרָנָה הַזֹּאת נְעָמִי. בְּהֵיא שְׁעָתָא אֲמַרְת, אֲנִי מְלָאָה הִלְכְתִּי וְרִיקָם הִשִּׁיבֵנִי ה', שְׁמָא קַדִּישָׁא דְתָהוּ בִּי. הֲדָא הוּא דְכָתִיב, (שם) וְה' עָנָה בִּי, שְׁמָא קַדִּישָׁא דִּיהוּ"ה, אִסְהִיד בִּי כָּל חוּבִין דְעֵבִידְנָא.

בְּהֵיא שְׁעָתָא יִיְתִי נַחֵשׁ וְנָסִיב לָהּ לְשַׁפְחָה. בְּהֵיא שְׁעָתָא אֲמַרְת, (ישעיה א) אֵיכָה הִיְתָה לְזוֹנָה קַרְיָה נְאֻמָּנָה מְלֵאֲתִי מִשְׁפָּט צְדָק יִלִּין בָּהּ וְעַתָּה מִרְצָחִים.

י"ו נִשְׁאָרוּ עֲנִי וְדָל, (זכריה ט) עֲנִי וְרוּכַב עַל חֲמוֹר. דָּל, עֲלִיָּה אֲתָמֵר (תהלים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ ה'. אִם יִשְׁאָר לוֹ בֶּן דְאֲזִיל בְּאַרְחוּהִי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַתְעַסֵּק בְּאוּרִיָּתָא, אִפִּיק לוֹ מִן רָעָה. שְׁהֵם מִתְפָּרְדִים בְּד' פְּנוֹת הָעוֹלָם.

כְּתִיב (ישעיה כט) כֹּה אָמַר ה' אֶל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם. יַעֲקֹב לֹא הוּא בְעֵלְמָא, וְאַתְּ אֲמַר אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם.

אֶלָּא תָא חוּזִי, בְּשְׁעָתָא דְאִפִּילוּ לְאַבְרָהָם בְּנוּרָא יְקִידְתָא, בְּקִדְמִיתָא הוּוּ דִּינִין לִיָּה לְעֵילָא, אֲמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּרִסְיָא דִּילִי, זִילִי וְשׁוּיְבִי לְאַבְרָהָם מִן אוּר כְּשָׂדִים, שְׁבִשְׁבִיל כְּבוֹדִי עֲבִיד מַה דְעֵבִיד.

אֲמָרוּ לִיָּה מְלֵאכֵי הַשָּׁרֵת, רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, גְּבָרָא דִּיפּוּק מִינֵיהּ יִשְׁמַעְעָל, דִּיעֲבִדִּין לָהּ לְיִשְׂרָאֵל מַה דִּיעֲבִדִּין. אֲמַר לָהּ כֵּן יִפּוּק מִינֵיהּ יִצְחָק, דִּיּוֹשִׁיט קַדְלֵיהּ עַל גְּבִי מְדַבְחָא. אֲמָרוּ לִיָּה, הָא עֲשׂוּ דְנִפְיָק מִינֵיהּ דִּיחֲרִיב בִּי מִקְדָּשָׁא. אֲמַר, הָא נִפְיָק מִינֵיהּ יַעֲקֹב, דְאִיהוּ כּוּרְסִיָּא שְׁלִימָא. אֲמָרוּ, הָא וְדָאִי בְּזִכּוּתָא דִּיעֲקֹב יִשְׁתּוּיב. הֲדָא הוּא דְכָתִיב, כֹּה אָמַר ה' אֶל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם.

וּבְשְׁעָתָא דְכִפִּיתוּ לְחַנְנִיָּה מִשְׁאֵל וְעוֹזִרְיָה, לְמַרְמִי לְגוֹ אֲתוּן נוּרָא יְקִידְתָא, פְּתַח חֲנַנְיָה וְאָמַר, ה' לִי (תהלים קיח) לֹא אִירָא מַה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם. ה' לִי בְעוֹזְרִי וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשׁוֹנְאִי. פְּתַח מִשְׁאֵל וְאָמַר, כֹּה אָמַר ה' אֶל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם לֹא עָתָה יָבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנָיו יִחֲרוּ כִּי בְרָאוּתוֹ יִלְדִּיו מַעֲשֶׂה יָדָיו וְגו'.

וּבְהֵיא שְׁעָתָא דְנָוּ דִּינֵיהּ לְעֵילָא, אֲמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, (ישעיה מד) זֶה יֵאמַר לָהּ אֲנִי, זֶה חֲנַנְיָה, שְׁאֲמַר ה' לִי בְעוֹזְרִי וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשׁוֹנְאִי. וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

זה מישאל, שאמר כה אמר ה' אל בית יעקב וגו'. ובשם ישראל יכנה, זה עזריה, שאמר שמע ישראל.

תא חזי, בשעתא דאמר מישאל, כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה את אברהם, עבדו ליצנות בלישניהון. אמר קודשא בריך הוא, כורסייא דילי, ההוא ליצנותא דעבדו, שזיב לון בדרגא דא, כמה דשויבת לאברהם. ולא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו. בההיא שעתא, כל אינון דכפיתו לון, קטל לון שביבא דנורא.

דניאל אמאי לא הוה עמהון. אמר בלביה, הא עבדו מיניה צלמא. ומלכא אמר, שמייה כשם אלוה דיליה, הדא הוא דכתיב, (דניאל ד) די שמייה בלטשאצר כשם אלהי. וכתיב (דברים ז) פסילי אלהיהם תשרפון באש, ועל דא אתפסי מיניהו. וכי אדם יברח מן המלכות, אלא מלאכין הוו מכסין ליה.

מה ראו חנניה מישאל ועזריה דיהבו גרמייהו לנורא. אלא תא חזי, יומא חד הוה דוד נחית להנות גופו לפני הנהר. והוה אמר, (תהלים פו) שמרה נפשי כי חסיד אני. אמרו ליה, ואתה חסיד. אמר להו, ולא חסיד אני, שידי מלוכלכות בשפיר ובשליא, ומטהר את הטהור, ומטמא את הטמא. ואני קם בחדוה בג' משמרות, כדבר אחר (תהלים קיט) חצות לילה אקום להודות לך. ואנא נאים כסוסיא בהבל א'.

ובחצות לילה אקום להתעסק בתורה. ובמשמרה שלישית, אני מנגן עם המלאכים לקודשא בריך הוא. הדא הוא דכתיב, (איוב לח) ברוך יחד פוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים. מאן אינון, מלאכין קדישין דאמרן שירה עמי בלילה. הדא הוא דכתיב, (תהלים מב) ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי.

אמרו הצפרדעים, אנחנא עבידנא יתיר מינך בדיל קודשא בריך הוא, אמר לון דוד, ומה עבדתון אתון יתיר מיני. אמרו ליה, דהוינן מוקדין גופנא בנורא בתנורא במצרים. ובשעתא דהו מכתין חנניה מישאל ועזריה, אמרו בלבייהו דנעביד כצפרדעים.

תניא, שלש משמרות הוי הלילה, ועל כל משמר ומשמר יושב הקדוש ברוך הוא ושואג כארי. תא חזי, שלש משמרות אינון י"ב שעותי, ואתפלגון ד' לכל משמר. ובכל משמר יושב הקדוש ברוך הוא ושואג כארי, ואומר אוי שהחרבתי את ביתי וכו'.

תא חזי, כדוגמא דאית משמרות ברקיעא, כך אית משמרות בארעא. ומאן אינון. משמרה שניה, כלבים צועקים. הדא הוא דכתיב, (משלי ל) לעליקה שתי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בנות הב הב. (ישעיה נז) והפֿלבים עזי נפש לא ידעו שבעה. ראשונה, חמור נוער. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (דברים כב) לֹא תַחְרֹשׁ בְּשׁוּר וּבַחֲמֹר יַחְדּוּ.

ועל דא בלעם בזה החמור ובאשתו, הִיָּה מִתְנַבֵּא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שם לד) וְלֹא קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה. אֲבָל בְּאוֹמוֹת הָעוֹלָם קָם. וְכִי מְטוֹנָף מִן הַטְּנוּפֹת, אַתָּה מְזַכֵּיר עִם הַטְּהוֹר. אֲלֵא מֹשֶׁה בַּטְּהֵרָה. וּבְלַעַם בַּטְּמוֹמָא. וְעִבּוּדָה זָרָה הִיָּה עוֹשָׂה מַעֲשֵׂה אִישׁוֹת עִם הָאֲתוֹן.

כתיב (שם) כִּי יִקְרָא קֹן צְפוּר לְפָנֶיךָ וְגו', תָּא חֲזִי, קֹן: דָּא הוּא גּוּפָא. בְּדִרְךָ: דְּאִזִּיל בְּאוֹרְחִין טְבִין. בְּכָל עֵץ: דָּא תּוֹרָה, כְּדָבָר אַחַר (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ. אוֹ עַל הָאָרֶץ: אֵלִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּאֲתַקְרוּן אָרֶץ, דְּמַלְמַד לְהוֹן אוֹרִייתָא. אֲפֹרוּחִים: אֵלִין אֵינּוֹן נְעָרִים גְּדוֹלִים, דִּיתְעַסְקוּן בְּאוֹרִייתָא. אוֹ בִּיצִים: אֵלִין זְעִירִין, דִּיולִיף לֹון אֶלְיָהּ בִּי'ת.

והאם רובצת, אין אם אלא תורה, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שם א) וְאֵל תַּטּוֹשׁ תּוֹרַת אֲמֹרָה. אִם תִּרְצֶה שְׁתַּקַּח הַבְּנִים, (דברים כב) שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאִם, וְאַחַר כֵּן וְאֵת הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ וְהֵאֲרַכְתָּ יָמִים.

דבר אחר כי יקרא, כְּדָבָר אַחַר וְאִם תִּלְכוּ עִמִּי קָרִי, וְהִלַּכְתִּי אִיךָ אֲנִי עִמָּכֶם בְּקָרִי. וְיִסְפְּתִי לְיִסְרָה אֲתָכֶם שִׁבְעַ עַל חַטָּאתֵיכֶם. מֵאֵן אִיְהִי שִׁבְעַ, דָּא שְׂכִינְתָּא.

בְּדִרְךָ: דָּא קְבוּרַת רַחֵל, דְּאִיְהִי קְיַיִמָּא בְּפִרְשַׁת דְּרָכִים, וַיִּבְשֹׁר לָהּ וַיִּנַּחֵם לָהּ וְלֹא צְבִיאת לְקַבְּלָא תְּנַחוּמִין, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ירמיה לא) מֵאֲנָה לְהַנַּחֵם עַל בְּנֵיהּ. וּבְשִׁבִיל דְּאִזְלוּ עִמוּ בְּקָרִי, גְּלָהּ לְהוֹן, וְשְׂכִינְתָּא גְּלָתָהּ עִמָּהוֹן.

בְּכָל עֵץ: דָּא יְרִיחוֹ. אוֹ עַל הָאָרֶץ: דָּא יְרוּשָׁלַם. אֲפֹרוּחִים: אֵלִין פְּרוּבִים דְּלַעִילָא. אוֹ בִּיצִים: אֵלִין פְּרוּבִים דְּלַתְתָּא. אֲנַפִּי רַבְרַבִּי, וְאֲנַפִּי זוּטְרִי.

והאם רובצת על האפרוחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים שלח תשלח את האם. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה נ) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אֲמָכֶם. וְאֵת הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהֵאֲרַכְתָּ יָמִים, בְּשִׁבִיל דְּאִיְמָא אֲזֵלָא וּמְנַדְדָּא מְגוּזְלָהּ וּמְקִינָהּ. וְדָא גְרִים לָךְ אֲרִיכוּ דְאֲנַפִּין, שִׁית יוֹמִין דְּלַעִילָא, דִּירַחֲמוּ עַל עֲלָמָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שמות לד) ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֻךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֲמֵת. וְאֲרִיךְ רֹוּגָזָא מִן אֲפִין דְּאֲסַתְלָקוּ בְּחוּבֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שם לג) וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲוֵרֵי וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ.

(שיר השירים ו) דוּדִי יָרַד לְגַנּוֹ לְעֵרְגוֹת הַבְּשָׂם לְרַעוֹת בְּגַנִּים וּלְלֻקַּט שׁוֹשְׁנִים. תָּא חֲזִי, כָּל הַשִּׁירִים קִדְשׁ, וְשִׁיר הַשִּׁירִים קִדְשׁ קִדְשִׁים. כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מְשַׁבַּחַת לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאוֹמַרְתָּ דוּדִי. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שם ה) דוּדִי צַח וְאֲדוּם.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, בשעתא דיהא פלגות ליליא. איתער שלהובא חדא, ויעול תחות גדפי תרנגולא, וקארי. ובההוא שעתא, קודשא בריך הוא ירד אל גנו, דאיהו גן עדן עילאה, דאית ליה לקודשא בריך הוא. ובההיא שעתא אתער תרנגולא דלעילא, ואמר, קומו כל אינון דשינתא בחוריהון, הא שעתא איהי לאתחברא איילתא בבעלה. זכאה איהו כל בר נש דיקום בפלגות ליליא לאתעסקא באורייתא. דקודשא בריך הוא וכל צדיקיא אציתו לקליה. הדיא הוא דכתיב, (שם ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני.

ובהאי שעתא, מאן דאתעסק באורייתא, איתרק עליה חד חוטא דחסד. ובהאי שעתא, קודשא בריך הוא ירד לגנו. למי ירד, לערוגות הבושם. ומאן אינון ערוגות הבושם, הדיא הוא דכתיב, (שממות ל) בשמים ראש. ומאן אינון, צדיקים.

לרעות בגנים, בגן עדן דלעילא, וגן עדן דלתתא, דאיקרי העולם הזה, והעולם הבא. ללקוט שושנים, מאן אינון שושנים. אלין צדיקיא דאתעסקו באורייתא, ואינון דמרחשן אורייתא בשפוותייהו. הדיא הוא דכתיב שושנים, אל תקרי שושנים, אלא שושנים, שאפילו בקבר רוחשות תורה.

אמר ליה, וכי לאינון דאתעסקי באורייתא קטיל לון קודם זמנם, ואינון צדיקים דלא חבו. תא חזי, ירבעם בשעתא דהוה ינוקא, הוה זכאי, ולא הוה ליה חובה, אמר הקדוש ברוך הוא למלאך המות, זיל ואיתי לירבעם בן נבט.

בההוא שעתא אמרו מלאכי השרת, (תהלים ח) ה' אדוננו מא אדיר שמך בכל הארץ. מה דשמך איהו אדיר ביה, והוא צדיק, אנח ליה, ועל זכותא דיליה ייתי שפע לבא. אמר להון קודשא בריך הוא, אי רעוא דילכון דאשבוך ליה, אנא שביק ליה.

ובתר כן נפק לתרבות רעה, ועביד תרי עגלי דדהבא, וחטא והחטיא את ישראל. אמר להון קודשא בריך הוא, הרי כל שפע דהוה יהיב לכון, אתהפך לכון בנותמא, לא הוה טב לכון דתייתי ליה הכא בשעתא דהוה זכאי, והוה אולף ליה מטטרוין אורייתא. בשעתא ההיא, פתחו פלהו ואמרו, (תהלים קיט) צדיק אתה ה' וישר משפטך. ועל דא קודשא בריך הוא ירד לגנו ללקט שושנים.

פתח ינוקא ואמר, (מיכה ו) עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי. קודשא בריך הוא בחביבותא דאית ליה עם ישראל, קרא להון עמי. מה עשיתי לך, למה עשיתי לך. אלא דתזלין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, ותסהידו בי דאנא אחד, הדיא הוא דכתיב ז (דברים ו) ה' אחד.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תסִהִי־הוּ דְאֲנָא חַד, וּמִתְעֵלָה עַל שְׁמַא דְמ״ב תִּיבִין, דְאִינּוֹן בְּפִרְשֵׁת קְרִיאַת שְׁמַע, מִן וְאֶהְבֵּת עַד וְהִיָּה. וְתַעֲבִידוּ לִיחֲדָנִי עֲלֵיכּוֹ. וְאִי־הוּ שְׁמַא פְּדוּגְמָא שְׁמַא דְמ״ב שְׁמָהֵן.

וּבְשְׁמַא דְע״ב תִּיבִין, דְאִית בְּפִרְשֵׁת קְרִיאַת שְׁמַע, מִן וְהִיָּה עַד וְשְׁמָתָם. וּבְשְׁמַא דְחֲמִשִּׁין תִּיבִין, מִן וְשְׁמָתָם עַד סוּף פְּרִשְׁתָּא, פְּחוּשְׁבֹן שְׁעָרֵי בֵינָה. וּבְשְׁמַא דְע״ב, מִן וַיֹּאמֶר עַד סוּף הַפְּרִשָּׁה.

וְאִינּוֹן אַרְבַּע פְּרִשְׁיִין, עִם י״ב תִּיבִין דְאִית בְּקְרִיאַת שְׁמַע, תְּרִין יְחוּדִין עֵילְאִין, יְתַעֲבִידוּ כְּלָהוּ מְאֵתָן וְאַרְבַּעִין וְתַמְנִיא, פְּחוּשְׁבֹן רַמ״ח אַבְרָם. וְכָל אִינְשׁ דִּיקְרִי קְרִיאַת שְׁמַע כְּדָקָא יְאוּת, כָּל תִּיבָה וְתִיבָה מְשַׁפִּיעַ בְּכָל אַבְרָ וְאֶבְר דִּילִיָּה. וְאִי אִינְשׁ לֹא יְקָרִי קְרִיאַת שְׁמַע בִּימְמָא וּבְלִילִיא, כָּל אַבְרָ וְאֶבְר דִּילִיָּה יְתַמְלִי מִן רוּחַ רַעָה, וּמְכַל מְלִין וּמְרַעִין בִּישִׁין דְעֵלְמָא.

אֲמַר יְנוּקָא, תְּלַת תִּיבִין אִינּוֹן, דְחֲסֵרִין מִן קְרִיאַת שְׁמַע, מִן רַמ״ח תִּיבִין, וּבְמָה אֲשַׁתְּלִימוּ. אֲמַר, אֲנָא שְׁמַעְנָא מֵאַבְא, עִם ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת שְׁהַשְׁלִיחַ צְבוּר חוּזַר בְּקוּל.

פְּתַח סְבָא דִינוּקָא וְאֲמַר, עִיר קְטַנָּה וְאֲנָשִׁים בְּהָ מְעֻט וְגו', (קְהֵלֶת ט) וּמְצָא בְּהָ יֶלֶד מִסְפֵּן חֲכָם וְגו'. תָּא חֲזִי, עִיר קְטַנָּה, דָּא תִיבַת גַּח. וְאֲנָשִׁים בְּהָ מְעֻט, אֵלּוּ אֲשַׁתּוּ וּבְנֵיו וּנְשֵׁי בְנֵיו, וְחַיִּית וְעוֹפוֹת וּבְהֵמוֹת. וּבָא אֵלֶיהָ מֶלֶךְ גְּדוֹל וְסַבֵּב אוֹתָהּ, זֶה יֶצֶר הָרַע. וּמְצָא בְּהָ אִישׁ מִסְפֵּן וְחֲכָם, דָּא גַח. וּמְלֵט הוּא אֶת הָעִיר בְּחֲכָמָתוּ.

סְתָרֵי תוֹרָה סְעוּהֵתִי דְשַׁבַּת בְּכָל אִינּוֹן אוּכְלוּסִין עֵילְאִין. (שְׁמוֹת טז) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלּוּהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לְד'. הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בְשַׁדָּה. תְּלַת זְמַנִּין הַיּוֹם, פְּחוּשְׁבֹן תְּלַת סְעוּדָתִי, דְאֶתְקְרִיאֻ עֲנָג. וּמַהוּ עֲנָג. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (יִשְׁעִיָּה גַח) וְקִרְאֵת לְשַׁבַּת עֲנָג. (בְּרַאשִׁית ב) וְנִהָר יוּצָא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן. וּבְחֲשֻׁבֹן תְּלַת גְּלוּיֹת, שְׁאֲמַר מֹשֶׁה כְּנִגְדֵן אֶהְיֶה אֶהְיֶה אֶהְיֶה תְּלַת זְמַנִּין.

אֲנָא אֶהְיֶה עִמְכוֹן בְּגְלוּתָא קְדַמָּא, הֲדָא הוּא דְאֲמַרוּ, גְּלוּ לְמַצְרַיִם שְׁכִינָה עִמְהֶם. וְאֲנָא אֶהְיֶה עִמְכוֹן בְּגְלוּתָא תַנְיִנָא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, גְּלוּ לְבָבֶל שְׁכִינָה עִמְהֶם. וְאֲנָא אֶהְיֶה עִמְכוֹן בְּגְלוּתָא תְּלִיתָא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב גְּלוּ לְיוֹן שְׁכִינָה עִמְהֶם. אֶהְיֶה רְבִיעָא לֹא גִילָה לְהוֹן, אֱלָא (יִשְׁעִיָּה ס) אֲנִי ה' בְּעֵתָה אֲחִישְׁנָה. זְכוּ אֲחִישְׁנָה, לֹא זְכוּ בְעֵתָה.

אֲמַר רַבִּי פְּנַחֵס, רְצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנִסּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל וְכו'.

תָּא חֲזִי, אִם יְשִׁיבוּ לֹא נִשְׁאָרוּ בְּגְלוּת יוֹם א' שְׁלָם. אֲמַר לִיָּה בְּחֲשָׁא, מַהוּ יוֹם א', זֶהוּ שְׁאֲמַר (בְּרַאשִׁית כט) הֵן עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל לֹא עֵת הָאֶסְף הַמְקַנָּה וְגו'. אִם תְּבוּ

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בתיובתא, יצאו לזמן היום שאמר הנביא. ואם לא עת האסף המקנה, השקו הצאן ולכו רעו. בספרא דרב המנונא סבא, אם לא תבו בתיובתא, לא יפקון עד דישתלים שמא דקודשא בריך הוא יהו"ה.

סדר הלימוד ליום יד תמוז [יום 280 בשנה]

דבר אחר, ישראל נמשלו ליונה, והכנפים למצות, כמו בשעה שהיונה יש לה כנפים, והכנפים שלימים, לא יש עוף בעולם שיקחה. כך ישראל, בשעה שהם שלימים במצות, לא יש בכל העולם מי שיוכל להם. כמו שהוא פתוב בפ' בלעם (במדבר כג) מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה'. ואחר כך זנו אחרי אלהיהם, ויחר אף ה' בהם.

ועל דא (במדבר טו) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם. ומהו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. זהו רק רע כל היום, וזהו (משלי כ) רע רע יאמר וגו'.

ועל דא (שמות לג) וראית את אחורי. הדא הוא דכתיב, (איכה ב) השיב אחור ימינו. וכתיב (דברים לב) אסתירה פני מהם אראה מה אחרייתם וגו'. ועל דא בשעה שישאל היו בלב שלם לפני ה', מה היה. פנים בפנים דבר ה'. ואם לאו, בסטרא דאחוריים. וזהו העריות. הדא הוא דכתיב, (ויקרא יח) ערות אביך וערות אמה לא תגלה.

ויש אחור מן קדושה. הדא הוא דכתיב, (הושע יא) אחר"י ה' ילכו כאריה ישאג. ואתקרי פנים לגבי מטה, ואחור לגבי מעלה. ואתקרי חול לגבי מעלה, וקודש לגבי מטה.

וזה בקש משה לידע, זה שהיה פנים לגבי מעלה. ואמר ליה, כי לא יראני האדם וחי. ואחר כך בקש שיתן נשמה לישראל מן הפנים שהם למטה, ונקראו אחורים לגבי מעלה. ואמר ליה, וראית את אחורי. אתה תראה והם לא יראו. הרי תבין שהיה לגביה אחור, ולגבי ישראל פנים. ועל זה אמר לא יראו, ולא אמר לא תראה.

תא חזי, בחובא דאדם קדמאה, אבדו הפנים עילאין. ובחובא דעגל, פנים תתאין, דאתקרי אחור לגבי עילא. ובכל גלות וגלות אבדו. ואיהו רזא רברבא, וכל דא נרמו בשם יהו"ה. י', פנים עילאין. ה', אחור לגבי י', ופנים לגבי ו'. ו', אחור לגבי ה' עילאה, ופנים לגבי ה' תתאה. ה', אחור לגבי ו', ופנים לגבי רזא דלתתא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ומאי איהו ידו"ד, דאתקרי אחור לגבי ידו"ד דלעילא, ודא המבדיל בין הקדש ובין קדש הקדשים. ידו"ד דלעילא, אדם עילאה. ידו"ד דלתתא, אדם תניינא. ואית אדם דאיהו תליתאה, דאקרי אחור, לגבי שמא תניינא. ושמא תניינא איהו פנים לגבי דא. ודא הוא המבדיל בין קדש לחול. ואינון תלת, בחושבן אהי"ה אהי"ה תלת זמנין.

דבר אחר (שמות טז) ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאוהו בשדה. האי קרא אוקמוה חבריא, תחות כפתור עילאה, כפתור די ממנא בכ"ב אתוון. בעיזקא דלעילא, לקטין תרין סטרין, חד עיזקא. וההוא עיזקא איהו בריבועא לארבע סטרי עלמא.

אחיהן האי עיזקא מהאי סטרא ומהאי סטרא, דא לימינא, ודא לשמאלא. ההוא דימינא סלקא ברישא, וכד איהו זקפא, נטיל עמיה שית מאה אלף גוברין גברין, אחידן סיפין על ירכין. הדא הוא דכתיב, (שמות יב) פלש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף. וההוא דשמאלא סלקא לבתר כן, וכד איהו זקפא, נטיל עמיה שית מאה אלף ("חילופי גרסאות") מארי דגדפין, אנפין דרחמי. ומתחלפין דימינא בשמאלא, ודשמאלא בימינא.

זקפאן לעילא, עד דאמטו לחד כהנא, דגלי מיומא דאתברי עלמא. כד מטו תמן, נפיק ההוא כהנא רבא, וקא מברך לההוא כפתור. פיון דקא מתברכא מתמן, מגו עתיקא סבא דסבין סיבתא דכל סיבתין, נפיק טלא דבדולחא, ונגיד לההוא ראש דכהנא, ואיהו אמלי להאי כפתור, פיון דאתמלייא, אתמלייא בשית סטרין, לשית יומין דשבתא.

כה נחית מסטרא דשמאלא, ואקריש לההוא בדולחא, אתעביד בגוונא דבדולחא דאבן טבא. וכלהו אוכלוסין אתזנו מניה בכל יומא, ומנהון בליליא. אינון דיממא אכלי בגוונא חד, ואינון דליליא אכלי בגוונא אחרא. אינון דליליא אקרון מתברי טורין וטורין, אלין לקטין מפלגות דליליא עד דיתתקה שמשא, פיון דאתא שמשא לא לקטי. אינון דיממא, אקרון ילידי ביתא, טמירי היכלא. לא לקטי אלא בצפרא. פיון דאתי צפרא, לקטי כל חד וחד כדקא חזי ליה. אחרנין אית דלקטי לעידן רמשא, וכל חד וחד כדקא חזי ליה.

אינון דליליא, עלייהו כתיב (שמות טז) ובבקר היתה שכבת הטל. אלין אינון נזלי טלא דמנא לתתאי, מחולקא דילהון. האי מנא לא הוה ליה גוון, ולא אגליד. אינון דצפרא, עלייהו כתיב (קהלת יא) בבקר זרע את זרעך. אלין הוי נזלי טלא דמנא לתתאי, ויהבי גוון לההוא מנא, ומתקא ודובשא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אינון דרמשא, עליהו פתיב (שמות טז) ערב וידעתם. ואינון דליליא, הוּוּ נזלי בזמנא חדא מסטרא דאלין. מאן דאשאר מניה עד צפרא, פתיב, (שם) וירם תולעים ויבאש.

תלת סטרין גליפין הכא, לקביל תלת, היו”ם היו”ם היו”ם. תלת ההי”ן, ה’ ה’ ה’, ולכלהו ההי”ן, תלת תלת אתוון, ואתעבידו תרין עשר, פחושבון תרי עשר שעתי דיממא, וכלהו חד, וכלהו יום. תלת שבתי אינון, כלהון יומא חד, שבתא דליליא, שבתא דיממא, שבתא דרמשא. לקבלהון תלת סעודתי, סעודתא דליליא, סעודתא דיממא, סעודתא דרמשא.

סעודתא דליליא, עד לא אתקדש יומא, מתתקני אוכלוסין כלהו תלת קשירין, עאלין גו נהרי דאפרסמונא, אתסחיין בתסירו דוורדי גליפן, מתעברן גו נהר דינור, וסלקין מתמן בקומי. כיון דסלקין לסטר חוורא, אתסחיין אינון וורדין. סהדו סהדין דשבת בראשית. כלהון דליליא קדישין. לסטר חד לשית שית סטרין.

כה בעא יומא לאתקדשא, קל שופרא אתנגיד מלעילא לתתא, וההוא קלא חולקא דעמא דישראל איהו. בגין דלית קדושא בר כד אשתמע ההוא קלא. וכדין ידיע דאתקדש יומא.

סנדלפון נזירא פרישא, אתעטרא בעטרוי גליפין, רשימאן באתוון דאקרי גלגולא דחד ותרין ותלת ארבע וחמש ושית, ואינון אתוון אי”ק בכ”ר גל”ש דמ”ת הנ”ך וכו’.

כדין בואמר ליה, רב אסוון דאקרי רפאל, (במדבר יב) אל נא רפא נא, בעותא דקאמר מהימנא דמארוי, ואתר דא אסי למריום. נ”א נ”א הוא בואמר ליה, באתוון רשימאן דאל”ף דל”ת נו”ן יו”ד. בי”ת וא”ו אל”ף למ”ד, דא הוא בואמר ליה. האי רב אסוון אסי לכלהו אוכלוסין, ומעבר מנייהו זיוא דחשוכא, דתוה מקרבא גבייהו שאר יומי.

בההוא שעתא מתערי תרין רוזין עילאין, חד מסטרא דאור וחד מסטרא דחשך. ואינון מיכאל גבריא”ל, מתגלפאן לשתי רבוא אוכלוסין, דשלטן בההוא ליליא. ואתעתדן חד לימינא וחד לשמאלא, לכל חד וחד פתורי אתתקנו. בתר דאתחזון כל פתורי דלתתא בהיכלא ידיעא.

כל אוכלוסין דלעילא, אית לון דוכתיין פרישן בהאי ליליא. וכל חד רב ויקירא בדוכתיה, על כל שאר חילוי, ואינון חיילין ממנן תחות ידוי. מאינון חילוי, מתפרשן תרין עילאין די בהו, ונטלי פתורא חד מימינא וחד משמאלא, וכל פתורא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּלֹא אֶתְקַרְב בֵּין תְּרִין אֲלִין, לָאוּ אִיהוּ פְּתוּרָא דְשַׁבְּתָא, וְלָאוּ אִיהוּ פְּתוּרָא דְקָמִי מְלַכָּא קְדִישָׁא.

וְכַד אֵינּוּן אֶתְתָּא וּבְעֵלָה בְּחֻדוּוּה, כְּדִין הֵהוּא פְּתוּרָא מִתַּעֲטָרָא. כַּד אֶתְקַרְב הֵהוּא פְּתוּרָא, בְּשִׁית נְהִמִי דִּהְהוּא מְנָא בְּהֵהוּא סְטָרָא. וְשִׁית נְהִמִי דִּהְהוּא מְנָא בְּהֵהוּא סְטָרָא. דָּא אִיהוּ פְּתוּרָא דְמִתַּעֲטָרָא בְּעֵטְרוּי.

אֵינּוּן תְּרִין דְנִטְלִין פְּתוּרָא, אֲצִטְרִיכוּ לְנִטְרָא פְּתוּרָא, דְּלֹא יִתְעַרְבוּ נְהִמִי שִׁית דִּהֵאִי סְטָרָא, וְשִׁית דִּהֵאִי סְטָרָא. כִּיּוֹן דִּהֵאִי פְּתוּרָא, אֶתְקַרְב קָמִי הֵהוּא רַב וְעֵילָאָה מִיַּנְיָהוּ, כְּדִין נְטִיל חַד מֵהֵאִי סְטָרָא, וְחַד מֵהֵאִי סְטָרָא, וְקָא מְבָרְכָא עֲלֵיהוּ. כֹּל חַד אָמַר לְאוּכְלוּסוּי, זֶה הַשּׁוּלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה'. הַכִּין ז"ה תְּרִין עֶשֶׂר.

עַל כֹּל פְּתוּרָא וּפְתוּרָא, אֶתְמַנֵּן תְּלַת סְרַכִּין, וְרוּחָא עֵילָאָה עֲלֵיהוּ, וְהֵהוּא רוּחָא חֲדִי בְּהֵהוּא חֻדוּה, וְהוּא אוּרִיא"ל. וְעַם כֹּל אוּכְלוּסִין דִּילֵיהּ אָזִיל, עַל כֹּל אֵינּוּן פְּתוּרִין.

שְׁתִּין מְמַנּוּ, טְעַמִּין טְעַמָּא עַל כֹּל חַד וְחַד, וְאוּמַר הַמוּצִיא, וּמְבָרַךְ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמֵאֵן דְּטַעִים בְּתִיאובְתָּא, הַכִּי אֵיתוּסָף חֵילָא בְּתִיאובְתָּא עֵילָאָה. הֵהוּא רוּחָא דְקָא שְׁלֻטָא עֲלֵיהוּ, שְׁסֻלְקָא נְהִירוּ בְּחֻדוּוּה.

וְתָא חֲזִי, כְּדוּגְמָא דְאֵינּוּן מְלָאכִים, דְּאֵינּוּן שְׁדִין יְהוּדָאִין, דְּאֶכְלִין בְּדוּגְמָא דְבַר נֶשׁ. כֶּף אֵית אַחֲרֵנִין עֵילָאָה לְעֵילָא לְעֵילָא, וְאֵינּוּן אֶכְלִין וְשְׁתִּין מְאוּר דְשְׁכִינְתָּא דְאֵינּוּן נְהִנִין. וְדָא הוּא דְאָמְרוּ, צְדִיקִים יוֹשְׁבִין וְעֵטְרוּתֵיהֶם בְּרָאשֵׁיהֶן, וְנְהִנִין מְאוּר הַשְּׁכִינָה. וְדָא הָאֶכְלָה וְדָאִית.

חַה אֶת נְהִיר לְעֵילָא לְעֵילָא, וְאִיהִי אֶת י'. הֵאִי אֶת נְהִיר, וְאֶנְהִיר כֹּל אוּכְלוּסִין, וְאִיהִי לֹא יָדִיעַ, וְלֹא אֶתְגַּלְיָא. תַּחֲתוּ הֵאִי, אֶתְנַהֲרֵן חֲמֵשׁ אֲתוּוּן, וּפְרִישֵׁן עַל כְּלָהוּ אוּכְלוּסִין, וְאֵינּוּן אֱלֹהִים. אֶתְגַּלְגַּלָּא אֶת א', וְשְׁרִיָּא עַל אוּכְלוּסָא חַד. וְכֵן כּוּלָם.

וְתָא חֲזִי, בְּיוֹמָא דָּא דְשַׁבְּתָא, בְּעֵי בַר נֶשׁ לְמַחֲדֵי בִימָמָא וּבְלִילֵיָא, וּבְעֵי לְתַקְנָא פְּתוּרָא, וְיַעֲבִיד חֲדוּ לְעֵילָאִין וְתַתְּאִין.

וְתָא חֲזִי, כַּד אֶתִּי בַר נֶשׁ מִבֵּי כְּנִישְׁתָּא, יְהַכּוֹן עֲמִיהּ מְלָאכִין קְדִישִׁין מֵהֵאִי גִיסָא, וּמְלָאכִין מֵהֵאִי גִיסָא, וְשְׁכִינְתָּא עַל כְּלָהוּן, כְּאִמָּא עַל בְּנִין. וּבְהֵאִי שְׁעֵתָא, (תהלים צא) יִפֹּל מִצְדָּךְ אֶלְהָ וּרְבִבָה מִימִינְךָ וְגו', (שם) רַק בְּעֵינְךָ תִּבְיֵט וְגו', (שם) כִּי אֶתְהָ ה' מַחֲסִי וְגו', (שם) לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְגו'.

כֹּל דָּא, אִם אֵינִישׁ יַעֲיֵל לְבִייתֵיהּ בְּחֻדוּוּא, וְיִקְבֵּל אוּשְׁפִיזִין בְּחֻדוּוּא. וְכַד אֶתִּי שְׁכִינְתָּא וּמְלָאכִין, וְיַחֲזוּ שְׁרָגָא נְהֵרָא, וּפְתוּרָא מִתַּקְנָא, וְאֵינִישׁ וְאֵיתֵיהּ בְּחֻדוּוּה, הֵאִי שְׁעֵתָא שְׁכִינְתָּא אֲמַרְתָּ, זֶה שְׁלִי הוּא, (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואם לאו, שכינתא אזלת, ומלאכין עמה, וייתי יצר הרע עם חיליה, ואתחברו עמהון, ויאמר זה שלי הוא, ומן חיילין דילי. ומיד שורה עליו ומטמאתו, ויסתלק י”ה, מן איש ואשה, וישתאר אשא עם אשא. ומאכלו טמא. ועל דא, (משלי כג) ואל תתאו למטעמותיו של רע עין. ודאי פתורא דיליה היא מלאה קי”א צוא”ה. ואין צואה, אלא יצר הרע, שהוא טמא.

ועל דא הבא ליטהר מסייעין אותו. בא לטמא פתחין לו. ותא חזי, מלאכין קדישין, ומלאכין מסאבין, אזלין עם בר נש בכל אתר דאזיל. אם בר נש זכא הוא, אזדווגו ליה מלאכין קדישין, וינטרון ליה בכל אתרא דאזיל, הדא הוא דכתיב, (תהלים צא) כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך. ואם לאו, יסתלקון מניה מלאכין קדישין, וישלטון עליה מלאכין מסאבין, ואנהיגו ליה לגיהנם. ובהאי שעתא, קראתי ואין עונה בשעת דחקו. ובשעתא דשליט עליה רוח מסאבא, או מרעין, או שלטין עליה אומות העולם, (איכה ג) סכתה בענן לך מעבור תפלה. וגם תפלתו תועבה.

דבר אחר (תהלים מא) אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה', (ישעיה כז) או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי. תא חזי, דל אתקרי, גברא דלית ליה מדיליה כלום, ולא שאיל פרוטה משום גברא, ואיהו נסתר, דלא גלי דוחקא דיליה לשום גברא. ובשעת דוחקא דיליה, הוא יעשה מריבה כלפי מעלה, ואמר, יותר חייבא אנא מכל שאר גוברין דעלמא, לגברא חד עותרא סגי, ביתא דיליה מלייא מן דהבא, מן כספא, ולי אין לי שום פרוטה בעולם, ולא אית לי לחם לאכל ובגד ללבש, עד דיחוב קמי קודשא בריך הוא. וכל איניש דיחזק במעוזו, ויהיב ליה צדקה, יעשה שלום לי שלום יעשה לי.

ותא חזי, כל איניש דאיהו דל וחב קמי קודשא בריך הוא, לא חשיב ליה קודשא בריך הוא חובה, בגין דלאו איהו בדעתיה. ומנא לון, מאיוב, בשעתא דאמר קודשא בריך הוא לשטן (איוב א) מאין תבא כו', (איוב ב) השמת לבך אל עבדי איוב. אמר ליה השטן לקודשא בריך הוא, אית בר נש בעלמא, דיהיב ליה מאריה כספא ודהבא ומרגליות ובנים וכל טובא דעלמא, ויהא ביש.

אמר ליה, הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך. יחב ליה בידוי, וקטיל בנוי, ולא נשאר בידוי כלום. לבתר הדר ואמר, וגע אל עצמו ואל בשרו. עד דקודשא בריך הוא אמר ליה, הנו בידך אך את נפשו שמר.

בההיא שעתא נפק איוב מדעתיה, ואמר הכי, (שם י) הטוב לך כי תעשק. הטוב זה העושק שתעשה לי. אבי ואמי עשו הגוף. ואתה התחברת עמהם בשותפות, ונתת

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בי נפש ונשמה. הנפש שהוא שלף, אמרת אך את נפשו שמור, והגוף שעשו לי אבי ואמי, אמרת עשה בו כל מה שתראה, וכי הוא טוב זה העושק שתעשה לי.

דבר אחר (תהלים מא) אשרי משכיל אל דל, מהו דל. אדם שימות בלא בנים. יצאה נשמתו ממנו, בשעת פטירתו מן העולם, ראה מה אמר עליו הפסוק, (משלי יא) יד ליד לא ינקה רע. ואם נשאר לו בן בעולם, אם יחזיק בו א, וילמדנו תורה, יעשה שלום לי. וביום רעה ימלטהו ה'.

ותא חזי, גברא חד אזיל לבי טורי קרדונניא, הוא ותרין עמיה, וחמא גומין בקיעין דאשא, ותנא נפיק מן גומין. ושמע גברא חד דאמר ווי ווי. אמר, ודאי אתר חד מן דוכתי דגיהנם הכא.

אחמוך וחזא בחלמיה לאינש חד, וחדא גדישא מן קוצין על כתפוי, ותרין ממונין מן גיהנם עאלין נורא תחות גדישא דמן קוצין, ואיתוקד. והוה צעיק. והוה אמרין ליה תרין מלאכין קדישין, שלוחין מן השופט דלעילא דדן ליה, את שבקת להקדוש ברוך הוא ולמלאכין דיליה, דהוה נטרין לה בעלמא דין ובעלמא דאתי, ואת עבדת רעווא דקוצין, דאינון רשעים, דאינון מסטרא דסמאמר ליה ונחש. הקוצין ישרפו אותך.

אמר ליה לההוא חייבא דגיהנם, מאן אנת. אמר יודאי חייבא אנא, וממונין דגיהנם לא מדכרין לי שמי. ותלת זמנין דיינין לי ביומא, ותרין בליליא. אמר ליה שמא דדוכתך ידעית. אמר ליה, גלילא עילאה. ושבקת בר בעלמא.

אמר ינוקא שבקנא. ואנא קצבא הוינא. ומן בישין סגיאי דעבידנא בקדמיתא, הוה דיינין לי מפי, ומרגלי, ומידי. ומלאך שהוא ממונה על הקברות, אומר לי בשעתא דדיינין לי, אוי למי שנשבע לקיים את התורה, ונשבע על שקר. ווי לקרקפתא דלא מנחא תפלין מעולם. ואוי לדיים ששמשו בהבלי העולם. ואוי לרגלים שהיו הולכים בהבלי העולם.

בשעתא שהיו מלקין אותי מכות מרדות, אמרתי כל מה שעשיתי. ובאה נשמת, והמלאך שהיה ממונה על נשמת, ונתנו כתב אחד מכל מה שעשיתי. ונשמת עשתה עדות עם המלאך, ואמרו (דברים יז) על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת. ועל דא (מיכה ז) משכבת חיקך שמר פתחי פיך. ומאן איהו. דא נשמתא, דהיא מעידה על בר נש בשעת מיתתו.

איתער משינתיה ההוא גברא, אזיל לגלילא עילאה, ואמר לגברא חד, חזיתא לינוקא דאיהו בן קצבא, דמית בזמן פלוני. אמר ליה ינוקא דא דאת שאיל עליה, איהו אזיל בבי מטבחיא, ואיהו רשע פאבוהי, כך וכך יהא ליה, ולאבוה,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ולמיניקתא דיניקא ליה. אזיל למדרשא חד, שמע לינוקא דהוה אמר, (משלי ב) אם תבקשנה ככסף וגו’.

אזל לבי מטבחיא, וחזא לינוקא דהוה משחק עם הנערים בבי מטבחיא, אמר ליה, ברי, זיל עמי, ואזל עמי, ואלביש יתיה, ויהב ליה לרב חד דהוה אוליה ליה אורייתא, עד דרבא רביא וקרא. ועבד ליה, דיימר הפטרה בבית הפנסת, ועבד ליה דיתפלל. עד דקרא ושנה ואתחכם יותר, עד דקרו ליה רבי.

ההוא בר נש מית דהוא אבוהי דינוקא, דהו דיינין ליה, אתא בחלמא לחכם דא ואמר ליה, רבי, כמה דנחמת לי, ינחם לך קודשא בריך הוא. בשעתא דאמר בני ההפטרה בקהל, אפקעי לי מן דינא. בשעתא דעבר לתפלה, ואמר קדיש, קרעו לי גזר דין מפל וכל. ובשעתא דאתחכם, יהבו לי חולקא בגנתא דעדן, ודא הוא חלק, דאמרי חלק לעולם הבא, חלק שיש לכל צדיק וצדיק בפני עצמו, ועאלו לי עם הצדיקים בישיבה דילהון.

ובשעתא דאתחכם יותר, וקרו ליה רבי, אעטרו לי בכתרא, דצדיקיא אתעטרין ביה. ויהבו לי אכילה ושתייה, מההיא שנהנין מזיו השכינה. ודא הוא דאמרי, צדיקים יושבין ועטרותיהם בראשיהם ונהנין מזיו השכינה. וכל גברא דנהנה מזיו השכינה, פאלו אכל ושתה. ובשבילך רבי, זכינא לכל האי יקר. ופאה חולקך, שבשביל דא אית לך חולקא עילאה יתיר, בעלמא דין, ובעלמא דאתי. וזכאה איהו, מאן דזכי דישובוק ברא בעלמא.

ענין י”ח אלה עולמות, רבי שמעון אומר, עד שלא ברא הקדוש ברוך הוא את עולמו, הוה הוא ושמייה סתים בגויה. סליק ברעותא למברי עלמא, פיון דסליק ברעותא, אסחר נקודה דסתים, ואסחר תחומיה בהיכליה. ופשיט פשיטו לתלת סטרין ולא יתיר.

מגו דנקודה דא, נפקו כחדא תלת נקודין, ואתיישרו תרין בחד גוונא, וחד לתתא. ואיהי נקודה דאפיק אלין תלת, עאל ואתטמר באמצעיתא, ועד דלא עאל, סליק ואיגניו.

בשעתא דנפקו אלין תלת נקודין, ודליגו מגוה, נפק מגו סתימא דסתים, חד בוצינא ידיע ולא ידיע, טמיר ולא טמיר, ומדיד משחתא סתימא, מנקודא דא לנקודא דא. אתפשטו נקודין גו חילא דבוצינא, ומדיד אלה עלמין סתימין, דעין לא ראתה, מן דא נקודה לדא נקודה. ואתאחידו תרין נקודין כחדא. ובין נקודה לנקודה, אלה עלמין. מדיד אלה מגו נקודה תניינא, עד נקודה דלתתא, ועבד משחתא בפשיטו דאלף עלמין אחרנין. וכלהו עלמין סתימין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואלין, אינון תרין אלפין שגין דקיימא אורייתא, עד לא אברי עלמא. פדין עאל אורייתא, נקודה סתימא באמצעיתא, ואשלים להאי סטרא, ולהאי סטרא. ואשתכחו להאי סטרא תלת נקודין, ולהאי סטרא תלת נקודין.

כיון דאתעביד דא, אתפשטו נקודין מהאי נקודה להאי נקודה אחרא, נהורא דנהיר, ואתלבש נקודה דא בנקודא דא. דליג מהאי נקודא אחרא סתימא, נקודא אחרא, ואתלבש דא בדא.

נקודה סתימא דברא כלא, בטש, ובגין דקיימא באמצעיתא, אפיק נקודה אחרא, עמודא דקיימא באמצעיתא בין אינון נקודין דנפקו, דאינון לבושין להני סתימין.

עה הכא תרין נקודין סתימין, דאתפשטו ואיברו מגו נקודה סתימא, עבדו אומנות דא, בההיא נקודה סתימא. ההוא נקודה דלתתא, דאסחר בין אינון תרין, אפיק בנקודא דלעילא, תרין נקודין לתתא. ומאינון נקודין לבושין דקא אמרון.

וההיא נקודה עיקרא דכלא, אפיק ודליג מניה נקודה אחרא, דקיימא באמצעיתא, בין תרין נקודין אלין דלתתא.

עה הכא, אינון נקודין לבושין לנקודין עילאין פדקא חזי. ואינון שית נקודין, דנפקא מגו תלת נקודין סתימין, דאינון שית בנקודא עיקרא דכלא, דאשלים לכל סטר.

אלין נקודין לבושין, דאינון שית, כל חד אפיק תרין, ואיהו עאל באמצעיתא, ואתלבש בתרין נקודין אלין, ואתעבידו לבושין להאי נקודה דנפקו מתמן.

ואף על גב דאמרון דאינון שית, ארבע נקודין מנייהו הוו, דאפיקו כל חד וחד תרין נקודין, לאתפסאה ולאשתכחא בהו, ואתעבידו תמנייא נקודין, דאינון לבושין לד' נקודין. לבושין לאינון עילאין סתימין. עד הכא נקודין דצירא דעלמא עילאה.

כיון דאצטירי נקודין, נפק בוצינא, ועבד משחתא, ומדיד אלה בין נקודא לנקודא. ובין כל נקודא ונקודא אשתכחו, מדידו ומשחתא דבוצינא. באלין נקודין תמנייא אלה עלמין מתפשטין. תמנייא נקודין דאתאחדן בהו אלין משחתי, אקרון תמנייא אלה עלמין גניזין, אשתכחו משחתי באתגלייא, ונקודי דאתפסיין, שיתסר אלה עלמין. ומן שית נקודין לבושין אלין, אשתכחו תרין דאינון באמצעיתא דנקודין, על כל חד אלה עלמין, אשתכחו תמניסר אלה עלמין, דאזיל בהו קודשא בריך הוא בכל יומא. וכל עלמא ועלמא גניזו וסתים מן דא. ועל פלהו פתיב (קהלת ה) פי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם. וכתיב (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך.

זוהר חדש פרשת בהר

רבי שמעון פתח (משלי ח) להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא. מאי אהבי, דא אברהם, דאתמר ביה (ישעיה מא) זרע אברהם אהבי. אמר רבי אלעזר, אבא אבא, והא ישמעאל ובני קטורה מניה קא אתיין.

בההוא שעתא תמה רבי שמעון, אדהכי אתא אליהו. אמר ליה, בוצינא קדישא שרגא עילאה, שפיר קאמר ר' אלעזר, דלית אהבי אלא זרעא דיעקב. דכתיב (מלאכי א) ואהב את יעקב. בדח ר' שמעון ונשקיה לר' אלעזר על רישיה, אמר ליה, בני, (משלי כג) אם חכם לבך ישמח לבי גם אני. קום ברי ויתגלי רזא דהאי קרא, אנדעזע, וקם על רגלוי.

אמר רבי שמעון, להנחיל אהבי י"ש, מאי יש, דא רזא דיובל ושמטה, דלא מסר יתהון קודשא בריך הוא לשאר עמין, אלא לעמא קדישא. ובשעתא דישראל נטרין שתא דשמטה כדקא יאות, נשמתהון דצדיקיא משתעשען בגנתא דעדן, ואתהדרו חדתין. ועלייהו אתמר, (ישעיה מ) וקני ה' יחליפו כח.

ותו, פלהו נשמתי קודשא בריך הוא טביל לון בנהרא דחמשין, דבגנתא דעדן דלעילא, ואתקרי נהר דינור.

וברזא דשמטה ויובל, קבל קודשא בריך הוא צלותא, דשרה רבקה רחל ולאה וזלפה ובלהה. דהא פולהו אתרשימו בה"א ה"א, דהיא שמטה ויובל.

ובגין דחזת רחל דאתרמיז שמטה ויובל בשמא דלאה, והיא לית לה רשימו דה"א, מיד אמרה הנה אמת בלהה דאית בה תרי. סופיה דיוב"ל, ברישא דשמא דלאה, ובסיפא דשמא דרחל.

וכי בכל עת יכיל בר נש למעבד צדקה, אי הכי תריסר שעותי ביממא מאן יכיל. אלא הכי אוליפנא, מאן דעביד צדקה, בכל עת עביד. מאי בכל עת, כמה דאת אמר (ויקרא טז) ואל יבא בכל עת אל הקדש, ואוקמוה.

ולא תימא בכנסת ישראל בלחודי, דאיהי עת רעווא קדישא דצדיק, אלא אפילו בכל עת דלתתא, אסגי צדקה עלייהו, ואתער צדקה בכולהו בעילאי ובתתאי. ובגין כך ישוי בר נש לביה ורעותיה, וידבק ביה בקודשא בריך הוא.

כיון דמטו קמיה דרבי שמעון, סחו ליה עובדא. אמר, ומה דא בלחודי, אלא כל מאן דאחיד באילנא דחיי, ישתיזב בהאי עלמא, ואפילו מן מותא דעלמא משאר בני נשא, כל שכן ממותא אחרא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי שמעון, בכולהו איתער צדקה אילנא דחיי. והאי איהו אתר דמזונא לכולי עלמא. תלמידי חכמים מאי עבידתיהו, דהא אינון בצדקה אחידן, וכל בני עלמא בזכותיהו ניוונין בהו ממש, ואינון לא יכלין לאתון בהו ממש. בגין דאשתדלי באורייתא, ומאן דאשתדל באורייתא, אשתדל באילנא דחיי דכל בני עלמא ניוונין מניה. אשתכח דתלמידי חכמים מתערי מזוני לעלמא ושלמא. אי לכל בני עלמא מתערי מזונא, לון אמאי לא מתערי.

אלא, תלמיד חכם הוא אילנא דחיי ממש, ואילנא דחיי לא מתזן, אלא מן העולם הבא, והעולם הבא לא אשתכח בהאי עלמא. אלא בתר דעאל לההוא עלמא, כדין אתון ביה, ואתנטען שרשוי עליה.

השתא אכלי מאיבא דאילנא דחיי. ומאן איהו, ההוא אתר דאשתכח לגבי מספינא, ואיהו אקרי פרי העץ אשר בתוך הגן. ועל דא אכלי מההוא פרי בהאי עלמא.

ועל דא תנינן, הם ניוונין בזרוע. מאי זרוע. גבורה. ואינון זמינין לעולם הבא. דמזונא דעולם הבא לאו איהי בהאי עלמא, אלא צמצומא זעירא, דחילא דיליה אשתכח במתיקו דאורייתא. ודא טעמי על ההוא איבא דאילנא תתאה, ודא הוא חדותא ומזונא דילהון.

כיון דעברין מהאי עלמא, כמה נחלין עילאין דעה"ב, סחרין לדוכתייהו, וישתדשוין ביה, ויסתלקון לעילא, כדין (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחפה לו. מאן יעשה. דא יובלא, ההוא דאקרי העולם הבא. למחפה לו, ודאי דלא בעיין מזונא בעלמא דא, עד דאתקיננו למזונא דילהון והאי מזונא דילהון בעולם הבא. ועל דא זכאין אינון בכולא, דעלייהו פתיב עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחפה לו.

תא חזי, כיון דבני נשא אשתלימו שייפוי, בההוא זימנא אתתקן כל שייפא כדקא יאות. כגוונא דא, כיון דשכינתא אקדימת לבי כנישתא, בעיין עשרה דישתפחון תמן כחדא, וישתלים מה דישתלים, לבתר דיתתקן פלא. ובמה הוא תיקונא דכלא, כמה דאת אמר, (משלי יד) ברב עם הדרת מלך, ועל דא עמא דאתיא לבתר כן, פלהו תיקונא דגופא.

וכד אתת ואקדימת שכינתא, ובני נשא לא אתיין כחדא כדקא יאות, קודשא בריך הוא קארי, (ישעיה ג) מדוע באתי ואין איש. מאי ואין איש. דלא מתתקני שייפי, ולא אשתלים, אין איש ודאי, ובגין דא ואין איש דייקא.

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

ותא חזי, בשעתא דגופא אשתלים לתתא, קדושה עילאה אתיא, ועאל בהאי גופא, ואתעביד תתאה פגוונא דלעילא ממש. וכדין פלהו בעיין דלא יפתחון פומא במילי דעלמא, בגין דהא קיימי ישראל בשלימו עילאה, ומתקדשי בקדושה עילאה. זכאה חולקיהון.

זוהר חדש פרשת נשא

(במדבר ו) וידבר ה' כו', פה תברכו. תא חזי, פיון דשליח צבור סיים צלותיה, ואתא לברכא ברכתא דכהני, אצטריך ודאי לכוונא ברעותא דלבא, לברכא ליה לעמא קדישא. די בעובדא ובמילולא, קשיר קשורא דייחודא. וישתפח דעל ידיה מתברכין עילאין ותתאין.

וכדין בעי ליה שליח צבור למימר, יברכה ה' כלפי ההיכל. וישמרה, לאסתפלא לסטרא דימינא דיליה, לאמשכא חוטא דחסד על עמא קדישא בקדמיתא. ולבתר יאמר יאר ה', כלפי ההיכל. פניו אליך ויחנה, ויסתפל לסטרא דשמאלא דיליה, לייחדא בימינא. בגין דמקורא דברכתא מסטרא דימינא הוא. וכדין כל סטרא דשמאלא אסתלק, ולא הויא נזקא כלל. וכדין, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום, ודא הוא צלותא שלים.

סדר הלימוד ליום טו תמוז [יום 281 בשנה]

ווי ליה, למאן דאתא למפתי למאריה, בלבא רחיקא, ולא ברעותא שלימתא, כמה דאת אמר, (תהלים עח) ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו ולבם לא נכון עמו. ודא הוא שליחא דציבורא, דיסתפל בקדמיתא בסטרא דשמאלא דיליה, בגין דיתעורר סטרא דדינא בקדמיתא, ועל ידיה הוי פירודא, ולא קישורא.

דיחודא דצלותא וברכתא, תלייא בדיבורא ובמילולא דפומא, וכולא תלייא בעיקרא דעובדא. ומאן דלא ידע עיקרא דעובדא, לאו עבידתיה עבודה. ואי פגים עובדא מילולא, לא אשכח אתר לשריית ביה ברכתא. ולא אוהו צלותיה צלותא. ואתפגים ההוא בר נש לעילא ותתא. ווי לההוא בר נש דפגים צלותיה פולחנא דמאריה. עליה פתיב, (ישעיה א) כי תבאו לראות כו', רמס חצרי לא תוסיפו הביא וגו' לא אוכל און ועצרה.

זוהר חדש פרשת חקת

בהאי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי - [דף 3082]

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(במדבר כא) ויסעו מהר החר דרך ים סוף. הא אתערו חבריאי, דנטלו מלאולפא תלמודא, דאקרי הר החר. אמאי אקרי הר החר, בגין דמתמן נפיק הוראה לעלמא. דכתיב (שמות כד) אשר כתבתי להורתי, ודא איהו תורה שבעל פה.

אבל תא חזי, רזא דחכמתא אית הכא. האי אתרא דאיקרי הר החר, אורחא הוא לימא דסוף, סופא דדרגין, דהות מדברא קדמיהון במדברא, ומאלפא להון אורחין דחיי, בגין דאיהי אורחא, למיעל לעלמא דאתי.

ואינן נטלו מבתרה ומאורחה, ואזלין בתר ארח חויא עקימא, דשליט בארץ אדום, כדין (במדבר כא) ותקצר נפש העם בדך, בגין דטעו מארחא דחיי. כדין, וידבר העם באלהים ובמשה. בכלא איתרעמו, בתורה שבעל פה, ובתורה שבכתב. כי אין לחם, דא תורה שבעל פה. ואין מים, דא תורה שבכתב, והוא לחם הקלקל, דקלילא הוה בעיניהון מלתא דאורייתא דבעל פה.

תא חזי, אהרן ימינא דמלכא, אסתלק, ואסתלקו ו' עננים מנהון, כדין אתחזרו לבתריהון שבע דרגין. כד נטלי מהאי בירא דמיין נבעין, דהוה מנסכא עלייהו לקבלא עול מלכותא דשמיא. דהא בקדמיתא הוה סלקין באינן דרגין מתתא לעילא. לבתר, אתחזרו לאחוריהון, ואתדבקי בחויא עקימא, דשאט בימא, דהא נפקו מרשותא עילאה, באינן ו' דרגין דחבו בהון, ואסתלקו מנהון. כדין הוה ליה רשותא לחויא תתאה לשלטא בהו, ואיהו, (שם יג) עמלק יושב בארץ הנגב. אי לאו דאהדרו בתיובתא, ואתדבקי בקול יעקב, וכדין שליטו בההוא חויא ואתמסר בידייהו.

ולבתר אתהדרו לסורחניהו, וחבו באתרא דתורה ומצות, ואתהדרו לאחור שבע דרגין. כדין איתער חויא עילאה לשלטאה עלייהו, דכתיב, (שם כא) וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים. מאי שרפים. כמה דאת אמר (ישעיה ו) שרפים עומדים ממעל לו. תרי הוו, חד אתחזרו, תנינן פתיב חסר.

וכמה נחשים נפקו מההוא חויא עילאה, ואזדווגו בהו. כדין אהדרו בתיובתא שלימתא, ואתדבקי בסטרא דרחמי, לנחתא רחמי, לבסמא עלמא, ואתעדי חויא, ואתבסמו כלהו עלמין.

תא חזי, כד חבו, פתיב, וידבר העם באלהים ובמשה. כד אהדרו בתיובתא פתיב (במדבר כא) כי דברנו בה' ובה'. אלא בעו לאהדרא מיא ממקורא עילאה לאתרייהו, מתורה שבכתב לתורה שבעל פה, ואתדבקי באתרא עילאה, דביה תלייא כולא לבסמא אתרא, ולאנגדא מיין עילאין לאתרא דשריאי עלייהו, בגין כד פי דברנו בה' ובה'.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, כד בר נש חב באתרא דדינא, כאלו חב באתרא דדינא עילאה. כל שפן הכא, דבכולא חבו, באלהים ובמשה. ומאי טעמא אתא עליהו נחש. בגין דאינון נחישו, ואמרו, אי לא ייתי עליהו דינא, לית לון לאשתדלא באורייתא, ואי אתי נשתדל בה.

עשה לך שרף, כמה דאת אמר (ישעיה ו) שרפים עומדים. בגין דכיון דתבו בתיובתא עילאה, הא אינון בהיכלי, כשרפים עילאין דמשמשים קדמי. ושים אותו על נס, לאגבהא לון לעילא, דינקא לון אתר דמדבחא עילאה בגדפהא לשזבותהון מחויא. כמה דאת אמר, (שמות יז) ויקרא שמו ה' נסי, ועל דא ושים אותו על נס ודאי.

תא חזי, (בראשית כב) והאלהים נסה את אברהם, דארים דגליה על פלא. און הכא ארים דגלא דילהון על פולא. ומאי טעמא עבדיה מנחשת. בגין דנחשת באתרא דחיים תלייא, אתרא דיעקב שרי תמן, בגין כד וחי, וחי ודאי.

ותא חזי, כמה היא עילאה חילא דתיובתא על פלא. בגין דכד בר נש תב קמי מאריה, כדין באר מים חיים אתמלי, ונפקין מבוועוי לכל סטרין, ולכל שבטא ושבטא נגיד ליה בתרי עשר תרעי, לאשקאה חיון ועירן עם רברבן.

ישראל כד תבו בתיובתא, כדין אמרי שירתא. ואינון שבע דרגין דתבו מבתייהון, אהדרו לון בשירתא דילהון, וסליקו בירא עילאה לעילא, דאתפרש חויא מעלמא. הדא הוא דכתיב, (במדבר כא) אז ישיר ישראל וגו', עלי באר ענו לה, דסלקא לעילא לעילא, ואתחברא אימא תתאה בעילאה.

ההא הוא דכתיב, (שם) באר חפרוה שרים, דא אבא ואמא, דאולידו לה. פרוה נדיבי העם, אלין אבהון. מאי פרוה, כמה דאת אמר (הושע ג) ואפרה לי בחמשה עשר כסף. אלין אבהון. וזרעא דישראל דאתחברו בה, בט' בניסן, ואתערא יד רמה דאקרי כסף, ימינא דמלכא עלייהו.

במחוקק במשענותם, על ידא דמשה, דאיהו מחוקק, אתחברא בתרי עשר שבטין, דאינון בנין דילה דשראן סחרנהא. מאי במשענותם, תא חזי, כד ישראל משתדלין באורייתא, דאתיהיבא על ידא דמחוקק, כדין סמכין לה לשכינתא אינון תריסר סמכין דלעילא, ועל דא במשענותם, דאיהי נשענת עלייהו.

ותא חזי, תריסר תרעין אית לה להאי בירא קדישא, קרתא קדישא, דאקרי ירושלים. ומן אינון תרעין נפקין לעלמא תריסר מתנן עילאין: טובה. ושמחה. ברכה. ושלוש. עזרה. כפרה. תורה. חכמה. וחיים. ורצון. ועושר. וכבוד. וכל שבטא ושבטא, יניקו מתנה עילאה ליה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הוא הוא דכתיב, ומדבר מתנה. מאי מדבר. כדבר אחר, (שה"ש ד) ומדברך נאות. מהוא מדבר אתיין לון מתנה עילאה. בהאי זמנא פד אינון לא מתפרשאן מלאסמכא לה.

ועל דא אתערו חבריאי, דכד בר נש נסיב איתתא, אתדבק בשכינתא. דהא עד לא אנסיב, לא שריא עליה. דלית שכינתא שריא על אתרא פגימא. וכד לא שריא עליה, איהי אתמנעו מניה תריסר מתנן עילאין.

ועל דא אתערו חבריאי, כל השרוי בלא אשה, שרוי בלא טובה. כדבר אחר, (בראשית ב) לא טוב היות האדם לבדו. בלא שמחה, דכתיב (דברים יד) ושמחת אתה וביתך. בלא ברכה, דכתיב (יחזקאל מד) להניח ברכה אל ביתך. בלא שלום, כדבר אחר (איוב ה) וידעת כי שלום אהלך. בלא עזרה, דכתיב (בראשית ב) אעשה לך עזר כנגדו. בלא פורה, דכתיב (ויקרא טז) וכפר בעדו ובעד ביתו. בלא תורה, כדבר אחר (איוב ו) האם אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני. בלא חכמה, כדבר אחר (משלי יד) חכמות נשים בנתה ביתה. בלא חיים, כדבר אחר (קהלת ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת. בלא רצון, כדבר אחר (משלי יח) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מה'. בלא עושר, כדבר אחר (שם לא) בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר. בלא כבוד, כדבר אחר (שם יא) אשת חן תתמך כבוד.

בגין דהאי אשת חיל, יראת ה' אקרי. כדבר אחר, (תהלים יט) יראת ה' טהורה. וכד אנסיב בר נש, פלהו תריסר תרעין אתפתחן, לאוספא ברכאן על רישיה. בגין דיתב בסתרא דמטרוניתא, ואשתלים כגוונא דלעילא.

ועל דא, (במדבר כא) ומדבר מתנה, וממתנה נחליא"ל. נחלין דאל נגדין עליה. ומנחליאל במות. מאי במות, אסתלקות, דאסתליק ויתיב ברומי עלמא, ואשתדל במלין עילאין דאורייתא.

ומבמות הגיא, אוקמוה. אבל תא חזי, פד בר נש אתדבק באורייתא, ויתיב ברומי עלמא, איבעי ליה לאשפלא גרמיה, בגין דיצרא בישא קטיגורא דמקטרג עלוי, לא ישלוט עלוי לאסטאה ליה. ועל דא, ומבמות הגיא, איבעי ליה למעבד כגיא בגין דיתפרש מניה ההוא דיתיב בשדה מואב, ודאי, יצרא בישא דאקרי לוט, ושריא במואב, בגין דאתדבקותיה בקדמיתא לאפקא פירא דעובדין בישין בעלמא, במואב הוה, כמה דאת אמר, (בראשית יט) ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב.

ואי בר נש אתפרש מניה, סליק למהוי ראש, ולמשרי בפסגה. מאי פסגה, כדבר אחר (תהלים מח) פסגו ארמנותיה. ונשקפה. דאסתכלותא דלעילא ביה. ו (במדבר כא) על פני הישימון, דא עלמא דאתי, דאקרי ישימון, דאסתכל בה בהאי פסגה, קרתא קדישא ירושלים.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּבַר אַחַר, כַּד יִשְׂרָאֵל אֶהְדְּרוּ בְּתִיבְתָא, וְסִלְקוּ לְבִירָא לְעֵילָא, אֲתִייהִבַת לֹון בְּמִתְנָה. וְכַד תְּבוּ לְאוּרַח בִּישָׂא, כְּדִין וּמִבְּמוֹת הַגִּיא. כְּדְבַר אַחַר (דברים ג) וְנִשְׁבַּב בְּגִיא מוּל בֵּית פְּעוּר. עַל הַהוּא חוּבָה, יִתְבוּ לְתַתָּא בְּגִיא. אֲשֶׁר בְּשִׂדָה מוּאָב, בְּגִין דְּסִטְרָא דְּמוּאָב גְּרִים לֹון.

וּלְבַתֵּר דְּקַבִּילוּ עוֹנְשֵׁיהוּ, סִלְקוּ לְרִישָׂא, וְאַרְיִמוּ דְּגְלִיהוֹן עַל כְּלָא. כְּדְבַר אַחַר (במדבר כה) וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה וְכוּ', שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ. לְאַרְמָא דְּגְלִיהוֹן עַל כְּלָא.

תָּא חֲזִי, הָאִי בִּירָא מְנַחָה אֶקְרִי, כְּדְבַר אַחַר (בראשית מג) וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מְנַחָה. תַּחֲבָרוּן מְנַחָה בְּבַעֲלָה, דְּגֵרְמָתוֹן דִּיסְתִּלֵּק מִינָהּ, כַּד נַחְתוּ כִּי הָהוּא צְדִיק לְמַצְרַיִם.

וְהָא הוּא תוֹרָה שְׁבַעֲלָ פָה, וְאַקְרִי בְּאַר, דְּכְתִיב (דברים א) הוֹאִיל מִשֶּׁה בְּאַר. וְאִיתַּ בְּהָ שֵׁית סְדְרִין. בְּגִין כַּךְ שֵׁית דְּרָגִין יִסְתִּלֵּק, מֵאַן דִּיתְעַסֵּק בְּהָ.

הָהָא הוּא דְּכְתִיב, וּמִמְדַּבֵּר מִתְנָה. מֵאִי מְדַבֵּר, כְּדְבַר אַחַר (שיר השירים ד) וּמִדְּבַרְךָ נִאוּהָ. מִתְנָה, גְּרִים לְצְדִיק, דִּיהִיב לִיהָ מִתְנָה. וּמִמְתְּנָה נַחֲלִיאַל, אֲלִין נַחֲלִין עֵילָאִין, נִצַּח וְהוּד. וּמִנַּחֲלִיאַל בְּמוֹת, דָּא אִסְתִּלְקוּתָא לְאַתְרָא דְּמִלְכָא שְׂאִרִי. וּמִבְּמוֹת הַגִּיא אֲשֶׁר בְּשִׂדָה מוּאָב, דָּא יִצְחָק, דִּיתִיב בְּהָהוּא שְׂדָה. דְּכְתִיב (בראשית כד) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשִׂדָה. וּמִהָהוּא שְׂדָה אִיתְעַר עֲלִיהוֹן דִּינָא, עַד דִּיתְבוּ בְּגִיא. רֹאשׁ הַפְּסָגָה, דָּא אֲבֵרָהם, רִישָׂא דְּעֵלְמָא.

וְתָא חֲזִי, כַּד נַחַת יוֹסֵף לְמַצְרַיִם, חֲזָא יַעֲקֹב בְּחֻכְמָה, וְרִמְזוּ לֹון דִּיחֲתוֹן תַּמָּן לְמִנַּחָה, דִּתְהוּי מְגִינָה עֲלִיהוֹן בְּגִלוּתָא. וּבְהָאִי מְנַחָה, שֵׁית סְטְרִין כְּלִילָן. (בראשית מג) מַעֲט צָרִי וּמַעֲט דְּבִשׁ.

מֵאִי טַעְמָא מַעֲט מַעֲט. תָּא חֲזִי, כַּד בַּר נֶשׁ לֹא אֲתַכְשְׁרוֹן עוֹבְדֵיהוֹן לְעֵילָא, כְּדִין סְטְרָא דִּימִינָא אֲתַרְפִּיא, וְשְׁלִיט שְׁמֵאלָא, וְעַל דָּא מַעֲט צָרִי וּמַעֲט דְּבִשׁ, דָּא תַמָּר, דְּאִסְתִּלֵּק דְּכוּרָא מִן נוֹקְבָא, וְכִדִּין מַעֲט דְּבִשׁ. נִכְאֵת, כְּדְבַר אַחַר (מלכים ב כ) וַיֵּרָאם אֶת כָּל בֵּית נִכְתָה. (בראשית מג) וְלֹט בְּטַנִּים וְשִׁקְדִים, הָא שֵׁיתָא דְּרָגִין הַכָּא, דְּכְלִילָן בְּהָאִי מְנַחָה.

וְעַם כָּל דָּא אָף עַל גַּב דְּנַחְתָּא, מַעֲט צָרִי אֲתִי מִשׁוּם דִּיתְבָּא בְּגִלוּתָא. וְכַד תַּעֲבְדוֹן הָאִי מְנַחָה, כְּדִין (שם) וְאֵל שְׁדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים. אֵל: דָּא אֲבֵרָהם. שְׁדֵי: דָּא יִצְחָק. יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים: דָּא יַעֲקֹב. לְפָנֵי הָאִישׁ: דָּא יוֹסֵף. כָּל אֲלִין דְּרָגִין יִתְחַבְּרוּ. וְאִנִּי כְּאֲשֶׁר שְׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי. שְׁכַלְתִּי בְּמַקְדֵּשׁ רֹאשׁוֹן. שְׁכַלְתִּי בְּמַקְדֵּשׁ שְׁנִי. לֹא אֲשַׁכַּל עוֹד. וְכַל דָּא בְּחוּבָא דִּתְהוּא זַכָּאָה, דְּנַחְתוּ לְמַצְרַיִם.

וְתָא חֲזִי, תַרְיִסֵּר שְׁנִין יִתִּיב הָהוּא צְדִיק בְּבֵית הָאִסוּרִים. בְּגִין כַּךְ תַרְיִסֵּר שְׁבַטִין בְּגִלוּתָא דְּאָדוּם. בְּגִין מֵאָה בְּרַכָּאן דְּמִנְעוּ מִכָּל יוּמָא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וּשְׁתָּא קָדָא לְחוּד יְתִיב בְּבֵית פּוּטִיפֶר. דְּכְתִיב, (בראשית לט) וַיְהִי בְרַפְתִּי ה' בְּכָל אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ בְּבֵית וּבִשְׂדֵה. בְּבֵית, דָּא פְּלָגוֹת שְׁתָּא דְקָרִירוֹ נְחִית לְעֵלְמָא. וּבִשְׂדֵה, דָּא פְּלָגוֹת שְׁתָּא דְבַר נָשׁ יְתִיב בְּעוֹבְדוֹי בְּחֻקְלָא. יִשְׁתְּאֲרוּ י"ב שְׁנִין דִּיתִיב בְּהֵוּא בּוּר. כְּדִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַעַר עֲלֵיהוֹן בּוּר דְּהֵוּא נְחֻשׁ, גְּלוּתָא דְעֵשׂוֹ. וְעַל דָּא וְהוּרִידוֹ לְאִישׁ מְנַחָה, וּבְסוּף גְּלוּתָא, בְּגִין דְּאִינוּן יְהִיבוּ מְנַחָה, אֲתַקִּיִּים בְּהוּ (ישעיה 10) וְהִבִּיאוּ אֶת כָּל אַחֲיָכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מְנַחָה לֵה.

וְתָא חֲזִי, הָאִי מְנַחָה אַרְעָא קְדִישָׁא אֲתַקְרִיָא, וְאֲשְׁתַּבְּחָא בְּשַׁבְעָה פִּירִין עֵילְאִין דְּאִית בָּהּ, כַּד אִיהִי בְּאֲתַחְבְּרוּתָא לְעֵילְאָה. וְעַל דָּא פְּקִיד לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כַּד יִיעֲלוֹן לְאַרְעָא קְדִישָׁא, דִּיתַחְבְּרוֹן אֲתַתָּא בְּבַעֲלָהּ.

הָהָא הוּא דְכְתִיב, (דברים כו) וּלְקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרִי הָאֲדָמָה. אָדָם, דָּא יַעֲקֹב, כַּד אֲתַחְבַּר בֵּיהּ אִימָא עֵילְאָה, דְּאֲתַקְרִיָּא ה', וְאֲעֻטְרַת לֵיהּ, כְּדִין יְהִיב פְּרִי הָהוּא אֵילְנָא רַבְרָבָא, וְאִיקְרִי בְּשְׁלִימוֹ אֲדָמָה.

וְשִׁמְתָּ בְטָנָא, דָּא מְטְרוֹנִיתָא, דְּאֲתִי לָהּ נְהִירוֹ מִנִּיהּ, וְשׁוּי בָּהּ נְהִירוֹ עֵילְאָה דְּאֲתִי לֵיהּ מֵרֵאשִׁית. וְכַדִּין, וְהִלְכַת אֶל הַמָּקוֹם. וּמֵאֵן הוּא פְּרִי דְאָדָם דְּעֵילְאָה, דָּא יוֹסֵף, דְּאִיקְרִי צְדִיק, פְּרִי מֵהֵוּא עֵץ חַיִּים. וְהֵוּא פְּרִי תַחְבַּר בְּטָנָא. וְאִי לָא תִיזַל עִם הָאִי פְּרִי, אֲסַתְמַר מְלִמְיֹזֶל לְהֵוּא אֲתַרָּא, דְּלָא תוֹקִיד לָךְ בְּשִׁלְהוּבָהּ.

כַּךְ אָמַר יַעֲקֹב לְבָנוֹי, אֲסַתְמַרוּ מְלִמְיַחַת לְמַצְרַיִם, אִי לָא תַחְתּוֹן לְאִישׁ הָהוּא מְנַחָה. וְכַד תַּחְתּוֹן, תַּתְּפִיִּסוֹן כַּחְדָּא, וְכָל עֵלְמָא בְּחַדוּהּ.

וְתָא חֲזִי, מַה כְּתִיב, וַיְכִינּוּ אֶת הַמְּנַחָה עַד בֹּא יוֹסֵף. דְּהָאִי מְנַחָה אֲתַתְּקַנַּת בְּתַרְיִסָר סְמִכִין דִּילָהּ, עַד דְּאֲתָא בְּעֵלְהּ לְאֲתַחְבְּרָא בָּהּ בְּצַהֲרִיִּים. וּבְהֵוּא זְמַנָּא אִינוּן יִכְלוֹן לְחַמָּא תַמּוֹן, וְסַמָּא דְחַיִּי אֲתַעַר עֲלֵיהוּ.

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים י) קוֹמָה ה' אֵל נִשְׂא יְדָךְ. לְאַגְבְּרָא יְמִינָא עַל כָּלָא. כְּדָבַר אַחֲרָ, (שמות ו) נִשְׂאֲתִי אֶת יָדַי. וְדָא יְמִינָא עֵילְאָה, דְּאִיקְרִי אֵל, דְּאֲרִימַת דְּגֵלָא לְעֵילְאָה. וְעַל דָּא, (דברים כו) וּבָאתָ אֶל הַפֶּה, וְדָא סְטְרָא דִּימִינָא, דְּאֲתַעַר בְּעֵלְמָא, וְהוּא יְקַבֵּל מִינָךְ הָהוּא מְנַחָה, וְיִקְבֵּל לָהּ בְּיְמִינָא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (דברי הימים א כט) לָךְ ה' הִגְדִּלָהּ וְהִגְבוּרָהּ. מַה טַּעַם, מִשּׁוּם דְּכְתִיב כִּי כָל בְּשָׂמִים. וְאֲתַחְבַּר בְּאַרְץ הָאִי רֵאשִׁית פְּרִי, וְכָל כְּתָרִין.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קלד) שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ, קַבִּילוּ לְהֵוּא מְנַחָה דְּאִיקְרִי יְדָכֶם דִּימִינָא, וְתִשְׂאוּ יָתָה לְאֲתַרָּא דְּאִיקְרִי קֹדֶשׁ, דְּהֵיִינוּ שֶׁבַת, תִּשְׂאוּ יָתָה לֵיהּ. וְכַדִּין וּבְרָכוּ אֶת ה', וְאִיהִי אֲתַבְּרַכַת מְכָלָא, עַל יְדוּי דְּכַתְּנָא דְּאֲתַלְבֵּשׁ בְּבַד, דְּאִיהוּ עֲנָפָא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דאילנא עילא, דאקרי חכמה עילאה דאתלבשת ביה. ומההוא ענפא, נפקין כל ברכאן בעלמא.

וחושבנא דהאי כהן שבעין וחמש. שבעין ותריין, לקביל ע”ב סטריין, רשימין בסטרא דחסד. ותלתא דאישתארו, לקביל תלתא דרגין עילאין, דאתלבש בהון. ולא בעי כהנא למיפסק, בין ההוא לבוש עילאה דאתלבש ביה, דלא לאחזאה פרודא באתרא עילאה. וכדין אתברכו עילאין ותתאין על ידיה.

ותא חזי, אלמלא ההוא מנחה דנחתא עמהון, ובעיא עליהון רחמין, לא נפקי מתמן. הדא הוא דכתיב, (שמות ב) ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה. האלהים: דא אימא עילאה. מן העבודה: דא מנחה, דאיהי עבודה ואיהי מצלאה על בנהא, כדבר אחר (תהלים קט) ואני תפלה. ואקרי עבודה, בגין דהיא גן עדן, ואצטריך למפלחה.

ואיהי קיומא דעלמא. ועל דא איתערו חברייא, על תלת מלין עלמא מתקיים, על התורה, דא יעקב. על העבודה, דא תורה שבעל פה. ועל גמילות חסדים, דא אברהם. דבר אחר, עבודה, דא יצחק, וכולא חד.

וכד איתער האי כהן, להאי עבודה, כדין נחית לחם מן השמים להאי ארץ, וזן ליתבהא. ומאי לחם. דא לחם, דאסתלק לעילא, ומזוני במזלא תליין. ומתמן נחית בשבת מזוני. כיון דאיהי קיומא דלעילא. בגין דהוא עלמא דאתי, ועלמא דאתי אפיק נהירו לעילא.

ועל דא, (שמות טז) היום לא תמצאוהו בשדה, בגין דהאי יומא, קבילת האי שדה, שקיו לגרמה. אבל לעלמא דאתי, תשכחון ההוא יומא טבא, דא הוא שדה, דנהיר בנהירו דשמשא.

ותא חזי, האי שבת כ”ל איקרי. בגין דחמשין תרעין ביה אתפתחין ואיתער. וכד האי כל אתער לכלה, כדין אימא עילאה אלבישת ליה גבורן עילאין, ואיתערו רחמין בעלמין, ותיקונא עילאה אתתקון.

והוא, ההוא אפריון. ועל דא כתיב (שה”ש ג) אפריון עשה לו המלך שלמה. דא תיקונין דעלמא. עמודיו עשה כסף, דא אברהם. רפידתו זהב, דא יצחק. מרפבו ארגמן, דא יעקב, כליל תריין סטריין. דרכיב על פורסייא, דאקרי אהבה זוטא.

דבר אחר, תוכו רצוף אהבה, דא אהבה רבה, דאיהי פנימאה. מבנות ירושלים, כד אתקינו להאי מנחה, דאנהיר לה שמשא.

ועל דא (בראשית מג) ויכינו את המנחה, כדין וישא משאת, פליג לון חולקיהון. ומאן אתר יחיב לון, מאת פניו, דא האי פורסייא, דמזונא דכולא ביה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(שם) ותרב משאת בנימין, מאי טעמא, בגין דשכינתא בחולקיה. ממשאת כלם חמש ידות, תא חזי, האי ה' בתראה, אקרי פלה, כד אתחבר פ"ל עמה, לא אתיישבו אלא בחולקא דבנימין. ועל דא חמש ידות קביל, כד קביל האי ה' דאקרי מנחה בחולקיה. וכל חמשין ברכאן, דאתיין מכ"ל להאי פל"ה, קביל בנימין. מאי טעמא, בגין דאיהו זעירא דכלהו.

משאת פלהו שבטין עשרה, משאת בנימין, אתרבי, ה' זמנין עשרה. הא חמשין. וכולא בגין האי ה' דשריא בחולקיה. מאי טעמא, בגין דאיהי זעירא, ואיהו זעיר, אתרעיאת ביה, לשואה מדורה עמיה.

ועל דא פתיב, (שה"ש א) הביאני המלך חדריו, דא בנימין, דאעיל ליה יוסף באידריה. נגילה ונשמחה, אגילה מבעי ליה, מאי נגילה. דכלהו אעיל לון בגיניה דבנימין. בך, מאי בך. דא פללא דאורייתא, דאתקיים כד נטיר אות ברית קדש. נזכירה דודיך מיין, דכתיב וישתו וישכרו עמו.

ועל דא פתיב, משכני אחריך נרוצה, דמשיך לון לאחוי תמן. כדבר אחר, (הושע יא) בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה, דא אהבה דנחתא עמהון לדיירא תמן, וחדו תמן במלפא עילאה, דאתחבר עם יוסף תמן, בגין דנטר ברית קדש דאתיהיב לתמניא יומין.

ועל דא פתיב, (שה"ש א) מישרים אהבוך. מאי מישרים, כדבר אחר (תהלים צט) אתה כוננת מישרים. ומאן אינון, כדבר אחר, (שם) משפט וצדקה. אלין איקרון מישרים ודאי. כדבר אחר, (דברים לב) צדיק וישר הוא. ואתפליל דכורא עם נוקבא, משפט אתפליל בצדק, וצדקה איתערת בעלמין פלהו. ועל דא מישרים אהבוך ודאי.

(בראשית לז) וישראל אהב את יוסף מפל בניו. ישראל מבעי ליה, מאי וישראל. לאכללא עמיה שכינתא, דרחימא ליה ליוסף. כגוונא דא תנינן וה', הוא ובית דינו. וכלהו שבטין אודו ליה, על דאתרחים מאבא ואימא. וברכו ליה ברפת עלמין פלהו, לאתיישבא בדוכתיה כדקא חזי.

ומנא לן דאפילו אחוי רחימו ליה. דכתיב (שיר השירים א) על פן עלמות אהבוך. מאי עלמות כדבר אחר (מלכים א ז) עמד על שני עשר בקר. ואינון בעלמא דנוקבא, ואינון איקרון עלמות.

בתר דאסתליק יוסף לעילא, מה פתיב, (שה"ש א) שחורה אני ונאווה, בגין דאתתקיף גלותא עליהו. ועם כל דא ונאווה, דלא אתערבי בהו. פאהלי קדר,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אתקדרית בינייהו, דגזרו עלי כמה גזרין בישין, ועם כל דא אנא איהי פיריעות
שלמה, בעובדין טבין. בגין דשבטי יה עאלו, ושבטי יה נפקו.

(שם) אל תראני שאני שחרחורת, בגין דשמשא אסתליק. וכל דא בני אמי גרמו.
מאן בני אמי. דא בנוי דיעקב, דזבינו ליוסף הכא. ואינון גרמו לי ולשכינתא
דאתגלייא עמי הכא.

על דא אמר (שמות ב) ויאנחו בני ישראל. כד חמו פולחנא קשיא, עד דהוה דכיר
להון קיימא עילאה ואתערת ברחמין על בנהא, אימא עילאה. הדיא הוא דכתיב,
(שם) ותעל שועתם אל האלהים, דא אימא עילאה, דכל חירו בידהא, ופתחה לון
פתחין עילאין, חמשין תרעין, ואפיקת לון מתמן. ואתמלייא אימא תתאה רחמין
עלייהו. ומשה נפק לעלמא, ממנא ואב למרעי לישראל באורייתא.

תא חזי, דוד רמו ליה להאי תושבחתא דשיר השירים קודש קודש קודש קודש קודש קודש
דבני קרח, אלא דלא מטא זמנא דיתאמר. בגין כך פתיב, (תהלים מה) למנצח על
שושנים לבני קרח משפיל שיר ידידת. על שושנים, אלין נשיקות פיהו, דאיקרונ
שפתותיו שושנים.

דבר אחר, שושנים, אלין שית שנין, דאתחברון בהאי שושנה סומקא, דאיהי
שביעאה דכלא. משפיל, דא נגידו דעתיקא קדישא, דנגיד לון בהאי שעתא,
דיתבי יחד ולא מתפרשין. בגין אינון נשיקין בדביקותא דרוחא, ולא מתפרשין.

שיר ידידות, רמו להאי שירתא, דאקרי שיר כפול. הכא שיר השירים, והכא שיר
ידידות, וכולא חד. קודשא בריך הוא וכנסת ישראל, איקרונ דודים. הדיא הוא
דכתיב, (שה"ש ה) שתו ושכרו דודים. בגין כך שיר ידידות, דאינון דודים, דא
משבחא לדא, ודא משבחא לדא. וכמא דהתם, כנסת ישראל שריאת בתושבחתא,
דחכי אתחזי, דכתיב ישקני. אוף הכא, היא שריאת לשבחא למלכא.

(תהלים מה) רחש לבי דבר טוב. רחש לבי, דא חייתא, דרחיש בליליא, דאקרי
לבי. דבר טוב, דסליקת ברעותה דיתחבר מלכא עמה, דאקרי טוב.

דבר אחר, בגין דלא אתייהיב ליה רשו לגלאה, אמר רחש בגין דמרחשא ליה
האי מלה בלביה, ואפילו בשפוותיה לא אתייהיב ליה רשו לרחשא, אלא בלביה.

דבר אחר, מאי טעמא רחש לבי. בגין דדבור בלא קול, לא יכיל למללא. והאי
לב"י דאקרי דבור, עד השתא לא אשתלימת, עד דאתא שלמה מלכא, ובנא לה
ביתא, ואשתלימת סיהרא ברבו יתיר על כולא. בגין דקול אתחבר עמה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וְהָיָא שְׁעָתָא, אֲתִיְהִיב רְשׁוֹ לְמַלְלָא, דְּהָא אֲשַׁתְּלִימַת בְּקָלָא. וְיִתְבָּא בְּשְׁלִימוֹ עִם מְלָכָא. בְּגִין דְּאִפִּיקַת בְּרָא חֲפִימָא לְעֵלְמָא, וְאֲתִקְנִית בֵּיתָא לְמְלָכָא. כְּדִין מְלָכָא שׁוֹי מְדוּרִיהָ עִמָּה, וְשָׂרְאֵת לְמַלְלָא, וְאִמְרַת יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהּ.

אָבַל הַשְּׁתָּא בְּיוֹמֵי דְדוּד, עַד כְּדִין לֹא יִתְבָּא בְּאֲשַׁתְּלִמוּתָא, בְּגִין כֶּף רַחֲשׁ לְבִי וְדָאֵי הֵהוּא דְבַר טוֹב. הַשְּׁתָּא טוֹב, וְלֹא טוֹבִים. פִּינָן דְּאֲתַחְבַּר קוּל עִמָּה, כְּדִין טוֹבִים וְדָאֵי בְּכוּלָּא. צְדִיק טוֹב אֶקְרִי, דְּכְתִיב, (ישעיה ג) אִמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב. אוּף אִיהִי אֲתִקְרִיאַת טוֹבָה, (קהלת ז) טוֹבָה חֲכָמָה. וְכַד אִיתְקְרִיבוּ אֲתַחְבַּרוּ כְּחֵדָא בְּאִינוּן נְשִׁיקוֹן, כְּדִין (שה"ש א) כִּי טוֹבִים דוּדִיק מִיֵּן, אִינוּן דוּדִים תְּרוּוּיְהוּ כְּחֵדָא.

הַכָּא דוּדִים, וְהַכָּא יְדִידוֹת. וְאִימַת אִינוּן טוֹבִים. מִיֵּן. כַּד אֲשַׁתְּקִינן מִנְיָה דְּהֵהוּא יֵין דְּמִנְטְרָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שם ה) שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דוּדִים. דְּהָא נְטִיעֵן שְׁקִיו בְּעֵינָן מִנְהֵרָא עֲמִיקָא, אִימָא עֵילָאָה, דְּאִיהִי אֲשַׁקִּיאַת לוֹן בְּקַדְמִיתָא מִהֵהוּא יֵין.

הֵהָא הוּא דְּכְתִיב, (שם ב) שְׂמָאלוּ תַחַת לְרֵאשִׁי, וְלְבַתֵּר לְרֵיחַ שְׂמִנְיָךְ טוֹבִים, הַדָּא הוּא דְּכְתִיב וַיִּמְנוּ תַחֲבַקְנִי. וְדָא הוּא מְשַׁחַא טְבָא, דְּנִגִיד לִיָּה מְאִימָא.

הֵהָא הוּא דְּכְתִיב, (תהלים קלג) כְּשִׁמֵּן הַטוֹב עַל הָרֵאשִׁי יוֹרֵד עַל הַזֶּקֶן וְזָקֵן אַחֲרָיו. דָּא כְּהֵנָּא רַבָּא לְעֵילָא, יִמְיָנָא דְּמְלָכָא, כְּהֵן לְעוֹלָם. וְכַד מְטָא הֵהוּא מְשַׁחַא אֶל דִּיקְנִיָּה דְּאֲחֵרוֹן, כְּדִין שְׂמִנְיָךְ וְדָאֵי אִיקְרוּן, מִסְטְרָא דְּאִימָא וּמִסְטְרָא דְּאֲבְרָהָם, וְכַדִּין שְׂמִנְיָךְ טוֹבִים.

מְאִי טְעָמָא נִגִיד הֵהוּא מְשַׁחַא טְבָא לְאֲבְרָהָם. מְשׁוּם דְּפִשִׁיט יִמְיָנָא, לְאֲנַהֲרָא לְסִיְהֵרָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שם) הִנֵּה מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שְׁבַת אָחִים גַּם יָחַד. מֵה טוֹב, דָּא נְהוּרָא קְדָמָאָה. דְּכְתִיב (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. וּמֵה נְעִים, דָּא נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל. יוֹמָא רְבִיעָאָה, סִיְהֵרָא.

וְתָא חֲזִי, כְּמָה דְּנְהוּרָא דְּאֲתַבְרִי בְּיוֹמָא קְדָמָאָה, יְהִיב שְׁלִימוֹ, וְנִגִיד מִנְיָה נְהִירוֹ, לְנְהוּרָא דְּהָאֵי עֵלְמָא אֲתַנְהִיג בֵּיהּ. אוּף אֲבְרָהָם, נְהוּרָא קְדָמָאָה, יְהִיב נְהִירוֹ לְהָאֵי בְּרֵתָא דְּמְלָכָא, יוֹמָא רְבִיעָאָה, דְּעַל יְדָה אֲתַנְהִיג הָאֵי עֵלְמָא. וְעַל דָּא חוּט שֶׁל חֶסֶד מְשׁוּךְ עֲלֵיהּ, לְאֲנַהֲרָא מִן נְהוּרִיָּה. וְכַד אֲתַחְבַּרַת עִמָּה וְיִתְבָּא לְיִמְיָנָא, אֲתַגְדַּל אִיהוּ בְּכוּלָּא.

וְתָא חֲזִי, אֲבְרָהָם כַּד אֲתָא לְעֵלְמָא, מֵה כְּתִיב בֵּיהּ, (בראשית יב) וַאֲגַדְלָה שְׁמִיךָ. מְאִי הִיא, דְּאוּסִיף בֵּיהּ ה"א. וְהָאֵי אֲתַרָּא, בֵּיהּ אֲתַגְדַּל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַדָּא הוּא דְּכְתִיב, (תהלים מח) גְּדוֹל ה' וּמְהַלֵּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ. כַּד הָאֵי קִרְתָּא קְדִישָׁא, דְּאֶקְרִי ה' תַּתָּאָה, אֲהַבָּה זוּטָא אֲתַדְבַּקַת בֵּיהּ, וְשָׂרִי בְּגוּוָה, שְׁמִיָּה יִתְגַּדַּל עַל כּוּלָּא.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

ותא חזי, כתיב (שם קמה) צדיק ה' בכל דרכיו. בגין דבהאי דרגא יחיב בים דרף. וחסיד בכל מעשיו, בההוא דרגא, ימינא דמלפא אתעביד בעלמא. ועל דא, אברהם בהאי ימינא, עביד ליה בריה חדשה, ואתחדש מזלא דיליה לאולדא, ואתגדל על כולא. ועל דא, (בראשית כד) וי"י ברח את אברהם בפ"ל בהאי בפ"ל, ברתא דמלפא דאתייהבת ליה.

ומאי ברכתא. משחא טבא דנחית על ראשיה. הדא הוא דכתיב, (תהלים קלג) מה טוב ומה נעים. ודאי. כשמון הטוב, שמון שרייא ביה ברכתא, דאתרא גרים. ועל דא, וה' ברח את אדוני מאד, ויגדל כמא דכתיב, (בראשית כד) ואגדלה. שמך, כמא דכתיב, (שה"ש א) שמן תורק שמך.

תא חזי, כד קודשא בריך הוא זמין לארמא ימיניה על כולא, ביומי דמשיחא, בהאי משחא טבא. מאי כתיב. (עמוס ט) ביום ההוא אקים את ספת דוד הנופלת. האי יום ההוא לא ידענא מאן הוא. אלא דא יומא קדמאה, ימינא דאברהם, דזמין לאתערא לאקמא לה מעפרא.

ועל דא ביום ההוא, יומא קדמאה דכלא. נאום ה', דא אברהם, דאתמר עלוי נאום ה' מקמי כולא. דכתיב, (בראשית כב) בי נשבעתי נאם ה'. והכא אתרמיז שמא דעתיקא, דאומי ביה זעיר אנפין לאברהם. ועל דא ההוא יומא, לא יום ולא לילה אקרי, דבעתיקא תליא, דבעי לאוקיר דיקניה. בההוא יומא אקים את ספת דוד הנופלת.

סדר הלימוד ליום טז תמוז [יום 282 בשנה]

משה, חמא כל אינון עקתין דזמינין למיתי לעלמא, כד האי ספה נופלת. דכתיב, (ויקרא כו) והפיתי אתכם גם אני, אף אנא עמכון בגלותא. וכד אשתלימו אינון חובין מאי כתיב, (שם) ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר. סמך ארעא קדישא, סופת דוד, לאברהם, לאקמא לה בימינא, ותיתיב בשלימו.

מאן בריתי. דא אברהם. דכתיב, (בראשית יז) הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים. וכד האי ברית דאיהי ה' עמך, תשתלים בכולא. ועל דא איתערו חברייא, מאן דקרי ליה אברם, פגים אתרא דאקרי עשה ולא תעשה. בגין דבהאי ה', אשתלים במהימנותא.

וכד תסתליק ה' בימינא דאימא, ברתא תקבל מאימא עילאה, ההוא טובה דלא אתפסק לעלמין, וכדין עבדת נוקמין לשאר עמין. ועל דא כתיב, (דניאל ב) די מטורא אתגזרת אבן די לא בידין. מטורא: דא אברהם, טורא עילאה. אתגזרת אבן.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דא איהו אבן אחת, דעלה ז' עינין. ועבדת דינין בכלהו דהדיקו בנהא בין רגלין, הדיקת לון בכולא. וכתיב (שם) הות לטור רב ומלאת כל ארעא, בגין דאתדבקת בימינא, אור הלבנה כאור החמה.

ותא חזי, בקדמיתא כד אתא אברהם לעלמא, אתנהירת סיהרא. ושראת לאנהרא, עד דאשתלימת בדרגהא, ביומוי דשלמה, דאתגדל על כלא. דכתיב, (מלכים א א) ויגדל את כסאו מכסאך. ועל דא, (הושע ג) ואכרה לי בחמשה עשר כסה, אינון ט"ו זפאין עד שלמה. ועל דא על ידו אתייהיבת האי תושבחתא עילאה, בגין דיתגדל בה. אבל דוד בלחישו אתאמר, ולא אתייהיב ליה רשו לגלאה.

(תהלים מה) אומר אני מעשי למלך, לאתערא מלך עילאה. ומאי אינון מעשי, מאן דלא תלי ביה עובדא מאי עבדי, דהא מעשה לעילא תלי. אלא, מאי מעשי אלין אינון (שם) לשוני עט סופר מהיר. בגין דשבחת בפלגו ליליא למלכא עילאה. שיר ידירות, כדבר אחר שיר השירים, דשבחא מטרוניתא למלכא, אוף הכא מטרוניתא שבחת ליה.

(שם) יפיפית מבני אדם, הא אוקמוה חברייא באברהם. גתיפית בעליונים, פ (בראשית טו) אנכי מגן לך. גתיפית בתחתונים, (שם כג) נשיא אלהים אתה. לכך יפיפית,

תרין תושבחון כלין. הוצק חן בשפתותיה, (שם יח) הנה נא הואלתי. על פן ברכך, (שם כד) וה' ברך את אברהם בכל.

אבל תא חזי, האי קרא, רזא עילאה אית ביה. לקביל מלכא עילאה, אמרית ליה יפיפית לעילא במשריין עילאין, דאינון משבחון קמך. ולתתא, באינון זכאי קשוט, דקיימין בפלגות ליליא. הוצק חן בשפתותיה, בשעתא דאת קרי ומקיש לתרע היכלי, פתחי לי אחותי. על פן ברכך אלהים. אימא עילאה אעטרא לך בעטרין עילאין. לעולם, בגין ההוא עולם בתראה, ובגינה קאמר, דאיהו אנהיר לה.

דבר אחר. לעולם, דא ימינא לעילא. דכתיב, (תהלים קי) אתה כהן לעולם. וכל ברכאן ומשחא טבא שריין ביה, ואוקימנא ליה. ועל דא כתיב על פן, כד האי פן אתחברת לעילא. אבל בזימנא דאתרחקא מניה האי עולם, מאי כתיב (ירמיה כה) שאג ישאג על גוהו, דא מטרוניתא, בגין דאתמנעו מניה ברכאן, דלא שריין ביה, אלא כד האי גוהו אתחברת ביה. והאי הוא דכתיב שאג ישאג על גוהו. לקביל דא כתיב, (שה"ש א) פי טובים דודיך מיין לריח שמניך טובים, מאי טעמא, בגין דברכך אלהים לעולם.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

משכני אחריו גרוצה, לקבל דא כתיב, (תהלים מה) חגור חרבך על ירך גבור. דא (ישעיה לר) חרב לה מלאה דם. לאתפרעא מחייביא, דגרמין לה פרוינא מלעילא. קרביית יתה לגבך לרחמא עלמא, ותתבסמון כחדא.

וכד אתקריבת ביה, אתלבש בהוד והדר. הדא הוא דכתיב, (תהלים קד) הוד והדר לבשת. ומאי טעמא, בגין דההיא שעתא אתגדל בגין דאתחבר בעיר אלהינו. ועל דא כתיב, (שם) גדלת מאד הוד והדר לבשת. באינון לבושין דיקר, דפרשת עליה אימא עילאה. בגין כך (בראשית לו) הדר ושם עירו פְּעו, אימתי, כד אתחברת ביה מהיטבאל בת מטריד. ועל דא הודך והדרך ודאי. כגוונא דא, (שה"ש א) נגילה ונשמחה כך נופרה דודיך מנין, נגידו דאימא, דאשקי לך ולכלא. ודא הוי הודך והדרך ודאי.

וההך צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק, לקביל דא, שחורה אני ונאווה. בקדמינא כד אתקריאת חרב למידן עלמא, איתקרי שחורה ודאי. והשתא כד אתקריבת לעילא בענוה, אתקרי נאווה. נאווה ודאי בכלא. בנות ירושלים, אינון תריסר חיון עילאין רברבן דאקרון הכי, וכלהו בשלימו. על דהוו השתא בגלותא כאהלי קדר, אתהדרו אינון השתא פיריעות שלמה ודאי.

ותא חזי, פיון דההיא חרבא אסתחרת מדין דהוה בה, דאכשרו בני עלמא עובדיהו. אתעבידת דבר, דבר אמת, ואתחברת באמת. ואמת בענוה. וכדין צדק בכלא וכולא חד.

סופא ברישא דבר אמת. אמת ברישא, דכתיב (תהלים קיט) ראש דברך אמת. רישא דההוא דאקרי דברך, סיפא דדרגין, אמת אקרי. רישא בסופא, ענוה צדק בלא פירוודא, אתפלילו ואתחברו בכלא. ענוה רישא, צדק סופא, (משלי כב) עקב ענוה יראת ה'.

ותורף גוראות ימינה, דא יעקב, דנטיל תרין חולקין בגין דאתדבק בימינא לעלמין, דכתיב (בראשית ל) מחשף הלבן אשר על המקלות.

ובההיא שעתא, כולא אתהדר פיריעות שלמה. בגין דסטרא דימינא איתער בעלמא, וידא ימינא פשוטה לקבל לדתייבין בתיובתא. דהא עד השתא אתקדרו בחובייהו כאהלי קדר, והשתא דהדרין בתיובתא אינון פיריעות שלמה, בגין דאברהם איתער בעלמא, ימינא דמלכא.

חציף שנונים, אוקמוה על אברהם, כד רדף בתר כל אינון מלכין בליליא, כד אתפלגו רחמין מדינא, וקטל אינון מלכין. הדא הוא דכתיב, (ישעיה מא) פקש נדף קשתו ירדפם יעבור שלום. ונפלו פלהו בידיה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אבל תא חזי, רזא דמלה. חציף שנונים, אלין חצים ואבני בליסטראות. דדנת עלמין, באינן מאני קרבא, דמלכא דאפקיד בינא דמטרוניתא. ואינן חצים דקודשא בריך הוא, שנונים ודאי בכולא, מסטרא דיומא תניינא, סטרא דיצחק, בגין דמניה נפק דינא לחייביא למידן יתהון.

ועל דא עמים תחתיה יפלו בל"ב. ומאן הוא דרגא דאפיל לון, דרגא דאקרי ל"ב, דאתמנא על עובדין דעלמא, ודנת לון על דאינן אויבי המלך.

לקביל דא אל תראוני שאני שחרחורת. מאי טעמא, בגין דאתלבשנא בדינא למידן עלמא. ואמרת לבנהא דקריבין לה גו ביתא, אל תראוני. ודאי, אי אשתדלתון באורייתא דיתבית לכון, לא תדחלון. ואי לא תשתדלתון, תגרמון לי, דבני אמי נחרו בי, למיטר לאומין דעלמא בגיניכון דתתבדרון תמן. ועל דא איתערו, אי דינא איתגזר על ישראל, קודשא בריך הוא נחית ליה על שאר אומין, כד הדרן ישראל בתיובתא. ואי לא הדרן, נחתין בין שאר אומין, ואכלין לון גרמא ובשרא.

דבר אחר, בלב אויבי המלך, דא אברהם, דאתמנא מלכא על עלמא, וכל אומין אסתפמו עלוי למהוי מלכא עליהון, בעמק שוה. וכל שנאווי ליליא קטילת לון.

דבר אחר חציף שנונים, דאינן זמינן למיעבד דינא. עמים תחתיה יפלו, אלין דאתו מסטרא דשאר עמין, תחתיה יפלו, סטרא דנחש, כד הוא שלהובא דסטרא דצפון איתער עליה, איהו נפיל בעמק ימא עילאה, ואתבר חיליה. וכד חיליה אתבר, חילא דשאר עמין אתבר, בגין דאינן אויבי המלך. מאי מלך, דא ישראל, מלכא בכולא.

(תהלים מה) כסאך אלהים עולם ועד, עלה קאמר הכי, פאתתא דאיתערא לבעלה, ואמרת אינתתך בעיאי לאתחברא בך, דהא אינן חייבין דאפרידו זווגא דילן, אתאבידו מעלמא, ועבדת בהו דינא. והשתא בעינא, דיתחבר עולם בתראה, באתרא דאיקרי ועד. בגין דשבט מישור שבט מלכותך, דההוא דינא דעבדת כסאך בחייבי עלמא, דינא דקשוט הוא, דנפיק מאתרא דאקרי ישר. כדבר אחר, (דברים לב) צדיק וישר הוא. וכורסייא אקרי ישר, ועל דא דנפיק מיניה שבט מישור איקרי.

דבר אחר שבט מישור, דא מלכא משיחא, דאיקרי שבט לאוכחא חייבי עלמא. הדא הוא דכתיב, (בראשית מט) לא יסור שבט מיהודה וכתיב (במדבר כד) וקם שבט מישורא. מישור, (ישעיה יא) והוכיח במישור לענוי ארץ. שבט מלכותך, על דא כתיב, וקם שבט מישורא לאתערא בעלמא. מאי טעמא, דהא אפיקת לך ברא טבא חפימא לעלמא. והאי שבחא משבחת מטרוניתא למלכא לארמא רישא דישראל על כולא. לא יסור שבט, בגין דכתיב (תהלים פט) כסאו כשמש נגדי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אהבת צדק, בגין דהאי צדק, אהבה דיך, היא אהבה זוטא. דבאתחברותה לעילא איתעבידא רברבא. ואוף איהו נמי באתחברותיה עמה, איהו גדול. הדא הוא דכתיב, (שם מח) גדול ה' ומהלל מאד בעיר אלהינו. ועל דא משכא ליה מטרוניתא, במלין אלין דרחימו.

לקבל דא, (שה"ש א) הגידה לי שאהבה נפשי. אנת, דכל רחימו דנפשאי בך, אי לא תתחבר בי, איכה תרעה עלמא, איך תזון נפשך מעומקא עילאה, לך, ולאחריני, דהא ברכאן דלעילא לא שריין, אלא באתרא דדכר ונוקבא.

שלמה אהיה כעטיה. איכדין אהא בכסיפא, כד תבעין מיני מזונא בני אבהן, דאינון עדרי חבריה, עדר ה' ממש. בגין כך אהבת צדק, דא כורסייא דילך. ותשנא רשע, דא סטרא דשפחה, דכל מילהא בחיובא, וקימא לחיובא על עלמא.

דבר אחר, אף על גב דכלא חד, אהבת צדק, אלין ישראל דאחידן בהאי צדק, ואיהי חולקיהון, דכתיב (מלאכי א) אהבתי אתכם וכו', ואהב את יעקב. לאסגאה דגא דצדק, דאחיד בה בשעתא דאיכרי יעקב. ותשנא רשע, דא עשו, דכל עובדי בחיובא, וסטרא דיליה סטרא דרשע, חויא עקימא. הדא הוא דכתיב, (שם) ואת עשו שנאתי.

על פן משחך אלהים אלהיך שמן ששון, דא משחא טבא, דנגיד על רישך מסטרא עילאה, דאקרי הכי. מאי על פן. בגין דאהבת צדק.

ההא הוא דכתיב, (תהלים קלג) הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. שבת אחים, אתחברותא דאח בצדק. גם, לאסגאה לישראל. בגין כך אמרת ליה, איכה תרעה לגרמך. איכה תרביץ, אינון עדרין קדישין דיעקב. מחבריה, אלין אבהן עילאין, דאתחברו בך בקדמיתא.

דבר אחר, ישראל דאינון אחים ורעים ליה, נגדין להאי שמן ששון על רישיה, בצלותהון. שמן ששון, אלין תריסר נהרי אפרסמונא דכייא, דנהרין בה. וכדין חדוה בעלמין, רצון בעלמין, ורוגזא אסתלק מעלמא.

מר ואהלות, מר: דא אברהם, דאקרי הר המר. ואהלות: דא יעקב. קציעות: דא יצחק. כל בגדותיך: באלין תלת גוונין, חיוור וסומ"ק וירוק, אשתלימו אינון לבושי דארגוונא.

מן היכלי שן, אלין שבעה היכלין עילאין, דנשמתהון דצדיקייא חדאן בהו קמי קודשא בריך הוא. וכדין חדוה קמיה. ואמאי איקרון היכלי שן, בגין דזכו באורייתא, ואתתקפו' בה, זכו להאי שון.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מני שמחוק, במאי עסקין אינון נשמתי. אינון עסקין בתשבחאן דידי קמך. וכדין חדוה קמך אשתלימת, דלית חדוה קמיה מכל רתיכין דיליה, כחדוה דנשמתיחון דצדיקייא דאינון קריבין ליה.

דבר אחר, מני שמחוק, ודאי דלית חדוה קמיה, כזמנא דעבד שלמה שיר השירים. ושבח תושבחהן דמטרוניתא למלכא.

ומאי אמרין. בנות מלכים ביקרותיה. בנות מלכים: אלין נשמתי קדישין, דאקרון ודאי בנות מלכים, דהא מזווגא דמלכא ומטרוניתא הוּו אינון. ביקרותיה: דא גן עדן, דיקיר מכל מה דברא קודשא בריך הוא בהאי עלמא דאינון נטיען דידי.

נצבה שגל לימינה, כדבר אחר, (שם קי) נאם ה' לאדני שב לימיני. בגין כף לתתא, באברהם אתדבקה, ובגין כף איקרי אברהם אוהבי, דאתדבקה ביה אהבה דילי. ואודע דיני לעלמא, ובגינה זכה לבן, דהא ה"א איתוספת עלוי מקדמת דנא.

בכתם אופיר, כדבר אחר, (ישעיה יג) ואדם מפתם אופיר, ואימתי הוא בכתם אופיר. כד אודווגא במלכא, כד נחית פתרא בדלוגין, דאנהיר מסטרא דאימא עילאה, ושריא על רישא דמטרוניתא, וכדין (שם מד) תפארת אדם לשבת בית. דהא ביתא דהאי עלמא, על ידה אתנהיגת.

בגין כף אמרה ליה, אם לא תתחבר בי, אכדין אהוי בצחותא על אינון עדרין קדישין, דסמכין על פתורי. הדא הוא דכתיב, (שה"ש א) שלמה אהיה פעוטיה על עדרי חבריך.

קוהשא בריך הוא מה אתיב לה, (תהלים מה) שמעי בת וראי. לקביל דא, אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיה. אמר לה קודשא בריך הוא, הא עיטא עילאה לך, צאי לך בעקבי הצאן, אלין זכאין שלימין דאתעטרת בהו קדמי, ורעי את גדיותיה אינון דאתמשכין אבתריך.

ואינון חייבי דרא, יתמשכנון בחובייהו, אלקי יתהון ברצועא, ולא יוספון למחטי. ותטרי בניך דאזלין אבתריך, דלא יתמשכנון עליהון, וכולא בדינא דקשוט. מאי טעמא. דכל הנשמות קדמי אינון, ועל דא (יחזקאל יח) בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן.

כגוונא דא שמעי בת וראי. שמעי, דבך תליא שמיעה, כד ישראל אהדרין בתיובתא קמאי, שמעי, אעיל צלותהון קדמי, דפתחא דכלא בך הוא, כולא מסרית בידך לאנהגא עלמא תתאה. ועל דא שמעי בת וראי, בגין דאת חיוז דכולא, את אתקריאת באר לחי רואי. בגין כף אית לך לעיינא כל יומא בעובדיהון דעלמא, למיהב לבר נש כפי עובדוי.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, כד ברא קודשא בריך הוא עלמא, מני היכליה בידא דמטרוניתא לעינא על עלמא. וכד בני עלמא זכאין, חדוה אתוסיף לעילא.

והטי אזנך, לקבל צלותא דכולא. וכן עבדת אוף איהי מפל צלותין, לקרבא עטרה לצדיק. בגין דהא כל צלותין, לקרבא עטרה לצדיק הוא.

ושכחי עמך, דכד בני לא אזלין באורח מישר, אית לך לאייתא עליון מחאן. כדבר אחר, (ויקרא כו) והפיתי אתכם גם אני שבע. ועל דא ושכחי עמך, עביד יתהון כאלו הם שכוחין מעלמא, עד דיתובון בתיובתא קמאי. ובית אביך, דאיהו אברהם, דאיהי ברתיה, ובפל שמה.

ויתאו המלך יפיה, דא מלכא עילאה, דרחים לאתדבקא בך, ולאזדווג בך זוג עלמין. אימת, בשעתא דכל בני היכלא דמלכא זכאין. בשעתא דיסרת לון, ודברת לון לרעותא דמלכא. הדא הוא דכתיב, (משלי לא) משא אשר יסרתו אמו. ודא בת שבע אם שלמה, דדברת ליה לרעותא דמלכא.

כי הוא אדניך, כל חילא דידך מניה הוא. סיהרא לא אתנהירת אלא משמשא. שמה דילה אדני, סימנא נקטת מבי מלכא. א' מרישא דכולא לאתנהגא בה. וי' רישא דשמא קדישא, חכמה עילאה.

והשתחוי לו, כדבר אחר (מלכים א א) ותקד בת שבע. וכדין מלכא עביד כל רעותה. וישראל מתגברין לעילא לעילא. ומדורייהו עם מלכא ועם מטרוניתא.

כדין שאר עמין אתכפין תחותיהו, וכלהו אתהדרון לעבדין לון, בגין דאינון בני מלכא. בגין כך (תהלים מה) ובת צור במנחה פניך יחלו עשירי עם.

לקביל דא, לססתי ברכבי פרעה דמיתין רעיתי. דקודשא בריך הוא יחיב בלביה למיעל בתרייהו לימא, בגין דישבוען ישראל מממוניהון, דאובילו עמהון תמן. וכולא נטלו ישראל בימא, אגרא דההוא עבידתא דעבדו עמהון.

כגוונא דא לזמנא דאתא, ובת צור, דא סטרא דעשו ושאר עמין דאעקו לישראל, ועד השתא הוו אעקין לון בחובייהו. כדבר אחר, (ישעיה נט) פי יבוא כנחה צר רוח ה' נססה בו.

כדין, ישראל יהדרון בתיובתא שלימתא קמי קודשא בריך הוא, דאתחזי באינון עקתין סגיאין דאתין עלייהו, כמאן דאשתכח דוכרניהון לעילא. וכד אינון הדרן בתיובתא בלבא שלימא, כגוונא דכתיב (דברים ד) בצר לך ומצאוך וגו', ושבת עד ה' אלהיך. וישוב מלכא לבי מטרוניתא לפייסא לה. ועל דא י (ישעיה נט) ובא לציון גואל, דא מלכא דאתי לבי מטרוניתא. בגין דביתה פלהו שלמין קמה, אתי לאקמא לה מעפרא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

במנחה פניך יחלו עשירי עם, בגין דאת (תהלים מה) כבודה בת מלך פנימה. ומאי כבודה. כבוד ה'. ודא בת מההוא מלך דאיהי פנימה ודאי. ודא אימא עילאה, דאיהי פנימה דכלא, ואיהי איתערת חירו ונייחא על בנאה.

(שם) ממשבצות זהב לבושה, לקביל דא אמר שלמה, (שה"ש א) נאוו לחייך בתורים צוארף בחרוזים. לחייך תרין. לזמנא ההוא, ולזמנא דאתי. בתורים תרין תורים ודאי. בגין דביומא דמשיחא תתחדש דעתא בעלמא, ותתנהיר אורייתא קמי פולא. בגין דכתיב, (ירמיה לא) פי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם. ועל דא, ממשבצות זהב לבושה, דא סיטרא דצפון, דאתלבישת בה למעבד נוקמין, באינן דאעקין לבנהא. ועל דא קרינן ליה מלך המשיח, ודוד ודאי הוא. וכדין איתער בעלמא.

מה פתיב לעיל. (תהלים מד) פי שחה לעפר נפשנו כו' קומה עזרתה לנו. מאי קומה. בגין דעד השתא איהי נופלת, השתא קומה עזרתה לנו, דאתדבק מלפא במטרוניתא. ופדנו למען חסדך. דא אברהם, ימינא, דלא תהוי לאחורא. דבגין כך אמר, (תהלים ס) הושיעה ימינך ועיני. בגין כך, ממשבצות זהב לבושה.

לרקמות: אלין לבושין דיקר, דאינן מרוקמין למקדשא. וכל מגוי דזמין קודשא בריך הוא למלבש, למיהב נוקמתא באדום. תובל למלך, דא פלה אלבישת ליה. מאן גרם כל דא. בגין דישראל לא אתערבו בסטרא דעשו, כל אינן זמינן למחמי ביקרא דציון.

לקביל דא תורי זהב נעשה לך. תורי, תרין. רמז לאורייתא דאתייהיב בימי פרעה. ורמז לדעתא דתתחדש ביומי דמשיחא. עם נקודות הפסך. התם, (הושע ג) בחמשה עשר פסך. והכא, (שה"ש ח) אם חומה היא נבנה עליה טירת פסך, ודאי מסטרא דאברהם אתיא לון האי. הדא הוא דכתיב, (ויקרא כו) ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר.

(תהלים מה) תובלנה בשמחות וגיל, תרין חדוון, לעילא ולתתא. לעילא, דשמא קדישא וכורסייא אשתלים, פד אתאביד יודע ציד מעלמא, ודוכרניה לעלמין לא אינדבר. לתתא, ישראל בנוי דקודשא בריך הוא, ברחמין עילאין ארים דגליהון על פולא. ועל דא מובאות לך. כדבר אחר, (ישעיה יו) והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה. ועל דא פתיב תבאינה בהיכל מלך.

(תהלים מה) תחת אבותיך יהיו בניך. אמר לה קודשא בריך הוא לכנסת ישראל, תחת אבותיך, אינן אבהן עילאין, דאודיעו לך בעלמא, ואתקיננו לך, על פולא יהיו בניך. תשיתמו לשרים, דאינן אבהן עילאין, דכתיב בהו (במדבר כא) באר חפרוה שרים, דאתקיננו לה בכלא וכולא להאי באר. כנסת ישראל אתקרי.

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

דבר אחר, תחת אבותיך יהיו בניך. דכלהו ברחימו, פאינון דרא דמדברא, פאינון דאיקרונ דור דעה. יהיו בניך, דכלהו ברחימו יתגברון על אורייתא. לקבל דא פתיב, (שה”ש א) עד שהמלך במסבו גרדי נתן ריחו. דאקדימו עשיה לשמיעה. אוף הכא בניך ישתלמון פוותהון.

(תהלים מה) אזכירה שמך בכל דור ודור. מדרא עילאה, דתלייא ביה דרור וחירו לכלא. בזמנא דההוא שופר גדול, יפיק כולא לחירו, כדין עמים יהודוך לעולם ועד, דלא יתפרש עולם מועד, וועד מעולם. לקביל דא, צרור המר דודי לי בין שדי ילין.

עד הכא אתייהב ליה רשו לגלאה. אתא שלמה, ואשתלים בכלא, ואשלים כלא, ואכליל בהנהו תושבחן חכמתא עילאה, קיומא דכל עלמין, דזמין קודשא בריך הוא לגלאה לה לבנוי, בזמנא דיתער דעתא בעלמא. דכל חד וחד מישראל ידביק אדבקוּתא בחכמתא עילאה, רזא דשמא דקודשא בריך הוא, ודא איהו טיבו, דלית ליה פסיקו כלל, לעלם ולעלמי עלמין

זוהר חדש פרשת בלק

אמונה אומן, תרי דאינון חד. חד גן, וחד נהר. דא נפיק מעדן, ודא איתשקי מניה. הא הכא כל רזא סתימא דמהימנותא.

ואוליפנא, האי מאן דאיתער בליליא, בשעתא דקודשא בריך הוא עאל בגנתא, לאשתעשעא בצדיקיא, בעי למימר פסוקא דא, ברעותא דלבא, ולכוונא רעותא ביה. (ישעיה כה) ה' אלהי אתה ארוממך אודה שמך פי עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן. ובתר פן יאמר, (תהלים קלט) אודך על פי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד. לבתר, ונהר יוצא מעדן וגו'. והיינו שבחא דחסידי קדמאי, כד מתערו בפלגות ליליא. ולבתר מסדרי שבחיהו, ולעאן באורייתא.

שעשועא דקודשא בריך הוא מאי היא. אלא, כל צדיקיא קיימין בדיוקנייהו, ומתלבשין בגנתא דעדן, בכל יומא ויומא, ואתסחן בטלא, דזמין קודשא בריך הוא לאחיא מיתיא. ועאלין פלהו לגבי משית, ושאלין מה דשאלין, והא איתערו חבריא.

לבתר מתפנשין, ומשתדלין פלהו בדעתא עילאה, בכלהו מתיבתי דתמן. ועלייהו כמה ממנן. ומתחדשין תמן כמה חידושין באורייתא. לבתר נפקי פלהו, ותמאן, כד אתי אליהו לגבי אבהן. איהו נפק, ואינהו עאלין וקיימין קמי אבהן, וחדו בהו, בכמה בנין קדישין די בסחרנייהו, וחדאן פלהו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כה עייל קודשא בריהּ הוא בפלגו ליליא, פלהו קיימין מתתקנין פדקא יאות, וכל אשתדלותא דאשתדלו כל ההוא יומא בחידושי אורייתא. וקודשא בריהּ הוא תיאובתיה באינון צדיקיא, דחדישו בה מלין. ואשתעשע בהו, ואשתעשע באלין מלין. וכל בכל צדיקא וצדיקא.

לבתר, פלהו מתתקנין דכר ונוקבא. וקודשא בריהּ הוא בטר דארח ואשתעשע בהו, ובכל אלין רזין דחכמתא דילהון, אתגלי עליהו, ואינון חמאן בההוא נועם ה'. פדין פלהו חדאן בחדווה סגיא, עד דמתפשטי זיוא ונהורא דילהון. ומההוא משיכו דזיוא ונהורא דחדוה דילהון, עבדין פירין ואיבין לעלמא דא, וההוא איבא עאל תחות גדפוי דשכינתא, עד זימנא דאצטריך.

וכה משתעשע בכל צדיק וצדיק, ואמר, זפאה מלפא דבנין אלין אתפררו לחולקיה ועדביה. וקלא איתער, מאמצעות גינתא דרקיע, וקורא בקל תקיף ואמר, (שם קלז) זכר ה' לבני אדם את יום ירושלם ה' האומרים ערו ערו עד היסוד בה. פדין ערטילו וקרקורא דיליה. וכל צדיקיא דתמן אתערו בבכיה.

וקלא איתער מאמצעות גנתא דרקיעא, דאשתמע בתלת מאה ותשעין רקיעין. בגין דלית חדוה ושעשועא לקודשא בריהּ הוא, אלא בשעתא דקאים בהדי צדיקיא דתמן. ובגין דא אומי ואמר, (שם) אם אשכחך ירושלם ה' תשכח מיני תדבק וגו', אם לא אעלה את ירושלם ה' על ראש שמחתי. בכל אתר דאית חדוה לקודשא בריהּ הוא, קלא דא נפיק וקארי.

כדין נפיק מתמן, וסליק ובטש ברקיעין, ושאיג שאוגין, עד דכל חילי שמייא פלהו בערבוביא. פדין נשבא רוחא, ובטש בטרפין דההוא אילנא רברבא, וכל ענפין דיליה בטשין דא בדא. וקלא איתער מגו נופא דאילנא וקרי, (שם קה) זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור אשר פרת את אברהם ושבעתו ליצחק. פיון דקלא דא אתער, שמע אברהם סבא ואיתער, פדין איהו רעווא דמלפא, ואתנחם בהדיה.

בההיא שעתא, איתער רוחא חדא מסטרא דדרום, וכל רעו וחדוותא ואסוותא איתער בעלמא. וכדין סליק צפרא, ורעווא אשתכת, ונייחא איהו לכל אסירי מלפא דאינון בבי מרעיהו. זפאה עמא, דיכלין למנדע מרזין טמירין, סתימין דמלפא קדישא.

אמר רבי אבא, יומא חדא הוינא אזלי במדברא, אנא ורבי יהודה דמן עבו בהדי, ואעילנא במערתא חדא, ואשכחנא תמן ספרא חדא עתיקא מיומין קדמאין. אפתחנא ליה, ואשכחנא דהוה פתיב בריש מלוי, (ישעיה מב) הראשונות הנה באו

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וחדשות אני מגיד. ואוקים קרא בנשמתהון דצדיקיא, מן יומא דסליק ברעותא דמחשבה למברי עלמא.

דעה לא אתברי עלמא, כל רוחין דצדיקיא הוו גניזין במחשבה קמיה, כל חד וחד בדיוקניה. פיון דצייר עלמא, אתגליין פלהו, וקיימי בדיוקניהו קמיה, תמן ברומי רקיעין. לבתר יהיב לון באוצר חד, בגנתא דעדן לעילא. וההוא אוצר לא מלייא לעלמין, ותדיר קרי, הראשונות הנה באו וחדשות אני מגיד. מאי אני מגיד. אלא פלהו בשמהן ולית תאובתא וכיסופא לההוא אוצר, אלא לארקא ביה נשמתין.

כמה דגיהנם, לית ליה תאובתא, אלא לקבלא נשמתין ביה לאתדכאה, תמן, וכל יומי קרי, הב הב. מאי הב הב, אלא אוקיד אוקיד.

וההוא אוצר נטיר כל אינון נשמתין, עד זימנא דאלביש לון, ונחתו להאי עלמא. ומגו חובא דאדם קדמאה, דאחשיך עלמא, ואמשיך סטרא אחרא בישא לעלמא, אצטריכו לאתלבשא אינון נשמתין. בלבושא דא, דהא לבושא אחרא זמין קודשא בריך הוא לאלבשא לאינון נשמתין. והוה אמר בההוא ספרא, עד הכא, שתיקו. וחמינא מפאן והלאה, מלין מתיקן דלא אשתמודעאן.

ולבתר חמינא לון בחלמא. ואמרו לי שתוק, ולא תגלי אלא לטינרא תקיפא, וכך עבידנא. ואשכחנא ביה, ואיתימא, לבושא אחרא זמין קודשא בריך הוא לאלבשא לאילין נשמתין לעלמא דאתי, אם פן מיתיא דאחיא יחזקאל, מאי טעמא לא עבד לון ההוא לבושא.

אלא, בגין דלא מטא זמנא, לאעברא בעלמא ההוא אוירא דכייא, דעביד לבושין. ובגין כך לא אלביש לון, אלא כמה דהוו. וכך יהא לתחית המתים, בר דוהמא דקדמיתא לא אשתכחת תמן.

סדר הלימוד ליום יז תמוז [יום 283 בשנה]

וכד בר נש נפיק מהאי עלמא, פלהו, בין צדיקים, בין חסידים ותמימין, וחייבין ורשעים, פלהו עברין באורחא דא למיחמי ליה לאדם קדמאה, לכל בני עלמא. ותמן נטלי אורחא, או לגן עדן, או לגיהנם.

כל אינון דאורחיהו לגן עדן, מתקרבין לגבי חומה דלבר, מאינון תלת חומות דתמן. פדין נפק חד ממנא, ואתער קמיהו וקארי ואמר, זכאין אתון צדיקיא בעלמין פלהו. וההוא ממנא יעזריאמר ליה שמיה. אוליף לון אורחא, ואזלין קמיה, עד תרעא חדא דגיהנם, והאי ממנא קרי בחילא, צנון תננא צנון יקידתא. בההוא שעתא, בבהילו מצננן ליה, ועאלין פלהו וטבלין ועברין. וכלהו חייביא, אתמסרן

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בידא דדומה, ואעלין בגיהנם, וכל אינון זפאין לא אתמסרין בידוי, אלא בידוי דההוא ממנא.

כיון דטבלין ועברין, ההוא ממנא אזיל קמיייהו, עד דמטון לשור חומה דגינתא דעדן. וההוא ממנא קארי לפתחא ואמר, (שם כו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אַמנים. פדין פתחין פתחא, ואעיל לון לגא, וכן לכל פתחא ופתחא.

כיון דעאלו לגא, לאתר דצדיקיא אחרנין קיימין, כמה חדוה על חדוה, וכמה חידו על חידו על צדיקיא, וכל בני מתיבתא חדאן. לסוף תלתא יומין, דאתטמרון בהכלין ידיעאן, נפקין, ואוירין נשבין, ומצטיירין פלהו בדיוקנאיהו. ומכאן להלאה, ירתי אחסנת ירותא, פדקא חזי לכל חד וחד.

חיווא דאתחזיא בגן עדן, מחיוו יקרא דיוקנא דכל דיוקנין, וגוון דכל גוונין, דמלכא קדישא, לא אתגלי בהיכלא, ולא באתר חד, אלא אתפתח רקיעא מרקמא על גבי גנתא, לד' סטרין, ואתמליא מזיוא יקרא קדישא, ואתחזו תמן, ואתנהרון פלהו צדיקיא. מאן חמא חדווא דא, וכסופא דא, דההוא נועם ה'.

עה כאן הוה לי רשו למחמי בההוא ספרא. אדמקיפנא למיחמי יתיר, פרח מן ידי, ולא חמינא ליה, ואשתארנא עציב, ובכינא. דמיכנא תמן בההוא מערתא, וחמינא ליה לההוא דלביש מדא, אמר ליה, רבי, מה לך למבכי, לא תתעציב. ממאן דהוה ההוא ספרא, פרח לגביה, ונטליה. ועד דלא נפק מהאי עלמא, גניז ליה בההוא מערתא דמדברא דא, והשתא דהוה מתגלי לחייא, פרח באוירא ונטליה.

מכאן ולהלאה, זילי לך לאורחך. ומההוא יומא עד הכא. לא אתגלי לי, ולא זכינא למשמע ממאן הוא. ובכל זמנא דאנא דכירנא, אשתארנא עציב. אמר רבי אלעזר דילמא קודשא בריך הוא בעי ביקריה, דלא יתגלי בעלמא.

עה דהו יתבי ולעאן במלין יקירין ועילאין אלין, נהר יממא. קמו ואזלו, אמר רבי אלעזר, השתא עידן רעווא הוא קמי מלכא, נימא מילי דאורייתא, ונתעסק בה, ונשתתף בשכינתא.

(במדבר כב) לאמר הנה עם יצא ממצרים. אי תימא, דהא צריך לנטלא פיפוסין ויוחסין דילהון, לא אצטריך, אלא אורח כלל. דכתיב הנה עם יצא ממצרים. מאי טעמא. משום דהכי קארי לון פטרונא דילהון כמה זימנין, ועל דא לא תטעה, דכתיב (שמות ה) שלח את עמי בכל זמנא.

ועוד, כד אתנטלית עיטא עלייהו עם פרעה, בלישנא דא יכלי להו, דכתיב (שם א) הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו. אוף השתא דכתיב, הנה עם יצא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ממצרים, דלא אפיק לון אחרא, אלא איהו מגרמיה נפק, ובגין כך תיכול לאבאשא לון.

הנה כסה את עין הארץ, אית דאמרי, סיחון ועוג, דקטלי לון ישראל, דהו עינא דארעא. אלא כד אייתי קודשא בריך הוא ארבה על ארעא דמצרים, מה פתיב, (שם) ויכס את עין כל הארץ ותחשף הארץ. אמאי, בגין דכל חרשין וקוסמין דעלמא, לא יכלין למעבד חרשין, אלא מלה חדא, בדרגא חדא, בזמנא חדא. ולעמא דא אייתי ארבה, מבולבל בכמה זיני מבולבלים אלין באלין, עד דלא יכילו כל חרשין וכל קוסמין, למיקם קמזיהו. ודא הוא ויכס את עין כל הארץ. והכא פתיב, הנה כסה את עין הארץ.

אמר רבי אבא, בא וראה, בלק ובלעם לא הוּו בעלמא חרשין וקוסמין פותייהו. בלעם, חיליה ותוקפיה הוה בפומא ובעינין. בלק, חיליה ותוקפיה בעובדא דידין. ודא אצטרף לדא. דהא כל זיני חרשין דעלמא בפומא ועובדא הוּו, ובהו תליין. בלעם הוּו ליה לישן, ולא ידין. בלק הוה ליה ידין ולא לישן.

אזלו חברייה, ושמשא הוה תקיף לחדא, חמו ההוא בי חקל בשפירו דעשבין, ומיין נפקין לכל סטר, ואילני חקלא סגיאין, יתבי תמן. אמר רבי אלעזר, כמה יאות אתר דא לניחא ביה.

אתהוּו יתבי, הא חיויא רברבא אתי, בתוקפא דשמשא, אעבר קמזיהו. אמר ליה ר' אלעזר, חיויא חיויא, סטי לך מאורחה, דהא ההוא גברא תב, ואתנחם על מה דעבד, ולא יוסיף למיעבד ההוא מלה. תוהו חברייא, אמר רבי אבא, מאי האי. אמר לון שתיקו.

אמר ר' אלעזר, חיויא חיויא, לבתר דלחישו לך מן שמיא, אתנחם ההוא גברא, ושוי ברעותיה, דלא יתוב להאי חובא לעלמין, סטי לך מאורחה. קם חיויא בקיומיה, ולא נטיל הכא והכא. תב כמלקדמין, ואמר ליה, חיויא חיויא, ידענא מה את בעי, תוב מאורחה, דהא גוי חייבא אתי, דעביד ביש לחד יודאי, והא הוא נאים במערתא דילך, זיל וקטליה. מיד אהדר ההוא חיויא, ודלג דילוגין קמזיהו.

אמר ר' אלעזר, חברייא, אי לא הוינא הכא, כמה בישין הוה עביד ההוא חיויא. דהא בר נש חד יודאי, עבד עובדא דחובה, ועד דלא תב בתיובתא, לחישו ליה להאי חיויא, לקטלא ליה. ואמלך ההוא בר נש בין כך וב"כ, ואתנחם מחוביה, ואמר דלא יתוב לעלמין להאי חטאה, ועל דא אשתיויב מן דינא.

אמרו חברייא לרבי אלעזר, כמה ידעת. אמר לון, סימנא יהב לי אבא ואנא אשתמודענא ביה. אמר ליה, תינח חיויא, דאשתמודעת ביה. ההוא דאתנחם ותב

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מחוביה, במה ידעת. אמר לון, כד הוה אזיל ההוא חיויא, קשקשוי הוה סלקין, וזנביה זקית, ואיהו דאזל בבהילו. רוחא אחרא הוה אזיל לקבליה, והוה קארי קמיה, תוב מאורחך, דהא תב מחוביה ואתנחם ההוא בר נש. וההוא חיויא בישא לא הוה אצית, עד דיתנון ליה כופר באתריה דההוא בר נש דאתחייב קטילא ותב מאורחיה ואתנחם. דכך אורחוי דחיוא עילא ותתא, פיון דאתחייב ליה רשו, לא תב, עד דאשלים ההוא דינא בישא דאתחייב ליה רשו למעבד, או דיתנון ליה באתריה חייבא אחרא בכופרא, דהא בריקנייא לא יפוק, פיון דאתחייב ליה רשו.

אמר ליה, תינח כל דא, ההוא גוי דאמרת דאתחייב ליה כופרא במה ידעת. אמר לון, פיון דמלילת לחיויא, ההוא רוחא דהוה אזיל לקבליה, ולחיש ליה דיתב לאורחיה דהא אתנחם ההוא בר נש, הוא דליג על אודני, ואמר לי.

תוהו חברייא, אמר ר' אלעזר, חברייא, נהך ונחמי, דהא חיויא כבר עבד מה דעבד. קמו וקריבו לגבי חד טינרא בההוא בי חקל, אשכחו לההוא גוי דמת, וההוא נחש פרוך על עקביה, ולא הוה אבדיל מניה. לבתר אתפרש מעקביה, וסליק על גרונה, ואכריף תמן. ומתמן נחית על עקביה, ולא היה מתפרשא מניה.

אשכחו ליה ארנקי חד מלייא דינרין, דגזל לחד יודאי באורחא, ומחא ליה. נטל רבי אלעזר את הארנקי, ואמר, בריך רחמנא, דבכולא עביד שליחותא. תבו לההוא אתר דהו.

פתח רבי אלעזר ואמר, (ישעיה מג) מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיה ולאמים תחת נפשך. מאשר יקרת, יקר מבעי ליה, והכי אצטריך, מאשר אתה יקר בעיני, מהו יקרת, מכלל דאיהו מגרמיה אתיקר. הכי הוא ודאי, דכל בר נש דאיהו בחיובא קמי קודשא בריך הוא, בקדמיתא הוא מזוללא. ותועבה איהו קמי קודשא בריך הוא, ובתר דאמלך ותב מחוביה, השתא אתיקר איהו מגרמיה, וקודשא בריך הוא קארי עליה ואמר, מאשר יקרת, את מגרמך יקרת.

בעיני נכבדת ואני אהבתיך, דהא לית רחימו לקודשא בריך הוא בהדי בר נש בעלמא, אלא למאן דתב מחוביה, ועל דא ואני אהבתיך. אבל מה אעביד, דהא יהיבת רשו לחויה לנזקא. דא הוא עיטא, ואתן אדם תחתיה. מאי איהו אדם דיהב קודשא בריך הוא כופר תחותיה. ההוא אדם דאתי מעמא דסטרא בישא, דההוא חיויא מדיליה ייכול. דכתב ואתן אדם, אל תקרי אדם, אלא אדום. ולאמים, דא הוא (בראשית כה) ולאם מלאם יאמן, ודא זרעא דעשו, דיהיב תחת נפשיה.

אתהו יתבי, הא ההוא יודאי, דגזל ליה ההוא גוי, דקטליה חויה, אתי מאורחא ולא. ומגו תוקפא דשמשא, עאל בההוא חקל, ויתב תחות אילנא חד, והוא מתרעם לקודשא בריך הוא, ומצדיק עליה דינא, ואמר, מארי דעלמא, גלוי וידוע

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קמך, דאנא לא חיישנא עלי, ועל גופאי, ועל ממוני כלום, דהא בדינא אתעביד כל מה דאתעביד. אבל אבא ואמא סבין אית לי, דלית לי במה דאפרנס לון, ועל דא חיישנא.

ותו, על כל דא, צרורא חדא דדינרין דהוה בהווא ארנא, דחד מספינא למעבד חופה לברתיה ענייא, מה יעביד. מאריה דעלמא, על דא פאיבנא בלבאי יתיר.

בכי ואמר, (תהלים יט) משפטי ה' אמת צדקו יחדו. דינן דמארי עלמא קשוט אינון. אמאי אינון קשוט. בגין דצדקו יחדו. דהא בשעתא דדינא, דקודשא בריך הוא בעי למעבד דינא, כמה מארי תריסין קיימין מהאי סטר ומהאי סטר ומגיחין אליון באליון, ומצדיקין אליון באליון. פיון דצדקו אליון באליון ואסתכמו כחדא, כדין משפטי ה' אמת. אימתי צדקו יחדו, כד מצדיקין כל בני דינא דלעילא. מארי דעלמא, על דא אנא בכינא, ולא על דידי.

שמע רבי אלעזר וחרבייא, וקמו לגביה, חמו יתיה דהוה יתיב תחות ההוא אילנא. ואתקיפו ביה, ונטלו יתיה לגביהון, אמר רבי אלעזר לא תדחל זפאה קשוט, דאי לאו זפאה אנת, לא ירחיש לך קודשא בריך הוא ניסא רברבא כמה דעבד. ובקדמיתא טול ארנאי דדינרין דילך, ותחמי מה דעביד קודשא בריך הוא בגינך.

אזל בהדיהו, וחמא ההוא גוי מת, וחויא הוה עביד ביה נוקמין. והוה פריך על קדלוי כדבקדמיתא. אשתטח ההוא יודאי בעפרא, ואודי ושבח למאריה דעלמא. וקם ונשק ידוי דרבי אלעזר וחרבייא, אמר לון, השתא ידענא דקודשא בריך הוא ארחיש ניסא דא בגיניכו.

אבל רבנו, על אבא ואימא סבין דאית לי בכינא, ועל חד מספינא דיהב לי צרורא דא. פתח הארנאי, ואחמי לון הצרורא, וכן אחמי לון מחאה, דעבד ליה ההוא גוי. צלי עליה רבי אלעזר, ואיתסי.

קריבו לגבי ההוא גוי כמלקדמין, וחמו ההוא חויא דהוה עביד ביה נוקמין כדבקדמיתא. אמר רבי אלעזר, חויא חויא, כל מה דעבדת, יאות עבדת. ותו דאחמית חילך וגבורתך ביה. ועבדת נוקמין סגיאיין. והא חמינין תלת זמנין, ואחמית כל מה דעבדת. מכאן ולהלאה, זיל ואתטמר במערתך, וגוזרנא עלך, דלא תנזיק לבריייתא בעלמא. אתפרש ההוא חויא, וכפיף רישיה, ואזל ליה.

אמר רבי אלעזר לההוא יודאי, טול עדאה דשנאה, דהא פיסא דדינרין דדהבא אית ליה לגביה. ושבוך ליה מאנוי, ולא תטול מדיליה כלום. וזיל לגבי גברא דדוך פלן, ותשכח דמיתת אתתיה, זיל לגביה, והב ליה פיסא דדינרין דא, בגין דההוא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

גברא אית ליה ברא חדא, ושמעון שמייה, והוה אויל בסחורתא על ימא, ואינון בארבא, ובריה דהאי גוי גנב ליה להווא פיסא, ויהב ליה להווא רשע. ואימא להווא יודאי, דיסלק פיסא דא לבריה, דלעגל ייתי לגביה, ויודי לקודשא בריך הוא, דאחזר אבידתא למאריה. וכך עביד, נטל פיסא, ואסגיד לקמיה דרבי אלעזר, ונשק ידוי, תוהו חברייה.

אמר רבי אבא, בכל ארחא דא, אית תוהו, בכל מה דחמינן בך, והשתא איהו תוהא על תוהא. מהו דין. אמר ליה, מלה דא לאו בסימנא איהו, ולא בחכמתא, אלא רוחא דילי אסתכל, ואנא חמינא, כאלו בעינא חמינא. תוהו פלהו חברייה. ואזלו פלהו, והווא יודאי בהדייהו. עד דמטו לגבי חמוי. כיון דמטו תמן, אשכחוהו לחמוי דהוי יתיב על גבי ערסוי ולעי באורייתא, בריך ברכתא רבי אלעזר, ובריכו חברייה, ואיהו חדי בהדייהו.

פתח ואמר, (ירמיה יז) רפאני ה' וארפא כו', כיון דאמר רפאני, מהו וארפא. כיון דאמר הושיעני, מהו ואושעה. כיון דאסיא מסי, מאן הוא דמחי.

אלא כל אסוותא דעלמא, בידי דקודשא בריך הוא. אבל אית מנהון, על ידא דשליחא. ואית מנהון, דלא אתמסרו בידיא דשליחא. ואינון דאתמסרו בידיא דשליחא, אסוותא אינון, אבל לזמנא מתהדרין. אבל אינון דקודשא בריך הוא מסי, ההוא מרעא לא אתהדר לעלמין. ועל דא, אסוותא דיליה, איהי אסוותא, דלית בה מרעא כלל. ובגין כך, רפאני ה' וארפא, ודאי, בלא קטרוגא כלל. והשתא חברייה, קודשא בריך הוא יהיב לי אסוותא, ועשק לי וערב לי.

סחו ליה כל ההוא עובדא, תוה, ובכה וחדי. ואמר, חברייה, נדרנא, דאיהך לגביה, ואתחבר בהדיה, ונודה ונשבח למארי עלמא. חדי בהדייהו.

אמרו ליה, במאי הוית מתעסק. אמר לון, הוינא משתדל בפ' בלק, וחמינא, דחכמתא דיליה, הוה תקיף ויתיר מחכמתא דבלעם. חכמתא דבלעם רגעא חדא, חכמתא דבלק בכל זמנא. אבל מפתחן דכלהו, ביודי דבלעם הוה. בגין דאיהו הוה אשלים בפומא. בלק הוה ידע למעבד חרשוי, ולא ידע לאשלמא בפומא.

פתח ואמר, (שם ל) ואתה אל תירא עבדי יעקב כו'. האי קרא אוקמוה. אבל אל תירא עבדי יעקב, מחרשי דבלעם. ואל תחת, מקסמוי דבלק.

תא חזי, היאך הוה תרווייהו דא בדא בעיטא בישא לקביל ישראל. אמר בלעם, יעקב בביתא דלבן אבי אבא הוה, ונחש נחשין לקבליה, ויכיל ליה. אנא אסדר נחשין לקבליה. אמר בלק, ואנא אסדר קוסמין לשמא דאיקרי ישראל.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בההיא שעתא, נפק רוחא חדא מסטרא דיוסף, מגו ענפי אילנא, ונשיב באינון נחשין, ובטיל לון. והיינו דאמר יוסף, (בראשית מד) כי נחש ינחש איש אשר כמוני. מאי איש אשר כמוני. בגיני אית איש דנחשים יבטל לבניכו. בגיני איהו לעילא, והיינו איש אשר כמוני. כמוני אית איש לעילא, דאפיק רוחא אחרא, מגו אילנא דלתתא, ונשיב בההוא קסם, ובטיל ליה.

והיינו (משלי טז) קסם על שפתי מלך. מאן מלך, דא אילנא דלתתא. כדן אתיב בלעם ואמר, (במדבר כג) כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל. ותרווייהו הוו מתרין סטרין אלין.

כי אתך אני. לא הוו יומין מן יומא דאתברי עלמא, דאצטריך הכי למהוי קודשא בריך הוא בהדיהו דישראל, פההוא זימנא, דבעא בלעם לשיצאה לשנאיהון דישראל מעלמא. ועל דא אמר קודשא בריך הוא, בלעם בעא לשיצאה לכו מעלמא, אבל אנא לא אעביד הכי, אלא (ירמיה מו) כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה ואתך לא אעשה כלה.

דאלו ייתון כל עמין דעלמא, לא יכלין לשיצאה לכו מן מעלמא. אתא לבן בקדמיתא, ובעא לאעקרא ליה ליעקב בלחודוי מעלמא, אתא קודשא בריך הוא, ואגין עליה. דכתיב, (בראשית לא) השמר לך פן תדבר עם יעקב מוטב עד רע. אתא פרעה, ובעא לשיצאה לון מעלמא, אתא קודשא בריך הוא ואגין עליהון, דכתיב, (שמות א) וכאשר יענו אתו וגו'. אתא המן ובעא לשיצאה לון מעלמא, אתא קודשא בריך הוא ואתיב כולא על רישיה. וכן בכל דרא ודרא, קודשא בריך הוא אגין עליהו דישראל תדיר.

וישראל אמרי, (איכה ג) חסדי ה' פי לא תמנו. פי לא תמו מבעי ליה. אלא חסדי ה', בכל דרא ודרא הוו בסעדן. פי לא תמנו, דלא אשתיצינא. מאי טעמא, משום דלא אתמנעו רחמוי מינן. דכתיב, (שם) פי לא כלו רחמיו.

תא חזי, מה פתיב בקדמיתא, (במדבר כב) וישלח מלאכים אל בלעם. ולבתר וילכו זקני מואב וזקני מדן, הוה ליה למימר וילכו המלאכים, מאי טעמא קא שני מלה ממאי דקאמר בקדמיתא.

אלא ההוא רשע דבלק, חכים הוה בכל דרגין דלעילא, אינון דקשרין קשרין, למעבד בהו חרשין וקוסמין. וכל אינון דרגין עילאין מינייהו, דבהו כפין לדרגין תתאין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר ליה, בכל זמנא דאנן חרשין וקסמין ונחשין, אית לן דרגין ומלאכים ידיען, ואשתמודען לגבי חרשין וקוסמין, אבל מפאן ולהלאה, אית לך לעיינא באתר אחרא עילאה.

כתב ליה שמהן אחרנין, באינן דרגין קדישין. והכי אורחייהו דקוסמין וחרשין, דידיעי אינן דרגין דההוא קסם שרייא בהו, ועבדין חרשייהו, ואומי להון בדרגין אחרנין עילאין מינייהו, ועבדי מה דעבדי.

שלח ליה הכי. עמא דא, לאו קשרא דילהון כשאר עמין דעלמא, אבל קשרא דילהון באתר אחרא עילאה, מתקשרא. לעילא מכל דרגין.

כתב ושלח ליה, פיפוסא ופטרונא דתריסר נצוצין, דסחרן גלגלי רתיכא דכורסייא קדישא, ואמר ליה, אי תסתפל בהני, בהני תסתפל, בגין דהני תריסר מתקשרן בי”ב שבטים. ואי בהני תעביד חרשין, בדיוקנא דילהון לתתא, דאינן בי”ב שבטים, וי”ב דגלין פרישן, ניכול לון, וניגח בהון קרבא, ונעקר לון מעלמא.

והיינו וישלח מלאכים, מלאכים ודאי. וקסמים בידם, פיפוסים דמלאכין קדישין, הוו אתיין בידייהו. ואיהו לא ידע, דכל דרגין עילאין, בידיא דקודשא בריה הוא אינן. מה חשיב בלק. חשיב, דעמא דישראל אתמסרו למלאכין, כשאר עמין דעלמא. ועל דא כתב שמהן דאלין מלאכים תריסר, ושלח ליה, והיינו וישלח מלאכים.

אמר ליה תא חזי, כל דרגין דאינן מקשרן קשרין, לתברא עמא דא, מסטרא דצפון אינן. ומסטרא דצפון זמינן למנפל. שולטנו דחרשין דילן, מסטרא דצפון אינן. השתא ניכול לאגחא בהון קרבא, דהא י”ב אלין דאינן מתקשראן בהו, מסטרא דצפון שריין למימני.

והואיל ומשמאלא שריין תוקפא דילהון, אתחלש ואתבר, בגין דכל תוקפא דילהון לההוא סטרא איהו. מהו, דכתיב, (מלכים א ז) עומד על שני עשר בקר שלשה פונים צפונה. מצפון שארי לממני. אמר, הא תוקפא דילן מצפון איהו, ואינן מ’ חסר חד דרגין, תקיפין מפרזלא ונחשא. ותחותייהו לית לון חושבנא. ועל דא ניכול לאגחא בהון קרבא, ולאיתגרי בהו.

וקוהשא בריה הוא לא עביד הכי, דלא שביק לון למלאכין, ולא לחילי שמייא, אלא לקודשא בריה הוא בלחודוי. וכל אילגין רברבין ושולטנין, פלג על כל שאר עמין. וכד אתו ישראל, נטיל לון איהו בלחודוי, ואחסין לון בתוקפא דנופא דאילנא, ולא שביק לון בידיא דמלאכין, ולא בידיא דממנא ורברבין דעלמא. דכתיב, (דברים לב) בהנחל עליון גוים וגו’. ואלין י”ב תחומין, מתתחמן בד’ סטרי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עלמא, לבתר דבדר ענפין וטרפין, נטל לישראל ואחסין לון בתוקפא דנופא דאילנא. דכתיב, (שם) פי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו.

אמר רבי אלעזר, כמה יאות ושפיר האי דאמרת, זכאה אורחא דילן, דכמה מלין עילאין קדישין רווחנא לון וחמינא. והוא ידאי הוה תמן לקמיהו. אמר לון, רבנן, כל מלין אלין, כמה טבאן, ומלין עילאין קדישין גינהו. מהו דכתיב בתריה, (שם) ימצאהו בארץ מדבר וכו'.

אמר ליה, אי ידעת ביה מלה, אימא. דהא מלה דא אוקמוה באברהם, דאשכח ליה קודשא בריך הוא בארעא דפלחי עבודה זרה, ולא ידעי במהימנותא דקודשא בריך הוא, אלא פלהו הו טעאן בתר עבודה זרה, וקם אברהם, ופרח בינייהו ענפא חדא שלים, קדם מארי דעלמא, ואשכח ליה תמן.

מה עבד קודשא בריך הוא, נטל ליה להווא ענפא, ונטע ליה, ואשקי ליה, ואשתדל עליה, ואעקר ליה מתמן, ואשתיל ליה בארעא אחרא. דכתיב, (בראשית יב) לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך. ועבד מניה עמא קדישא, ודא היא מציאה דאשכח קודשא בריך הוא בארעא, דלא מהימנא ביה בקודשא בריך הוא, ולא ידעי מאן איהו.

אמר ההוא ידאי, ודאי שפיר הוא, ויאות כלא. אבל אית לשאלה, אי אברהם הוה דיוקנא דאצטריך. ותו דהא קרא לא אוכח על אברהם כלל, ולא אדכר לאברהם, ולא ליצחק, אלא ליעקב בלחודוי. דכתיב, (דברים ל) פי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו, וכתיב בתריה ימצאהו.

אמר רבי אלעזר, עם כל זה לא קשיא הכא, דהא אברהם אשכחן דנפק מגו פלחי עבודה זרה. והכא אף על גב דיעקב אדכר, הוא קאי על אברהם, ולית פירוכא כלל במלה. אבל אי ידעת מילה או חידושא, אימא.

פתח ההוא ידאי ואמר, (בראשית א) והארץ היתה תהו ובהו, מאן ארץ. והיא דאשתמודעא עילא ותתא. היתה תהו, מאי תהו, דא קו ירוק, דאקיף כל עלמא. ואיקרי קו תהו, דכתיב, (ישעיה לד) ונטה עליה קו תהו ואבני בהו. כמה דתנינן, אבנין מפולמות דמשתקעין גו תהומי, ומנהון נפקין מיין.

השתא אית למנדע, תהו דאיהו קו ירוק, מאי הוא קו ירוק, אלא אשכחן בספרא דאסייא קירטינא, ויודן דקסרי שמייה, וקראן שמייה קירטינא אסייא, בגין דאיהו רב על כל אסיין, ויקירא בחכמתא. והכי בלשון פרסי, לבר נש יקירא, קראן ליה קירטינא. רב ויקירא בחכמתא. והוה אמר, והארץ היתה תהו, מאי תהו. איהו קו

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ירוק, דאסחר כל עלמא. ומאן איהו, קליפה דאגוזא. ודא איהו קליפה דלבר, דאיהו ירוק.

לגו מניה, בהו. אינון אבנין מפולמות דמנהון נפקי מייא. מן תהו אתמשך עור ובשר. מן בהו אתמשכו גרמי.

לגו מניה וחשך. דא חשיכו דאתמשך מניה עמא דעשו. ואיתימא מן תהו. הכי הוא ודאי, דהא חשך מניה תלייא תהו. אלא אינון אבנין מפולמות, עאלו באמצעיתא, דמניה אתמשכן גרמין, כמא דאיתמר. וחשך משיכו דקיק, דמניה אתמשך עשו.

ורוח אלהים, דא מוחא דאגוזא, דמתמן איתמשך יעקב שלימא, כגוונא דאגוזא דא, דכתיב, (יחזקאל א) והנה רוח סערה באה מן הצפון, לקבליה דתהו. לגו מניה ענן גדול, לקבליה דבהו. לגו מניה ואש מתלקחת, לקבליה דחשך. לגו מניה ונגה לו סביב, לקבליה דרוח אלהים.

ומתוכה פעין החשמל, לגו מפלא. דלקבליה, מרחפת על פני המים. דא רוח דאימא עילאה, דקא מרחפא על פלא. ויעקב שלימא, איהו ודאי מוחא דאגוזא. והקדוש ברוך הוא ימצאהו בארץ מדבר ודאי. לבתר עבד הקדוש ברוך הוא לכל אינון קליפין דלהון, דיהון כלהון משתעבדין ליה.

(במדבר כד) אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל וגו'. אראנו, למלה דפורקנא דא, דאיהו רביעאה. ולא עתה, אלא לסוף יומיא.

שית יומין הוו בעלמא, ביומא רביעאה חמינא, דנהורין דהוו ביה, מסתלקי ומתדעכי. שמשא וסיהרא וכוכבייא ומזלי אתגניזו ביה. הני אתהו בעובדא דבראשית, וביה אסתלקו ביומא דאלף רביעאה.

בכה רבי שמעון ואמר, ווי דגלותא אתמשך, ומאן יכיל למסבל ליה. אמר ליה, אי רבי אי רבי, אלו הוית ידע כמה ערטולא ובלבולא, עבד קודשא בריך הוא בכלהו רקיעין, בשעתא דגזר ומסר לון לישראל בידא דההיא שפחה, ולאשתעבדא תחות ידא דאדום.

בשעתא דהוו כתבי פתקין ברקיעא, עד דלא אחתימו, בגושפנקא דחותמא דמלכא, קרא קודשא בריך הוא לכל חילי שמייא, וקרא לגבריא דקסת הסופר בחרצוי, ואמר ליה, איעכב פתקין עד דלא אחתימו, ואבכה על בני, ואעביד להון מספדא ואבלא. באומאה עלייכו, כל חילא דשמייא, דתשבקון לי, ולא תתקפון

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְנַחֲמָא לִי. כְּדַבֵּר אַחַר, (ישעיה כב) עַל כֵּן אִמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אֲמַרְר בְּכִי אֶל תֵּאִיצוּ
לְנַחֲמֵנִי עַל שׂד בַּת עָמִי.

בְּעֵט בְּעֵיטֵיךָ בְּרִקִיעָא דְעַרְבוֹת, וְעַבְד בֵּיהּ בְּקוֹעֵין וְחִלּוּנֵין פְּתִיחֵין. פִּתַח וְאָמַר,
בְּנֵי, בְּנֵי רַחֲמֵיךָ דְמַעֲיִי, רַבִּיתִי לְכוֹן, וְנִטְלִית לְכוֹן, כְּאָבָא דְנִטְלִיל לְבָרִיהּ, אוֹלִיפְנָא
לְכוּ דְחַלְתִּי, אֲשַׁלְטִית לְכוּ עַל כָּל אוֹמֵיךָ דְעַלְמָא. חֲבַתוֹן קִמְאֵי בְּכִמָּה חוֹבֵינִי, עֲבַרְנָא
עַלֵיכוֹ, בְּגֵינִי דְבְנֵינִי יְקִירֵינִי רַחֲמֵינִי הוּוּיְתָן קִמְאֵי.

בְּנֵי בְנֵי, אֶקְרָא לְאַרְבַּע סְטָרֵין דְעַלְמָא, וְאוֹמֵינָא לְהוּ עַלֵיכוֹ. מְזַרְחָא מְזַרְחָא,
בְּאוֹמָאָה עַלְךָ, אֵי בְנֵי יְתַבְדְּרוּן בִּינְךָ, דְתַסְתַּכְּל בְּתוֹאֲרָא וְדִיּוֹקְנָא דִילְהוֹן, הֵיךְ
אֲשַׁתְּחַר וְאֲשַׁתְּחַר בְּעוֹנֵינִי דְעַבְדוֹן לֹון בְּגוֹוֵךְ, וְתַבְכָּה וְתַסְפַּד עַלֵיהוֹן וְתַנְטֵר לֹון.

בְּנֵי בְנֵי, כִּד הוּוּיְתוֹן בְּבֵיתֵאֵי, בְּתוֹקְפָא דְאַמְכוֹן, בְּעִידוֹנֵין בְּעִינוֹגֵין, לָא אֲשַׁגְחַתוֹן
עַלֵי. בְּנֵי בְנֵי, מָה אַעֲבִיד לְכוֹן, גְּזִירָא גְזִירָא בְּאוֹמָאָה, אֶלָּא אֲנָא וְאַתוֹן נְגַלֵי.

מִשָּׁה רַעֲיָא מְחִימָנָא, אֵיךְ לָא תִשְׁגַּח עַל בְּנֵי, עֲנָא קְדִישָׁא דְמְסָרִית בִּידְךָ. מְזַרְחָא
מְזַרְחָא, אֲתַעֲרֵי לְגַבֵי מִשָּׁה, וְתַבְכוֹן וְתַסְפַּדוֹן עַל בְּנֵי, אֶבְלָא וּמְסַפְדָּא אֲשַׁמְעוּ כַּחְדָּא,
עַד דְאַנָּא אֲשַׁמְעֵ וְאַתְרוּי עִמְכוֹן.

בְּנֵי בְנֵי, רַחֲמֵינִי דְנַפְשָׁאֵי, הֵיךְ תַּהֲכוֹן בְּשַׁלְשָׁלָאֵין תְּקִיפֵין, יְדָכוֹן מְהַדְקוֹן לְאַחוּרָא.
בְּנֵין דְאַתְרַבִּיאוּ בְּעִידוֹנֵין, בְּנֵין דְהוּוּ יְקִירֵין מִפּוֹ וּסְפִירֵין. בְּנֵי בְנֵי, חֲסִידֵין קְדִישֵׁין,
הֵיךְ תַּפְלוֹן בִּיּדֵי נוֹכְרָאֵין, דְלָא רַחֲמֵין כָּלֵל. בְּשָׂרָא קְדִישָׁא דְגוֹפִיכוֹן, אֵיתְרַמֵי
וְאַתְחַלֵּל בְּשׁוֹקִים וּבְרַחוּבוֹת. בְּנֵי בְנֵי, וּוִי עַלֵיכוֹן וְעַלֵי. כְּדִין בּוֹע פּוֹרְפִירָא דִילֵיהּ.
וְהֵינּוּ דְכַתִּיב, בְּצַע אִמַרְתוּ.

דְרוֹם דְרוֹם, בְּאוֹמָאָה עַלְךָ, כִּד יְתַבְדְּרוּן בְּנֵי בְּגוֹוֵךְ, דְתַסְתַּכְּל בְּהוּ הֵיךְ מְשַׁחְרָא
דִיּוֹקְנֵיהוֹן, וְיַמִּינְהוֹן תְּבִירֵין בִּינֵי עִמְמָא. דְרוֹם דְרוֹם, בְּאוֹמָאָה עַלְךָ, אֲתַעֲרֵ לְגַבֵי
אַבְרָהָם רַחֲמֵאֵי, וְאֵימָא לֵיהּ אֵיךְ נְפִלוּ בְנוֹי, וְאַתְבְּדְרוּ בֵין שְׁנֵאֵיהוֹן, וְתַבְכוֹן
וְתַסְפַּדוֹן עַלֵיהוֹן. דְרוֹם דְרוֹם, בְּאוֹמָאָה עַלְךָ, דְתַנְטֵר בְּנֵי רַחֲמֵיךָ דְנַפְשָׁאֵי, כִּד
יְתַבְדְּרוּן בְּגוֹוֵךְ.

סדר הלימוד ליום יח תמוז (יום 284 בשנה)

צָפוֹן צָפוֹן, אֲתַעֲרֵ בְּקוֹל בְּכִיָּה וּמְסַפְדָּא וְאַבְלָא וְיַגוֹנָא לְגַבֵי בְנֵי. וְאֵימָא לֵיהּ
לְעַקִּידָא דְמַדְבַּחֵי, הֵיךְ אֲזַלִּין בְּנוֹי, וְהֵיךְ נְפִלוֹן בְּחַרְבָּא. לָא תִימְרוּן דָּא, וְלָא
תַּהוֹדְעוּן דָּא לְיַעֲקֹב אַבְוֵהוֹן. דְלָא יַהֲפֹךְ עַלְמָא בְּרִיגְעָא.

מְעַרְב מְעַרְב, אֲתַעֲרֵ לְגַבֵי נְאֻקַת חֲלָלִין, וְקַרְבִּין תְּקִיפֵין דְבְנֵי. אֵיתַעֲרֵ לְגַבֵי
רַחֲמֵיךָ יוֹנְתֵי תַמְתֵי, הֵיךְ אֲזַלִּין בְּנֵהָא. וְהֵיךְ מְתַבְדְּרִין בְּכִמָּה סְטָרֵין.

בְּהַאי סְפֵר הַזֶּהר, יִפְקוֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי - [דף 3112]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אחתי בְּרַתִּי רַעֲיִיתִי רַעֲיִיא דִּילִי, רַחֲמִיתָא דְנַפְשָׁאִי, מַה גְּעָבִיד מִן בְּנָא מַה יַעֲבֹדוּן אִינוּן. אֲבָל רַחֲמִיתִי אַחְתִּי, אִימָא לָךְ, אִי בָרְעוּ סְלָקָא עֲלֶךְ, אַנְתְּ מְרוּבַעַת, וְגַדְפִין דִּילָךְ פְּרִישָׁן לְד’ סְטְרִין, בְּאוּמָאָה עֲלֶךְ בְּרַתִּי יַחֲדַתִּי, דְתַתְּךָ בְּהַדְיָהּ, וְלֹא תִשְׁבֹּק לֹון, וְתַחֲפִי עַלְיָהּ בְּאַרְבַּע סְטְרִין דְעֵלְמָא. וְאִי לֹא, יִתְאַבְדוּן מְעֵלְמָא.

מַה אִימָא לָךְ ר’, בַּהֲהִיא שַׁעְתָּא דְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל שְׁמַעַת דָּא, אַרְיִמַת קָלָא, וְאוּדְעוּזְעוּ תְּמַנְיִסְר אֶלְפָּה עֲלִמִין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהַדְהָ. וְכַדִּין (יִרְמִיָּה לֵא) קוּל בְּרַמָּה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תְּמַרוּרִים רַחַל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדִין, (יִשְׁעִיָּה כֵב) וַיִּקְרָא אֲדָנִי ה’ צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבַכִּי וּלְמִסְפָּד.

מֵאן חָמָא עֲרֻטוּלָא בְּכַלְהוּ רַקִּיעִין. מֵאן חָמָא בְּלַבּוּלָא וּמִסְפִּידָא דְתַמְנָן. עַד דְכָל חֵילִי שְׁמִיָּא חֲשִׁיבוּ, דְכָל עֲלִמִין יִתְהַפְּכוּן.

אֲמַר לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, בְּרַתִּי יַחֲדַתִּי דִּילִי, תַתְּךָ לְחַפְיָא עַלְיָהּ, וְלְדִיָּרָא עִם בְּנָנָן. אֲמַרְהָ לֵיהָ, מֵאֲרִי דְעֵלְמָא, לֹא אִיתְךָ. בְּתַר דְרַבִּית לֹון, וְתַקִּינִית לֹון, וְגַדְלִית לֹון. אֵהִי חָמִית לְשִׁנְאִיהוּן דְאַכְלִי לֹון, וְתִינְשִׁי לְנָא תַמְנָן. כְּדִין אוּמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָהּ, לְאַקְמָא לָהּ, וְלְמַפְרָק לֹון לְיִשְׂרָאֵל, וְלְאַפְקָא לֹון מְגַלּוּתָא. כְּדָבַר אַחַר, (יִרְמִיָּה לֵא) כֹּה אָמַר ה’ מְנַעִי קוּלְךָ מִבְּכִי וְגו’, וַיֵּשׁ תַקְוָה לְאַחֲרִיתְךָ כו’, וְשָׁבוּ בְנִים לְגְבוּלָם.

וְעַל דָּא נַפְקַת מְקַמִּיָּה. כִּיּוֹן דְנַפְקַת מְקַמִּיָּה, פִּתַח קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל כָּל חֵילִי שְׁמִיָּא וְאֲמַר אִיכָּה יוּעַם זָהָב, וְכָל הַהוּא קִינָה דְאַלְפָּא בֵיתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחוּדוּי אֲמַר לָהּ, לְבַתֵּר קֶשֶׁר רַחֲמִין בַּהֲהוּא תְּנַיִנָּא וְחַתְמוּ פִתְקִין.

וְהַשְׁתָּא אַהֲדַרְנָא לְפַרְשָׁתָא, דְוִדָּאִי גְלוּתָא אַתְּמַשְׁךָ. (בְּמַדְבַּר כַּד) אַרְאֲנוּ וְלֹא עֲתָה, לְמֵאן קָאֲמַר אַרְאֲנוּ. לַהֲהוּא דְאִיתְמַר עֲלוּי כִּי אִינְנוּ. כַּד יִיתִי לְפַקְדָּא לְאַיִלְתָּא. וְלֹא עֲתָה, וְלֹא לְזַמְנָן קָרוּב. אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קָרוּב, אֲסַתְּפִלְנָא בֵיתָה, אֲבָל לָאוּ כְּעַן, אֲלֹא לְזַמְנָן רַחוּק.

דְרַךְ פּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב, רַבִּי רַבִּי, כַּמָּה רְזִין סְתִימִין כְּלִילָן הַכָּא. פִּתַח וְאֲמַר, (בְּרַאשִׁית ב) וַיִּפֹּל ה’ אֱלֹהִים תְּרַדְמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן. כַּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם קַדְמָאָה, דוּ פְרָצוּפִין בְּרָאוּ, וְהוּוּ מִתְחַבְרִין כַּחְדָּא בְּלֹא פִירוּדָא. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְכְּתִיב, (שֵׁם ה) זָכַר וּנְקֵבָה בְּרָאֵם, בְּלֹא פִירוּדָא, וְלֹא כְּתִיב בְּרָאוּ, אֲלֹא בְּרָאֵם.

כִּיּוֹן דְאַתְּבְּרִיאוּ, הוּוּ כַּחְדָּא דָּא עִם דָּא, בְּשִׁיקוּלָא. מַה עֵבֵד לֵיהָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. נִסְר לֵיהָ נִסְרוּ, וְנִטְל לְנוֹקְבָא מְנִיָּה, וְאַתְקִין לָהּ בְּכַמָּה תִיקוּנִין, וְקִשְׁטָה בְּכַמָּה קִישׁוּטִין, וְאַלְבִּישׁ לָהּ בְּכַמָּה לְבוּשִׁין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּאֵן אֶתֶר, בְּגִנְתָּא דְעֵדֵן אֶתְקִין לָהּ. כַּמָּה קִישׁוּטִין קֶשֶׁט לָהּ. שְׁבַעֲיָן. וְאִינוּן
שְׁבַעֲיָם פְּנִים דְאֹרִייתָא. כַּמָּה תִיקוּנִין תִקִין לָהּ. תְלִיסֵר תִיקוּנִין. אִינוּן תְלִיסֵר
מְכִילִין, דְאֹרִייתָא נְדֻרְשֵׁת בְהוּ. כַּמָּה לְבוּשִין אֲלִבִישׁ לָהּ. שִׁית לְבוּשִין. וְאִינוּן שִׁית
סְדְרֵי מִשְׁנָה, בְשִׁית אֲנָפִין.

כָּל הַנִי תִיקוּנִין, וְכָל הַנִי קִישׁוּטִין, וְכָל הַנִי לְבוּשִין, עֶבֶד לָהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
תִמֵן בְּגִנְתָּא דְעֵדֵן, וְלִבְתֵר וִיבִיאָהּ אֶל הָאָדָם. וְאָדָם הֵיכֵן הוּא. בְּאֶתֶר דְנִקְוּדָה דְצִיּוֹן,
דְבִי מְקוּדְשָׁא תִמֵן. וּמִתִּמֵן נְטִיל לֹון, וְאָעִיל לֹון בְּגִנְתָּא דְעֵדֵן, וּבְרִיךְ לֹון בְּרַפְת
חֲתָנִים.

וְרִזָּא דָא, דְרַף פּוֹכֵב מִיעֻקֵב. דְרַף וְקֶשֶׁיט וְתִקִין הוּא פּוֹכֵב, דְאֶתְנַטִיל מִיעֻקֵב.
דְבִגִין פֶּה, בְּגִינָה יִתְגַלִי, מֵאֵן דִיתְגַלִי. בְּגִין דְעֵל דָא הוּא אֶתִי לְגַבְהָ, וְאֶתְמַשֵּׁף
מְעִילָא לְתַתָּא. וְקָם שְׁבַט מִיִשְׂרָאֵל, דָא אִילָנָא דְחַיִי. וְקָם: כַּמָּה דָאֵת אֶמֶר, (שם ו)
וְהִקְמַתִי אֶת בְּרִיתִי.

וְכֵד יְהֵא דָא, וּמְחִץ פְּאֶתִי מוֹאֵב וְגו'. כָּל אִינוּן סְטְרִין דְאֶתְאֲחֻדֵן בְּאִילָנָא תַתָּא,
יִתְעַבְרוּן וְיִתְעַדוּן מִנִיה. כְּדִין, (שם ב) וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפֶּעַם. דָא זְמַנָּא דְעֵדוּנִין
וְעֵנוּגִין, לְאֶשְׁתַּעֲשַׁעַ פְּחָדָא וְלֹא כְשָׂאֵר זְמַנִין דְסִטְרָא בִישָׁא אֶתְאֲחֻדַת בִּינָנָא. אֲבָל
הַשְׁתָּא לִית עֲרַבּוּבִיא דְסִטְרָא אַחֲרָא עֲמָנָא, אֲלֹא עֲצָם מְעַצְמִי, וְלֹא שִׁיתּוּפָא אַחֲרָא
דְבִישׁ.

עֲצָם מְעַצְמִי, נְהִירוּ דְאֶסְפְּקִלְרִיָּא דְנְהָרָא מְמָשׁ. וּבִשְׁר מְבִשְׂרִי, מְלָבוּשָׁא מִתְהוּא
מְלָבוּשָׁא דְאֶתְלַבֵּשׁ בִּיה נְהוּרָא עִילָאָה דִילִי. לְזֹאת יְקָרָא אֶשְׁתָּה, בְּשִׁלְטְנוּתָא עִילָאָה
עַל כָּל עֲלָמָא, דְלֹא תְעַדִי לְעֵלָם. כְּדִין (דְנִיָּאל ב) תִדַק וְתִסָּף כָּל [אֵלִין] מְלַכּוּתָא
וְהִיא תְקוּם לְעֲלָמִיא.

אַרְאֵנוּ וְלֹא עֲתָה, רֵאֲיִיה דָא דְאֵנָא חֲמִינָא, זְמִינָא לְמַחְמִי לִיה, וְלֹאֲתִקְרַבָּא
כְּחָדָא. וְלֹא עֲתָה, בְּגִלוּתָא דְבָבֵל, בְּהוּא בִיתָא דְבְנוּ עוֹלֵי גוֹלָה. אֲשׁוּרְנוּ, אֵנָּא
זְמִינָא לְאֶסְתַּכְּלָא בִיה אֲנָפִין בְּאֲנָפִין. וְלֹא קְרוּב, אֲלֹא בְהוּא בִיתָא בְּתִרְיִיתָא. דְבִין
בְּהֵאִי וּבִין בְּהֵאִי, לָא הוּא נִיחָא, וְלֹא קוּרְבָּא וְאֲחֻדוּתָא כְּדָקָא יָאוּת.

אִי רַבִי אִי רַבִי, כַּמָּה קֶשֶׁיט מְלָה, כַּמָּה אֲרִיךְ זִימָנָא, כַּמָּה עָאקוּ עַל עָאקוּ,
זְמִינִין לְשִׁנְאִיהוֹן דִישְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא, וְכַמָּה יִשְׁלִטוּן חִיּוּתָא, וְכַמָּה יִשְׁאֲגוּן לְמִיטְרַף
טְרַפִין דִישְׂרָאֵל, בְּכָל זְמַנָּא וְזְמַנָּא עַד סוּף יוּמִיא.

כַּעַת לְסוּף יוּמִיא, כְּפּוּם שְׁעֵתָא דִיוּמָא, בְּעֵידֵן דִי זְרַח שְׁמֵשָׁא, מִן יוּמָא שְׁתִיתָאָה,
בְּשְׁעֵתָא דִיזְדַמְנוּן לְפּוּם מְנִין שְׁנִין, דִיּוּבֵל וּשְׁמֵטָה כְּחָדָא, דְאִיהוּ רַעַל דָא מִן יוּמָא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שתינתאה. כעת זמינא קלא חדא לאתערא מרום רומי רקיעין, קלא עציב במרירו, מה דלא הוה הכי מן יומא דאתברון עלמין.

וההוא קלא יהוי דקיק, בחשאי, במרירו, ועציבו, נחית וסליק, סליק ונחית, וכן אמר, איילת רחמינ הות לי מן יומין קדמאין, ואתנשיאת מינאי. רחומין קיימין הוי לי בהדה, אדכרנא דחותמא דדיוקנה הוה חתים על לבי, והוה חתים על דרועאי, והוה תקיף בגווי רחמו דילה, ורשפי שלהובה מוקדין בגווי.

בההוא שעתא געי תלת גועין, דא בתר דא, וינדעזעון רקיעין, וינדעזעון עלמין פלהו, עד דישתמעו קלין תלת, לגו נונא תנינא, ויערוק ארבע מאה אלף פריסי גו נונא חד דימא. ותמן יושיט מצודין ויפריש רשתין, וימשיך ליה מן ימא, ויעיל ליה גו מתיבתא דרקיע, ויחמון מגיה כל אינון קושין וכל אינון פלוגתין דאקשי תמן. ויהא תפיס תמן מאה וחמשינ יומין.

וההוא זמנא, יכנוש קודשא בריך הוא כל חיילי שמייא, וכל בני מתיבתא דיליה, והוא לעילא מפלהו, ואייתון קמיה ההוא תנינא, ויקשור תלת קשרין בקודליה, ויטלו אינון תלת רחמינ, ויהדרון ליה לאתר דהוה תפיס תמן. ואינון רחמינ ייעלון בהיכלא חדא דאיכרי אהבה, ויהון גניזין תמן.

ואומי לון קודשא בריך הוא, לכל אינון חיילין, ולתרי מתיבתא, למתך פלהו, ולמשמע קלא דרחימותא, דאיהו תאיב למשמע קלה בהדיהו. בההוא שעתא יתער על עמא קדישא עאקין, אלין על אלין, בדחיקו סגי, ואינון צווחין צווחה בתר צווחה, דמעין בתר דמעין, ויתערון לה. איהי אשמעת קלא על בנהא.

וקוהשא בריך הוא קארי ואמר, דא היא איילתי, חבירתי, יונתי, שלימתי היושבת בגנים, דלא הות יתבא אלא בסתר המדרגה פנימאה, כמה דאת אמר (תהלים מה) כל כבודך בת מלך פנימה, והשתא בגנים, בחציפו, כאימא דאזלא בתר ברה, בשווקים ובפנותי קרתא, מדחילו דלא יבאישון ליה.

איילתי חבירתי חמי, הא חבריאי פלהו דתרי מתיבתא הכא. חברים דאינון מתיבתא, מקשיבים לקולך השמיעני, דתיאובתי למשמע לקולך.

כמה זמנין איהו דלא שמענא לקולך, ולא ידענא לך. כדין כל עלמא בערבוביאי, עמין בעמין אומין באומין. ומאן דלא אתחזי למלכא, ייתון ליה למישלט. וייתון עמיה עמין נוכראין, ולישגין אוחרנין, דלא ישתמודעין דינא, ולא נימוסי מלכותא. וכמה קרבין יחשבון למעבד.

ובגו שפה רפיא, וממלל רפיה, יעביד פרעותיה, וישלוט. ויחשיב כמה מחשבין לאבאשא. ועל עמא יחידאה יעביד נימוסין בישין. כדין יהא עאקו על עאקו, על

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ההוא עמא יחידא. ביה זימנא יתתקף קודשא בריך הוא, ויפייס לאיילתיה בכמה פיוסין, ויתקיף בה, ויקים לה מעפרא, איהו ולא אחרא. ותרי מתיבתי ישתארון בהדה.

תלת מלכין ישתארון, ויתערון בתלת סטרין דעלמא, על עמא דא. וההוא מלכא דהוה שליט בפום רכיה, ישלוט ברגז סגיא, ונס ותוקפא על עמא קדישא.

ובירחא תליתאי, בד' לירחא, בתשע שעתין ופלגא, יהכון כל בני מתיבתי בהדה דאיילתא, לגו קבריה דרעיא, מהימנא דביתא, ותיבה תלת קלין עליה. בשעתא דשמשא יתכניש מעלמא, וקבריה יתפתח, ויבעון בני מתיבתי לעאלא לתמן, ולא יתייב לון רשותא, ויסתלקון פלהו לאתרייהו. והיא תיעול, ומגווייה יפוק מה דיפוק. ותשכח למשה יתיב ולעי, ובוצינא דליק קמיה, וכמה ריחין ובוסמין סחרניה.

כיון דחאמי לה דעאלת, יקום, ויתחברון פחדא דא עם דא, וקליא יתערון ברום רומי רקיעין, וקודשא בריך הוא ישמע, וייעול לגו היכלא דאהבה, ויטול מתמן תלת רחמין, ויפתח לון מערתיה. כדן יתער משיח בההוא ליליא, וישתכח תמן בהדיהו, ויהדרון רזין דאורייתא, בכל ההוא ליליא, במערתא דמשה.

וכד סליק עמונדא דצפרא, יתגניז משיח וישתארון משה ושכינתא בההוא יומא, כיומא דשבועות. וסלקא שכינתא על ההוא טורא, ותשתמע תלת קלין, חד לקביל אברהם, וחד לקביל יצחק, וחד לקביל משה ויעקב. הדא הוא דכתיב, (ישעיה מ) על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך וגו' הרימי אל תיראי אמרי כו'.

הרימי, הרימי, אמרי. דא הרימי בכח, תרועה. הרימי אל תיראי, תקיעה. אמרי, הא תרועה תקיעה ותרועה פחדא. ודא איקרא שופר תרועה. שופר מההוא תרועה דלעילא.

שופר זעירא, בגין דאית אחרא דאקרי שופר גדול. שופר זעירא דא, אקרי שופר הולך גו תנועה דבוצינא, הדא הוא דכתיב, (שמות יט) ויהי קול השופר הולך. בגין דאחרא איהו שופר גניז וטמיר, ולא הולך. אבל דא זעירא, איהו הכא כיומא דשבועות, והאי איהו דאיתער כיומא דאורייתא, כיומא דשבועות.

באתערו דהאי שופר, דאיתער בתרועה ותקיעה ותרועה, יתערון אבהן מגו מערתא, ויסתלקון ברוחא, וייתון לגבה. ומההוא קלא, כמה חייבין בארעא קדישא ימותון, ויסתלקין מעלמא. בההוא יומא, סלקין צלותין דישראל בכל אתר, דאינון קמי מלכא קדישא. ואבהן ייתון פחדא, ויהון בההוא טורא. ומשה סליק בהדיהו. ותמן יסתכל באבהן, ואינון ביה. וייעלון פלהו גו מערתא דמשה. ומשיח יתער לגבייהו, ויתחברון פלהו בהאי יומא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ובהאי יומא, יתערוך עשר שבטין, לאגחא קרבין לארבע סטרין דעלמא, בהדי משיחא דאתמשח עליהו, ויקבל משיחו על ידא דחד פהו צדק, ושבעה רועים מהימנן עמיה.

ומשיחא דא משבטא דאפרים הוא, ומזרעא דירבעם בן נבט הוי בריה דאביה, דבעולימוי מת, וההוא יומא דמת, אתייליד ליה בר, ואתנטייל מפי ירבעם למדברא. ולתמן נטלו מאה ושבעין גברין, פלהו זכאין משבטא דאפרים, דלא אשתכחו בחובא דירבעם.

ומהאי בריה דאביה, נפיק האי משיחא. ועל דא פתיב, (מלכים א יד) וספדו לו כל ישראל וקברו אתו. סתים האי נבואה לשעתא, ונבואה לעתיד, פי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל ה' אלהי ישראל בבית ירבעם. דא האי משיחא, דאיהו דבר טוב אל ה'.

כיון דינדעון אבהו, דפקיד הקדוש ברוך הוא לאיילתיה ולעמיה, כמה חידו על חידו בהאי יומא. בארעא דצפון מלכותא דתימן, כמה עאקו על עאקו יתערוך בהאי יומא על עמא דישראל, ותתקבל צלותהון ברעווא. ובפנייא דהאי יומא, תהדר שכינתא לגו ביתא, ומשיח לאתריה, ואבהו לגו מערתא דילהון.

שכינתא תהך ותהדר לגבי משה, שבעין יומין. לסוף שבעין יומין, סליק נאקו דישראל לקמי מלכא קדישא, דיהון מעיקין לון בכל סטרין דעלמא. וכנישתא חדא לצד דרומא יתאביד ויתחריב. וחמשה זכאי קשוט יתקטלון בינייהו.

כדין לסוף תלתין ותריין יומין דיקטלון לכנישתא ההיא, ילבש קודשא בריך הוא קנאה לההוא שופר זעירא. וההוא משיח בריה דאפרים יפוש פרישא כחד תור דקרנוי סלקין כקרנוי דראם.

וההוא שופר זעירא, יתקע תרועה תקיעה ותרועה, תלת זמנין בריש טורא כמלקדמין, כדין נטלין דגלין דההוא משיח, ויפול רעשא על עלמא, באינן קלין דשופרא. וכל אינן בני עלמא ישמעון ויחמון. כמדבר אחר, (ישעיה יח) כל ישרי תבל ושכני ארץ כנשא נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו.

וכדין יתבערון גלולין מן ארעא קדישא. ותלת קרבין יעבדון בני ישמעאל בהדי משיח דא. ואינן ייתין ויסגדון למארי עלמא בטורא דקודשא בירושלים. ואילין קרבין יהון באלף שתיתאה.

ובירחא דבול, יפולו שנאיהון, ויתעברון כל אינן גילולין דישתארון בארעא קדישא. ומתמן יתרון קרבין על עלמא. ובעוד דאינן יגיחון קרבין עם כל

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

בני עלמא, יתכנשוון בנוי דאדום על ארעא קדישא, ויתפסון לה, וישלטון עלה תריסר ירחי.

לסוף תריסר ירחין, יתגעש וירעש כל עלמא. ובין זמנין אלין, דשכינתא תהף ותהדר לגבי מערתא דמשה, יתטמר מלכא משיחא ט' ירחין, כירחין דיולדה, ואינון ט' ירחין, כמה צירין וחבלים יטול על גרמיה.

ובין כף קודשא בריך הוא יסגי צעריה, ויעול לגו שבילין דאילנא חדא, דאית ליה אילנא קדישא רברבא ותקיף. ותמן בשבעין ענפין, יטול מכילן דאלכסונין, ויטול לשבעין ממנו, דסחראן לשבעין ענפין דאילנא, גו אינון מכילן אלכסונין, וישתפחון אסורין חד תקלא דמכילא ופלגו. כדין יחית לון מפל ענפא וענפא.

וכמה ענפין זעירין ודלא זעירין יתברון במיחתהון מתמן, בגין דאתאחדאן גו ענפין, ובמיחתהון יתברו. כדין כמה סגיאיין מעמא קדישא יתברון בין רגלין דשאר עמין. וכל אינון ממנו, יעברון לון גו גהר דינור, ויתעברון משולטניהון.

ובין כף משיח צירין וחבלין יהון ליה פיולדה. ועל ההוא זמנא כתיב, (תהלים כ) יענף ה' ביום צרה. דאינון תשע פסוקים כירחין דיולדה. ושבעין תיבין, דהא לשבעין שנין באלף שתיתאה, יוליד וישלוט על כל עלמא. ובגין כף באינון תשעה ירחין, יתחזון בכל ליליא, מפלגו ואילף, רכב אש וסוסי אש לבר מרקיעא, מגיחן קרבין אלין באלין, עד דינהר צפרא.

לבתר דאינון תשעה ירחין יעברון, כדין קודשא בריך הוא יתער למשיח דא, ויפיק ליה מגנתא דעדן. וההוא יומא דיפוק, יודעזע כל עלמא, דיחשבו כל בני עלמא דימותון.

ועל ההוא יומא כתיב, (ישעיה ב) ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה'. דא שכינתא, דתירום מההוא זמנא ואילף, ומשיח בהדה. ומהדר גאונו, דא משיח. בקומו לערץ הארץ. כדין (שם יא) ואסף גדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. דא בשתיין שנין דאלף שתיתאה, ויהכון לבתר דייעביד לון קודשא בריך הוא כמה נסין.

זוהר חדש פרשת מטות

(במדבר לא) וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר. תמן תנינן, אמר רבי יהודה, אין העולם מתנהג אלא בתרין גוונין, דאתו מסטר אתתא, דאשתפחת חכימת לבא. הדא הוא דכתיב, (שמות לה) וכל אשה חכמת לב בידיה טווי ויביאו

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

מטוה את התכלת ואת הארגמן. ומאי מתיין. את התכלת ואת הארגמן, גווינן דכלילן בגו גוויני.

ההא הוא דכתיב, (משלי לא) דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה. וכתיב בידיה טוו. מאי טוו. אמר רבי יהודה, טוו בדינא, טוו ברחמי, אמר רבי יצחק, אמאי אתקריא אשה. אמר ליה, דכלילא בדינא, וכלילא ברחמי. תא חזי, דאמר רבי אלעזר, כל אתתא בדינא אתקריאת, עד דאטעמת טעמא דרחמי. דתניא, מסטרא דבר נש אתי חוורא, ומסטרא דאתתא אתי סומקא, טעמא אתתא מחוורא, חוורא עדיף.

ותא חזי, אמאי אסירן נשא שאר עמין דידיעי משכבי דכורא. משום דתנינן, אית ימינא, ואית שמאלא. ישראל, ושאר עמין. גן עדן, וגיהנם. עלמא דא, ועלמא דאתי. ישראל לקבלי דרחמי, ושאר עמין לקבלי דדינא. ותנן, אתתא דאטעמת טעמא דרחמי, רחמין נצחא. אתתא דטעמא דדינא, דינא בדינא אתדבקת. ועלייהו אתקרי, (ישעיה נז) והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה.

ועל דא תנינן, הנבעלת לגוי, קשורה בו ככלב. מה כלבא תקיפא ברוחיה, חציפא. אוף הכי דינא בדינא תקיפא, חציפא בכולא.

הנבעלת לישראל, תנינן, כתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום. מאי טעמא, משום דנשמתא דישראל, אתייה מרוחא דאלהים חיים. דכתיב, (ישעיה נז) כי רוח מלפני יעטוף. משמע דכתיב מלפני. ובגין כך אתתא דהיא בתולתא, דלא אתדבקת בדינא קשיא דשאר עמין, ואתדבקת בישראל, רחמין נצחא ואתפשרת.

ותא חזי, כתיב (תהלים פט) כי אמרת עולם חסד יבנה. מאי חסד. הוא חד מכתרי עילאי דמלכא. דנשמתא דישראל קרא ליה קודשא בריך הוא חסד, על תנאי דיתבני, ולא ישתיצי חסד מעלמא, משמע דכתיב יבנה.

בגין כך תנינן, מאן דשצי חסד מעלמא, אשתיצי הוא לעלמא דאתי. ועל דא כתיב, (דברים כה) לא תהיה אשת המת החוצה, בגין למיעבד חסד עם מיתא, ואתעביד בנינא, דכתיב עולם חסד יבנה.

זוהר חדש פרשת ואתחנן

מאמר קו המדה. אמר רבי שמעון, עד הכא לא הוו חברייה ידעי רזא דגו יחודא. אמר רבי אלעזר, כל קראין דאורייתא רזין סתימין עילאין אינון, והאי קרא מאן איהו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פָּתַח וְאָמַר, (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. הַאִי קָרָא, אֵף עַל גַּב דְּכֻמָּה סְטָרִין דְּרִישָׁנָא בֵּיהּ, רְזָא דִּיחֻדָּא דְּבֵיהּ סְתִימָא מְעִינִין, לְבָא אָטִים הוּא מְנִיָּה, דְּכֻמָּה חֲכִימִין טְרִישִׁין דְּלְבָא לְעָאן, וְלֹא יִדְעִי, וְלֹא אֲדַבְּקִין. סְתִים מַחֲזִיזוּ עֵינֵיהוֹן, וּמְסוּכְלָתְנוּ לְבִיהוֹן. תָּא חֲזִי, בְּרְזָא דִּיחֻדָּא אֲתוּון טְמִירִין, שׁוּרִין וְתִיבִין גְּלִיפִין בְּקִיּוּמֵיהוּ.

שְׁמַע, שְׁמָא דְּרְזָא דִּיחֻדָּא, גּוּ טְמִירָא עֵילָאָה סְתִים, וּגְלִיאָ גּוּ גְּלִיפֵי טְמִירִין, לְסֻלְקָא בְּדַרְגּוּי לְאַשְׁתְּלֻמָּא לְעֵילָא. שְׁמַע, בֵּיהּ תְּלִיאָ שׁ״ם, בֵּיהּ תְּלִיאָ שְׁמִיעָה. שְׁם, כְּדַבֵּר אַחַר (שמואל ב ו) אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁם. ע', אֲשַׁגְּחוּתָא דְּרִישׁ שְׁתָּא וְעַד סִיפָּא שְׁתָּא.

ע' טוֹבָה לְאַסְתְּכָלָא בֵּיהּ. בְּגִין דְּאִית עֵין טוֹבָה וְעֵין רְעָה. עֵין טוֹבָה, מְסֻטְרָא דִּימִנָּא. עֵין רְעָה מְסֻטְרָא דְּשְׁמָאֲלָא. עֵין טוֹבָה, הֵינּוּ רְזָא דְּרִשִׁים בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל, דְּכְתִיב שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סְבָא. וְאֻקְמוּהּ, דְּהִכָּא יִשְׂרָאֵל סְבָא.

וּמָאן דְּאָמַר יִשְׂרָאֵל זּוּטָא, כְּלָא חַד. יִשְׂרָאֵל זּוּטָא שְׁפִיר, דְּעֵין סְמִיךְ בֵּיהּ. וּמָאן אִיהוּ. דְּכְתִיב (איוב לו) לֹא יִגְרַע מִצְדִּיק עֵינָיו. וְדָא ו' זְעִירָא. ו' עֵילָאָה, ו' זְעִירָא כְּלָא חַד. ו' זְעִירָא, מְבוּעָא דְּבִירָא דְּלֹא אֲפָסִיק מְנִיָּה לְעֵלְמִין.

עָה הִכָּא אֲתַפְרְשׁוּ אֹרְחִין גְּלִיפִין בְּרְזָא דָּא. מְכָאן וְלֵהֲלָאָה, רְזִי דְּרִזִין דִּיחֻדָּא שְׁלִים, כְּדָקָא חֲזִי שִׁיעוּרָא דְּלִיָּה שִׁיעוּרָא לְמִיעֵבַד מְדִידִין וְשִׁיעוּרִין לְסְטָרִין כְּלָהוּ.

יְהוּה אֱלֹהֵינוּ יְהוּה. רְזָא דְּאַרְבִּיסַר אֲתוּון. תְּלַת שְׁמֵהָן פְּנִימָאִין, כְּלָלָא דְּכְלָא. רְזָא חֲדָא, עֵילָא וְאַמְצָעִיתָא וְתַתָּא. הִכָּא כְּלָלָא דְּכָל סְטָרִין, מְאַתַר דְּלִית בֵּיהּ שִׁיעוּרָא דְּאַקְרִי אִין סוּף, עַד סִיפֵי סְטָרָא בְּתַרְאָה תַתָּאָה לְכָל דְּרָגִין.

חַה לְעֵילָא, אַתַר דְּשִׁירוּתָא, דְּמַתְמָן נְפָקִין שְׁבִילִין לְכָל סְטָרִין. חַד בְּאַמְצָעִיתָא רְזָא דְּמִשָּׁה אַכְלִיל גְּרַמִיָּה בֵּיהּ בְּגוּ אַבְרָהָם וַיִּצְחָק. חַד כְּלָלָא דְּדוּד מְלָכָא. תִּיקוּנָא וְסֻמְכָא חַד לְכְלָהוּ.

וְכַד מְתַחְבְּרָן אֲתוּון דְּמַהִימְנוּתָא, אֲתַגְּלִיין בְּחַבּוּרָא וְקִישׁוּרָא דְּכְלָא. תְּרִין עֵלְמִין, עֵילָאָה וְתַתָּאָה. עֵילָאָה סְלָקָא עַד דְּלִית שִׁיעוּרָא וְאִין סוּף. תַתָּאָה נְחַתָּא. בְּשִׁיעוּרָא עַד סוּף דְּכָל דְּרָגִין.

עֵלְמָא עֵילָאָה דְּמַתְקֻשְׂרָא וְסְלָקָא עַד אִין סוּף, פְּלִיג אֲתוּוי בְּדַרְגּוּי, שְׁבַע אֲתוּון, יְהוּ״ה אֱלֹהֵי. עַל כָּל רְזָא דְּעֵלְמָא עֵילָאָה, דְּמַתְקֻשְׂרָא וְסְלָקָא עַד אִין סוּף, וְאַתְפְּלִיג בְּאַתוּוי שְׁבַע. עֵלְמָא תַתָּאָה, דְּמַתְקֻשְׂרָא בֵּיהּ, וְנְחַתָּא עַד סוּף דְּכָל דְּרָגִין, פְּלִיג אֲתוּוי בְּדַרְגּוּי שְׁבַע אֲתוּון, יְנָ״ו יְהוּ״ה. תְּלַת אֲתוּון עֵילָאִין, בְּד' אֵלִין, רְזָא חֲדָא, חַבּוּרָא וְקִישׁוּרָא חֲדָא, דְּלִית בְּהוּ פִירוּדָּא. וּבְגִין כֶּךָ לְאַרְבִּיסַר אֲתוּון ז' וּז', וְכְלָא חַד.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אָחָה, וְאוֹקְמוּהָ דְלִיטָה עֵילָאָה וְרַב עַל שְׂאָר אַתּוּן. וְכֵן רִישׁ דְּאֵל אַחַר.
לְאַשְׁתְּמוּדְעָא, דְּלֵא לְאַחְלָפָא רְזָא קְדִישָׁא עֵילָאָה, וְלֵאֲכַלְלָא סְטָרָא אַחְרָא בְּהֵדִיהָ.

סִימָן עֵינָן דְּלִיטָה דְּאִינוּן רַבְרַבִּין, עַל דָּא, לְאַסְהָדָא סְהַדוּתָא דְרַזִּי דְרַזִּין, לְאַפְקָא
מִשְׁחַתָּא חֲדָא, לְמַשִּׁיחוּ דְרְזָא דְמַהִימְנוּתָא. וּמֵאֵן דִּידַע רְזָא דָּא, יְדַע רְזָא דְמַאֲרִיהָ
וְאַחְסִין תְּרִין עֲלָמִין, עֲלָמָא דָּא וְעֲלָמָא דְאַתִּי. וּמִשְׁחַתָּא אַקְרִי קוּ הַמְדָּה.

וְהָא אַתִּיחֵיב לְחַכְמֵי עֲלִיוֹנִים קְדִישִׁין, דִּידַעִין רְזָא דְמַאֲרִיהוֹן וּמִשְׁחַתָּא בִּיקְרִיהָ.
וְלֵא אַתִּיחֵיב לְחַיִּבֵי עֲלָמָא, דְּלֵא יְדַעִי וְלֵא חַיִּישֵׁי לִיקְרָא דְמַאֲרִיהוֹן. וְאִינוּן זַכָּאֵי
קְשׁוּט דִּי בְּהוּ רְזָא דְמַהִימְנוּתָא עֵילָאָה, לְהוּ אַתִּיחֵיב לְמַנְדַּע וְלֵאֲסַתְּכָלָא, בְּגִין דְּלֵא
סְטָאן יְמִינָא וּשְׂמַאלָא.

קוּ הַמְדָּה, אוֹרְךָ וְרוּחְבָּךְ. קוּ הַמְדָּה, עוֹמְקָא וְרוּמָא. קוּ הַמְדָּה, עֵיגוּלָא וְרִיבּוּעָא.
בְּתַלְסַר תְּרַעִין קְיַימָא לְמַנְדַּע. וְאִינוּן שִׁיתָא וְעֶשְׂרִין לְתַרִּין סְטָרִין, כַּד מִתְגַּלְפִּי
בְּגִילּוּפִייהוּ. כְּלָא חַד בְּמִשְׁחַתָּא דָּא. קוּ הַמְדָּה סְלָקָא וּנְחַתָּא, אַתְּגַלְיָךְ בְּגִלְפּוּי לְכָל
סְטָרִין.

נְהוּרָא דְלֵא קְיַימָא בְּנְהוּרָא, גְּלִיָּה, וּנְפִיק נְצִיצוּ דְכָל נְצוּצִין, וּבְטַש גּוּ רַעוּא
דְרַעוּן, וְאַתְטַמַּר בֵּיהּ, וְלֵא יְדִיעַ.

בְּזַמְנָא דְרַעוּא דָּא בְּעָא לְאַתְפְּשָׁטָא, נְפִיק הָאֵי נְצִיצוּ דְטַמִּיר גּוּ הָאֵי רַעוּתָא, בְּגִין
דְאַתְחַזִּי, וְלֵא אַתְחַזִּי לְאַתְקִימָא כְּגוּוּנָא דָּא.

כַּה אַתְפְּשָׁט רַעוּתָא דָּא, בְּטַש הָאֵי נְצִיצוּ, דְאַחַזִּי גּוּן וְלֵא גּוּן, וְעָאֵל בְּהֵוָּא
אַתְפְּשָׁטוּתָא, וּנְפִיק בְּגוּוּנֵי, וְסְלָקָא, וְקְיַימָא בְּסְלִיקוּ גּוּ רַעוּתָא וְאַתְפְּשָׁטוּתָא.

בְּטַש רַעוּא אַתְפְּשָׁטוּתָא דִּילֵיהּ, בְּסְתִימוּ דְלֵא אַתִּידַע, וְאַפִּיק נְהוּרִין דְקִיקִין
צְלִילִין כְּלִילִין כְּחֲדָא. כַּד בְּעָאן לְנְפִיקָא הָאֵי נְצִיצוּ, דְבֵיהּ גּוּוּנִין. בְּטַש בְּהֵוָּא
אַתְפְּשָׁטוּתָא, וְאַתְדַּחִיק. וּמַגּוּ דְחִיקוּ, נְפִיקִין אִינוּן נְהוּרִין דְקִיקִין, וְאַשְׁתַּמְעוּ כְּחֲדָא.
כַּדִּין הָאֵי נְצִיצוּ אַחַזִּי בְּהוּ גּוּוּנֵי, וְאַצְטַבַּע כְּלָהוּ כְּחֲדָא, חִיּוּר וְסוּמְק וְיִרוּק וְאוּכָם.
וְאַתְעַכַּב בֵּיהּ תְּרִיסַר יְרַחִין. וְלְבַתַּר אַתְעַקְרוּ מִתַּמָּן, וְאַשְׁתִּילוּ בְּאַתַּר אַחְרָא.

וְהָאֵי נְצִיצוּ, סְלָקָא וּנְחַתָּא. וְהָאֵי אִיקְרִי בּוּצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא. הָאֵי אַתְקִין וּבְטַש
בְּכָל נְטִיעֵן נְהוּרִין, וְאוּמַר לוּ גְדַל. כַּדִּין אַפִּיק מְבוּעִין הֵוָּא אַתְפְּשָׁטוּתָא עֵילָאָה
קְדַמָּה, וְאַשְׁקִי וְנְהִיר לְכָלְהוּ, וְאַתְרַבִּיאוּ.

בְּהָאֵי בּוּצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא, נְהִיר מֵאֵן דְנְהִיר, וְסְלָקָא וּנְחַתָּא, וְאַתְפְּשָׁט לְכָל
סְטָרִין, וּכְדִין אִיקְרִי קוּ הַמְדָּה. וְקְיַימָא מִשְׁחַתָּא לְעֵילָא וְתַתָּא. קוּ הַמְדָּה בּוּצִינָא
דְקַרְדִּינוּתָא סְתִימָא דְכָל סְתִימָן, מִשְׁחַתָּא נְהִירָא דְאַתְקִין שְׁפִירוּ לְכָלָא. הֵוָּא שְׁפִירוּ
דְנְפִיק מִשְׁפִּיטוּ קְדַמָּה, אִיהוּ אַתְקִין לוּן. בֵּיהּ קְיַימִין לְמִשְׁחַתָּא לְעֵילָא וְתַתָּא. מֵאֵן

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דוכי בהאי, וידע ביה, זכה למנדע בחכמתא דמאריה, זכאה חולקיה בהאי עלמא ובעלמא דאתי.

דא משחתא לרזא דמהימנותא, קו המדה אורכא ופותיא בשיעורא. עומקא ורומא בשיעורא. עיגולא ורבוועא בשיעורא. פלא סחרא משחתא חדא. כל נהורין, וכל רזין, לא סלקין, ולא נחתין, ולא מתפשטין, אלא במשחתא דא. בר לעילא לעילא, דלית שיעורא, ולא קיימא בהאי לאסתפלא ולמנדע.

כל שיעורין וכל משחתין הוא פליל לון, וכולא אתפליל ביה. קו המדה, אינון גוונין דאצטבעו ביה, וקיימין ביה, אתפשטו. וכד אתרביאו, סלקן ומתפשטן לאורכא ולפותיא ועומקא ורומא. ואיהו סלקא ומדיד לכלא במשחתא חדא. שארי מלעילא מאתר דשארי שיעורא, עד סוף דרגי מהימנותא.

תרעא קדמאה, שירותא דשארי טמירא דטמירו, והאי נציצו אתרבי ונציץ, דלא אתגלייא ולא אתידע, עד דמטי לרעוא דרעוין, ומתמן אתגלייא ולא אתגלייא, עד דקשיר קשרין למשחתא, פגוונא דאיהו מדיד, הכי אתרביאו וסלקן לכל סטר, קשרא דנעיצ מתמן, ושראן קשרין.

ההוא קשרא קדמאה, תלתא אלפי עלמין קשרין ביה. חד עלמא סלקא לעילא, וחד נחתא לגביה, וחד נחתא לתתא מניה, דאיהו דקיקא מפלהו. בין עלמא ועלמא אלה עלמין. עלמא תתאה מפלהו, ארביה אלה אמין.

וחמש זרתין אתפלילו בהאי קשרא. והאי קשרא, אורביה תלתא אלפי עלמין וחמש אצבעאן. פותיה, תלת אלפי עלמין.

וכלא אתקשר בעיגולא. עיגולא דסלקא ונחתא. בעיגולא חדא שית אלפין עלמין לגו מעיגולא חד. והאי קשרא פליל פלא. האי קשרא קדמאה, קיומא נעיצ מהכא, ואתפשטו קשרין ומדידין.

מהאי קשרא, שארי קו המדה לאתפשטא, מדיד אלה דאיהו עיזקא חדא, ואלה דאיהו עיזקא חדא, לאתאחדא דא בדא. ואלין עיזקן אינון מאתן אלה עלמין, דכסיף בהו קודשא בריך הוא. ואלין עיזקן אתאחדן דא בדא.

בין עיזקא ועיזקא, ת”ק אלה עלמין. ואלין דפתחי תרעין לכל סטר. בין עלמא ועלמא טפח. עיזקא תניינא, רב מחבירתה במשחתא קדמאה דכלא.

מהכא אתפשט לתתא, ומדיד קו המדה תלת זרתין פשיטין בלא קשרא. ארפא דההוא זרת שתין רבוא עלמין.

בהאי זרת אתתקנו שמים, ברזא דשתין רבוא עלמין. וכל עלמא ועלמא פלילא בארבע אלפין עלמין אחרנין. הדיא הוא דכתיב, (ישעיה מ) ושמים בורת תפן. אתפשט ק"ו המד"ה, ואתתקן במדידו תרין זרתין, ופלגא, ופלג פלגא, בלא קשרא.

כל משחתין אלין דהאי סטרא, דקיימא בקו המדה, משחתא חדא לריבועא פלא, ולאו הכא לעיגולא. ומשחתא דקיימא בק"ו המד"ה, איקרי משחתא דריבועא. בהאי משחתא קיימא פלא ואתקיים.

עומקא דריבועא דא, חמשין זרתין, לאתפתחא לחמש סטרין. רומא חמש. ועד הכא קיימא משחתא דריבועא. והכא קיימא קשרא לקיימא, קשרא קדמאה, דאיהו שירותא דהאי, איהו קיימא. קיימא קו המדה במדידו דמשחתא, ועד הכא תרעא קדמאה לקיימא.

אשתכח קו המדה, במשחתא דא דריבועא בכל סטרוי, שבע מאה אלף עלמין, ושבעה טפחים, וחמש זרתים, ופלגא, ופלג פלגא. עומקא ורומא חמשין וחמש זרתין.

הכא אשתכללו קו המדה במשחתא חדא. משירותא דקשרא קדמאה, עד סיומא דמשחתא דנא דריבועא. הכא משחתא חדא לקיימא חד. והאי איקרי משחתא עילאה, קיימא סתימאה, קשרא קדמאה, וריבועא דא קיימא דרזא ידו"ד, שמא קדישא עילאה, פללא דקשרא קדמאה, ומשחתא דריבועא דסלקי גו משחתא, ברעותא דסתימו עד אין סוף.

ועה הכא קיימא חדא עילאה סתימאה. מהכא אתפשט קו המדה, ומדיד גו גוונין דקיימין בקישורא חדא, פלילא חדא. קו המדה אתגלייא, וקיימא בנציצו דנהיר, וכל גווי קיימין ביה.

קשרא תניינא. קו המדה שארי, ואתגלייא בי"ב קשרין עילאין, ומאתן ותלתין ושית קשרין אחרנין דקיקין. אלין י"ב קשרין עילאין, קיימין גו קשרא קדמאה סתימא וריבועא, ומתקשראן ואתאחדאן בהו. ומתאחדאן ומתקשרין באלין אחרנין. וכד מסתפלין מלין, כולא איהו משחתא חדא.

וקשרא קדמאה מאינן י"ב, אלין אינן דקיימין במשחתא, בגין דמתפשטי יתיר. וכל אינן אחרנין, מתפשטין הכי, אלא אלין דבקין דא עם דא, וכלילן דא עם דא. ובקו המדה, קיימי פלהו פחדא, פללא חדא, למשיחא חדא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

האי קשרא, כגוונא דקשרא קדמאה איהו, ושיעורא דיליה, ואורפיה ופותייה, כההוא גוונא ממש, בר דהאי באתגלייא, וההוא קדמאה נעיץ דלא אתגלייא.

קשרא תליתאה, קשרא דא איהו קדמאה, ודא משנייא מפל אינון גוונין, ודא איהו קשרא וגוון יתיר, ואיהו קאים למשחתא לאתפשטא.

שארי קו המדה, ומדיד באלין תריסר קשרין. תלת קשרין מינייהו עילאין, דקיימין למשחתא כההוא מדידו דמדיד, ואסגי ארפאן דיומין בכולא. וסימן דא חו"ל. ויש לו רזא דכתיב, (איוב כט) וכחול ארבה ימים. והא אוקימנא.

מהיה אלף, ושאר מרישא דעזקא דלעילא, דיוקנא רזא דאדם. מדיד ברישא, לאתפשטא לתתא באורפא.

ההוא רישא שארי מלעילא, ומדיד בעיגולא, לתרין סטרין. סטרא חדא תלת מאה זרתין, ופלגא, וחד שלישי. סטרא דא קיימא בחמש מזלגין, דעיילי לסטרא תניינא, ומתדבקן אלין באלין. ומשחתא דאלין מזלגין דעיילי דא בדא, תלת מאה טפחים, וחד זרתא ופלגא. מתדבקן אלין באלין, לקשרא סטרא דא בסטרא תניינא.

סטרא תניינא, מדיד בוצינא באתפשטות, ואתעביד משחתא תלת מאה זרתין, ופלגא, וחד שלישי, כההוא סטרא קדמאה. אשתכח עיגולא דרישא דא, שית מאה וחד זרתין, ותריין שלישים. משחתא דאינון מזלגין, שית מאה טפחים ותלת זרתין.

דהא הוא עיגולא דרישא, דאיתפשט בוצינא ומדיד לתתא, לאורפא אשתכח בההוא בוצינא במדינו, שית מאה אלפין עלמין, ושתיין רבוא אחרנין. דא איהו אתפשטותא דבוצינא, למיעבד משחתין לעיגולא ואורפא. והכא איהו קשרא חדא לתתא, וקשרא לעילא.

קו המדה, מדיד אלף. ושאר מעומקא דגופא לגו, ואתפשט בוצינא, ומדיד לאורפא בעומקא. וקשר חמש מאה אלפין עלמין במעוי לגו. כדבר אחר, (שה"ש ה) מעוי עשת שן מעלפת ספירים.

מעלפת, דא היא בוצינא, עד דלא אתפשטת, דאיהי מעלפת לאתפשטא, ולמיעבד מדידו, ודא איהו מדידו דבוצינא בהאי סטרא, רומא ופותייה. ברזא דנפיק מבוצינא אתפשטותא חדא, דאיהו רומא ופותייה, תלת מאה אלפין זרתין, לאתפשטא בתלת מאה עלמין. ובין עלמא ועלמא, תלת מאה אלף טפחים. וכלהו קיימי ברומא ופותייה, ברזא דבוצינא דקרדינותא. וקיימא האי בשית סטרין, אלין שית סטרין דעלמא, דכלהו קיימין בהאי בוצינא, באתפשטותא דא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והכא אתקשר קשרא חדא לתתא, וקשרא חדא באמצעיתא, וקשרא חדא לעילא. אתקשרו אלין תלתא קשרין, באתר דא בבוצינא. אשתכח בוצינא דא, ברזא דלעילא ואמצעיתא ותתא, למיעבד משחתא.

תלת קשרין אלין אתקשרין בבוצינא, וקיימא אלין תלתא בסטרא דאורכא, ואלין עבדין תלתא אחרנין, בסטרא דאורכא.

אלין תלת קדמאי, קיימי גו משחתא, כל קשרא וקשרא, קאים במשחתא, שית מאה אלה עלמין, ושית זרתין, ושית טפחים. וכלהו קיימין בקיימא.

אשתכחו תלת קשרין קדמאי, דאינון תמני סרי מאה אלפי עלמין, ותמני סרי זרתין, ותמני סרי טפחים. ודא איהו רזא דבוצינא בסטרא דא. וכן כגוונא דא קיימין תלת קשרין אחרנין.

וכלא קיימא ברעותא דמשחתא דבוצינא, דסלקא עד אין סוף. משחתא דבוצינא אתפשטת מקשרין אלין, וסליק וקשיר כלא בקישורא חדא גו משחתא בשלימו חדא. אתהדרת אתפשטותא, וקיים גו רומא ועיגולא ורבוועא, וסליק וקשיר לעילא חד קשרא. לבתר נחית וקשיר לתתא קשרא חדא, וקיים כלא.

אשתכח רזא דבוצינא, בכל הני קשרין, ובכל הני מדידין, משחתא חדא, וקשרא חדא. והוא קשרא כד סלקא וקשיר חד קשרא, עביד משחתא, וקאים בקיימא, ונעיצ נעיצו דמהימנותא. כד נחית וקשיר חד קשרא עביד משחתא וקאים בקיימא ונעיצ נעיצו דמהימנותא.

רבוועא קיימא על עיגולא, ועיגולא על אורכא, ואורכא על עומקא, ועומקא על רומא, ורומא על פותיא. וכלא ברזא דבוצינא, למיעבד מדידו.

קיימא בוצינא, ואהדר לאתפשטא כמלקדמין, כד קשיר קיימא זמנא חדא איהו מעולפת, בזמן דאיהי מעולפת, כדין רשים כל גוונין באינון אתרין דאתחזין, חויר וסומק וירוק ואוכם. ואלין אינון ארבע גוונין, דאתקינת בוצינא, ואנהירת בנהירא דנעיצ ונפקא, ודא הוא מעולפת ספירים, ספירים דנהירין.

אהדרת בוצינא ואתפשטת כמלקדמין, ונטה קו ועביד מדה. ומדיד אלה לסטר דא, ואלה לסטר דא, וכן לארבע סטרין. לקבל קיימא דאתוון יהו"ה, דאינון ד' אתוון. אתפשטת בוצינא, ומדיד גו גוונין לקיימא, בנציצו, לאורכא ולרומא ולעומקא ולפותיא. נציצו דימינא בגוון חויר, ברזא דבוצינא במשחתא.

כהוא פשיטו דגוונין, קיימאן במדידו לאורכא, לעילא, ותתא, שבע מאה אלה עלמין, ושית מאה ותליסר זרתין. וכן בכל אינון סטרין, בכל אינון גוונין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כה מדידו דההוא גוון אוכם, דקיימא בגריעותא, לאתחברא בגוון חויר, וכד מתחברן אליו תרין גוונין פחדא, כדין אינון משחתא חדא. אשתכחו אליו גוונין במדידו דמשחתא, לארבעה סטרין דגוונין, תמניא ועשרין אלף עלמין, ואלף ומאתן ואלף ומאתן, מהאי סטרא ומהאי סטרא, ותריסר זרתין.

עה הכא פשיטו דרזא דבוצינא לעילא, במדידו בכל סטרין, לאורכא ופותינא, לעומקא ורומא. בהני ארבע, קיימין כל משחתין, ברזא דבוצינא, ואתקנא לקיימא תדיר בקיימא, גו רעותא, ואתפשטותא דלבא, ומוחא, ורוחא. מאן דבעי למיעבד מדידו בשיעורא דא, ולנטלא בוצינא דקרדינותא בידיה, ולא תפשטא ביה בכל הני סטרין, ועביד משחתא דא. זכאה חולקיה, דכל רז לא אניס ליה, וכל מלה דחכמתא עילאה לא יסתלק מניה. עד הכא קיימא בוצינא ברזא דחכמתא עילאה.

אליו דקיימין בבוצינא דקרדינותא, אינון שבע עשרה קשרין. באליו י"ז קשרין, קיימא רזא דמשחתא, ולנטלא מטלנין, ואתפשטותא דבוצינא, בין קשרא וקשרא, לסטרא דא ולסטרא דא. וכלהו שבסרי קשרי, פלהו קיימין בכל משחתין, דאורכא ופותינא ועומקא ורומא. מקשרא דא לקשרא דא, קיימין פלהו רזין בכל משחתין.

ואינון קשרין תליסר, וכל אינון אחרנין, פלהו קיימין בכללא חדא, וכלהו ברזא חדא, לקביל ארבע אליו דקאמרין, ולקביל ארבע גוונין, ולקביל רזא דארבע אתוון.

מכאן ולהלאה אתפשט בוצינא, וקיימין קשרין אחרנין בבוצינא, למיעבד משחתין אחרנין, ברזא דתלת שמהן. ומנייהו קיימין ב' שמהן לבוצינא גו משחתא. ואינון תלת שמהן דקאמרין, אינון יהו"ה אלהינו יהו"ה. אשתארו תרין שמהן לבוצינא, ואינון יהו"ה אלהינו.

השתא בבוצינא דא, איהו משחתא דלא עמיק גו עומקא, וקיימא רז דא באמצעיתא. השתא בוצינא דההיא מעולפת, אתפשטת בתלת סטרי דרזא, למיעבד משחתא. הכא קיימא בוצינא ואתתקנת. בגין דהכא איהו משחתא אחרא, בר מאינון משחתין.

תיקונא דבוצינא דאתתקנת, עד לא אתפשטת, אתתקנת מגו טמירו דאין סוף, סלקא ונחתא, ואתגניז ביה מה דאתגניז, ופשיט לה, תלת ארגוונין ביה אתחזיין, ואינון הוו תיקונא לאתפשטא, ולמיעבד משחתא.

אתתקנת בגניזו דגניז, בגוון אחרא. למיעבד שפירו ותיקונא דאדם. לאתקנא גו משחתא, בשפירו, בתיקונא, לאתחפייא מה דטמיר לגו.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שָׁאֲרֵי בּוֹצִינָא לְאַתְפְּשָׁטָא, וְאַתְעֵבִיד חַד קְשָׁרָא לְעֵילָא, הֵהוּא קְשָׁרָא אֶסְתַּלַּק גּוֹ
הֵהִיא אֶתְפְּשָׁטוּתָא, מְגוֹ דֵּהֵהוּא מְעוּלְפֵּת. כַּד שָׁאֲרֵי וְאַתְפְּשָׁטָא, קְשִׁיר קְשָׁרָא חֲדָא,
וְהֵהוּא קְשָׁרָא אֶלְף אַמִּין בֵּיהּ. מֵהֵהוּא קְשָׁרָא אֶתְפְּשָׁטָא בּוֹצִינָא חַד זֶרְתָּא וּפְלָגָא,
וּמְדִיד מְדִידוֹ לְאוּרְכָא, אֶלְף וְשִׁית מְאָה עֲלָמִין.

הֵהוּא אוּרְכָא, קְשָׁרָא מְכָאן, וְקְשָׁרָא מְכָאן. וְנָטִיל הֵהוּא אוּרְכָא, גּוֹ הֵהוּא טְמִירוֹ
דְּאִין סוּף, עַד דְּמָטוּ לְחַד מְגַדְלָא דְפֶרְחָא בְּאוּרָא. כִּיּוֹן דְּמָטָא הֵתָם, אֶתְפְּשָׁטָא
בּוֹצִינָא, וְקִימָא לְאַנְחָא הֵהוּא מְשַׁחְתָּא, בְּקִשְׁרֵי דָא, וְאַתְעֵבִידָת בּוֹצִינָא דְלָא
אַתִּידַע, עַד דְּאַתְמַשַּׁח הָאֵי מְשַׁחְתָּא, דֵּהִיא אֶתְגִּינִיז בְּגוֹ הֵהוּא גְּנִיזוּ. לְבַתֵּר בְּטַשׁ לִיהּ
לְבַר, כַּד נִפְקָא, אֶשְׁתַּכַּח בֵּיהּ אֶלְף אֶלְפִין, וְאַרְבַּע מְאוֹת רַבּוּא עֲלָמִין, וְכַמְּהָ רִזִּין
אַחֲרֵנִין, כְּלָהוּ קִימִין בְּהָאֵי מְשַׁחְתָּא.

לְבַתֵּר אֶתְפְּשָׁטָא מֵהָאֵי אֶתֶר, וּמְדִיד בְּרִיבּוּעָא חֲמֵשׁ קְשָׁרִין. וְכָל קְשָׁרָא וְקְשָׁרָא,
אֵית בֵּיהּ חֲמֵשׁ מְאָה אֶלְף עֲלָמִין. כָּל קְשָׁרָא וְקְשָׁרָא קִימָא, בְּרִזָּא דֵּהֵהוּא גְּנִיזוּ.
קְשָׁרָא קְדָמָא שְׁאֲרֵי, וְאַתְפְּשָׁטָא בּוֹצִינָא עַד קְשָׁרָא תְּנִינָא, בְּגוֹ רִיבּוּעָא אֶלְף אַמִּין.
מֵהָאֵי קְשָׁרָא אֶתְפְּשָׁטָא בּוֹצִינָא עַד קְשָׁרָא תְּלִיתָא, אֶלְף אַמִּין אַחֲרֵנִין. מֵהָאֵי
קְשָׁרָא עַד קְשָׁרָא רְבִיעָא לְעוּמְקָא, אֶלְף אַמִּין. מֵהָאֵי קְשָׁרָא לְעוּמְקָא דְלִתְתָּא,
אֶלְף אַמִּין. אֶשְׁתַּכַּחוּ אֶלִּין קְשָׁרִין בְּאֶלִּין מְשַׁחְתִּין תְּמַנְיָא אֶלְף עֲלָמִין.

וְהֵכָא בְּמְשַׁחְתָּא דָא, אֶתְעֵבִיד דָּא כּוּרְסִיָּא לְמְשַׁחְתָּא עֵילָאָה קְדָמִיתָא דְקְאֶמְרוֹן.
וְהֵכָא קִימָא וְאַתִּי שְׁבָא מְשַׁחְתָּא קְדָמָאָה, דְּאַתְעֵבִיד בּוֹצִינָא לְקִימָא לְאַשְׁרָאָה בֵּת.
דָּא מְשַׁחְתָּא דְאַמְצְעִיתָא, דְלָאוּ אִיהוּ גְּנִיזָא כְּקְדָמָאָה.

בְּהָאֵי מְשַׁחְתָּא דְרִזָּא דְאָדָם דְקְאֶמְרוֹן, בּוֹצִינָא קִימָא וְעֵבִיד מְשַׁחְתָּא בְּגוֹ
אַתְפְּשָׁטוּתָא דָא, וְעֵבִיד מְדִידוֹ דְקְשָׁרָא דְקִימָא, דְלָא נָטִיל לְעֲלָמִין. וְקְשָׁרָא דָא
קִימָא לְתֵתָא, וְעֵבִיד בְּהָאֵי קְשָׁרָא מְשַׁחְתָּא, לֵהֵהוּא מְדִידוֹ דְקִימָא בְּשִׁפְרוֹ, וְאַתְקִין
וּמְדִיד מְשַׁחְתִּין, מְגוֹ רְעוּ דְגְּנִיזוּ. וּמְשִׁיךְ הֵהוּא מְדִידוֹ לְתֵתָא.

וְעַל דָּא אַחְסִין מִשֶּׁה יְרוּתָא דְאַתְפְּלִיל בְּגוֹ רִזָּא דְאַתְמַשְׁכוּתָא דָא, דְאַתְמַשַּׁךְ
לְתֵתָא. וְעַל דָּא אַכְלִיל גְּרַמְיָה בְּמְשַׁחְתָּא דָא, דֵּהִיא קִימָא בְּמִשְׁכּוֹ דְאַמְצְעִיתָא.
מְשַׁחְתָּא דָא קִימָא בְּקִימָא, עַד קִימָא קְדִישָׁא דְקְאֶמְרוֹן, וְתַמָּן אֶשְׁתַּכַּחוּ מְשַׁחְתִּין
בְּרִזָּא דְבוֹצִינָא, כְּמְשַׁחְתָּא דְלְעֵילָא.

מְכָאן וְלֵהֲלָאָה אֶתְפְּשָׁטוּ בְּרִזָּא דְמֵהִימְנוּתָא, לְאַשְׁתַּכַּח וּלְמַהוּי קִימָא דְכָלָא,
לְכָל אִינּוֹן רְתִיכִין עֵילָאִין וְתֵתָאִין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עה פאן רזא דבוצינא, קו המדה, גו רזא דעלמא עילאה, לאשתכחא קיומא בכל אינון קיומין ורזין עילאין. זכאה חולקיהון דצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי, דאינון יכלי לאתדבקא ברזא דמאריהון כדקא חזי.

מכאן ולהלאה, שארי בוצינא לאתפשטא גו רזא דמהימנותא. והוא פשיטו קדמאה דמשחתא, אגניז ואסתלק. אתנהיר ואתנציץ.

כלא מגו רזא דבוצינא, מההוא משחתא. אוירא חדא נפקא מגו בוצינא. והוא אוירא סלקא ונחתא, ועביד חד פשיטו אחרא, משנייא מקדמאה, והוא פשיטו איהו דנפקא מגו ההוא אוירא.

ברזא דבוצינא דקיימא ולא קיימא, נפקא חד פשיטו דההוא בוצינא, דנפקא, ומשיך לאתעטרא לתתא ההוא משחתא. בגין דהכא לתתא, קיימא משחתא לאתעטרא ולא תקיימא.

בוצינא נפקא ואתפשטת, ברזא דההוא אוירא דנפקא, ומדיד מגו תלת מאה ושתין וחמש גוונין, בסוספיתא דדהבא כספא נחשא ופרזלא. ונפקא מגו קשרא חדא, דקיימא לחברא בין עילא ותתא. והוא קשרא אפיק כל גוונין. ברזא דמשחתא דשרביטא.

מהאי קשרא ולתתא, אתפרשן משחתין לכמה סטרין. והוא פשיטו דנפק מגו ההוא קשרא, מתבר לון כחדא.

קשרא דא אתקשר לעילא, בההוא פשיטו דמשחתא עילאה דטמיר וגניז, ואתקיים בקיומיה דבוצינא דנהיר וקיים. כולא אתקשר לתתא, בההוא נהורא דלא נהיר, דקיימא לאנהרא ברזא דמהימנותא, לאתחברא דא בדא. האי קשרא קאי בין עילא ותתא.

שבע אלפי עלמין, קיימין בנהירו דמשחתא, בההוא קשרא. האי קשרא נהיר באינון גוונין, לתתא, כגוונא דלעילא. אינון גוונין נהרין מגו ההוא קשרא, וקיימין כלהו במדידו דמשחתא, בההוא פשיטו דאתפשט, ואתקיימן כלהו בקיומא בשלימו לאתעטרא. האי פשיטו כד אתפשט ומדיד, כולא אתתקן לאתחברא דא בדא.

אתפשט פשיטו דנפקא מגו בוצינא, ועביד משחתא, לימינא ושמאלא, לעומקא ורומא, לאורכא ופותיאי. משחתא קדמאה לימינא בההוא פשיטו. ההוא דנפקא מגו קשרא ההוא דקאמרן. והוא פשיטו איקרי בוצינא זעירא, וקיימא למשחתא דכמה שייפין, לחברא לון כחדא, ולקשרא לון בקישורא חדא בההיא משחתא דלעילא, למהוי כלא ברזא דמשחתא חדא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אתפשט ההוא פשיטו לימינא, ועביד משחתא. שארי גו עיגולא, מדיד אלה בההוא פשיטו. ההוא פשיטו מדיד בעיגולא, ועביד קשרא מההוא קשרא דלעילא, עד האי פשיטו, תרי אלפי אמין לסטר ימינא, ותרי אלפי אמין לסטר שמאלא, ותרי אלפי אמין לכל סטר.

עיגולא דשארי מדיד, ועביד קשרא כדקאמרן, בתחום תרי אלפי אמין, גו משחתא, מתפשט מגו נקודה דקיימא בין שאר חילין, ומדיד תרי אלפי מילין לכל סטר. שארי בההוא עיגולא, אלה ותשע מאה זרתין ופלגא.

בההוא פשיטו, שארי ומדיד בעיגולא, ועביד תרין קשרין, משירותא דא, עד סופא דהאי מדידו. בגין דאתר דא לא קיימא ברבועא, יהוה, דא משחתא דפשיטו דנפקא מגו קשרא עילאה, ברזא דבוצינא. שארי בעיגולא, ומשיך ונטי לתתא, עד סטרא דקשרא לתתא.

אזהר ומדיד מסטרא דא לסטרא דא, בגו עומקא דההוא עיגולא, ולא קשיר קשרא. ומדיד במשיחו לתתא, משחתא דהאי משירותא דעיגולא, אלה אמין ותריסר אלפין זרתין.

שארי ומדיד, מגו רומא ועומקא ואורכא ופותינא, ברזא דדיוקנא דאדם, בשפירו חיזו דנוקבא, ומדיד בעיגולא דרישא, בסטרא חדא בההוא פשיטו. ההוא פשיטו אתפשט ומדיד בעיגולא דרישא, בלא פלגו כלל.

ומהיה בסטרא דרומא בעיגולא. ואתפשט ומשיך לתתא, וקשיר קשרא. מדיד מרישא בעיגולא, בשיעורא דתלת אלה, אמין כלילן כחדא. ואתמשך ואתפשט לתתא, בלא קשירו. וההוא שיעורא, שית אלה סטרין דעלמין, ושית אלה טפחים, בעיגולא.

גו פשיטו דבוצינא דנפקא, אתפשטת האי דנפק מגו האי קשרא עילאה, דרזא דבוצינא, ומדיד בעיגולא לסטרא רביעאה, ועביד משחתא, ומדיד אלה לסטרא ימינא. משחתא דהאי סטרא דימינא, לתרע דרומא, מדיד אלה ואלה ואלה, בההוא סטרא, דד' סטרין דעלמא, אשתכחו ארבע אלה. וכן אתפשט האי פשיטו לכל סטרין.

בתרע מזרח, קיימא פשיטו אחרא, דנפקא מהאי פשיטו דמדיד משחתא, וקיימא ההוא פשיטו אחרא באמצעיתא, ומדיד אלה, בההוא סטרא באמצעיתא.

ועמיק בעומקא, ומדיד מדידו ברזא דמהימנותא, ברזא דשית סדרי משנה. ואלין שית סדרין, קיימין בההוא עומקא דרזא דבוצינא, דההוא פשיטו. אלין שית סדרין,

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

קיימין גו מדידו דשנה. שנ"ה, איהו סימן, ברזא דאינון שית סדרין דמשנה, דקאמרן.

האי פשיטו קדמא, דנחתא ונפיק מגו תהוא קשרא דקאמרן, אורכא דיליה למיעבד משחתא. ביה, איהו אלפי אלפין רבוון עלמין, עד תהוא נציצו בתרא, דלית ביה גהורא כלל. ורזא דא לבני מהימנותא למיעבד משחתא. איהו רזא דכתיב, (דניאל ז) אלה אלפין ישמשוניה ורבו רבוון קדמוהי יקומו. בהאי איהו רזא למשחתא, כדקאמרן.

פשיטו תניינא דקאמרן, דנחתא ונפיק מגו האי פשיטו קדמא, ואיהו קיימא באמצעיתא, אורכא דיליה, למיעבד ביה משחתא בההוא סטרא, אלה רבוא עלמין, ושבע מאה אלה וחמשה ושבעין. וסימנה, (שמות לח) ואת האלה ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ויום לעמודים.

זכאין אינון דידעין לאפקא רזין עילאין גו מהימנותא, וידעי למיעל לימינא ולשמאלא כדקא יאות בלא כסופא. ועל דא פתיב (דניאל יב) והמשפלים יזוהרו כזוהר הרקיע.

בוצינא דקרדינותא, כד עביד משחתא, אתפנש לגויה, וקיימא בכל דרגא ודרגא, בההוא פנישו וקיים לון. לבתר, קיימא וסלקא מעולפת, עד דסלקין ואתגניז, ואתטמר ולא אתידע. וכלא אשתאר בקיימא, כדין נהיר מה דנהיר, ואפיק נחלין ומיין, לרוואה כולא. עד הכא רזא דבוצינא דקרדינותא, לאחדא בה בכל סטרי מהימנותא.

בוצינא דקרדינותא, קיימא גו טמירין, וסלקא ונחתא. מאן דידע רזא דחכמתא, יכיל לאדבקא ולמיעבד משחתין בכלהו סטרין, עד דידע ברזין עילאין, ברזין דמאריה, ברזין דחכמתא, בגין למנדע ולאדבקא. מאן דידע ואסתכל, זכאה חולקיה בהאי עלמא ובעלמא דאתי. בגין דהא כללא דא, יתקן רגלוי דבר נש, לעאלא בפרגודא, ולמיהך באורח מישר, זכאה איהו בעלמא דין, וזכאה איהו בעלמא דאתי. עד כאן קו המדה.

זוהר חדש פרשת כי תצא

(דברים כא) פי תצא למלחמה על איביך. רבי שמעון פתח, (הושע ח) זנח ישראל טוב אויב ירדפו. מאי זנח ישראל טוב, דא יצר הטוב, דשלמה מלכא קרייה טוב. דכתיב, (קהלת ד) טוב ילד מסכן וחכם. אויב ירדפו, דא יצר הרע, דאיהו שנאיה דבר נש, דשלמה מלכא קרייה שונא. דסגי אין שמהן אית ליה, דכתיב, (משלי כה)

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אם רעב שנאף האכילהו לחם. ודא היא אורייתא קדישא. כמה דאת אמר, (שם ט) לכו לחמו בלחמי.

ועל דא בעי בר נש לשוואה מלין דאורייתא עליה, בגין דיהא תבירא ביה, דלית ליה קטרוגא ליצר הרע, בר מלין דאורייתא. ועל דא פתיב, (דברים ו) והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך. על תרי יצריך.

אמר ליה רבי יהודה, יצר הטוב מאי בעי מלין דאורייתא. אמר ליה, יצר הטוב אתער בהו, ויצר הרע אתפנע בהו.

ועל דא פי תצא למלחמה על איביך דא איהו יצר הרע. דאנן צריכין למיפק לקבליה במלין דאורייתא, ולקטרגא ליה, וכדין יתמסר בידא דבר נש. כמה דאתמר, ונתנו ה' אלהיך בידך ושבת שבו.

אמר רבי שמעון, ווי על דא, ווי על דא, (משלי ל) תחת עבד פי ימלוך ונבל פי ישבע לחם. דהא יצר הטוב אשתבאי בידיה, ואיהו מלך עליה.

אשת יפת תאר, דא היא נשמתא. כדבר אחר, (שם לא) אשה יראת ה' היא תתהלל. דהא בכל יומא ויומא, אינון סיען ומנהיגין דנשמתין, ואינון סיען ומנהיגין דיצר הרע, אינון בקטרוגא תדירא, מקטרגין אלין באלין, וכל שיפין דגופא בצערא בינייהו, בין נשמתא ובין יצר הרע.

והבאתה אל תוך ביתך, דאתתרכת מתמן. (שם ל) ושפחה פי תירש גברתה. וכבר אוקימנא מלין. וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה, ותדכי מההוא זוהמא דאטיל בה נחש.

והסירה את שמלת שביה, מאינון פסו דמסאבא וזינין בישין מחובא דעגלא. דהא בקדמיתא הויא להו לבושי קודשא, דקבילו בטורא דסיני. וכד עבדו ית עגלא, אעדו מנייהו אינון לבושי יקר, דכתיב (שמות לג) ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב.

ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים, דא היא ירחא דאלול, דביה סליק משה לטורא, למבעי רחמין קמי קודשא בריך הוא, בגין דישתביק לישראל על חובא דעגלא. ובגין דא ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים, בגין דגלי ערייתא דקודשא בריך הוא וערייתא דאורייתא. כדבר אחר, (ויקרא יח) ערות אביך וערות אמה לא תגלה. ועל דא אמר, (תהלים קיט) פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והוּו יִשְׂרָאֵל רְחִיקִין מִמְּלָכָא כֹּל הָהוּא זְמַנָּא, עַד יוֹמָא דְכַפּוּרִי, דְנִחִית מִשָּׁה מִן טוֹרָא, וְהוּו יִשְׂרָאֵל בְּתַעֲנִיתָא כֹּל הָהוּא יוֹמָא. וּכְדִין אֲתַדְבֵּק מְלָכָא בְּמִטְרוֹנִיתָא. כְּדָבָר אַחֲרָ, (דברים כא) וְאַחֲרָ כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיָּהּ וּבְעֵלְתָּהּ וְהִיתָה לָּךְ לְאִשָּׁה.

וּגְזָרוּ קְיִימָא עִם קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְלֹא יִפְלָחוּן עוֹד פּוֹלְחוֹן נוֹכְרָאָה. כְּדָבָר אַחֲרָ (שמות לד) הִנֵּה אֲנֹכִי כּוֹרֵת בְּרִית נְגִיד כֹּל עַמְּךָ וְגו'. וּכְתִיב תַּמָּן, (שם) אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ. וְעַל דָּא וּמְכֹר לֹא תִמְכְּרֶנָּה בְּכֶסֶף, לֹא תִשְׁקַר בְּנִשְׁמַתָּךְ, בְּגִין דְחָלֵן דְכֶסֶף. כְּדָבָר אַחֲרָ, (שמות כ) לֹא תַעֲשׂוּן אֶתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם.

וּכְאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא גְזָר עֲלֵיהוֹן תַעֲנִיתָא בְיוֹמָא דִין. דְכְתִיב, (ויקרא כג) כִּי כָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא תַעֲנֶה בְעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וּנְכַרְתָּהּ מֵעַמִּיהָ. בְּגִין דִּיתְכַפֵּר לָהוֹן כֹּל חוֹבֵיהוֹן. דְכְתִיב, (שם טז) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ. עַד כָּאן.

מְדַרְשׁ הַנְּעֵלָם רַבֵּי שְׁמַעוֹן אָמַר, נִפְשָׁא, דְהִיא מְשַׁפְּעָא דִיסוּדָא עֵילְאָה, כַּד אִיְהִי חֲבַת, אִשָּׁא דְלַעִילָא שְׁלֵטָא עֲלֵיהָ. זִינָא בְזִינִיָּה. וּבְגוּפָא שְׁלֵטָא אִשָּׁא דְלַרְעָ. וּשְׁלֵמָא עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

וּמָאן דְאָמַר, דְמָאן דְאֵזִיל מֵהָאֵי עֲלָמָא בְלֹא בְנִין, דְאִתִּי זִימְנָא אַחֲרִיתִי לְעֲלָמָא הַדִּין, אָמַר קְשׁוּט.

וְעוֹד. אֵינּוֹן חֵיבִיָּא דְשְׁאֲטִין בְּאוּרָא, עַד דְמַרְצוּ חוֹבֵיָּיהוּ, וּבִתְרָ נְכַנְסִין פְּעַם שְׁנֵיָּה בְּגוּף, כְּדִי לְצַרְף אוֹתוֹ, וְאִם יִצְדֵּק, שׁוֹב אֵינּוּ נְכַנְסִין פְּעַם אַחֲרָת. וְאִם לֹא, פְּעַם שְׁלִישִׁית. שְׁנַאֲמַר, (איוב לג) הֵן כֹּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֵל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבַר. וְאִם חַס וְשְׁלוֹם לֹא יִצְדֵּק בְּאֵלוֹ הַשְּׁלֵשָׁה פְּעַמִּים, שׁוֹב אֵין לוֹ תִקְנָה, וְהוּו הַפְּרַת תְּכַרְת. וְעַל דָּא בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאֹדְהֵרָא בְנִפְשֵׁיהָ, דִּילְמָא אֲתָא זִימְנָא אַחֲרָ.

וְאִית לָנָא רְאִיָּה מְנַדָּב וְאֲבִיָּהוּא, כְּדְכְתִיבְנָא, דְמִיתוּ פְּלַגֵּי גוּפָא הוּו בְּגִין דְלֹא אֲנַסִּיבוּ. וְעוֹד אִית לָנָא סְמָךְ, מֵעַנִּין יְבִמָּה יְבִא עֲלֵיהָ. בְּגִין דְלֹא יִשְׁתַּרְשׁ זֶרַעִיהָ, וְלֹא יִצְטַרֵּף לְמִיתִי זִימְנָא אַחֲרָא בְּגוּף. וְתוּ אוֹלִיפְנָא מְאוּבָן, דְאָמַר הַכְּתוּב בֵּיהָ, (בראשית לח) לְבַלְתִּי נִתֵּן זֶרַע לְאֲחִיו.

וְעוֹד רְאִיָּה אַחֲרָא, (רות ד) יֵלֵד בֵּן לְנַעֲמִי. וְכִי לְנַעֲמִי יֵלֵד, וְהִלָּא רוּת יֵלְדָתוּ. אִלָּא לְלֵמַד, שְׁזֵה עוֹבֵד הוּא הִיָּה מַחְלוֹן, וּמִית בְּלֹא בְנִין.

וּבְגִין כֶּךָ תַחֲמִי, בַר נֶשׁ צְדִיק וְרַע לוֹ. דִּילְמָא זִימְנָא אַחֲרִיתִי אֲתָא לְעֲלָמָא, וְלֹא הוּו זְכָאֵי כֹּל כֶּךָ, וּמִת בְּעַנִּין זֵה, וְכִדּוּ הַשְׁתָּא כַּד עָאֵל לְהָאֵי עֲלָמָא, מְנַפְּהָ חוֹבֵיָּהּ, וְהַדִּין הוּא צְדִיק וְרַע לוֹ.

סדר הלימוד ליום כ תמוז [יום 286 בשנה]

וּכְמוּ כֵן רָשַׁע וְטוֹב לוֹ. דִּילְמָא אַתָּא זִימְנָא אַחְרָא, וּמַת בְּלֹא בְנִין, וְהוּהוּ זְכָאי וְלֹא גְמוּר, וְהִשְׁתָּא מְשַׁלֵּם לִיה מְזַכּוּתִיה בְּעֵלְמָא דִּין. וְדָא הוּא (הושע יד) כִּי יִשְׂרָיִם דְּרַכֵּי ה' וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם.

וְהָא דְאִמְרִין (דברים כה) כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים, שְׂיִכְרֵרוּ בְּלִבָּם שְׁהֵם אַחִים. כְּמַדְבֵּר אַחַר, (תהלים כט) וַיֵּשֶׁב ה' מִלְךָ לְעוֹלָם. בְּמָה דְאִשְׁתְּמוּדְעִין דְּהוּא מְלַכָּא עַל כּוּלָּא.

וּמַת אֶחָד מֵהֶם וּבֵן אֵין לוֹ, הָא אִם הוּוּ לִיה בְּנִין, לֹא אֲצַטְרִיךְ. רַבִּי תַנְחוּם אָמַר רַבִּי יוֹסִי, יְבָמָה יָבֵא עֲלֶיהָ, לְמַאי אֲצַטְרִיךְ. דְּלֹא לְאִמְעוּטֵי מַדְמִיוּנָא דְכֻלִּיל כָּל דְּמִיוּנִין.

רַבִּי יִצְחָק פְּתַח, (קהלת ד) יֵשׁ אֶחָד וְאֵין שְׁנַי גַּם בֵּן וְאִחַ אֵין לוֹ. יֵשׁ אֶחָד, דִּין הוּא בְּרַ נֶשׁ דִּי תַפְטֵר מֵעֵלְמָא הַדִּין חֶסֶר מִן טְבַתָּא, דְּהוּא חַד, וְלִית לִיה זְכוּתָא לְמַעְבַּד תַּנְיִין. דְּתַנְיָא, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הָאִי מֵאֵן דְּאִתְפְּטֵר מִן עֵלְמָא הַדִּין יַחֲדָא בְּלֹא תַנְיִין, אִיתְמַעִיט וַיִּשְׁתַּיְצִי מַדְמִיוּנָא דְכֻלִּיל כָּל דְּמִיוּנִין.

טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד. מַאי טַעְמָא, מִשּׁוּם דְּכְתִיב אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תָּא חֲזִי, דְּכְתִיב קָרָא, (שם) כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ, בְּהִהוּא דְּמִיוּנָא. וְאֵילוּ הָאֶחָד שְׂיִפּוּל, וְאֵין שְׁנַי לְהַקִּימוּ.

רַבִּי יְהוּדָה שְׁלַח לִיה לְר' אַבְבָּא, אָמַר, אַתּוּן דְּקִימְתוּן קַמִּי מְאֵרִיהוּן דְּמִתְנַתִּין, מַאי טַעְמָא יְבָמָה יָבֵא עֲלֶיהָ לְהַקִּים שֵׁם הַמַּת, וְלֹא בְּאִשָּׁה אַחֲרַת.

שְׁלַח לִיה, (ירמיה ב) פֶּר"ה לְמַד מְדַבֵּר בְּאוֹת נְפִשָּׁה שְׂאֵפָה רוּחַ. אִיתְרַגִּישׁ רַבִּי יְהוּדָה, וְאָמַר, וְדָאִי דָא הִיא רְזָא דְּחַכְמַתָּא, מִשְׁמַע דְּאָמַר שְׂאֵפָה רוּחַ, רוּחַ מִמֶּשׁ.

וְאִזְלָא הָא כְּהָאִי דְאָמַר רַבִּי יוֹסִי דְכְתִיב, (קהלת ח) וּבִכְן רָאִיתִי רִשְׁעִים קְבָרִים וּבָאוּ. וּבָאוּ מִמֶּשׁ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וּמַתְפָּרֵשׁ מְלָה, בְּמַאי דְכְתִיב בְּאוֹת נְפִשָּׁה דְּמִשְׁמַע דְּאִפִּילוּ אַרוּסָה, וְאִפִּילוּ בְּעוֹלָה אַתִּיין בְּתוּעֵלְתָא דְּהָאִי מְלָה.

(דברים כה) וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלַד יָקוּם וְכו'. וּמַאי טַעְמָא הַבְּכוֹר, וְלֹא הַשְּׁנַי וְלֹא הַשְּׁלִישִׁי. אָמַר רַבִּי יוֹדָן, הַבְּכוֹר וְהָרֵאשׁוֹן עַל כָּל פְּנִיָּם שֶׁל מַת הוּא, וְדַעַתְיָהוּ דְתַרוּיָהוּן בְּזוּוּגָא קְדָמָא בְּמִיתָא.

תַּנְיָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְעֵלְתָה יְבַמְתּוּ הַשְּׁעָרָה אֶל הַזְּקֵנִים, הָאִי מְלָה חוּצְפָּא אַתְחֲזִי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, חֶסֶם וְשְׁלוֹם דְּחוּצְפָּא הוּא, אֶלָּא לְאַתְחֲזוּאָה טִיבוּ דְבַעֲיָא לְמַעְבַּד עִם מִיתָא, וְאִיהוּ לָא בְּעִי, וְלִפְיִכְךָ עֲבַדִּית לִיה קְלָנָא קַמִּי כּוּלָּא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מאי קלנא עבדית ליה. דכתיב, וירקה בפניו, להפלים בפני הכל, אשר לא יבנה את בית אחיו. וקרא כתיב, וירקה ואמרה ככה כו'. כמה דאת אמר, (במדבר יב) ואביה ירק ירק בפניה הלא תפלים.

רבי אבהו אמר ר' יוחנן, צהבה וירקה רוקא, דמתחזי לכולא דאיהו רוקא, ולא מים, ולא דאתפסי בעפרא.

ההיא איתתא, דאתת לקמיה דרבי שמעון, ורמת רוקא, וחזי בה דאכלת בטהוא שעתא, ולא הוי מתחזי רוקא, ולא אתעבידת ההוא יומא, ולבתר אמלכו ואזדווגו דא עם דא.

ומי עביד ר' שמעון הכי, והתנן אי אמלכו קודם דתסתלק קמי דיינא יאות, ומדת שרי סיניה קמי דיינא לא.

אמר רבי יהודה, שאני ההיא איתתא, דעד לא עבדו דא עם דא, אלא דארמית רוקא למחזי, ולא הוה כשרא ואזלו ואזדווגו דא עם דא לבתר.

וחלצה נעלו, כמה דאת אמר (הושע ה) חלץ מהם. רבי יהודה אמר רבי תייא, פתיב, (שמות ג) אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך, וכי מנעל מטחר את המקום, או מטמא את המקום. אלא אמר רבי אבא, מלמד שצוה לו הקדוש ברוך הוא בדרך כבוד להתפרש מאשתו מכל וכל. במשה פתיב נעליך, וביהושע פתיב נעליך, שלא יתפרש מאשתו מכל וכל, אלא לעתים מזומנים.

כי המקום אשר אתה עומד עליו. מקום יש לך במעלה גדולה משאר בני אדם, מדרגה הנקראת קודש. ועל פן נצטוה להתפרש מאשתו בדרך נעל. אף כאן נמי האי נעל פרישות אשה.

אמר רבי יוחנן, צריך האדם לבטוח בקונו, וליקח אשה, ולהוליד בנים, שלא ילך ערירי לעולם הבא. דתנן, מאי דכתיב, (ויקרא כ) ערירים ימותו, דכל מי שאין לו בנים בעולם הזה, הוא פאלו לא נברא ולא היה, ונקרא ערירי מן העולם הזה, ומן העולם הבא.

האמר רבי יוחנן, מאחר שהאדם נושא אשה, ומוליד בנים. נקרא עבד ה', ונוחל העולם הזה, והעולם הבא. דכתיב, (יחזקאל מד) להניח ברכה אל ביתך.

משל למה הדבר דומה. למלך שנתן פקדון לשלשה בני אדם, האחד שמר את הפקדון. השני אבד את הפקדון לגמרי. השלישי טנף את הפקדון, ונתן ממנו לאחר לשמרו. לימים, בא המלך לתבוע פקדונו. אותו ששמר הפקדון, שבחו המלך ועשאו נאמן ביתו. השני שאבד את הפקדון, האבידו מן העולם, וצוה שלא יהיה לו שם ושארית. השלישי שטנף את הפקדון, והניח ממנו לאחר, אמר המלך, הניחו

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

לְזֶה עַד שְׁנֵרָאָה הָאֲחֵר, הֵיאֵךְ יַעֲשֶׂה מִמָּה שֶׁהֵנִיחַ זֶה בְּיָדוֹ, וּבֵין כֶּךָ לֹא יֵצֵא מִבֵּית הַמֶּלֶךְ.

זָכָה הָאֲחֵר, יֵצֵא זֶה לְחִירוֹת. לֹא זָכָה, אָמַר הַמֶּלֶךְ, תָּנוּ לְזֶה עוֹנֵשׁ עַל שְׁטִנְף אֶת הַפְּקָדוֹן, וְיִשְׂאֵר הַפְּקָדוֹן שְׁלוֹ. רַב הוּנָא אָמַר, בֵּינָן דְּעָאֵל עָאֵל.

וְאִי טַנְף אֶת הַפְּקָדוֹן וְלֹא הֵנִיחַ בְּיַד אֲחֵר לְשִׁמְרוֹ, מוֹצִיאִין אוֹתוֹ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ, עַד שְׂיָבֵא אֲחֵר וְיִתְקַן מִה שְׁטִנְף זֶה, וְהַפְּקָדוֹן מוֹצִיאִין אוֹתוֹ מִיָּדוֹ שֶׁל זֶה, וְנוֹתְנִין אוֹתוֹ לְזֶה שְׂתִיקְנוּ.

רַבִּי חֵיָא אָמַר, כְּתִיב (בראשית ב) וַיִּפַּח בְּאַפִּי נְשִׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. בֵּינָן דְּאָמַר נְשִׁמַת חַיִּים, אִמְאִי וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. אֵלָּא, עַל מִנַּת פֶּן נִתֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נְשִׁמָּה בְּאָדָם, שְׂיִהְיֶה לְנֶפֶשׁ חַיָּה. בְּמַעֲרַבָא קוֹרִין לְיוֹלְדַת, חַיָּה.

וְתוּ, אֱלֹהִים אִפִּיק זַיְנִין לְזַיְנִיָּה, וְהִיא הַנְּשִׁמָּה. וְהַנְּשִׁמָּה מִתְחַלְקַת וּמִתְרַבָּה בְּגוּף, בְּעוֹד שֶׁהִיא בְּגוּף, וְכַיִן שְׂיִוְצָאָה מִהַגּוּף, מִתְרַבָּה בְּיֹתֵר, וּמִשְׁגַּת מַה שְׁלֹא תוּכַל לְהַשִּׁיג בְּעוֹדָה בְּגוּף.

וְתִיכָּה שְׁנַפְרַדַּת מִהַגּוּף, רוּצָה לְהַדְּבִק בְּאֱלֹהִים, וּבְגִין דְּלֹא אִפִּיקַת גּוּפָא, דְּהוּא זַיְנִיָּה, כְּמָה דְּאִפִּיק אֱלֹהִים נְשִׁמָּתָא דְּהוּא זַיְנִיָּה, לֹא מִתְקַבְּלַת, וְחוּזְרַת וְשׂוֹאֶפֶת עַד שְׂתַכְנַס בְּגוּף אֲחֵר, כְּדֵי לְקַיִם זְרַע וְלָשׁוּב לְהַדְּבִק בְּגוּף הַטְּהוֹר וְהַנָּקִי. וּמִי שְׁלֹא הֵנִיחַ בְּנִיָּם, לֹא מוֹדְדִיק לֵיהּ. הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב, (ירמיה ב) בָּאוֹת נַפְשָׁה שְׂאֶפֶה רוּחַ.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הָאִי מֵאֵן דְּלֹא אֲשַׁתְּאֵר בְּתַרְיָה גְזַעִין לְשִׁרְשָׁא, נְשִׁמָּתִיָּה אֲשַׁתִּיצִי מִן הַהוּא דְּמִיּוֹנָא דְּכִלְיִל כָּל דְּמִיּוֹנִין, עַד דְּמִתְגַּלְגַּלָּא, וְאִיתּוֹרְקַת מִמָּאֲנָא לְמָאֲנָא. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (שם מוה) וְלֹא הוֹרַק מְכֻלֵּי אֵל כְּלִי. מֵאִי תִקְנַתִּיָּה. כְּתִיב, (ויקרא כה) וּבֹא גֵאלוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו וְגֵאל אֶת מִמְכָּר אָחִיו.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מִתְגַּלְגַּלַּת עַד דֵּי תִשְׁכַּח מֵאֲנָא דְכִשְׂרָא לְאַתְתְּקֵנָא. וְאִי הוּא פְרוּקָא לֹא הוּי, קוֹזְטִיפָא דְבוּדִיטָא אֲתַבֵּר. וְעַל הָאִי אֲתַקְרִי, (דברים ז) וּמִשְׁלָם לְשׁוֹנְאִיו אֵל פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ. וְכְתִיב (שם ה) וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאֶהֱבִי וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתַי.

הֵילֶכְךָ אָמַר רַבִּי אַבָּא, כְּתִיב (בראשית ט) בְּצִלְם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם. מַה שְׁמָא דָּא אִפִּיק זַיְנִין לְזַיְנִיָּה. כֶּךָ בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַפְקָא זַיְנִין לְזַיְנִיָּה.

זוהר חדש פרשת כי תבא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רבי שמעון בן יוחאי, אול ליה וערק למדברא דלוד, ואתגניז בחד מערתא, הוא ורבי אלעזר בריה. אתרחיש לון ניסא, ונפק להו חד חרובא, וחד מעיינא דמיא. אכלי מההוא חרובא, ושתאן מאינון מיין. הוה אליהו זכור לטוב, אתי לון בכל יומא תרי זמני, ואוליף לון. ולא ידע אינש בהו.

יומא חד הוה חפימייא בבי מדרשא שואלין, ואמרין, קללות שפתורת כהנים, אינון פנגד בית ראשון. קללות שבמשנה תורה פנגד בית שני וגלות אחרון. בקללות שפתורת כהנים, אית בהו הבטחות, וחביבו דקודשא בריך הוא לישראל, דכתיב, (ויקרא כו) וזכרתי את בריתי יעקוב וגו'. וכתוב ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם. קללות שבמשנה תורה, לית בהו הבטחות, ולית בהו נחמה כלל, כמא דכתיב בקללות קדמאין. ולא הו ידעי.

קם רבי יהודה בר אלעאי ואמר, חבל על גריעותא דבר יוחאי, ולית מאן דיידע מניה. ואלו ידעי, לית רשו לגלאה ליה.

ר' יוסי בן רבי יהודה, קם יומא חד בצפרא, חמי כל אינון עופין דאינון הו טאסן, ושפנינא חדא אזלא בתרייהו. קם על רגלוי ואמר, שפנינא, שפנינא מהימנא, מיומא טופנא דיוקנא דעמא קדישא, לך יאות ולך נאה, זיל ועביד לי שליחותא חדא לבר יוחאי, באתר דאיהו תמן.

אסתחרא ההוא שפנינא וקמת קמיה. כתב פתקא חדא, ואמר מה דאמר. וקמת שפנינא ונטלת בפומה, ואזלת לגביה דרבי שמעון, ושויאת ליה בכנפא. אסתכל בההוא פתקא, ובכה, הוא ורבי אלעזר בריה. ואמר, בכינא על פרישותנא מן חבריא, ובכינא על מלין אלין, דלא אתגליין להו, מה יעבדון דרי בתראי, אי ישגיחון בהאי.

אההכי, אתא אליהו זכור לטוב, חמי דבכי, אמר בשליחותא אחרא הוינא זמין, השתא, ושדרני קודשא בריך הוא לשככא דמעיה. אי רבי, אי רבי, לא הוה אצטריף השתא לגלאה לצדיקיא מלין אלין.

אבל כף אמר קודשא בריך הוא, בקללות קדמאין אית ל"ב קראי, וכלהו לקביל שבילי דאורייתא. בקללות בתראי אית בהו נ"ג קראי, לקביל פרשיין ואורחין דאורייתא.

בגלות קדמאה דבית ראשון, עברו ישראל אינון שבילין סתימין דסתרא, אתגלי חובייהו, ואתגלי קיצא דילהון, ונחמתא ואבטחותא דילהון. בגלות בתראה דבית שני, עברו ישראל ג"ן פרשיות אורחין דאתגליין, אסתים חובייהו, ואסתים קיציייהו, ולא כתיב בהו הבטחות ונחמות.

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

אֲדַהְכִי, עֵבֶר חַד רוּחָא, וְאַפְרִישׁ לוֹן, וְסָלִיק אֵלֵיהוּ גּוּ גְלָגְלָא דְנוּרָא, וְאַשְׁתָּאֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וּבְכִי, וְאַדְמוּךְ אֶפִּיתְחָא דְמַעְרֵתָא. אֲדַהְכִי, אַתָּא אֵלֵיהוּ זְכוּר לְטוֹב, אָמַר, קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲתַעַר מְשַׁנְתָּךְ, וְכֹאֵה חוּלְקָךְ, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְעֵי בִיקְרָךְ. כָּל הַבְּטָחוֹת וְנַחְמוֹת דִּישְׂרָאֵל, בְּהַנִּי קָלְלוֹת כְּתִיבִי.

פּוֹק וְחֲזִי, מִלְּפָא דְרַחִים לְבְרִיה, וְאַף עַל גַּב דְלִטְיִיה וְאַלְקִיִּיה, רַחֲמֵי דְמַעוּי עֲלִיה. כִּד אַחֲזִי רוּגְזָא תְקִיף, כְּדִין רַחֲמֵנוּתָא עֲלִיה. כִּף קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, אַף עַל גַּב דְלִיִּיט, מְלוּי בְרַחֲמֵי. אֲתַחֲזִין בְּאַתְגְּלִיָּא לְוֹטִין, וְאַיְנוּן טְבוּוֹן סְגִיָּאן, בְּגִין דְאַלִּין קָלְלוֹת בְּרַחֲמֵי הוּו. מַה דְלָא הָוָה כֵּן בְּאַיְנוּן קְדָמָאִין, דְכָלְהוּ הוּו בְּדִינָא תְקִיף.

בְּאַלִּין אֵית דִּינָא וְרַחֲמֵי, כְּאַבָּא דְרַחִים עַל בְּרִיה, וְרַצוּעָה דְמִלְקִיּוֹתָא נְקִיט בִּידִיה, עֵבִיד נְהִימוּ סְגִיָּא, וְקָלִין רַבְרַבִּין. וּמִלְקִיּוֹתָא כְּלִילִין בְּרַחֲמֵי.

וְקִשְׂיָא מִכָּל אֵינּוֹן קָלְלוֹת, דָּא הוּא דְכְּתִיב, (דְּבָרִים כח) גַּם כָּל חָלִי וְכָל מַכָּה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה יַעֲלֶם ה' עֲלֶיךָ עַד הַשְּׁמֵדָךְ. הֵכָּא אֵינּוֹן הַבְּטָחוֹת דְאַבָּא עַל בְּרִיה, בְּרַחֲמֵי סְגִי. יַעֲלָה לָא כְּתִיב, אֵלָּא יַעֲלֶם, יַכְבֵּשׁ לוֹן, וַיִּכְסֵי לוֹן בְּנוֹקְבָא דְדוֹכְתִּיָּהוּ, דְלָא יִפְקוֹן לְבַר, וַיְהוֹן כְּבוּשִׁין וּמְכוּסִין בְּנוֹקְבִיָּהוּ.

עַה הַשְּׁמֵדָךְ, מַה דְלָא יְהִי לְעֵלֶם וְלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא, דְהָא אוּמֵי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְלָא יִשְׁיַצִי יַת יִשְׂרָאֵל לְעֵלֶם וְלְעֵלְמֵי עֲלַמִּין, וְדוּכְרַנְיָהוּן יְהִי קָיִים תְּדִירָא. דְכְּתִיב, (ישעיה 10) כֵּן יַעֲמֵד זֶרְעֶכֶם וְשִׁמְכֶם. וְכְתִיב, (ירמיה לא) כֹּה אָמַר ה' אִם יִמְדוּ שְׁמַיִם מִלְמַעְלָה כו'.

וְהוּאִיל וּבְאוּמָאָה אֵיהוּ דְלָא יִשְׁתִּיצוֹן יִשְׂרָאֵל, זְמִינָא דִּיהוֹן כָּל מַכְתָּשִׁין וּמְרַעִין טְמִירִין וּמְכוּסִין, דְלָא יִפְקוֹן לְבַר לְאַבְאָשָׁא לוֹן, עַד זְיַמְנָא דִּישְׁתִּיצוֹן מִן עֲלַמָּא, מַה דְלָא יְהִי לְעֵלֶם וְלְעֵלְמֵי עֲלַמִּין.

סוּפָא דְכוּלְהוֹן וְסִיּוּמָא דִּילְהוֹן, (דְּבָרִים כח) וְהִשִּׁיבָה ה' מִצְרַיִם בְּאַנְיּוֹת בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָךְ לֹא תִסִּיף עוֹד לְרֹאֲתָהּ וְהִתְמַפְרֵתֶם שֵׁם לְאַיְבֶיךָ לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת וְאִין קִנְהָ. הֵכָּא הַבְּטָחוֹת וְנַחְמוֹת, דְזִמִּין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַעַבְד לְיִשְׂרָאֵל בְּסוּף יוּמָא. וְהִשִּׁיבָה ה' מִצְרַיִם בְּאַנְיּוֹת, אַבְטָחוֹתָא לְאַתְבָּא וְלְמַעַבְד נִסִּין וְאַתִּין דְעַבְד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּמִצְרַיִם, בְּיוּמִין קְדָמָאִין. כְּדָבַר אַחַר (מִיכָה ז) כִּימִי צִאתְךָ מֵאַרְצְךָ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ גַּפְלָאוֹת.

בְּאַנְיּוֹת, הֵכָּא אֵיהוּ, כְּמַה דְאַמְרַת, דְאַתְ דְרִישׁ בְּעִנְיּוֹת, שְׁתַּכְלָה פְּרוּטָה מִן הַפִּיס. אָבַל, זְמִינִין כָּל בְּנֵי עֲלַמָּא לְמִיתִי עֲלִיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל עַל סְפִינָן דִּימָא, וְיַחֲשְׁבוּן לְשִׁיצָאָה לוֹן מִן עֲלַמָּא, וְכָלְהוּ טְבִיעִין גּוּ יַמָּא, כְּמַה דְעַבְד בְּיוּמִין קְדָמָאִין.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ותמן איהו חדרה סגיא. כתיב הכא באניות, וכתוב התם (ישעיה מג) באניות רנתם. מה להלן רנה אף פאן רנה.

בדרך אשר אמרתי לך. מן יומא דאתברי עלמא, לא גלי גבורתיה קודשא בריך הוא לאתחזאה בעלמא, ושעתא דדעותא, אלא בהוא דרך. כי פאשר ראיתם את מצרים, באותו דרך, ובהוא גוונא יעביד לך.

דהא לבתר מכל שאר סטרין יתכשוון עליהו דישראל, ויחשבוני ישראל, דבזמנא דא יתאבדון, ואינון זבינין לבעלי דבביהון, הדיא הוא דכתיב, (דברים כח) והתמפרתם שם, ונמפרתם לא כתיב, אלא והתמפרתם, בלבבכון תחשבוני דאתון זבינין, ולא חכי, דהא ואין קונה כתיב, ולית מאן דיכיל לשלטה עליהו.

וכל דא, לסוף יומיא. ותלייא פולא בתיובתא. וכולא סתים. כמא דכתיב, (שם כט) למען תשפילו את כל אשר תעשון. מאן דאית ליה לבא, יסתכל וידע לאתבא למאריה.

אמר ליה ר' שמעון, באן אתר אתגלייא פירקנא דישראל בהני קללות. אמר, אשגח ודייק, דוכתא בישא מפלהו, תמן הוי.

אשגח ודייק ואשפח, דכתיב, (שם כח) והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיך. ואף על גב דינדעי חבריא זמן, אינון חיים, תלוין קמן וספיקן. ועיקרא איהו ויצובן מלין.

כתב פתקא לעידן רמשא, ושוייה בפום שפנינא, ואזלת לגביה דרבי יוסי, דהוה בדוכתיה, ועינוי מחכאן. פיון דחמא לה, אמר, שפנינא. כמא את מהימנא מכל עופא דשמיא, קרא עליה, (בראשית ח) ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה.

נטל פתקא, ועאל לגבי חבריא, ואחמי לון. וסחי לון עובדא, תוהו. בכה רבי יהודה ואמר, ווי, אף על גב דלא ידעינן ליה, (קהלת יא) מקום שיפול העץ שם יהוא. אתר דבר יוחאי תמן, חבריא בהדיה, ומתערין מניה ואולפין מניה.

זכאה נפשיה דבר יוחאי, דקודשא בריך הוא עביד עמיה נסין, ואיהו גזיר, וקודשא בריך הוא מקיים. ועתיד למהוי רישא לצדיקיא, דיתבי בגנתא דעדן. ויקבל אפי שכינתא, ויחמי לקודשא בריך הוא, וישתעשע עם צדיקיא, ויימא להו, באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו.

מ (שמות כא) פי ינצו אנשים, אלין מיכאל וסמאל. ונגפו אשה הרה, דא פנסת ישראל ויצאו ילדיה בגלות. ענוש יענוש, דא סמאל. פאשר ישית עליו בעל האשה, דא קודשא בריך הוא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יוסף, מדיליה יהבו ליה. פומא דלא נשק לעברה, (בראשית מא) ועל פיך ישק כל עמי. ורזא דמלה, מניה אתון כל

עלמא, ומניה פרחין נשמתינ לכולא.

הצואר שלא הרפין לעבירה, וישם רבד הזהב על צוארו. ורזא דמלה, ו' דרגין דאינון לעילא מניה, וכולהו נגדין ליה נגידו טבא מעתיקא קדישא.

והא הוא רזא דזה"ב דאיהו ארביסר דכל חדא וחדא, מאינון ז' דרגין, פלילא מרחמא ודינא. ודא הוא רזא, דאמרו מארי מתניתין, סופה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה. בגין דכל חדא וחדא, פלילא מרחמי ודינא, ואם היא לתתא מי' פסולה, בגין דלאו איהי פלילא מרחמי ודינא.

הגוף שלא הרפין לעבירה, (שם) וילבש אתו בגדי שש. היינו רזא דו"ו דשמא קדישא. הרגלים שלא הלכו לדבר עבירה, וירכב אתו במרכבת המשנה. בגין דאית רתיכא עילאה, ורתיכא תתאה, ויוסף זכי לתרווייהו, בגין דנטר ברית קיימא קדישא.

שבת, ש' בת. בזמן שיתחברו ג' אבות עם המלכות, שהיא ב'ת, תקרא שבת.

ויטע אשל בבאר שבע, הקיצוץ שקצץ אדם הראשון, תקנו אברהם, והוא בבאר שבע, שהיא המלכות. ד"א אש"ל, גוויי מדות, שהם חג"ת "אדום" שחור "לבן" המשוף לה מהם, בסוד (בראשית כט) ג' עדרי צאן רובצים עליה.

יעקב שמש בבית שם ועבר, י"ד שנה. לתקון יובל ושמטה, שהם לאה ורחל.

תא חזי, בשעתא דאפיק קודשא בריך הוא לישראל מארעא דמצרים, אפיק לון ברזא דשמא דמ"ב אתון, כגוונא דברא ביה שמיא וארעא.

ובגין דא, כד נפקו ישראל מארעא דמצרים, נטלו תריסר מטלנין, עד דמטו לטורא דסיני. הדא הוא דכתיב, ביום הזה באו מדבר סיני. ובעא קודשא בריך הוא, דתלתין מטלנין אוחרנין, דלהו אזלין יתהון בתלתא יומין. הדא הוא דכתיב, (במדבר י') ויסעו מהר ה' דרך שלשת ימים. עשרה מטלנין בכל יומא.

ובגין דחבו, גרמו דלהו נטלין יתהון בתליסר קדמאין. ובגין דא לא עלו לארעא, עד דנטלו תלתין מטלנין אוחרנין, ואשתלים רזא דשמא דמ"ב אתון, כגוונא דעובדא דבראשית.

(בראשית ג) ומפרי העץ אשר בתוך הגן, דא הוא אתר דרוחיהון דבני נשא גניזין. ודא הוא אתר דאיקרי אוצר הנשמות. והוא גביה דקודשא בריך הוא, ואמר לון, לא תשתדלון למנדע, האיך רוחיהון מתפרשין מזווגא דיקרא דילי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועל דא תנינן (ויקרא יב) אשה פי תזריע וילדה זכר כתיב, ולא כליל דכר ונוקבא
כפום אורחוי דעלמא, דלא מתחבראן כמה דנפקו מלעילא זוגות זוגות.

בגין, דאדם קדמא וזוגא דיליה, חבו קמיה קודשא בריך הוא. ועל דא,
מתפרשין כד נפקין מלעילא. עד דיהא רעוא קמי קודשא בריך הוא. אי זכה בר
נש, יהבין ליה זוגיה, ואי לא, מפרשין לה מגיה, ויהבין לה אחרא, ומולדין בגין
דלא כדקא יאות.

ועל דא כתיב, (בראשית ו) לא ידון רוחי באדם לעולם. מאי רוחי, רוחו מבעי
ליה. אלא אינון תרין רוחי, דנפקי זוגות, לא ידונין כחדא. ועל דא כתיב, וילדה
זכר ולא כליל דכר ונוקבא, כפום אורחוי דעלמא. דאינון גרמו.

זהר חדש שיר השירים

רבי רחומאי פתח, (ישעיה יא) ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה
רוח דעת ויראת ה', הא הכא ארבע רוחות, ולא זכה בהם אדם, זולתי מלך המשיח
בלבד.

והכתיב (יחזקאל לו) מארבע רוחות באי הרוח. ארבע לא כתיב, אלא מארבע
רוחות. זהו רוח שלם.

אמר ליה היאך. אמר ליה, זה הבא מתוך אהבת נשיקה. היאך נשיקה מאהבה
אינו אלא בפה, ומתחברן רוח ברוח, וכל אחד מהם כלול משתי רוחות, רוחו ורוח
חבירו, נמצאו שניהם בארבע רוחות. וכל שכן הזכר והנקבה בהתחברם, שם ארבע
רוחות יחד. והבן הבא מהם, זהו רוח הבא מארבע רוחות. כמא דאת אמר, מארבע
רוחות באי הרוח, וזהו רוח שלם.

רבי ברכיה אמר, יתיב הוינא על פילי דרומי רבתא, וחמינא חד בר נש דהוה
אתי. נפקנא לגביה, אעילנא ליה בגו ביתאי. בדיקנא ליה, במקרא במשנה
בתוספתא ובהגדה, ולא אשפחנא ביה. נזיפנא ביה, ולא אתיב לי מידי. אפיל
גרמיה אחורי דשא, ודמך. אמינא, הוא וכלבא ייכלון כחדא.

דהכי אמר רבי מניומי סבא דגוש חלבא, מהו (ישעיה נו) והפלבים עזי נפש לא
ידעו שבעה והמה רעים וגו'. לא ידעו שבעה, אלו עמי הארץ, שהם עזי פנים
ככלב, עזי נפש בכלא. מאי טעמא. מפני (שם) שלא ידעו הבין. דקודשא בריך הוא
לא אשרי קדושתיה בגווייהו, ועל דא אינון עזי נפש. ובגין כך הוא וכלבא ייכלון
כחדא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כה איתער, קם וקריב לגבי פתורא, מאיך רישוי ולא אמר מידי. חמינא ואסתכלנא בעינוי, דחייכן. אמר לי, ודאי מאורחוי דמרך אתרחקת, דהוא תקין פתורא עד דלא ייתי אדם, ועד דלא יפקוד ליה, ויבדוק ליה. אי תוסיף למהך באורחא דא, לא יתקיימון לך בנין. מיד אהדר ואמר, ייחון לך, ויתקיימון לך.

אמינא ליה אמאי אהדרת מלה ואתנחמת. אמר לי, אסור ליה לבר נש למיליט גרמיה וכל שפן אחרא, בגין דקללת חכם אפילו על תנאי יתקיים. אמינא, הכי הוא ודאי, דכתיב (בראשית לא) עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה, ואתקיים. ואנת בדיקנא בה, ולווטך לאו פלום.

פתח ואמר, (שמות לב) ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת. קללא דא על תנאי, וקודשא בריך הוא מחיל לחוביהון בגיניה דמשה, ואף על פי פן אתמחי מפרשתא מעלייתא באורייתא, בפיקודא דעובדא דמשפנא, ואיהי פרשת ואתה תצוה. דהוה ליה למיכתב שמייה דמשה בכל מלה ומלה, ובכל פיקודא ופיקודא דתמן, ואתמחי מכל ההיא פרשתא, דלא אדכר תמן. הוי קללת חכם אפילו על תנאי, אתקיים.

כיון דארגישנא ביה, קמנא ואותיבנא ליה ברישא דפתורא. אמינא, והא לבתר ואתה תצוה אמר משה האי מלה. אמר ליה, אין מוקדם ומאוחר בתורה.

שאלנא ליה במקרא במשנה ובתוספתא ובהגדה, והוה בקי בכולא. אמינא אמאי בקדמיתא לא אתיבת לי, כד בדיקנא בה. אמר, שינתא אניס לי. תרין יומין הוו דלא דמיכנא. והשתא דשינתא אתא לעיני, לא אתיבנא לך.

לבתר דאכל ושתה, פתח ואמר, (שה"ש א) שיר השירים. ש רברבא, והיא תננינא מסופא דאתווי דאלפא ביתא. ב דבראשית רברבא, והיא תננינא משירותא דאלפא ביתא, מאי טעמא.

בגין דשי"ן רזא דרתיכא עילאה, ועל דא איהי בתלת סמכין, דהא אבהן אינון רתיכא. וכל שיר השירים רזא דרתיכא עילאה איהי, ובגין כף שירותא דיליה בשי"ן. ב, איהי ביתא דעלמא, דעובדא דעלמא איהי.

ועל דא אתוון דקיימין בשירותא דספרין ד' אינון. דהא כגוונא דאיתעבידו, וכההוא רזא דילהון, הכי אתוון רשימין ברישא. ואינון אתוון רברבן, דסלקו על כל שאר אתוון. וההוא את רזא וסתרא דכל ספרא.

ואלין אינון: א דהברי הימים. ב דבראשית. מ דמשלי. ש דשיר השירים. אלין ד' אתוון בריש ספרין, אינון אתוון רברבן. ומאן דינדע בהו, יודע רזא דכל ספרא. וההוא את אוליה רזא דכל ספרא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תיקונא דיליה, דיוקנא וסתרא דאדם בתרין גוונין. רישא דלעילא, איהו נקודה קדמאה דשלטא על כלא, בגליפו, דאתעטר לאתפשטא תחותיה. וא”ו דאיהו רזא ודיוקנא דאדם. הוא, ובת זוגיה דלת דלתא, דאתאחתי מסטרוי. ודא איהו שלימו דאדם.

בגוונא אחרא, באמצעיתא דיוקנא דאדם, ואתאחידא ביה מתרין סטרין, כגוונא דדרועין, מסטרא דא ומסטרא דא. ודא א, דיוקנא ורזא דיליה, אדם איהו. ועל דא רשימא אל”ף, בריש ספרא דדברי הימים, דהא לא אתא ההוא ספרא אלא לאשלמא אדם בסטרוי ודרגוי,

באינון תולדין דיליה, למחוי כולא חד אדם שלים.

איהי ביתא דכל עלמא, מסחרא לתלת סטרין, עילא ותתא וכל עובדין פלין בגווה, סחרא לתלת סטרין דכל עלמא, ואשתאר סטרא דצפון דלא אתבני, דאיהו מדורא בישא, דתמן שרת רעה דכל עלמא. כדבר אחר, (ירמיה א) מצפון תפתח הרעה.

ועל דא, ב’ איהי ביתא ובניינא דכל עלמא, איהי בריש אורייתא, רברבא רשימא, לאחזאה על כל ספרא.

וספרא דא כעובדא דבראשית, אתעביד, ברזא דשמא דארבעין ותרין, כליל בעובדא דבראשית. ועל דא רזא דספרא ברישא ב. סוימא דספרא ס. ברזא דארבעין ותרין אתון אסתלק.

מ’ פתיחא, רזא דנוקבא שלימתא, אשת חיל מתעטרא בעטרהא. ועל דא, כל ספרא דמשלי, לאו איהי אלא תושבחתא דהאי אשת חיל, ולמיתב דעתא דבני נשא, לאסתמרא מאשה רעה. כמא דאת אמר, לשמרך מאשה רעה, ולא תקרבא להאי אשת חיל, בפולחנא עילאה. ועל דא מ רברבא בריש ספרא, על ההוא רזא אזלא.

ש, דא איהי מתייחדא ברזא דרתיכא עילאה. דאבתן אינון רתיכא עילאה. ואברהם ויצחק אחידן דא בדא, וכלילן דא בדא. ויעקב עאל באמצעיתא, ואספין לתרין סטרין. ועל דא מתייחדאן כולהו, ברזא דעלמא עילאה.

ובגין כך, תושבחתא דא, ברזא דרתיכא עילאה איהי, דאתיחדא במלכא דשלמא כולא דיליה, ובגין כך איהי רברבא. ובגין כך אתיחדת בריש ספרא, לאחזאה, דכל ספרא על רזא דא אזלא ואתתקן. ועל דא, את דא אתחזיאת שבחא דכל ספרא. בההיא שעתא קמנא ונשיקנא ליה, ותבענא מניה דימחול לי, ומחל לי.

סדר הלימוד ליום כא תמוז [יום 287 בשנה]

פָּתַח וְאָמַר, (קהלת ה) אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיָּא אֶת בִּשְׂרָךְ וְאֵל תֹּאמַר לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ כִּי שִׁגְגָה הִיא לָמָּה יִקְצַף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלְךָ וְחִבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ. כַּמָּה אֵיט לִיה לְבַר נֶשׁ לְאִסְתַּמְרָא בְּהַאי עֲלָמָא. הַאי קָרָא אֲתִיבּוֹן לְחַבְרֵיִיא, דְּהַכִּי אֲצַטְרִיךְ לְמִיכְתַּב, אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיָּא אֶת נַפְשְׁךָ, כַּדְבַר אַחַר, (ויקרא ד) נֶפֶשׁ כִּי תַחֲטָא, וְלֹא אֲשַׁכַּחן קָרָא דְכְתִיב וּבִשְׂרָךְ כִּי יַחֲטָא, וְיֵאוֹת הוּא.

אָלָא הַכִּי מִסְקָנָא, דְאָסוּר לִיה לְבַר נֶשׁ לְמַשְׁתַּעֵי מִלֵּי דְזַנוּתָא אֲפִילוּ בְּאִיתְתִּיהּ, בְּגִין דִּיתְקַשִּׁי, וְיִיתִי לְהַרְהוּרִין בִּישִׁין אַחַרְנִין, וְיֵהָא דֶשׁ בְּאִידְרִיהּ, וְיִזְרַע חֲטִין אַחַרְנִין.

הַדָּא הוּא דְכְתִיב, אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיָּא אֶת בִּשְׂרָךְ. דָּא בִּשְׂרָךְ קָדֵשׁ דְכְתִיב (בראשית יז) וְהִיתָה בְרִיתִי בְּבִשְׂרָכֶם. וְאֵל תֹּאמַר לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ, הַחֹלֶךְ לִימִינוּ שֶׁל אָדָם, אֵל תֹּאמַר דְּבָרִים שְׂאִינֵן כְּהוֹגֵן, אָלָא כָּל דְּבָרִיךְ בְּנַחַת וּבְמַשְׁקָל. מֵאֵי טַעְמָא. מִפְּנֵי כִי שִׁגְגָה הִיא. וְחַיִּיב עַל זֶה קָרְבַּן שִׁגְגָה.

וְעוֹד. שְׁעַל זֶה, לָמָּה יִקְצַף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלְךָ. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יוֹלִיךְ אוֹתוֹ עוֹף הַשָּׁמַיִם, וּמַעֲמִיד אוֹתוֹ לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְחִבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, עַל חֲטָא הַבִּשְׂרָךְ. מֵאֵי טַעְמָא. מִפְּנֵי שֶׁכָּל אָדָם שֵׁישׁ לוֹ בְּרִית קָדֵשׁ, אֵין יְכוֹלִים אוֹתָם הַשׁוֹלְטִים בְּגִיהֵנָם לְהַכְנִיסוֹ שָׁם. וּבְלִבְדִּי שֵׁישְׁמוֹר אוֹתוֹ. וְאֵם לֹא שָׁמַר אוֹתוֹ, מַעֲבִירִים מִמֶּנּוּ, וּמַשְׁחִיתִים וּמַחֲבִלִים אוֹתוֹ. שְׁזֵהוּ מַעֲשֵׂה יְדִיו שֶׁל אָדָם. וְאַחַר כֵּךְ מַכְנִיסִים אוֹתוֹ בְּגִיהֵנָם, וְאֵין לָהֶם עַל מַה שֵׁיִסְמוּכוּ. הַשְׁתָּא בְּרִי, הוּי זְהִיר בְּכַבוֹד חֲבִירְךָ יוֹתֵר מִגּוֹפְךָ.

פָּתַח רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְאָמַר, (תהלים פד) גַּם צִפּוֹר מִצְּאָה בֵּית וּדְרוֹר קָן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֲפָרְחֶיהָ אֶת מִזְבַּחוֹתֶיךָ ה' צְבָאוֹת מִלְּכִי וְאֱלֹהֵי. גַּם צִפּוֹר, תִּמְן תִּנְיִן, עֶבֶד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאַרְעָא, אַתְרִין וְדוּכְתִין קְדִישִׁין, עֵילְאִין יִתִּיר מִשְׁאָר דּוּכְתֵי יִשׁוּבָא.

וְכֹלָא כְּגוּוֹנָא דִּיצִירָה דְבַר נֶשׁ. דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרִיר הַהוּא זְרַעָא, וּמִנְפָצִיהּ, כְּהַאי דְּמְבָרִיר וּמִנְפֵץ חֲטִין, תְּבַנָּא לְחוּד, וְקַשׁ לְחוּד, עַד דְּבָרִיר חֲטִין עַל דּוּכְתֵיִהּ.

כֵּךְ נָטַל קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא תִלְגָּא מִתְּחוֹת כּוּרְסֵי יְקָרִיהּ, וְהַהוּא תִלְגָּא מִתְּחַמְמָא בְּכַמְהָ גּוּוֹנִין, וְאֵטִיל לָהּ בְּגוּ מִיָּא דְאִיתָתָא. מִהֲכָא, דְאִתָּתָא לֹא מִתְעַבְרָא עַד דְּתוֹשִׁיד מִיָּא, וּבְאִינוֹן מִיָּין אֵטִיל דְּכוּרָא תִלְגָּא, דָּא הוּא זְרַעָא דְאִיהוּ מְחוּבָר כְּחֻדָּא, יִתִּיר מִהַהוּא דְאִתָּתָא, כְּגוּוֹנָא דְתִלְגָּא לְקַבִּיל מִיָּא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְבַתֵּר דְאֵטִיל לִיה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא גּוּ מִיַּיא, בְּרִיר לִיה וְנִפְיִן לִיה, וְעַבְד
בְּקֻדְמִיתָא טִיבּוּרָא, דְאִיהוּ נְקוּדָה חֲדָא מִגּוּ בְרִירו דְתִלְגָּא, וְהוּא טִיבּוּרָא, אִיהוּ
נְקוּדָא דְצִיּוֹן.

וּמִתְמָן אֲתַפְשְׁטוּ אַרְבַּע חוּטִין, לְאַרְבַּע סְטְרִין דְעֵלְמָא, מְזוּרְחָ וּמְעַרְבָ צְפוֹן וְדָרוֹם.
מִהוּוּא חוּטָא דְאֲתַמְשֵׁךְ מִסְטְרָא דְמְזוּרְחָ, אֲתַעְבִּיד מְנִיָּה גּוּפָא. שְׂאֲרֵי בְּמְזוּרְחָ, וְסִיִּים
בְּמְעַרְבָ. גּוּפָא אִיהוּ אַרְעָא דִישְׂרָאֵל. אֲתַרְשִׁים בְּאֲתוּוֵי אֲדִנִּי. אֲדוֹן וְרַבּוֹן כָּל עֵלְמָא.

מִהוּוּא חוּטָא דְאֲתַמְשֵׁךְ מִסְטְרָא דְדָרוֹם, דְאִיהוּ בְרִירו דְכָל תִּלְגָּא וְתוּקֻפִיָּה,
אֲתַעְבִּיד מְנִיָּה דְרוּעָא יְמִינָא, וְאִיהוּ בְרִירו דְעֵינוּגָא. וְדָא גַן עֵדֶן, דְעָל בֵּיה אָדָם
הָרֵאשׁוֹן, וְאִיהוּ לְעֵינוּגָא דְנִשְׁמַתִּין, וְדָא טְמִיר וְגַנְזִי, יְמִינָא דְכָל עֵלְמָא.

מִהוּוּא חוּטָא דְאֲתַמְשֵׁךְ מִסְטְרָא דְצְפוֹן, אֲתַעְבִּיד מְנִיָּה וְאֲתַבְרִי דְרוּעָא שְׂמָאֵלָא.
וְדָא גִיתָנָם. מִהוּוּא פְּסוּלַת דְתִלְגָּא. וְאִיהוּ לְעוֹנֵשָׁא דְנִשְׁמַתִּין דְחִיבִיָּא.

רִישָׁא אִיהוּ בְשִׁמְיָא אֲתַתְקַן. וְהוּוּ עֵלְמָא בְלָא רִישָׁא, עַד דְאֲתַבְנִי בֵּי מְקוּדְשָׁא.
כַּד אִיתְקַם מִשְׁכַּנָּא, אִיתְקַם רִישָׁא.

פּוּמָא דְכָל עֵלְמָא דְאֲתַתְקַן בְּרִישָׁא, סִינִי. וְהוּוּ רְשִׁים הָאֵי פּוּמָא גּוּ מִיַּיא, מִבְּרִירו
דְתִלְגָּא. יִרְכִין וְכָל שְׂאֵר אִיבְרִים, בְּכָל שְׂאֵר אַרְעָא.

וּכְשֵׁם שְׁהֲאֵשָׁה יֵשׁ לָהּ צִירִים וְחַבְלִים בְּשַׁעַת הַלִּידָה. כֵּן כְּשֶׁבִקֵּשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְהוֹצִיא הָאָרֶץ לְאוֹר הָעוֹלָם, הֵיוּ הַמַּיִם עוֹלִים וְיוֹרְדִים, יַעֲלוּ הָרִים יִרְדוּ בְּקַעוֹת.
מִה עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הוֹצִיא מִן הַקְּרָקַע רְעָמִים וְזוּעוֹת, וְנָסוּ הַמַּיִם. הֵדָא הוּא
דְכָתִיב, (תְּהִלִּים קד) מִן גַּעְרַתְךָ יְנוֹסוּן מִן קוֹל רְעָמֶךָ יַחְפְּזוּן. וַיִּצְאָה הָאָרֶץ. וְנִשְׂאָרָה
נְמוּכָה מְלוּכְלַכְתָּ, כּוֹלֵד הַזֶּה, שִׁיּוּצָא, נְמוּךְ כַּמַּת, וּמְלוּכְלַךְ מִהַלִּידָה.

וּכְשֵׁם שְׂמִפְעַפְעִין אֶת הוֹלֵד עַד שִׁיתְעוֹרֵר, וְנוֹתְנִים אֵשׁ וְנֵר לְגַבּוֹ, לְחַמְמוֹ, וּמְרָאָה
לְהָאִיר. כֵּךְ עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאָרֶץ, כְּשִׁיִּצְאָה מִתּוֹךְ הַמַּיִם. וְכוּלָא בְּחַד קָרָא,
הֵדָא הוּא דְכָתִיב, (שם עז) קוֹל רְעָמֶךָ בְּגִלְגַּל הָאִירוּ בְּרַקִּים תִּבַּל מִיַּד רְגֹזָה וְתִרְעַשׁ
הָאָרֶץ.

עַל כֵּן נִסְתַּם הַפֶּה, עַד שְׂבָאוּ יִשְׂרָאֵל, וְהִפָּה נִפְתַּח בְּרֵאשׁוֹ בְּשָׂמִים, וְזֶה סִינִי
שְׂנַתְנָה בּוֹ הַתּוֹרָה, וְשֵׁם נִתְתַּקַּן הַדְּבָר.

וּכְשֶׁנִּכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְאָרֶץ, נִסְתַּם הַפֶּתוּחַ. וְנִפְתַּח הַסְּתוּם. נִסְתַּם הַפֶּה, שְׂלָא הָיָה בּוֹ
הַדְּיָבוּר, מִשְׁנִסְתַּלֵּק מִשֶּׁה. הַפֶּךְ מִן הָאָדָם. נִפְתַּח הַטְּבוּר, בֵּית הַמְּקוּדֵשׁ. וּמִשֶּׁם אוֹכֵל
מִה שְׂאֵמוֹ אוֹכֵלָת, וְשׁוֹתָה מִמָּה שְׂאֵמוֹ שׁוֹתָה. וְכָל הָעוֹלָם נִזּוֹן מִתְמַצִּית אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ובגין כך, דוכתין ואתרין אינון בעלמא, בשבחא אלין על אלין. גן עדן דאיהו דרועא ימינא דכל עלמא, אית ביה דוכתין ואתרין, לשבחא אלין על אלין, ותמן הוא עץ החיים ועץ הדעת טוב ורע.

ובההוא היכלא מינייהו, אית אתר טמיר וגניז מפולא, ולית מאן דיידע בההוא אתר, בר חד צפור, דאתי בכל יומא תלת זמנין, ומצפצפא בגו אילני דגנתא, ואמר גם צפור וגו'.

ובההוא צפור ידעין נשמתין סימנייהו, בזימנא דאודן ומשבחן, ובזמנא דמשתדלן בחכמתא למנדע, וההוא צפור עאל בההוא היכלא, ואיטמר ואגניז ולא ידיע. ודרור, דא היא נשמתא קדישא, דסלקא לעילא והיא בת חורין.

דבר אחר (תהלים פד) ודרור קן לה, דא יובלא, דכתיב וקראתם דרור. קן לה בחכמתא עילאה. צפור ודרור, דא לעילא, ודא לתתא. אשר שתה אפרוחיה, מאן. האי דרור, שנת החמישים, דאפיקת מינה שית אפרוחין, והאי צפור.

אינון אפרוחין, תיאובתא דילהון, לגו תרי מדבחן, מזבח הפנימי, ומזבח החיצון. נטלו ממזבח הפנימי, ויהבו למזבח החיצון. מלכי ואלהי, מלכי: דא מזבח החיצון. ואלהי: דא מזבח הפנימי.

מזבח החיצון, תיאובתיה תדיר לגבי מזבח הפנימי, ולעולם לא שכיף מלזמרא בשירין ותושבחין, הדא הוא דכתיב, שיר השירים אשר לשלמה.

כל זמן שהנר דולק על הפתילה, והפתילה כתיקונה, האור מאיר וצח, והכל נהנין ממנו. וכל זמן שהפתילה נעדרת, והשמן חסר מן הפתילה, האור נסתלק, ואין מי שיודע באותו אור כלום.

כך, כל זמן שישראל היו מתוקנים ומסורגלים כפתילה זו, אור של מעלה היתה דולקת עליהם, ואומרת שירה, ואינו משתכף לעולם. כדוגמת האור על הפתילה, שאינו משתכף לעולם, לנגד מעלה. ואותו השיר הוא המעולה שבשירים, קדש קדשים. נעדר הפתילה, כבכול נעדר האור, ונסתלק, ואין מי שיודע בו.

ושלמה צווח ואומר, וזכר את בוראך בימי בחורתיך. היה מתתקן ומסורגל עצמך במצות ובמעשים טובים, בימי בחורותיך, בזמן שהמאור ההוא לוהב בפתילה.

דבר אחר על האור ההוא בזמן שהפתילה מתוקנת אמר לנגד אותו האור, וזכר את בוראך. התעורר לנגד הקדוש ברוך הוא בשיר ותעורר האהבה.

(קהלת יב) עד אשר לא יבואו ימי הרעה, בזמן שהלבנה מתמעטת, ותשלוט הרעה, והימים שלה הם ימים שאין בהם חפץ. עד אשר לא תחשך השמש, זה נהר

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

היוצא מעדן, דכתיב (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן. דכתיב בו, (איוב יד) ונהר יחרב ויבש. והאור, זה האור שברא הקדוש ברוך הוא, ונתעטף בו, והוא ימינו. הדא הוא דכתיב (איכה ב) השיב אחר ימינו.

והיחר, הוא הים המתמלא מאותו נהר. הדא הוא דכתיב, (איוב יד) אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש. והפוכים, אלו שנים עשר מזלות הידועים לה. ושבו העבים, אלו שרי אומות העולם. אחר הגשם, אחר בכייתן של מלאכי השרת. דכתיב, (לא ידוע) מלאכי שלום מר בכיון.

(קהלת יב) ביום שיזעו שמרי הבית, אלו שומרי החומות. דכתיב (ישעיה סב) על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים. והתענות אנשי החיל, אלו הם ששים גבורים סביב לה. ובטלו הטחנות, אלו הם אוכלי הקרבנות. פי מעטו פנפי החיות. וחשכו הראות בארבות, אלו הם (זכריה ד) עיני ה' המשוטטות בכל הארץ, והם שבעה עיני ה'.

וסגרו דלתים בשוק, אלו הם השערים שכולם ננעלו, זולתי שערי דמעות שלא ננעלו. בשפל קול הטחנה, סופת דוד, שנפלה ונשפלה לעפר, וקולה שהיתה משוררה תמיד בשיר האהבה שפל. וישחו כל בנות השיר, הם המלאכים הנחלקים במשמרותם על השיר, מהם, משוררים ביום, ומהם משמרות משוררים בלילה.

(קהלת יב) גם מגבה יראו, פי גבוה מעל גבוה שומר. ושומר זה מזה, ומקבל זה מזה, בנעימה ובקדושה. ובחרפן בית המקדש, יצתה מארה, ודין חזק מצוי לפניו. וגבוה ירא מגבוה ומדינו.

ותחתתים בדרך, כתיב (ישעיה מג) הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה. ובאותו דרך, היה יורד ובא הטל מראשו של הקדוש ברוך הוא, וכל שמחה, וכל טוב, וכל רצון, באותו הדרך היה בא. ובחרפן בית המקדש, תבירו על תבירו באותו הדרך נמצא, וכל רוגז ואימתני ותקיפא ודינא, בהוא דרך הו.

וינאץ השקד, כמא דאת אמר, וישקד ה' על הרעה. וכתיב (ירמיה א) מקל שקד אני רואה. וצמיחת השקד אחד ועשרים יום. כך מי"ז בתמוז, עד תשעה באב. ומיום שהשקד מצויץ, הפרח אין מוציא פרי, עד כ"א יום.

ויסתבל החגב, יותן הסבל על שכמו של בית דוד. ותפר האביונה, זו עבודת בית המקדש למטה. וצווחין בני נשא, ולא מתענון. מאי טעמא, פי הולך האדם אל בית עולמו, מסתלק הכבוד למעלה למעלה, ואינון צווחין ולית מאן דישיגח בהו. בגין דאיהו אסתלק לבית עולמו דנפק מיניה. ועל דא אשתכח מארה, וביש, ומות, ומאורעות רעות בעולם. וספדין וצווחין בכל יומא. דכתיב, פי עלה מות בחלונינו.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(קהלת יב) עד אשר לא ירתק חבל הכסף, חוט של חסד שנמשך מלמעלה למטה. ותרץ גלת הזהב, דאיהי נחתא בההוא חוט. נשבר החוט, נפל הגולה. ותשבר פד על המבוע, שהתורה נשתכחה בגלותא, ואותו המשאב, יופיאמר ליה השר, לא שאב ממעין התורה, ובני אדם נבוכים בה.

ונרץ הגלגל אל הבור, ומלאך המשחית ניתן לו רשות לחבל בכל יום. וישב העפר על הארץ פשהיה, ויכלו כל הנשמות, והעולם יכלה, והעפר שהכל נהיה ממנו, ישוב כבתחלה, ויהיה העולם חרב פשהיה. והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, ויתחדש העולם כבתחלה. ובאותו זמן כתיב, (דניאל יב) ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו. אתא ר' עזריה ורבי מרזנוס, ונשקוהו ברישיה. קרא עליה, (משלי יח) לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת.

פתח ואמר (שה"ש א) שיר השירים אשר לשלמה, זכאה דרא די חכמתא דלעילא שריא בגויה. בשעתא דקודשא בריך הוא הוי בעי לגלאה בארעא, מה דלא אתגלי למלאכי עילאי. ומאי איהו, רזין דחכמתא דשמא גליפא עילאה. דשמהן קדישין לא אתמסרו לון, ואתמסרו לחכימין בארעא. בההיא שעתא, משבחן ואמרין, (תהלים ח) ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים.

מה אדיר שמך בכל הארץ, אילין רזין גליפין דשמהן קדישין, דאתגליין בארעא, ותושבחתא דהאי, על השמים. דכל אינון אוכלוסין אוזן ומשבחן עובדא דא, דאתגלי בארעא מה דלא אתגלי לון.

הא הכא רזין דרתיכא קדישא עילאה, דארבע שמהן גליפין, והא איהו רזא דרזין רתיכא עילאה דשמהן: אדנ"י. צבאו"ת. יהו"ה. אהי"ה. רזא דארבע שמהן גליפין, דארבע זהרין. וכל זהרא וזהרא אתפליל חד בחבריה, ותיאובתא דהאי לעאלא בהאי, ולאתפללא האי בהאי.

ואילין ארבע זהרין, אתפרשן בשמהן ידיען: חד אקרי זוה"ר חשוף ולא חשוף. באסתכלותא דיליה, מיד ארים חשוף. מסתכלאן ביה יתיר, נציץ ולהיט בנהירו, ושפירו עילאה. ונהוריה קמיט בגויה, עד דבטש ביה נהורא אחרא, דכרי בהאי נהורא, ואנקיב לה, כדין אתמליא מההוא זהרא, ונציץ לכל סטר.

זהרא דא, אתגליף בשבעין ותרין נציצין, דאינון שבעין ותרין שמהן גליפין, דשבעין סנהדרין ותרין סהדין. כדין האי זהרא פלילא בשתי שמהן, ומתעטרא בשמא דא אדנ"י.

כדין איהו שר דכל עלמין, וכל חילין וכל משריין דעלאין ותתאין, פלהו אמרי תושבחתא דהאי קרא דקא משבחן ליה, ואמרין תושבחתא, ומשבחים לעילא. ודא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

זָהָרָא כַּד אֲשַׁתְּלִים, אִיהוּ שִׁיר. אָדוּן, שֶׁר, רַבּוּן. י שְׁלִימו [ח ס ר כ א ו] מְכוּלָא,
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, רַבּוּן מִמְנָא עַל כָּל חִילִין וּמְשָׁרִין דְּרַגִּין דְּלַתְתָּא.

זָהָרָא תְּנִינָא, הוּא זָהָר דְּכָל עֵינִין עֵילָאין סְתִימִין, כְּנִישׁ לְגַבִּיהָ. וְהוּא זָהָר
נְצִיץ לְעֵינִין, דְּלֹא יְכִילוּ לְאַסְתַּפְּלָא בֵּיהּ, וְהָאִי אִיקְרִי חֵי. וּבְגִין דְּאִיהוּ חֵי, נְטִיל כָּל
זְהִירִין עֵלָאין סְתִימִין, וְנִירִיק זְהִירִין נְצִיצִין לְתַתָּא, וְעֵבִיד פִּירִין וְאִיבִין לְזַנְיָהּ.

וְדָא זָהָר חֵי, אִיקְרִי חֵי הָעוֹלָמִים. וְדָא אִיהוּ כְּלָלָא דְעֵילָאִי וְתַתָּאִי, וְעַל דְּאִפִּיק
זְהִירִין נְצִיצִין, וְעֵבִיד אִיבִין לְזַנְיָהּ, אִיקְרִי הָאִי זָהָר צְבֹאוֹת. וְדָא אִיהוּ דְתִיאֻבְתִּיהָ
תְּדִיר, לְשִׁבְחָא תְּדִירָא, בְּהָאִי זָהָר קַדְמָאָה דְּאִיקְרִי שִׁיר. וְכַד כְּלִילִין כְּחֵדָא בְּחַבּוּרָא
כְּחֵדָא בְּלֹא פִירוּדָא, גּוּ תִיאֻבְתָּא שְׁלִימָא, כְּדִין אִיקְרִי כְּלָלָא שִׁיר הַשִּׁירִים.

וְאִפִּילוּ אִיהוּ בְּלַחֲדוּתֵיהּ, דְּאִיהוּ כְּלָלָא דְכְּלָא, אִיקְרִי כְּלָלָא דְסִגְיָאין, כְּלָלָא דְכָל
זְהִירִין עֵילָאִין וְתַתָּאִין. כָּל קְרִינִין לֵיהּ, כְּלָלָא דְכוּלָא. חֵיִים אִיהוּ. עֲלִיָּה כְּתִיב
(בראשית ב) וַעַץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן. כָּל חַיִּים בֵּיהּ תְּלִיין. מִינֵיהּ פְּרַחִין חֵיין וְזְהוּרִין לְכָל
סֵטֶר.

הָאִי שִׁיר דְקָאֲמְרוּ, אִיקְרִי בְּאִ"ר, וְאִינּוּן חַיִּים עֵילָאִין עָאֲלִין בְּגוּיָהּ. וְהוּא זָהָרָא
דְּאִיקְרִי חַיִּים, נְבַעִין בֵּיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, בְּאֵר מִים חַיִּים. וְכְתִיב בְּאֵר חֲפְרוּתָהּ שָׂרִים.
עַל שְׂמָא דְאִינּוּן רַבְרַבִּין עֵילָאִין, זְהִירִין טְמִירִין, דְּאִתְכַּנְּשׁוּ בְּהָאִי זָהָרָא. וְאִינּוּן לָא
חֲפְרוּתָהּ, אֲלֵא עַל יְדָא דְדָא.

זְהָרֵי אֲלַעְזֹר תְּלִיתָאָה, הָאִי אִיהוּ זָהָרָא כְּלָלָא דְתַלְתָּא זְהִירִין, רְזָא דְתַלְתָּא אֲתוּוּן.
בְּהָאִי זָהָרָא אֲבַהֵן אֲתַדְבְּקוּ.

הָאִי אִיהוּ רְצוּא וְשׁוּב, לִית מָאן דְיִכִּיל לְאַתִּישְׁבָּא בְּנְצִיצוּ דִילֵיהּ. עַל הָאִי כְּתִיב,
(יחזקאל א) וְהַחַיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב. דָּא יְרִית אַחְסַנְתָּא יְרוּתָא דְזְהִירִין טְמִירִין, דְּלֹא
אֲתַגְלִיין. וְרְזָא דְשְׂמָא קְדִישָׁא דְתַלְתָּא אֲתוּוּן תְּלִיין בְּהוּ, יְהוּ. מִכָּאן, אֵת ה' רַבִּיעָאָה
לְקִיט וְנְקִיט. וְהָכִי אֲתַסְדֵּר בְּסִידוּרָא שְׁלִים.

דָּא זְהָרֵי אֲלַעְזֹר אִיהוּ רְצוּא וְשׁוּב, בְּרְזָא דָּאֵת ו', וְאִיהוּ קָאִים בְּאֲמַצְעִיתָא, בִּין
עֵילָא וְתַתָּא. אֵת ה' מְסַטְרָא דָּא לְעֵילָא. וְאֵת ה' מְסַטְרָא דָּא לְתַתָּא. וְהַחַיּוֹת דְּאִינּוּן
ו' בְּאֲמַצְעִיתָא. וְעַל דָּא רְצוּא וְשׁוּב, רְצוּא לְגַבִּי ה' עֵילָאָה, לְאַסְתַּלְקָא לְגַבָּה
בְּתִיאֻבְתָּא שְׁלִים. וְשׁוּב לְגַבִּי ה' תַּתָּאָה, לְמִיָּהֵב לָהּ, כְּמָא דְלְקִיט מְלַעִילָא.

זָהָרָא דָּא אִיהוּ כְּגִלְגָּלָא דְעֵינָא, בְּאֹרַח סְתִים, דְּזָהָרָא דִילֵיהּ רְצוּא וְשׁוּב,
תִיאֻבְתִּיהָ לְאַסְתַּלְקָא לְעֵילָא, וּמִיד אֲהַדְרֵי. וְרְזָא דָּא אֲשֶׁר, קָאִים הָכָא וְהָכָא.

זְהָרֵי אֲלַעְזֹר רַבִּיעָאָה אַחִי"ה. הָאִי אִיהוּ זָהָרָא סְתִים, דְּלֹא אֲתַחְזִי כְּלָל. דְּהָא
מְהָאִי זָהָרָא סְתִימָא נְפָקוּ שְׁאָר זְהִירִין, וְאֲתַפְּשִׁטוּן וְאֲתַכְּלִילִין חַד בְּחַבְרִיָּה. הָאִי זָהָרָא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לא אתגלי כלל, אבל קאים בסוכלתנו דלפא. דלפא ידע ואסתכל ביה, אף על גב דלא אתחזי כלל.

והא, בגין דכל אינון זהרין, נפקא מניה תיאובתא דזהרא תתאה, לשבחא שבחא, לאסתכלא בגו אינון זהרין, לאתכללא בגוייהו, לאסתלקא למחמי בההוא נועם עילאה. ועל דא אמר דוד מלפא, אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו. ורזא דא לשלמה, למלפא דשלמא כלא דיליה.

כתיב (זכריה ד) ראיתי והנה מנורת זהב פלה וגלה על ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה. זכריה אתגלי ליה רזא דמנרתיה דכין. חד מתסדרא. וחד דנהרא.

ראיתי והנה מנורת, דא מנרתא מתסדרא בשבחי דגוונין גליפאן, בשמא אדני. בשמא דא מנהרא לתתאי, וזן ומפרנס לון כדקא יאות.

וזה, רזא דבי דינא בשמא אלהי'ם, למידן כל עלמא, דהא בדינא קאי, ועל שמא דא אתברי. וכלא ברזא דשמאלא.

כולה, כד אשתלים בסטרא דמינא, דאתקיף בה ברזא דשמא ידו'ד, דהא כדין איהי פלה בחופה, דעלמין פולהו ברחימו בחבורא חדא. דהא כדין וגלה על ראשה. כתיב גלה, דא איהו מקורא דצדיק, דאתעביד, נהר פלגיו דחדאן עיר אלהים, ועביד פירין ואיבין, בשמא דאתקרי צבאו'ת. מתתחמא בתריסר תחומין, לארבע סטרי עלמא.

ושבעה נרותיה עליה, דא רזא דשמא עילאה גליפא, ברזא דשבועין שמהן, דאתקרי בהו קודשא בריה הוא. ואינון שבעה קיימין, דעלמא קאים עלייהו.

שבעה ושבעה, אלין תתאי, דקיימין לקבליהון דעלאי, וכלהו אחיד לנרות אשר על ראשה. שבעה ושבעה מוצקות, אלין שבעת ימים ושבעת ימים, אלין עילאי ואלין תתאי. דמתחבראן כחדא.

תו. שבעה ושבעה פולהו לעילא, בגין דכליל כל חד בחבריה. ואי תימא, שיתא, איהו שפיר דכליל חד בחבריה, חד דאשתאר במאן אתכליל.

אלא כד סלקין פלהו לתריסר, ההוא דקאים עלייהו, דאשלים תליסר, אתכליל בחד דקיימא עליה, דאיהו דרגא דכלהו כלילן ביה, ודא איהו נקודה עילאה, דכלהו נפקו מיניה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תו. תרין דרגין אינון, וכל חד איקרי שבעה. חד איהו עלמא דאתי, דאיהו שבעה, ואקרי שבעה, דכתיב ויבנהו שבע שנים. וחד איהו צדיק, דאקרי שבעה, ואיהו שבע דכתיב (משלי כד) כי שבע יפול צדיק וקם.

ואלין תרין כתרין, מוצקות לנרות. חד מסטרא דא, וחד מסטרא דא. ואף על גב דאינון במניינא דאינון נרות, ועם כל דא, שבחא מאלין, תרין, דאינון שבעה ושבעה, דמוצקות לגבייהו. דאינון נרות דקא נהרין על רישא דההוא מנורה, וההוא מנורא קא מנהרא מחילא דילהון, לסלקא לגביה עילא. וכד סלקא, סלקא מדרגא לדרגא, ומכתרא לכתרא, עד דאתאחדא כלא לעילא, ורוא דא, שיר השירים אשר לשלמה.

שיר השירים, על פומא דאליהו אתגזר, ברשו עילאה. שיר השירים, שבחא דשבחין, למלכא דשלמא דיליה. בגין דאיהו אתר דבעי חדוה, דלא אית תמן רוגזא ודינא. דהא עלמא דאתי, כולא איהו חדוה, ואיהו חדי לכולא. ובגין כך משדר חדו וחדוה לכל דרגין.

כמא דאצטריך אתערו דחדוה לאתערא מהאי עלמא לעילא. הכי אצטריך לאתערא חדוה וחידו, מעלמא דסיהרא, לגבי עלמא עילאה. ובגין כך עלמין קיימין בדוגמא חדא, ואתערו לא סלקא אלא מתתא לעילא.

שיר תתרו סימן, באתוון גליפאן דשמא קדישא, זעו ורת'ת דכל עלמין, וכל נוקבין דתהומא רבא, עד דהאי פשיטו דרוחא, עאל לגבי תרעא קדמאה דלסטור מזרח. ההוא מארי דעיינין, בת"ק מפתחאן דהיכלין, והא איהו בגליפו דשמא קדישא, דתריסר אתוון, דטאסין ביה תשע סרי משריין מלהטן דנורא.

וההוא מארי דעיינין, לקיט גומרין דאשא, שייפי דנורא, ועאלין גו ההוא היכלא דאתקרי זבול, היכל דתמן כל שבחין אתסדרן לסלקא לעילא. ועל דא כתיב (מלכים א ח) בנה בניתי בית זבול לך. ואיהו היכלא, דאית בה תתרו דרגין, דסלקן בשבחי דתושבחתא, ובגו כולהו אית חד דרגא פנימאה מכולהו, דתמן אתבריר רחימו דהאי תושבחתא, ברירו דנקודא תתאה. וכד אתבריר מגו כולהו, סלקא לעילא ברזא דשיר, ואיקרי שיר השירים, וסלקא מכל אינון שבחין, ואתבריר מכולהו.

כתיב (מלכים א ו) והבית בהבנתו אבן שלמה וגו', והבית בהבנותו, פד הו דכר ונוקבא פחדא מתחברא, פדין אבן שלימה, אשתלימת כמה דאצטריך. ולא אשתלימת, עד דהות מסע, דנסר לה קודשא בריך הוא, ואתקין לה, וקשיט לה, ואייתי לה לגבי דאדם, וכדין נבנה, ואשתלימת מכולא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכד אתחברו דא עם דא, כל רוחין אוחרנין, וכל זינין בישין, אתעברו מתמן, ולא אתקריבו למקדשא. הדא הוא דכתיב, (שם) ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו. דהא פולחו עאלו גו נוקבא דתהומא רבא. פיון דאתפני בי מקדשא לתתא, ואתתקן היכלא על בורייה, כדין אתגלי שיר השירים, דאצטרף לאתחברא מקדשא במקדשא.

כה הוה משה במדברא, בגין חוביהון דישראל, זווגא דמשה הות מתחברא ביה, באחורא הו דכר ונוקבא מתחבראן כחדא. כדין, והבית בהבנתו, זעיר זעיר.

כה עברו ישראל ית ירדנא, ומשה אתפניש, נסר לה קודשא בריך הוא, ואתקין לה במשפן שילה, עד דאשתלימת בבי עלמין, ואתחברת במלך שלמה, והו עלמין אפין באפין. כדין, אבן שלמה מסע גבנה. מסע: דלא הות באתר חד קביע, אלא אתעקר ואשתיל, וכדין גבנה כדקא יאות.

וכל זינין בישין, וכל רוחין בישין, כדין אתעברו מעלמא, ולא שליטו כלל, הדא הוא דכתיב, (מלכים א ו) ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו.

בההיא שעתא, כד אתעברו כולא מעלמא, ואשתארת אתתא בבעלה אפין באפין, כדין אתגלי שיר השירים. ודא איהו שיר השירים אשר לשלמה, בלא ערבוביא כלל. אשר לשלמה, אפין באפין. אשר לשלמה, דאתעקר ואשתיל באתר דשלמא כולא דיליה.

חדי ר' שמעון. אמר ליה אליהו, רבי אימא מילך, ואנא אבתרך, דהא מיני ומינד תסתיים מלתא. ורשו אתיהיב לן מעם עתיקא דכולא, דיתגלו רזין אלן מתתא ומעילא. אנת לקביל תתאי. ואנא לקביל עילאי.

ובחייך רבי, רבו יתיר אית לך, דכל מילך יפתבון לעילא קמי עתיק יומין, ומיליי לא יפתבון לעילא, אלא בהאי עלמא יפתבון מיליי, על ידך. מילך יהון פתיבין לעילא, ומיליי פתיבין לתתא. זכאין אתון צדיקייא בהאי עלמא, וזכאין אתון בעלמא דאתי.

פתח רבי שמעון ואמר, שיר השירים אשר לשלמה. פתיב (תהלים קכו) הלוך ילך ובכה נשא משך הורע וגו'. בכמה זמנין הקדוש ברוך הוא אוכח לון לישראל, לאהדרא לון בתיובתא לגביה, למהך באורח מישר, בגין לאסלקא בגווייהו. דהא כד ישראל זכאין, ואזלין באורח מישר, כפיכול, סילוקא איהו לקודשא בריך הוא עמהון, בכל עמין דעלמא. כד ישראל זכאין, ואזלין באורח מישור, סליק לון קודשא בריך הוא על כל בני עלמא, וכולחו אודן ומשבחן ליה, ולא אינון

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בלחודייהו, אלא אפילו עילאין לעילא, כולהו אודן ליה בגינייהו דישראל. ולא דא בלחודוי, אלא איהו אסתלק ביקריה, בגינייהו דישראל ממש. ולא דא בלחודוי, אלא אפילו ישראל ממש, מסתלקי ביקריה דקודשא בריך הוא לעילא ותתא.

תא חזי, בשעתא דישראל זכאין, כורסא יקרא דלעילא אסתליק לעילא לעילא, בכמה חדון, בכמה רחמו, ומתחברן עלמין בחדווא, וכולהו אתברכן מעמיקא דנחלין, ועלמין כולהו אשתקנין, ואתברכאן ואתקדשאן בכמה ברכאן, בכמה קדושין, וקודשא בריך הוא חדי עמהון, בחדוא בשלימו.

סדר הלימוד ליום כב תמוז [יום 288 בשנה]

ובשעתא דישראל לאו אינון זכאין, כולהו איהו בהפוכא. ועם כל דא רחמו דקודשא בריך הוא לא אתמנע מנייהו, וכורסייא דיליה יתבא עלייהו, כאמא על בנין, ולא אתמנע מלמתבע עלייהו רחמי.

ובהאי קלא סלקא לעילא, בגין דרעותא דיליה מאן דאוליף סניגוריא על בנוי. מנא לן, ממשה, דאסתלק בסליקו על דאוליף זכו עלייהו דישראל. הדיא הוא דכתיב, (שמות לד) ומשה לא ידע כי קרן עור פניו. אימתי אסתליק ליקרא דא. פד חאבו ישראל, ואוליף עלייהו זכו.

כגוונא דא פתיב, הלוך ילף ובכה, על חוביהון דישראל. מאי נושא משך הזרע. דא רזא דכורסייא דיקרא, דאיהו נטיל משיכו דזרע קודשא עילאה, למיעבד פירין ואיבין בהאי עלמא.

וכד אסתליקת בקלא דישראל, אף על גב דלאו אינון זכאין, עם כל דא, קודשא בריך הוא אעלי לה, ואשקי לה, משקיו דנחלא עמיקא, ואשתלים מכל סטרין. פדין, בא יבא ברנה, מגו דההוא שלימו וברכאן וקדושין דאשתלימת. בקדמייתא, הלוך ילף ובכה, על חוביהון דישראל. פד תבו, בא יבא ברנה.

בשעתא דבנה שלמה בי מקדשא, ואשתלים עלמא תתאה כגוונא דעלמא עילאה, ישראל כולהון הוו זכאין, ואסתלקו בכמה דרגין עילאין, וכדין אסתלק כורסייא דיקרא בחדוה, בכמה חדון, בכמה עילויין.

וכדין שיר השירים אשר לשלמה, סליקו בחדווא, ונחיתו בחדווא. עלמין כולהו בחדווא. וחיבורא בחדוה. שיר, לקודשא בריך הוא. השירים, לעילאין ותתאין. אשר לשלמה, חבורא דעלמין כולהו בחדווא, למלכא דשלמא כלא דיליה. על פומא דאליהו אתגזר.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שיר השירים, כתיב (דברים כח) יפתח ה' לך את אוצרו הטוב וגו'. בשעתא דברא קודשא בריך הוא עלמא, ברא בקדמיתא, שיתין עילאין, דאינון מקורי, לנחתא בהון גשמיא דברכון, וקדושין עילאין דלעילא. ואינון נטלו בקדמיתא ממקורא דחיי, מאתר עילאה דנפקו מתמן.

ההא בקדמיתא עד לא איתברי עלמא, סליק ואתגלי חד רעותא, דאיקרי מחשבה סתימא, ושוי כולא בההיא מחשבה סתימא, וכל מאי דהוה ויהוי. ומההוא מחשבה סליק רעותא למברי עלמא, ונפק נביעו דקיק, כליל סתימו דמחשבה, ודא לא אשתמע לבר, ולא אתגליא. ואית ביה אסתכלותא דחכמתא, לחכימי לבא אתמסר, בגין דלא אתגליא לבר.

מהאי נפקי חמש מקורין, וחד סתימא, וחד דכניש כולא. ואינון מקורין הון, כד אתברי עלמא. כדבר אחר (בראשית א) בראשית ברא אלהים. בראשית: ברבי אלעזר שי'ת. דא שית, מקורא דכניש כל מקורין, למיזן עלמין.

את השמים, אלין אינון ו' מקורין עילאין דלעילא, למיהב להאי שית. מיזמא דאתברי עלמא, עד דאתבני בי מקדשא, הון סתימין, ולא אתפתחו כלל.

ואיתמא אברהם הוה בעלמא. הא כתיב (שם יב) ויהי רעב בארץ. יצחק, ויהי רעב בארץ מלבד הרעב וגו'. ויעקב, הא כתיב (שם מא) ויהי רעב בכל הארצות. משה, הא בכמה דוכתין כתיב (במדבר יא) מי יאכילנו. פ (שמות טז) להמית את כל הקהל הזה ברעב. צ (שם יז) ויצמא שם העם למים. (במדבר כ) ולא היה מים לעדה.

יהושע, אף על גב דעאלו לארעא, כתיב (יהושע ה) וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ. בימי שופטים כתיב, (רות א) ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ. בדוד כתיב (שמואל ב כא) ויהי רעב בימי דוד.

מאי טעמא כל דא. בגין דאינון שיתין לא אתפתחו, ועלמא אתון מתמציתא דחיק, בלא פתיחא כלל, אלא כזיע דזיע מגו אילנא, ונחית לתתא, או מגו אבנא.

בשעתא דאתא שלמה מלכא, ואתבני בי מקדשא, והון עלמין כולהו בשיקולא חדא עילא ותתא. כדן, ההוא שית דמקבל וכניש לכל אינון שיתין עילאין, אתפתח.

אימתי אתפתח, בשעתא דאינון שיתין עילאין אתפתחו. כיון דאתפתח האי שית, נפקו ברכאן לעלמא. אימתי אתפתח, כד אעדיאו מניה, חד עקימא דיתיב לרגליה. וכיון דההוא אתעבר, שית אתעביד שיר, ואתפתח אוצר הטוב. בחילא דמאן, את השמים, אינון שאר שיתין, והיינו השירים, דכולהו אתפתחו, ואתקיננו למיהב מזונא לכל עלמין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כדין כתיב (מלכים א ה) וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת תחת גפנו ותחת תאנתו. וכתיב (שם ד) אוכלים ושותים ושמחים. דהא שית ושיתין אתפתחו. וכל עידונין עילאין הוו נחתין לעלמין פולחו. וכלהו הוו חדאן לסלקא לגבי עלמא עילאה, למלקט ברכאן ועדונין לעלמין. כדין, חביבו אתער מנייהו לגבי מלכא עילאה, למהוי כולא חד בלא פירוודא. כדין שבחא דסלקא על כל שבחין, למלכא דשלמא כלא דיליה, למהוי כולא בחדוה עילא ותתא.

כתיב (תהלים סה) שיר, וכתיב (שם) לך דמיה תהלה וגו'. דוד מלכא הוה ידע ברוח קודשא, דאזדמן שיר דא, לאתגליא בעלמא. ואמר, שיר דאזדמן לאתגלי, לך דומיה. איהו בחשאי, דלית רשו לאתגלייא תושבחתא דא, אלא תושבחתא ותהלה דא אלהים בציון, כד אתבני בי מקדשא, דאיהו לקביל מקדשא עילאה, כדין לך ישולם נדר.

פתח רבי שמעון ואמר, (במדבר כא) אז ישיר ישראל את השירה הזאת. (שמות טו) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת. התם תושבחתא דנוקבא. הכא תושבחתא דסליק לעלמא דדכורא איהו.

הכא איהו רזא, דגופא ורוחא מתתבראן כחדא, גופא בגופא, ורוחא ברוחא. שיר השירים, אתדבקוּתא דגופא בגופא. (שה"ש א) ישקני מנשיקות פיהו, אתדבקוּתא דרוחא ברוחא. וכלא איהו ברזא דרחימו עילאה, למהוי כולא חד, בייחודא חדא.

ורזא דייחודא הכא. שיר דא איהו ישראל, דממנא בסהדותא דייחודא. השירים, ה' אלהינו ה'. וכולא חד, בייחודא חד. ואוקימנא ייחודא דא, והכא ייחודא דעלמין כלהו. אשר לשלמה, רזא דאחד.

והא איהו דאצטריך שלמה מלכא לייחודא, ברזא דרוח קודשא. לאתחברא כולא בייחודא חדא, ברעותא, לאתדבקא דא בדא, למהוי כולא חד. דהא שלמה איהו מלכא דשלמא כולא דיליה.

מאי כולא דיליה הכא, וכי סגי אין שלמין נינהו. אלא חד שלמא איהו, ותרין נינהו. חד שלמא איהו, דאיהו שלמה דביתא, דבגיניה אשתמודע דכורא דכר. וחד שלמא אחרא, דאיהו שלמא דתרין סטרין, חד דעאל באמצעיתא באינון תרין סטרין, ועביד שלמא בינייהו, איהו שלום אחרא.

אבל שלום דדכורא אשתמודע דכר בגיניה, איהו צדיק. ואקרי מלכא עילאה בגיניה, מלך שהשלום שלו. ובגין כן, כל תושבחתא דשיר השירים, למלכא דשלמא כולא דיליה, וייחודא דקא מתייחד כולא, באתר דא איהו. בגין דאיהו

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

נטיל כל תיאובתא דכל שייפין, וכל עינוגין, וכל כיסופין עילאין, וכניש כולא לגויה.

ועל דא איקרי איהו אחד, שלמה מלכא ברזא דרוח קודשא. כד שרא עליה
ההוא רוח קודשא, בעא לחברא כולה ברעותא שלים כדקא יאות, ולייחדא כולא
בחביבו ברעותא, למהוי חד עילא ותתא. ועל דא אמר קרא, (זכריה יד) יהיה ה'
אח"ד ושמ"ו אח"ד.

(שה"ש א) ישקני מנשיקות פיהו וגו'. כתיב (יחזקאל א) וארא החיות והנה אופן
אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו. האי קרא בקיטורא דרבי אלעזר אתמר.
וארא החיות, רזא דישראל סבא, קפטירא בגליפוי בימינא ובשמאלא.

תלת רשימין קטורין דא עם דא, דרום מזרח וצפון, יה"ו, אפין סתימין, לא
שליט עינא למחמי, והכא אמר וארא.

אלא, הוה מסתכל מגו נהורא דלא נהרא, כמאן דחמי בעששיתא, גו עיינין
סתימין, כד מנצצן גו ההוא עששיתא. להיט להיטו לפום שעתיא, ולא קאים
בקימא.

מתגלגלין נצצין לפום האי שעתיא, ועאל נציצו דא בדא. חד סליק ונחית,
ואתתקף בסטר דרום, ברזא דאת יו"ד. אתתקף ועאל בסטרא דצפון, ומתגלגל
בקטרוי, ועאל וסליק ברזא דאת ט', ואתגניז. הדא הוא דכתיב, (בראשית א) וירא
אלהים את האור כי טוב. דנציץ ולהיט בגליפין באת ט', וגניז ליה.

רזא דאת דא סתימא בסתימו, נפיק מיניה כל נציצות וזהרא, דנהיר ונציץ.
זכאה איהו מאן דחמי לה בחלמיה, דא אפסדרה דמינה נצצין נציצין, פשיט וכניש.

וחה סליק ונחית, ואתתקף בסטר מזרח, ברזא דאת ט' ואת יו"ד. אתפשיט מתרין
סטרין, ומתגלגלא בארבע, תרין לעילא, פירותא דאבא ואימא. ואית תרין מתרין
סיטרין, מסטר דרום וצפון, מתיישבא בכולהו. ואיהו רתיכא עילאה, בארבע סטרין.
אופן אחד בארץ אצל החיות, דא איהו רתיכא תתאה, כלילא בארבע סטרין.

רתיכא עילאה, דאיהו רזא דארבע סטרין, פשיט נהירו מתלת סטרין, חד דיליה
דאתחברו ביה ירותא דאבא ואימא, דהו תרין, ומתחברן לחד. ותרין מתרין סטרין.

פשיט נהירו דמזרח, האי רתיכא תתאה גלי פן חד, לגבי דההוא נהירו, ומקבלא
ליה, ואתנהיר מיניה. וכד אתנהיר ההוא פן מההוא נהירו, כדין ההוא פן איקרי
אדנ"י. ואיהו שליט ורבון בשלטנו דנהירו רב. ויהוא פן פיון דמקבל ההוא נהירו,
אתעביד ליה היכלא, וגניז ליה בגויה, ובגיניה אתעביד אדון רבון ושליט.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פשיט זהירו דדרום, האי רתיכא תתאה גלי פן חד לגבי דההוא נהירו, ומקבלה ליה ואתנהיר מניה. וכד אתנהיר ההוא פן מההוא נהירו, כדין ההיא פן אקרי אל. ואיהו שליט לאוטבא לעלמא ברחמי. ולמיהב מזונא לכל חד וחד כדקא יאות.

פשיט נהירו דצפון, האי רתיכא תתאה גלי פן חד לגבי דההוא נהירו, ומקבלה ליה, ואתנהיר מניה. וכד ההוא פן אתנהיר מניה, כדין ההוא פן איקרי אלהים. ואיהו שליט, רבון, למידן עלמא בדינא, ולמיהב דינא לכל מאן דאצטריך, ולאנתהגא כולא בדינא.

עה הכא, אנפין עילאין ואנפין תתאין, ברזא דתלת בתלת מתחבראן, ואתכלילו אלין באלין. פן חד דאשתאר מרתיכא תתאה, כולא שאלין עליה אופן, אן איהו פן חד דאשתאר.

ההר ואמר באן אתר הוא, בארץ. בגין דלא ישתארו תתאין בלא אשגחוטא אפילו רגעא חדא. ההוא פן, כד אתכלילו כולהו תלתא אחרנין, האי פן נטיל מכולהו, ואתכלילו בכלהו, ואיהו בלחודוי בכלהו, בגין לאשגחא בטיבו על כל בני עלמא.

והאי פן משבח תדיר, ואתערת אתערו לגבי אינון דלעילא דעלה. ואינון דלעילא דעלה, מתערי לגבי אינון עילאין דלעילא. ואינון עילאין דלעילא, מתערין לגבי עילא, ואתקשרי דא בדא עד אין סוף.

והאי כד אתער באתערו דאינון פנים, באינון נשיקין עילאין, למהוי דביקי ברזא עילאה, ולאשלמא ולמיון כל עלמין, למהוי כל עלמין כולהו בחדוא. כמא דאת אמר, ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיק מיין.

ישקני מנשיקות פיהו. על פומא דאליהו אתגזר. כתיב (בראשית ד) והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין וגו'. והאדם, דא אדם קדמאה, סתירא, בגליפוי דקיקין עילאין. ידע, מה דלא אשתמודע בה מקדמת דנא. ידע למהוי אנפין באנפין. כד אסתפלן אנפין באנפין לשימושא, כדין כתיב ידע. ידע לאשקאה לה, למיזרע בה זרעא, למעבד תולדין. האי לטב, באתערו דאשגחוטא לתתא.

מדאתא נחש על חוה, אטיל בה זוהמא, וקין מההוא זוהמא נפיק. ואי תימא איך נפיק מתמן, והא כתיב והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין, דמשמע דמאדם הוה, ולא מסטרא אחרא, ואת אמרת דאטיל נחש בה זוהמא ונפיק מיניה קין.

אלא, ודאי ההוא נחש אטיל בה זוהמא, ומתהוא זוהמא אישאיב בה ההוא רוח בישא, וההוא הוה מכשפשא במעהא, ולא הוה ליה גופא לאתכללא ביה, ולמיפק

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְעֵלְמָא. וְכִיּוֹן דְּאַתָּא אָדָם, בְּאַתְעֵרוּ דְּהוּא זוּהֵמָא, וְאַתְחַבֵּר בְּאַתְתִּיה, עֵבֵד לִיה גּוּפָא לְהוּא רוּחָא בִישָׁא דְהוּה בְּמַעְהָא, וְאַתְכְּלִיל בְּגוּיָה, וְנִפְק לְעֵלְמָא בְּדִיוֹקְנָא מְעִילָא וְתַתָּא.

וְחוּה אֲשַׁגְחַת בְּהַאי, וְאַמְרַת קְנִיתִי אִישׁ אֶת ה'. עִם ה'. וּבְגִין כְּה, כָּל עוֹבְדוּי דְקִינ, הוּוּ מְהוּא סְטְרָא אַחְרָא בִישָׁא. וְכַד אֵייתִי קוֹרְבַנְיָה, מְהוּא סְטְרָא בִישָׁא אֵייתִי לִיה. הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (שם) וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים, וְלֹא כְּתִיב וַיְהִי מִקֵּץ יָמָיו.

(שם) וְתוֹסַף לְלֵדַת אֶת אַחֵיו אֶת הַבֵּל. דְּוִדָּי הוּא רוּחָא בִישָׁא אֲתַתְקַף וְאַתְגַּבֵּר בְּעוֹבְדָא דְקִינ, וְאַתְבֵּר חֵילָא וְתוֹקְפָא בְּהַבֵּל, וְלֹא הוּוּ לְגַבִּיָּה פְּלוּם. עַד הֵכָא הוּוּ בְּסְטְרָא דְזוּהֵמָא כּוּלָּא.

כִּיּוֹן דְּאַתָּא לְבַתֵּר וְאַתְיִילִיד שֵׁת, אֲתַבְּסָם עֵלְמָא, בְּצַדִּיקִי וְחִסִּידִי דְהוּוּ לְבַתֵּר בְּעֵלְמָא. שׁ"ת: דָּא אִיהוּ סִיּוּמָא דְאַלְפָא בֵּיתָא. וְאַף עַל גַּב דְּאַתְבְּסָם, לָא אַעֲדִיאוּ עֲקִימוּ בִישָׁא מְעֵלְמָא, אֲלֵא אֲתַכְפִּיָּא מִקְמִי סְטְרָא דְמְהִימְנוּתָא, סִיּוּמָא דְאַתּוּן.

דְּהָא עַד הֵכָא אֲתַבְּרִי עֵלְמָא בְּאַתּוּן דְּאוּרִייתָא, וְלֹא אֲשַׁתְּלִימוּ אַתּוּן, עַד דְּאַתְיִילִיד שֵׁת. כִּיּוֹן דְּאַתְיִילִיד שֵׁת, אֲשַׁתְּלִימוּ כָּל עוֹבְדִין דְּלְעִילָא וְתַתָּא, בְּרוּזָא דְאַתּוּן. כְּדִין אֲתַבְּסָם עֵלְמָא, דְּאַשְׁתְּלִים תִּיקוּנוֹי. מְכַאן וְלַהֲלָאָה, שְׁאַרִי עֵלְמָא לְאַתְנַהֲגָא כְּפוּם מִיִּשְׂר אֹרְחֵי.

שִׁירוּתָא דְקָא שְׁאַרִי, מְאַיְנוּן אַתּוּן דְּאַשְׁתְּבָקוּ בְּקַדְמִיתָא. אָדָם, שְׁאַרִי בְּאַלְיָה, וְסִיִּים בְּמִ"ם. וְלְבַתֵּר דְּסִיִּים אֲלָפָא בֵּיתָא בְּשֵׁת, אֲתַהֲדְרוּ אַתּוּן אֲנוּ"ש, אֲלִיָּה כְּמִלְקָדְמִין, ג' דְּאִיהוּ בְּתֵר מ' דְּאַשְׁתְּבִיק מְאָדָם. ש', שִׁירוּתָא דְאַתּוּן דְּשׁ"ת. גְּטִיל אַתּוּן מְהַאי וּמְהַאי. ו' דְּיִוִּקְנָא דְאָדָם, לְאַתְחַזָּאָה, דְּהָא מִשְׁת אֲתִיחְסוּ דְרִין בְּעֵלְמָא בְּאוּרְח מִיִּשְׂר, כְּדָקָא יָאוּת.

וּבְרוּזָא דְאַתּוּן אֲתַבְּנִי כּוּלָּא. וְאַזְלוּ תַלְתִין וְתַרִין אֲלָפָא בֵּיתוֹת, עַד דְּקִימוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוּרָא דְסִינִי. כִּיּוֹן דְּקִימוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוּרָא דְסִינִי, אֲתַכְנִישׁוּ אַתּוּן, וְאַסְתִּימוּ בְּהַפּוּכָא דְאַלְפָא בֵּיתוֹת, וְנִפְקַת אוּרִייתָא, כְּלִילָא בְּתַלְתִין וְתַרִין שְׁבִילִין דְרוּזָא דְחֻכְמָתָא עִילָאָה, וְאַתְרִשִּׁימַת אֲלָפָא בֵּיתָא, בְּתַרִיסַר תַּחוּמִין, תַּרִיסַר שְׁבִטִין. בְּר תַרִין דְּאַסְתְּלִקוּ מְנַהֲוֹן, וְאַיְנוּן ח'ט, דְּלֹא אֲתַחַזּוּ בְּהוּ כְּלָל.

עַה דְּאַעְלוּ לְאַרְעָא בְּשִׁירוּתָא, וְהוּוּ חֵרִם בִּינִייהוּ בְּחוּבָא דְעֵכּוּ, וְכַדִּין אֲתַהֲדְרוּ אִינּוּן תַרִין אַתּוּן, דְּהוּוּ מְסַתְּלִקִי מְנִייהוּ, וְאַיְנוּן מְכַרְזִי וְאַמְרִי חֻטָּא יִשְׂרָאֵל. וְאַלִין אַתּוּן לָא אֲסַתְּלִקוּ מְנִייהוּ, אִף עַל גַּב דְּהוּוּ בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, בְּכָל דְרָא וְדָרָא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עַה דְּאַתָּא שְׁלמָה, וּבְנָה בִּי מְקַדְשָׁא, וְאַתֵּי יִשְׁבוּ עֲלַמִּין, עֵילָא וְתַתָּא בְּדִיוֹקְנָא
חָדָא. כְּדִין אֲתֵי שְׁרוּ אַתּוּן פּוֹלְהוּ, וְאַיְנוּן תְּרִין אַתּוּן דְּהוּ רְשִׁימִין בִּינֵי יְהוּ לְבִישׁ,
אַתְּהִפִּיכוּ לְטַב, אַתְּהִדְרוּ טַח, דְּכְתִיב (מלכים א ה) וַיֵּשֶׁב יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל לְבִטְחָה.

כּוֹלְהוּ אַתּוּן הוּוּ שְׁלַמִּין בִּינֵי יְהוּ בְּלָא קְטְרוּגָא כְּלָל, וְאַתּוּן דְּאַלְפָּא בֵּיתָא פּוֹלְהוּ,
הוּוּ שְׁלִימֵי עֵילָא וְתַתָּא. אַתּוּן עֵילָאִין הוּוּ שְׁלִימִין לְעֵילָא. אַתּוּן דְּקִיקִין הוּוּ שְׁלִימִין
לְתַתָּא.

בְּשַׁעְתָּא דְּכְרוּבִים הוּוּ פְּרִסֵי גְדַפֵּי יְהוּ מִתַּתָּא לְעֵילָא, אַתּוּן פְּרַחִין מִתַּתָּא לְעֵילָא,
וְאַתּוּן מְעֵילָא לְתַתָּא, וְעֵילָאִין אֵילִין בְּאַלִּין, וְאַתְּכִלִּילוּ אֵילִין בְּאַלִּין, בְּנִשְׁקִין
דְּרַחִימוּ.

כִּיּוֹן דְּאַתּוּן מִתְּחַבְּרוּ, כָּל דְּרַגִּין תַּתָּאִין, וְדְרַגִּין עֵילָאִין, וְעֲלַמִּין פּוֹלְהוּ, מִתְּחַבְּרָן
כְּחָדָא, וְנִשְׁקִי אֵילִין בְּאַלִּין, בְּנִשְׁקִין דְּרַחִימוּ, עַד דְּהוּ פּוֹלְהוּ חַד, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
חַד, בְּלָא פִירוּדָא כְּלָל.

כָּל נִשְׁקִין דְּרַחִימוּ, לָאוּ אֵינוּן אֶלָּא לְמַהוּי כְּלָלָא חָדָא, לְאַתְּכִלְלָא דָּא בְּדָא בְּלָא
פִירוּדָא. וּבְגִין כֶּךָ נִשְׁקִין אֵילִין בְּכוּלָּא, אֵינוּן, לְמַהוּי פּוֹלָא חַד בְּכְלָלָא חָדָא, אַתּוּן
בְּאַתּוּן, עֲלַמִּין בְּעֲלַמִּין, דְּרַגִּין בְּדְרַגִּין, אַתְּתָא בְּבַעֲלָה, לְמַהוּי פּוֹלָא חַד.

פִּיהוּ, אִמָּאִי פִּיהוּ, פִּיו מִיבְעֵי לֵיהּ. אֶלָּא לְאַכְלָלָא תְּרוּיְהוּ כְּחָדָא. פִּיהוּ, לְאַתְּחַזָּא
דְּהָא אִיהִי זְמִינִית לְגַבִּיָּה, כְּאַתְּתָא דְּתַקִּינַת פּוּמָה, לְקַבְּלָה נִשְׁקִין מִבְּעֲלָה. בְּגִין כֶּךָ
אַתְּחַזִּי זְמִינוּ דְּפּוּמָה.

פִּיהוּ, הֲכָא אִית לְאַסְתְּכָלָא, אִי תִימָא דְּנִשְׁקִין אֵינוּן לְעֵילָא לְעֵילָא בְּאִין סוּף,
בְּגִין דְּאִמְר בְּאוּרַח סְתִים יִשְׁקֵנִי פִּיהוּ. וּלְבַתֵּר אַהֲדַר בְּאַתְּגַלְיָא דוּדִיקָה. לָאוּ הֲכִי, דְּהָא
נִשְׁקִין לָא תְּלִיין תְּמָן לְעֵילָא, אֶלָּא אַתְּתָא בְּבַעֲלָה. אֶלָּא עַד לָא אַתְּקְרִיבוּ דָּא
בְּדָא, אִמְר בְּאוּרַח סְתִים. כִּיּוֹן דְּאַתְּקְרִיבוּ וְאַתְּנִשְׁקִין בְּדְבִיקוּ דְּרַחִימוּ דָּא בְּדָא, אִיהִי
אַמְרָה בְּאַתְּגַלְיָא, דוּדִיקָה, וְלָא כְּתִיב דוּדִיו, דְּהָא כְּלִילִין כְּחָדָא בְּרַחִימוּ, בְּחַבּוּרָא
חָדָא, בְּלָא פִירוּדָא כְּלָל.

כִּי טוֹבִים דְּדִיקָה מִיּוֹן, טוֹב לָאוּ אִיהוּ, אֶלָּא מְסִטֵּר דְּאוּר קְדַמָּאָה, דְּכְתִיב (בראשית
א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוּר כִּי טוֹב. וְהַשְׁתָּא דָּאֵת בְּשְׁלִימוּ, דְּאַתְּכִלִּיל יְמִינָא בְּשִׁמְאָלָא.
טוֹבִים דוּדִיקָה מִיּוֹן, דָּא יֵינָא דְּאוּרֵי יְתָא, דְּאִיהוּ חַדוּת, טוֹבִים מְסִטְרָא דְּשִׁמְאָלָא.

חַהֲי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאִמְר, וְדָאִי דָּא אִיהוּ חַדוּא, דְּזִכְיָנָא בְּכָל הַנִּי מְלִין עֵילָאִין. אִמְר
לֵיה אֲלֵיהוּ, רַבִּי, אַפְתַּח פּוּמָךְ, דְּמִילָךְ כְּתִיבִין לְעֵילָא, וּמִילֵי כְּתִיבִין לְתַתָּא. זַכְּאִין
אַתּוּן צְדִיקָא קַמִּי עֲתִיק יוֹמִין, בְּהֵאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאַתִּי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דְּדִידָהּ מִיָּין. אוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה, הוּוּ אַמְרָה לְגַבֵּי אוֹרֵייתָא דְּבַכְתָּב, דְּאִיהִי אֲזֵלַת בְּתַר אֵינּוֹן נְשִׁיקִין דְּתוֹרָה דְּבַכְתָּב, בְּתַר מְתִיקוּ דִּילָהּ, לְאַתְחַפְּרָא דָּא עִם דָּא בְּאֵינּוֹן נְשִׁיקִין. וְכַדִּין אִיהִי בְּפִלּוּגְתָּא בְּעוֹלִימְתָהּ, לְאַתְתַּקְנָא בְּהַדָּהּ, לְמַהוּי פּוֹלְהוּ קְשִׁיטִין לְגַבֵּי תוֹרָה שְׁבַכְתָּב.

וְכַד אַתְחַפְּרַת וְאַתְפְּלִילַת בְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב בְּחַדוֹהּ, בְּחַפּוּרָא חֲדָא, דְּנִשְׁיֵק דָּא בְּדָא בְּרַחֲמֵי, אַתְקַפַּת בֵּיהּ, וְאַמְרָה לִיהּ בְּחַבִּיבוּ, כְּמַה יְקִירִין חַבִּיבוּתֵיהּ, מַחְמָרָא דִּילָךְ, דְּאַתְקִיף בֵּי רַחֲמֵי דִּילָךְ, עַד דְּרוּי לִי חֲמַר דְּרַחֲמֵי, לְאַתְתַּקְפָּא בְּךָ, קִישׁוּטָא דְּאַתְקֶשְׁטַת אוֹרֵייתָא דְּעַל פֶּה בְּעוֹלִימְתָהּ, לְאַתְחַפְּרָא בְּאוֹרֵייתָא דְּבַכְתָּב.

מִשְׁנָה אִיהִי שְׁרוּתָא דְּרִישָׁא, בְּרוּזָא דְּתִיקוּנָא דְּאַתְחַזֵּי לָהּ, בְּרִייתָא אִיהִי בְּרוּזָא דְּתִיקוּנָא יְרַכִּין וְרַגְלִין. גּוּפָא בְּתִיקוּנָא דְּאַתְחַזֵּי לָהּ.

אַתָּאן עוֹלִימְתָהּ, מְקַרְבִּין לָהּ, לְתַקְנָא לָהּ. דָּא אָמַר מוּתָר, וְדָא אָמַר אָסוּר, דְּדָא אִיהוּ קִישׁוּטָא דְּכֻלָּהּ, כַּד מְקַשְׁטִי לָהּ. דָּא אָמַר כַּד מְקַשְׁטִי, הֲכִי אֲזֵלָא קִישׁוּטָא דָּא. וְדָא אָמַר לָאו הֲכִי. דָּא אַמְרָה קִישׁוּטָא דְּרִישָׁא הֲכִי אָסִיר וּמַהֲדֵק. וְדָא אַמְרָה כִּיפָה דְּרִישָׁא מוּתָר בְּסִטְרָא דָּא, וְאָסִיר וּמַהֲדֵק בְּסִטְרָא דָּא.

דָּא אַמְרָה, קִישׁוּטָא דְּדַהֲבָא דָּא, בְּלַבּוּשָׁא דָּא, אִיהוּ פְּסוּל לְמַהוּי קִישׁוּטָא לְגַבֵּי דָּא. וְדָא אָמַר, כְּשֵׁר וְיָאוֹת הוּוּ לְאַתְחַזְּוּהָ דָּא בְּדָא. וְכֹל דָּא אִיהוּ תִיקוּנָא וְקִישׁוּטָא דְּכֻלָּהּ.

וְעִם כָּל דָּא, בְּעוּד דְּאֵינּוֹן מְקַשְׁטוּן, וְרַמֵּיָא קְטְרוּגָא בְּקִישׁוּטָא, הִיא אוֹסִיפַת חֵילָא וְנוּי וְגוּוֹן, וְתִיקוּן בְּהוּ וְיִתְבָּא בִּיקְרָא בִּינֵיהוּ, וְאַתְחַשְׁבַת בְּנַפְשָׁהּ יִתִיר מִכְּמַה דְּהוּת מָאָה זְמַנִּין.

כִּיּוֹן דְּאַתְקֶשְׁטַת בְּהוּ, פּוֹלְהוּ אַחַדִּין לָהּ בְּקִישׁוּטָהּ, וּבְתִיקוּנֵיהּ שְׁפִירְתָּא, וְעַאֲלִין לָהּ לְגַבֵּי מְלָכָא, אוֹרֵייתָא דְּבַכְתָּב.

כֹּה יִתְבָּא מְטְרוּנֵיתָא בְּמְלָכָא, בְּתִיקוּן שְׁפִירָא, וּמְלָכָא חֲזִי לָהּ מִתְקַשְׁטָא בְּשְׁפִירוּ, הֵהוּא קִישׁוּטָא מְכַרִּיז וְאָמַר לְמְלָכָא, לְנִשְׁקָא לָהּ, דְּדָא אִיהוּ דְּבִקוּתָא דְּרַחֲמֵי, לְאַתְפְּלִילָא דָּא בְּדָא. מֵאֵן גְּרִים בְּאֵינּוֹן נְשִׁיקִין וּבְהֵהוּא רַחֲמֵי, אֵינּוֹן עוֹלִמְתָּאן דְּקִשְׁטוּ לָהּ.

כֹּה בְּעִיָּא לְאוּטְבָא לְעוֹלִימְתָהּ, הִיא וּמְלָכָא לְמִיָּהּ לֹוֹן נְבֻזְבוּזוֹן, לְכוּלְהוּ יִהִיב כְּחֲדָא. לְכוּלְהוּ דְּהוּוּ מְקַטְרְגִי דָּא בְּדָא עַל קִישׁוּטָהּ, יִהִיב מְלָכָא וּמְטְרוּנֵיתָא נְבֻזְבוּזוֹן וּמִתְנָן בְּרַעוּ בְּחַבִּיבוּ, לְמִיחְסוֹן לֹוֹן יְרוּתָא בְּאַלְף עֲלָמִין דְּכִסְיָפִין לְעֲלָמָא דְּאַתִּי. וְכֹל שְׁכָן אֵינּוֹן דִּידְעֵי בְּרוּזִין דְּחַכְמָתָא, לְקֶשְׁטָא קִישׁוּטָהּ, דְּלִית שִׁיעוּרָא לְאַחְסָנַת יְרוּתָא דְּלָהוֹן בְּעֲלָמָא דְּאַתִּי. עַלֵּיהוּ כְּתִיב, (מְשִׁלִּי כֹא) לְהַנְחִיל אֶהְיֵי יְיָ וְגו'.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(שה"ש א) ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דידיך מיין. הא הכא שבועה תיבין, לקביל ז' דרגין דעלה. ולקבלייהו ז' הנערות הראויות לתת לה, דקא מקשטי לה, לאעלא לה לגבי מלכא.

ישקני, לגבי חי העולמים. מנשיקות, לגבי חסדי דוד. פיהו, לגבי ישראל סבא. כי טובים, לגבי אור קדמאה. דודיך, לגבי יצחק ידיד מבטן. מיין, לגבי יין עילאה דמנטרא תדיר.

שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך, אינון: מיכא"ל. גבריא"ל. רפא"ל. אוריא"ל. צדקיא"ל. יופיא"ל. רזיא"ל. וכמה אלה ורבוא משריין עמהון. כמא דאת אמר, ועלמות אין מספר.

תלת קראי אינון הכא, דכולהו בחושבנא על רזין דלהון. חד, שיר השירים, דאיהו רזא דרתיכא, כמא דאתמר. תרין, ישקני, דאיהו רזא דשבע תיבין, בז' דרגין, כמא דאתמר. תלת, לריח שמניך טובים, דאיהו רזא דעשר תיבין, עשר אמירן. ודא איהו רזא דתושבחתא דא, לכללא חדא קדמאה. ועל רזא דא תושבחתא דשבת מתייסדא. בר תריסר בתראי, דאינון בתושבחתא אחרא.

הכא, בשיר השירים, בקרא, (שה"ש ד) גר"ד וכרכם וגו'. ז' נשיקין אינון, בשבע דרגין דהאי קרא. דנשיקין שבע אינון, מכל דרגא חד נשיקה. וכן נשיקין דייעקב, בז' תיבין פליל נשיקוי, דכתיב, וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך. בכיה דחדוה דרחימו, לקבל תיבת מיין. דאיהו רחימו דחדוה.

לאתחזאה, דנשיקין ברזא דשבע אינון. כמא דאיהי בת שבע, הכי כל מילוי בשבע. ועל דא (תהלים טז) שובע שמחות את פניך וגו', אל תקרי שובע, אלא שבע, שבע שמחות.

בכל נשיקין דרחימו, לית נשיקין כאינון דאתערא הכא פנסת ישראל, ישקני מנשיקות פיהו. אף על גב דאינון ז' נשיקין כמא דאתמר, תלת נשיקין אתחזון הכא, והני תלת נשיקי דאתחזון בקרא. ישקני חד, מנשיקות דאינון תרין, הא תלת.

והשתא איהי תבעת מאינון נשיקות, ומה דאמרת מנשיקות, דמשמע חד נשיקא, דכתיב מנשיקות, ולא כתיב נשיקות, דהא נשיקות דאינון תרין, מאינון נשיקות לאו איהו אלא חדא. ודאי אצטריך, מאן דשאל, לא אצטריך לשאלה סגי, אלא זעיר, דהא פיון דשאר, יטול מאן דיטול. קודשא בריך הוא, שאלין ליה זעיר, והוא יהיב סגי. אברהם שאל זעיר, וקודשא בריך הוא יהיב ליה סגי. הוא שאל ברא חדא, מה כתיב, (בראשית כב) והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שפת הים וגו'. בגין דכך אורחוי דקודשא בריך הוא, ועל דא אמרת מנשיקות, ולא נשיקות.

ישקני, דביקו דרחימו, רוח ברוח. דהא ד' רוחין מתחברין, ואתעבידו כחדא. דא יחיב רוחא לחבריה. ונטיל ההוא רוח דחבריה, דאתדבק ביה. אשתכח, רוחא דיליה ורוחא דחבריה, הא תרין. אוף הכי חבריה. אשתכחי, ד' רוחין דמתחברין כחדא, באינן נשיקין.

מנשיקות פיהו, מאינן נשיקין עילאין, דקא הוה נשיק מקדמת דנא. דהא רחימו דחדא לאו איהו, אלא מגו נשיקין דרוחא עילאה בתתאה.

פיהו, ולא כתיב פיו, מאי פיהו. אלא זמינו דעלמא דאתי, מלך דשלמא כולא דיליה. ודא איהו תוספת ה', דאתוסף על דא. בגין דכל רחימו דעלמא תתאה, לאו איהו אלא לאתחברא בעלמא עילאה, עלמא דאתי. ועל דא, כל תושבחן אתער עלמא תתאה, לגבי עלמא עילאה.

כי טובים, דליקו ונציצו דבוצינן עילאין, וכל שרגין מתתקנו ודלקין ונהרין כדקא יאות ודא איהו דודיק, אינן בוצינן קדישין רחימין עילאין, כולוהו נהרין ונצצין בנהירו בנציצו, כדקא יאות. מיין, מחדוה דחמרא טבא עילאה, דנהיר אנפין, ויהיב חדוה ללבא, וכל עלמין בחולקיהון, חדאן בההוא חדוה.

תא חזי, ישראל נטלין חולקיהון, וחדאן בההוא חדוה, מחמר טב דנהיר, וזכיק, ושפיק, וקיימא על דורדייה. שאר עמין כולוהו, לא נטלי אלא מגו אינן שמרים דתחות חמרא.

ועל דא, זמין קודשא בריך הוא למעבד לון משתה שמרים. דהא אינן שמרים דורדיין כולוהו, חולקא דשאר עמין. ועל דא ישראל חדוה דילהון בההוא זין דמנטרא, ונפקא מעלמא דאתי, ומנטרא בענבוי.

תנו, מאן דחמי ענבין בחלמא, אי חווראן אינן, סימן טב ליה. ואי אוכמי, בעיין רחמי. דהא ודאי בדינא קיימא. מאי טעמא, בגין דאינן ענבין חווראין, אינן ענבי דנטרי ההוא חמרא עילאה, ואינן גוון חוור רחמי. ואינן ענבין סומקין, אינן סטר דינא גוון סומק.

אכלן, כדאי איהו לעלמא דאתי. מאי טעמא, בגין דעבר על דינא, ויכיל לשצאה ליה. וחמרא טבא דעלמא דאתי, אית ליה ביה חולקא. שתי חמרא חוורא, סימן טב ליה, וחדוה. סומקא, איהו דינא דשריא עליה.

יעקב, כד קריב לגבי יצחק אבוהי, יחב ליה מההוא חמרא טבא דמנטר מעלמא דאתי, דחדוה ורחימו לאו איהו, אלא כד אתער מגו חמרא טבא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועל דא יצחק, דהוה מסטרא דדינא קשיא, אצטריך למחדי ליה ביהוה חמרא טבא, דאתי מרחוק. הדא הוא דכתיב, ויבא ל'ו יין מרחוק, מדוכתא עילאה, משיך עליה מהוה חדה למחדי ליה, כדין אתבסם רוגזא, ודינא תקיפא אתכליל ברחמי, למחוי כולא כדקא יאות.

ובגין כך אינון דודים, רחמינ עילאין, בוצינין קדישין, לא נהרין אלא מגו ההוא י'ן, ומאן איהו, דא שמא גליפא מפרש דשבעין אתוון. דאינון בוצינין קדישין, שמא גליפא קדישא דשבעין שמהו, דא איהו ברזא דאינון ענבין, דנטרין יין עילאה, כולא דאינון שבעין.

סדר הלימוד ליום כג תמוז [יום 289 בשנה]

ובגין כך, חדה ורעו באינון נשיקין, לאתערא רחימו, מיין עילאה איהי. ועל דא, בוצינין נהרין ונצצין מהוה יין, דכתיב פי טובים דדיך מיין.

(שה"ש א) לריח שמניך טובים אמר רבי שמעון, האי קרא אסתכלנא ביה, ואיהו סתים ברזא עילאה. ריח, אית ריח ואית ריח, וכמה ריחין אינון. אית ריח דסליק מתתא לעילא, כגון ריחא דקורבנא, דהאי איהו ריחא, דסליק, וקשר קשרין דא בגו דא, ומשתלשל דא בדא, עד דאתעביד כולא קשרא חדא, ונהירו חד.

אית ריח אחרא ודא איהו מלכא משיחא, דאקרי ריח. דכתיב, (ישעיה יא) ונהירו ביראת ד'. ודא אקרי ריח. ומתקשרא ברזא דריח קורבנא.

ורזא דא (ויקרא א) אשה ריח ניחח לה, אשה לבר קישורא, ומזונא ונהירו דחילין ומשריין דאשא, בטהרונא קמיטין. ריח לגו מיניה, ודא איהו דאתקשר לגו, ונהיר ברזא דברית קדישא. ודא אתקרי מלכא משיחא, דאיהו ריח מאינון בוסמין עילאין, דכתיב כריח בשמים.

ניחוח, נהירו דכל גוונין עילאין, תפארת ישראל, ושפירו דכלא. ודא איהו נייחא דרוחא עילאה, דשריא עליה, ונהיר לגביה. לה, למלכא דכולא, וכולא אתקשר דא בדא, ונהיר דא בדא, למחוי חד בחדוה דכולא, ברזא דקורבנא.

ואי תימא, הא אשא דאיהו לבר בקמיטון, דא איהו אשה, דמהוה אשא מתקמטון כמה חילין, וכמה משריין, אלין באלין מלהטון, בכמה זיינין, לכמה סטריין. וכולהו ברזא דקורבנא אתקמיטון, ותאבו ועאלו בהאי אשא.

בגין דכולהו מארי תריסין, מארי דדינין. וכד תבין, כמא דתב רוגזא דנפיק מנחירין, כד הוי נייחא, לדוכתיה. כמא דאלין חילין ומשריין מלהטון קמטין באתרייהו, הכי נמי חילין ומשריין עילאין קדישין, מארי דנייחא ורעו, נהרין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ותבין בנהירו לאתקשרא, גו האי ה', וכלהו אלין באלין, ודא בדא בחבורא חדא, אקרי אשה, רזא דנייחא, ומזונא, ונהירו דכל סטרין.

ריח, נקודה דלגו. רזא דברית קדישא. אמאי אקרי ריח, בגין דאיהו ריחא דבוסמין עילאין קדישין, טמירין, דלא אתגליין. וכד שריין, ארח לון, פהאי מאן דארח ריח בהדס, איהו ריח נפיק מהדס, ודא נקודה אקרי ריח דנפיק מהדס.

ניחוח, אתר דנחת רוח עילאה, ושראת עליה למהוי רתיכא עילאה, ברזא דע"ב שמהן. ורתיכא עילאה פלא קישורא חדא. לה', למהוי כולא בנהירו חדא. ועל דא אקרי ריח ניחוח.

ובכל אתר, ריח, מסליקו דקאים על דרגא אחרא תתאה מניה, והאי איהו ריח מההוא עילאה. לריח, דא איהו נקודא עילאה, דקיימא בסתימו, מגו ההוא דסתים דכל סתימין, דלא אתידע כלל. והאי נקודה איהי ריח מההוא סתימא דכולא. ובגין האי ריח, כל אינון שמנין ובוסמין, כולהו נהירין ואקרונ טובים, בגין דהאי קיים לון, למהוי כולהו חד קישורא, נהיר כחדא.

ואי לאו, לא אקרונ טובים. בגין דכד האי ריח עילאה, עאל בסתימו לגו נחלא עמיקא, ואמלי ליה בדקא יאות, כולהו דרגין אקרונ טובים.

רב המנונא סבא אמר הכי, אלין אינון ימים דאקרונ טובים. ואינון תפילין דרישא, דאינון תפילין דקודשא בריך הוא מנח לון, ועל דא אקרונ טובים, בגין דאינון נהרין ברישא דקודשא עילאה.

ובכל אתר, ימים טובים אינון תפילין דרישא, דקודשא בריך הוא מנח לון. חולו של מועד, דלא אקרי יום טוב, אלין תפילין דדרועא, דהא לית לה לסיהרא מגרמה כלום, אלא מנהירו דיום טוב.

תפילין דדרועא דאיהי תפלה של יד, לא נהירא אלא מגו נהירו דתפילין של ראש. תפלה דרישא, ימים טובים. תפלה דדרועא, חולו של מועד. ושפיר קאמר, והכי הוא.

ועל דא, חולו של מועד איהו לענן עבידתא, כגוונא דיום טוב ואצטריך חדוה כגוונא דיליה. ובגין כך, באלין יומין דאינון תפילין דמארי עלמא, אסור לאנחא שאר תפילין, דהא אלין יומין, דאינון תפילין עילאין שריין על רישיהון דישראל קדישין.

רבי אלעזר שאיל לרבי שמעון אבוי, אמר ליה, תינח תפילין דרישא, דשריין על רישיהון דעמא קדישא ביום טוב. תפילין של יד, דאיהי חולו של מועד, איך אנן אחדין לה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר ליה, בגין דאנן אהדין לה, ואיהי י"ד פהה, אסור למעבד עבידתא בסטרא
דילה, ואצטריך למעבד חדוה, בסטרא דתפילין דרישא.

ועמא קדישא אהדין תפילין דמארי עלמא ושריין עלייהו ביום טוב ובחולו של
מועד, ואסור לאעברא תפילין דמארי עלמא מעל רישיהון, לאנחא תפילין אחרנין,
דאינון דוגמא ודיוקנא לתתא.

למלכא דבעי לנטרא ליה לעבדיה, אמר ליה עביד חותמא פדיוקנא דחותמא
דילי, כל זמנא דההוא דיוקנא יתחזי עלך, פלא יזועון וידחלון מינך. לבתר מגו
רחימו עילאה, דקא רחים ליה מלכא, יהב בידיה חותמא דגושפנקא עילאה דיליה,
פיון דאחיד חותמא עילאה דמלכא בידיה, שביק מניה ההוא דיוקנא דאיהו עבד.

אי תהוא עבד, דחי חותמא עילאה דמלכא, בגין תהוא חותמא דאיהו עביד,
ודאי בר קטולא איהו תהוא עבדא, בגין דעביד קלנא בחותמא דמלכא, ולא חייש
ליקריה. ובגין כך, אסור לעמא קדישא לדחיא חותמא דמלכא עילאה דשרי עלן,
בגין דיוקנא דא דאנן עבדין.

האי במועד ובחולו של מועד, ופל שפן בשבת, דכלא שריא עלן, שבת דמעלי
שבתא, תפלה של יד. שבת דיומא, תפילין דרישא.

והכי קא מסדר קודשא בריך הוא לעמא קדישא רחימא דיליה, בחול אינון
תפילין דעבדו דיוקנא דחותמא דמלכא, למחוי נטירין בכל סטרין. בשבת ומועד
דאינון יומין טבין, ותפילין דמארי עלמא ממש. מעברן ההיא דיוקנא, ומנחי תפילין
דמארי עלמא. זכאין עמא דא, דבידן חותמא עילאה דמלכא.

מאן דמנח תפילין, אצטריך למחדי. ועל דא פתיב, ושמחת בחגך. בתפילין
דמארי עלמא אצטריך למחדי. וחדוה דא, במועד ובחולו של מועד, בתפילין
דרישא, ובתפילין דדרועא.

ביום טוב מההוא ריחא עילאה, שמניך טובים, תפילין דרישא. בחולו של מועד,
שמן תורק שמך, תפלה של יד, דקא סלקא לאתאחדא באורח סתים בתפילין
דרישא.

על פן עלמות אהבוך, ביום טוב בתראה דחג, דהא תפלה של יד אשתלים
ואתנהיר בשלימו. ולפלגא חולקא לכולא, לכל אינון משריין וחילין דלעילא, ולכל
אינון משריין וחילין דלתתא. ועל דא עלמות אהבוך, אינון משריין וחילין דלעילא,
עולמות ומשריין וחילין דלתתא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פֶתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, כְּתִיב (בראשית כז) וַיֵּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וְגו', מֵה חָמָא יִצְחָק, דָּאף עַל גַּב דְּהַהוּא מִיכְלָא וּמִשְׁתַּיָּא קָא אֵייתִי לִיה יַעֲקֹב, לָא בְּרַכִּיה, עַד זְמַנָּא דָּאַרְח בְּאִינוֹן לְבוּשִׁין.

הֲכָא אֵית לְאַסְתְּפֻלָּא, דְּהָא אִינוֹן לְבוּשִׁין לָא הוּוּ דִידֵיה דִיעֲקֹב, דְּהָא אִוְרֵייתָא אֲסֵהִידַת, דְּכְתִיב (שם) אֶת בְּגָדֵי עֶשָׂו בָּנָה הַגְּדוֹל, וְהִכָּא כְּתִיב אֶת רִיחַ בְּגָדָיו, וְכִי בְּגָדָיו הוּוּ, רִיחַ הַבְּגָדִים מִיבְעֵי לִיה, מֵאֵי בְּגָדָיו.

אָלָא, בְּגָדָיו וְדָאֵי הוּוּ אִינוֹן לְבוּשִׁין מִמֶּש, וְלָאוּ דְעֶשָׂו. וְאָף עַל גַּב דְּכְתִיב בְּגָדֵי עֶשָׂו, בְּטוֹפְסָא הוּוּ גַבִּיה. כְּגוּוֹנָא דָּא הַהוּא בְּאֵר דִּיתִיב עֲלֵיה יַעֲקֹב, וִיתִיב עֲלֵיה מִשָּׁה, בְּטוֹפְסָא הוּוּ לְגַבֵּי אַחֲרָנִין, פִּיּוֹן דָּאֲתָא יַעֲקֹב אֲשֶׁתְּמוֹדַע בִּירָא לְמֵאֲרִיה, וְסֻלְיָקוּ מִיָּא לְגַבִּיה, וְכֵן לְגַבֵּי מִשָּׁה.

כְּגוּוֹנָא דָּא, אִינוֹן לְבוּשִׁין, בְּטוֹפְסָא הוּוּ לְגַבֵּי עֶשָׂו, פִּיּוֹן דְּאֲלִבִּיש לֹון יַעֲקֹב, אֲשֶׁתְּמוֹדַעוּ מֵאֲנִין לְמֵאֲרִיהוֹן. מִיּוֹמָא דְעַבִּיד לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לָא סֻלְיָקוּ רִיחִין דִּילְהוֹן, עַד זְמַנָּא דָּא דְלִבִּיש לֹון יַעֲקֹב, דְּהָא אַהֲדָרוּ לְבוּשִׁין לְדִיוֹקְנֵיהוּ. יַעֲקֹב דִּיוֹקְנָא דָּאֲדָם וְדָאֵי הוּוּ, וְשִׁפִּירוּ דִּילֵיה, בְּשַׁעֲתָא דְחָמוּ לְבוּשִׁין דִּיוֹקְנָא דָּאֲדָם, סֻלְיָקוּ רִיחָא.

תֵּלַת רִיחִין אֲסֵתְלָקוּ הֲכָא, חַד, רִיחַ בְּגָדָיו. ב', רִיחַ בְּנֵי. ג', רִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרָכוּ ה'. וְכוּלְהוּ תֵּלַת, סֻלְיָקוּ לְגַבֵּי דִיִּצְחָק, בְּשַׁעֲתָא דְעָאֵל יַעֲקֹב לְגַבִּיה.

וְכוּלְהוּ כְּתִיב בְּהַאי קְרָא, רִיחַ בְּגָדָיו, הֵינֵנו עַל פִּן עֲלָמוֹת אַהֲבוּךְ. רִיחַ בְּנֵי, הֵינֵנו שְׁמַנִּיךְ טוֹבִים. רִיחַ שְׂדֵה, הֵינֵנו שְׁמֵן תּוֹרֵק שְׁמֵךְ. וְדָאֵי כּוּלָּא קִישׁוּרָא חָדָא. וְרִזָּא דְקוּרְבָנָא דְקָא אֲתַעֲרָנָא בֵּיה, כְּמָא דְאֲתַמֵּר אֲשֶׁה, דְּהֵינֵנו עֲלָמוֹת אַהֲבוּךְ, וְכּוּלָּא רִזָּא חָדָא. רִיחַ, שְׁמֵן תּוֹרֵק שְׁמֵךְ. נִיחוּת, שְׁמַנִּיךְ טוֹבִים, וְכּוּלָּא חַד. לֵה, הֵינֵנו לְרִיחַ. וְכּוּלָּא מְלָה חָדָא, וְרִזָּא חָדָא, בְּקִישׁוּרָא חָדָא, כְּמָא דְאֲתַמֵּר.

(שה"ש א) מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֵיךְ נְרוּצָה. כְּתִיב, וְנִתְתִּי מִשְׁכְּנֵי בְּתוֹכְכֶם וְגו'. תָּא חֲזִי, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהֵב שְׁכִינְתֵיה בִּינֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, לְמַהוּי רַבִּיעָא עֲלֵיהוּ, כְּאִימָא עַל בְּנִין, וְלֵאגָנָא עֲלֵיהוּ בְּכָל סְטָרִין.

וְכָל זְמַנָּא דְהַהִיא אִימָא קְדִישָׁא יִתְבָּא עֲלֵיהוּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִי לְדִיִּירָא עֲמַהוֹן. בְּגִין דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא שְׁבִיק לָה לְעֲלָמִין, וְכָל חַבִּיבוּ דְלְעִילָא עֲלָה אִיהוּ.

וּבְגִין כְּה, יְהֵב לָה מִשְׁכּוֹנָא בְּגוּיֵיהוּ דִישְׂרָאֵל, לְמַנְדַּע דְלָא יְנָשִׁי לֹון, וְלָא יִשְׁבוּק לֹון לְעֲלָמִין. מֵאֵי טַעֲמָא, בְּגִין דְּהַהוּא מִשְׁכּוֹנָא בְּגוּיֵיהוּ. וְהִיא אֲמַרְתָּ, מִשְׁכּוֹנָא הוּוּיָתִי בְּתַתָּא, אַהָא מִשְׁכּוֹנָא לְגַבְיָךְ, וְלְסֻלְקָא לְקַבְלָךְ, וְאֲנָא וּבְנֵי אַחֲרֵיךְ נְרוּצָה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

משכני, אהדרנא לקישורא דמילין קדמאין, על ההוא רזא אשה ריח ניחות. דהא בשעתא דרעותא סליק מתתא ברזא דקורבנא, איהו סלקת ואמרה לגבי רחימא דילה, משכני: אושיט מינדך לגבאי, לקבלא לי, ולסלקא לי, בסטרא דאתערותא דשמאלא. וימינא לחבקא לי, ודא איהי משכני.

והא אשה אמרה לגבי ריח, ריח לגבי ניחות, ניחות לה. וכדין, אחריה נרוצה. מאי נרוצה, נהא ברעותא. כמה דאת אמר, (ויקרא א) ונרצה לו לכפר עליו. ודא איהי דכתיב, (בראשית מא) ויריצוהו מן הבור. מאי ויריצוהו. דארצו ליה במלין טבין, במלין דרעוא טבא, דהוה עציב מההוא בור. ועל דא נרוצה: נהא ברעוא, ברעותא שלים כדקא אות.

אחריה נרוצה, טול את רעוא בקדמיתא, ולבתר דתטול אנת, אנא, וכל אינון עולימתאי, נהא ברעוא. ועל דא משכני.

מכאן, דרעואן וברכאן לא אשתכחו אלא באתר דדכר ונוקבא אתחברו כחדא. ובגין כך, משכני לגבך בקדמיתא, בגין דאקבל רעוא, מאתר דכל רעוין אשתכחו. ולבתר, אחריה נרוצה, נהא ברעוא. ואי לא תמשכני לגבך, רעותא, ורעוא עילאה לא ישרון עלך, דהא דכר בלא נוקבא, לא שריין ביה ברכאן.

וכל דא, בדיוקנא דקא אתערנא ברזא דאלף. דהא תמן אשתכחו רזין אלין, אשה ריח ניחות לה. ואיהו רזא דלעילא ותתא, וכל רזא דמהימנותא ביה תליא, ועל דא סלקא באחד. וכלא איהי א.

בשעתא דאת דא פרח באורא, אסתליקו אלה ומאה עלמין, ואתכלילו בגויה. ואתרשימו אתוון אחרנין, ואתגליפו אבתריה. ואיהו אתעטר בעטורא גליפא, דכליל כל עלמין.

ואיהי חד א, אשה ריח ניחות לה. אשה, דא קוצא דתליא לתתא, רזא דכל חיילין ומשיריין אלין ואלין. ריח, רזא דעל ההוא קוצא דאתאחדא באמצעיתא. ניחות, רתיכא דפשיטו דאמצעיתא, דשריא עליה רוח עילאה. לה, נקודה עילאה דעל גבי אמצעיתא, דאיהו מקיים כולא. וכולא קישורא חדא.

והא דאחורי אמצעיתא, אמר, משכני אחריה, לאתחברא עמך, ליטול ברכאן מעם נקודה עילאה דעלך. וכד נהא דכר ונוקבא כחדא, פיון דתטול ברכאן ורעוא, אנא וקוצא דתליא לתתא מיני, אחריה נרוצה, נתרעי אבתרך, למהוי חד שלימו עילא ותתא. ולמהוי א כל אחד בשלימו דיליה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(שה"ש א) הביאני המלך חדריו וגו'. בכה רבי שמעון כמלקדמין ואמר. הלואי יהא בידן לגלאה רזין עילאין, חדוא איהו, הואיל ורעותיה לגלאה רזין עילאין בדרא דא.

אית למנדע, דהא קישורא דמלין לא אשתכחו בקרא, דכיון דאמר משכני, מהו הביאני המלך חדריו, תביאני לחדריה מבעי ליה. ועל דא נגילה ונשמחה בך.

אלא ברזא דאתוון, תליין עילאין ותתאין, ועלמין פולחו. וקישורא דמלין הכי הוא, קישורא דתושבחתא לגבי נהורא, דעלה אמרה לגבי בעלה, אמצעייתא דאל"ף, משכני עמך, כמה דאתמר, ואף על גב דאמרת דא, בעאת לאשתבחה לגביה, דאף על גב דאיהי תחותי בשחותא לגבי אמצעייתא דאל"ף, ושכיבת תחותיה, אמרת לאו אנא בכך, ואף על גב דאנא לגבך הכי, הביאני המלך חדריו, אנא בעילויא וחביבו לגבי מלכא עילאה, בלא שחותא.

דהא הביאני חדריו. באן אתר, באת ה', דהא אתפשטותא דלעילא, רזא דמלכא עילאה, את ה"א איהו. וההוא דעאל לגביה, אנא איהי. ובגין כך, אנא בתושבחתא סגי, ובעילויא יקרא, אף על גב דאנא בשחותא לגבך.

ואנא לא חיישנא, אלא למהוי גבך בשחותא. ואת דתשלוט עלי. ועל דא, אף על גב דאהא יתיר בשחותא לגבך, אנא וחילי נגילה ונשמחה בך, חדווא ורעוא אית לן למהוי לגבך, ולא לאתפרשא מינך, דהא כל חדווא ורעוא לאו איהי אלא בך, דהא לית חדווא ורעוא לאתתא אלא בבעלה, ולא באימא ואבוה. הביאני המלך חדריו, ולא קבילנא חדווא ורעוא אלא בך.

הביאני המלך חדריו, אלין אינון חדרי גן עדן. ואם תאמר חדרי גן עדן, איהי גן עדן, ואיהי אמרת הכי. אלא, אינון חדרים דגן עדן אתונת מנייהו, ואתקרי בהו.

חחרא קדמאה, י"ה, דא חדרא, ואידרא עילאה דלית ביה חיוו, ולא גוון כלל, אלא כמא דאצטבע לפום שעתא במדידו דבוצינא דקרדינותא, והדר סלקא לאין סוף, בסתירו דגניו.

האי חדרא קדמאה כד סלקא משחתא, אתעברא צביעו דגוונא ואתטמר, ולא אתחזי ביה גוון כלל. כדין בארבע סטרין, אתחזיין בטמירו, ואתכסיין באתגליא, ארבע אתוון, אינון: אהיה אשר אהיה.

על מה אתקרי הכי דזמין לאתגלייא מגו ריחא דעלה. ובגין דעד לא אתמליאת לאנהרא לתתא, אתקרי אהי"ה.

וסימנא דא שירותא דנבואה דמשה, דעד כאן לא נפקת סיהרא מכפויה, לאתנהרא מגו שמשא. וכיון דסיהרא הות בחשוכא, עד כען שמשא לא נהיר

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְגַבְהָ, וְאִי־דָרָא עֵילָאָה דָּא לֹא אֲתַגְלִיָּא לְאַנְהָרָא, דְּהָא הֵהוּא רִיחָא עֵילָאָה, סְלָקָא לְגוֹ סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, דְּלֹא אֲתִידַע כְּלָל, וְכַדִּין אַהֲיָה.

וְכַד תַּב לְאַתְרֵיהּ, כְּדִין קְיִימָא וְדָאִי לְאַנְהָרָא לְכוּלָּא, וְכַדִּין אֲשֶׁר, אַהֲיָה, דְּהָא כְּדִין אֲתַתְקִנֵּן לְאַתְמְלִיָּא, מְגוֹ שְׁבִיל חַד דְקִיקָא, דְעֵייל בֵּיהּ בְּסְתִימוֹ. וְעַם כָּל דָּא, בְּשִׁמְהֵן אֲלִין, עַד כְּעַן לֹא אֲתַגְלִיָּא לְאַנְהָרָא בּוֹסִינִין.

לְבַתַּר אַהֲיָה תְלִיתָאָה, דְּהָא זְמִינַת לְאַתְגְלִיָּא, וְלֹא־פְשָׁטָא נְהוּרִין לְכָל סֵטֶר, וְדָא אִיהוּ אַהֲיָה, הָא אֲנָא זְמִין לְאַתְגְלִיָּא.

וְהָא תְלִיתָאָה, תִּיקוּנָא דְשׁוּפֵר לְאַפְקָא קְלָא. וְכִינֵן דְנִפְקָא הֵהוּא קְלָא בְתַקִּיפּוֹ דְשִׁירוּתָא דְקְלָא, נְפִיק בְתוֹקְפָא דְהֵהוּא דְתַקַּע לֵיהּ, הֵהוּא שִׁירוּתָא דְקְלָא אִיקְרִי יְהוּ”ה. בְּגִין דְהֵהוּא תוֹקְפָא דְשִׁירוּתָא תַב לְאַתְרֵיהּ, וְלֹא אֲתַגְלִיָּא כְשָׂאֵר שְׁמֵהּ. לְבַתַּר כַּד אֲתַפְשֵׁט קְלָא בְּפִשְׁטוֹ דְנִיִּיחָא, כְּדִין אִיקְרִי יְהוּ”ה, שְׁמָא דְאַתְגְלִיָּא.

הַכָּא רְזָא דְרִזִּין, לְיַדְעֵי חֲכֻמַּתָּא עֵילָאָה. וְזַעֲרִין אֵינֻן דִּידְעִין שְׁמָא דָּא. וְאַף עַל גַּב דְּהָא אוֹקִימָנָא בְרִזָּא דְאַתּוּן, וְהַכִּי אִיהוּ. אֲבָל נְקוּדֵי וְטַעֲמֵי, קַבְלָה לְמִשָּׁה מְסִינִי, בְּאוּרַח סְתִימִין, לְחַכִּימֵי לְבָא.

וְרִזָּא דָּא, (שְׁמוֹת לֹא) וּבִלְבַב כָּל חַכְמֵי לֵב נִתְתִי חֲכֻמָּה. דְּהָא מְרִזָּא דְנְקוּדֵי וְתַנּוּעֵי דְטַעֲמֵי, הוּוּ יַדְעִין לְאַנְהָרָא צִירוּרִין דְלַעֲיִלָּא. דְּהָא נְקוּדֵי דְאַתּוּן מִתְנַהֲגֵן בְּהוּ הוּוּ יַדְעִין, וּבְרִזָּא דִילְהוּן הוּוּ יַדְעִין וְאַשְׁתְּמוּדְעֵן לְקִיִּימָא הֵהוּא צִירוּרָא בְרִזָּא עֵילָאָה.

בְּגִין דְכוּוְנָה וְרַעוּתָא אִיצְטְרִיךְ לְכָל אֵינֻן עוּבְדִין וְצִירוּרִין עֵילָאִין דְלַעֲיִלָּא. וְאֵינֻן הוּוּ יַדְעֵי מְגוֹ רְזָא דְצִירוּרָא דְנְקוּדֵי, לְשׁוּוֹאָה רַעוּתָא וְלְבָא בְכָל עוּבְדָא וְעוּבְדָא.

כָּל אֵינֻן צִירוּרִין דְמִשְׁכְּנָא, לֹא הוּוּן אֲלָא רְזָא דְאַתּוּן דְקִיקִין. בְּגִין דְאִית אֲתוּן עֵילָאִין רַבְרַבִּין, וְאִית אֲתוּן זַעֲרִין דְקִיקִין. אֲתוּן זַעֲרִין דְקִיקִין, אֵינֻן עוּבְדָא דְמִשְׁכְּנָא. אֲתוּן עֵילָאִין רַבְרַבִּין, עוּבְדָא דְבֵי מְקַדְשָׁא דְבֵית רַאשׁוֹן, וְהַנִּי לֹא אֲתַעֲבִידוּ לְאַתְקַדְשָׁא לְעֵילָא, אֲלָא בְצִירוּרָא דָּא.

דְרִזָּא דְנְקוּדֵי דְאַתּוּן דְקִיקִין, אֵינֻן מְסִטְרָא דְשְׁמָאֲלָא. וְנְקוּדֵי דְאַתּוּן עֵילָאִין רַבְרַבִּין, אֵינֻן מְסִטְרָא דִימִינָא. וְאֲלִין כְּגוּוְנָא דְאֲלִין אֲתַנְשׁוּ מְעֻלְמָא, בַּר דְאַתּוּן חַכִּימֵי, דְקַבִּילוּ נְהִירוֹ דְחֲכֻמַּתָּא מְקַדְמָאִי, וְאֲקִימוּ לֹון עַל אֲתוּן, לְנִטְלָא אֲתוּן מְטַלְנוֹן בְּגִינֵיהּ. וְעַל דָּא עֲבִידְתָּא דְמִשְׁכְּנָא, וְעֲבִידְתָּא דְבֵי מְקַדְשָׁא, בְצִירוּרָא נְקוּדֵי הוּוּ שְׁלִמִין בְּרַעוּתָא וְכוּוְנָה.

תַּנּוּעֵי דְטַעֲמֵי קִיִּימוּ כּוּלָּא עַל יְדָא דְמִשָּׁה. וְעַל דָּא, (שְׁמוֹת לֹט) וְיִבְיֵאוּ אֶת הַמְשָׁכֵן אֶל מִשָּׁה, דְאִיהוּ קִיִּים כּוּלָּא בְרִזָּא דְלְהוּן.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בתנועי דטעמי, אית בהו תנועי ברזא דלתתא, לאנהגא ולקיימא עובדא דמשכנא. ואית בהו תנועי ברזא דלעילא, לאנהגא ולקיימא עובדא דבי מקדשא.

שלמה מלכא, לא אצטריך לנקודי ולטעמי, אלא אינון הוו אתיין בסתימו ולחישו, ומתציירין בגליפו ציורי מקדשא. הדא הוא דכתיב, והבית בהבנותו, ודאי, (מלכים א ו) אבן שלמה מסע נבנה. אבן שלמה, ולא חסרה באתוון דקיקין, כעובדא דמשכנא. ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנותו. לא נשמע ודאי, דהא אתריה גרם דאיהו בלחישו.

ועל דא, ספר תורה דאיהו דיוקנא דבי מקדשא, לית ביה דיוקנא דטעמי ונקודי, דכולא סתים בגויה, כגוונא דדיוקנא דרזא דבי מקדשא קדמאה, דטעמי ונקודי הוו סתימין בגויה.

והחיקו דתוקפא דשירותא דקלא, אהדר לאתריה, ונקודי דיליה באתוון יהוה אינון, ברזא דשמא אלהים. ובגינייהו איקרי בשמא דא, לאתגליא אלהים חיים. ועל דא נקודי מעילא לתתא פניש ונטיל, ואהדר לאתריה.

לבתר אתפשיט בפשיטו דנייחא, ואתהדרו נקודי, כגוונא דרזא עילאה, למהוי כולא רזא חדא פדקא יאות. אתוון ונקודי כגוונא חדא.

נקויה בתלת אתוון קדמאין. ה בתראה, לית לה נהורא מגרמה כלום. י איהו אתנהיר ביה נהירו דנקודה בהוא גוונא ממש, והוא דיוקנא ממש. ה, נהירו דנקודה בהוא גוונא, ורזא חדא. ו דאיהו אמצעיתא, ברזא דיליה למהוי כולא גופא ורוחא, בדיוקנא ונהירו שלים, פדקא יאות.

ועל דא, שמא דא שמא דרחמי, דאתוון ונקודי בדיוקנא ורזא חדא, באורח מישר. פד אתוון ונקודי בעקימו דא מן דא, פדין לאו איהו באורח דרחמי, דהא בהפוכא קיימא.

ורזא דא, (שמות יד) ויבא בין מחנה מצרים כו', ברזא דאתוון גליפין דקודשא בריך הוא, אתחזי באינון תלת סטרין. והוא דהפוכא, לאו איהו באורח דרחמי, בגין דמתהפכן אתוון. וכל שכן אתוון דאינון כגוונא אחרא.

ה' בתראה, לית לה מגרמה כלום. ובגין כך לית לה נקודה מגרמה, בר פד עבדא שליחותא, דאוזפין לה חד נקודה, לאעלא ולמעבד חילין ותוקפא. כמה דאוזפין לה נקודה לאעלא, אוף הכי אוזפין לה אתוון, דאינון רזא עילאה לאשלמא בהוא שליחותא.

חדרא תניינא, אל. דא חדרא ואדרא דימינא, דאית ביה חיזו, דאתטמר ואתגניז. כיון דנפיק ונהיר לפום שעטא, מיך אתגניז.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אל, אמאי איקרי הכי. א, איהו רזא דנהורא קדמאה, דכליל בתרין נהורין, ועל דא א' איהו חד. מתמן שירותא לאתנהרא ולא תפשטא נהורין לכל סטר, ועל דא איהו קדמאה לכל אתוון, שירותא דכלהו.

כללא דתלת, דאינון חד. תלת נהורין אינון כלילין באות א'. בדרועא חדא בחד סטרא. ודרועא חדא בחד סטרא. ו באמצעיתא, דכליל תרין דרועין, דתרין סטרין.

ואצטרך שיעורא דאמצעיתא, בתרין דרועין דתרין סטרין. בגין דאיהו נטיל לון, ואיהו בלחודוי בתרוייהו. א, אש מסטרא דא. מים מסטרא דא. רוח פסיק באמצעיתא, ונטיל בתרין סטרין, וכולא אינון חד.

תו, א' דא, אתפשט ואתכליל בכללא דכלהו, וכיון דאיהו כליל בשלימו דתרין סטרין, דאתערו דתלתא, אתער לגבי נוקביה, ואתהפך א ברזא אחרא. ונטיל נוקביה לתתא מיניה, ומתחבראן כחדא, וכדין נקודה עילאה שריא עליה, לאחזאה דנהורא עילאה, נקודה קמייתא, ברזא דשכינתא עילאה, לא שריא אלא באתר דאיהו דכר ונוקבא מתחברן כחדא.

(בראשית א) בראשית ברא אלהים את, הא הכא ארבע אלפין, מתחברן כחדא דכר ונוקבא, בארבע תיבין, בכל תיבה ותיבה א' דאיהו דכר. ובכל תיבה ותיבה, את חד דאיהו נוקבא.

ובספרא דרב המנונא סבא, בראשית, אדם ואתתיה. ברא, אברהם ונוקביה. אלהים, יצחק ונוקביה. את, יעקב ונוקביה.

ואי תימא את נוקבא בכל אתר. תא חזי, א דכר, ת נוקבא כלילן תרוייהו כחדא, ונוקבא אתחזי בשלימו, כלילא ברזא דכל אתוון. ובגין כך את, אף על גב דנוקבא איהו, אבל איהי ברזא דכללא דדכורא.

ועל דא ארבעא זווגין אינון הכא. ובכל אתר א דכר, דמתחברא בנוקבא באת אחרא, קרית ארבע, על דאתחברו ארבע רברבן ממנן דעלמא תמן.

ל, דא מגדל דפרח באוירא, דאיהו מלך גדול. ובגין כך איקרי אל עילא ואמצעיתא כחדא. עילא ורישא דאשגחותא, רישא דכל אתוון, כחדא. אל: נטיל אל"ף סיועא דההוא מגדלא דפרח באוירא לגביה, ועליה סליק בשמא.

תלתין ותרין שבילין אינון דנפקי מאורייתא, ואינון רזא דעשר אמירן, ועשרין ותרין אתוון דאורייתא. וכלהו נפקי מרזא דנקודה עילאה. עשר אמירן, כלהו כלילן ברזא דאורייתא, דאיהו מלך עילאה, רזא דתורה שבכתב, עלמא דאתי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועשרין ותריין אתוון, מתפשטין, ושריין לאתנהרא מרישא דנהורא קדמאה, ברזא דיחודא, דתמן אתוון לאתגליא, ומתמן נהרין אתוון וסלקין, א' רזא דכל אתוון ברזא דאחד.

חדרא תליתאה, אלהים. דא איהו זהרא סומקא, נציץ פדהבא. זהרא, דלזמנין נהיר וטב, ולזמנין אתחשף בחשוכא, ולית ליה נציצו כמה דהבא.

אלהים, רזא דאתערותא לגבי נוקבא, בההוא סטרא. דשמא דא איהו ברזא דרזין לידעי חכמתא, דשמא דא איהו דכר, ואתערו לגבי נוקבא בשמא דא, כלא אתער.

ואלמלא אתערו דשמא דא, צדי"ק לא איתער. ואף על גב דכולא איהו דינא, וצדיק מסטרא דימינא איהו, אבל אתערו דיליה, לאו איהו אלא מסטרא דשמאלא.

אהם שבק סטרא דא, ואתער בההוא טופסרא דדהבא, דנפיק מלכלוכא דהתוכא דיליה.

אלהים, א', דכר. להי"ם, אתערותא דצדי"ק, ואיהו מיל"ה בפריעו, בלא סטר ערלה כלל. ודא איהו פד אדכר שמא דא לטב, כגון ויזכר אלהים את בריתו, דאתער ברית. ברזא דא, ואלהים פקד פקד.

בסטרא אחרא, אורייתא אסהידת על דינוי, דהא מתמן ערלה נפקת. לזמנין שמע דא נוקבא ירתא ליה, בגין לאתדנא עלמא בההוא רזא דערלה. פד אתתקף האי אלהים לעילא, ואתקשי ההוא ערלה, ופריעה לא אשתכח.

ועל דא, לטב בפריעו איהו, דהא אתפרע ערלה ואתעבר, ואתגליא רזא דברית קדישא. וכולא ברזא דאלהים איהו. דהא גוון דא אתהפך לכמה גוונים, לזמנין הכי, ולזמנין הכי, ודא איהו ברזא דאלהים.

אלהים, תלת שמהן אינון. חדא, אלהים חיים, דאיהו אלהים חיים ומלך עולם. אלהים, דפחד יצחק. אלהים בתראה. ותמן מתפשטין אלהים דפחד יצחק.

אשגחותא דיליה, (זכריה יד) חציו אל הים הקדמוני דייקא. וחציו אל הים האחרון. אל הים האחרון דייקא. דאתקרי בשמא דא.

ובגין דנפיק מלעילא, אית ליה רשו לאכללא ימינא בגויה. וכד אתכלילא ימינא בגויה, פדין איהי בחדוא, ואחיד בגו ימא תתאה תחות רישא. דכתיב (שה"ש ב) שמאלו תחת לראשי, פדין אתקרי אלהי"ם, דהא אזיל אל הים האחרון. ודא איהו חדרא תליתאה, מההוא מלך עילאה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חדרא רביעאה, דיוקנא דיעקב סבא, ברוא יהו, דנטיל ירותא דאבא ואמא,
ואיהו אתרבי בגוייהו, ואזל לקמיהו.

סדר הלימוד ליום כד תמוז [יום 290 בשנה]

אורח דצניעו דכל עלמא, הכי אתחזי, פגוונא דסידורא דאתון דמארי כולא,
כמא דאינון מסתדרון יהו"ה. אורחיה דדכורא, לשואה תדיר נוקביה לקמיה,
לאשגחא בה, ולאסתלקא מינה חשדא וקנאה, ולא יהיב עינוי באנתו אחרא. י'
דכר, ה' נוקבא. י"ה, הא נוקבא לקמי דכורא, בגין לאסתכלא בה תדיר. ברא אזיל
לקמיה אמיה, לחפיא לה מעינא. בגין יקרא דיליה ויקרא דאבוי. וסימנך (בראשית
מט) בן פורת יוסף. דכתיב, (שם לג) ואחר נגש יוסף ורחל, יוסף לקמי אמיה.

יעקב נטיל נוקביה, ושוי לה לקמיה, לאשגחא בה תדיר ולא באחרא. הדא הוא
דכתיב, (דברים יא) תמיד עיני ה' אלהיך בה, דלא תסתלק מעינא רגעא חדא. ודא
איהו סדרא דאתון קדישין, למהוי סידורא דא עילא ותתא.

אתון אלין אתרשימו ברשימו דלהון, כד נפקו לבר מחילא ותוקפא דשופר. כדין
בשעתא דנפקי מחילא ותוקפא דשופר, מגו דחיקו, דאתעביד קלא פלילא מאש
ורוח ומים, אתון אתגלימו, ואתרשימו בפרצופין דלהון, כל חד וחד כדקא חזי לון,
ואתיישרו בדוכתייהו.

גניזין הוו אתון גו שופר, בלא רשימו דאתחזי כלל, פיון דנפקי, אתגלימו
כולהו, ואתרשימו בדיוקנייהו, כל חד וחד כדקא חזי ליה, כמא דאתחזי גו רנא
דנקודין.

חחריו, חדרין טמירין. הביאני, גו אינון אתון, למהוי בינייהו גופטרא בחבורא
חדא. וכל דא למת. (שה"ש א) נגילה ונשמחה בך, בגין דיהא לן חדווא בך.

על פומא דאליהו אתגזר. (שם) משכני אחריך נרוצה. פתיב (בראשית א) ויברא
אלהים את האדם בצלמו וכו'. כד ברא קודשא בריך הוא לאדם, כמא דאמרו
חברייא זכאין אינון, דו פרצופין אתבריאו באתון עילאין רברבין. ובאתון זעירין
תתאין.

אתון עילאין רברבין, הוו באורח מישור לגבי דכר. אתון זעירין תתאין, הוו
בהפוכא לגבי נוקבא. אתון עילאין רברבין, הוו באורח מישור לגבי דכר, אב גד,
וכן כולהו, כמה דאתחזי למיהך אתון באורח מישור לגבי דכורא. אתון זעירין
תתאין, הוו בהפוכא למפרע גו נוקבא, תשרק, וכן כולהו, כמא דאתחזי גבי
נוקבא, דהוות מאחורא, קשר דתפילין דאיקרי אחר.

בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי - [דף 3172]

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כְּדַבֵּר אַחַר אַחֹר וְקִדְּם צִרְתָּנִי, אַחֹר, לְגַבִּי נִוְקְבָא. וְקִדְּם, לְגַבִּי דְכוּרָא. וְדָא
אִיהוּ דְכְּתִיב, (שמות לג) וְרָאִיתָ אֶת אַחֹרֵי, דָּא נִוְקְבָא דְהוּת מְאַחֹרָא.

וְכַד אַתְקִשְׁטַת נִוְקְבָא, דְקִשִּׁיט לָהּ מִלְכָּא עֵילָאָה, לְאַתְיִישְׁבָא אַתְוּן בְּדוּכְתִייהוּ
בְּדָקָא חֲזִי, אַעִיל לֹון לְאַדְרוּי לְאַתְתְּקִנָּא, וְאַתְתְּקִנּוּ אַתְוּן.

וְכַל אַת דְנוֹקְבָא, קָרִי לְכַל אַת דְדְכוּרָא, וְאַתְתְּקִנּוּ כַל אַת וְאַת דְכֵר וְנוֹקְבָא. וְכַל
אַת קָרִי וְאַמֵּר, (שה"ש א) מְשַׁכְּנֵי אַחֲרִיקָה נְרוּצָה.

כֹּה אַתְתְּקִנּוּ לְאַתְחַבְרָא, בְּרוּזָא דְא'ת ב'ש אַתְתְּקִנּוּ. וְאַתְיִישְׁבוּ אַנְפִּין בְּאַנְפִּין.
וְנוֹקְבָא כַד בְּעָא לְאַתְחִזָּאָה לְגַבִּיהָ, הִיא אוֹמֶרֶת, דְהָא אַתְקִשְׁטָא בְרַעוּ דְאַימָא, וְכַל
אַתְוּן אַתְתְּקִנּוּ. וְעַל דָּא הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרִיו, לְאַתְתְּקִנָּא וְלְאַתְקִשְׁטָא כַדְקָא יָאוּת.

וְכַל דָּא בְּגִין דְנִגְלִיהָ וְנִשְׁמַחָה ב'ך. עֲשְׂרִין וְתֵרִין אַתְוּן רְשִׁימִין עֵילָאִין. וְדָא
אִיהוּ ב'ך. וְרוּזָא דָּא אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם ב'ך.

נִזְכִּירָה דוּדִיקָה מִיִּין, כִּיּוֹן דְנִתְחַבֵּר כְּחֵדָא, בְּהֵוּא חֲדוּא דִילָן, נִיְהֵב חֲלָקָא לְכַל חֵד
וְחֵד מֵהֵוּא חֲדוּא דִילָן, וְנִרוּי לֹון. כְּדַבֵּר אַחַר, יִזְכֵּר כַל מִנְחַתִּיקָה. מִיִּין: מְחֲדוּא דִילָן,
מִסְטָרָא דְהֵוּא יִין דְחֲדֵי כּוּלָּא.

מִיִּשְׂרָיִם אֶהְבוּךָ, מִיִּשְׂרָיִם: אֵינּוֹן שְׂאָר אַתְוּן דְאַשְׁתָּאֲרוּ. וּמָאן אֵינּוֹן. מִנְצַפ"ך.
דְּלִית בְּכַל אַתְוּן דְאַיְקִרוֹן מִיִּשְׂרָיִם, בַּר אֵלִין. וְאַיְנּוֹן דְאַתְכַּפְּלוּ מִיִּשְׂרָיִם אֵלִין בְּאַלִּין,
מ' בִּם, נ' בִּן, צ' בִּין, פ' בִּין, כ' בִּין. אֵלִין מִיִּשְׂרָיִם אֵלִין בְּאַלִּין, וְדָא בְּדָא.

דְהָא עֲשְׂרִים וְתֵרִין אַתְוּן כְּלִילָן ב'ך, אֵינּוֹן דְאַשְׁתָּאֲרוּ דְאַיְנּוֹן מִיִּשְׂרָיִם, אֶהְבוּךָ
לְאַתְכַּלְלָא עִמָּךְ, בְּאַיְנּוֹן עֲשְׂרִין וְתֵרִין אַתְוּן.

אַלִּין מִיִּשְׂרָיִם, אֵינּוֹן אַתְוּן טְמִירִין גְּנִיזִין גּוּ עֲלֵמָא עֵילָאָה. וְכַד אַתְגְּנִיזוּ אוּר
קְדָמָאָה, אַתְגְּנִיזוּ אַתְוּן אֵלִין. וְהוּהוּ יַדַּע לֹון אָדָם. בְּתֵר דְחֲטָא אָדָם, אַתְגְּנִיזוּ
כְּמִלְקִדְמִין. עַד דְאַתָּא אַבְרָהָם וַיַּדַּע לֹון בְּרוּחַ קוּדְשָׁא דְשָׂרָאָה עֲלֵיהָ.

לְבִתֵּר אוֹרִית לֹון לְיִצְחָק, דְכְּתִיב, (בראשית כה) וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ
לְיִצְחָק. יִצְחָק אוֹרִית לֹון לְיַעֲקֹב. יַעֲקֹב אוֹרִית לֹון לְיוֹסֵף. כִּיּוֹן דְמִית יוֹסֵף, וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הָווּ בְּגִלוּתָא, אַתְגְּנִיזוּ אַתְוּן, וְאַסְתְּלִקוּ כְּמִלְקִדְמִין.

עָה דְקִיִּימוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוּרָא דְסִינַי, וְאַתְמַסְרַת אוּרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל, אַתְגְּלוּ אַתְוּן,
וְהוּוּ יִשְׂרָאֵל יַדַּעִין לוֹ עַל בְּרִירוֹ דְלֵהוּן, בְּרוּזָא דְשְׁמֵהֶן גְּלִיפִין. עַד דְחֲטָאוּ. כִּיּוֹן
דְחֲטָאוּ, כְּתִיב (שמות לג) וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵדִים. וְהוּהוּ יַדַּע לֹון מִשָּׁה וַיְהוֹשַׁע
וְשִׁבְעִים זְקֵנִים, וּבָהוּ עָאלוּ לְאַרְעָא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כיון דאתבני בי מקדשא, ואתגלי שיר דא, אתגליפו אלין אתוון, בעשרין ותריין אתוון, רזא ב"ד, והיינו מישרים אהבורך.

וכתיב, (תהלים צט) אתה פוננת מישרים. (שה"ש ז) וחכך פנין הטוב הולך לדודי למישרים. פלהו ברזא דאלין אתוון, אינון דאקרון מישרים. ואלין אתוון, פתריין גניזין גו עלמא דאתי אינון. וכוּלהו גביעו בטר גביעו גו מחשבה, בגליפו דרזין דשמון קדישין, בגליפו דכר ונוקבא, לאסתכמא פחדא, דהא לית בכל אתוון אסכמותא אלין באלין למהוי דא בדא, בר אלין.

תו. מישרים, אלין ית, דרחימו דלהון לגבי ו, ואינון אסכמותא דכלא, וברעותא חדא לגבי ו. ועל דא, משכני לגביה, למהוי עמך, דהא אתוון קדישין עילאין אינון ית, אתחבר עמהון ו, ואיהו שמא קדישא עילאה. ה דיתבא תחותיה, ולית לה מגרמה פלום, תיאובתה דידה לסלקא לגביה, לאתחבר בהדיה, ולא סלקא אלא ברשו, ואיהי אומרת משכני, למהוי בהדך בחיבורא חדא.

הביאני המלך חדריו, ואתקין לי בכל זיני תיקונין, בשפירו עילאה, בגין למהוי לגבך. ועל דא נגילה ונשמחה בך, אנא וכל תיקוני, כד אהא לגבך בחיבורא חדא.

(שם א) גזפירה דודיק, כמה דאיתמר, גרווי לכל חד וחד, ונחדי לון מההוא זין דחדי כולא, ולא נפסיק מלמחדי לון, דהא מישרים אהבורך. ולא יפסקון למיתן לך, הואיל והם אהבורך, למיתן לך, ולא ארקא בך, ולא אנהרא לך.

אמר רבי שמעון, אי גיחא קמי דמר, הא כתיב, (תהלים צט) אתה פוננת מישרים. אי אינון ית, מאן יכיל לאתתקנא לון, בר עתיקא דכל עתיקין, דלא ידיע כלל, וההוא דלא אתידיע, טמיר וגניז, לא אקרי אתה, והיכי קאמר וכתיב אתה פוננת מישרים.

אמר ליה, הא אתמר דלית דיוקנא לאתוון בגלימו דלהון, עד דנפקי לבר, פיון דנפקי, אתגלימו ואתתקנו, לאתקרי בהו באינון אתוון קודשא בריך הוא. ובגין כך, אתה פוננת מישרים. פיון דמטו לההוא אתר דאקרי אתה, כדין אתתקנו מישרים.

ועל דא תיאובתא לאתחברא באינון אתוון, למהוי כולא שמא שלים, ועד דאתתקנו אינון סטריין דילה, לא אתחברת באינון אתוון, למהוי כולא שמא שלים.

ועל דא איהי אמרת בתיקוני שפירהא, משכני אחריק גרופה, הא איהי וסטרהא. הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה, הא היא וסטרהא.

בגין דאיהי אתתקנת בשפירו תיקונהא, לאתחברא, למהוי שמא שלים בחיבורא חדא. דכד סלקא, כדין איהו שמא שלים, רזא דשמא ידו"ד אלהים.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואי תימא, הא פד סלקא לאתחברא, פדין היא שמא שלים ידו"ד, ולא יתיר, אן הוא רזא דאלהים. אלא פד הוי שמא בשלימו, פדין אתכלילת עילא ותתא, עילא בשמא דיהו"ה. לתתא בשמא דאלהים. וכדין אשתלימת בכולא.

כתיב, (מלכים א ב) והמלך שלמה ברוך. אמאי איקרי הכי. אלא והמלך שלמה, מלכא דשלמה דיליה. דהא בכמה אתרי פתיב המלך סתם, ולא פתיב המלך שלמה. אלא המלך סתם, על בית דוד קאמר. המלך שלמה, על מלכא דשלמה דיליה קאמר.

ברוך, דהא פדין נביעו דברכאן לא הוו פסקין עילא ותתא. ברוך, דכל ברכאן נבעין מתמן, לאתברכא כל עלמין, וכל אתוון אתנהרין, פלהו בחבורא חדא, בשלימו חד.

וכדין, ירתא שמא דא, את בתרא דבשמא קדישא, לאתקרי אוף הכי ברוך. דכתיב, (מלכים א ה) ברוך ה' אלהי כו' דוד אבי.

דכה אתקרי ברוך, פדין כולא איהו שמא שלים פדקא יאות, וכל עלמין אתברכאן מגו מקורא דחיי. ושמא דא, איהי עילא ותתא. לזמנין לעילא, לזמנין לתתא. זכאין אתון עמא קדישא, דרזין קדישין עילאין אתגליין לכו.

כה מתחברן אתוון דשמא קדישא, פדין ו' נחית לאמשכא ה', מתתא לעילא, למהוי חיבורא חדא, וכדין אתוון דאלפא ביתא נחתין וסלקין. א' נחתא לגבי ת', לאמשכא לה לגביה, לאתחברא אלין גו אלין. ב' סלקא לגבי ש', מתתא לעילא, דהא אתמשכת מתתא, ובעיא לאתעטרא בבעלה.

רזא דאת ו, דבעי לאקמא לכלה, באלין שירין דאיהי אתערת מתתא, פד איהי מתקשטת. ויהיב לה ידא לאמשכא לה לגביה, ואתוון חדאן דא לגבי דא. בשעתא דאיהי אמרת לגביה משכני, פדין א' דאיהו ו', נחית לגבי ת', לאמשכא לה לגביה.

ובשעתא דאיהי אמרת אחריה נרוצה, סלקא ב', ומרהטא בתר ש', דאיהו ו'. וכדין עיילא איהי גו חדרין מלכא, דאינון תלת נקודין, וחדרין, ואכסדרין לגו חדרין, דא איהו אות ש', תלת נקודין, ואכסדרין לגו.

ובשעתא דאמרת נגילה ונשמחה בך, אתיא ג' לאתדבקא באת ר', דהא פדין חדווא ורעוא בעשרין ותרין אתוון, דאשתלימו באת ג'. ואת ר אתפרעא לגביה, לנטלא מניה בלא כיסופא כלל. ואיהו לאתדבקא בה, ולארקא בה ברעוא.

בשעתא דאיהי אמרת נזכירה דודיק מיין, אינפרת דהא ערלה אתייא גו אינון אוכלוסין, לערבבא חדווא, בגין למיטל חולקא בחדווא דקודשא. וכד איהי חמת ליה, דאחיד מסאבא בשיפולי מקדשא, פדין איהי אזעירת גרמה, בגין למיהב ליה

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תמצית דחיק וסתים, כמה דנביע מגו אבנא. וכדין ד' יהיב לאת ק', ואת ק' אתפשט בחדווא, לנטלא חולקא מגו מקדשא.

ועל דכלה דא קדישא איהי, למסאבו לית לה למיהב, עבידת גרמה ד', כמאן דלא נטיל בגווה כל כף, ואיהי מספנא, והכי אצטריך. וסימניה, ב (בראשית מב) ויאמר יעקב לבניו למה תתראו. דאתון בשבעא ובעותרא, הא חייבי ארעא גבייכו, אחזו גרמייכו מספנין וכפינין. ועל דא אחזיאת גרמה בחדוה, ד'.

כה חמת, חייבא דא את ק', דאתפשטא כנחש דפשיט זנביה, ואתקיף ליה בחדווא, לינקא מן מקדשא, דכדין איהו אזדמן לערבבא חדוה, בכל אתר דחמי לה.

ועל דא, בכל אתר דחדווא, אית לאסגאה חילין, בדיל דלא יכיל לקטרגא. וכל בכל אתר דאבלא, אית לאסגאה חילין, דהא איהו תמן, דלא יף את חד מאינון מישרים. כדין נפקת את תקיף זנבא פשיט לתתא, חמשין אמין. כגוונא דההוא אתר, דהמן אזדקף ביה, ודא איהי את י'. פיון דזקיף האי נחש עינוי, וחמא להאי זקפא דאתי, כדין אתפרש מגו מקדשא, ועריק.

וכלה נפקת לגביה דרחימה, ואתעברת מאת ד', ועיילא באת ה', ונפקת לגביה, וחדוה אשתלים מכל סטרין, בלא קטרוגא אחרא, ובלא ערבוביא.

הכא אית לאסתכלא, בשעתא דאמרת משכני, איהו א', ואיהי ת'. ובשעתא דאמרת אחריה נרוצה, איהי ב', ואיהו ש'. ובשעתא דאמרת נגילה ונשמחה כף, איהו ג', ואיהי ר'. ובשעתא דאתיא נחש, כד אמרה נזפירה דודיק מיין, איהי ד', וההוא מקטרגא ק'. כל דא, אמאי מתחלפי אתון מאתר לאתר, איהו אתחלף באתון אחרנין, ואיהי אתחלפת באתון אחרנין.

אלא, בשעתא דאמרת משכני, לית את דאמשיך לה, בר דא א. דאיהי את דנהרא בסטרא דאור קדמאה, רזא דימינא, דהא ימינא מקרב תדיר, ואתקיף בה, לאמשכא לה לעילא. ובגין כף איהו א', ואיהי ת', דאיהי מתקשטא בכל סטרין, בגין לסלקא לעילא, משבחת ומהדרת לאתערא לעילא.

ובשעתא דאמרת אחריה נרוצה, הא כל אינון אוכלוסין פנימאן דילה, דאינון גופא, נטלה לגבה, ואיהי ביתא לקבלא אוכלוסהא, ולעאלא לון לגבי מלכא. כדבר אחר, (תהלים מה) בתולות אחריה רעותיה וגו'. ועל דא איהי ב'. ואיהו אתעטר בשיון, ופתח היכלין דאינון חדרי מלכא, לקבלא לה ולאעלא לה לגבייהו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ובשעתא דאמרת נגילה ונשמחה בך, הא חדוּא דצדיקייא, דאזדמן למחדי לה. ועל דא איהו ג', ואיהי ר', אתתקנת איהי בלחודהא, ואתפרעא לגביה, לנטלא חדווה דהוא אתר, כאתתא דאתפרעא לאשתמשא בבעלה.

ובשעתא דאמרת נזכירה דודיק מין, אתקריב ההוא מקטרגא, וכיון דחמת ליה, אתעבידת מסכנא, ברוא דאת ד', בגין דלא יסתאב מקדשא. וההוא מקטרגא פשיט זנביה בחידו, לקבלא מעינוגי דחדוּא, ועל דא ק'.

עה דאמרת משרים, ואתגלייא ין, וההוא מקטרגא ערק. ואיהי אתייא ומתעברא מאת ד', ועיילת באת ה'. וכדין אתגליין משרים. ה"ן, הא משרים. ו"ף, הא משרים.

ועל דא, מתחלפי אתוּן, מאתר לאתר, ומדרגא לדרגא, וכולא ברוא דאתוּן דאורייתא. זכאין עמא קדישא, דאינון מתדבקי במלכא עילאה, וכולא אתתקן בגיבייהו.

חדי רבי שמעון, אמר ליה אליהו, ר', אפתח פומך, וינהרון מילך קמי עתיק יומין. פתח רבי שמעון ואמר, אי ניהא קמי דמר דאשאל מיניה חד שאילתא. אמר ליה, ר', קוטרעא דהורמנותא בגליפין טהירין מהו.

אמר ליה, הדא הוא דכתיב, (שה"ש א) משכני אחריק נרוצה. דהא באתר דהורמנותא דמלכא עילאה אזיל, תמן אזלי פולהו ואתמשכן אבתריה. השתא ר', אימא מילך וסדר זינגך.

פתח ואמר, משכני אחריק נרוצה הביאני המלך חדריו. כתיב, (תהלים סג) מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה. תא חזי. דוד מלכא, קודשא בריך הוא אתרעי ביה יתיר מכל מלכין דעלמא, כמה דאתמר, (מלכים א ח) ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל. מאי טעמא.

בגין דדוד, מן יומא דהוה אזיל בתר עאנא במדברא, הוה מסתפל התם במדברא עובד אומנותא דקודשא בריך הוא, והוה משבח ואמר, (תהלים ח) פי אראה שמך מעשה אצבעותיך וגו'.

מאי טעמא, בגין דהא בליליא, כל בני עלמא שכבי ניימין על ערסייהו, ואיהו הוה יתיב במדברא, והוה אסתפל בשמיא, בסיהרא וכוכביא ובמזלי, ובעובדי דשמיא, והוה אמר פי אראה שמך וגו'. וכתיב (שם) ה' אדוננו מה אדיר שמך וגו'. ותדיר הוה דחיל, ומשבח ומרומם לקודשא בריך הוא.

לבתר הוה עריק מקמי חמוי, ובכל עאקו דהוה ליה, הוה משבח ומצלי קמי קודשא בריך הוא. והשתא בהיותו במדבר יהודה, דהוה שאול מלכא רדיף בתריה,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הוּה אָמַר שִׁירָה. דְּכָתִיב, ט (שם ג) מְזִמּוֹר לְדוֹד בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַר יְהוּדָה, בְּאֶתֶר דְּהוּה רְדִפִּין אַבְתְּרִיה.

וּמָה אָמַר, (תהלים ג) אֱלֹהִים אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ וְגו'. אֱלֹהִים, אֵלֵי, אַתָּה, תִּלְתִּי שְׁמַתָּן אֵינּוֹן. אֱלֹהִים, דָּא אִיהוּ דְרָגָא דִּילֵיה, כְּתָרָא דְמַלְכוּתָא. אֵלֵי, דָּא רִישָׁא, דְּכְתָרָא דָּא דְקִימָא עֲלֵיה, וְאִיהוּ חַד עֲמוּדָא דְכָל עֲלָמָא עֲלֵיה קִימָא. דְּכָתִיב, (משלי י) וְצַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם. אַתָּה, דָּא יְמִינָא עֵילָאָה. דְּכָתִיב, (תהלים קי) אַתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם. וְעַל דָּא, תִּלְתִּי דְרָגִין הָכָא, אֱלֹהִיִּים, אֵלֵיִי, אַתָּה. אֲשַׁחֲרֶךָ, וְאִבְקַר לְגַבְךָ בְּכָל יוּמָא תְדִיר.

(שם ג) צְמָאָה לָךְ נַפְשִׁי, כְּמָאן דְּצָחֵי לְמִשְׁתֵּי, אוּף הָכִי אָנָּא, צָחֵי נַפְשִׁי לְגַבְךָ, תְּאִיבָא לְגַבְךָ בְּשָׂרָא דִּילֵי, לְמַהוּי נַפְשָׁא וּבְשָׂרָא דְבִקָּא לְגַבְךָ. בְּאַרְיָן צִיָּה וְעֵיף בְּלֵי מַיִם, מַאי בְּלֵי מַיִם. דְּלִית תַּמָּן נְהִירוֹ דְאֹרִייתָא, נְהִירוֹ דְנְהוּרָא עֵילָאָה.

(שם) כֵּן בְּקִדְשׁ חֲזִיתִיךָ, מַאי טְעָמָא. אֵלָּא כֵּן בְּקִדְשׁ חֲזִיתִיךָ, אַף עַל גַּב דְּאַנָּא בְּמִדְבַרָא דָּא, בְּאֶתֶר דְּאִיהוּ הָכִי, אָנָּא חֲמֵי לָךְ, לְאַתְדְּבִקָּא בְּךָ, וְתִאִיב אַבְתְּרִיךָ לְמַחְמֵי עוֹנָךְ וּכְבוֹדְךָ. וְדָא אִיהוּ כְּמָא דְכָתִיב, (שה"ש א) מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיךָ נְרוּצָה, בְּזִמְנָא דְתַמְשְׁכְּנֵי אַבְתְּרִיךָ, כְּלָא נְתַרְעֵי עִמָּךְ.

הַבִּיאֲנֵי הַמְּלֶכֶךְ חֲדָרִיו, אֵלִין חֲדָרֵי דְגִנְתָּא דְעָדוֹן. דְּתַנִּינּוּ, כַּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, מִעֲפָרָא דְבֵי מְקַדְשָׁא נְטִיל, וּמִתַּמָּן אַתְּבְּרִי. וּנְפַח בְּאַנְפוּי נְשַׁמְתָּא דְחַיִּי, וּמִתַּמָּן פֶּתַח לֵיה פֶּתַח דְגֵן עֵדוֹן, וְעֵייל לֵיה בְּשַׁבְעִין אֲדָרִין הִיכְלִין קַדִּישִׁין, וְעַבַד לֵיה עֶשֶׂר חוּפּוֹת. כְּגִוּוּנָא דְאֵינּוֹן חוּפּוֹת דְזִמְיִן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבַד לְצַדִּיקִים בְּגֵן עֵדוֹן. וּמִלְּאֲכֵי עֵילָאֵי הוּוּ מְרַקְדָּן קַמִּיהָ, וְהוּה חֲדֵי תַמָּן. וְתַמָּן אַעֲבַר קַמִּיהָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל אֵינּוֹן רוּחִין וְנְשַׁמְתִּין, דְזִמְיִנִין וּמִתְעַתְדִין לְמַהוּי בְּבִנְיָ נֶשָׂא, דִּיפְקוֹן מִיַּנְיָה.

כִּיּוֹן דְמִטָּא לְמַלְכָךְ דְּדוֹד, חֲמָא לֵיה דְלָא הוּי לֵיה חַיִּין כְּלָל. אָמַר קַמִּיהָ רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מָאן הוּא דְנָא, דְלָא חֲמִינָא לֵיה חַיִּין, עַד דְאָמַר לֵיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּדוֹד מְלַכָּא אִיהוּ. כִּיּוֹן דְחֲמָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן כְּךָ, יְהִיב לֵיה מְשֻׁנּוּי שְׁבַעִין שָׁנִין, וְאֵינּוֹן ע' שָׁנִין דְחַיִּי דְדוֹד מְלַכָּא. וְכָל שְׁיִיפָא וְשְׁיִיפָא מְכָל שְׁיִיפוּי, יְהִיב לֵיה מְדִילֵיה, וְחֲסָרוֹ מְאָדָם קְדָמָאָה שְׁבַעִין שָׁנִין, מְאִינּוֹן אֶלְף שָׁנִין דִּילֵיה.

כְּתִיב, (שם) מְשַׁכְּנֵי אַחֲרִיךָ נְרוּצָה, אַתּוּון דְרִזָּא דְשְׁמָא קַדִּישָׁא, הוּוּ גְלִיפִין עֵילָא וְתַתָּא. בְּשַׁעֲתָא דְאֵינּוֹן אַתּוּון בְּלִטִין וְסִלְקִין לְגַבֵּי אַתּוּון אַחֲרִינִין, כָּל אֵינּוֹן מְשַׁרְיִין קַדִּישִׁין, נְטִלִין בְּמִטְלָנוֹן בְּאִימְתָא וְכִסּוּפָא. בְּגִין דְלִית תְּקִיפוֹ לְעֵילָאֵי.

זֹהַר הַיּוֹמִי" - לַיְמוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתַקּוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

מֵהֶכָּא, כָּל אֵינוֹן בְּנֵי עֵלְמָא דְלִית בְּהוּ כִּיסוּפָא, לִית לְהוּ חוּלְקָא לְעֵלְמָא דְאֲתִי. כָּל אֵינוֹן תְּקִיפָא מִצְחָא דְהוּי בְּהוּ בִישְׂרָאֵל, כִּד הוּוּ מְסַתְּכְלִין בְּאֲתוּוֹן דְשָׂמָא קְדִישָׁא, בְּצִיצָא נִזְרָא דְקוּדְשָׁא דְכִתְהֵן גְּדוּל, הוּוּ מִתְבְּרִי לְבִייהוּ, וּמְסַתְּכְלִי בְּעוּבְדִיהוֹן, בְּגִין דְּצִיץ עַל אֶת הוּוּ קָאִים, דְּכָל מָאן דְּאֶסְתְּפֵל בֵּיהּ, הוּוּ מְכֻסֵּיָּהּ מְעוּבְדוּי.

אֲתוּוֹן דְּרִזָּא דְשָׂמָא קְדִישָׁא דִּידוּ'ד, דְּתוּה גְּלִיף עַל צִיצָא, הוּוּ נִהְרִין וּבְלָטִין וְנִצְצִין, כָּל מָאן דְּאֶסְתְּפֵל בְּהוּוּא נְצִיצוּ, הוּוּ חָמִי אֲתוּוֹן בְּלָטִין, וְאֲנְפוּי נְפִלִין מְאִימְתָא דְמֵאֲרִיָּה, וְתַבְר לְבִיָּה לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

כְּגוּוּנָא דָא קְטוּרֵת, כָּל מָאן דְּאֶרַח בְּהוּוּא תְּנַנָּא, כִּד סְלִיק הוּוּא עֲמוּדָא, מִתְהוּוּא מְעֵלָה עֲשׂוֹן, הוּוּ מְבִרֵר לְבִיָּה בְּבִרְרוֹ וְנִהִירוֹ, בְּחִדּוּוּא וְרַעוּתָא, לְמַפְלַח לְמֵאֲרִיָּה, וְאֶעֱבֵר מִנִּיהּ זוּהָמָא וְטַנּוּפָא דִּיצֵר הָרַע, וְלֹא הוּוּ לִיָּה אֶלָּא לְבָא חֲדָא, לְקַבֵּל אָבוּי דְבִשְׂמִיָּא.

בְּגִין דְּקְטוּרֵת תְּבִירוֹ דִּיצֵר הָרַע אִיהוּ וְדָאִי בְּכָל סְטְרִין. וְכֻמָּא דְּצִיץ הוּוּ קָאִים עַל נִיסָא, אוּף הֵכִי קְטוּרֵת. דְּלִית לָךְ מְלָה בְּעֵלְמָא, דְּמִתְבְּר לִיָּה לְסִטְרָא אַחְרָא, בְּר קְטוּרֵת.

תָּא חֲזִי, דְּהָא אוּקְמוּהָ, דְּכְתִיב, (במדבר יז) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְגו', דְּהָא תְּבִירוֹ דְּסִטְרָא אַחְרָא לָאו אִיהוּ אֶלָּא קְטוּרֵת. בְּגִין דְּהָא לִית חֲדוּה וְחִבִּיבוֹ קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּקְטוּרֵת. וְקִימָא לְבִטְלָא חֲרָשִׁין וּמִילִין בִּישָׁא מִבִּיתָא. רִיחָא וְעֲשֵׁנָא דְּקְטוּרֵת, דְּעֵבְדִי בְּנֵי נְשָׂא לְהוּוּא עוּבְדָא אִיהוּ מְבִטֵּל. כָּל שְׁפֵן קְטוּרֵת.

מְלָה דָא אִיהוּ גְזִירַת קִיּוּמָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָל מָאן דְּאֶסְתְּפֵל וְקָרִי בְּכָל יוּמָא עוּבְדָא דְּקְטוּרֵת, אֲשֵׁתְזִיב מְכָל מְלִין דְּחֲרָשִׁין דְּעֵלְמָא, וּמְכָל פְּגַעִין בִּישִׁין, וּמִתְהַרְוָא בִּישָׁא, וּמְדִינָא בִּישָׁא, וּמְמוּתְנָא. וְלֹא יִתְזַק כָּל הוּוּא יוּמָא, דְּלֹא יִכִּיל סִטְרָא אַחְרָא לְשַׁלְטָאָה עֲלֵיהּ, וְאַצְטְרִיךְ דִּיכּוּיִן בֵּיהּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי בְּנֵי נְשָׂא הוּוּ יְדַעִי כֻּמָּה עֵילְאָה הוּא עוּבְדָא דְּקְטוּרֵת קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הוּוּ נְטִלִי כָּל מְלָה וּמְלָה מִנִּיהּ, וְסִלְקִי לָהּ עֲטָרָא עַל רִישֵׁיהוּ, כְּכִתְרָא דְּדִהָבָא. וּמָאן דִּישְׁתַּדֵּל בֵּיהּ, לְאֶסְתְּפֵלָא בְּעוּבְדָא דְּקְטוּרֵת, וְלַכּוּיִן בֵּיהּ בְּכָל יוּמָא, אִית לִיָּה חוּלְקָא בְּהָאִי עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי, וְיִסְלַק מוּתְנָא מִנִּיהּ וּמְכָל עֵלְמָא, וְיִשְׁתְּזִיב מְכָל דִּינִין דְּהָאִי עֵלְמָא, וּמְסִטְרִין בִּישִׁין, וּמְדִינִי דְּגִיְהֵנְב, וּמְדִינָא דְּמַלְכוּ אַחְרָא.

בְּהוּוּא קְטוּרֵת, כִּד הוּוּ סְלִיק תְּנַנָּא בְּעֲמוּדָא, כְּהֵנָּא הוּוּ חָמִי אֲתוּוֹן דְּרִזָּא דְשָׂמָא קְדִישָׁא פְּרִישָׁן בְּאוּרָא, וְסִלְקִין לְעֵילָא בְּהוּוּא עֲמוּדָא. לְבַתֵּר, כֻּמָּה רְתִיכִין קְדִישִׁין

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הוּו סְחָרִין לִיה מְכַל סְטָרִין, עַד דְּסָלִיק וְחָדִי לְמֵאן דְּחָדִי. וּבְהֵוּא קְטוּרַת הָוּוּ מִתְקַשְׁרִי קְשׁוּרִין עֵילְאִין. וְשִׁיפִין נְחָתִין לְאִמְשָׁכָא לְדַרְגָּא דְלִתְתָא לְעֵילְא. וְכַדִּין אִיהִי אִמְרַת, מְשַׁכְנֵי אַחֲרִיךָ נְרוּצָה. בְּגִין דְּקְטוּרַת אִיהִי מְקַשֵּׁר קְשָׁרִין עֵילְא וְתִתָּא.

פְּתַח וְאָמַר, (שמות ל) וְעָשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטָר קְטוּרַת וְגו'. הָאִי קְרָא אִית לְאִסְתְּפְּלָא בֵּיה. בְּגִין דְּתָרִין מִדְּבַחִין הָוּוּ, מִדְּבַחָא דְעֵלְוֹן, וּמִדְּבַחָא דְקְטוּרַת בּוּסְמִין. דָּא לְבַר, וְדָא לְגָאוּ. הָאִי מִדְּבַחָא דְקְטוּרַת, אִיהוּ פְּנִימָאָה.

אִמְאִי אִיקְרִי מִזְבֵּחַ, וְהָא לָא דְבַחִין בֵּיה דְּבַחִין, וּמִזְבֵּחַ עַל דָּא אִיקְרִי. אֵלָא בְּגִין דְּבִטְיֵל וְכַפִּית לְכַמָּה סְטָרִין בִּישִׁין. וְהֵוּא סְטָרָא אַחְרָא הָוּוּ כַּפִּית, כַּעֲגָלָא דְכַפִּית לְדְּבַחָא, אוּף הָכִי סְטָרָא אַחְרָא הָוּוּ כַּפִּית, דְּלָא יְכִיל לְשַׁלְטָאָה, וְלָא לְמַהוּי מְקַטְרָגָא, וְעַל דָּא אִיקְרִי מִזְבֵּחַ.

כֹּה הֵוּא סְטָרָא אַחְרָא הָוּוּ חָמֵי עֲמוּדָא דְעֵשְׂנָא דְקְטוּרַת סְלִיק, הָוּוּ אִתְכַּפִּיָּא וְעָרְק, וְלָא יְכִיל לְקַרְבָּא לְמִשְׁכָּנָא. וּבְגִין דָּא אִתְדַפִּי, וְלָא אִתְעַרְב אַחְרָא בְּהֵוּא חֲדוּוֹא דְלְעֵילְא, בַּר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי.

וְלִית סְטָרָא אַחְרָא דְאִתְהַנֵּי מִיְנֵיה, וְלִית לְסְטָרָא אַחְרָא בְּה חוּלְקָא כְּבִשְׂאָר קוּרְבָּנִין וְעֵלְוֹן. בְּגִין דְּבִשְׂאָר קוּרְבָּנִין, לְכוּלָּא אִית חוּלְקָא וְקַרְיָבוּ בְּהֵוּא קְרָבִין. בְּקְטוּרַת, לָא מִתְקַשֵּׁר וּמִתְקַרְב בַּר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי, וְכֹל סְטָרִין בִּישִׁין עָרְקוּ, וְסְטָרִין קְדִישִׁין מִתְקַרְבִּין, וּמִתְקַשְׁרִין שְׁיִיפָא בְּשִׁיפָא, דָּא בְּדָא, כֹּל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי לִיה.

וּבְגִין דְּחַבִּיבָא כֹּל כַּף, לָא קָאִים הֵוּא מִזְבֵּחַ פְּנִימָאָה אֵלָא לְגו'. דְּהָאִי אִיהוּ מִזְבֵּחַ דְּבִרְכָאן אִשְׁתַּכַּחוּ בֵּיה, וְעַל דָּא סְתִים מְעֵינָא.

מַה כְּתִיב בְּאַחֲרָן, (במדבר יז) וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמַּתִּים וְגו'. דְּכַפִּית לִיה לְמַלְאָךְ הַמּוֹת, דְּלָא יְכִיל לְשַׁלְטָאָה כָּלֵל, וְלָא לְמַעֲבַד דֵּינָא. סִימְנָא דָּא אִתְמַסַּר בִּידְנָא, דְּבַכַּל אִתְר דְּאִמְרֵי בְּכוּנָה וּבְרַעוּתָא דְלִבָּא עוּבְדָא דְקְטוּרַת, דְּלָא שְׁלֵטָא מוֹתָנָא בְּהֵוּא אִתְר, וְלָא יִתְזַקוּ, וְלָא יְכַלִּין עוּבְדֵי גְלוּלִים וְלָא שְׂאָר דְּרַגִּין אַחֲרָנִין לְאִתְקַרְבָּא בְּהִדְיָהוּ.

מַה כְּתִיב בְּיַעֲקֹב, (בראשית ל) וַיֵּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבָדוּ. מִכָּאן, דְּבִירַר פְּסוּלַת מִן מְקַדְשָׁא, וְשׁוּי חוּלְקֵיה בְּלַחֲדוּי, וְכֹל אֵינּוֹן רְתִיכִין דְּאִתְחַזּוֹן לִיה לְרִזָּא דְּמַהִימְנוּתָא קְדִישָׁא. וְלָא שְׁתַּם עַל צָאן לָבֵן, דְּשׁוּי חוּלְקָא שְׂאָר עֲמִין בְּלַחֲדוּיָהוּ, דְּלָא יִתְעַרְבוּן בְּהִדְיָ מַהִימְנוּתָא קְדִישָׁא. הַצָּאן הַמְקוּשְׁרוֹת, אֵינּוֹן דְּמִתְקַשְׁרֵי בְּקִישׁוּרָא חֲדָא, דְּלָא מִתְעַרְבֵי בְּהִדְיָ שְׂאָר עֲמִין, דְּלָא מִתְקַשְׁרִין בְּהִדְיָהוּ לְעֵלְמָא.

כְּגוּוּנָא דָּא קְטוּרַת, דְּהָא בְּהֵוּא קְטוּרַת, כֹּל רְתִיכִין קְדִישִׁין דְּרִזָּא דְּמַהִימְנוּתָא, הָוּוּ מִתְקַשְׁרִין, וְכֹל שְׁיִיפִין עֵילְאִין וְתִתָּאִין, כּוּלְהוּ מִתְקַשְׁרִין אֵלִין בְּאֵלִין. דְּהָא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רתיבין קדישין דלתתא, הוּו מתקרבין ומתקשרין אלין באלין, למהוי פולהו בייחודא חדא, לסלקא בייחודא כדקא חזי.

וכל אינון משריין דשאר עמין, פולהו מתבדרי, ומתפלגי דא מן דא, ועל דא איקרון ישראל גוי אחד, דאינון בייחודא וקישורא חדא. ועל דא איקרון הצאן המקושרות, מה דלית הכי לשאר עמין.

קטורת אסור לאקטרא בר במזבח, ולא במנא אחרא, בר במחתה. האי מאן דדינא רדיף אבתריה, אצטריך להאי קטורת, ולא תבא לקמי מאריה, דהא סיועא איהו לסלקא דינן מעליה.

ובהאי ודאי מסתלקין דינן מעליה, אי הוא רגיל בהאי, לאדכרא ליה תרין זמנין בכל יומא, בצפרא וברמשא, דכתיב (שמות ל) והקטיר עליו אהרן קטורת סמים בבקר בבקר. וכתיב (שם) ובהעלות אהרן וגו'. ודא איהו קיומא דעלמא דלתתא, וקיומא דעלמא דלעילא.

בההוא אתר דלא אידכר בכל יומא עובדא דקטורת, דינן דלעילא שריין עליה, ומותנא סגיאה ביה, ועמין אחרנין שלטין עליה, בגין דכתיב, (שם) קטרת תמיד לפני ה' לדרתיכם. תדיר איהו קיימא לפני ה', יתיר מכל פולחנין אחרנין.

משכני, באתוון דשמא קדישא. כד מתחברן תרין שמהן כחדא, דאינון שמא שלים, יהו"ה אלהים. שמא קדמאה, משיך לגביה שמא אחרא.

ומה דאמר אחריו גרוצה, ולא כתיב ארוצה. בגין דשמא דא איקרי אלהים, כמה רתיבין, וכמה בי דינן, פולהו כלילן ומתחברן ביה. ועל דא כתיב אחריו גרוצה.

סגיאין אינון דכלילן בהאי שמא, ואיהו כולא שמא חדא. דכיון דשמא קדמאה משיך לשמא אחרא, כדן כלא הוא חבורא חדא, ועילאין ותתאין פולהו דרגין מתקשרין הא בהא, למהוי פולהו קשורא חד, וחיבורא חד, וייחודא חד.

(שה"ש א) הביאני המלך חדריו, דא מלכא קדישא עילאה. חדריו, אלין חדרין עילאין, ואידרין קדישין דרתיבין עילאין.

חדרא קדמאה, איהו נהירו דנהיר מסטרא דימינא, נהירו דנהיר מסייפי עלמא ועד סייפי עלמא. נהירו דכל נהורין כלילן ביה. נהירו דארבע גוונין, גליפין בארבע סטרין דעלמא, ואיקרי אל גדול. נהירו דנטיל ברישא, אדרא וחדרא קדמאה. ודא איהו נהורא דאתאחדא ברישא ברזא דאיקרי יהו"ה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חדרא תניינא, נהירו דחשוכא, דקא נפקא מסטרא דנהירו קדמאה. ודא איהו נהירו סומקא, דחשיד. ודא איהו דאתקרי אלהים, דבסטר שמאלא, לאתקשרא בנהירו קדמאה.

תרינ אדרין דמתקשרן ומתחברן דא בדא. דהא באלין אדרין, ההיא דלתתא אתאחדא, ואעיל לה מלפא עילאה לאלין חדרין קדישין. ואנא וכולהו, בשעתא דאתקשרנא כחדא בקישורא חדא, נגילה ונשמחה בך. נגילה ונשמחה באינון כ"ב אתון אלפא ביתא, דאקרי ב"ך. כדבר אחר אשר נשבעת להם בך. בך יברך ישראל. אב גד הו זח טי כל מנ סע פצ קר שת אלין אינון עשרים ותרינ אתון דאלפא ביתא, ומתחלפי לעשרין ותרינ אלפא ביתות, ברזא דשמהן קדישין גליפין בשמהן דלהון, ואינון איקרון ב"ך.

סדר הלימוד ליום כה תמוז [יום 291 בשנה]

נגילה ונשמחה בך, בך ודאי, דהא כל אתון נטיל האי קיימא קדישא, רזא בך: אב גד הו זח טי כל מנ סע פצ קר שת.

אשב גתד הקו זרח טפי כצל מסן עזר אכתריאל יה צבאות יושב על פסא רם ונשא. וכל גדודי שרי צבאות מעלה, מימינו חיים משמאלו מות. והפסא עומד על ארבעה עמודים. ודא עמוד הימיני, בד' שלהובי מלהטן דאתון.

בשא דתג וקה חרוז יפט לצכ נסמ עזר יהו, דא איהו רזא וסתרא דעמודא דאמצעיתא, מאינון ארבע עמודין, דההוא פסא סמכא עלייהו, ברזא דאתון דאלפא ביתא. ואינון תריסר בכל עמודא ועמודא, לאתקיימא כל חד מנייהו על תריסר עמודין סמכין, לאתקיימא פורסייא עלייהו.

עמוה השמאלי, איהו ברזא אחרא, תא"ש רב"ק צג"פ עד"ס נה"ם לו"ך כז"י טח"י הו"י דא איהו רזא וסתרא דעמודא דשמאלא. וכורסייא מתתקנא עלייהו, ברזא וסתרא דתריסר סמכין.

והא תשעה הוו. אלא, תלת אתון מצטרפין גו צירופא חדא בהאי סטרא, ובהאי סטרא, לתלת תיבין. סלקין ונחתין, ואינון טמירין ברזא יה"ו, גליפו דשמא קדישא מחקקא יה"ו יה"ו יה"ו אלין גניזין בעמודא קדמאה, דאיהו עמודא דימינא. יה"ו יה"ו יה"ו, אלין גניזין בעמודא דשמאלא. למהוי פורסייא שלימא ברזא דעשרין ותרינ אתון דאלפא ביתא, דההוא קים קדישא פניש ונטיל בגוויה ברזא בך, ועל דא נגילה ונשמחה בך.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

נזכרה דדיך מיין, מיינה של תורה. דודיך, אלין ע' ממנן דסחרין פורסייא קדישא. ואינן רברבין שלטין, ונטלין דינא מההוא יין. ועל דא פתיב, אשקך מיין הרקח. ואינן דודים שבעין.

ואלין אינן: מיכאל. גבריאל. רפאל. נוריא. קדומיא. מלפיאל. צדקיא. פדאל. תומיא. חסדיאל. צוריא. רמאל. יופיא. סטוריה. גזריאל. להמיאל. חזקיא. רהטיאל. קדשיאל. שבניאל. גדהסיאל. ומיאל. קדמיאל. חכמיאל. רמאל. קדשיאל. עניאל. עזריאל. פוריאל. חכמיאל. מבניאל. קניאל. גדיאל. צורטק. עופפיאל. רחמיאל. סנסניה. ודרגזריה. ודרגויה. רססיאל. רומיאל. סניה. טהריאל. עזריאל. גדיה. שמיאל. עינאל. תסוריה. דנאל. צוריה. כסיסיה. עיריאל. סמכיאל. מרוניה. כמניה. ירויאל. טטרוסיה. חוניאל. זכריאל. ועריאל. דטיאל. גדיאל. בראל. אהניאל. אין בין כולם רק ס"ה.

בספרים אחרים כתוב פסדר הזה: מיכאל. גבריאל. רפאל. נוריא. קדומיא. מלפיאל. צדקיא. פדאל. תומיא. חסדיאל. צוריא. רמאל. יופיא. סטוריה. גזריאל. ודריאל. להריאל. חזקיא. רהמיאל. קדשיאל. שבניאל. ברקיא. אהיאל. חניאל. לעריאל. מלכיא. שבניאל. רהסיאל. רומיאל. קדומיא. קדמאל. חכמיאל. רמאל. קדשיאל. עניאל. עזריאל. חכמיאל. מחניאל. קניאל. גדיאל. צורטק. עופפיאל. רחמיאל. סנסניה. ודרגזריה. רססיאל. דומיאל. סניה. טהריאל. יעזריאל. נריה. סמכיאל. עינאל. תסיריה. רנאל. צוריה. פסיסיה. עיריאל. סמכיאל. מרוניה. קנוניה. ירואל. טטרוסיה. חוניאל. זכריאל. ועריאל. דניאל. גדיאל. בריאל. אהניאל.

הם ע' אלין, אינן דסחרין פורסייא קדישא, דאקרון דודים. ונהרין ונצצין, מאינן דודים עילאין, דנהרין ונצצין בטמירו וגניזו עלאה. ועלייהו פתיב, (שה"ש א) כי טובים דדיך מיין. דודיך, אלין כוליהון בכללא חדא, תתאין מגו עילאין, וכוליהו נהרין ונצצין מגו ההוא יין דמנטרא.

עילאין טמירין, אינן איקרון חיות טמירין, דאינן רצוא ושוב. ואינן נהרין מגו עלמא עילאה, עלמא דאתי. ואלין תתאין, נהרין ונצצין מגו ההוא נהירו טמיר וגני, דאלין נצצין.

וכלהו מיין, מאינן שבעין שמהן, דאינן נהרין טמירין. דהא אינן שבעין דסחרין פורסייא קדישא לתתא, מאינן שבעין פנימאין נהרין פלהו ונצצין. ודא הוא מיין, מאינן נהרין עילאין, יינא דאורייתא. ואינן בוצינן עילאין דנהרין אנפין, ובוצינן. ואינן שבעין שמהן דאתקרי בהו קודשא בריך הוא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ברזא וסתרא דאלפא ביתא, דאינון כ"ב אתוון, אית מנייהו עשר עילאין, א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י. ותריסר אחרנין, דמתהפכין לכמה גוונים, ומתגלגלין באתוון, ולעולם לא משניין. דהא יינא דאורייתא מהכא מתפרש. לא דנפקא מאלין אתוון, אלא מטמירו דלהון.

בגין דאתוון כולהו נפקו מגו נקודה עילאה, טמירא וסתימא, רזא וכללא דאורייתא, ולא הוו רשימין אתוון ביה, עד דעלו לגו היכלא טמירא, ונפקו אתוון, ולחים הוו, ואתקרישו.

וכדין אתגליף שמא קדישא ברזא דאתוון. בגו אתוון דאתבריאו בהו שמיא וארעא. שמא גליפא עילאה ברזא דמ"ב אתוון.

כיון דקיימו אתוון על תיקונייהו, ואתקיים עלמא. כדין אתתקנו אתוון בע"ב שמהן, דאיקרין יין, שבועין שמהן דאתקרי קודשא בריך הוא בהו. ואלין אינון יין.

וה"ו. יל"י. סי"ט. על"ם. מה"ש. לל"ה. אכ"א. כה"ת. הז"י. אל"ד. לא"ו. הה"ע. יז"ל. מברין הוא. הר"י. הק"ם. לא"ו. כל"י. לו"ו. פה"ל. נל"ך. יי"י. מל"ה. חה"ו. נת"ה. הא"א. יר"ת. שא"ה. רי"י. או"ם. לכ"ב. וש"ר. יחס ושלום. לה"ח. כו"ק. מנ"ד. אנ"י. חע"ם. רה"ע. יי"ז. הה"ה. מי"ך. וו"ל. יל"ה. סאמר ליה. ער"י. עש"ל. מי"ה. וה"ו. דנ"י. הח"ש. עמ"ם. ננ"א. ני"ת. מברין הוא. פו"י. נמ"ם. יי"ל. הר"ח. מצ"ר. ומ"ב. יה"ה. ענ"ו. מח"י. דמ"ב. מנ"ק. אי"ע. חב"ו. רא"ה. יב"ם. הי"י. מו"ם.

(שה"ש א) שחורה אני ונאווה, בוצינא דמערב, כד שלטא וקיימא לגבי בוצינא דמזרח, דא אוכמא, ודא חיוורא. כמה הוא יאה, בההוא נהירו חוורא.

נהירו דבוצינא, תרין נהורין מתחברין כחדא. תתאה אוכמא, עילאה חיוורא. דא שלטא על דא, נהורא חיוורא על אוכמא. ועם כל דא, כמה איחי יאה.

בתיקונא דתחותה, כמה תיקונין קיימין תחותה, פתילה ושרגא ומשחא. ואיחי קיימא ברבו עילאה, יאה בההוא נהורא חיוורא. כף בנות ירושלים, אלין תקונין דלתתא, דקיימין תחותה בנוי דילה. כאהלי קדר פריעות שלמה. דא אוכמא, ודא חיוורא.

שחורה אני ונאווה, כתיב (משלי כב) חנף לנער על פי דרכו גם פי יזקין לא יסור ממנה. כד ברא קודשא בריך הוא לאדם, ברא ליה בדיוקנא עילאה, אברוי ושייפו כלהו ברזא עילאה. נחית ליה לארעא גו גינתא דעדן, דברא קודשא בריך הוא בארעא באתר טמיר וגניז, דאיהו בדיוקנא וציורא דלעילא. דכתיב, (בראשית ב)

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ויקח ה' אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה. וינחהו בגן עדן סתם, דכולא ברזא חדא.

ואי תימא, בגן עדן עילאה, כמה תחומין, וכמה שורין מתתחמן סחור סחור ליה, מכמה משריין עילאין ורוחין קדישין, והכא בהאי גנתא דעדן דארעא, לא מתתחמא הכי. דאי תימא, הואיל ואיהו בדיוקנא עילאה, אתקין ליה בכמה רוחין ונשמתיין דצדיקייא. אי הכי, עד לא הוו צדיקייא בעלמא, לא הוה בדיוקנא עילאה האי גנתא דעדן דלתתא.

אלא, ודאי בדוגמא ודיוקנא עילאה איהו מיזמא דאתברי עלמא. ועד לא אתברי אדם, הוו כמה שורין תחומין דמלאכין עילאין סחרין ליה, דלא הוה בלא נטירו, בגין דבכל אינון היכלין דתמן, אית שולטנין נטרין ליה. עד דאינון רוחין אתפלילין למיתי בהאי עלמא, כל רוחין ונשמתיין דהוו זמינין לאעלא בהאי עלמא, פלהו הוו תמן עד לא אתברי אדם.

ועה יומא עד לא ייתון לאעלא בהאי עלמא, אינון רוחין דזמינין לאתייבא בהאי עלמא, פלהו הוו תמן. ואלין רוחין ונשמתיין סלקין ונחתיין, נפקו מגן עדן דלעילא, ונחתי בגן עדן דלתתא, ומתלבשן תמן בלבושין, כגוונא דגופי דהאי עלמא.

ואתעסקן באורייתא, למנדע ולאסתפלא בההוא לבושא ביקרא דמאריהון, כל חד וחד, כמה דאזדמן למהוי בהאי עלמא.

וההוא דתיקוניה שפיר ויאות בההוא לבושא, ואי אשתדלותיה כדקא יאות, סלקין ליה לעילא לקמי מלכא קדישא, בהאי לבושא כגוונא דהאי עלמא, וקאים קמיה, וחדדי ביה קודשא בריך הוא. הדא הוא דכתיב, (מלכים ב ה) חי ה' אשר עמדתי לפניו. עד לא נפקית לעלמא.

אית לבושין דמתלבשין בהון רוחין, כגוונא דגופא דהאי עלמא. ואי האי גופא אזדמן למשבק רוחא קדישא, ולאסטאה בתר רוחא בישא, ההוא רוחא קדישא פרח מגו ההוא לבושא, וההוא לבושא אתמשך לבר מגן עדן.

בגין דבכל יומא תניינא ובכל יומא רביעאה, רוחא בישא דאשת זנונים, אזלא סחרניה דגנתא. ואית לבושין דאתמשכן אבתריה דההוא רוחא בישא, ותיאובתיה דההוא רוחא בישא בהו. וכיון דרוחא קודשא נחית ואתלבשא ביה, לא אתישבא בגויה, ופרח מניה, וסליק לעילא.

וההוא לבושא, אתמשך בתר ההוא רוחא בישא, ומפקי ליה לבר, ויתבא תמן עד דאתי ההוא בר נש, ואתלבש ביה, ונחית ליה לגיהנם, ואתדן ביה בכל יומא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וההוא רוחא דקודשא, דקא פרח מההוא לבושא, סליק לעילא, ואעל בחד אוצר, עד דנפיק מההוא חייבא ברא, או זרעא, דייחות ההוא רוחא קדישא, ואשתלים ביה כדקא יאות. וההוא חייבא אית ליה נייחא לבתר, ומצפצפא וסליק, ואתלבש בלבושא אחרא.

וקאי אפתחא דגן עדן, וחמי לההוא רוחא קדישא דאיהו שבק, בכמה יקר, ובכמה נהירו, ואכסיף ביה. וכן אשגח בההוא יקר דשאר צדיקייא, ואכסיף ובכי על עובדוי.

וכד ברא קודשא בריך הוא לאדם הראשון, אעיל ליה בגנתא דעדן בחד לבוש יקר דנהורא דגן עדן, ואשתלים ביה ברוח ונשמה קדישא, למהוי שלים ככולא.

הוא ואתתיה היו מטיילין בגן עדן, ומלאכי עילאי סחרנייהו, מענגי לון בכמה עדיבין ועינוגין. פתח ליה חד אוצר, ואחמי ליה כל אינון דרין בתראין, כל דרא ודרא. והוה חמי דיוקנין עילאין, ודיוקנין תתאין, בנהירו דאספקלריא דנהורא עליייהו.

נחתא אשת זנונים, וההוא דרכיב ושליט עלה, ההוא חסר לב, דאסטי כלא. וחמו ההוא יקר עילאה דהוה ביה אדם ואתתיה. אתתקפת אשת זנונים, בחילא ותוקפא דההוא דשליט עלה, וקריבת אצל חוה, ושריאת למפתי לה בכמה פתוים, ובכמה מתיקו דלישנא, עד דאתפתיא. כדין, ואתפתי לבתר אדם, ופרחו אינון לבושין מיניה, וסליקא נשמתא זהרא דאספקלריא דלעילא מיניה, ואשתאר ערום מכלא, הוא ואתתיה.

כיון דחשיב תשובה, לבתר דאתתרו מגן עדן, ואתקיים לבר. חס עליה קודשא בריך הוא, ועבד ליה לבושין אחרנין, כגוונא דאצטריך לאשתמשא בהאי עלמא. ולבתר אשתמש לבר, ואוליד בנין.

וההוא זהרא דנשמתא עילאה דפרחה מיניה, סליקא לעילא, והות גניזא בחד אוצר, דאיהו גוף. עד דאוליד בנין, ונפק חנוך לעלמא. כיון דאתא חנוך, ההוא זהרא עילאה נשמתא קדישא נחתת ביה, והוה חנוך בההוא רבו עילאה דשבק מיניה אדם. הדא הוא דכתיב, (בראשית ה) ויתהלך חנוך את האלהים וגו'.

לבתר, אצטריך ליה קודשא בריך הוא לנטלא ליה מהאי עלמא, ולא תכללא רוחא קדישא, מתתא ומלעילא, ואתכליל כולא בההוא רוחא קדישא. וההוא רוחא קדישא אתכליל מתתא ומלעילא, לאתמשכא כל עלמא זינא בתר זיניה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כיון דאתפליל, אתעביד ממנא בהאי עלמא ובעלמא דלעילא. בהאי עלמא, מסטרא דההוא פלילו דאתפליל מהאי עלמא, ובעלמא דלעילא, מסטר דההוא פלילו דאתפליל מלעילא.

ובכל זמנא וזמנא דצדיקי וחסדי אית בעלמא, אתחדש ההוא פלילו דאתפליל מתתא מסטרא דחנוך, כדן איהו נער, ברזא דחדותא דסיהרא. ורזא דא, (משלי כב) חנוך לנער על פי דרכו גם פי יזקין לא יסור ממנה. מאי על פי דרכו. על פי דרכו דחנוך. למיזל בההוא דרך קשוט, באורח מישר ושלום.

גם פי יזקין ההוא דיוקנא דחנוך, מההוא זמנא דאתפליל בההוא קודשא, לא תימא דהא סיב מכמה יומין ואתעדי מההוא אתר, לאו הכי, אלא בכל זמנא וזמנא דצדיקי וחסדי אית בעלמא, ההוא פלילו דההוא סטרא אתחדש, ואתחזי ההוא דיוקנא ממש נער, ולא אתעדי מתמן. ובגין ההוא פלילו, ירתי תתאי מטלא דשקוי עילאה, ונחתא ירותא דרבו קדישא לעלמא.

ועל דא (שה"ש א) שחורה אני ונאווה, שחורה אני מסטרא דלתתא, ונאווה אני מסטרא דכלילו דלעילא.

שחורה אני, כד חזינא כמה חייבין דמרגיזין למארי כולא, ואנא זן לון בסטרא דההוא פלילו דלתתא דבי. ונאווה, מסטרא דלעילא.

בנות ירושלים, אף על גב דירושלים ובי מקדשא פולא חדא, בי מקדשא איהו יתיר, בכמה קדושין, בכמה עילוין. בי מקדשא חד, וירושלים חד, ובית קדש הקדשים לגו מינייהו, דהוא פנימאה מכולהו.

והאי בשעתא דמטרוניתא אתקשטת, ובעיא לאתקרבא בבעלה, והיא אתקשטא, איהי אמרת לאוכלוסיה, שחורה אני, מסטרא דלתתא. ונאווה, בכלילו דסטרא דלעילא יתיר, בגין דכתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם. ישראל דבקים בה', בההיא תיקונא יתיר מכולא.

שחורה אני ונאווה, אמר ליה אליהו, ר', כל אלין מלין אינון רשימין לעילא עד לא תיתי לעלמא מן שמך. והשתא בחדותא קיימי פולחו כמלקדמין. ובחותמא דגושפנקא דמלכא פולחו סתימין.

פתח ואמר, (בראשית א) ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים, האי קרא אתמר. וחבריא אתערו ביה, והכי איהו. אלא אמאי כתיב דא ביומא רביעאה, דהא מיום שני אתחזי למהוי סיהרא חסרא, דביום שני אתברי ביה גיהנם, והואיל ואתברי ביה, סיהרא איהי חסרה בגיניה, אמאי איהו כתיב ברביעי.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תו אית לשאלא, אי גרעונא דסיהרא איהו ברביעי, הא תנינן, דנישואי בתולה לאו איהו אלא ברביעי, יומא דגרעונא דבתולת ישראל, לא אתחזי למהוי בתולה אחרא בשלימו, דהא לית שלימו לאתתא אלא בבעלה.

אבל ביום שני דאתברי ביה גיהנם, עד לא קיימא בקיימא. דהא נפק מיום שני דהוא חשך, וכדין אתברי מניה. דכתיב, (איוב כח) קץ שם לחשך וגו', וארחה דהוא קץ, לכל תכלית הוא חוקר, אימתי. לבתר דקיימא בקיימה.

ולא קיימת בקיימה, עד דאזעירת סיהרא ברביעי, דהא סיהרא רגלא רביעאה איהו בכורסייא עילאה. ובגין דאיהי יומא ד' גבי ג' קיימין אחרנין, אתמר ברביעאה עובדא דילה, דהא אזעירת גרמה, ואחשיך נהוראה. ועל דא בתולה אית לה קיימא ברביעאה, לאחזאה קיימא בסיהרא.

וההוא יומא דבתולה נשאת ברביעי, ואית לה קיימא לתתא. פרוזא קיימא לעילא וקרי, (מיכה ז) אל תשמחי איבתי לי כי נפלת קמתי. ועל דא, ביימא דנפילה קיימה משמע, דכתיב כי נפלת קמתי.

ויאמר אלהים יהי מארת, חסר, בגין דאתיהיב דוכתא לסטרא אחרא לשלטאה. וחפיא נהורא דסיהרא, כהאי אגוזא, דקליפה חפיא על מוחא בכל סטרין, ואתתקפת קליפא לבר, וכערלה על ברית. ובגין כך אתחשכת נהורא דלעילא.

והיא אמרת שחורה אני ונאווה בנות ירושלים, לגבי אינון אוכלוסין דלא הוו בקשוטהא באינון פנימאי. לפנימאי דקשיטו לה, לא אמרת האי. אלא פד נפקת לבר, לגבי שאר אוכלוסין אמרת האי.

לפנימאי דידעי קישוטהא, וקשיטו לה בכמה קישוטיין עילאין, היא אמרת לון ישקני. כמה אנא מתקנת יאות, לקבל נשיקין ממלכא. לאינון דלבר דלא ידעי בקישוטהא, אמרת דאיהי שחורה, מסטרא דתתאי, מסטרא דכלילו דלתתא, בגין דלא ישגחון בעינא בישא לקטרגא לתתאי.

דהא לית לון קנאה אלא בתתאי, פד תתאי אינון בעילויא, אינון מקנאן לון יתיר מכולא. ואי תימא, דלית בהו קנאה. בינייהו לית קנאה, אבל על אחרנין אית קנאה.

ובגין דאיהי פאימא על בנהא על ישראל, ההוא תיקונא שפירא ויאה מכולא, דאיהו מסטרא דכלילו דלתתא, דבגיניה סלקא לעילא, מחכדא ליה לגבי אוכלוסיהא דלבר, בגין דלא יקנאון ולא יקטרגו עלייהו דישראל. ובגין כך, אל תראוני שאני שחרחורת, לא תסתפלון בהאי תיקונא, בגין שאני שחרחורת.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ובכל תיקונין דילה, לית תיקונא שפירא ויאה בעילוויא, לסלקא לקודשא, בר
ההוא תקונא מסטרא דכלילו דלתתא. וכל דא אמרת לגביה אוכלוסהא, ולא לגבי
רחימה. ועל דא אמרת לון, שחורה אני ונאווה.

תו. שחורה אני מסטרא דלתתא, ונאווה מסטרא דילכון, אתון בנות ירושלים, הא
תיקונא דילי בכון איהי, דאתון אוכלוסין קדישין. ובגין כך לא תסתכלון בההוא
תיקונא דסטר תתאי.

וכלא איהו כאמא על בנין, דכמה מקטרגין אינון דקיימי התם, ואי יסתכלון
בההוא תיקונא דכלילו דלתתא, כמה איהו יאה וכמה איהי שפירא לסלקא ביה
לעילא, ייתון לקטרגא ולאדפרא חוביהון דישראל. ומקטרגי להו, ומעפבי לה
לסלקא לעילא, ולא תחברא בבעלה.

ועל דא, כאהלי קדר, מסטרא דתתאי. פיריעות שלמה, מסטרא דילכון. ובגין
כך, אל תראוני שאני שחרחורת. לא תסתכלון בי כלל, בשביל אינון תיקוני דילי,
דאינון בסטרא דתתאי, דהא בגיניהון גזיף בי שמשא. ולא איהו בלחודי, אלא
בני אמי נחרו בי, אבהן דעלמא, כד חמו קדרותא דילי מסטרא דתתאי.

ואם תאמר יאות הוא למימר הכי. אין. דהא מתרין סטרין יאות הוא. חד, בגין
אורח שלים, דלא יקטרגון על ישראל בנהא. וחד, דלא יעפבון עלה מלסלקא
לא תחברא בבעלה, ולמנקט נייחא. דהא פלא בסיהרא.

דבזמנא דאיהי חפיא נהורא דסיהרא, שמשא לא אתקרב בהדה. בר חוטא חדא
דחסד עילאה דאתמשך עליה, והאי כרי בההוא קליפה ותבר חילה, ויהיב לה נוי
ושפירו. ואיהו אמרת, שחורה אני מסטרא דערלה. ונאווה מסטרא דההוא חוטא
דאתמשך עלי.

תו, שחורה, מסטרא דחשך עילאה כד אתתקף. כמה דאת אמר, (ישעיהו ס) פי
הנה החשך יכסה ארץ. ונאווה, מסטרא דאור קדמאה. כדבר אחר, (מיכה ז) פי אשב
בחשך, מסטרא דשמאלא. ה' אור לי, מסטרא דימינא.

(שה"ש א) אל תראוני שאני שחרחורת. היא אמרת לאוכלוסהא, כמה ערבובא דא
לכון, דאל תראוני, בזמנא דחפיא עלי ההיא סטרא, ולא תיכלון לאתנהרא מני,
ולאסתכלא בנהורי כלל.

בני אמי נחרו בי, דהא אסתלק לעילא שמשא אתכניש, ובני אמי אסתלקו
לעילא, ובגין כך שלטא ערלה, ואתון אל תראוני, לא תיכלון למחמי ולאסתכלא
בנהורי כלל. שמוני נוטרה את הפרמים, דהואיל והערלה לגבי, והיא ינקא ממני

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

למיהב לאוכלסין דילה, ולאינון משריין דשאר עמין. פרמי שלי לא נטרתי, אלין אוכלסין קדישין דילי, דלא יכילנא בההוא סטרא למיזן לון.

השתא אית לאסתכלא. מאן דאתעסק בשיר, איך אמר תרעומין וקנטורין, בשירותא דתושבחתא. אלא ודאי טעמא קדמאה איהו רזא דתושבחתא, וכלא איהו בקרא. על פומא דאליהו אתגזר.

(שה"ש א) שחורה אני ונאווה וגו', כתיב, (תהלים מח) יפה נוף משוש כל הארץ וגו', יפה נוף, שפירו דנופא, דאילנא דחיי, ברזא דכלילו דכל אתוון.

דכה אתוון מתחקקון, ואתרשימו באילנא דחיי, סלקון אתוון כולהו, ואתרשימו בחד את, ואתכלילו בההוא את. וכיון דאתכלילו ביה, כולהו אפיק לון לבתר.

וההוא את, איהו שבחא דכולהו. האי את, לא עביד רשימו אחרא, לבר מינה, בגין דאיהי אתכלילת בגוה, ולא עביד רשימו בר טמירו וגניזו. ומאן איהי. את י'.

דאיהי נקודא חדא, בלא רשימו אחרא. כל אתוון אית לון רשימו אחרא, על גבי אתריה דכתיב תמן, וההוא רשימו, אשתאר בחורו דההוא את, בר י' דאיהי נקודה חדא, בלא חורו דאתר אחרא.

והאי נקודה, ירתא פלה דא בתיקונהא. ואיהי נקודה חדא גו חילהא ומשרייאה, ואתקרי י', נקודה חדא.

וכיון דסלקא בשמא דא, ואתקרי י', הא אתקשטת בתיקונא עילאה, ואמרת שחורה אני, לית לי אתרא לאתכללא אחרנין בגוואי בזמנא דא. דהא בשמא די' אתקרינא, לסלקא לעילא.

ועל דא, שחורה אני ונאווה, בתיקונא דלעילא, ריש כל דרגין. בהאי אתכלילנא בגווי לסלקא לעילא, ולית לי השתא אתר פשיטו אחרא לאתגליא. הא אתכפינא בלא חיוזו אחרא, ברזא דנקודה חדא, לסלקא נקודה לנקודה.

ובגין דאנא שחורה בלא פשיטו דאתר אחרא, אל תראוני, לית לכו רשו למחזי לי כלל, לא תיכלון למחזי בי, דהא אנא בטמירו וגניזו, ברזא דחד נקודה, דלא אתידע בה אתר כלל.

דכל אתוון אית לון דוכתא אחרא בחורו, בר י', דלית לה פשיטו לאתחזאה כלל. ודא היא אל תראוני שאני שחרחורת, בכל סטרין לית בי אתר חורו, ודוכתא אחרא לאתכללא בי אחרנין. כאהלי קדר, דטמירין גו טינרי, ולא נפקי לבר. כף הוא יונתי תמתי בחגוי הסלע, נקודה גו אוכלוסהא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כיריעות שלמה, יריעות שלמה אינון פליץן פחדא באת חד, ובהוא את לא אתחזון ביה כלל. ואינון שית, ואינון חמש. ורזא דא, חמש היריעות תהיין חוברות, בלא פירודא כלל. וחד דכליל לון, דאיהו טמיר וגניז. ואיהו את חד, דלית ביה חיורו דאתר אחרא.

והא איהו את ו', דלית בה אתר לאתחזאה בה כללא אחרא, אלא כלא סתים בגייה. כך האי נקודה, היא בלא חוורו דאתר אחרא, וכלא כליל בגייה. ומאן כליל בגייה. שית סטרין אחרנין.

כאהלי קדר, דא את אחרא, דאית בה כל דרגין אחרנין, דלית לה חוורו דאתר אחרא, וכולא כליל בגייה, ודא איהו את ו'.

את דא, איהי אהלי קדר. יריעות שלמה, דא את ו'. ועל דא ו' איהו, דבני קדר פולהו מגיחי קרבא תדיר, מפל שאר אומין וזמינין לאגחא קרבא בסוף יומין, בכל אומין דעלמא.

ועל דא, שחורה אני, דא יו"ד. כמה דאתמר, דלית ביה חוורא דאתר אחרא, וכולא כליל בגייה. כאהלי קדר, דא את ו', דהכי איהו, דלית ביה חוורא דאתר אחרא, וכולא כליל בגייה. פיריעות שלמה, את ו', דלית ביה חוורו דאתר אחרא, וכולא כליל בגייה.

ועם כל דא, אף על גב דתרין אלין, אהלי קדר ויריעות שלמה, אינון סתימין, ולית בהו חוורו אחרא, לית סתים וגניז פאת י'. ובגין כך, אל תראוני, כמא דאתמר.

ואי תימא, את ו'. האי, נפקא מאת ו', דאתפשט מפללו דכר ונוקבא. ובגין דנפקת מאת ו', לאו איהו חושבנא בגרמה.

ועל דא, תרין אלין, אינון שחורות בגרמייהו, וכלא דאינון פנימאין, קרבין דלהון. ולית בהו חוורו דאתר אחרא, לאתחזאה. אהלי קדר ויריעות שלמה, ובכל אתוון, לית בהו פאת י', דאיהי סתים מפל סטרוי.

(תהלים מח) יפה נוף, דא נופא דאילנא דחיי, דנפיק מאת ו'. ולבתר אתכליל באת י'. כיון דאריק כל אינון ברכאן בחבורא חדא, אתכליל באת י', והוי כולא נקודה חדא. ודא איהו משוש כל הארץ. לבתר דאתכליל בהוא נקודה, כלא איהו הר ציון. כלא נקודה חדא איהי.

אף על גב דאיהי זעירא, ולא אתחזיאת בה פשיטו אחרא, וחוורו, לאתכללא בה אחרנין, קרית מלך רב איהי. והוא מלך רב, עילאה ושלטא בכל אוכלסין דיליה, כולהון עאלין גו האי נקודה דאיהי י'.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וְהָא אִיְהִי (קהלת ט) עֵיר קִטְנָה וְאֲנָשִׁים בְּהַ מְעֵט, דְּלִית בְּהַ תּוּרוֹ דְּאֲתֵר אַחְרָא
לְאֲתַפְּלָלָא וְלֹאֲעֵלָא אַחְרָנִין בְּגוּוּהַ. וּבֵא אֵלֶיהָ מְלָךְ גְּדוּל, דָּא אֵת ל', דְּאִיְהִי מִגְּדֵלָא
דְּפִרַח בְּאִוִּירָא דְכִיָּא דְאֲתַפֵּס. בְּגִין דְּאִית אִוִּירָא אַחְרָא דְלָא אֲתַפֵּס כָּלִל, וְלֹא יִדְעַ.

הַאי, אַף עַל גַּב דְּאֵת דָּא מְלָךְ גְּדוּל עַל כָּל אַתּוּוֹן, עֵייל בְּגוּוּהַ, וְאִיְהִי אֵת זְעִירָא
שְׁחוּרָה דְּלִית בְּהַ תּוּרוֹ דְּאֲתֵר אַחְרָא. כְּנִישׁ לִיהַ בְּגוּוּהַ, וְכָלִל לִיהַ. וְסַבֵּב אוּתָהּ בְּאֵת
חַד דְּאִיְהִי ט'. ט' ל' הוּת, וּבְהַהוּא סִיבּוּבָא דְקָא מְסַבֵּב סְחוּר סְחוּר, אֲתַעֲבִיד בְּעִגּוּלָא
ט'.

וּבְנָה עֲלֶיהָ מְצוּדִים גְּדוּלִים, לְאֲתַפְּשָׂא מֵאֵן דְּבַעֲיָא בְּתַפְּסוֹ דִּילָהּ. כְּדַבֵּר אַחַר,
אֲשֶׁר הִיא מְצוּדִים וְחֲרָמִים. וּבְנָה עֲלֶיהָ, עֲלֶיהָ וְדֹאִי, בְּגִינָהּ, בְּגִין יְקָרָהּ, לְמִיְהִב לָהּ
שְׁלֹטְנוּתָא עַל בְּנֵי חַיִּיבֵי כְּמָה מִיתוּת בֵּית דִּין, כְּמָה קְנָסִין, כְּמָה עוֹנְשִׁין, מֵאֵן דִּיעוּל
לְגַבֵּי הַהוּא נְקוּדָה, קְנָסָא יִתִּירָא קְנָסִים, עַל נְקוּדָה דָּא.

בְּגִין נְקוּדָה דָּא, אֲפָסִיד שְׁלֵמָה מְלָכָא מְלָכוּתִיהַ, וְאֲתַקְרַע, וְאֲתִיְהִב לְאַחְרָנִין. וְאֵף
עַל גַּב דְּאִיְהִי זְעִירָא מְכָל אַתּוּוֹן, וְאִיְהִי נְקוּדָה חַדָּא בְּלַחֲוּדָאָהּ.

דְּהָא בְּהַיָּא שְׁעֵתָא סְלִיק י' קָמִי מְלָכָא קְדִישָׁא, אֲמַרְהַ קָמִיָּה, הָא שְׁלֵמָה מְלָכָא
עֲבַד לִי פְּלִסְתֵּר. מֵאֵן י'. י' (דְּבָרִים יז) דְּלֹא יִרְבֵּה לּוֹ סוּסִים. וְלֹא יִרְבֵּה לּוֹ נְשִׁים.
וְכֹסֶף וְזָהָב לֹא יִרְבֵּה לּוֹ מְאֹד. אֲמַר לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׁלֵמָה יִתְאַבֵּד, וְאֵלֶף
אַחְרָנִין, וְאֵת לָא תַתְּעַקֵּר מִגּוֹ אַתְרָךְ.

סדר הלימוד ליום כו תמוז [יום 292 בשנה]

בְּהַיָּא שְׁעֵתָא, נְפַקַת קוּף מְקָמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְתִרְיַךְ לִיהַ מִמְּלָכוּתִיהַ, וְאֵזֵל
הַדְיוּטָא בְּעֵלְמָא, וְהוּא אַכְרִיז וְאֲמַר בְּאֵת ק', (קהלת א) אֲנִי קַהֲלַת הַיִּיתִי מְלָךְ עַל
יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַיִם.

וְעַל דָּא (שם ט) וּבְנָה עֲלֵיָּהּ מְצוּדִים גְּדוּלִים, לְאֲתַפְּסָא בְּגִינָהּ בְּנֵי עֵלְמָא
בְּחוּבֵיהוֹן. וְאֵם לְשְׁלֵמָה מְלָכָא הוּוּהַ הַכִּי, וְאֲתַפֵּס בְּאִינוֹן מְצוּדִין, כִּ"שׁ וְכָל שְׁפָן שְׁאֵר
בְּנֵי נְשָׂא. וּבְגִין כְּךָ אִיְהִי אֲמַרְתָּ, שְׁחוּרָה אֲנִי, כְּמָה דְּאֲתַמַּר. וְעַל דָּא, אַל תִּרְאוּנִי,
לֹא תִיכְלוּן לְאֲסַתְּכָלָא בִּי וְלֹעֲאֵלָא בְּגוּוּאִי, בְּגִין שְׁאֲנִי שְׁחַרְחוּרַת, כְּלָא כְּמָה דְּאֲתַמַּר.

(שה"ש א) בְּנֵי אֲמִי נְחָרוּ בִּי, אֲעִיקוּ לִי בְּהַאי נְקוּדָה, דְּלֹא לֹאֲעֵלָא אַחְרָא בְּגוּוּאִי.
אִינוֹן אֲתַפְּשִׁיטוּ וְאֲתַתְּקִנוּ בְּתִיקוּנֵיהוֹן כְּדָקָא יָאוּת. אֲתַתְּקִנוּ וְאֲתַפְּשִׁיטוּ בְּאֵת ו',
דְּנַפְקָא מִגּוֹ נְקוּדָה עֵילָאָהּ, וְאֲתַתְּקִנוּ בְּתִיקוּנֵיהוֹן כְּדָקָא יָאוּת. אֲתַתְּקִנוּ וְאֲתַפְּשִׁיטוּ
וְאֲתַגְּלִיפוּ בְּאֵת ש', דְּנַפְקָא מִתַּמּוֹן.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אתתקנו ואתגליפו ואתפשטו, באת ו'. אתתקנו ואתגליפו ואתפשטו באת צ'.
ואנא לית לי פשיטו לסטרא בעלמא, ולא שבקו לי אתר אחרא לאכללא לכו.

שמוני נוטרה את הפרמים, דאנא נקודה חד, דנטיר לשאר אתוון דאתנקידו בי,
ואנטרנא לון, דהא אנא אזיל בכל אתוון, ואתפשטו בי, כולהו בי אתפשטו.

כרמי שלי לא נטרתי, דאנא לית לי פשיטו, ולא ענפא, לסטרא דא, ולא
לסטרא דא. דאלמלי פשיטנא ענפין, כלילנא לכוון בגואי. אבל לא נטרתי, לא
אוישטנא ענפין לסטרא בעלמא. נטרתי, נטר ענפא.

את דא, בית ישראל איהי, דירית לה מגו נקודה עילאה. דכתיב, (ישעיה ה) פי
פרם ה' צבאות בית ישראל. ועל דא, פרמי שלי לא נטרתי, דלא אושטנא ענפין
לסטרא בעלמא, לאחדא לכו.

ואנא נוטרה את הפרמים, משלח ופשיט ענפין לכל אתוון, ומגואי אתתקנו.
ואות שלי לא אושטנא ביה ענפין, ובגין כך אל תראוני, לא תוכלון לאסתפל
בי, ולאעלא בגואי.

וכל דא, בגין דאיהי ה"א אתפלילא בייחודהא לסלקא לעילא, ולא אצטריכא
לאעלא בגוה.

בר איהי בייחודא דילה, נקודה פנימאה גו אוכלוסהא. וכל אוכלוסהא בתיאובתא
לאתקרבא לגבה. וכיון דאיהי אמרת דא, איהי סלקא ואתמרא מנייהו,
לאשתעשעא לעילא. כיון דסלקא, ושבקו לה אוכלוסהא.

דהא דא קשיא לה, בגין דלא שבקו לה אוכלוסהא, ואפילו רגעא חדא. וכד
איהי באת דא, אתפלילת בגוה בייחודא, ואמרת דא, כדין אוכלוסהא שבקין לה
בעל פרחייהו, ואיהו אשתמיטת מנייהו, וסלקא לעילא. כיון דסלקא לעילא, אמרת
לגבי רחימה, (שה"ש א) הגידה לי שאהבה נפשי וגו'.

חזי רבי שמעון, אמר אי ניקח ליה למר, מאן דשרי מלה, ליסיים. דהואיל
וחדוה דילי במלין דמר, במאי דשרי ליסיים. אמר ליה, ר', מליך דמתחקקין
ומתגלפין לעילא, הוי אימא בקדמיתא. מילי דמתחקקין ומתגלפין לתתא, אימא
לבתר, ואת פתח פומך וינהרון מילך.

פתח רבי שמעון ואמר, הגידה לי שאהבה נפשי וגו'. הא אתערנא, בכל אתר
דכתיב הגד, הגיד, ויגד, כולהו מלי דאגדה אינון, ואית לאסתפלא בהו. והכא
כתיב הגידה לי, רזא דחכמתא איהו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואם תאמר הא סגיאין אינון באורייתא, דלית בהו רזא דחכמתא, כגוונא דכתיב, (שמואל א י) תגד תגיד לנו פי נמצאו האתונות ואת דבר המלוכה לא תגיד לו. אפילו הני ברזא דחכמתא הוו, דאלמלא הוו ברזא דחכמתא, מנא ידע שמואל אי אשתבחן אי לא. דבר המלוכה, חכמתא עילאה היא לעילא ותתא, רזין דקודשא בריך הוא.

הגיהה לי שאהבה נפשי. כתיב, (בראשית א) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים וכו', פד סליק ברעותא דקודשא בריך הוא למברא ארעא, נטיל מתלגא דתחות פורסייא יקרא, וארמיה לגו מיא, ואקפיה תמן, והות ארעא גלידא גו מיא, ואתטמרת תמן, והות גו חשוכא בקודרא.

בשעתא דאמר יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, דהא אינון מקורין אושיטו ואנגידו מיין מעילא, לאתר דיסודא דמלכא עילאה. פדין ארעא דהוות טמירא גו תתא, אתקשטת ואתתקנת לאתחזאה. דאי לא אתתקן האי אתר, ארעא לא אתחזיאת. דהאי אתר לא אתתקן בנגידו דמיין עילאין, בר למיתן לנוקבא.

וכד איהו אתתקן לגבה, פדין ותראה היבשה, ותראה בקשיטהא. מכאן דלא תתחזי אתתא בקושיטהא ובתיקונהא, בר פד איהי בבועלה, אזי תראה ותתתקן פדקא יאות.

כדין (שם) ויקרא אלהים ליבשה ארץ, יבשה הוה בקדמיתא, דלית לה חיוו ודיוקנא למעבד פירין ואיבין, כיון דאתתקנת בבועלה, מיד נקראת ארץ, אתר מתתקנת למעבד פירי ואיבין.

בשעתא דאמר יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ודאי, פדין כל חדוה וכל חידו וכל תיקונא אתתקן. כיון דכל תיקונא אתתקן, פדין סלקא לגבי דכורא, ואיהי אמרת הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצחרים. איכה איכה תרין זמנין, רמז על שני חרבנין, חרבן בית ראשון וחרבן בית שני.

ובגין כן, איכה תרעה, בחרבן קדמאה. איכה תרביץ, בחרבן תניינא. דהא חדוה דילן טב ויאות, ובגו חדוה דא אית לי לבכייא על תרי מקדשי, חד מקדשא עלאה, וחד מקדשא תתאה.

(שה"ש א) שלמה אהיה כעטיה, אי לאו הני תרי זמני דאנא זמינא למקרי איכה. שלמה אהיה, בשלם אהא בלא גלותא כלל. בשלם על בני לתתא. כעטיה, פדבר אחר, (שמואל א כח) והוא עטה מעיל. אהא אתעטפא בעיטופא דקודשא עילאה, דאיהו שמא קדישא י"ה. שלמה אהיה, בשלם אהא בכל שלימו דלעילא. כעטיה:

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כְּעוֹטָה י״ה, לְמַהוּי בְּכָל שְׁלִימוֹ עֵילָאָה. עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיךָ, אֲלֵין דְּרָגִין קְדִישִׁין דְּכוּלָּהוּ, כְּגוּוֹנָא דְלְעֵילָא.

כְּדִין אִיהוּ אֲתִיב לְגַבְתָּהּ, וְשָׂרֵי מִן מְלָה דָא, דְּאִיהוּ בְּתַרְאָה מִן הָאֵי שְׁבַחָא, וְאָמַר, אִם לֹא תִדְעֵי לָךְ הִיפָּהּ בְּנָשִׁים, אִם אֵת לֹא יִדְעַת תְּרִין אִיכָה אִיכָה לְמֵאֵי גִינְהוּ. צְאֵי לָךְ, פּוֹקֵי וְחֲמֵי בְּעַקְבֵי הַצֹּאן, עַל מָה יְהֵא חוֹרְפֵן בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי. תִּנְדַּע עַל מָה. עַל מִשְׁכַּנּוֹת הָרוּעִים, דְּהֵא זְמִינִין לְבַטְלָא אֲוֹרֵייתָא, בְּבֵית רֵאשׁוֹן וּבְבֵית שְׁנֵי.

הַגִּיחָה לִי שְׂאֵהְבָה נְפִשִׁי, אֵת רְחִימָא דְנַפְשָׁאֵי, הַגִּידָה לִי בְרוּא דְחַכְמָתָא, אִיכָה תְרַעָה, אִי כְדִין תְרַעֵי אֲנָתְ לְקַבְלֵי, לְמַהוּי אֲנָא גַבְךָ בְּחֻדוֹת, וְלְמַהוּי עַמְךָ. דְּהֵא בּוֹמְנָא דְאֵהָא עַמְךָ, שְׁלֵמָה אֵהִיָּה, בְּשֵׁלָם אֵהָא, כְּמוֹחָא דְאֲגוּזָא, דְּאִיהִי מִתְעַטְפָּא עַל כָּל אֵינוֹן הִיכְלִין דְּבַגְוֹתָהּ, דְּכְתִיב, (דְּבָרִים ד) וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹת אֶל לְבַבְךָ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמֶּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד.

זְכָאִין כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְלֵי בְּאֲוֹרֵייתָא, לְמַנְדַּע בְּחַכְמָתָא דְמֵאֲרִיחוֹן, וְאֵינוֹן יִדְעֵי וּמִסְתַּכְלִין בְּרוּזִין עֵילָאִין. בְּגִין דְּכַד בַּר נֶשׁ נִפְיָק מֵהָאֵי עֲלֵמָא, בְּהָא אֲסַתְלָקוּ מִנִּיהָ כָּל דֵּינִין דְּעֲלֵמָא. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְפִתְחִין לִיהָ תְלִיסַר תְרַעֵי דְרוּזֵי דְאֲפֻרְסִמוֹנָא דְכָא, דְּחַכְמָתָא עֵילָאָה תְלֵיאָה בְּהוּ.

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חֲקוּק לִיהָ בְּהוּא פּוֹרְפִירָא, דְּכָל דֵּיוֹקְנִין גְּלִיפִין תַּמָּן. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲשַׁתְעֲשַׁעָא בֵּיהָ בְּגַן עֵדֶן, וְאֲחִסִּין תְרִין עֲלֵמִין, עֲלֵמָא דָא וְעֲלֵמָא דְאֵתִי.

חַכְמָתָא דְאֲצַטְרִיךְ לִיהָ לְבַר נֶשׁ. חַד, לְמַנְדַּע לְאֲסַתְפְּלָא בְרוּא דְמֵאֲרִיָּה. וְחַד, לְמַנְדַּע לִיהָ לְגוֹפִיָּהּ, וְלֹאֲשַׁתְמוּדַע מֵאֵן אִיהוּ. וְאִיךְ אֲתַבְרִי, וּמֵאֵן אֲתִי. וְלֹאֵן יְהוּ. וְתִיקוּנָא דְגוֹפָא, הִיאֵךְ אֲתַתְקוּן. וְהִיאֵךְ אִיהוּ זְמִין לְמִיעַל בְּדִינָא קָמֵי מַלְכָא דְכוּלָּא.

וְחַה, לְמַנְדַּע וְלֹאֲסַתְפְּלָא בְרוּזִין דְנִשְׁמַתִּיהָ. מֵאֵי הִיא הָאֵי נְפִשׁ דְּבִיָּה, וּמֵאֵן אֲתִיא, וְעַל מָה אֲתִי בְּהָאֵי גוֹפָא טְפָה סְרוּחָה, דְּהַיּוֹם כְּאֵן וּמְחַר בְּקַבְרֵי. וְחַד לְאֲסַתְפְּלָא בְּהָאֵי עֲלֵמָא, וְלְמַנְדַּע עֲלֵמָא דְאִיהוּ בֵּיהָ, וְעַל מָה יִתְתַקֵּן. וְלְבַתֵּר, בְּרוּזִין עֵילָאִין דְּעֲלֵמָא דְלְעֵילָא, לְאֲשַׁתְמוּדַעָא לְמֵאֲרִיָּה. וְכָל דָּא יִסְתַּכַּל בַּר נֶשׁ מְגוּ רוּזִין דְּאֲוֹרֵייתָא.

תָּא חֲזוּי, כָּל מֵאֵן דְּאֲזִיל לְהַהוּא עֲלֵמָא בְּלֹא יִדְעָה, אֲפִילוּ אִית בֵּיהָ עוּבְדִין טְבִין סְגִיאִין, מִפְקִין לִיהָ מִכָּל תְרַעֵי דְהַהוּא עֲלֵמָא.

פּוֹק חֲמֵי מֵאֵי כְּתִיב חֵכָא, הַגִּידָה לִי, אִימָא לִי רוּזִין דְּחַכְמָתָא עֵילָאָה, אִיךְ אֲנָתְ רַעֵי וְאֲנַהֲיַת בְּהַהוּא עֲלֵמָא עֵילָאָה. אֲוִלִיף לִי רוּזִין דְּחַכְמָתָא, דְּלֹא יִדְעָנָא, וְלֹא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אוליפנא עד הכא. בגין דלא אהוי בכיסופא, בגו אינון דרגין עילאין, דאנא עאל
בינייהו, דהא עד הכא לא אסתכלנא בהו.

תא חזי, מאי פתיב, (שה"ש א) אם לא תדעי לך היפה בנשים, אם אנת אתיא
בלא ידיעה, ולא אסתכלת בחכמתא, עד דלא תיעול הכא, ולא ידעת ברזין
דעלמא עילאה, צאי לך, לית אנת פדי למיעל הכא בלא ידיעה, צאי לך בעקבי
הצאן, והוי ידעת גו אינון עקבי הצאן, אלן אינון דבני נשא דדשין לו בעקב,
וידעין רזין עילאין דמאריהון, ובהו תנדע לאסתכלא ולמנדע.

ורעי את גדיותך, אלן אינון תינוקות של בית רבן. ינוקי דאינון בבי מדרשא,
ואולפין אורייתא. על משפנות הרועים, על אינון בתי כנסיות ובתי מדרשות, דתמן
אולפין חכמתא עילאה. אף על גב דאינון לא ידעי, אנת תנדע מגו אלן מלין
דחכמתא דקאמרי.

כתיב, ויברא אלהים את שני המארת הגדלים וכו', ויברא אלהים, בקדמיתא
תרין נהורין הוו שקולין דא לקביל דא, כמא דאוקמוה חברין. ואוקימנא, דאינון
תרין נהורין הוו ברזא חדא, דבוקים כחדא, והוו בשיקולא חדא, לאתקרי תרווייהו
גדולים, כמה דאוקימנא.

לאו דהות סיהרא בקדמיתא רב ועילאה, אלא דבכל זימנא דסיהרא קיימת
בשמשא ברזא חדא, בגיניה, איהי אתקריאת בהדיה גדולים. זנבא דאריה, אריה
איהו, ואריה אתקרי.

אמרה סיהרא קמי קודשא בריך הוא, אפשר למלכא חדא דלשתמש בתרין פתרין
כחדא. אלא דא בלחודוהי, ודא בלחודוהי.

אמר לה, חמינא בך, דרעותך למהוי ראש לשועלים. זילי ואזעירי גרמיה, דהא
אף על גב דאת תהוי רישא להון, אזעירו אית לך מפמה דהוית.

והא איהו דאמרת סיהרא, (שה"ש א) הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה, איכדין
אפשר לך לאנהגא עלמא, בתרין פתרין כחדא. איכה תרביץ בצהררים, דהא סיהרא
לית היא פדאי לאנהרא, ואי אפשר לך לאנהגא בתרין פתרין כחדא, בשמשא
ובסיהרא, דהא סיהרא מה נהורא אית לה בצהררים. בגין כך, אי אפשר לך
לאשתמשא בתרין פתרין כחדא.

שלמה אהיה פעטיה, אכדין אהא אנא מתעטפא בצהררים, כד נהירו ותוקפא
דשמשא להוי אזיל ואתקיף. הא אנא מתעטפא בכיסופא קמיה, ולא איכול
לשמשא קמך. ואנת איך תיכול לאנהגא ולאשתמשא בתרין פתרין כחדא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר לה קודשא בריך הוא, הא ידענא ביה, זילי ואזעירי גרמיה. (שם) אם לא תדעי לך היפה בנשים, דאמרתי, דאי אפשר לי לאנהגא עלמא בתרין פתרין פחדא, זילי ואזעירי גרמיה, ותיהוי רישא לשועלים.

צאי לך בעקבי הצאן, פוקי והוי רישא לאינן אוכלוסין וחיילין דלתתא. ורעי לון, ואנהיגי לון, והוי מלפא דכולהו תתאי, ואנהיגי לכל חד וחד פדקא חזי ליה. והוי שלטא בליליא. ודאי פוקי, ואזעירי גרמיה, והכי אתחזי לך.

אמר ליה אליהו, רבי, זכאה חולקך, דסתרין דמארך נהירין קמך פנהורא דשמשא. ובגין כך, כל אינן מילין דפומך, פלהו חקיקין לעילא. וחדנינא דאנא שמענא לון מפומך. זכאה אנת בהאי עלמא, וזכאה אנת בעלמא דאתי. מלה דא הוה תליא קמי מלפא קדישא, דלא אתגלי לכל חיילין דלעילא. מאן איהו דגלי ליה בהאי קרא השתא, אנת הוא, דזכאה חולקך בעלמא דין ובעלמא דאתי.

על פומא דאליהו אתגזר, (שה"ש א) הגידה לי שאהבה נפשי, כיון דאיהי סלקת לעילא, ואשתמיטת מגו חילהא, וכל אינן אוכלוסהא, ברזא דאת י, איהי אמרת, הגידה לי שאהבה נפשי, אנת דאיהי רחימא דנפשאי, איכה תרעה, הואיל ואנא נקודה חדא בלא פשיטו כלל, דהא אנא פלילא בגרמאי, ולא יכילנא למלקט ולמיהב.

והא איהי אמרה לגבי רחימה, בגין דאיהי יתבא קמוטא בגרמה, בנקודה חדא, ואיהי בעאת לאעלא איהו בגוה. כדבר אחר, ובא אליה מלך גדול, אף על גב דאיהי את זעירא, מכל אתוון.

ועל דא, מיזמא דאתחריב בי מקדשא, אומי קודשא בריך הוא, דלא ייעול לגבה לעילא, עד דייעלון ישראל לתתא. דכתיב (הושע יא) בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר. כתיב הכא בעיר, וכתיב התם (קהלת ט) עיר קטנה. דהא איהי את י' זעירא מפלהו.

שלמה אהיה פעטיה, פלילא בגואי, דלית לי פשיטו מכל סטרין כלל. בגין דאיהו סתימא מכל סטרין יתיר מכל שאר אתוון.

אם לא תדעי לך וגו', צאי לך, פשיטי גרמיה בכל סטרין, ולקיטי עדוינן וכיסופין, בההוא פשיטו. ומאי איהו ההוא פשיטו. דאתעביד פחד סכה דאינן נטורי עדרי דענא. ודא איהו את ה'.

והא איהי צאי לך. צאי לא כתיב, אלא צאי לך, כדבר אחר (ישעיה נד) הרחיבי מקום אהלך וריעות משכנותיך וכו'. דהא בקדמיתא לא הוית אלא נקודה חדא שחורה, דלית בה אתר אחרא, אלא איהי סתימא בגוה, השתא דסלקא ואיהי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מתחברא בבעלה, איהו אמר לה, צאי לה. הרחיבי מקום אהלך, פשיטי גרמיק, וכדין ורעי את גדיותיה, תוכלי למלקט עדונין וכיסופין.

דהא בשעתא דאיהי נקודה חדא, וסלקא לעילא, וההוא מלכא עילאה נחית לגבה למיעל בה, בטש בההוא נקודה, ואתפשט בכל סטרין, ואתעביד ההוא נקודה את ה', ואשתלימת מפל סטרין, ולקטא עדונין וכיסופין. כדין אמר לה, ורעי את גדיותיה, זילי, והוי זן ומפרנס לכל אוכלוסיה, ועירין ורבבין.

היפה בנשים, נקודה חדא גו אתון, לית שפירו לכל אתון בר את י'. בנקודה דא מתתקנן כל אתון, ואיהי שפירא דכלהו, ולית את דאזיל בלא נקודה דא. היא בכלהו, וכלהו בה. והיא יפה ושפירו דכולא, דהא מאתר סתימא עילאה קא אתת, ריש כל דרגין עילאין. ובה איהו ריש כל דרגין תתאין דלתתא. בגין כך היפה בנשים, שפירו דכלא.

ותו היפה בנשים, כתיב בנשים, באינון אתון דאינון נוקבי. ומאי איהו. את ה'. דהא כדין איהי פשיטו, ושפירו דכולא, למרעי, ולמפלגא חולקין לכל אוכלוסין עילאין דילה. ועל דא, צאי לה מהאי סתימו, דאת כלילא וסתימא בגווןך. לה, לגרמך ולתועלתך. וכולא ברזא דאתון איהו.

כתיב, (תהלים מח) אלהים בארמנותיה נודע למשגב. דהא בשעתא דההוא מלך גדול אתי לגבה, ואמשיך לה לעילא למיעל בה, ובטש בה בההוא נקודה. פיון דבטש בההוא נקודה, אתפשטת ואתפתחת לכל סטרין, ואתעבידת את ה', פתחא דהכלין לכל סטר, למיעל ההוא מלך גדול, וכדין אלהים בארמנותיה באינון פתיחו דהיכלין, באת ה' אשתמודע.

ההוא אלהים חיים, נטלא ההוא שמא, למיזן ולמפלגא חולקין לכולא. וכדין נודע למשגב, למהוי משגב לתתאי, ולא רקא ברכאן לכולא, פגוונא דלעילא.

בשעתא דבעא קודשא בריך הוא למברי עלמא, סליקו כל מלין דעלמא, וכל דרגין עילאין ותתאין, פלהו במחשבה. אמאי אקרי מחשבה. אלא דא איהי נקודה חדא סתימא, דקיימא במחשבה. דהא נקודה חדא, לא אתידע לאן אתר אתפשטת, ומה יהוי מינה, ולאן אתר יסטי אורחא. ונקודה דא, איהי רישא דכל רעותין וכל מחשבין דעלמא.

והוה כלא סתים בגווה, ולא אתידע, עד דאתפשט האי מחשבה, ואתעביד חד פשיטו, לסטרא דא ולסטרא דא. פיון דהאי נקודה אתפשט בהאי פשיטו, אתגלי יתיר כל מה דהוה סתים.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לא דאתגלי למנדע, אלא אתגלי ההוא סתימו, לאן אתר סטי אורחא. ונפקא מרזא דמחשבה, דהא לא קיימא במחשבה, ולא סלקא בשמא דא, אלא קיימא בשמא לאתגלייא. ואתעביד חד קול בלחש, ומאי איהו. דא את ה'. דהוא מנו לאפקא כל אינון מלין סתימין דהו גו מחשבה.

הכא איהו בהיפוכא מגוונא דלתתא. לתתא, מאן דבטש בההיא נקודה דלתתא, כד איהי סתימא, ואתי לגבה ההוא מלך גדול, דאיהו ברזא דאת ו' דנפיק מההוא ה' עילאה. ההוא ו' דנחית מגויה, בטש בהאי נקודה, ואפיק מגויה כל מה דלקיט מלעילא, ואתפשטת ואתפתחת לכל סטרין, ואתעביד את ה'.

לעילא, מאן דבטש באת ה' עילאה, איהי נקודה חדא עילאה סתימא, פיון דבטש בה, אפיק לבר, ואתגליין כל אינון מלין סתימין דהו תמו, ונפקי לבר, הא אתיידע ההוא מחשבה דהו סתים ולא ידיע.

כגוונא דא, כד בטש ו' בנקודה דא לתתא, כדין אפיק מגויה, כל אינון חיילין ומשריין ואוכלוסין ונהורין ונחלין עמיקין דלעילא.

וכדין אמרי לה, (שה"ש א) ורעי את גדיותך על משפנות הרועים. טול נהורין ומזונין, ופלגי לכל אינון חיילין והבי לון. על משפנות הרועים, אינון רועים דהן מנהגי עלמא, למיהב לון שולטנו ותוקפא, כל חד וחד כדקא חזי ליה. וכל דא, באתפשטו דההיא נקודא דהות סתימא מן קדמת דנא.

חזי רבי שמעון, ואמר, בקדמיתא עד לא אתאמר ולא אתגלי מלין אלין דשיר השירים, בכינא ועציבנא. והשתא דמלין אלין אתגליין, חדינא, ואמינא, דזכא חולקי דהוינא בדא. ותו, דמלין עילאין דלעילא, אתגליין הכא על ידא דמר.

(שה"ש א) לסוסתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי, רבי שמעון פתח ואמר, (שמות יד) ויקח שש מאות רכב בחור וכו', תא חזי, חכמתא דמצרים, דכל מה דעבדו, לגבי רזא דחכמתא דלעילא עבדו. ופרעה חפים הוה יתיר, דהא לא מוקמי מלפא במצרים אי לא יהא חפים מפלהו.

ועל דא פתיב ויקח, איהו נטיל פולא בחכמה, נטיל עיטא דחכמתא לגביה. אמר, עמא דא שש מאות אלף אינון, עאל לאידרוי, והפך בכל זיני חרשין דיליה, ועבד סגימין פסיסין, וחרש חרשין, ונטיל שית מאה רכב ברירן. בחור: ברירן בחרשין, טעונין בכל זיני קסמין וחרשין כרזא דלעילא, דההוא ממנא דאתמנא עליהו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והוה גטיל טעין בקסמין וחרשין, שש מאות רכב בחור, דהו ברירן לקבליהו דישראל. וכל רכב מצרים, כל חד וחד טעין בחרשוי וקוסמוי. לא הו חפימין במצרים, דלא טעין טעונין דקסמין וחרשין.

ושלישים על פלו, מאי ושלישים. אלא זינן דחרשין ליה גליפן בתלת תלת. ושמהן דמסאבו הו באתוון דתלת תלת. פלהו גליפי בקסירין מזינן, פגוונא דלעילא, למהוי ליה זיננן קסירין לגביהו דישראל.

על פלה כתיב, דהא עיטא נטל על פלה, ובגין לשיצאה לון לישראל. וכלהו הו זיני משריין על פלה, דהות נטלא קמייהו דישראל.

מיה (שמות יד) ויחזק ה' את לב פרעה וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יוצאים ביד רמה. מיד רמה לא כתיב, אלא ביד רמה. איהי יד דכתיב ביה, (שם) וירא ישראל את היד הגדולה, ההיא יד הגדולה איהי יד רמה.

בההיא שעתא, חקיק קודשא בריך הוא בהאי יד, כל דיוקנן, וכל חיילין ותוקפין דמצראי, פגוונא דאינון חרשין וקסמין דעבדו, בשעתא דהו אתיין בחרשא דא. ההיא יד, הוה חקיק ביה לקבליה דההוא חרשאי, ואתברת קמיה דההוא דיוקנא דהוה חקיק בההוא יד. הדא הוא דכתיב, (שם טו) ימינה יי נאדרי בכח ימינה יי תרעץ אויב. ובגין האי דמיתיד, דיוקנן וצירין חקיקנא ביה, פגוונא דסוסוותא דפרעה. עד הכא.

אבל בקישורא דמלין, לא אתקשרו. דאי הכי, מאי האי לגבי קרא דלעילא, וברוא דרחימו וחדוה דתשבחתא דא. מאי בעאן הכא רתיכין דפרעה. ומאי קא אתיב לגבה.

אלא ודאי פולא בקישורא דרוא חדא איהו. לסוסתי ברכבי פרעה. אהדרנא למלה קדמאה. דכד קודשא בריך הוא מני לה על כל אינון אוכלסין ומשיריין דלתתא למהוי רישא דלהון. מההוא זמנא איהי משבחת תדיר, ולא שכיכת, וכל אוכלוסין דילה משבחן תדיר, ולא שכיכו לעלמין.

ותושבחתא דרחימו דא, הוי שירותא, כד נפקת ממצרים, וכל אוכלוסין דלעילא ותתא הו קמה, וכדין שריאת רחימו דתושבחתא לגבי עילא. וסוסוון דפרעה ורתיכוי הו נטלן אבתרייהו דישראל, איהי שריאת בתושבחתא דרחימו לגבי עילא.

וקוהשא בריך הוא לא בעי בתושבחתא בההוא זמנא, כמא דתנינן דכתיב (שמות יד) ולא קרב זה אל זה כל הלילה. ואיהו אשתיק לה מגו תושבחתא דרחימו דשריאת.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פוק חזי, פלה דקיימא ברחימו למחמי לבעלה, פד חמאת ליה, אתערת רחימו לגביה, ושריאת לשבחא לגביה. ואי איהו לא בעי בתושבחתא, משתקה בשתיקו מאתערותא דרחימו דשריאת. איך שכיך לבה ורעותה.

כיון דטבעי כל אינון סוסוון ורתיכין דפרעה בימא, וחמו ישראל כל אינון גבוראן וניסין דעבד לון קודשא בריך הוא, שבחו ישראל בארעא תושבחתא בגינה, וקביל לון קודשא בריך הוא, דכתיב, (שמות טו) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי'. לבתר פד אהדר בירא, שבחו ישראל תושבחתא בגינה. דכתיב, אז ישיר ישראל את השירה הזאת. אתא יהושע ושבח תושבחתא בגינה. אתו דבורה וברק ושבח תושבחתא בגינה.

כיון דבנה שלמה בי מקדשא, ועלמין הוּו פלהו בשיקולא חדא, פדין איהי אתערת רחימו ותושבחתא עילאה, ואמרת מילין עילאין אילין דתושבחתא ורחימו לגביה.

כדין איהו, מגו רחימו ותיאובתא דכלה, בעא לאדכורי לה ההוא שתיקו דעבד לה למשתק, ולא בעא בתושבחתא, פתח ואמר, (שה"ש א) לססתי ברכבי פרעה, פד אינון סוסוון ורתיכין דפרעה הוּו אתיין ורדפין אבתריהון דישראל, דמיתוך רעיתי, אשתיקית לך באשתוקא. דמיתוך: כמא דאתמר, וידם אהרן. שמש בגבעון דום.

ועם כל דא, הכי אצטריך, דהא בההוא זמנא עד כעון, בנין ואכלוסין דארעא, וכל תיקונין דילך, לא הוּו שלמין פדקא יאות, ואת לא הוּו מתעטרא בהו פדקא יאות בתיקוניך.

אבל השתא נאוּו לחיך בתורים, כמא יאין כל תיקונין דילך, וכמה שפירין אינון בתורים, דכבר קבילו אורייתא, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, ואתערת בהו. מה דלא הוּוית מקדמת דנא.

ובגין כך דמיתוך רעיתי, ולא בעינא בתושבחתיה, ואתערו דרחימו דילך, בגין דאת ערום ועריה, ולא הוּוית מתתקנא בתיקונין. והשתא כמא יאין תיקונין דילך, ורעותא דילי בך, ובמילי תושבחתיה. צוארה, הא אית לך בי מקדשא בארעא, בגוונא דכלהו ציורין עילאין וכמה צדיקים וחסידים עאלין בגויה.

והשתא דאת מתעטרא בתיקוניך, ובשלימו דלהון, הא כל מקורין עילאין, וכל דרגין ושייפין הא אינון לגבה, לקבלא לך, ולא תקנא לך בתיקונין עילאין.

ועל דא (שה"ש א) תורי זהב נעשה לך, נעשה ודאי, אעשה לא כתיב, אלא נעשה, מרישא דנקודה עילאה, עד יסודא תתאה, נתקן לך, ונעביד לך מסטרא דזהב, דתמן אתערו דרחימו. עם נקודות הכסף, מסטרא דימינא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְאַחֲזָאָהּ, דְּהָא אֲתַעְרוּ דְלַעֲיָלָא, לָא אֲתַעַר וְלֹא אֲתַתְקַן לְגַבְתָּהּ, אֲלֵא כַּד אֲתַתְקַנָּא אִיהוּ בְּקַדְמִיתָא בְּתִיקוּנֵי דְהָאֵי עֲלָמָא. כִּיּוֹן דְּתִיקוּנֵי דְהָאֵי עֲלָמָא אֲתַתְקַנּוּ בָּהּ כַּדְקָא יְאוּת, כַּדִּין תִּיקוּנֵי דְלַעֲיָלָא מִתְתַקְנֵי בָּהּ, וְיִתְבִי לָהּ תוּרֵי זָהָב עִם נְקוּדוֹת הַכֶּסֶף. תוּרֵי, כְּמָה דְאֵת אָמַר (אסתר ב) תוֹר אֲסַתֵּר בֵּת אַבִּיחֵיל.

וְעַל דָּא, כַּד רַדְפִּין סוּסוֹן דְרַכְבֵי פְרַעָה, דְּמִיתֵי, דְלֵא תִשְׁבַּח וְלֹא תִתְעַר רַחֲמֵי לְגַבְאֵי. בְּגִין דְּתִיקוּנֵי דִילְךָ לְתַתָּא לֹא הוּיִין. וְהִשְׁתָּא יְאוּת הוּא, דְּהָא נָאוּ לְחִינֵי בְּתוּרֵי וְגו', וְדָאֵי תוּרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ וְגו', וְנִתְתַקַּן לָךְ כַּדְקָא יְאוּת. וְכַל חַד וְחַד כְּפּוּם אֹרְחֵי, וּמְלִין חֲכֵי מִתְקַשְׁרִין.

(שה"ש א) לְסַסְתֵי בְרַכְבֵי פְרַעָה וְגו', כְּתִיב (שמות יג) וְה' הוֹלִיךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן וְגו'. בְּשַׁעֲתָא דְאֲפִיק לֹון קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, לָא הוּוּ בְּעָאן לְמִיזַל בְּמַדְבְּרָא בְּאוּרַח נְגִיבוֹ. דְּהוּוּ רְגִילִין בְּמִצְרַיִם, דְּהוּיָא כְּגַנְתָּא דְעַדָן, כַּדְבַּר אַחַר, כְּגִן ה' כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. דְּהוּוּ אֲזַלִּין בְּאַתֵּר נְגִיבוֹ בְּאוּרַחָא, בְּחוּרְבָא בְּלֵא יִישׁוּבָא.

מָה עֲבַד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, שְׂדֵר קְדַמֵּיהוּ שְׂכִינְתָא, דְּהוּת אֲזַלַת בְּכַל גּוּוּנֵי דְזַהָרָא, בְּכַל גּוּוּנֵי דְתִיאֹבְתָא, וְהוּוּ רַהֲיֵי אַבְתְּרָה לְמַחְמֵי בְּתִיאֹבְתָא. וּבְגִין כֶּף הוּוּ רַהֲיֵיטִין אַבְתְּרָה, וְאֲזַלִּי, וְלֹא הוּוּ מִתְעַכְבֵי. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲבִיד לֹון חֲכֵי, כִּי חֲכֵי דְלֵא יִתְעַכַּב קְדוּשָׁא דְשָׁמָא עַל יַמָּא, דְּאִיהוּ הוּוּ בְּעֵי לְאַתִּיקְרָא בְּגוּ כַּל עַמְמִין דְּאַרְעָא.

כְּגוּוּנָא דְאֲלִין אֲזַלִּין בְּבַהֲיִלוֹ, אֹנָף חֲכֵי עֲבַד פְרַעָה בְרַתִּיכוּי וְסוּסוֹן דִּילֵיהּ, בְּגִין לְמַרְדֵּף בְּבַהֲיִלוֹ, דְלֵא יִתְעַכְבּוֹן רַתִּיכוּי בְּאוּרַחָא. מָה עֲבַד. נְטַל סוּסוֹן נוֹקְבֵי וְסוּסוֹן דְּכוּרֵי, וְשׁוּי נוֹקְבֵי לְקַמֵּיהוּ וְדְכוּרֵי מְאַחֲרָא, דְּכוּרֵי הוּוּ רַהֲיֵי בְּתַר נוֹקְבֵי, וְנוֹקְבֵי הוּוּ רַהֲיֵי מְקַמֵי דְכוּרֵי, וְאֲלִין וְאֲלִין הוּוּ רַהֲיֵי בְּבַהֲיִלוֹ. וְדָא עֲבַד פְרַעָה בְּחַכְמָתָא, לְמַרְדֵּף בְּבַהֲיִלוֹ אַבְתְּרֵיהוּ דִישְׂרָאֵל.

סדר הלימוד ליום כז תמוז [יום 293 בשנה]

כִּיּוֹן דְּאֲדַבִּיק לֹון, וּבְעָא לְאַגְחָא קְרַבָּא בִישְׂרָאֵל, נְטַל נוֹקְבֵי וְחַגְר לֹון לְאַחֲרָא, וְדְכוּרֵי לְקַמֵּיהוּ, בְּגִין לְיִאֲשָׁא רַתִּיכוּי. כֶּף בְּקַדְמִיתָא כְּתִיב, (שמות) וְה' הוֹלִיךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם, וּלְבַתֵּר כְּתִיב, (שם יד) וַיִּסַּע מִלְּאֵף הָאֱלֹהִים הַהִלֵּךְ לְפָנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם. וַיִּסַּע, בְּגִין דִּיתִיִּיאֲשׁוּן יִשְׂרָאֵל, וַיְהוֹן נְטִירִין. וְכַל אֵינּוֹן גִּירִין, וּבְלִסְטְרָאִין, וְאַבְנִין, וְקוּלְפִין, דְּהוּוּ רְמָאן לְגַבֵּיהוּ דִישְׂרָאֵל, לָא מְטוּ לֹון. וְהֵינּוּ דְכְּתִיב, הִתְיַצְבוּ וְרֹאוּ, וּבְגִין כֶּף דְּמִיתֵי, בְּהַהוּא גּוּוּנָא מִמֶּשׁ.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כיון דאינון אוכלוסין אתעברו, וחמו כל אינון נסין וגבורין דעבד קודשא בריך הוא על ימא, כדין נאווי לחייך בתורים, אתתקנו ישראל ברוזא דמהימנותא, דכתיב (שם) ויאמינו בה' ובמשה עבדו. וקבילו ישראל אורייתא על טורא דסיני, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, וכדין אתתקנו פולא, עילא ותתא כדקא יאות.

(שיר א) נאווי לחייך בתורים, תא חזי, כל גווינין דלגו, וכל מחשבין ורעותין דעלמא דאינון גו לבא, פולחו אתחזון באנפין. ובאנפין אשתמודעא בר נש מאן איהו. אי עובדוי לטב, אי עובדוי לביש. כדבר אחר, (ישעיה ג) הכרת פניהם ענתה בם. והשתא דתיקונין דכלא פלהו כדקא יאות, בתיקונין דכשראן, בתיקונין דעובדין טבין, מיד נאווי לחייך בלא כיסופא כלל.

וכל דא הוי בזמנא דאתבני בי מקדשא, ועלמין פולחון בחדווא, עילא ותתא, וכדין אתתקנו אנפין כדקא חזי. אתחברו אנפין באנפין כדקא חזי.

לחייך, ולא כתיב פניך, בגין דכולא חד, אבל לחיים, אינון מתקנון צפצופא ומילולא לאסתכלא בהו. ובגין כך, שירתא דא אתתקנא השתא, יתיר משאר זמנין דעלמא.

כתיב, (בראשית טו) והנה דבר ה' אליו לאמר לא יירשך זה פי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך. וכי אברהם דהוה אזיל בשלימו לגבי מלכא קדישא, איך לא האמין במאמר דקודשא בריך הוא, אמר דלהווי ליה בנין, דכתיב לזרעך אתן את הארץ הזאת. ולבתר איהו אמר, והנה בן ביתי יורש אתי.

שפיל לרישיה דקרא, מה פתיב, (שם) ואנכי הולך עירי. וכתיב (שם) הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי. אלא בקדמיתא אברהם הוה הימין בקודשא בריך הוא, והוה מסתפל בכוכבייא ובהני מזלייא, והוה חזי דלא יהא ליה בר. בגין דעד כען לא הוה דביק בדביקו דמאריה.

כיון דכתיב ויוצא אתו החוצה, אפיק ליה מההוא אורת, וקריב ליה לגביה לפולחניה, למנדע אורחין אחרנין דחכמתא, ואפיק ליה מההוא טיורי דמזלי, ואמר ליה, אברם אינו מוליד, אברהם מוליד. ודא (בראשית יז) ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך.

מאי טעמא, בגין דלית בכל אתון את דמתתקנא לאולדא, בר את ה'. האי את, איהי מתתקנא למעבד פירין ואיבין יתיר מפל שאר אתון. ובגין כך איהי פתיחא מפל סטרין.

ואי תימא, את דא לא אצטריך ליה לאברהם לאתוספא ליה, דהא לאו דיליה הוא, ה' איהי נוקבא בכל אתר, ותינח לשרה למהוי את דא רשימא בגווה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אֵלָא תְרִי הַהִי”ן אֵינּוֹן, חַד עֵילָאָה, וְחַד תַּתְּאָה. חַד עֵלְמָא דְדְכוּרָא, וְחַד עֵלְמָא תַתְּאָה, דְאִיהוּ עֵלְמָא דְנוֹקְבָא. כִּיּוֹן דְאִתּוּסְפָּה ה’ בְּאַבְרָהָם, אֹר קְדַמָּא דְהוּהוּ הָאִי ה’ מִתְעַטֵּף בֵּיתָה, נְפִיק וְעֵבֵד אֵיבִין. וְאִתְרָשִׁים אַבְרָהָם בְּהוּוּא דְרָגָא עֵילָאָה דִּילֵיהָ, בְּחֵילָא דְהָאִי ה’ עֵילָאָה, דְהָא לִית חֵילָא וְתוֹקְפָא לְהוּוּא אֹר קְדַמָּאָה, בַּר ה’. וּבְגִין כֶּךָ נְטִיל הוּוּא אֹר קְדַמָּאָה, אֵת ה’ עֵמִיָּה, וְאִתְיִשֵּׁב בְּדַרְגִּיָּה, דְהָא סֵלִיק לְמַהוּי עֵבֵד תּוֹלְדִין.

תְרִין אֲתוּוֹן רְשִׁימִין הַכָּא, דְאֵינּוֹן סֵלִיקוּ לְעֵלְמָא עֵילָאָה, וְאֵינּוֹן ה’ם. אֵת ה’ מִעֵלְמָא עֵילָאָה אִיהִי. מְאִי בִינִיָּהוּ בִין אֵת ה’ וּבִין אֵת ה’, דְהָא תְרוּוִיָּהוּ מִעֵלְמָא עֵילָאָה אֵינּוֹן.

אֵלָא כַּד סְתִים כּוּלָּא גּוּ מַחְשְׁבָה עֵילָאָה, וְאִיהִי נְקוּדָה לָא אֲתַפְשָׁטָא, וְאִסְתִּים לְגוּ. כָּל אֵינּוֹן שְׁבִילִין עֵילָאִין, וְאֲתוּוֹן סְתִימִין, אִסְתִּים כּוּלָּא בְּאֵת ה’. וְהוּוּ כָּל אֵינּוֹן שְׁבִילִין וְאֲתוּוֹן עֵילָאִין סְתִימִין כְּלִילִין בְּאֵת דָּא. כִּיּוֹן דְסֵלִיק בְּרַעוּ לְאֲתַגְלָאָה, וְלֹאֲפָקָא תּוֹלְדִין, הָאִי אֵת ה’ אֲתַפְתַּח, וְאֲתַעֲבִיד אֵת ה’.

לָא אֲשַׁתְּנוּ דָא מְדָא, אֵלָא דְאֲתַפְתַּח לְאֲפָקָא תּוֹלְדִין וְלֹאֲתַגְלִיָּא בְּלַחֲשׁוּ. דְהָא אֵת דָּא לָא אֲתַגְלִיָּא וְלָא אֲדַכְרַ. וְאֵף עַל גַּב דְאִיהִי בְּלַחֲשׁוּ, הוּוּא בְּפוּם גְּלִי. וּבְגִין כֶּךָ, בְּשַׁעְתָּא דְאֲתַגְלִי וְאֲתַפְתַּח, כְּדִי זְמִין לְאוּלְדָא.

דְהָא בְּעוּד דְלָא קְיִימָא בְּפִתְיָחוּ דְה’, כּוּלָּא סְתִים בְּגוּוּהָ בְּאֵת ה’. לְבַתַּר דְאֲתַפְתַּח, עֵבֵד תּוֹלְדִין בְּאוּת ה’.

וְאֵינּוֹן תּוֹלְדִין לָא נְפִיק לְבַר, בַּר בְּחַד אַבְרָ, שְׁיִיפָא קְדִישָׁא דְאֲתַתְקַן גְּבִיָּה, וְעָאֵל בְּאֵת ה’ בְּתַרְיִיתָא. מֵאֵת ה’ נְפִיק, וּבְאֵת ה’ עֵייל, בְּהוּוּא אַבְרָ דְאֲתַתְקַן גְּבִיָּה ה’ בְּתַרְיִיתָא.

וּבְשַׁעְתָּא דְאֲתַפְתַּח, וְאִתּוּסְפָּה אֵת דָּא, ה’ עֵילָאָה, כְּדִין אֲתַתְקַן בְּתִיאֹבְתָא, וְהָאִי אַבְרָ צְדִיקָא דְעֵלְמָא אֲתַתְקַן עֲלֵיהָ. וְעַל דָּא, כַּד אֲתַתְקַן הָאִי אַבְרָ בְּתִיאֹבְתָא, אִתּוּסְפָּה בֵּיהָ ה’. וְכַד אַבְרָ דָּא לָא הוּי בְּתִיאֹבְתָא, וְהוּוּ ה’ בְּלַחֲדוּי, לְאֲתַחְזָאָה דְהָא לָא קְיִימָא לְאוּלְדָא.

וְרוּזָא דָּא אַבְרָם, אַבְנִין רַבִּי ה’, דָּא אֵינּוּ מוּלִיד, דְהָא ה’ סְתִימָא אִיהִי, וְלָא קְיִימָא לְאוּלְדָא. כַּד אִתּוּסְפָּה ה’, הוּוּא ה’ אֲתַפְתַּח, וְאִתּוּסְפָּה ה’, וְקְיִימָא בְּהוּוּא אַבְרָ לְמַעֲבַד תּוֹלְדִין. וְרוּזָא דָּא אַבְרָהָם, אַבְנִין רַבִּי ה’ם, דָּא, מוּלִיד וְעֵבֵד אֵיבִין.

וּבְגִין כֶּךָ אַבְרָם אֵינּוּ מוּלִיד, אַבְרָהָם מוּלִיד. בְּגִין דְהוּוּא אַבְרָ לָא אֲתַתְקַן עַד דְאִתִּי ה’. וּבְכָל אֲתַר ה’ אִי קְיִימָא לְתּוֹלְדִין וְאֵיבִין, וְעַל דָּא שְׁמָא גְרִים.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וּמָנָא לֵן דִּהְהוּא אָבֵר לָא אֲתַתְקֵן אָלָא בְּגִין ה'. דְּהָא בּוּמָנָא דִּהְהוּ שְׁמִיָּה אָבֵר, לָא אֲתַגְזֹר הֵהוּא אָבֵר, וְלָא אֲתַתְקֵן. בְּתַר דְּאֲתָא ה', אֲתַתְקֵן הֵהוּא אָבֵר, וְאֲתַגְזֹר, לְמַעַבְדַּי אִיבִין בְּהֵהוּא ה' בְּתַרְאָה. וּבַעוּד דְּאִיהוּ עֲלָמָא עֵילָאָה סְתוּם בְּאֵת ס', הֵהוּא אָבֵר לָא אֲתַתְקֵן, וְקִיִּמָּא עֲרֵלָה בְּלָא גְזִירוּ.

וְהַרְגָּא תַתְאָה קִיִּמָּא מַגּוּ עֲרֵלָה, בְּאֵת ד', גּוּ מַסְכְּנּוּ. כַּד עֲלָמָא עֵילָאָה גּוּ סְתִימוּ בְּרִזָּא דְּאֵת מ', עֲלָמָא תַתְאָה בְּמַסְכְּנּוּ בְּרִזָּא דְּאֵת ד'.

כֹּה אֲתַפְתַּח עֲלָמָא עֵילָאָה מֵאֵת ס', וְאֲתַעֲבִיד ה', כְּדִין, אֲתַתְקֵן בְּרִית, וְאֲתַעֲבֵר עֲרֵלָה. וְכִיּוֹן דְּאֲתַתְקֵן הָאִי בְּרִית, נְפַקִין אֲלֵין תְּרִין אֲתוּוֹן, וְעֵילֵי אֲתוּוֹן אוּחְרַנִין. נְפַקִין תְּרִין אֲלֵין ד"ם.

וְכָל גְזִירוּ דְלָא נְפִיק מִיַּנְיָה דָם, לָאוּ אִיהוּ גְזִירוּ. דְּהָא אֲלֵין מִתַּעֲבֵרן וְעֵילִין תְּרִין אַחְרַנִין. בְּאֵתֵר דְּאֵת ס', עֵילֵל ה'. בְּאֵתֵר דְּאֵת ד', עֵילֵל ה'. כְּדִין כּוּלָּא קִיִּמָּא לְאוּלְדָּא.

וְרִזָּא דָא (ישעיה ט) לְס' רַבָּה הַמְשֶׁרָה וְלְשָׁלוּם אִין קִין עַל כְּפַס דְּוֹד וְעַל מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּין אֲתָהּ וְלְסַעְדָּהּ. ס' רַבָּה, לְמַרְבָּה. רִזָּא דָא, כַּד לָאֵת ס' רַבָּה הַמְשֶׁרָה, דְּאֲסַגִּיאוּ רַבּוּ עֵילָאָה, דְּאֲתַפְתַּח וְאֲתַעֲבִיד ה', כְּדִין וְלְשָׁלוּם אִין קִין. מֵאִי וְלְשָׁלוּם. אָלָא וְלְשָׁלוּם, דָּא הֵהוּא אָבֵר יְסוּדָא דְעֲלָמָא, דְּאֲתַעֲבֵר מִנְיָה עֲרֵלָה, הֵהוּא דְאֲקִרִי קִין כָּל בְּשָׂר, וְדָאִי וְלְשָׁלוּם אִין קִין, דְּהָא אֲתַעֲבֵר. וַיִּתֵּיב שְׁלוּם עַל כְּפַס דְּוֹד, וְעַל מַמְלַכְתּוֹ, לְהַכִּין אֲתָהּ וְלְסַעְדָּהּ בְּמַשְׁפָּט וּבְצַדִּיקָה.

וְכָל דָּא, כַּד אֲתַעֲבֵר ס' וְאֲתַפְתַּח, כְּדִין אֲתַעֲבֵר עֲרֵלָה, וְאֲתַעֲבֵר ד', כְּמָא דְאֲתַמָּר. וְרִזָּא דָא, (שמות כד) הִנֵּה דָם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת ה'. דְּאֲצַטְרִיךְ לְאַפְקָא מִיַּנְיָה ד"ם בְּרִית, תְּרִין אֲתוּוֹן אֲלֵין.

וְעַל רִזָּא דָא, אָבֵרְהֶם אָבֵר ה"ם דְּאֲתַפְתַּח אֵת ס', בְּגִין לְשִׁמּוּשָׁא הָאִי אָבֵר בְּעֲלָמָא דְלִתְתָּא. וּבְגִין הָאִי, יִצְחָק לָא נְפִיק, עַד דְּאֲתַעֲבֵר עֲרֵלָה מֵהֵהוּא אָבֵר קְדִישָׁא עֵילָאָה. וּבְגִין כְּה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל מַה דְּעֵבֵד בְּאַרְעָא, כּוּלָּא אִיהוּ בְּרִזָּא דְשִׁימוּשָׁא כְּגוּוֹנָא עֵילָאָה, לְאַחְזָאָה דְּהָא אֲפִיק שְׁמַהֵן כּוּלְהוּ בְּחַכְמַתָּא עֵילָאָה, כְּגוּוֹנָא דְרִזָּא דְלְעֵילָא, כָּלָא כְּדָקָא יָאוּת.

(בראשית טו) וְהִנֵּה דְבַר ה' אֱלֹהֵי לְאָמֵר לָא יִירָשֶׁךָ זֶה. מֵאִי טַעְמָא, בְּגִין דִּהְהוּ עֵבֵד מְשִׁפִּיל. וּכְדִין אָמַר, הֵן לִי לָא נִתְתָּ זֶרַע וְהִנֵּה בֵן בֵּיתִי כו'. בְּגִין דְּהָא אִיהוּ הוּוּ מְסַתְּפֵל וְחָמִי בְּטִיּוּרֵי דְלָא יוּלִיד. וּבְשַׁעְתָּא דְאֲתַגְזֹר אָבֵרְהֶם, אֲשֶׁתְּלִים בְּכוּלָּא בְּאֵת ה"א, דְּאֲתַפְתַּח מֵאֵת ס' וְאֵת ד' אוּף הַכִּי. כְּדִין עָאל אָבֵרְהֶם בְּאוּרַח דְּחַכְמַתָּא, וְאֲתַעֲבֵר מֵהֵהוּא אוּרַחָא אַחְרָא דְכּוּכְבֵּיא וּמְזִלֵי.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, בשעתא דהוה ביה ערלה, דלא אתגזר, קודשא בריך הוא לא אתגלי ליה אלא במחזה. בגין דעלמא עילאה הוה סתום באת ס', ועלמא תתאה הוה במסכנו באת ד'. כיון דעלמא עילאה אתפתח באת ה', ואברהם אעבר ההוא ערלה, ואתעבר עלמא תתאה מההוא ד', כדין כתיב, וירא אליו ה', כדין אתגלי כולא, ואתפתח מאי דלא הוה מקדמת דנא כדין.

כהאי גוונא ממש, כל זמנא דצדיקי וחסדי אסגיאנו בעלמא, כדין כולא אתגלי ואתפתח. בזמנא דשלמה מלכא בנה בי מקדשא, והווי ישראל כולהו צדיקי וחסדי, שקטי כחמרא על דורדייה, כדין אתפתח כולא, ואתגלי שירתא דא עילא ותתא.

בההוא שעתא כתיב, (שה"ש א) לססתי ברכבי פרעה דמיתין רעיתי. מה סוסוואת דרתיכין דפרעה הווי מזויגין בכל זיני קרבא, אוף הכי אנת הוית מתלבשא בכמה זיני קרבא, לאגחא קרבא. ומה סוסוון דפרעה הווי טעונין בכמה מאני זיני קרבין, אבנין, גירין, בלסטראין, קסורין, כולהו טעונין לאגחא קרבא, אוף הכי אנת בך טעיננא כל זיני קרבין, לאגחא קרבין, לאתקדשא בך לעיניהון דכולא, ולאגחא קרבא בהון.

והשתא חמינא לך בגוונא אחרא, בכמה תיקונין יאין, בכמה תיקונין שפירין. נאווי לחיך בתורים, בתרי ההי", דהא כולא אתפתח לגביך ואתגלייא. ה' עילאה חדי בך, ויאיי לקבלך, ואתפתח. ואת אתעברת מאת ד', ועיילת באת ה'. ואלין תרין, נאווי ואתתקנו לגביך, דאינון תרין ההי", אינון תורים, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. צוארך בחרוזים תיקונין עילאין, דכל מקורין דאתתקנו לגביך.

והא איהו דאיהו דכיר לגבה בחביבו ורחימו סגי, בגין דתיאובתיה לגבה, ולנחמה ולמללא על לבה, ולאחזאה לה רחימו סגי. ועל דא אמר לגבה, תורי זחב וגו', מכאן ואילך אית לאוספא לך שפירו על שפירו, תיקונין על תיקונין.

כתיב, (שמות כד) ויאמר ה' אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם. האי קרא אוקמוה חברייא. אבל עלה אלי ההרה, זפאה חולקא דעבדא, דמריה סליק ליה לגביה ברתכיה. הדא הוא דכתיב, עלה אלי ההרה, ההרה ודאי. דהא החר מבעי ליה.

והי"ה שם, הכא אתמסר ליה למשה, מה דלא אתמסר ליה מקדמת דנא. דהא ההוא שמא דרתיכא קדישא, אתמסר ליה בידיה.

ואם תאמר הא כתיב (שם ג) של נעליך. ודאי פקיד ליה לאתפרשא מאתתיה מכל וכל, אבל זווגא אחרא לא אתמסר ליה עד השתא. בשעתא דאמר ליה קודשא בריך הוא, והי"ה שם, כדין מסר ליה שמא גליפא, וחקיק ליה לגבי משה בארעא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּקִדְמִיתָא כַּד הוּהּ בְּמִצְרַיִם, חֲקַק בֵּיה שְׂמָא דְאַלְקִים, דְּכָתִיב (שמות ז) רְאֵה נִתְתִּיךְ אֱלֹהִים לְפָרְעָה. שְׂמָא דָּא וּדְאִי אֶתְחַקַּק בֵּיה בְּשִׁירוּתָא דְנַבִּיאוּתִיהָ. פִּיּוֹן דְאַסְתִּלַּק בְּעִילוּיָא אַחְרָא, חֲקִיק בֵּיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁמִיה מְמֹשׁ, בְּגִין לְאַסְתִּלַּקָּא עַל שְׂמָא דְאַלְהִים דְהוּהּ בֵּיה בְּקִדְמִיתָא. וְהִשְׁתָּא חֲקִיק בֵּיה שְׂמָא קְדִישָׁא דִּילֵיהּ, בְּגִין לְאַזְדוּגָא בֵּיה בְּשְׂמָא קְדֻמָּאָה, וְלִמְהוּי בְּאַרְעָא שְׂמָא שְׁלִים, כְּגוּוּנָא דְלְעִילָא, יְהוּ״ה אֱלֹהִי״ם, דְהוּא שְׂמָא שְׁלִים.

וּשְׂמָא שְׁלִים הוּהּ בְּיוֹמֵי דְמֹשֶׁה בְּאַרְעָא. אֱלִקִים, הֵהוּא זְווגָא דִּילֵיהּ. יְהוּ״ה, שְׂמָא קְדִישָׁא בֵּיה. וְעַד דְלָא אֶתְגַּלִּיף בֵּיה בְּמֹשֶׁה שְׂמָא דָּא, לָא אֶזְדוּגָא בֵּיה שְׂמָא דְאַלְקִים. פִּיּוֹן דְכָתִיב עֲלֵה אֵלַי תְּהַרְהֵר, אֶתִּיחֵיב לִיה רְשׁוֹ לְמִיתַב עַל כּוֹרְסֵיִיא דְמַלְכָּא. כְּדִין כַּד מַלְכָּא יְחֵיב לִיה כּוֹרְסֵיִיא, יְחֵיב לִיה שְׁמִיה מְמֹשׁ, דְכָתִיב וְהִ״ה שֵׁם, אֲנַח לִיה בְּאַתְרֵיהּ בְּכוּלָּא.

בְּתַרִּין דְרַגִּין סְלִיק מֹשֶׁה בְּהֵהוּא זְמַנָּא, מַה דְלָא אֶסְתִּלִּיק הָכִי בַר נָשׁ בְּעַלְמָא. אֶתִּיחֵיב לִיה כּוֹרְסֵיִיא דְמַלְכָּא, וּמַלְכָּא מְסַר לִיה שְׁמִיה, זַכָּאָה חוּלְקִיה דְמֹשֶׁה.

וְאַתְנָה לָךְ אֶת לְחוּ״ת הָאֲבֹן, וְהָא אֹקְמוּנָה לְחוּת הָאֲבֹן כְּמִשְׁמַעוֹן. אֲלָא כָּל מִפְתָּחֵן אֶתְמַסְרוּ לִיה לְמֹשֶׁה. מִשְׁמַע דְכָתִיב וְאַתְנָה לָךְ, ל״ךְ וּדְאִי. דְהָא כַּד אֶסְתִּלַּק בְּשְׂמָא דָּא וְהִ״ה שֵׁם, וְאַתְמַסְר לִיה כּוֹרְסֵיִיא דְמַלְכָּא, כְּדִין אֶעֱטַר לִיה בְּכוּלָּא, לְמַהוּי תִּיקוּנָא שְׁלִים, תִּיקוּנָא עֵילָאָה.

וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, אֵלִין תְּרִין דְרוּעִין, מְסַטְרָא דָּא, וּמְסַטְרָא דָּא. אֲשֶׁר כְּתַבְתִּי, אֵלִין תְּרִין יָרְכִין. לְהוֹרוּתֵם, דָּא אִיהוּ דְרַגָּא יְסוּדָא חֲדָא, דְמִינֵיהּ נִפְקִין כָּל טַעְמִין, לְאַעְנָאָה לְתַתָּא, וְכֹלָא אֶתְמַסְר לִיה לְמֹשֶׁה, בְּגִין לְאַעְטְרָא לִיה בְּרוּזָא עֵילָאָה, לְמַהוּי תְּרִין שְׁמֵהֶן גְּלִיפֹן, דְאִינוּן שְׂמָא שְׁלִים בְּאַרְעָא.

וְעַל דָּא אָמַר דּוּד מַלְכָּא, (תהלים מז) לְכוּ חֲזוּ מַפְעֻלוֹת אֱלֹהִים אֲשֶׁר שֵׁם שְׁמוֹת בְּאַרְצֵי. אֵל תִּקְרִי שְׁמוֹת, אֲלָא שְׁמוֹת. אִינוּן תְּרִין שְׁמֵהֶן, דְאִינוּן שְׁמֵהֶן גְּלִיפֹן, וְסַלְקוּן לְשְׂמָא שְׁלִים, לְמַהוּי שְׂמָא שְׁלִים בְּאַרְעָא, כְּגוּוּנָא דְלְעִילָאָה.

כִּיּוֹן דְאַתָּא שְׁלֵמָה, וְאַתְבְּנִי בִי מְקַדְשָׁא, מַה כְּתִיב. (דברי הימים א כט) וַיֵּשֶׁב שְׁלֵמָה עַל כֶּסֶף יְהוּ״ה לְמַלְךְ. כְּדִין הָאִי כֶּסֶף אֶתְעַטְרָא עֵילָא וְתַתָּא, וְסַלְקָא בְּתוֹשְׁבַחְתָּא לְגַבֵּי עֵילָאָה.

כִּיּוֹן דְסַלְקָא בְּתוֹשְׁבַחְתָּא, אוֹשִׁיט לָה מַלְכָּא יְמִינָא, לְקַבְּלָא לָה. וְקַבִּיל לָה בֵּין דְרוּעוּי, וְאָמַר לָה מִיִּלֵּי דְרַחֲמִי, וּפְקִיד לְמִיחֵב לָה מִתְנָן וּנְבִזְבוּן וַיִּקַּר סָגִי, וְאָמַר (שה״ש א) תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ עִם נְקוּדוֹת הַכֶּסֶף. תּוֹרֵי זָהָב, אִינוּן פְּסוּקֵי טַעְמִי. בְּגִין דְאִינוּן אוֹלְפִין אוֹרַח לְאַעְנָאָה, אִי לְיְמִינָא וְאִי לְשְׂמָאָלָא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועל מה אקרון תורי. בגין דכד מטא תור וזמנא דהאי דרגא, למיהב לה על ידא דההוא יסודא. עביד בה רשימו לאענאה, ולמהך בההוא אורח דבעי למהך. וכן כד דרגא אחרא, מטא תור וזמנא למיהב בה, עביד בה רשימו בגוונא אחרא, לאענאה ולמהך בההוא אורח ממש. ועל רזא דא, (הושע יד) ישרים דרכי ה'. אלין אינון תנועי דטעמי, כל חד וחד פדקא חזי ליה.

תורי זהב, בגין דטעמי הכי תליין על אתוון, כמא דתליין נזורין דנזמין על גבי אוידין. כגון תלשא, ושאר תנועי דאינון נזמין ונזורי, דתיקונין דאתוון.

תיבין בלא טעמי, ולא אית בהו תנועי, הכי אינון פאודנין דכלה, בלא נזורין ועגולין, ושלילא מתקונא. תיבין בלא נקודי, אינון פאתתא בלא לבושין, דלא יכלא למיהך לאתר דעלמא. בגין כף תיקוני דאתוון, אינון טעמי ותנועי. אלין ואלין תיקונין ומלבושין אינון לאתוון. ועל דא תורי זהב, אינון תנועי דטעמי.

ומה דאמר זהב, בגין דאינון אתיין מרישא דמלכא, למיהב דעתא וסכלתנו לאתוון פלהו. בגין כף פולהו ברזא חדא קיימין.

נקוהי וטעמי, תרין דרגין אינון, אלין ואלין אצטריכו לאתתקנא בהו אתוון. אתוון אינון רשימין ברזין עילאין, דהא פולהו נפקן מרזא דחכמתא עילאה, באינון תלתין ותריין שבילין דנפקא מחכמתא.

ואתוון פולהו חקיקין לתתא, וירתא לון תורה שבעל פה. וכד פולהו אתיין לאתקנא לה ברזא דאינון אתוון, עבדי בה נקודי וטעמי, כמה דאתמר. ועל דא תורי זהב וכו'.

והכא רזין עילאין, לאינון דידעי מדין. אתוון פולהו רשימין ברזא, ואקרון גופי תורה, דקיימין למילף ולמנדע ברזין עילאין.

נקוהין אינון נפקין מרזא דמוחא, לקיימא אתוון על תיקונייהו, ובנקודה חדא אשתני תיבה, ואעבר לההיא תיבה מקיימה, בגוונא אחרא.

בוצינא דקרדינותא, כד בטש ההוא אוירא דכיא במוחא, בטש ולא בטש, מטא לגביה דההוא מוחא, ואסתליק מניה, מטא ולא מטא. כדין ההוא בטישו נפיק לגבי אתוון מגו מוחא, ואתוון אתנקידו.

ואם תאמר, נקודי תיקון סופרים הוא. חס ושלום. דאפילו כל נביאי דעלמא יהון כמשה, דקביל אורייתא מטורא דסיני, לית לון רשו לחדתא אפילו חדא נקודה זעירא באת חד, אפילו את זעירא דאורייתא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כיון דההוא בטישו אתיישב במוחא, מגו אורא דכיא דאתפס, בגין דאית אורא דכיא דלא אתפס כלל. והאי דאתפס פד אתיישב בהאי מוחא, ההוא בטישו עילאה. פדין נפקי כל תנועי דטעמי, ואינון טעמי כמתג לסוסיא, למהך באורח מישר, לימינא, ולשמאלא, לכל רעותא דטעמי אזלי, ופסקי ותבי, ומרהטי, אזלי בגאותא, ובשפלי, ולית רשו לכל אתוון למהך לסטרא דא ולסטרא דא, בר ברשו, כמה דטעמי מדברי לון. ומלה בגינהון אשתמע, בגין למהך באורח מישר.

ועל דא, אתוון פלהו אתיין למיהך ברזא דהני תרין. בנקודי וטעמי פחדא. ורזא דא, (משלי כה) תפוחי זהב במשפיות כסף דבר דבר על אפניו. תפוחי זהב, אינון טעמי ותנועי. במשפיות כסף, אלין נקודי. דבר דבר על אפניו, דהא לית מלה פדקא יאות, לבר בתרין אלין. ובגין פך, תורי זהב נעשה לך.

כתיב (בראשית א) ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדנו וגו'. האי קרא אתעררו ביה חברייא, ודאי קודשא בריך הוא אמר דא, למשריין עילאין, ואתייעט בהו למברי אדם כמלכא גו חילוי.

אבל אית לאסתפלא, אי ברזא דלעילא הוה, דהאי אלהים איהו אלהים חיים, רזא דעלמא עילאה. ואי איהו אלהים רזא דעלמא תתאה. איך אתתקן נעשה להאי סטרא ולהאי סטרא.

אלא ודאי, כולא איהו כגוונא חדא, וברזא חדא. אדם כליל בכל סטרין, רזא דיליה איהו בכלא, ומרזא דאלהים אשתכח אדם. ולא אשתכח מרזא דשאר שמחן. חדא הוא דכתיב, (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים. בצלמו בצלם, תרין צלמין אמאי אינון. אלא חד לדכורא, וחד לנוקבא.

תרין אלהים הכא, חד דכר, וחד נוקבא. בצלמו, דכר. בצלם אלהים, נוקבא. ועל דא ויברא אלהים את האדם בצלמו, דא עלמא עילאה. בצלם אלהים, דא עלמא תתאה. ורזא דא נעשה, כללא חדא. פדקא אמרן.

בשעתא דאתברי אדם, אתוון פלהו אתבריא, אתגלימו, ואצטיירו. בשעתא דאתנשיב ביה רוחא, נפקו נקודי ואתיישבו באתוון. בשעתא דאתתקן בסוכלתנו ובמדע, נפקו תנועי דטעמי ואתיישבו על נקודי ואתוון. וכל תיקוונא דרזא דאדם הכי איהו, בכל סטרין דעלמא. ברזא דאדם, אתיישב כולא כמא דאתמר. ולית אדם, בר בכל הני תיקונין.

אמר ליה אליהו, ר', אפתח פומך, וינהרן מילך. דרשו דלעילא אתמסר בידך. פתח ואמר, (בראשית א) בראשית ברא אלהים. האי קרא אוקימנא ליה בכמה דוכתי. אבל תא חזי, על רזא דעיקרא דא פדקא אמרן, דהא אי ייתון כל נביאי מהימני

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דַּעֲלָמָא, וְיִסְתַּלְקוּן בְּנִבּוּאָתְהוֹן בְּסֻלְיקוּ דְנִבּוּאָה דְמִשָּׁה, לָא יִכְלִין לְחַדְתָּא אֲפִילוּ
חַדָּא נְקוּדָה דְאֹרִייתָא.

מַאי טַעמָא, בְּגִין דְאַתּוּן כּוּלְהוּ לָא נְפָקוּ אֶלָּא מִגּוּ נְקוּדָה זְעִירָא, וְאַתּוּן אֵינּוּן
כְּלָלָא דְאֹרִייתָא. וְהָא לֵית לְכֹל אַתּוּן רְשׁוּ לְנִטְלָא לְהָאֵי סְטְרָא וּלְהָאֵי סְטְרָא, בְּר
בְּנְקוּדָי.

אַתּוּן כּוּלְהוּ, כְּגוּפָא בְּלָא נְפִשָּׁא. כִּד אַתִּיין נְקוּדָי, הָא גּוּפָא אַתְקִיִּים בְּקִיּוּמִיהָ,
וְכִדִּין (בראשית ב) וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה כְּתִיב. וְכִלְהוּ מְרֻזָּא דְחַד נְקוּדָה נְפָקִי.

בְּשַׁעְתָּא דְאַתּוּן נְפָקוּ מִגּוּ עֲלָמָא דְאַתִּי, כּוּלְהוּ אֲגִלִּמוּ בְּרֻזָּא דְאָדָם, וְהוּוּ גּוּפָא
בְּלָא נְפִשָּׁא.

עָה דְאַתְעַר הָאֵי נְקוּדָה עֵילָאָה, וְעָאֵל בְּטַמִּירוּ גּוּ עֲלָמָא דְאַתִּי. וְנְפָקוּ נְקוּדָי
כּוּלְהוּ, מִגּוּ הָאֵי נְקוּדָה, לְקִיּוּמָא אַתּוּן עַל קִיּוּמֵיהוּ. וְדָא אֵיהוּ בְּרָאשִׁית בְּרָא
אֱלֹהִים, רֵאשִׁית דָּא נְקוּדָה עֵילָאָה, דְּבָה בְּרָא אֱלֹהִים, וְאַתְקִין כָּל נְקוּדָי תִּיקוּנֵי
דְאַתּוּן, דְּאֵינּוּן רֻזָּא דְשָׁמַיִם וְאַרְצֵי. וְאֵי לָא הָאֵי רֵאשִׁית, רֻזָּא דְנְקוּדָה עֵילָאָה, לָא
אַתְנַקִּידוּ אַתּוּן, וְלָא הָוּה בְּהוּ קִיּוּמָא.

דְּבַר אַחַר בְּרָאשִׁית, בְּהָאֵי רֵאשִׁית רֻזָּא דְנְקוּדָא עֵילָאָה, בְּרָא אֱלֹהִים, בְּחִילָא
דְּהָאֵי נְקוּדָה, נְפָקוּ אַתּוּן, וְאַצְטִיירוּ בְּתִיקוּנֵיהוּ, לְמַהוּי רֻזָּא דְגּוּפָא בְּשִׁיפִין יְדִיעֵן,
בְּלָא נְפִשָּׁא. וּבְגִין כֶּף כְּתִיב בְּרָא, בְּגִין דְלָא נְפָק נְפִשָּׁא לְגּוּפָא לְקִיּוּמָא בְּקִיּוּמִיהָ.

כִּיּוּן דְאַתְעַר נְקוּדָה עֵילָאָה, גּוּ עֲלָמָא דְאַתִּי, לְאַפְקָא נְקוּדָי נְפִשָּׁא, כְּדִין כְּתִיב,
(בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, אַתְנַהִירוּ אַתּוּן בְּנְקוּדָי, דְּאֵינּוּן נְפִשָּׁא.

אֹר, דָּא נְקוּדָה קְדָמָאָה, דְּנַהִיר מִגּוּ הֵהִיא נְקוּדָה עֵילָאָה סְתִימָא, דְּסְתִים וְלָא
יְדִיעַ. נְקוּדָה דָּא, דְּנַהִיר מִגּוּ הֵהִיא סְתִימָא דָּא, נְקוּדָה דְּאִיקְרִי חוּלָם, דְּנַהִיר לְעֵילָא
עַל כָּל אַתּוּן, בְּגִין יְקָרָא דְנְקוּדָה סְתִימָא.

וּבְגִין דְאַתּוּן כּוּלְהוּ, אַתְכַּנְשׁוּ בְּחַמְשׁ מָאָה פְּרָסֵי דְעֲלָמָא דְאַתִּי, נַהִיר נְקוּדָה דָּא
חַמְשׁ זְמַנִּין. וְרֻזָּא דָּא, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר. וַיְהִי אֹר. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי
טוֹב. וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. וַיְקַרָּא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם.

יְהִי אֹר דָּא נְקוּדָה חוּלָם. וַיְהִי אֹר, דָּא נְקוּדָה אַחְרָא דְאִיקְרִי שְׂרָק. בְּגִין דְנְקוּדָה
קְדָמָאָה דְאִיקְרִי חוּלָם, נַהִיר לְעֵילָא, וְעַד דְלָא אַתְמַשְׁךְ לְאַנְהָרָא לְתַתָּא, הָוּה סְתִים.
כִּיּוּן דְאַתְמַשְׁךְ נַהִיר גּוּ אֲמַצְעֵיתָא, בְּרֻזָּא דְשְׂרָק. (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר
כִּי טוֹב, דָּא חֲרָק. כִּד נַהִיר לְתַתָּא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בזמנא דנפקו נקודין לאנהרא לגופא, אור קדמאה דאיהו חלם, נהיר לעילא, ואתיישב ברישא דגופא, ויהיב נהירו לכל רישא: לאנפין. לעיינין. לנהירו דרישא, לכל תיקוני רישא.

ושרק שארי באמצעיתא, וזהיר נהירו לקיומא דגופא ממראה מתניו ולמעלה, בכל רזין דיליה.

חרק שארי לתתא, ויהיב נהירו וקיומא ממראה מתניו ולמטה, בכל תיקונין ורזין דיליה. כדין וירא אלהים את האור כי טוב.

כה אתתקן גופא דאתון באלין נקודין, כדין פתיב, (בראשית א) ויבדל אלהים בין האור ובין החושך. לעולם הבדלה בדרועא דשמאלא, דאית ביה חושך. ואנהיר בנקודת סגול, לאנהרא מגו חשוכא ולואי.

ויקרא אלהים לאור יום, דא נקודת צרי, דאנהיר ואתיישב בדרועא ימינא, ואתקין ליה בכל תיקוני.

וכד נוקבא אתדפקת בימינא ושמאלא, ואתיהיבת בינייהו, אתדפקו בה תרין נקודין אלין צר"י וסגול. בקיומא והפוכא אחרא, דלא מתיישבון בה הכי. צרי אתהפך ואנהיר בה בדיוקנא אחרא, בלא ישובא כדכורא, ואיהו שבא. וסגול אתהפך ואנהיר בה בדיוקנא אחרא, ואיהו שרק דתלת נקודין. ולאחזאה חביבו דכורא לגבי נוקבא, איהו ואיהי כולא חד, לזמנין דאנהיר בהו דכורא. מהכא אתפשטו נקודי לכל שאר שייפין דאתון בגופא.

(בראשית א) ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים, דא נקודה פתח. פשיטו דנהירו דאנהיר בסטרא דכורא, בסטר שמאלא, ואנהיר לההוא סטרא, והשתא אתחליפו, ואתכללו ימינא בשמאלא, ושמאלא בימינא.

מים איהו לימינא, ברזא דההיא נקודה דאנהיר בה צרי, בסטרא דא ימינא, אתפליגו תרין מימין, והא אוקימנא. ובגין פך, צרי, תרין נקודין מתיישבון מימין, לקביל תרין, חד לעילא וחד לתתא, כמה דאתחזי בנקודת שב"א.

לבתר, כיון דאתנהיר האי רקיע, דאיהו נקודה דאיקרי פתח, עאל האי נקודה בין נקודה לנקודה דצרי, בין מים למים, ואפריש בינייהו, ונטיל לון לגביה. וכדין מים לסטר שמאלא בנקודת פתח. ועל רזא דא, (דברים כח) יפתח ה' לך את אוצרו הטוב וכו', לתת מטר וכו', דהא מים מסטרא דפתח אינון.

תו אתפשט רקיע מסטרא דמינא, ועאל בסטר שמאלא, בין נקודת סגול ואתעביד קמץ. ועאל כדין שמאלא בימינא, ואתכליל דא בדא, ימינא בשמאלא ושמאלא בימינא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּוּ הַמַּיִם, לְעֵילָא פְתִיב מֵיִם חֲמֵשׁ זְמַנִּין. (שם) יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם. וְיִהְיֶה מְבַדֵּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם. וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם כּו'. וּבֵין הַמַּיִם. הָא חֲמֵשׁ זְמַנִּין מַיִם, לְקַבֵּיל תְּרִין נְקוּדֵין דְּאֵינוּן חֲמֵשׁ, צְרִי וְסָגוּל. צְרִי תְּרִין, וְסָגוּל תְּלָתָא, הָא חֲמֵשׁ אֵלִין מִתִּישְׁבֵּן בְּיַמִּינָא וּשְׂמָאלָא.

נוֹקְבָא עֲאֵלֵת בֵּין יַמִּינָא וּשְׂמָאלָא, וּמְקַבְּלָא לְאֵלִין נְקוּדֵין, לְמִיָּהֵב לָהּ דְּעֵתָא בְּשְׁלִימוֹ. וְלֹא מִתִּישְׁבֵּן בֵּיהּ הֲכִי, וּמִתְהַפֵּכֵן בֵּיהּ בְּאוֹרַח קָלִיל. צְרִי, אֶתְהַפֵּךְ בָּהּ לְנְקוּדָה שְׂבָא, בְּאוֹרַח קָלִיל. סָגוּל, אֶתְהַפֵּךְ בָּהּ לְנְקוּדָה שׁוֹרְקָא בְּאוֹרַח קָלִיל.

וְלְעוֹלָם אֶתְתָּא דְּעֵתָה קָלִיל עֲלָהּ, דְּהָא לֹא יְכִילוּ לְאֶתִישְׁבָא בָּהּ לְמַהוּי בָּהּ דְּעֵתָה שְׁלִימָה, כְּמָה דְּאֵינוּן לְעֵילָא. אֲלֵא אֶהְדְּרוּ בָּהּ בְּאוֹרַח קָלִיל, וְאֶשְׁתַּכַּח דְּעֵתָה קְלָה עֲלָהּ. כְּמָה דְּאֵינוּן תְּרִין נְקוּדֵי צְרִי סָגוּל אֵינוּן חֲמֵשׁ, אוּף הֲכִי בָּהּ שְׂבָא שְׁרַק אֵינוּן חֲמֵשׁ, אֲבָל בְּלֹא יִישׁוּבָא כָּלִל.

יְקוּוּ הַמַּיִם, אֵינוּן חֲמֵשׁ כּוּלְהוּ, לְנְקוּדָה חֲדָא, דְּאֵיְהִי נְקוּדַת שׁוֹרְקָא, דְּקִימָא תַּחוּת רְקִיעַ, קִמְצֵן. כָּל אֵינוּן מִיִּין דְּהָאִי סְטְרָא, וְהָאִי סְטְרָא, כָּל אֵינוּן חֲמֵשׁ נְקוּדֵין מִתִּישְׁבֵּן בְּהָאִי נְקוּדָה. וְדָא אֶתִישְׁבֵּת, וְנִהִיר לְבְרִית קְדִישָׁא דְּבְדְכוּרָא. וְכָל נְהוּרָא דְּחֲמֵשׁ נְקוּדֵין כּוּלְהוּ יֵרִית דָּא.

כִּיּוֹן דְּהָאִי יֵרִית כּוּלְהוּ, כְּדִין אֶתְנַהֲרִית נוֹקְבָא, לְמַעַבְד פִּירִין וְאֵיבִין. דְּכְתִיב, (בראשית) תִּדְשָׁא הָאָרֶץ דְּשָׂא וְגו'. בְּחֵילָא דְּהָאִי נְקוּדָה דְּקִימָא לְתַתָּא, דְּעַבִּיד בָּהּ פִּירִין וְאֵיבִין.

(שם א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, דָּא נְקוּדַת חֲטָף קִמְצֵן, דְּנִהִיר נְהִירוֹ, כְּגוּוּנָא דְּהֵהוּא אוּר קְדַמָּאָה, נְקוּדַת חֲלָם. וְעַל דָּלָא אֶנְהִיר בְּיִשׁוּבָא, כְּגוּוּנָא דִּילֵיהּ, אֵיְהוּ מְאֹרֶת חֲסֵר, דָּלָא נְהִיר בְּיִשׁוּבָא, כְּגוּוּנָא דְּחֲלָם אֶף עַל גַּב דְּקִימָא כְּגוּוּנָא דִּילֵיהּ.

(שם) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרָץ בְּפֶשַׁח חַיָּה, דָּא אֵיְהוּ, בְּרִזָּא דְּנְקוּדַת שְׂבָ"א סָגוּ"ל. דְּהָא סָגוּ"ל אֶתְכַלִּיל מִיִּין בְּאֶשָׁא. רְחִשִּׁין רְחִישׁוֹ דְּהֵהוּא בְּפֶשַׁח חַיָּה, הֵהוּא דְּעֵתָא דְּאֶתִיָּהֵב לָהּ מִתְּרִין סְטְרִין, אֵיְהוּ קְלָה עֲלָהּ, וְדָא אֶקְרִי שֶׁרָץ דְּנִפְשָׁא חַיָּה, רְחִישׁוֹ דְּרְחִישׁ וְנִפְשִׁק וְאֹזִיל בְּכָל נְקוּדֵי.

סדר הלימוד ליום כח תמוז [יום 294 בשנה]

וְתָא חַזִּי, שְׂבָ"א אֶיקְרִי מְהִיר צְדָקָא, וְהֲכִי אֵיְהוּ. וּבְגִין כֶּף אֶיקְרִי בְּפֶשַׁח דְּהֵהוּא חַיָּה, שְׁרַק דְּתַלְת נְקוּדֵין. בְּשַׁעֲתָא דָּאֵת ו' אֶסְתַּלַּק מִינָהּ, אֶפִּיקַת דְּעֵתָא הֵהוּא דְּנִטְלָה מְגוּ עֵילָא, כְּמָא דְּאֶתְמַר, וּבְאֶתְרֵיהּ דָּאֵת ו', אֶפִּיק שְׁרַק, וְהֲכִי אֵיְהוּ בְּכָל אֶתְר.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועל דא, נקודי פולחו קיימין לאנהרא לאתוון, פעובדא דשמיא וארעא וכל עלמין פולחו. ולית קיומא ונהירו לכל אתוון, בר בנהירו דנקודי, וכולא אתמסר ברזא דאורייתא בסיני. והכי איהו ברזא דלעילא, וכלא תיקונא דאדם, כמה דאתמר.

(בראשיתא) ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, פתיב (תהלים לז) מה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ. תא חזי, כד ברא קודשא בריך הוא עלמא עילאה ועלמא תתאה, כולא בדיוקנא חדא הוה, למהוי דא כגוונא דדא. בשעתא דבעא קודשא בריך הוא למברי אדם לתתא, בעא למעבד ליה כגוונא דתרין עלמין.

וכל רזין דלעילא ותתא, כלא איהו באדם. גולגלתא דרישא דקיימא על גופא, איהו ברזא דעלמא עילאה, באינן תיקונין דרישא. גופא איהו ברזא דגופא, דקיימין דרגין בשייפין ידיען תחות האי רישא. ירכין ורגלין, כולא בדרגין דלתתא, כדקא חזי ליה למהוי כגוונא דלעילא. כל דיוקנין עילאין ותתאין, פולחו חקיק קודשא בריך הוא באדם, למהוי איהו שלים בכולא.

תא חזי, מה מצעדי גבר כוננו, כד קודשא בריך הוא אתרעי ביה בבר נש, כל צעדוי וכל אורחוי אינהו מתתקנן קמיה, ואיהו מתקן להו כל חד וחד כדקא יאות. ודרכו יחפץ, אפילו במילי דעלמא.

תו. מה מצעדי גבר כוננו, אי בר נש ישוי דעתיה ורעותיה ולביה לגבי מלכא קדישא, למהך בתר אורחיה דאיהו עביד. קודשא בריך הוא אתרעי ביה, כאילו הוא דיליה ממש.

בשעתא דנפקו אתוון מגו רזא עילאה, כמא דאתמר, ואתגלימו, ואצטיררו בדיוקנא דאדם. לבתר נפקו נקודי, ואנשיב בהו רוחא דחיי, ואתקיימו אתוון, כבר נש דקאים על רגלוי בקיומא דרוחא.

לבתר דנקודי אתקיימו על אתוון, ויהבו בהו נפשא, אצטריך למהוי בדעתא וסוכלתנו, ולנטלא במטלנו, ולמיהב מזונא ותוקפא לאחרא. ודא איהי בצלמנו כדמותנו. כמא דאוקימנא, בצלמנו דא רזא דעלמא עילאה. כדמותנו דא רזא דעלמא תתאה.

דבר אחר, בצלמנו: אלין תנועי דטעמי, דאינן תיקונא ושליו, בדעתא וסוכלתנו, למנדע ידיעה לאסתכלא לעילא, כמה דאיהו סתים ולא אתגלייא.

כמלכא דאיהו חכים בסוכלתנו בחכמתא, ולא נטיל לסטרא דא או לסטרא דא, בר בחכמתא ובסוכלתנו ובמנדע. אוף הכי, כגוונא דא, תנועי דטעמי, פולחו מטלניהון בחכמתא ובסוכלתנו ובמנדע, כמה דאתחזי. ודא איהו בצלמנו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כהמותנו, אלין רזין דנקודי, דאינון נפקו מגו דיוקנא חדא דנקודה עילאה, מההוא דיוקנא סתימא דלא אתחזי, ומגו דנפקי מגו נקודה חדא אקרין נקודי דמות, דיוקנא דנקודה עילאה.

דאי תימא אתוון. לאו הכי, דהא דיוקנא, לאו איהו לעילא, ולא תלייא תמן דיוקנא, דהא לבתר דנפקי מרזא דעלמא עילאה, אגלימו ואצטיירו כולהו, מה דלא הות מקדמת דנא, דלאו אית דיוקנא וצירא לעילא כלל, ועל דא לא ידיע, ולית מאן דידע ביה כלום.

ראשיתא סתימא דאתגלייא, ולא ידיע, חד נקודה סתימא איהו. וההוא נקודה, לא ידיע, ולא אתגלייא, ולית מאן דידע בה. אבל אתוון, לא בה אתצירין, ולא תליין לעילא, דהא לית תמן דיוקנא כלל. ועל דא, כדמותנו אלין נקודי. בצלמינו, אלין תנועי, דאיהו שלימו דכלא.

רזא הכא לידעי מדין. תנועי דאיהו שלימו דכלא, אן אינון בבר נש. אלא רזא דא בצלמינו, הא איהו צולמי דבר נש מלגו ולבר. לגו, סוכלתנו ומדע וחכמה. לבר, ההוא צולמא דאזלא עליה, ומדברא ליה לבר נש בנטירו, למהוי נטיר מפלא. בעוד דהני תנועי אינון בבר נש, בר נש איהו שלים בכלא. כגוונא דא בכל אינון רזין עילאין דלעילא.

ורזא דא, מה מצעדי גבר כוננו, למיטל במטלנוי, באינון תנועין דטעמי. ודרכו יחפץ, באינון נקודי. מה, מיניה אתנטיל רזא דא, למהוי לתתא פלא כגוונא חדא ורזא חדא.

מה מצעדי גבר כוננו, כגון אזלא מקפא שופר הולך, דאינון מצעדי גבר, דמתתקנן כל חד וחד כדקא חזי ליה, ודא איהו כוננו. ושאר תנועי, אינון דכתיב, ודרכו יחפץ, הן בזקיפו, הן למיזל, הן למיפסק, הן לנגנא בחדווא, הן למשתק, הן למיהב דינא. פלא איהו מנדע וסוכלתנו למיטל במטלנוי כדקא יאות.

ורקא, דא איהו ניגונא בחדוה, כד אתי בוצינא דקרדינותא, בההוא בטישו דגו אורא דכיא דלא אתפס, יהיב חדו וחדוה, וזריק מרחוק, לנגנא בחדוה, למאן דלא ידיע ולא אתפס כלל, וקאים בקיומיה, ולא אתישב למנדע, עד דקריב בסכלתנו יתיר. וכן תנועי כולהו, כל חד וחד כדקא יאות.

ועה לא מטו אלין תנועי, כל אינון שייפין דגופא, לא יכלין לנטלא במטלנוי. דהא כל שייפין דגופא אתפלגו באתוון, דאינון עשרין ותרין אתוון, דאתגלמו בפרקין ושייפין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תְּרִיסַר שְׁיִיפִין, אֵינּוֹן פְּרָקִין דְּנִטְלִין. וְאַלִּין תְּרִיסַר לֹא נִטְלִין בְּמִטְלָנִין כְּדָקָא יְאוּת, בַּר בְּרִזָּא דְתְרִיסַר תְּנוּעִי, דְכוּלְהוּ עֲבָדִין לְהַנִּי פְרָקִין לְנִטְלָא לֹון. וְאִית תְּנוּעִי אַחְרָנִין, לְמִיָּהב סוּכְלָתְנוּ וְחֻכְמָה וּמִדַּע לְכָל גּוּפָא, וְלִנְטְלָא כָּל גּוּפָא, וְלְמִיָּהב חֲדוּה לְעִילָא וְתַתָּא כּוּלָא כְּדָקָא חֲזִי.

עֲשְׂרִין וְתַרְיַן אַתּוּן, אֵינּוֹן כְּלָלָא דְרִזָּא דְגּוּפָא. וְכֻלְהוּ אַתְפְּלָגוּ בְשִׁיפִין דְגּוּפָא. וּמְרִזָּא דְאַתּוּן, גּוּפָא אֲשֶׁתְלִים. אֲשֶׁתְאַרוּ אַתּוּן אַחְרָנִין, דְאֵינּוֹן עֲשָׂר. תְרִיסַר אַתּוּן אֵינּוֹן קְדָמָא, דְאֵינּוֹן שְׁיִיפִין קִיּוּמָא דְכָל גּוּפָא, לְמַהוּי כָּל שְׁיִיפָא וְשִׁיפָא עַל תִּיקוּנֵיהָ.

וְאַף עַל גַּב דְאִית בְּהוּ בְאַתּוּן, אַתּוּן דְאַתְחֻזִין בְּדְכוּרָא, וְאַתּוּן דְאַתְחֻזִין בְּנוֹקְבָא. כְּגוֹן א' דְכוּרָא, ב' נוֹקְבָא. ג' דְכוּרָא, ד' נוֹקְבָא. ה' נוֹקְבָא, ו' דְכוּרָא. וְכֵן אַתּוּן כּוּלְהוּ אַחְרָנִין, מְנַהוּן כְּלִילִין בְּדְכוּרָא, וּמְנַהוּן כְּלִילִין בְּנוֹקְבָא. וְאִי תִימָא, אִי הַכִּי, אִיךְ אַתְבְּנִי אָדָם בְּרִזָּא דְעֲשְׂרִין וְתַרְיַן אַתּוּן, דְהָא כַּד אֲסַתְפְּלִין, וְאַתְבְּרִירוּ אַתּוּן דְאַצְטְרִיכוּ וְאַתְחֻזִין לְדְכוּרָא, לִית בַּר תְּרִיסַר, לְקַבִּיל תְּרִיסַר שְׁיִיפִין.

אֶלָּא וְדָא, אַתּוּן כּוּלְהוּ כְּלִילִין בְּרִזָּא דְדְכוּרָא, וְאֵינּוֹן עֲשְׂרִין וְתַרְיַן אַתּוּן, אַתּוּן דְכוּרִי וְאַתּוּן נוֹקְבִי. בְּגִין דְשִׁיפִין כּוּלְהוּ, אִית שְׁיִיפָא בְּאֵינּוֹן פְּרָקִין, דְאֵינּוֹן כְּלִילִין דָּא בְּדָא, וְעִיל דָּא בְּדָא. מֵאַן דְעִיל אִיהוּ דְכַר, הֵהוּא דְמְקַבֵּל לִיה בְּגִוּיָה, אִיהִי נוֹקְבָא.

כְּכָל שְׁיִיפִין אִית דְכַר וְנוֹקְבָא. וְעִיל דָּא בְּדָא, כְּדְכוּרָא בְּנוֹקְבָא. וּבְגִין כַּד, כְּלָהוּ אַתּוּן סְלָקִין בְּרִזָּא דְדְכוּרָא וְנוֹקְבָא. וְאַתּוּן כּוּלְהוּ אַצְטְרִיךְ אֶלִּין לְאַלִּין, וְלְאַתְחַבְּרָא אֶלִּין בְּאַלִּין. אֶעִיל דָּא בְּדָא, כְּדְכוּרָא בְּנוֹקְבָא.

כ"ב אַתּוּן אַחְרָנִין כְּלִילִין בְּנוֹקְבָא לְתַתָּא, וְאֵינּוֹן אַתּוּן זְעִירִין. דְהָא כַּד אַתְחַבְּרַר דְכַר בְּנוֹקְבָא, בְּתִיאֻבְתָּא דְכָל אַתּוּן דְשִׁיפִין כּוּלְהוּ, לְגַבִּי נוֹקְבָא, אֲטִיל בְּה רִזָּא דְאַתּוּן, בְּאֵינּוֹן מִיִּין דִּילָהּ, וְלְבַתַּר אַקְרִימוּ שְׁמִים דְאַגְלִימוּ אַתּוּן, וְנִפְקִי אַתּוּן אַחְרָנִין כְּגִוּוּנָא דְאַלִּין. וְעַל דָּא אִית אֶלְפָּא בֵּיתָא דְאַתּוּן עִילָאִין רַבְרַבִּין. וְאִית אֶלְפָּא בֵּיתָא דְאַתּוּן דְקִיקִין.

א' אִיהוּ חַד, וְרִזָּא חַד, נְפִיק וְאַגְלִים בְּרִזָּא דְלְתַתָּא, שְׁיִיפִין עִילָאִין דְאַתְחַבְּרַן בְּחַד, וְאֵינּוֹן חַד. וְעַם כָּל דָּא, לָאוּ אִיהוּ אֶלָּא שְׁיִיפָא חַד.

בְּגִין דְכַד נְפִיקָא א', וְאַתְיָהִיבַת בְּרִאשׁ, נְפִיקָא בְּהוּא דְיוֹקְנָא דְהִנְהוּ אַחְרָנִין דְאַצְטְרִיכוּ לְאַתְחַבְּרָא בְּהִדְיָה, וְכַד נְפִיק א', אַחֲזִי לְתַרְיַן דְרַגִּין אַחְרָנִין, דְאַצְטְרִיכוּ לְאַתְחַבְּרָא בְּהִדְיָה, דְאֵינּוֹן שְׁמָאֶלָּא וְאַמְצַעִיתָא, וְכוּלְהוּ אַתְאַחְדוּ כְּחַדָּא, וְאַתְחֻזִין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בדיוקנא דיליה. פיון דאשתפחו ואתיישבו בדוכתייהו אינון תרין שייפין אחרנין, אתהדר א' ואתיישב בדוכתיה בראש, בסטרא דימינא.

היך עבד קודשא בריך הוא. כד אתוון נפקו, את קדמאה דנפיק, ריש לכל אתוון, איהי א'. מה עבד קודשא בריך הוא. אתעטף בההוא את, וברא שמים. ואת דא ברא ביה קודשא בריך הוא, רזא דייחודא, דאינון תלת דרגין, ואינון שמים, רזא חד. כמא דאוקימנא, והא אתמר. פיון דאתברו שמים ברזא דא, עד לא הו קרישו ולא גלידו שמים, דהא טמירין הו גו מייא, רזא דאת א', דאיהו לימינא.

לבתר דאקרישו מגו מייא, נפקת את ו', מתציירא בצירא, דגלימו בדיוקנא דאדם. ועם כל דא לא חסר מההוא דיוקנא דאת א' כלום, ואתהדר ואתיישב בדוכתיה.

שארי נהירו דהאי את לאנהרא מרישא דעלמא לסייפי עלמא. גניז ליה נהוריה באת אחרא, ועביד להאי את בי"ת חד, לאגנזא נהוריה בגויה, ואתגניז תהוא אור בגויה.

ומההיא שעתא, אתגניז ואיטמר, ולא נפיק לעלמא, בר בחד שביל דקיק, דאמשך חד חוטא מיניה, ומיניה אתון עלמא, וקאים בקיומיה.

מהאי את אתבני כולא. מהאי את אתון כולא. באת דא נטיר לון קודשא בריך הוא לישראל, ואתבר שונאיהון קמיייהו. הדא הוא דכתיב, (שמות טו) ימינך ה' נאדרת בכח ימינך ה' תרעץ אויב. בשעתא דגרמו חובין, מה כתיב. (איכה ב) השׁיב אחר ימינו. כדין בההוא זמנא אתגלון ישראל מארעא, ושלטו בהון שונאיהון.

א' אתיישב בדרועא, ברזא ותוקפא וחילא, דאינון תרין סטרין אחרנין דאתתקפו ביה, ואיהו דרועא דימינא. ב' אתכליל בגויה, וכניש ליה לקבליה, פנוקבא דעייל בגויה דכורא. בגין כך אתוון כולהו, חד דכר, וחד נוקבא.

א', אתפשט לאתוון אחרנין, ואשתלימו בשלימו, לנטלא תרין דרגין אחרנין אלת, למהוי שלימו דיליה. ורזא דא ותחונים עליו מטה פלוני. ותחונים עליו, תרי דרגין בחד.

עה דסלקין אתוון, לשתין רבוא, פחושבן שבטיהון דישראל, דאינון תריסר, וסלקין לשתין רבוא. אוף הכי אתוון, כד אתמלו סלקין לשתין. אלת בית גימל דלת הא וו זין חית טת יוד כף למד מם נון סמך עין פא צדי קוף ריש שין תו. אלן אינון סליקו דאתוון, לשתין רבוא. בגין למהוי שלימו ברזא דאתוון, בשייפי כולהו.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

אשתארו תו אתון, ואינון תריסר. מם סתימא, צדי אריכא, נון, פא, פה, ואינון אתון אחרנין כפולים, מנצפ"ך. ואינון סלקי לתריסר אתון. וכד אתון כולהו אשתלימו, סלקין לע"ב אתון, רזא דשמא קדישא דקודשא בריך הוא אתקרי בהו.

חושבן ישראל שבעים נפש, ותרין אתון דאינון סחדי בגוייהו, ואתכלילו בהו, ואינון י"ה. דכתיב, (תהלים קכב) ששם עלו שבטים שבטי י"ה עדות לישראל. ועל רזא דא, הראובני השמעוני. והא אוקמוה, וכלהו סלקו לע"ב.

כגוונא דא אלפ"א בית"א, דסלקא אתון כולהו לרזא דע"ב אתון, למהוי כלא רזא דגופא שלים, רזא דאדם. רזא דרתיכא עילאה. רזא דשמא קדישא גליפא.

בגין כך אתון כלהו סלקין בסליקו דרתיכא עילאה, בדיוקנייהו וגופייהו, למהוי כולא רזא חדא פדקא יאות. אתון כולהו, כד מתחברן ואתגליפו בגלופייהו, ברזא דע"ב אתון גליפין, אתעבידו כלהו גופא חדא.

זוהר חדש מדרש רות

(רות א) ויהי בימי שפט השפטים. רבנן פתרי קרא דכתיב, (איוב לח) ברוך יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים. מאן כוכבי בקר. אינון מלאכין קדישין דשלטין ביממא. מאן בני אלהים. אינון מלאכין קדישין דשלטין בליליא.

בא וראה, כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו, לא ברא אלא ליקרא דיליה. שנאמר, (ישעיה מג) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. הקדוש ברוך הוא ברא בר נש בעלמא, ויהיב ביה שמיה יהו"ה. ה', נפש. ו', רוח. ה', נקראת נשמתא. י', נשמתא לנשמתא. ויקראם, י"ה, אב ואם. ו"ה, בן ובת.

דוגמא דברא רוח ונפשא דקדישא, כך ברא רוח ונפשא מסטרא דשמאלא. ובדוגמא דהוא היין על שמריו, כך הוא הרוח והנפש השכלית, על רוח ונפש הבהמית. ולמה נקראת בהמית. שהוא מסטרא דסמאל ונחש, דאינון דכר ונוקבא. ועל דא אמר שלמה המלך בחכמתו, (קהלת ג) מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה היורדת היא למטה לארץ.

ולסטרא דמסאבו, לא יהיב קודשא בריך הוא שמא דיליה. שנאמר, (ישעיה מב) אני יי' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים. אני, רמז (ויקרא כו) ויסרתי אתכם אף אני. ה', רמז למדת הרחמים. לאחר לא אתן, רמז לאל אחר, שנאמר לא תשתחוה לאל אחר, דהוא בסטרא דמסאבא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פֶּתַח רַבִּי וְאָמַר, בְּרֹזָא דִּידוּד. י' אַקְרִי בְּדוּגְמָא, דָּא אֲלִימְלָךְ. ה' אַתְקְרִי בְּדוּגְמָא, דָּא נְעָמִי. וְלָמָּה נִקְרָאת שְׁמָה נְעָמִי, שְׁנַאמַר וִיהִי נְעָם ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְגו'. ו'ה' דוּגְמָא, דָּא רוּת וּבִעְלָה.

רוּת הִפְכָּה לְשִׁמָּה תוּר. שְׁנַאמַר, (בראשית טו) וְתוּר וְגוּזֵל. (שה"ש ב) יוֹנְתִי בְּחֲגוּי הַסֵּלַע בְּסִתְרַי הַמְּדֻרָּגָה הֲרַאֲנִי אֶת מְרַאֲיָךְ הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרַב וּמְרַאֲיָךְ נֶאֱוָה.

פֶּתַח וְאָמַר, וּמָה וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ. דָּא עוּבְדָּא דִיעֵבַד בְּר נֶשׁ. אִי אֵינּוּ עוּבְדִין טְבִין, יִשְׁכּוּן עֲלֵיהּ הוּיָה. וְאִי לָא, יִסְתַּלַּק מִיְנָה. שְׁנַאמַר, (משלי יד) חֲכָמוֹת נְשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה וְאוֹלֵת בִּידֶיהָ תִּהְרַסְנָה. חֲכָמוֹת נְשִׁים: דָּא נִשְׁמַתָּא וְנִפְשָׁא. וְאוֹלֵת, דָּא נֶפֶשׁ דְּשִׁמְאָלָא שְׁנַקְרָאת עֲרֵפָה.

פֶּתַח וְאָמַר, מָה הוּא דְאָמַר, (שה"ש ב) הֲרַאֲנִי אֶת מְרַאֲיָךְ. כִּד יִתְעַבֵּיד בְּר נֶשׁ מְטִיפָה, בְּשִׁלְיִיתָא דְאִמְיָה, כְּמָה דְאֶתְרַבִּי, אֲעִיל בֵּיהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זְעִיר זְעִיר רוּחָא וְנִפְשָׁא. וְנָר יִהְיֶיבַת עַל רִישִׁיהָ בְּלִילִיא. שְׁנַאמַר, (איוב כט) בַּהֲלוּ נְרוֹ עֲלֵי רֵאשִׁי. וְעַמּוּדָא דְנִהוּרָא בִּימְמָא, שְׁנַאמַר ק (שמות יד) וַיִּסַּע עַמּוּד הָעָנָן וְגו', וְלִילָה בְּעַמּוּד אֵשׁ כּו' לְלַכַּת יוֹמָם וְלִילָה. וְנַאמַר, (משלי ו) כִּי גַר מִצוּהַ וְתוֹרָה אֹר.

וְאוֹלְפִי לִיהַ כָּל אוֹרִייתָא. וְאוֹלְפִי לִיהַ כָּל פִּיקוּדֵי. וַיִּמְרוּן לִיהַ, חֲזִי, דְדִין הוּא דְרַךְ עֲקֻלְתוֹן, דְאִיתְקְרִי לִילָה. וּבְאַתְרָא הַדִּין יַעֲלוֹן כָּל נִפְשָׁתָא דְאֵינְשָׁא. שְׁנַאמַר, (איוב ג) קָטָן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא וְעַבְד חֲפָשִׁי מְאֻדוּנִי.

וְאֶחְזִיין לִיהַ, בְּעַמּוּדָא דְאִישְׁתָּא, דְהִיא עַל רִישִׁיהָ, כְּמָה דּוּבִין וְנִמְרִין וְאַרְיִין וּמְלָאכִי חֲבֵלָה דִּיתְבִּין תַּמָּן. וְכִלְבָּא תַּמָּן, וְעַל דָּא אָמַר דּוּד, (תהלים כב) הֲצִילָה מִחֲרָב נִפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדֶתִי. וְדִין אֶתְרָא הוּא חֲשָׁךְ, וּמְלָאכִי חֲבֵלָה קָרוּן לְהוֹן לִילוֹת. וְעַל דָּא אָמַר, מִפְּחַד בְּלִילוֹת. לִילוֹת מִמֶּשׁ אֶקְרוּן.

וַיִּמְרוּן לִיהַ, אִם תִּזְכֶּה לְמִצּוֹת, כָּל מִצּוּהַ וּמִצּוּהַ, יַעֲבֹדוּן לָךְ מִיְנָה מְלָאךְ טוֹב. וּבְעֵידָן דְתִיעוּל בְּאַתְרָא הַדִּין, וְתִזְכֶּה לְמִצּוֹת, יִמְרוּן, סוּלוּ סוּלוּ פִּנּוּ דְרַךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדְרַךְ פְּלוּנֵי דָא, וְלֹא יִשְׁלֹטוּן עֲלֵיךְ מְלָאכִי חֲבֵלָה.

וּבַהוּגְמָא דָּא בִּימְמָא, יִמְרוּן, אִם תִּזְכֶּה בְּאוֹרִייתָא, כָּל אוֹת וְאוֹת יִהְיֶה מְלָאךְ, דִּיעֲזוּרְךָ בְּאַתְרָא הַדִּין. וְאוֹרִייתָא דְאֶקְרִי אוֹרְחָא, יִתְךָ בְּאוֹרְחָא הַדִּין, דְלֹא יִשְׁלֹטוּן עֲלֵךְ. וְעַל דָּא אָמַר, לְנַחֲוֹתֵם הַדְרַךְ. וּבִתְרַי דִּין יַחֲזוּן לִיהַ גִּינְתָא דְעֵדוּן, וְכָל חֲלָק וְחֲלָק שִׁישׁ לְצַדִּיק בְּפָנֵי עֲצָמוֹ. וּמִשְׁבִּיעִין לִיהַ שִׁיקִיִּים כָּל הַתּוֹרָה.

וּבִתְרַי כֵּן יִמְרוּן לִיהַ, (בראשית יב) וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ לָךְ וְגו' (שם) וְאַעֲשֶׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְגו'. וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם, דָּא נִשְׁמַתָּא, דְהִיא אָב לְרוּחַ, וְרִם לְגוּף. לָךְ

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לך מארצך, דא גנתא דעדן. וממולדתך, דא בטן דאימא, של בשר ודם. ומבית, דא שכנתא. אביך, דא הקדוש ברוך הוא. שאין אביו, אלא הקדוש ברוך הוא. ואין אמו, אלא כנסת ישראל. אל הארץ, זה העולם השפל. ויהבו ליה ז' ברכאן דאמירן לעיל, מואעשה וגו' עד כל משפחות האדמה וגו'.

אם בר נש יזכה, ויהיה צדיק, והוא ידע שמא דהקדוש ברוך הוא, מה יימרון ליה כד אסתלק מעלמא. (תהלים צא) לא תירא מפחד לילה וגו', (שם) על כפים ישאונה פן תגוף באבן. מן האבן של דרך עקלתון, רגלך כו' עד פי ידע שמי.

ואם בר נש לא יזכה באורייתא, ולעובדין טבן, כד יסתלק מעלמא, יעול באורחא חשוכא דאמרנא, ואודעונו כל מאן דאית בההוא אתר, ויימרון הזאת נעמי, דאזלת באתרא הדין מלייא כל טובא, מלייא מאורייתא. עמוד הענן דנהר לה באתרא הדין למיהר ביממא. ועמודא דאישתא לאנהרא לה למיזל באתרא הדין בלייא. ועם בעלה נשמתא לנשמתא.

אתיבא איהי ואמרה, (רות א) אל תקראנה לי נעמי קראנן לי מרא פי המר שדי לי מאד. דהנעל לי בגופא בישא. אני מלאה הלכתי באתרא הדין, וריקם השיבני ה'. בהיא שעתא אמרה, שבנה בנתי וגו'. שנאמר, (שם) ותאמר נעמי לכלתיה שבנה בנתי. אתיבת רות נפשתיא קדישא ואמרת, אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי באשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין וכו'.

אבל ערפה, נפשתיא דהיא סטרא דשמאלא, אזלא לגופא, ואתאבלת עליה. שנאמר, (איוב יד) אף בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל. וכל זמן דאתאבל עליה, אמר הגוף לנפש הבהמית, בשביל האכילה והשתיה שנתת לי, הנשמה בצער גדול, ובלא תורה ובלא מצות. טול מה שנתת לי. ונבקע הגוף.

אמר רבי, כתיב (תהלים מא) אשרי משכיל אל דל וגו'. מהו דל. איש נסתר. ויאמר מה תתן לי, וכי יותר רשע אני מכל האדם שבעולם. ויעשה מריבה עם הקדוש ברוך הוא. אשריו מאן דמשכיל ליה. דכתיב, (ישעיה כז) או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי.

דאמר רבי נהוראי, מהו דכתיב או יחזק במעוזי וגו'. וכי הקדוש ברוך הוא שהוא בעל השלום, עושה שלום במרומו, צריך למי שיעשה לו שלום, והלא השלום שלו.

אלא, העני בשעה שרואה את עצמו בדוחק, הוא עושה מריבה כלפי מעלה. והמחזיק בידו של עני, ועושה עמו צדקה, כפיכול, עם הקדוש ברוך הוא עושה שלום. לפי שגורם לעני, שמבקש מחילה מלפניו יתברך, על שהטיח דברים כלפי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מעלה, ואז עושה שלום בינו לבין קונו. מי גרם לו לעשות שלום. זה הנותן צדקה לעני, והחזיק בידו, דכתיב או יחזק במעוז וגו', וזהו הדל. והקדוש ברוך הוא מהו אומר. אין דנין את האדם לפי צערו.

והכי נמי באיוב, דאמר רבי תנחום, אמר איוב להקדוש ברוך הוא, (איוב כג) מי יתן ידעתי ואמצאהו כו' אערכה לפניו משפט. עד שהטיח איוב דברים כלפי מעלה. ותו לא. והלא בכמה מקומות כפר בתחיית המתים, והטיח דברים כלפי מעלה, וסקל איקונין של מלך.

אלא אמר רבי נהוראי, בההיא שעתא אמר המקטרג להקדוש ברוך הוא, איוב שאמרת עליו איש תם וישר וירא אלהים וסר מרע, הרי כפר בתחיית המתים, והטיח דברים, וסקל איקונין של מלך. אמר הקדוש ברוך הוא, איוב לא בדעת ידבר.

בשעה שנתווכח איוב עם הקדוש ברוך הוא, מה הוא אומר, ש (איוב י) הטוב לך כי תעשק כי תמאס יגיע כפיך וגו'. וכי הוא טוב זה העושק שתעשה לי, אבי ואמי עשו לי הגוף, ואת אתעבידת אריס עמהון, ויהבת בי נשמתא. ואמרת למקטרג, אף את נפשו שמר. מה דידך נטרתי, מה דאבי ואמי, אמרת הנו בידך. וכי הוא טוב זה העושק שתעשה לי, כי תמאס יגיע כפיך. שהנפש מאוסה מצד יסורי הגוף. ועל עצת רשעים הופעת, סקל איקונין של מלך.

והמקטרג קטרג על כל זה לפני הקדוש ברוך הוא. אמר ליה הקדוש ברוך הוא, איוב לא בדעת ידבר, ואינו נתפס על צערו. וכיון שבא הקדוש ברוך הוא ונתווכח עמו, חזר בו ואמר, (שם מ) אחת דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף, אסכר פומיה קמי דיינא.

רבי פדת אמר, כי לא דברתם נכונה בעבדי איוב לא כתיב, אלא (שם מב) כי לא דברתם אלי נכונה. אלי לא דברתם נכונה, הוא עמד והצדיק את הדין, ובקש על עצמו על מה שאמר. והם לא בקשו על עצמם, על מה שהטעוהו במענה לשונם.

רבי יהושע דסכנין בשם רבי יודא אמר, כל החושד בכשרים, ראוי ללקות בצרעת. דכתיב, (במדבר יב) אשר נואלנו ואשר חטאנו. וכתיב, (שם) אל נא תהי כמות. חבריו של איוב חשדוהו במה שלא היה בו, ולא בקשו ממנו מחילה, ולא בקשו על נפשם, עד שביקש איוב עליהם רחמים. והקדוש ברוך הוא הודיע להם, שחטאו במה שחשדוהו. ולפיכך, ועבדי איוב יתפלל בעדכם.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואמר רבי יוסי בן קסמא, מהו דכתיב, (איוב מב) כי אם פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה. מאי נבלה, זו צרעת. דכתיב, (במדבר יב) ואביה ירק ירק בפניה, ותרגם רבי יוסי ואביה מנבל ינבל באפיה.

בא וראה, כשנגלה הקדוש ברוך הוא אל איוב, מה כתיב. (איוב לח) ויען ה' את איוב מן הסערה ויאמר. רבי יוסי בר חלפתא אמר, השיב לו על מה שאמר, (שם ט) אשר בסערה ישופני, אמר איוב, רבוננו של עולם, שמא רוח סערה עברה לפניו, ונתחלה לך שמי איוב, באיוב. הדיא הוא דכתיב, (שם יג) ותחשבני לאיוב לך. לפיכך השיבו מן הסערה.

רבנן אמרי, סערה של שטן, שהסעיר גופו של איוב. ומנלן דאיקרי סערה. דכתיב, (תהלים קמח) רוח סערה עושה דברו. שאין לו רשות לעשות שום דבר, אלא במאמרו של הקדוש ברוך הוא.

רבי בון אומר, כתיב בשי"ן, דכתיב אשר בשערה ישופני. וכתיב בסמן, דכתיב מן הסערה. כתיב הכא אשר בשערה, וכתיב התם (ויקרא יז) לשעירים אשר הם זונים אחריהם.

והאי דכתיב בשערה. רבי רחומאי אמר, פעם אחת זכר, ופעם אחת נקבה. פעם אחת זכר, דכתיב (ויקרא טז) ונשא השעיר עליו. וכתיב, (בראשית כז) הן עשו אחי איש שעיר. פעם אחת נקבה, דכתיב (שם לג) וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה, וכתיב בסמן דכתיב מן הסערה. מאי טעמא. שמסעיר גופו של אדם.

והא כתיב, (מלכים ב ב) ויעל אליהו בסערה השמים. רבי נחמיה ורבי יהודה אמרי, כשהעלה הקדוש ברוך הוא אליהו לרקיע, עמד מלאך המות כנגדו.

אמר ליה הקדוש ברוך הוא, על מנת כך בראתי שמים, שיעלה אליהו לשם. אמר ליה מלאך המות, רבוננו של עולם, עכשיו יהיה פתחון פה לבריות. אמר ליה הקדוש ברוך הוא, אין זה כשאר בריות, ויכול הוא להעביר אותך מן העולם, ואינך יודע פחו. אמר ליה, רבוננו של עולם, תן לי רשות, וארד אליו. אמר ליה רד, מיד ירד. כיון שראה אותו אליהו, הכריחו תחת רגליו, ובקש להעבירו מן העולם, ולא נתן לו הקדוש ברוך הוא רשות. מיד כפף אותו תחתיו, ועלה לשמים. דכתיב (שם) ויעל אליהו בסערה השמים.

כיון שנגלה הקדוש ברוך הוא לאיוב, בהוא סערה נגלה אליו. דכתיב, מן הסערה, הנו"ן כפופה, ולא פשוטה. כפף אותו הקדוש ברוך הוא כנחש הולך על גחון, ודבר עמו. מה אמר ליה לאיוב. (איוב לח) איפה היית ביסדי ארץ. מיד שתק, ולא יכול לעמוד בתוכחתו. להורות שמעשיו של הקדוש ברוך הוא באמת.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רבי אלכסנדר פתח ואמר, (שם) בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בִקְרָה, כּוֹכְבֵי שְׁבַמְרוֹם שׁוֹלְטִים בְּלֵילָה, חוּץ מֵאוֹתָן שְׁשׁוֹלְטִין בְּבִקְרָה. וְכֵן מְשַׁבְּחִין וּמְפָאֲרִין וּמַיִיחֲדִין שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בִקְרָה, וְלֹא כּוֹכְבֵי לֵילָה אִף עַל פִּי שְׁמִשְׁלֵתָן כְּרַגְעָה.

(שם) וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים, אֲמָאֵי וַיִּרְעוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְכְּסַנְדְּרִי, בְּשַׁעָה שְׁעוּלָה עֲמוּד הַשַּׁחַר, אוֹתָן בְּנֵי אֱלֹהִים מְרִיעִין בְּתְרוּעָה, וְכֵן אוֹתָן הַמְּלֹאכִים וְהַכּוֹכְבִים הַמְּמוּנִים בְּלֵילָה, מְעַבְרִין אוֹתָם מִמְּקוֹמָם, וְשׁוֹלְטִים מְלֹאכִים אַחֲרֵיהֶם בְּמְקוֹמָם, לְהִיּוֹתָם מְמוּנִים בַּיּוֹם.

רבי חסדאי אומר, כוכב אחד יש במרום, והקדוש ברוך הוא מוציא ממוקומו, וילון שמו. והוא ממונה להכניס ולהוציא שאר הכוכבים, ומשמש כל הלילה, כיון שאותן כוכבי בוקר שולטין, נגנז ונבלע במקומו.

אמר רבי שמואל, כתיב (שם ט) הַמְּרַגְזֵי אֶרֶץ מִמְּקוֹמָהּ וְעַמּוּדֶיהָ יִתְפַּלְצוּן. כֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֵי לְמִירְגֹז כָּל עֲלָמָא, וְלֹאֲרַגְשָׁא וְלֹאֲרַעְשָׁא סְמוּכֵיהּ, לֹא אֲרַעִישׁ לִיהּ אֲלֵא מִמְּקוֹמוֹ. מֵאַן מְקוֹמוֹ. דָּא נְקוּדָה דְצִיּוֹן.

רבי רחומאי אומר, מציון הושטת העולם. דכתיב, מזמור לאסף אל אלהים ה' דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבואו. וכתיב בתריה, (תהלים ג) מציון מכלל יופי אלהים הופיע.

ואמר רבי שמלאי, כד ברא הקדוש ברוך הוא את עלמא, אעיל נהורא בנהורא, ואלביש דא בדא, וברא שמים. דכתיב, (שם קד) עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה.

והאי אור, אקרי אור לבוש. אור קנדמאה, דאתלבש ביה הקדוש ברוך הוא. והוא אור אתפשט בהוד והדר, ואיברי עלמא. דכתיב, הוד והדר לבשת כו' נוטה שמים כיריעה.

רבי חזקיה אומר, כשנטל הקדוש ברוך הוא את השלג, וזרק לתוך המים, מתחת פסא כבודו, נטל כשיעור שעלו, דכתיב, מי מדד בשעלו מים.

רבי יודאי אומר, כשיעור שליש זרת נטל, וזרק לתוך המים. דכתיב, (ישעיה מ) וכל בשלש עפר הארץ. וכתיב, (איוב לו) כי לשלג יאמר הוא ארץ.

ומתחת המים, נקפא מקום אחד בתחילה, באמצע התהום, ונעשית משם אבן אחת משוקעת באמצע תהום, ועלתה למעלה ונראית בציון. והיא נקודת העולם.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רבי יוסי אומר, סגלגל וסגולגלתא לא מתמוקמי, אלא מגו חד נקודה, באמצע, והיא נקודה איהי מקומו של עולם, ומשם נתפשטה הארץ לכל רוחותיה. רבי חזקיה אומר, כעין בריתו של אדם.

סדר הלימוד ליום כט תמוז [יום 295 בשנה]

בשעה שנקפאה הארץ מתחת המים, מה פתיב, (בראשית א) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה. כיון שראו המים היבשה, היו עולים ונגבהים לכסותה כבראשונה, עד שגער בהם הקדוש ברוך הוא ונסו, דכתיב (תהלים קד) מן גערתך ינוסון.

ואף על פי שהיו נסין, לא היו משתפכין. מאי טעמא. מפני שהיו מכסין עליה בתחילה, ועכשיו נסין מפניה. מה עשה הקדוש ברוך הוא. נטל כמין צרור של חרש, וחקק בו שמו של ע"ב שמות, והשליך לתוך המים, ועמדו מיד, ונשתפכו.

ובאיזה מקום עמדו. בציון. דכתיב, (שם ג) מציון מכלל יופי, זה שמו של הקדוש ברוך הוא. וכשהארץ מתמוטטת, אינה מתמוטטת אלא ממקום זה, שהוא מקום העולם.

רבי פדת אומר, הנשבע באמת בשמו של הקדוש ברוך הוא, צרור זה שחתום בו שמו, מסתלק למעלה בחדוה, ומתקיים בו, והעולם מתקיים. והנשבע לשקר, אותו צרור עולה ומסתלק, ורואה שהוא שוא, ואז העולם מתמוטט, ורוצה לחזור לתוהו ובוהו. שאין העולם מתקיים, אלא על שמו החתום באמת. ועל דא כתיב, (שמות כ) לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא.

רבי חזקיה אומר, מקום כל העולם פלו, היא נקודה אחת, אשר עליה עומד הכל. והפבוד אינו ברוך אלא ממקומו. דכתיב, (יחזקאל ג) ברוך פבוד ה' ממקומו.

מאי (איוב ט) ועמודיה יתפלצון. רבי פרחיא אומר, אלו עמודים סמכין יסודא, וקיימא דעלמא עלייהו. וכמה אינון. ז'. דכתיב, (משלי ט) חצבה עמודיה שבעה. יסוד דאינון סמכין, צדיק אחד. דכתיב, (שם י) וצדיק יסוד עולם. עמוד לא כתיב, אלא יסוד, יסודא דכולא קיימין עליה.

כנגה זה, שבעה רקיעין הן. ושבעה כוכבים רצין וחוזרין הן. שבעה ארצות. שבעה ימים. שבעה תהומות. וכולם תלויים במאמר ההוא. שנאמר, הבונה בשמים מעלותיו. הם ז' ספירות, מעלות גדולות, עמודים חקוקים בשמו הגדול, וכלם תלויים במאמר אחד, והם שמים העליונים.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ושבע ארצות קדושות, שמזדווגין עמהן. ולא אית בהון פירודא. שנאמר, (בראשית א) ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. יום שני, יום שלישי. יום רביעי. יום חמישי. יום השישי. עד יום השביעי. א (שמות כ) כי ששת ימים עשה ה'.

וכנגדם שבעה עמודים חקוקים, שהם תלויים בשמים. ואינון שני עשר שבטים, דאינון תלויין במדת יעקב, הנקרא שמים. שנאמר, (מלכים א ח) ואתה תשמע השמים מכון שבתך, וכתיב (דברים ו) שמע ישראל וגו'.

רבי רחומאי אומר, השבעה עליונים, הם שמו של הקדוש ברוך הוא. (עמוס ט) ואגדתו, מאי אגדתו. הם שבע מעלות למטה מהם, שעומדים על העולם, ומנהיגים אותה. על ארץ, זו ארץ התחתונה. יסדה, זו ארץ העליונה הנקראת בינה, והיא תלויה בחכמה. ומאי איהו, תבל. שנאמר, (ירמיה י) מכין תבל בחכמתו.

(עמוס ט) הקורא למי תים, ים אחד, והן שבעה. רבי פרוספדאי אומר, הלא ים אחד בעולם הוא. אמר רבי רחומאי, ימים פתיב. דכתיב, ולמקוה המים קרא ימים.

וכולן נכנסין לים הגדול, והם שבעה, וכלם נכנסים בו, זה למטה מזה, עד התהום, עד שתמצא ים הגדול שבעה זה על זה, וכולם תלויים במאמר אחד.

אמר רבי שמלאי, אימתי העולם מתמוטט. בשעה שהקדוש ברוך הוא מביט ורואה בו. שנאמר, (תהלים יד) ה' משמים השקיף על בני אדם וגו'.

רבי נהוראי ורבי יצחק קמו בנהורא, כד נהר יממא, למיתה באורחא. עד לא נפקי, זקף עינוהי רבי נהוראי, חמא בכוכבי בקר דקא מרתתי. אמר ר' יצחק, חזי אינון פוכביא דקא מרתתי בדחילא דמריהון, השתא מטי זמניהו לזמרא.

בגין, דאינון בני אלהים, קיימו עלייהו. וכד מסיימו שאר חיילין דקא משבחין בליליא, אינון בני אלהים תוקעין תרועה, ומתכנסין כל משריין דשלטין בליליא לאתרייהו.

כדין אינון פוכביא דשלטין ביממא, בצפרא, מרתתין ודחלי וסלקי שירתא. והשתא מטא זמניהו, לשבחא למריהו, בזמנא דא דשמעין ההיא תרועה. דכתיב, (איוב לח) ברן יחד פוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים.

אקהימו ואזלו, והוה נהיר יממא. כד נפק שמשא ואתגלי לעלמא, אמר ליה רבי יצחק לרבי נהוראי, תוהנא כד אסתכלנא בשמשא, דכי נפק, נפיק סומקא, ולבתר הכי אתהדר חוורא. אמאי.

ודאי אדכרנא מלה, דאמר רבי יוסי בן שלום, אמר רבי יצחק בן יהודא, שמשא כד נפיק, נפיק בתוקפא, כגבר תקיף. ובקע תליסר משקופי חלוני דרקייעא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ולית בכל אינון פוכבי שמיא ומזלי דאיקרי גבור, בר משמשא. מה גבורה עביד. אלא כד אסתיים יממא ועאל ליליא, אסתתמן כל אינון פוין ומשקופין דרקייעא. בשעתא דאתי יממא ושמשא נפק, אתעטר ואתגליה באתוון דרוזא דשמא קדישא, ובתוקפא ובחילא דיליה, פנים בכל אינון רקייעין, ובקע בכל אינון חלונין, ואתוקדון בשלהובוי, ופתח לון ונפק לבר.

ומנא לן דאתקרי גבור. דכתיב, (תהלים יט) ישיש כגבור לרוץ אורח. וכתיב, (שופטים ה) כצאת השמש בגבורתו. כגבור שנכנס למלחמה ונוצח, הוא אדום. כשנצח חוזר לגונו הראשון. כך השמש, כשיצא, נדלקים בו שלהבותיו, והוא אדום מרוב גבורתו, ואחר כך חוזר לגוון הראשון.

אזלו, כד מטו בי חקל, אמר רבי יצחק, לימא מר מאינון מילין דמעלייתא דבקריאת שמע. פתח ואמר, (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. האי קרא, תינח בשעתא דאמרו בנין דיעקב לאבוהון, או משה לישראל, אבל השתא, כלא עלמא אמרי שמע ישראל, למאן ישראל אמרין.

אלא הא תנינא, יעקב אבינו לא מת, והקדוש ברוך הוא חתים ליה גו פורסא יקריה, למהוי תדיר סהדא על בנוי, דקא מיחדי שמייה דקודשא בריך הוא פדחוי, בכל יומא תרין זמני, וכד אינון מיחדין שמייה דקודשא בריך הוא, אמרי שמע ישראל, הוי סהיד עלן, דאנון מיחדי שמייה דקודשא בריך הוא פדקא חזי.

בההוא שעתא, נטלי ליה ליעקב בארבע גדפין, פרישן לארבע סיטרי עלמא, וסלקי ליה לקמי קדישא עילאה, ומברך ליה בשבע ברכאן. פתח הקדוש ברוך הוא ואמר, זכאה איהו אבא, דזרעא דא אוליד בארעא. זכאין אינון בנין, דקא מעטרין לאבוהון הכי. בההיא שעתא, כל אינון חילי דשמיא, פתחי ואמרי ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ויעקב מתעטר בתליסר נהרא אפרסמונא דכיא, וקאים תדיר פקרתא מקפא שור על בנוי קמיה דקודשא בריך הוא, ולא שבק דינא תקיפא לשלטא עלייהו, וכל בני עלמא לא יכלין לשצאה להון. הדא הוא דכתיב, (ישעיה מד) אל תירא עבדי יעקב.

פתח רבי יהודאי ואמר, בדוגמא דאית י"ב שבטים לתתא, דאינון בני יעקב, כך איתא יעקב עילאה בשמיא, ותרי עשר שבטין עילאין. ובדוגמא דמייחדי שמייה דקודשא בריך הוא ישראל לתתא, כך מייחדי מלאכי קדישין לעילא. וכולא בגוונא דלעילא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פָּתַח רַבִּי נְהוֹרָאִי וְאָמַר, (ישעיה כט) לְכֵן כֹּה אָמַר ה' אֵל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם לֹא עָתָה יָבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנָיו יַחֲרוּ. וְכִי יַעֲקֹב פָּדָה אֶת אַבְרָהָם, וַיַּעֲקֹב לֹא אַבְרָי בְּעֵלְמָא.

אֵלָא תַּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְהוּוּ מְפָלִי לְאַבְרָהָם בְּאוּר כְּשָׂדִים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אַכְנִישׁ לְפַמְלִיא דִּילֵיהּ, וְאָמַר שְׂוִיבוּ לְאַבְרָהָם מְגוּ יְקִידָא דִּילֵיהּ, דְּאִיהוּ רַחֲמֵי אִי.

אָמְרוּ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָא יְפוּק מִיְנֵיהּ יִשְׁמַעְאֵל. אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָא יְפוּק מִיְנֵיהּ יִצְחָק. אָמְרוּ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָא יְפוּק מִיְנֵיהּ עֶשׂוֹ. אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָא יְפוּק מִיְנֵיהּ יַעֲקֹב. אָמְרוּ, הָא וְדַאי בְּזִכּוֹת יַעֲקֹב יִשְׁתַּזְיֵב. וְעַל דָּא אָמַר, אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם, דְּבִזְכוּתֵיהּ אִישְׁתַּזְיֵב אַבְרָהָם.

אָמַר רַבִּי, בְּשַׁעָה דְכַפִּיתוּ לְחַנְנִיָּה מִיִּשְׂרָאֵל וְעֲזַרְיָה, דִּיפְלוּן לֹון בְּגוּ אַתּוּן נוֹרָא יְקִידָתָא. חַנְנִיָּה אָמַר, (תהלים קיח) ה' לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם. מִיִּשְׂרָאֵל אָמַר, (ירמיה כז) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי אַתָּה אָנֹכִי נָאֵם ה'. עֲזַרְיָה אָמַר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגו'.

אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, (ישעיה מד) זֶה יֹאמַר לְה' אָנֹכִי, זֶה חַנְנִיָּה, שְׁאָמַר ה' לִי לֹא אִירָא. וְזֶה יְקָרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב, זֶה מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁאָמַר וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב. וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכַנֶּה, זֶה עֲזַרְיָה, שְׁאָמַר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וכו'. לֹא עָתָה יָבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנָיו יַחֲרוּ.

וְלָמָּה לֹא הוּוּ דְנִיָּאֵל בְּהוּן. אֵלָא דְנִיָּאֵל אָמַר, אָנֹכִי נְקָרָא בְּלִטְשַׁצַּר, כְּשֵׁם אֱלִיל שְׁלוֹ. שְׁנַאֲמַר, א (דניאל ד) בְּלִטְשַׁצַּר כְּשֵׁם אֱלֹהֵי כו', וְכַתִּיב, (שם ב) בְּאֲדִין מְלָכָא נְבוּכַדְנֶצַּר נָפַל עַל אַנְפוּהֵי וְלְדְנִיָּאֵל סָגַד. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר, פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרַפּוּן בְּאֵשׁ, אִזֵּל וְלֹא הוּוּ עֲמַהוּן.

מַה רָאוּ חַנְנִיָּה מִיִּשְׂרָאֵל וְעֲזַרְיָה דְנִפְלוּ בְנוֹרָא. אֵלָא אָמְרוּ, צְפַרְדְּעִים מְפָלִין גּוֹפְהוּן בְּנוֹרָא, בְּשִׁבִיל לְאַבְאִישׁ לְמַצְרָאִי, בְּמֵאֲמַר דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. אַנְחָנָא עַל אַחַת כְּפָה וְכַמְּה בְּשִׁבִיל יְקָרָא דְמֵאֲרָנָא.

אִזְלוּ וְאַתְעַסְקוּ בְּאוּרִיָּתָא, אֲדַהְכִי רְמֵשׁ שְׁמֵשׂא. אָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, נַעֲבַר מֵאַרְחָא, וְנִסְלַק לְטוֹרָא, וְנִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִיָּתָא, וְלֹא נְדַמוּךְ.

עַה דְהוּוּ יְתַבִּי וּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִיָּתָא דָּא עִם דָּא, שְׁמַעוּ חַד קְלָא דְהוּוּ אָמַר, עֵילְאִין קוּמוּ. תַּתְּאִין דְּמִיכִין, דְּשִׁנְתָּא בְּחוּרִיהוּן, אִיתְעַרוּ. הָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֵי לְמַרְגְּזוּ עֵלְמָא, וְאִינוּן סְמִכִין קְיִימִין, דְּעֵלְמָא סְמִיךְ עֲלֵיהוּן, מְרַתְתִּי קַל בְּכִיָּא, דְּחַד אוּזִילָא דְאִילְתָּא, דְּקָא בְּכִיָּא עַל חַד אַרְיָא, דְּאִיתְרִשִׁים תְּדִירָא בְּכוּרְסִיָּא קְדִישָׁא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי נהוראי לרבי יצחק, שמעת מידי. אמר ליה, שמענא, ועל דא אמינא, (לא ידוע) שמעתי ותרגזו בטני. אמר ר' נהוראי, ודאי הקדוש ברוך הוא בעי למידן עלמא דיליה, ועד לא יתעבד דינא, הא קלא איתער, ואכריז תדיר בעלמא. ודאי רמי דרמין יסתלקון השתא בעלמא. וכולא בריר לן, בר האי דאמר, קל בכייה דחד אוזילא דאילתא, דקא בכי על חד ארייא, לא ידענא מאי איהו.

אמר רבי נחמיה, לא ידעו בהאי לפום שעתא, ליומין ועירין איתגלי בעלמא, ומאי איהו בכייה. דא בכייה דרבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול, דבכה על רישיה דרבן שמעון בן גמליאל. דההיא בכייה לא אתעבר מפורסא דמלכא, עד דייעביד הקדוש ברוך הוא נוקמין בשאר עמין.

אמר רבי רחומאי, בא וראה, בשעה שהקדוש ברוך הוא דן את העולם, למי דן תחלה, לגדולי הדור דן תחלה, ואחר כך דן את העולם. מנלן. מהכא, דכתיב, ויהי בימי שפט השפטים, שפט השפטים תחלה, ואחר כך ויהי רעב בארץ. רבי יוסי בר יהודה אמר, מהכא, (מלכים א ח) לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל. משפט עבדו תחלה, ואחר כך משפט עמו ישראל.

(רות א) וילך איש מבית לחם יהודה. רבי יהודה ורבנן דאמרי, בזמן שהדין בא לעיר, יסלק אדם עצמו מאותה עיר, שפיון שניתן רשות למלאך המות, אינו חושש לכל אדם, ואיש שפגע בו, יש לו רשות להזיקו.

כיון שראה אלימלך, שהדין בא לעולם, מיד ברח להסתלק מן הדין, ועם כל דא לא ברח ממנו. רבנן דקיסרין אמרי, אלימלך גדול הדור היה, והיה ניכר למעלה, וכל מי שהוא ניכר למעלה, הוא נתפס תחלה.

רבי יהושע אמר, מה כתיב בשונמית. (מלכים ב ד) ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת. מכאן, שצריך להכניס ראשו לתוך רבים, ולא יהא נרשם לבד.

מה כתיב בתחלה. וילך איש סתם, רצה להחביא ולהסתיר עצמו שלא יפירו בו. מי הפירו. מדת הדין. ואמר, ושם האיש אלימלך, אדם ניכר ונרשם הוא, להסתיר אינו ראוי, ולא להחביא. ולא איהו דא אלימלך, פרנסא דעמא. ולא איהו דא אלימלך, דהוה סתים עינוי מעובדי עמא.

רבי פרחיא אמר, באותה שעה היה הקדוש ברוך הוא דן את העולם, ובית דין שלמעלה עומד, והקדוש ברוך הוא היה מסתירו ואומר, וילך איש סתם. עמדה מדת הדין והזכירו, ושם האיש אלימלך. מיד נגזר עליו הדין, ועל בניו. פדכתיב, וימת אלימלך וגו'.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רבי יהודה אמר, אלימלך, מי לא היה ידע שהוא אלימלך דא. אלא פיון שראה שהדור מבזין בגדולים, אמר ודאי אלך מכאן, ולא אהיה נתפס בתוכם. ואלימלך גדול הדור היה, והיה יכולת בידו למחות, ולא מיחה. והלך משם וברח, ולפיכך נזכר שמו ונענש.

(רות א) ויהי בימי שפט השפטים. רבי יהושע אמר, כל מקום שנאמר ויהי בימי, לשון צער הוא. אלימלך, הוא היה כדוגמת מלך. פיון שהפיר בדבר, השמיט עצמו מישראל, והלך לגור בין האומות, דסבר שלא יהא נידון ביניהון. עמדה מדת הדין והזכירו, ונתפש.

ויהי בימי שפט השפטים, רבי חלקיה בר אליעזר פתח קרא דכתיב, (ירמיה לא) מרחוק ה' נראה לי וגו'. כשהקדוש ברוך הוא מדבר עם הנביאים, אינו נגלה אליהם אלא מרחוק. ועל פן רואים דמות דברים, כאדם העומד ממרחק, חוץ ממשא.

דאמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא, כל הנביאים כולם לא נתנבאו אלא מתוך אספקלריא שאינה מאירה, משה מתוך אספקלריא המאירה. שאר הנביאים מרחוק, ומשה מקרוב. שנאמר, (במדבר יב) לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא. מהימנא בבית מלכא, קריב הוא למלכא.

ואי תימא, פיון דכל הנביאים נתנבאו מרחוק, אין אהבתו של מקום עליהם. כתיב, ק (ירמיה לא) מרחוק ה' נראה לי ואהבת עולם אהבתיה על פן משכתיך חסד.

אמר רבי חנינא, יש רחוק ונתקרב, וקרוב ונתרחק. יש רחוק ונתקרב, דכתיב, (משלי לא) ממרחק תביא לחמה. קרוב ונתרחק, דכתיב, מרחוק ה' נראה לי. זה קרוב לנביאים. וזה רחוק למלכות. רבי אלעזר אומר, איפכא, קרוב למלכות. ורחוק לנביאים. שרואין דמיונות של מעלה כמין גוף.

רבי חלקיה אמר, כשרואין הנביאים בציחצוח, בידוע שהעולם נידון למיטב. וכשרואים בחשיכה, נידון לפרעניות. ואזי פתח קרא, ויהי בימי שפט השפטים וגו'.

ויהי בימי רבי בון, כל יומי הוה בקסרין, יומא חד חמא עמא דסרחי, דהו מוספני אזלו, ולא משגיחין עליהו. אמר, ודאי דינא אתחזי חכא, קם ואזיל ליה.

יומא חד חליש דעתיה, פגע בכפר סיכנין ברמון, ואדמוף. שמע חד קלא, לחד תנא דלעי ברננא דאורייתא דאמר, (דברים כב) פי יקרא קן צפור לפניה וכו'. קן, זה תשובה. בדרך, זה רחל. שנאמר, (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום. וצדיקים, תרין בנין, יוסף ובנימין. והיא נקראת לבנה, הולכת כל הלילה, ומאיר להם, עד נכון היום, שהוא יעקב.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בכל עץ, כל, דא צדיק חי העולמים. עץ, דא שכינה. שנאמר, עץ חיים היא למחזיקים בה. על הארץ, דא ארץ התחתונה. אפרוחים, דא שנים עשר שבטים דלעילא. או בצים, דא ישראל דלתתא, דאינון כמלבושא דגופא. והאם רובצת על האפרוחים וכו', שלח תשלח את האם, שנאמר, (ישעיה ב) ובפשעכם שלחה אמצכם.

ואת הבנים תקח לך. ארכין רבי בון אודנוי, ושמע ההוא קלא דאמר, חס על דא, לא אמר ולא כלום. מאן דחס, שבק אימא ובנהא ואזיל ליה. ומה דאימא מתרכא מן הקון, מה היא אומרת. אוי שהחרבתי את ביתי, ושרפתי את היכלי, והגליתי בני לבין האומות. ועל דא ירחם הקדוש ברוך הוא, דהא רחמנא לא אשתכח אלא הכי.

ועל דא שכינה צועקת על בניה. הא כתיב, שלח תשלח, תרין שלוחין, דאינון בית ראשון ובית שני. שלח תשלח אפילו ק' זימנין דאי אהדר על גזוליה גו רחימו דבנהא, שלח אפילו כמה זמנין, עד דאזול ליה וסתר קן שלה, ויטול בנין טמירין דקונטרסא, למיטל אגרא, הא רחמנא לא אשתכח אלא הכי. והארכת ימים, שיארין רוגז מן ששת ימים, שנקראו ארץ אפים. ה' ה' אל רחום וחנון ארץ אפים וגו'.

אמר רבי חזקיה אמר רבי יוסי בן קיסמא אמר רבי שמואל, כד ברא הקדוש ברוך הוא עלמא, ברא ליה בתלת קיטריין, ואינון חכמה ותבונה ודעת. דכתיב, (משלי ג) ה' בחכמה יסד ארץ כוונן שמים בתבונה בדעתו תהומות נבקעו.

וכלהו קיטריין בבר נש. וקיטרא דתבונה דפקע מינייהו, אתפשט בשאר ברין ובכולהו אית סוכלתנו לפום אורחיה.

האי עופא כד פרח מגזוליה, ואשתלח מעל בנהא, מצפצפא ואזלא, ולא ידעה לאן אתר אזלא, מנדרא למיבד גרמה. הקדוש ברוך הוא דכתיב ביה (תהלים קמה) ורחמי על כל מעשיו, אפילו על יתושא זעירא בעלמא, רחמין דיליה על כלא. ההוא דממנא על עופא, איתער לגבי הקדוש ברוך הוא.

והקהוש ברוך הוא אתער על בנוי, כדין קלא נפקא קמיה, ואמרה, (משלי כז) כצפור נודדת מן קנה פן איש נודד ממקומו. כדין איהו אתער רחמי, על כל אינון דאזלי מנדדי מאתר לאתר, ומדוך לדוך אחרא. תבירי לבא, תבירי חילי. ואיתער רחמי על כל עלמין, וחס עלייהו, ושביק חובי דמנדדן מאתרייהו, וחס עלייהו ועל כל עלמא.

ועל דא אמר הקדוש ברוך הוא, אשרי צפורא לבר, והיא איתערת רחמין על כל עלמא, מאן גרים למיחס על עלמא ולאיתער רחמין עלייהו. ההוא בר נש דשלח ההוא ציפור לצערה בתרין גוונין, הכי אתער הקדוש ברוך הוא, ואתמלי רחמין על

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כל אינון מארי דצערָא, ועל כל אינון דמנדדי מדוכתייהו. ובגין כך, אגריה דהאי בר נש, מה פתיב ביה. (דברים כב) למען ייטב לך והארכת ימים.

קם ר' בון על רגלוהי, וחדי, ואמר, בריך רחמנא דשמענא להאי קלא, ואלמלא לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא, די.

אזהר ההוא קלא כמלקדמין, פתח ואמר, (תהלים קד) מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית וגו'. כל עלמא לא איתון אלא בחכמה. ובר נש אתמלי בכולא. שאר בריין, בתוספתא דחכמתא, דאשתאר בבר נש.

ואף על גב דכולהו בריין הכי, לא הוה בריה קליל למירדף בתר עובדא דבר נש, כעופא. בר נש בני בניין לדיוריה, עופא בני בניין לדיוריה. בר נש אתיא מזוני לבריה, עופא אתיא מזוני לבניה. בר נש אסי למרעין בעשבא, עופא בעשבא מסי למרעין. בר נש אומנא ועביד ארבין בימא, עופא נטל גוזליה ואתקין ליה על פיך ימא.

בר נש משבח ומרומם למלכא עילאה, עופא מצפצפא ומשבחא למריה, דהוא אלהא עילאה. ובגין כך, למען ייטב לך, אטיב לך לא כתיב, אלא ייטב לך. ההוא שלוחא דציפורא דמשלח, דאתער על עלמא לאוטיב לך.

רבי בון קם ואזיל גביה, ואשבח דהוא רבי ינאי סבא, מן חברייה. עאל גבוי, ונשיק ליה ברישא. אמר, כמה דמנחמת לבאי, כך ינחם הקדוש ברוך הוא לך. יתיבו פחדא.

פתח ההוא סבא ואמר, (רות א) ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ. בזמן שהקדוש ברוך הוא דן את העולם, למי הוא דן תחלה. לאותם שהם דנין את העולם, הם דנין את העולם, מי דן אותם. הקדוש ברוך הוא. מפני קלקול הדין, רעב בא לעולם.

בכל זמן אינו בא, אלא בעון ראשי העם. כי הא דאמר רבי יודאי, מאי דכתיב, (משלי יג) רב אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט. כשיש סיפוק אוכל בעולם, ניר ראשים, הם זורעים ואוכלים לשובע. וכשאין אוכל בעולם, יש נספה בלא משפט, יש מי שעומד בשלוח, ונספה מן העולם. על איזה עון. על עון שמקלקלים את הדין ואת המשפט, ומעוותין אותו.

ואי תימא, אם הגדולים חוטאים בלא משפט, שלא עשו משפט בעולם, הקדוש ברוך הוא בא להרוג העניים בשבילם. אלא, העניים הם פליו של הקדוש ברוך הוא, והם קרובים אליו, וכשהרעב בא לעולם, הם צועקים אליו, והקדוש ברוך הוא שומע להם, ומענין על העולם, ודן לאותן שגרמו צער זה על העניים, ונספים

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מִן הָעוֹלָם קוֹדֵם זְמַנָּם. כְּדַכְתִּיב, (שמות כב) אִם צַעַק יִצְעַק אֵלַי וְגו' וְשָׁמַעְתִּי כִּי חָנוּן אֲנִי. וְאוֹמֵר, (שם) וְחָרָה אַפִּי וְהִרְגַתִּי אֶתְכֶם בַּחֲרֵב וְגו'.

בּוֹדָאֵי, בְּאוֹתוֹ זְמַן, יֵשׁ נִסְפָּה וּמִסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם, קוֹדֵם זְמַנו, בְּלֹא מִשְׁפָּט, עַל שְׂלֵא הוֹצִיאָו הַמִּשְׁפָּט לְאוֹרָה, וְעַל שְׁעוֹתָו וְקִילְקָלוֹ הַמִּשְׁפָּט. דְּאָמַר רַבִּי יוֹסֵי, כָּל דֵּיִן שְׂאִינוֹ מַחְמִיץ אֶת הַדֵּין, אֵין מַחְמִיץִין דִּינוֹ מִלְּמַעְלָה, וּמִסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם קוֹדֵם זְמַנו. הֵדָא הוּא דְכַתִּיב, (משלי יג) יֵשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט.

יֵשׁ מִי שְׂדָן אֶת הַדֵּין לְאַמִּיתוֹ, וּמִקְבַּל שְׂכָר עָלָיו מֵאֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְיֵשׁ מִי שְׂדָן דֵּין אֲמַת לְאַמִּיתוֹ, וְנִתְפָּשׁ. כְּגוֹן דֵּיִן שְׂמִדְקָדֵק דְקְדוּקִים לְזוֹפוֹת לְרָשָׁע, וְאִינוֹ מַעֲבִישׁ אֶלָּא בְּדֵין אֲמַת. דְּתַנְיָא, בֵּית דֵּין מְפִין וְעוֹנְשִׁין שְׂלֵא מִן הַתּוֹרָה, כְּדִי לַעֲשׂוֹת סִיג לְתוֹרָה. אוּ מִפְּנֵי שְׁהִזְמַן גּוֹרֵם, וְהַדֵּיִן מְסַלֵּק עֲצָמוֹ מִן הַדֵּין, וּמִלְּהַעֲנִישׁוֹ, וּמִדְקָדֵק בְּעִנְיַן הַדֵּין, לְמַצּוֹא פְתַח לְזוֹפוֹת אוֹתוֹ מִן הַדֵּין מִמֶּשׁ, וְהוּא דֵּין אֲמַת, אֲפִילוֹ הָכִי כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דֵּן אֶת הָעוֹלָם, אוֹתוֹ הַדֵּיִן נִתְפָּס עָלָיו, וּמִסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם קוֹדֵם זְמַנו. וְאִם לָאוּ, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר, (איוב יח) לֹא נִין לוֹ וְלֹא נִכְד בְּעָמוֹ. כְּשֶׁעֲצָמוֹ אִינוֹ נִתְפָּס, נִתְפָּס זָרְעוֹ.

יֵשׁ מִי שְׂאִינוֹ דֵּן אֶת הַדֵּין לְאַמִּתוֹ, וּמִקְבַּל עָלָיו שְׂכָר. כְּגוֹן אַבָּא, שְׂרָאָה אֶחָד מִחֲבִיק לְאַשְׁתֵּי אִישׁ, וּמִנְשָׁקָה, אֲפִיק לֹון לְקוֹלְפִין, וְקָטִיל לֹון. לָאוּ דְבַנֵּי הַרִיגָה נִינְהוּ, אֶלָּא לַעֲשׂוֹת סִיג לְתוֹרָה, דְּלֹא יִימְרוּן, דֵּיִנָּא אֲפִיק לֹון מִדֵּין תּוֹרָה, דְּלֹא מִתְחַיִּיבֵי קָטוֹל, אֶלָּא וְעָשׂוֹ סִיג לְתוֹרָה. וְדֵיִנָּא דְלֹא עֲבִיד סִיג לְתוֹרָה, לִית לֵיהּ סִיג בְּעִלְמָא דֵּין, שֶׁל נִין וְנִכְד עֲצוּר וְעֻזְב. וּבְעוֹלָם הָבֵא מַעֲבִירִין מִמֶּנּוּ אוֹתָם מַעֲשִׂים טוֹבִים, שְׁהֵם סִיג לְאָדָם לְעוֹלָם הָבֵא. כִּי הָא דְאָמַר רַבִּי נוּרִי, עָשׂוֹ סִיג לְתוֹרָה, בְּגִין דְּתוֹרְכוֹן חַיִּים בְּהָאֵי עִלְמָא וּבְעִלְמָא דְאַתִּי.

וְיִלְךָ אִישׁ, בְּכָל מְקוֹם שְׁנֵאמַר אִישׁ, צְדִיק גְּדוֹל הוּא בְּדוֹרוֹ, שְׂיֻכַּל לְעֵמוֹד עַל עֲצָמוֹ, וְעַל אַחֲרִים. כְּעִנְיַן זֶה לְגַנְאֵי, אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד אִישׁ שְׂדָה, רָשָׁע בְּרָשָׁעוֹ קָטִיל, וּמִקְפַח בְּנֵי נֶשֶׁא וְלֹא דְחִיל.

אֲלִימְלָךְ גְּדוֹל בְּדוֹרוֹ, רְאוּי לְעֵמוֹד עַל עֲצָמוֹ, וְעַל אַחֲרִים. כִּיִּן שְׂרָאָה הַרְעַב, מִיד בְּרַח. לְפִיכָךְ נֶעְנַשׁ. מִבֵּית לָחֵם יְהוּדָה, מִמְּקוֹם סְנֵהֲדָרֵי גְּדוֹלָה, מִנְבִיעֵו דְאוֹרִייתָא דְתַמְן. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (שמואל ב כג) מִי יִשְׁקֵנִי מִיָּם מְבוּר בֵּית לָחֵם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר.

וְהָא עָקַר רַגְלוֹי מִנְבִיעֵו דְאוֹרִייתָא דְבֵית לָחֵם יְהוּדָה, לְגוֹר בְּשַׁדֵּי מוֹאֵב, וּבְגִין כְּךָ אֲתַעֲנִישׁוּ. וְאַנְתָּ רַבִּי, גְּלִית גְּרַמְךָ בְּאַתְרֵךְ דְּנִבְעִין חֲבַרְיָא מְבוּעֵי דְאוֹרִייתָא הַכָּא. אָמַר, בְּרִיךְ רַחֲמֵנָא דְשַׁדְרַנִּי הַכָּא, לְמִשְׁמַע מִיְלָךְ.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רבי בון, הוה אויל יומא חד באורחא, פגע ביה חד ינוקא. אמר ליה, רבי, תבעי דאיהך עמך באורחך, ואשמש קמך בהאי אורחא. אמר ליה, זיל. אזל אבתריה.

עה דהוה אויל, פגען ביה, ר' חייא ורבי אבא ורבי יודא ור' יוסי, אמרו ליה, את בלחודך, ולית מאן דטעין בתרך. אמר לון, חד ינוקא הכא דאויל אבתראי. אמר רבי חייא, פדאי הוית לחוב בעצמך, דלית עמך עם מאן דתשתעי במילי דאורייתא. יתבי בחקלא תחות אילן חד.

פתח ר' חייא ואמר, (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום. ההולך בדרך צריך להיות עמו, מי שינדבר עמו בדברי תורה. וכך דרכן של צדיקים, הולך ואור, הולך, ועמו דברי תורה. דכתיב, (משלי ו) ותורה אור. עד נכו"ן היום, עד שתשתתף עמו השכינה, ולא תזוז ממנו. דתנינן, בכל מקום שיש דברי תורה, שכינה שם. שנאמר, (שמות כ) בכל מקום אשר אזכיר את שמי וכו'.

פתח רבי יהודה ואמר, (משלי ג) רפאות תהי לשרך וגו'. התורה היא רפואה לאדם, לגוף ולעצמות, בעולם הזה ובעולם הבא. דאמר רבי נחמיה אמר רבי נהוראי, אסוותא לבר נש בהאי עלמא בכל יומא, מאן דקרי קריאת שמע על תיקוניה.

ואמר רבי נהוראי, בקריאת שמע יש רמ"ח תיבות, כמנין רמ"ח אברים של אדם. והקורא קריאת שמע פתיקונה, כל אבר ואבר נוטל תיבה אחת לעצמו, ומתרפא בו. ודא איהו רפאות תהי לשרך ושיקוי לעצמותיך.

אההכי, מטא ההוא ינוקא, לאי מאורחא, ויתיב קמייהו. שמע אלן מלין, קם על רגלוהי ואמר, והלא בקריאת שמע אין שם אלא רמ"ח תיבות. אמר ליה רבי חייא, תיב בני, יתיב, אמר, בני שמעת בהאי מידי.

אמר ליה, כף שמעתי מאבא, דבקריאת שמע יש רמ"ח תיבות חסר תלת, למנין איבריו של אדם. מאי תקנתיה. תקינו, דשליח צבור חוזר שלשה תיבות אלו. ומאי נינהו. ה' אלהיכם אמת. פדי להשלים רמ"ח תיבות על הקהל. וכדי שלא יפסיק לאמת, לא פחות משלשה, ולא יותר משלשה.

אההכי אתי רבי יודא בריה דר' פנחס, ויתיב לגבייהו, ואמר להו, במאי עסקיתו. אמרו ליה, במילי דקריאת שמע, והכי אמר האי ינוקא. אמר, ודאי הכי הוא, והכי אמר ר' יוחנן בן גורי אמר רבי יוסי בן דורמסקית, משמיה דר' עקיבא, חסידים הראשונים תקנו קריאת שמע כנגד עשרת הדברות. וכנגד מנין איבריו של אדם. והא חסרו מהם שלשה. תקנו שיהא שליח צבור חוזר ומשלים אותם. ומאי נינהו. ה' אלהיכם אמת.